

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

65. årgang

6. september 2022

Indhold

EUROPA-PARLAMENTET

SESSIONEN 2021-2022

Mødeperioden fra den 14. til den 17. februar 2022

VEDTAGNE TEKSTER

I *Beslutninger og resolutioner, henstillinger og udtalelser*

BESLUTNINGER OG RESOLUTIONER

Europa-Parlamentet

Tirsdag den 15. februar 2022

2022/C 342/01	Europa-Parlamentets beslutning af 15. februar 2022 om udfordringer for byområder i tiden efter covid-19 (2021/2075(INI))	2
2022/C 342/02	Europa-Parlamentets beslutning af 15. februar 2022 om de nationale skattereformers indvirkning på EU's økonomi (2021/2074(INI))	14
2022/C 342/03	Europa-Parlamentets beslutning af 15. februar 2022 om udkast til Kommissionens gennemførelsesafgørelse om tilladelse til markedsføring af produkter, der indeholder, består af eller er fremstillet af genetisk modificeret sojabønne GMB151 (BCS-GM151-6), i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1829/2003 (D075506/01 — 2021/2947(RSP))	22
2022/C 342/04	Europa-Parlamentets beslutning af 15. februar 2022 om udkast til Kommissionens gennemførelsesafgørelse om forlængelse af tilladelsen til markedsføring af produkter, der indeholder, består af eller er fremstillet af genetisk modificeret bomuld GHB614 (BCS-GHØ2-5), i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1829/2003 (D076839/01 — 2021/3006(RSP))	29

Onsdag den 16. februar 2022

2022/C 342/05	Europa-Parlamentets beslutning af 16. februar 2022 om Den Europæiske Centralbank — årsberetning for 2021 (2021/2063(INI))	35
2022/C 342/06	Europa-Parlamentets beslutning af 16. februar 2022 om gennemførelsesrapport om dyrevelfærd på bedriften (2020/2085(INI))	45
2022/C 342/07	Europa-Parlamentets beslutning af 16. februar 2022 om årsberetningen om Den Europæiske Ombudsmands virksomhed i 2020 (2021/2167(INI))	58
2022/C 342/08	Europa-Parlamentets beslutning af 16. februar 2022 om en europæisk strategi for vedvarende offshoreenergi (2021/2012(INI))	66
2022/C 342/09	Europa-Parlamentets beslutning af 16. februar 2022 om vurdering af gennemførelsen af artikel 50 i TEU (2020/2136(INI))	78
2022/C 342/10	Europa-Parlamentets beslutning af 16. februar 2022 om gennemførelsen af det sjette momsdirektiv: Hvad skal der til for at mindske momsgabet i Unionen? (2020/2263(INI))	88
2022/C 342/11	Europa-Parlamentets beslutning af 16. februar 2022 om gennemførelsen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/48/EF om sikkerhedskrav til legetøj (legetøjsdirektivet) (2021/2040(INI))	99
2022/C 342/12	Europa-Parlamentets beslutning af 16. februar 2022 om styrkelse af Europa i kampen mod kræft — mod en omfattende og koordineret strategi (2020/2267(INI))	109

Torsdag den 17. februar 2022

2022/C 342/13	Europa-Parlamentets beslutning af 17. februar 2022 om gennemførelse af den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — årlig betænkning 2021 (2021/2182(INI))	148
2022/C 342/14	Europa-Parlamentets beslutning af 17. februar 2022 om gennemførelse af den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik — årlig betænkning 2021 (2021/2183(INI))	167
2022/C 342/15	Europa-Parlamentets beslutning af 17. februar 2022 om menneskerettigheder og demokrati i verden og Den Europæiske Unions politik på området — årsberetning 2021 (2021/2181(INI))	191
2022/C 342/16	Europa-Parlamentets beslutning af 17. februar 2022 om bekæmpelse af ikketoldmæssige og ikkeskattemæssige hindringer i det indre marked (2021/2043(INI))	212
2022/C 342/17	Europa-Parlamentets beslutning af 17. februar 2022 med henstillinger til Kommissionen om en statut for europæiske grænseoverskridende foreninger og nonprofitorganisationer (2020/2026(INL))	225
2022/C 342/18	Europa-Parlamentets beslutning af 17. februar 2022 om styrkelse af den europæiske ungdom: beskæftigelse efter pandemien og social genopretning (2021/2952(RSP))	265
2022/C 342/19	Europa-Parlamentets beslutning af 17. februar 2022 om EU's prioriteter for den 66. samling i FN's Kommission for Kvinders Status (2022/2536(RSP))	276
2022/C 342/20	Europa-Parlamentets beslutning af 17. februar 2022 om den seneste udvikling på menneskerettighedsområdet i Filippinerne (2022/2540(RSP))	281
2022/C 342/21	Europa-Parlamentets beslutning af 17. februar 2022 om dødsstraf i Iran (2022/2541(RSP))	286
2022/C 342/22	Europa-Parlamentets beslutning af 17. februar 2022 om den politiske krise i Burkina Faso (2022/2542(RSP))	290

HENSTILLINGER

Europa-Parlamentet

Torsdag den 17. februar 2022

2022/C 342/23	Europa-Parlamentets henstilling af 17. februar 2022 til Rådet og næstformanden for Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik om korruption og menneskerettigheder (2021/2066(INI))	295
---------------	--	-----

II Meddelelser

MEDDELELSER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Europa-Parlamentet

Tirsdag den 15. februar 2022

2022/C 342/24	Europa-Parlamentets afgørelse af 15. februar 2022 om anmodning om ophævelse af Elena Yonchevas immunitet (2019/2155(IMM))	307
2022/C 342/25	Europa-Parlamentets afgørelse af 15. februar 2022 om anmodning om beskyttelse af Mario Borghezios privilegier og immuniteter (2021/2159(IMM))	310
2022/C 342/26	Europa-Parlamentets afgørelse af 15. februar 2022 om anmodning om ophævelse af Jörg Meuthens immunitet (2021/2160(IMM))	311
2022/C 342/27	Europa-Parlamentets afgørelse af 15. februar 2022 om anmodning om ophævelse af Álvaro Amaros immunitet (2021/2082(IMM))	313

III Forberedende retsakter

Europa-Parlamentet

Tirsdag den 15. februar 2022

2022/C 342/28	Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 15. februar 2022 om udkast til Rådets afgørelse om Den Europæiske Unions tiltrædelse af konventionen om bevarelse og forvaltning af højsøfiskeressourcer i det nordlige Stillehav (12617/2021 — C9-0420/2021 — 2021/0184(NLE))	315
2022/C 342/29	Europa-Parlamentets afgørelse af 15. februar 2022 om de interparlamentariske delegationers medlemstal (2022/2547(RSO))	316
2022/C 342/30	Europa-Parlamentets beslutning af 15. februar 2022 om Kommissionens delegerede forordning af 5. november 2021 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1139 om Den Europæiske Hav-, Fiskeri- og Akvakulturfond for så vidt angår de perioder, hvor støtteansøgninger er uantagelige, samt start- og slutdato for nævnte perioder (C(2021)7701 — 2021/2961(DEA))	319

Onsdag den 16. februar 2022

2022/C 342/31	Ændringer vedtaget af Europa-Parlamentet den 16. februar 2022 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om indførelse af et dokumentationsprogram for fangster af almindelig tun (<i>Thunnus thynnus</i>) og om ophævelse af Rådets forordning (EU) nr. 640/2010 (COM(2020)0670 — C9-0336/2020 — 2020/0302(COD))	320
---------------	--	-----

2022/C 342/32	Europa-Parlamentets beslutning af 16. februar 2022 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om mobilisering af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen for Afskædede Arbejdstagere på baggrund af en ansøgning fra Frankrig — EGF/2021/005 FR/Airbus (COM(2021)0698 — C9-0011/2022 — 2021/0363(BUD))	324
2022/C 342/33	<p>P9_TA(2022)0035</p> <p>Jernbaner: forlængelse af midlertidige foranstaltninger vedrørende opkrævning af afgifter — covid-19 ***I</p> <p>Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 16. februar 2022 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EU) 2020/1429 for så vidt angår varigheden af referenceperioden for anvendelsen af midlertidige foranstaltninger vedrørende opkrævning af afgifter for brug af jernbaneinfrastruktur (COM(2021)0832 — C9-0001/2022 — 2021/0437(COD))</p> <p>P9_TC1-COD(2021)0437</p> <p>Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 16. februar 2022 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/... om ændring af forordning (EU) 2020/1429 for så vidt angår varigheden af referenceperioden for anvendelsen af midlertidige foranstaltninger vedrørende opkrævning af afgifter for brug af jernbaneinfrastruktur . . . . .</p>	328
2022/C 342/34	<p>P9_TA(2022)0036</p> <p>Makrofinansiel bistand til Ukraine ***I</p> <p>Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 16. februar 2022 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om makrofinansiel bistand til Ukraine (COM(2022)0037 — C9-0028/2022 — 2022/0026(COD))</p> <p>P9_TC1-COD(2022)0026</p> <p>Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 16. februar 2022 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse (EU) 2022/... om makrofinansiel bistand til Ukraine . . . . .</p>	329
Torsdag den 17. februar 2022		
2022/C 342/35	<p>P9_TA(2022)0046</p> <p>Beskyttelse af arbejdstagerne mod risici for under arbejdet at være udsat for kræftfremkaldende stoffer og mutagener ***I</p> <p>Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 17. februar 2022 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 2004/37/EF om beskyttelse af arbejdstagerne mod risici for under arbejdet at være udsat for kræftfremkaldende stoffer og mutagener (COM(2020)0571 — C9-0301/2020 — 2020/0262(COD))</p> <p>P9_TC1-COD(2020)0262</p> <p>Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 17. februar 2022 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2022/... om ændring af direktiv 2004/37/EF om beskyttelse af arbejdstagerne mod risici for under arbejdet at være udsat for kræftfremkaldende stoffer eller mutagener . . . . .</p>	330
2022/C 342/36	Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 17. februar 2022 om Rådets førstebehandlingsholdning med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 1999/62/EF, 1999/37/EF og (EU) 2019/520, for så vidt angår afgifter på køretøjer for benyttelse af visse infrastrukturer (10542/1/2021 — C9-0423/2021 — 2017/0114(COD))	332

Tegnforklaring

- * høringsprocedure
- *** godkendelsesprocedure
- ***I almindelig lovgivningsprocedure (førstebehandling)
- ***II almindelig lovgivningsprocedure (andenbehandling)
- ***III almindelig lovgivningsprocedure (tredjebehandling)

(Den angivne procedure beror på retsgrundlaget i den foreslåede retsakt)

Parlamentets ændringer:

Ny tekst markeres med ***fede typer og kursiv***. Udeladelser markeres med symbolet ¶ eller ved udstregning. Erstatning af tekst angives ved markering af den nye tekst i ***fede typer og kursiv*** og ved udeladelse eller udstregning af den tekst, der er erstattet af en ny.

EUROPA-PARLAMENTET

SESSIONEN 2021-2022

Mødeperioden fra den 14. til den 17. februar 2022

VEDTAGNE TEKSTER

Tirsdag den 15. februar 2022

I

(Beslutninger og resolutioner, henstillinger og udtalelser)

BESLUTNINGER OG RESOLUTIONER

EUROPA-PARLAMENTET

P9_TA(2022)0022

Udfordringer for byområder i tiden efter covid-19

Europa-Parlamentets beslutning af 15. februar 2022 om udfordringer for byområder i tiden efter covid-19 (2021/2075(INI))

(2022/C 342/01)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), særlig afsnit XVIII,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/2221 af 23. december 2020 om ændring af forordning (EU) nr. 1303/2013 for så vidt angår supplerende midler og gennemførelsesordninger med henblik på at yde bistand til fremme af kriseafhjælpning i forbindelse med covid-19-pandemien og dens sociale konsekvenser og til forberedelse af en grøn, digital og modstandsdygtig genopretning af økonomien (REACT-EU) ⁽¹⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1060 af 24. juni 2021 om fælles bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond Plus, Samhørighedsfonden, Fonden for Retfærdig Omstilling og Den Europæiske Hav-, Fiskeri- og Akvakulturfond og om finansielle regler for nævnte fonde og for Asyl-, Migrations- og Integrationsfonden, Fonden for Intern Sikkerhed og instrumentet for finansiel støtte til grænseforvaltning og visumpolitik ⁽²⁾ (forordningen om fælles bestemmelser),
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1058 af 24. juni 2021 om Den Europæiske Fond for Regionaludvikling og Samhørighedsfonden ⁽³⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1059 af 24. juni 2021 om særlige bestemmelser for målet om europæisk territorialt samarbejde (Interreg), der støttes af Den Europæiske Fond for Regionaludvikling og de eksterne finansieringsinstrumenter ⁽⁴⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1056 af 24. juni 2021 om oprettelse af Fonden for Retfærdig Omstilling ⁽⁵⁾,
- der henviser til Amsterdampagten om EU's dagsorden for byerne, som blev vedtaget af EU's ministre med ansvar for byanliggender den 30. maj 2016,

⁽¹⁾ EUT L 437 af 28.12.2020, s. 30.

⁽²⁾ EUT L 231 af 30.6.2021, s. 159.

⁽³⁾ EUT L 231 af 30.6.2021, s. 60.

⁽⁴⁾ EUT L 231 af 30.6.2021, s. 94.

⁽⁵⁾ EUT L 231 af 30.6.2021, s. 1.

Tirsdag den 15. februar 2022

- der henviser til den aftale, der blev vedtaget på den 21. partskonference under UNFCCC (COP21) i Paris den 12. december 2015 (Parisaftalen),
- der henviser til FN's 2030-dagsorden for bæredygtig udvikling, navnlig mål 11 for bæredygtig udvikling (SDG) om bæredygtige byer og lokalsamfund,
- der henviser til sin beslutning af 9. september 2015 om den bymæssige dimension af EU's politikker ⁽⁶⁾,
- der henviser til sin beslutning af 13. marts 2018 om rollen for EU's regioner og byer i gennemførelsen af Parisaftalen om klimaændringer, der blev indgået på COP 21 ⁽⁷⁾,
- der henviser til sin beslutning af 3. juli 2018 om byers rolle i Unionens institutionelle ramme ⁽⁸⁾,
- der henviser til sin beslutning af 17. september 2020 om det europæiske år for grønnere byer 2022 ⁽⁹⁾,
- der henviser til sin beslutning af 21. januar 2021 om adgang for alle til en anstændig bolig til en overkommelig pris ⁽¹⁰⁾,
- der henviser til erklæringen om EU's dagsorden for byerne, som blev vedtaget af ministrene med ansvar for territorial samhørighed og byanliggender den 10. juni 2015,
- der henviser til Rådets konklusioner af 24. juni 2016 om en dagsorden for byerne i EU,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 11. december 2019 om den europæiske grønne pagt (COM(2019)0640),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 18. juli 2014 med titlen »Den bymæssige dimension af EU's politikker — centrale elementer i en EU-dagsorden for byerne« (COM(2014)0490),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 30. juni 2021 med titlen »En langsigtet vision for EU's landdistrikter — Hen imod stærke, forbundne, modstandsdygtige og fremgangsrige landdistrikter i 2040« (COM(2021)0345),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 3. marts 2021 med titlen »En Union med lige muligheder: Strategi for rettigheder for personer med handicap 2021-2030« (COM(2021)0101),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 7. oktober 2020 med titlen »En Union med ligestilling: EU's strategiske ramme for romaernes ligestilling, integration og deltagelse« (COM(2020)0620),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 12. november 2020 med titlen »En Union med lige muligheder: Strategi for ligestilling af LGBTIQ-personer 2020-2025« (COM(2020)0698),
- der henviser til det nye Leipzigcharter — byernes potentiale til at skabe forandring til fælles fordel, vedtaget på det uformelle ministermøde den 30. november 2020,
- der henviser til den nye dagsorden for byer, der blev vedtaget på FN's konference om boliger og bæredygtig byudvikling (Habitat III) i Quito, Ecuador, den 20. oktober 2016,
- der henviser til Kommissionens rapport »The State of European Cities 2016«,
- der henviser til UN Women's globale flagskibsinitiativ »Safe Cities and Safe Public Spaces for Women and Girls«,
- der henviser til Europarådets konvention til forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet, som blev åbnet for undertegnelse den 11. maj 2011 (»Istanbulkonventionen«),

⁽⁶⁾ EUT C 316 af 22.9.2017, s. 124.

⁽⁷⁾ EUT C 162 af 10.5.2019, s. 31.

⁽⁸⁾ EUT C 118 af 8.4.2020, s. 2.

⁽⁹⁾ EUT C 385 af 22.9.2021, s. 167.

⁽¹⁰⁾ EUT C 456 af 10.11.2021, s. 145.

Tirsdag den 15. februar 2022

- der henviser til forretningsordenens artikel 54,
  - der henviser til udtalelser fra Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender og Kultur- og Uddannelsesudvalget,
  - der henviser til betænkning fra Regionaludviklingsudvalget (A9-0352/2021),
- A. der henviser til, at byerne fortsat befinder sig i frontlinjen for covid-19-krisen med faldende økonomisk aktivitet, høje infektionsrater, lave vaccinationsrater og ofte utilstrækkelige ressourcer; der henviser til, at pandemien har forværret de nuværende mangler i byområderne, idet den viser deres sårbarhed;
- B. der henviser til, at de uligheder, der længe har eksisteret i både større og mindre byer, er blevet forværret som følge af pandemien; der henviser til, at mennesker i sårbare situationer er blevet endnu mere sårbare; der henviser til, at byer står over for udfordringer såsom adgang til prisoverkommelige boliger, hjemløshed, social udstødelse, fattigdom og manglende tilgængelighed til folkesundhedstjenester og andre væsentlige tjenester;
- C. der henviser til, at 72 % af befolkningen i EU lever i byer og småbyer; der henviser til, at byer og småbyer direkte skal inddrages i genopretningen efter covid-19; der henviser til, at genopretningstiltagene skal bestræbe sig på at tage fat på gamle sårbarheder, og ikke nøjes med at bekæmpe de sundhedsmæssige virkninger af covid-19, for at tackle de vedvarende uligheder;
- D. der henviser til, at pandemien har haft kønsspecifikke virkninger, som byer og funktionelle byområder vil skulle tage hensyn til; der henviser til, at karantæner og krav om social distancering også har bragt kvinder i øget risiko for kønsbaseret vold, og samtidig er kvinders adgang til støttenetværk, sociale tjenester og seksuelle og reproduktive sundhedsfaciliteter blevet mindre.
- E. der henviser til, at storbyområderne er de mest ulige for så vidt angår adgang til essentielle ressourcer som sundhed, uddannelse eller digitalisering, navnlig for mennesker i sårbare situationer; mener, at der er behov for mere varige indsatser til bekæmpelse af mange former for diskrimination og ulighed;
- F. der henviser til, at den digitale kløft er intersektionel og spænder over alle kategorier, herunder forskelle i køn, generation og social status, og er blevet forværret under covid-19-pandemien; der henviser til, at mange husholdninger og uddannelsesinstitutioner mangler adgang til passende tidsvarende digitalt udstyr;
- G. der henviser til, at antallet af tabte jobs forventes at være højere i de større byer end andre steder, hvilket rammer de lavtuddannede arbejdstagere, selvstændige og migrantarbejdere samt dem med midlertidige kontrakter særligt hårdt; der henviser til, at risikoen for arbejdsløshed er størst blandt de unge, hvis uddannelsesforløb og personlige udvikling er blevet afbrudt, og hvoraf mange ikke kan finde de praktikpladser eller lærepladser, der er nødvendige, for at de kan færdiggøre deres uddannelse;
- H. der henviser til, at covid-19-pandemien har haft en betydelig indvirkning på kultur- og sportssektoren, hvilket har ført til økonomisk recession og tab af arbejdspladser; der henviser til, at byområderne, navnlig storbyområderne, er nødt til at afsætte passende midler til de kulturelle og kreative sektorer for at give indbyggerne mulighed for personlig udvikling;
- I. der henviser til, at større og mindre byer og bymæssige områder såsom storbyområder er centrale økonomiske søjler, der skal fremme vækst, skabe job og øge Unionens konkurrenceevne i en globaliseret økonomi; der henviser til, at funktionelle byområder og mellemstore byer på trods af store forskelle i kvaliteten af de tjenester, der leveres mellem by- og landområder, kan fungere som drivkræfter for landdistrikternes tiltrækningskraft og udvikling og give de omkringliggende landdistrikter og affolkede områder adgang til en række tjenester;
- J. der henviser til, at ud over listen over eksisterende udfordringer gør klimakrisen og de demografiske udfordringer sig også gældende i byområder; der henviser til, at de mange kriser i sidste ende kræver en reaktion, der er baseret på en integreret tilgang, der bringer forskellige sektorer sammen samt leder efter løsninger, der imødekommer sektorielle behov;

Tirsdag den 15. februar 2022

- K. der henviser til, at kravene om fysisk afstand har tydeliggjort manglen på passende parker, grønne områder og udendørs rekreative faciliteter samt manglen på en passende og sikker transportinfrastruktur og alternative transportinfrastrukturer i og omkring byområderne;
- L. der henviser til, at covid-19-krisen har forværret udfordringer såsom transport af fødevarer og lægemidler og levering af sundhedsydelse og har fremhævet alvorlige mangler i medicinsk infrastruktur og faglig uddannelse for sundhedspersonale i, hvordan man kan reagere på pandemier eller andre sundhedsmæssige nødsituationer;
- M. der henviser til, at boliger er en universel rettighed, og at medlemsstaterne derfor bør fastlægge specifikke strategier og passende foranstaltninger til at overvinde hindringer for retten til en bolig; der henviser til, at der er behov for investeringer i prisoverkommelige boliger;
- N. der henviser til, at byområder er ansvarlige for den største andel af energiforbruget og drivhusgasemissionerne i EU og spiller en central rolle i EU's kamp mod klimaændringer; der henviser til, at byer, småbyer og funktionelle byområder vil kræve omfattende bybyggeri og skabelse af en cirkulær økonomi for at bidrage til at mindske drivhusgasemissionerne, begrænse den globale opvarmning, mindske trafiktætheden, genanvende affald og sikre bæredygtighed i økonomien;
- O. der henviser til, at den globale bybefolkning forventes at stige med op til tre milliarder mennesker inden 2050, og at to tredjedele af verdens befolkning vil bo i byer og vil forbruge 75 % af verdens naturressourcer og producere 50 % af verdens affald og udlede over 60 % af drivhusgasemissionerne;
- P. der henviser til, at offentlig transport spiller en vigtig rolle i bekæmpelsen af fattigdom på transportområdet; der henviser til, at der er behov for hurtigt øgede investeringer i bæredygtig offentlig transport og adgang til den og i gang- og cykelinfrastruktur af hensyn til trafikanternes sikkerhed, navnlig trafikanter med reduceret mobilitet og andre handicap;
- Q. der henviser til, at alle europæiske byer står over for en rekordstor stigning i energipriserne, der truer med at påvirke den økonomiske genopretning efter pandemien;
- R. der henviser til, at styring på flere planer, herunder aktiv inddragelse af bymyndighederne, på grundlag af en samordnet indsats fra EU, medlemsstaterne og de regionale og lokale myndigheder og i overensstemmelse med partnerskabsprincippet som fastlagt i forordningen om fælles bestemmelser er væsentlige elementer i udformningen og gennemførelsen af samtlige EU-programmer; der henviser til, at bymyndigheder har kompetence til at udvælge projekter under støtte fra Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU) til bæredygtig byudvikling og under det nye europæiske initiativ for byområder, som erstatter de nyskabende foranstaltninger i byerne i den nye programmeringsperiode og giver yderligere muligheder for at afprøve nye løsninger og tilgange, herunder dem, der støtter byområder i tiden efter covid-19;

Inkluderende byer

1. anerkender byområdernes sociale, økonomiske, territoriale, kulturelle og historiske mangfoldighed i hele Unionen og understreger behovet for at tackle udfordringer som isolation og fattigdom;
2. understreger, at mens byernes tæthed har mange fordele i form af bæredygtige levevilkår, kan en høj koncentration af befolkningen i visse byområder også have virkninger for, om boligpriserne er overkommelige, for niveauet af forurening, livskvalitet og risiko for diskrimination, fattigdom, ulighed og social udstødelse;
3. understreger, at covid-19-pandemien har forstærket tendensen til affolkning i underudviklede byområder, hvor der ofte mangler tilstrækkelige egne indtægter til at give borgerne offentlige tjenester af høj kvalitet; opfordrer Kommissionen til at fremsætte anbefalinger og fremme videndeling mellem medlemsstaterne om bedste praksis med hensyn til administrativ-territorial organisation og reformer;
4. opfordrer medlemsstaterne til at udvikle positive foranstaltninger, som fremmer inklusionen af marginaliserede samfundsgrupper såsom mennesker med handicap, isolerede ældre, hjemløse, migranter og flygtninge og etniske mindretal såsom romaer; opfordrer til, at der bliver taget hånd om finansieringsbehov på lokalt plan, herunder behov i byområder, navnlig storbyområder samt på regionalt, nationalt og EU-plan, for at støtte disse marginaliserede samfundsgrupper på

Tirsdag den 15. februar 2022

bæredygtig vis; minder om, at udover tilstrækkelige nationale ressourcer er strukturfonde afgørende for en vellykket gennemførelse af de politiske foranstaltninger, der er foreslået i EU's strategiske ramme for romaernes ligestilling, inklusion og deltagelse; understreger den rolle, byernes myndigheder har med henblik på at sikre, at disse foranstaltninger afspejler romasamfundenes faktiske behov;

5. understreger den vigtige rolle, som tilgængeligheden i bymiljøet spiller med hensyn til at sikre personer med handicap en fuld ret til mobilitet, studier og arbejde; opfordrer Kommissionen til at fremme fuld inklusion og give adgang til byudviklingsmidler for at sikre tilgængelighed for personer med handicap;

6. understreger, at investeringer og reformer bør føre til stabile job af høj kvalitet, stærkere offentlige infrastrukturer og tjenester, forbedret social dialog, støtte til inklusion og integration af vanskeligt stillede grupper, herunder gennem styrkelse af sociale beskyttelses- og velfærdssystemer, hvis økonomien i byerne skal genoprettes uden at nogen lades i stikken;

7. understreger behovet for en EU-ramme til at støtte lokale og nationale strategier for bekæmpelse af hjemløshed og sikre lige adgang for alle til anstændige boliger gennem fremme af en integreret tilgang, der kombinerer boligstøtte med sociale omsorgstjenester og sundhedstjenester, og aktiv inklusion;

8. opfordrer Kommissionen, medlemsstaterne og de lokale og regionale myndigheder til at fastlægge specifikke strategier og passende foranstaltninger til at løse de vanskeligheder, der er forbundet med retten til en bolig, såsom forskelsbehandling, finansialisering, spekulation, turistificering, grove betingelser ved lån- og kreditgivning og tvangsudsættelser;

9. understreger, at tjenesteydelser af almen økonomisk interesse på boligområdet primært bør være styret af specifikke krav, der fastlægges af nationale, regionale eller lokale myndigheder, eftersom disse myndigheder har evne til at afdække og håndtere forskellige gruppers boligbehov og levevilkår, som kan variere meget mellem landdistrikter og byområder, og eftersom disse myndigheder spiller en afgørende rolle i en målrettet beslutningstagning; opfordrer indtrængende Kommissionen til at tilpasse definitionen af målgruppen for sociale og offentligt finansierede boliger i bestemmelserne om tjenesteydelser af almen økonomisk interesse, således at nationale, regionale og lokale myndigheder kan støtte boliger til alle grupper, hvis behov for anstændige og prismæssigt overkommelige boliger ikke let kan opfyldes inden for rammerne af markedsvilkårene, samtidig med at det sikres, at der afsættes tilstrækkelige midler til de dårligst stillede, så der frigøres investeringer, sikres prismæssigt overkommelige boliger, huslejenutralitet og bæredygtig byudvikling og skabes socialt mangfoldige kvarterer og øget social samhørighed;

10. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til yderligere at øge investeringerne i EU i sociale, offentlige, energieffektive, ordentlige og prismæssigt overkommelige boliger og i bekæmpelse af hjemløshed og udelukkelse fra boligmarkedet; opfordrer i denne forbindelse til investeringer gennem FRU, Fonden for Retfærdig Omstilling, InvestEU, ESF +, Horisont Europa, Next Generation EU og navnlig gennem genopretnings- og resiliensfaciliteten, investeringsinitiativet som reaktion på coronaviruset (CRII) og investeringsinitiativet som reaktion på coronaviruset plus (CRII+); opfordrer til at øge samarbejdet mellem disse instrumenter; glæder sig over finansieringen af sociale og prismæssigt overkommelige boliglån gennem InvestEU og Den Europæiske Investeringsbanks bredere portefølje; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at integrere sociale fremskridt som en investeringsprioritet sammen med de grønne og digitale omstillinger i genopretnings- og resiliensfaciliteten med henblik på at beskytte sårbare personer mod den negative indvirkning af den nuværende krise og medtage planerne for sociale fremskridt i genopretnings- og resiliensplanerne, idet det angives, hvordan principperne i den europæiske søjle for sociale rettigheder vil blive gennemført, og hvilke områder de sociale investeringer vil blive rettet mod, herunder investeringer i sociale boliger; opfordrer indtrængende Kommissionen til at sikre, at lokale og regionale udbydere af sociale og offentlige prismæssigt overkommelige boliger får lettere adgang til finansiering fra EU og EIB; opfordrer EIB til at forsøge at øge de relevante lån ved hjælp af målrettet teknisk bistand og tættere samarbejde med de finansielle formidlere og medlemsstaterne;

11. fremhæver de socioøkonomiske udfordringer, som bycentre, navnlig storbyområder, står overfor med betydelige befolkningsgrupper af migranter og flygtninge og andre personer i sårbare situationer; minder om, at byer spiller en central rolle i opbygningen af inkluderende, tilgængelige og imødekommende samfund, hvor ingen lades i stikken;

Tirsdag den 15. februar 2022

12. bemærker, at migration har direkte konsekvenser for byernes inklusion, hvilket kræver skræddersyede politiske svar; peger på potentialet i EU's handlingsplan for integration og inklusion 2021-2027 med hensyn til opbygningen af inkluderende og samhörige samfund og målrettede programmer til de mest forarmede kvarterer; bemærker også, at lokal udvikling styret af lokalsamfundet er et centralt redskab til at skabe job, mindske fattigdom, og øge tilgængeligheden af tjenesteydelser i byområderne;

13. fremhæver, at børn i dårligt stillede byområder ofte er udsat for mange risikofaktorer såsom dårlige boliger, diskrimination, vold og ulige adgang til tjenester som børnepasning, sundhedspleje og uddannelse; opfordrer medlemsstaterne til at støtte lokale børnegarantiordninger for at imødegå de specifikke udfordringer med børnefattigdom i byerne;

14. understreger den rolle, som byerne spiller med hensyn til ligestilling mellem kønnene, og minder om, at i henhold til forordningen om fælles bestemmelser bør alle foranstaltninger, der gennemføres under samhørighedspolitikken, tage højde for ligestilling mellem kønnene som et horisontalt princip hele vejen igennem udarbejdelsen, gennemførelsen, overvågningen og evalueringen af foranstaltningerne; understreger, at foranstaltninger, der tager sigte på at slå bro over kønsskævheden under samhørighedspolitikken, bør anvende en tværsektoriel tilgang, der tager passende skridt til at forhindre enhver forskelsbehandling på grund af religion eller tro, handicap, alder eller kønsorientering, og som baserer sig på nationale strategiske rammer for ligestilling mellem kønnene; understreger desuden, at støttemodtagerne som led i samhørighedspolitikprogrammerne ikke bør anvende diskriminerende politikker af nogen art, mindst af alt over for mindretal såsom LGBTI-samfundet; opfordrer til at afvise ansøgninger fra potentielle støttemodtagere, herunder fra regionale eller lokale myndigheder, som har vedtaget diskriminerende politikker mod medlemmer af LGBTI-samfundet såsom udpegelsen af »LGBT-frie områder«;

15. peger på, at kvinder — ud over at være sårbare over for sundhedsrisici — er mere sårbare over for de økonomiske risici, der er forbundet med covid-19-pandemien; anerkender, at i en post-pandemisk sammenhæng er støtte til kvinder i de formelle og uformelle sektorer og bedre integration af kvinder i den politiske planlægning for regional- og byudvikling med fokus på at udforme kønsinkluderende byer og lokalsamfund afgørende for den økonomiske genopretning i byerne;

16. understreger den udbredte ulighed mellem kønnene på området for samhørighedspolitik og byplanlægning og opfordrer medlemsstaterne til at indføre dataindsamlingsmetoder, hvor der gøres brug af kønsopdelte data;

17. understreger, at covid-19-pandemien har ført til drastiske stigninger med hensyn til vold i hjemmet; opfordrer medlemsstaterne til at afsætte finansiering til samhørighedspolitikken og mobilisere bymyndighederne til at tage fat på den globale stigning i kønsrelateret vold; opfordrer europæiske byer til at udvikle, gennemføre og evaluere detaljerede metoder til forebyggelse og imødegåelse af seksuel chikane og kønsbaseret vold i offentlige rum ved at forpligte sig til principperne i UN Women's globale flagskibsinitiativ »Safe Cities and Safe Public Spaces for Women and Girls«;

18. opfordrer alle medlemsstater til hurtigst muligt at afslutte ratificeringen af Istanbulkonventionen om forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder; anmoder Kommissionen om at foreslå lovgivning til bekæmpelse af alle former for kønsbaseret vold og tage de nødvendige skridt til at identificere kønsbaseret vold som et nyt kriminalitetsområde, der skal opføres på listen i artikel 83, stk. 1, i TEUF;

19. anerkender den byrde, der pålægges kvinder som primære omsorgspersoner i formelle og uformelle sammenhænge, samt den samfundsmæssige værdi af denne pleje, navnlig under covid-19-krisen; påpeger, at 80 % af al pleje i EU ydes af (ulønnede) uformelle omsorgspersoner, hvoraf 75 % er kvinder; påpeger de europæiske strukturfondes relevante rolle med hensyn til at sikre investeringer i omsorgstjenester; bifalder Kommissionens hensigt om at foreslå en europæisk plejestrategi;

20. henleder opmærksomheden på arbejdsløshed og navnlig ungdomsarbejdsløshed, som er blevet forværret af covid-19-pandemien; opfordrer medlemsstaterne til aktivt at inddrage bymyndighederne i udarbejdelsen af programmer, der imødekommer unges behov i byerne, samt i udarbejdelsen af politikker, der fokuserer på unges mentale sundhed og velbefindende, hvilket er særlig vigtigt i tiden efter covid-19;

Tirsdag den 15. februar 2022

Bæredygtige byer

21. understreger betydningen af bæredygtig byudvikling, herunder bæredygtig og prisoverkommelig transport, for den økonomiske, sociale og territoriale samhørighed i Unionen og for EU-borgernes livskvalitet og for at nå Unionens mål for klimaneutralitet senest i 2050; minder om de muligheder for byområder, som det nye europæiske Bauhaus-initiativ og dets vejledende principper, som omfatter bæredygtighed, forvaltning på flere niveauer, æstetik og inklusion, giver;

22. anerkender, at en synkroniseret strategi som reaktion på covid-19 og den grønne og digitale omstilling bør gennemføres for at indvarsle en økonomisk genopretning, der fremskynder den bæredygtige omstilling;

23. opfordrer Unionen og medlemsstaterne til i overensstemmelse med deres forpligtelser i henhold til Parisaftalen og FN's mål for bæredygtig udvikling at prioritere og støtte rammer for den cirkulære økonomi, investeringer i vedvarende energi, bæredygtig og økonomisk overkommelig mobilitet i byer og forstæder (navnlig netværk af cykelstier), alternativ transportinfrastruktur i og omkring byområder, korrekt vedligeholdelse af eksisterende infrastruktur og hurtige investeringer i grøn infrastruktur, parker, udendørs grønne og rekreative faciliteter og respekt for principperne om »ikke at gøre væsentlige skader« og »energieffektivitet først«; bemærker, at initiativer som det nye europæiske Bauhaus er en mulighed for byområder for at fremvise renovationsbølgen⁽¹⁾ og projekter, der prioriterer cirkulær økonomi, bæredygtighed og biodiversitet; er opmuntret af, at det nye europæiske Bauhaus har til formål at følge en deltagerorienteret og tværfaglig tilgang til opbygningen af et bæredygtigt miljø, som mennesker kan leve i;

24. mener, at covid-19-krisen har vist, at der er behov for nye byplanlægnings- og mobilitetsløsninger for at gøre byområderne mere modstandsdygtige og tilpasningsdygtige over for mobilitetsefterspørgslen, og at krisen bør ses som en mulighed for at reducere trafikoverbelastning og drivhusemissioner; opfordrer til investeringer til fremme af mobilitet i byerne gennem miljøvenlige transportsystemer; understreger behovet for at fremme og udvikle offentlige bæredygtige transportsystemer i byområder og for at tilpasse kapaciteten af den offentlige transport til den stigende efterspørgsel fra daglige rejser frem og tilbage til arbejde i eller fra bycentre; opfordrer medlemsstaterne til at revurdere deres investering i bytrafik og til at prioritere digital infrastruktur, der vil gavne alle passagerers, herunder bevægelseshæmmede personer;

25. glæder sig over, at Kommissionen agter at samarbejde med byer og medlemsstater for at sikre, at alle store byer og byknudepunkter i det transeuropæiske transportnet (TEN-T) udarbejder planer for bæredygtig bytrafik senest i 2030; opfordrer i denne forbindelse Kommissionen og medlemsstaterne til at arbejde tæt sammen med regioner og byer, navnlig på tværs af grænserne, for at forbedre og færdiggøre den manglende »sidste kilometer«-infrastruktur og multimodale og grænseoverskridende forbindelser i hele TEN-T; påpeger, at mange europæiske havne ligger i nærheden af bycentre og er vigtige transportknudepunkter i TEN-T;

26. mener, at Kommissionen bør sikre, at adgangen til EU's finansieringsprogrammer for bytrafik, såsom EFRU, Samhørighedsfonden og Connecting Europe-faciliteten, er betinget af eksisterende eller fremtidige planer for bæredygtig bytrafik; understreger, at samhørighedspolitikken kan bidrage til at udnytte potentialet i både kunstig intelligens og modellen for intelligente byer, f.eks. ved at forbedre den administrative kapacitet og de digitale færdigheder, og bør tilskynde til et skift fra eksperimenter til opskalering af initiativer vedrørende intelligente byer med finansiering og tilhørende støtte; opfordrer Kommissionen til at overveje, hvordan byerne kan bistås ved udarbejdelsen af deres planer for bæredygtig bytrafik, så de lever op til de højeste standarder; understreger, at Kommissionen, medlemsstaterne og regionerne, hvor det er muligt, skal hjælpe de lokale myndigheder med at nå dette mål; glæder sig endvidere over, at EIB Europæiske Investeringsbank agter at samarbejde med de offentlige myndigheder om at støtte ambitiøse investeringsprogrammer, der fremmer bæredygtig mobilitet på lokalt og regionalt plan, herunder gennem planer for bæredygtig bytrafik og offentlige transportprojekter;

27. fremhæver, at nedlukning og sanitære foranstaltninger har haft en betydelig indvirkning på mobilitetsefterspørgslen og valget af transportform, hvilket har fået borgerne til at bruge den offentlige transport mindre; opfordrer til en EU-handlingsplan med henblik på gennemførelse af et fælles og multimodalt billetsystem, der gør det muligt for borgerne at rejse på en mere brugervenlig måde mellem og inden for byområder i EU;

⁽¹⁾ COM(2020)0662.

Tirsdag den 15. februar 2022

28. opfordrer Kommissionen til at fremme udveksling af bedste praksis mellem byområder med hensyn til bæredygtig byplanlægning og infrastruktur, grøn byplanlægning, ren energi, energieffektivitet, offentlig transport uden emissioner, mobilitet for fodgængere og cyklister, effektiv forvaltning af vandressourcer og bæredygtig og cirkulær affaldshåndtering;
29. opfordrer til en revision af Kommissionens retningslinjer for udvikling og gennemførelse af planer for bæredygtig bytrafik; opfordrer til, at disse planer fremmer multimodalitet og løser nogle af virkningerne ved overkoncentration af befolkningen i visse byområder, f.eks. trafiktrængsel og stigende transportomkostninger, gennem f.eks. balancerede socioøkonomiske ordninger, der skal sikre, at planerne ikke forskelsbehandler;
30. anmoder Kommissionen til i lyset af den kommende revision af bytrafikpakken at fremme samordningen mellem sikkerheds- og bæredygtighedsforanstaltninger i byområder; tilskynder til parkeringsmuligheder ved indgangen til byområder (såsom park-and-ride-systemer) for at give let adgang til forskellige former for offentlig transport for i væsentlig grad at reducere trængsel i byerne, CO₂-emissioner og parkering over og under jorden i indre byer samt for at genopbygge og øge bycentres tiltrækningskraft og tiltrække potentielle kunder for at støtte den svækkede detailsektor efter pandemien og øge lokal værdi;
31. peger på, at skyhøje energipriser vil hæmme den økonomiske genopretning i byerne; efterlyser hensigtsmæssige tiltag til at fremme energiunionen og til at styrke modstandsdygtigheden på det europæiske energimarked; understreger, at billigere energi til alle i byområder er en nødvendighed; opfordrer derfor til, at der etableres omfattende programmer til isolering af bygninger og placering af solpaneler på tage; fremhæver, at lokalsamfund, der arbejder med vedvarende energi, bør styrkes for at reducere energiforbruget og fremme dekarboniseringen af energisystemerne og give mulighed for at nyde godt af de sociale fordele ved et lokalt energimarked;
32. opfordrer til tiltag, der forbedrer luftkvaliteten i byerne for at minimere risiciene for menneskers sundhed og begrænse niveauet af ekstern støj, som er stigende i byområder;
33. bemærker, at nye personlige mobilitetsanordninger (herunder e-scootere og elektriske cykler) giver anledning til en række sikkerhedsmæssige betænkeligheder i byområder; opfordrer Kommissionen til at udstede retningslinjer til medlemsstater vedrørende håndtering af disse sikkerhedsspørgsmål;
34. bemærker, at covid-19-pandemien har ført til en udvidelse af udbringningssektoren, hvilket har frembragt en lang række nye former for platformsarbejde og forretningsmodeller i byområder; erkender, at der er behov for henstillinger om sikkerheden for udbringningspersonalet og om uddannelse i de digitale værktøjer, de anvender, såsom applikationer og interaktive platforme;
35. minder om, at næsten 40 % af alle trafikdrab i Europa finder sted i byområder; minder igen om, at hastighed er en central faktor i omkring 30 % af alle trafikulykker med dødelig udgang og en skærpene faktor i de fleste ulykker; opfordrer Kommissionen til at anvende sin forventede henstilling om hastighed til at gøre den maksimale hastighed på 30 km/t til standard i beboelsesområder og områder med et stort antal fodgængere og cyklister med mulighed for højere grænser på hovedfærdselsåre og passende beskyttelse af bløde trafikanter; glæder sig over, at EU har bekræftet sit langsigtede strategiske mål om at få tæt på nul dræbte og nul alvorligt kvæstede på de europæiske veje inden 2050 (nulvisionen) og sit mål på mellemlang sigt om at nedbringe antallet af dødsfald og alvorlige kvæstelser med 50 % inden 2030; opfordrer derfor Kommissionen til at integrere trafikikkerheden bedre i retningslinjerne for planer for bæredygtig bytrafik og opfordrer de lokale myndigheder til at fremme trafikikkerheden gennem bevidsthedsinitiativer, passende foranstaltninger og finansieringsmuligheder;
36. advarer om, at større og mindre byer er særlig sårbare over for virkningerne af klimaændringerne; er yderst bekymret over, at hedebølger, der allerede er mere ekstreme i byer på grund af den urbane varmeeffekt, vokser i både intensitet og hyppighed, mens ekstreme tilfælde af nedbør og stormfloder sandsynligvis vil resultere i øgede oversvømmelser, som vi har set det i Europa i sommeren 2021, eller ekstreme snestorme som i vinteren 2020-2021, hvilket viser nødvendigheden af at øge modstandskraften over for katastrofer i byerne i væsentlig grad; opfordrer Kommissionen til, hvor det er hensigtsmæssigt, at styrke sit samarbejde med lokale myndigheder gennem eksisterende strukturer som f.eks. borgmesteraftalen, aftalen om grønne byer og borgmesteralliancen for den grønne pagt med henblik på at kortlægge de behov og udfordringer i forbindelse med klimaændringer, som byområderne står over for, at udforme fælles løsninger for at gøre byerne grønnere og at kanalisere investeringer i retning af lokale tiltag; opfordrer indtrængende de nationale, regionale og lokale myndigheder til ud over deres nationale energi- og klimaplaner at udarbejde bystrategier for tilpasning til klimaændringer, der tilskynder til investeringer med henblik på at omdanne byer og tilpasse dem til truslerne fra klimaændringerne;

Tirsdag den 15. februar 2022

37. gentager, at 30 % af den flerårige finansielle ramme og 37 % af NextGenerationEU er afsat til klimaindsatsen, mens 20 % af NextGenerationEU er afsat til den digitale omstilling; opfordrer Kommissionen til at overvåge og give medlemsstaterne vejledning og anbefalinger for at sikre, at de nødvendige færdigheder udvikles for at opnå den dobbelte grønne og digitale omstilling; beklager dybt udelukkelsen af byområder i forbindelse med NextGenerationEU og opfordrer derfor til større inddragelse og deltagelse af byer, småbyer og funktionelle byområder i planlægningen og gennemførelsen af genopretnings- og resiliensplaner;

38. understreger behovet for at plante flere træer og installere grønne tage da forgrønning af byer giver stor rekreativ værdi for både mennesker og begrænser temperaturerne og absorberer regnvand og derfor modvirker virkningerne af klimaændringerne og tabet af biodiversitet; fremhæver, at efterisolering af bygninger for at sænke energiforbruget og omlægning af byerne for at øge antallet af grønne områder og fremme færdsel til fods og på cykel vil medføre besparelser, skabe arbejdspladser, hjælpe med at bekæmpe energifattigdom og give klimafordele;

39. understreger, at byområdernes engagement er afgørende for omstillingen til et klimaneutralt samfund og til en velstående, retfærdig, bæredygtig og konkurrencedygtig økonomi; bemærker, at de lokale myndigheder i nogle tilfælde mangler den knowhow, de menneskelige ressourcer og adgang til data af høj kvalitet, der er nødvendige for at iværksætte foranstaltninger og gøre fremskridt; mener derfor, at kapacitetsopbygning, teknisk støtte og finansiering skal udnyttes fuldt ud som aftalt i forordningen om fælles bestemmelser for myndigheder i byer og forstæder for at nå målene i den europæiske grønne pagt, og mener, at bymyndigheder skal have direkte adgang til EU-finansiering i fremtiden;

Innovative byer

40. understreger, at digitaliseringen har bidraget til at tackle nogle af de umiddelbare udfordringer, der opstår som følge af pandemien, navnlig i nedlukningsperioder, og at den digitale kløft blandt de mange uligheder, der er blotlagt som følge af covid-19-pandemien, er alvorlig; bemærker, at pandemien har fremskyndet digitaliseringen, idet teknologien bliver afgørende for fjernarbejde, hjemmeundervisning, e-handel, e-sundhedsydelser, digital forvaltning, elektronisk demokrati og digital underholdning; opfordrer Kommissionen til nøje at overvåge denne udvikling og sørge for fuld overholdelse af EU-retten, navnlig med hensyn til arbejdstagerrettigheder og sociale rettigheder; minder om, at digitalisering og digital konnektivitet skal være en prioritet for lokalsamfundene under genopretningen af dem; gentager betydningen af at have en passende konkurrence- og rammebestemmelser for statsstøtte, der giver medlemsstaterne fuld fleksibilitet i henhold til statsstøttereglerne til at støtte økonomien under coronavirusudbruddet, navnlig ved at etablere højhastighedsbredbånd og 5G-infrastruktur i alle byer uanset deres størrelse; opfordrer medlemsstaterne til at støtte konnektivitet, stille udstyr til rådighed og sikre tilstedeværelsen af uddannet personale i offentlige, sociale og uddannelsesmæssige institutioner;

41. efterlyser foranstaltninger og politikker med henblik på en retfærdig digital omstilling, der bør gennemføres på flere planer, lige fra byerne og til EU selv; opfordrer til, at digital inklusion anerkendes som en rettighed for alle generationer og til et klart engagement i at opnå universel internetkonnektivitet for byerne;

42. understreger, at digitale færdigheder bør styrkes for at udvide adgangen til nye muligheder; mener, at investering i uddannelse skal styrkes med omfattende programmer i både den offentlige og den private sektor for opkvalificering af arbejdstagere og livslang læring, der svarer til de ændrede kvalifikationsbehov; opfordrer til fremme af kvinder og piger i uddannelse og karrierer inden for videnskab, teknologi, ingeniørfag og matematik (STEM);

43. erindrer om, at byturisme har spillet en væsentlig rolle i udformningen af bypolitikker; påpeger, at de fleste af byerne i EU har set en nedgang i turismen efter udbruddet af pandemien og har været nødt til at finde nye og mere bæredygtige former for at få turisterne tilbage, hvilket har ført til øget anvendelse af nye digitale teknologier, der har muliggjort en bedre styring af byområderne og byturisternes bevægelse med det formål at forebygge sammenstimlen og risikosituationer i forbindelse med pandemien;

44. fremhæver, at biblioteker og kulturcentre er vektorer for fremme af digital og social inklusion, livslang læring og veje til beskæftigelse for bysamfund og dårligt stillede grupper; henleder desuden opmærksomheden på behovet for yderligere pladser til personlig og politisk udveksling;

Tirsdag den 15. februar 2022

45. understreger, at kunstig intelligens fremmer intelligente løsninger i byområder, herunder mere effektiv energi-, vand- og affaldsforvaltning, nedbringelse af forurening, støj og trafikal overbelastning; er bekymret over, at de lokale myndigheder vil stå over for en lang række digitale udfordringer, såsom tilgængelighed og pålidelighed af datateknologi, afhængighed af private tredjeparter og mangel på færdigheder; understreger, at nye teknologier såsom kunstig intelligens skal overholde etiske kriterier for at undgå at gengive eksisterende sociale uligheder;

46. mener, at der er behov for fysisk og finansielt at styrke eksisterende primære sundhedsstrukturer i byerne; bemærker, at ændringen i leveringen af sundhedsydelser også skal øge digital innovation og forbedre integrationen af pleje gennem ajourførte informationskanaler for at levere mere målrettet, individualiseret og effektiv sundhedspleje; opfordrer medlemsstaterne til at samarbejde med lokale og regionale myndigheder og navnlig bymyndigheder om at etablere netværk til at uddanne borgerne i brugen af digital sundhedspleje og digital offentlig forvaltning, der gør det muligt at få universel og lige adgang, med de højeste niveauer af beskyttelse af følsomme data og forebyggelse af cyberkriminalitet; understreger derfor den afgørende rolle, som medlemsstaterne spiller med hensyn til at støtte bymyndigheders bestræbelser på at udforme og sikre digital inklusion, ved at beskytte borgernes data og sætte mennesker og lokale virksomheder i stand til at tilgå data;

Lærende byer

47. understreger de negative virkninger af covid-19-pandemien på uddannelse og fremhæver behovet for at sikre inklusion og adgang til uddannelse;

48. understreger behovet for støtte til kultursektoren, eftersom kultur og kulturarv er centrale aktiver for regional konkurrenceevne og social samhørighed og bidrager til skabelsen af byers og regioners identitet; understreger vigtigheden af at skabe flere kultursteder og sikre, at de genoprettes i tiden efter covid-19, og understreger nødvendigheden af at tiltrække flere unge til dem;

49. fremhæver de økonomiske og sociale bidrag og virkninger, som kultur- og sportssektoren giver til samfundet; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at samarbejde og afsætte tilstrækkelige nationale midler og EU-midler til at skabe en robust kultur- og sportsinfrastruktur og til at fremme uddannelse for de økonomiske og rekreative sektorer, navnlig for græsrodskultur og ikke-professionel sport i byområder og forstadsområder; opfordrer medlemsstaterne til at udarbejde en handlingsplan for at genstarte og styrke modstandsdygtigheden i de to sektorer som vigtige dele af økonomien på lokalt, nationalt og EU-plan;

50. understreger vigtigheden af at beskytte børns og unges rettigheder og nødvendigheden af at skabe uddannelses- og undervisningssystemer, som er robuste, inkluderende og funktionelle og opfylder de reelle behov hos mennesker i deres respektive byområder, og som er forberedt på eventuelle fremtidige sundhedskriser eller naturkatastrofer;

51. bemærker med bekymring, at covid-19-krisen har haft dramatiske konsekvenser for en stor del af de europæiske unge, hvilket især har givet sig udslag i en bekymrende isolation, mange tab af arbejdspladser og afbrudte uddannelsesforløb; understreger, at denne situation har resulteret i ændringer i både sammensætningen og størrelsen af den population af unge, som ikke er i beskæftigelse eller under uddannelse, hvilket er en situation, som skal vurderes og kortlægges korrekt for at tackle de særlige udfordringer, der følger af krisen, og hjælpe medlemsstaterne med at udvikle effektive opsøgende strategier over for unge; foreslår, at Kommissionen gennemfører en undersøgelse om muligheden for at udvikle fælles europæiske værktøjer til at finde frem til og følge unge, der ikke er i beskæftigelse eller under uddannelse, med henblik på at muliggøre en passende politisk reaktion til støtte for denne særligt sårbare befolkningsgruppe i forbindelse med covid-19-krisen;

52. understreger nødvendigheden af at gentænke løsninger til at puste nyt liv i indre bycentre, eftersom de har været ramt af nedlukninger af forretninger og erhverv og kulturelle steder, ubesatte stillinger, tab af tiltrækningskraft og øget onlinehandel under og efter pandemien;

Tirsdag den 15. februar 2022

53. opfordrer medlemsstaterne og regionerne til at nytænke og omlægge uddannelsesinfrastrukturen i overensstemmelse med den seneste udvikling inden for erhvervsuddannelserne; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at afsætte tilstrækkelige midler til udvikling af uddannelsesinstitutionerne og til uddannelse af både undervisere og studerende i alle aldre i udviklingen af grønne og digitale færdigheder for at forberede dem på fremtiden; minder om, at digitalisering ikke kun bør gå hånd i hånd med adgang til internettet, men også med det udstyr, der er nødvendig for at bruge internettet;

54. mener, at en række innovative koncepter, navnlig byområdernes hybride anvendelse og multifunktionalitet, fysisk planlægning og en »15-minutters by«, vil spille en afgørende rolle i den nye model for EU's byområder;

Skræddersyede politiske initiativer

55. understreger nødvendigheden af, at vi tilpasser os de nye realiteter i lyset af covid-19-pandemien og gør os overvejelser om en ny model for EU's byområder, samtidig med, at vi giver mere plads til kreativitet, civilt engagement og eksperimenter; mener, at konferencen om Europas fremtid er en mulighed for at sætte mere fokus på byerne i EU's beslutningsprocesser og give dem en betydelig rolle i opbygningen af stærkere deltagerorienteret demokrati og dialog med borgerne, samtidig med at der anvendes en bottom up-tilgang, og byforvaltning gentænkes; fremhæver betydningen af at udvikle omfattende strategier baseret på den europæiske grønne pagt, den europæiske digitale strategi⁽¹²⁾ og den langsigtede vision for EU's landdistrikter; minder om de særlige karakteristika ved regionerne i den yderste periferi i overensstemmelse med artikel 349 i TEUF;

56. anerkender, at et bredt spektrum af EU-initiativer faktisk har indflydelse på byer, småbyer og funktionelle byområder, til trods for at EU ikke har eksplicitte beføjelser på byudviklingsområdet; anerkender behovet for stærkere samarbejde om EU-programmer og -politikker blandt og inden for byområder; er bekymret over, at mens der er taget flere byinitiativer i de senere år, er koordineringen fortsat ringe, og der er fortsat risiko for overlappning og uheldige indvirkninger;

57. glæder sig over EU's dagsorden for byerne som en ny model for flerniveaustyring; beklager, at dette stadig er en frivillig proces, og opfordrer indtrængende medlemsstaterne og Kommissionen til at forpligte sig på at implementere anbefalingerne; understreger behovet for en større inddragelse af civilsamfundet i beslutningstagningsprocesser samt fremme af bottom-up-tilgange for at imødekomme lokale og regionale behov; understreger vigtigheden af, at lokale små og mellemstore virksomheder og nyetablerede virksomheder tager del i udarbejdelsen af udviklingsstrategier og -planer for byer og distrikter;

58. anerkender den vigtige rolle, byområder har i forbindelse med den konkrete gennemførelse af programmer og projekter, der er udviklet under EU-lovgivningen; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at yde stærk støtte til lokale og regionale myndigheder og deres projektstyringsgrupper vedrørende EU-programmer og finansieringsmuligheder, samtidig med at det sikres, at der findes passende administrative faciliteter i byer, småbyer og funktionelle byområder, herunder tilstrækkeligt uddannet personale;

59. understreger, at regionale og lokale myndigheder skal spille en central rolle på alle stadier af EU-beslutningstagningen; planlægning, forberedelse og gennemførelse; opfordrer til, at der gives mulighed for mere direkte EU-finansiering til lokale og regionale myndigheder for at forbedre effektiviteten, sikre sammenhængen og mindske de administrative byrder; opfordrer endvidere Kommissionen til at give medlemsstaterne al den nødvendige vejledning og lette adgangen til finansiering ved at skelne mellem byer og regioner afhængigt af deres digitaliseringsniveau;

60. gentager behovet for passende og direkte tilgængelige finansieringsmuligheder i fremtiden for byerne til at gennemføre programmerne på lokalt plan; minder om, at 400 mio. EUR af midlerne til investeringer i beskæftigelse og vækst bør tildeles det europæiske initiativ for byområder under direkte eller indirekte forvaltning af Kommissionen som fastsat i forordning (EU) 2021/1058; opfordrer Kommissionen til i sin midtvejsevaluering af den nuværende programmeringsperiode at undersøge effektiviteten af det europæiske initiativ for byområder, navnlig dets budget og anvendelsesområde, og til at tilskynde medlemsstaterne til at afsætte flere ressourcer til at støtte gennemførelsen af dagsordenen for byerne;

61. opfordrer til, at det europæiske initiativ for byområder får tildelt et større budget og anvendelsesområde, samtidig med at byerne i den yderste periferi sikres en effektiv og nem adgang hertil; bemærker, at den bør støtte gennemførelsen af dagsordenen for byerne i den nuværende programmeringsperiode; ser bysamfundene som centrale aktører og interessenter

⁽¹²⁾ COM(2020)0067.

Tirsdag den 15. februar 2022

i en vellykket gennemførelse af de EU-finansierede politikker, der er indarbejdet i de nationale genopretnings- og resiliensplaner; opfordrer Rådet og medlemsstaterne til at afsætte op til 15 % til byområder til håndtering af udfordringer efter covid;

62. fremhæver betydningen af EU-finansiering for gennemførelsen af social inklusion på lokalt plan; opfordrer til, at dens virkning styrkes gennem en fælles forvaltnings- og rapporteringsramme;

63. anerkender, at de lokale og regionale myndigheder spiller en afgørende og unik rolle i håndteringen af problemer, der er forbundet med covid-19-pandemien; beklager, at det for tiden ikke er muligt at skabe en struktureret dialog mellem Kommissionen og byerne om genopretnings- og resiliensfaciliteten med det formål at overvåge inddragelsen af bymyndigheder i gennemførelsen af de nationale genopretnings- og resiliensplaner; opfordrer Kommission til i sin evaluering at beskæftige sig med gennemførelsen af faciliteten, undersøge byområders mulige rolle, og om nødvendigt styrke deres rolle for at sikre en effektiv gennemførelse af faciliteten; understreger, at bymyndigheder bør gives den nødvendige støtte for at kunne gennemføre de nationale genopretnings- og resiliensplaner ordentligt i form af kapacitetsopbygning, udveksling og teknisk bistand;

64. er af den opfattelse, at støtten fra fondene inden for samhørighedspolitikken bør styrke deltagelsesprocesserne for at afprøve nye koncepter og dele erfaringer ved at fremme en bæredygtig og integreret udvikling af alle typer territorier og lokale initiativer; mener, at kapacitetsopbygning hos aktører i byerne er en vigtig faktor i skabelsen af mere modstandsdygtige og bæredygtige byer; opfordrer byer og funktionelle byområder til at støtte borgerinitiativer; understreger, at byer er bylaboratorier, da de er placeret, hvor bæredygtige fremtidskoncepter og -politikker kan afprøves, og hvor der kan udvikles løsninger for intelligente og inkluderende samfund;

65. minder hver medlemsstat om, at de bør udarbejde en partnerskabsaftale i overensstemmelse med adfærdskodeksen for partnerskaber, som fastsætter minimumsstandarder for inddragelse af regionale, lokale, bymæssige og andre offentlige myndigheder, økonomiske og sociale partnere og andre partnere, jf. artikel 8, stk. 1, i forordningen om fælles bestemmelser; opfordrer til en større inddragelse af partnere, herunder fra den akademiske verden, innovationssektoren og forsknings-sektoren, i forbindelse med forberedelse, gennemførelse, overvågning og evaluering af EU-programmer, herunder i overvågningskomitéer;

66. opfordrer medlemsstaterne og regionerne til at sikre et omfattende partnerskab, herunder med bymyndigheder, til udformning og gennemførelse af samhørighedspolitikken og til at orientere disse myndigheder om, hvorfor finansieringsansøgninger afvises; opfordrer Kommissionen til at undersøge alle klager fra interessenter såsom bymyndigheder, herunder hvor der ikke er givet en gyldig begrundelse for afvisningen af en ansøgning om finansiering;

67. opfordrer Kommissionen til at udvikle en strategi for funktionelle byområder og mellemstore byer, herunder finansieringsmuligheder for tiltag såsom innovationspartnerskaber og fælles indkøbsordninger mellem EU's byer og samarbejde mellem byer og regioner i EU;

o

o o

68. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen samt til medlemsstaterne og deres Parlater.

Tirsdag den 15. februar 2022

P9_TA(2022)0023

De nationale skattereformers indvirkning på EU's økonomi

Europa-Parlamentets beslutning af 15. februar 2022 om de nationale skattereformers indvirkning på EU's økonomi (2021/2074(INI))

(2022/C 342/02)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 110-113 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) vedrørende harmonisering af lovgivningen om omsætningsafgifter, forbrugsafgifter og andre indirekte skatter,
- der henviser til artikel 114-118 i TEUF, som omfatter skatter, der har en indirekte indvirkning på oprettelsen af det indre marked,
- der henviser til Kommissionens årsberetning om beskatning 2021 — Revision af skattepolitikken i EU's medlemsstater (Annual Report on Taxation 2021 — Review of taxation policies in the EU Member States),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 15. juli 2020 med titlen »En handlingsplan for en retfærdig og enkel beskatning til støtte for genopretningsstrategien« (COM(2020)0312),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 18. maj 2021 med titlen »Erhvervsbeskatning i det 21. århundrede« (COM(2021)0251),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 24. september 2020 med titlen »En kapitalmarkedsunion for mennesker og virksomheder — ny handlingsplan« (COM(2020)0590),
- der henviser til Kommissionens landespecifikke henstillinger offentliggjort inden for rammerne af det europæiske semester og dens vurderinger af de genopretnings- og resiliensplaner, som medlemsstaterne har forelagt som led i genopretnings- og resiliensfaciliteten,
- der henviser til Kommissionens undersøgelse af 2020 med titlen »Skattepolitikker i EU«,
- der henviser til konklusioner vedtaget af Rådet (ECOFIN) den 1. december 1997 vedrørende skattepolitik — Resolution vedtaget af Rådet og repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Rådet den 1. december 1997, om en adfærdskodeks for erhvervsbeskatning — Beskatning af renteindtægter ⁽¹⁾,
- der henviser til Kommissionens rapport af 29. september 2015 med titlen »Tax reforms in EU Member States 2015 — Tax policy challenges for economic growth and fiscal sustainability« (Skattereformer i EU-medlemsstaterne for 2015 — skattepolitiske udfordringer for økonomisk vækst og skattemæssig bæredygtighed),
- der henviser til oversigten over de præferentielle skatteordninger, som Gruppen vedrørende Adfærdskodeksen (erhvervsbeskatning) har gennemgået siden oprettelsen i marts 1998,
- der henviser til rapporten af 21. april 2021 fra Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udvikling (OECD) med titlen »Tax Policy Reforms 2021 — Special Edition on Tax Policy during the COVID-19 Pandemic« (Skattepolitiske reformer for 2021 — særlig udgave om skattepolitik under covid-19-pandemien),

⁽¹⁾ EFT C 2 af 6.1.1998, s. 1.

Tirsdag den 15. februar 2022

- der henviser til toøjleløsningen til håndtering af de skattemæssige udfordringer, der opstår som følge af digitaliseringen af økonomien, fra OECD/G20's inklusive ramme om udhuling af skattegrundlaget og overførsel af overskud,
  - der henviser til rapporten fra OECD af 19. maj 2020 med titlen »Tax and Fiscal Policy in Response to the Coronavirus Crisis: Strengthening Confidence and Resilience« (Skat og skattepolitik som reaktion på coronaviruskrisen: styrkelse af tillid og resiliens),
  - der henviser til Den Internationale Valutafonds politiske oplæg af 25. maj 2021 med titlen »Taxing Multinationals in Europe« (Beskatning af multinationale selskaber i Europa),
  - der henviser til sin initiativbetænkning om reform af EU's politik om skadelig skattepraksis (herunder reformen af Gruppen vedrørende Adfærdskodeksen),
  - der henviser til sin beslutning af 7. oktober 2021 om reform af EU's politik om skadelig skattepraksis (herunder reformen af Gruppen vedrørende Adfærdskodeksen) ⁽²⁾,
  - der henviser til sin beslutning af 16. september 2021 om gennemførelse af EU's krav om udveksling af skatteoplysninger: fremskridt, indhøstede erfaringer og forhindringer, som skal overvindes ⁽³⁾,
  - der henviser til sin beslutning af 15. januar 2019 om ligestilling og beskatning i EU ⁽⁴⁾,
  - der henviser til sin beslutning af 21. oktober 2021 om Pandora-papirerne: konsekvenser for bestræbelserne på at bekæmpe hvidvask af penge, skatteunddragelse og skatteundgåelse ⁽⁵⁾,
  - der henviser til rapporten fra Det Europæiske Skatteobservatorium med titlen »New forms of Tax Competition in the European Union: an Empirical Investigation« offentliggjort i november 2021,
  - der henviser til Rådets direktiv 2011/16/EU af 15. februar 2011 om administrativt samarbejde på beskatningsområdet og om ophævelse af direktiv 77/799/EØF ⁽⁶⁾ (direktivet om administrativt samarbejde),
  - der henviser til forretningsordenens artikel 54,
  - der henviser til betænkning fra Økonomi- og Valutaudvalget (A9-0348/2021),
- A. der henviser til, at spørgsmålet om skadelig skattepraksis blev behandlet, og der blev foreslået reformer, i Europa-Parlamentets beslutning af 7. oktober 2021 om reform af EU's politik om skadelig skattepraksis (herunder reformen af Gruppen vedrørende Adfærdskodeksen); der henviser til, at de kortsigtede konsekvenser af covid-19-pandemien og den langsigtede strukturelle omstilling som følge af demografiske tendenser, digitalisering og omstillingen til en kulstofneutral økonomisk model har haft indvirkninger på medlemsstaternes valg, hvad angår udformning af fremtidige skattepolitikker;
- B. der henviser til, at selv om skattepolitikken i vid udstrækning fortsat er medlemsstaternes ansvar, kræver det indre marked harmonisering og koordinering i forbindelse med fastlæggelsen af skattepolitikken med henblik på at fremme integrationen af det indre marked og forhindre udhuling af skattegrundlaget; der henviser til, at nationale foranstaltninger kan påvirke skatteopkrævningen i andre medlemsstater og kan have en fordrejende virkning på både fair konkurrence og investeringer;
- C. der henviser til, at fragmentering af skattepolitikken skaber forskellige hindringer for borgere og virksomheder i det indre marked, navnlig små og mellemstore virksomheder (SMV'er), herunder retsusikkerhed, bureaukrati, risiko for dobbeltbeskatning og vanskeligheder med at anmode om skatterefusion; der henviser til, at disse hindringer hæmmer

---

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P9_TA(2021)0416.

⁽³⁾ Vedtagne tekster, P9_TA(2021)0392.

⁽⁴⁾ EUT C 411 af 27.11.2020, s. 38.

⁽⁵⁾ Vedtagne tekster, P9_TA(2021)0438.

⁽⁶⁾ EUT L 64 af 11.3.2011, s. 1.

Tirsdag den 15. februar 2022

- grænseoverskridende økonomisk aktivitet og kan forvride det indre marked; der henviser til, at fragmentering af skattepolitikken ligeledes skaber risici for skattemyndighederne såsom dobbelt ikkebeskatning og arbitrage (f.eks. skatteplanlægning og aggressive metoder til skatteunddragelse); der henviser til, at medlemsstaterne vedbliver at miste skatteindtægter som følge af skadelig skattepraksis på grund af smuthuller mellem medlemsstaternes lovgivning eller mellem medlemsstaterne og tredjelande, og at skønnene over indtægtstabet som følge af selskabers skatteundgåelse varierer fra 36-37 mia. EUR til 160-190 mia. EUR om året; der henviser til, at fragmentering af politikker øger skattemyndighedernes håndhævelsesomkostninger;
- D. der henviser til, at passende skatteniveauer og enkle og klare skattelove inden for EU's sociale markedsøkonomi bør være så lidt forvridende som muligt; der henviser til, at forsvarlige skattepolitikker bør støtte opfyldelsen af de politiske målsætninger i artikel 3 i traktaten om Den Europæiske Union og således føre til mere retfærdige og bæredygtige samfund og forbedre EU's og medlemsstaternes konkurrenceevne; der henviser til, at den økonomiske genopretning og de udfordringer, der er forbundet med klimakrisen, den økologiske omstilling og digitaliseringen af økonomien, indebærer gennemgribende ændringer og en revurdering af de nuværende skattepolitikker; der henviser til, at skatteforanstaltningerne ikke bør udgøre en hindring for private initiativer, der skaber økonomisk vækst, genaktiverer landenes økonomi og fremmer jobskabelsen i EU;
- E. der henviser til, at effektive skattesystemer er gennemsigtige og lette at overholde og skaber stabile skatteindtægter; der henviser til, at vækstorienterede skattereformer flytter skattebyrden i retning af beskatning af forbrug og ejendom og sigter mod at udvide skattegrundlaget;
- F. der henviser til, at rationalet bag nationale skattereformer er forskelligt fra sag til sag og afspejler de strukturelle karakteristika ved medlemsstaternes økonomier og kan omfatte motiver såsom at gøre beskatningen mere pålidelig og sikker, at skabe mulighed for økonomisk vækst, at øge indtægterne, at forbedre fordelingen, at fastsætte adfærdsmæssige incitamenter eller at holde trit med strukturelle ændringer i økonomien;
- G. der henviser til, at det samlede beskatningsniveau (forstået som skatter og obligatoriske sociale bidrag) varierer betydeligt mellem medlemsstaterne imellem, hvilket fremgår af, at skattekvoten i 2019 gik fra 22,1 % i Irland til 46,1 % i Danmark; der henviser til, at skattebyrden i EU (40,1 %) samlet set er højere end i visse andre avancerede økonomier (gennemsnittet for OECD var 34,3 % i 2018); der henviser til, at den vægtede gennemsnitlige lovbestemte selskabsskattesats i OECD-landene faldt fra 46,52 % i 1980 til 25,85 % i 2020, hvilket udgør en reduktion på 44 % inden for de sidste 40 år;
- H. der henviser til, at sammensætningen af beskatningen i EU samlet set har været ret stabil i perioden 2004-2019, mens det generelle niveau for skatteindtægterne er steget let; der henviser til, at sammensætningen af beskatningen (relative andele af skat på arbejde, forbrug og kapital samt miljø- og andre skatter) varierer betydeligt i EU, idet nogle medlemsstater har en mere vækstvenlig beskatningssammensætning end andre;
- I. der henviser til, at en stærk skattekonkurrence i EU synes at have været en vigtig drivkraft bag det stejle fald i selskabsskattesatserne, som har medført, at den gennemsnitlige selskabsskattesats i EU ligger under den gennemsnitlige sats i OECD-landene;
- J. der henviser til, at mange lande under pandemien gjorde brug af skattereformer for at støtte økonomien, og at kun en del af disse foranstaltninger var midlertidige; der henviser til, at disse skattereformer omfattede øjeblikkelige lempelsesforanstaltninger for virksomheder og husholdninger såsom betalingshenstand, øgede underskudsfræmsførsler og fremskyndede skatterefusioner samt genopretningsorienterede stimulerende foranstaltninger;
- K. der henviser til, at OECD/G20-rammen om udhuling af skattegrundlaget og overførsel af overskud vedtog en reform af det internationale skattesystem bestående af to søjler med henblik på at adressere de ændringer, der følger af digitaliseringen af økonomien, herunder en effektiv selskabsskattesats på mindst 15 %;

Tirsdag den 15. februar 2022

Generelle bemærkninger

1. minder om, at medlemsstaterne frit kan træffe beslutning om deres egne økonomiske politikker og navnlig deres egne skattepolitikker inden for rammerne af EU-traktaterne og såfremt EU-lovgivningen gennemføres og håndhæves effektivt, om end dette kan føre til en fragmenteret politik og ulige konkurrencevilkår inden for EU; minder om, at dette giver mulighed for fair konkurrence og begrænser forvridninger af EU's indre marked;
2. bemærker, at det indre marked med produktionsfaktorernes frie bevægelighed og nære økonomiske forbindelser med ikke-EU-naboer har skabt store handels-, investerings- og finansstrømme mellem medlemsstaterne; bemærker, at denne dybe indbyrdes afhængighed har gjort det enkelte lands skattegrundlag og skattesats følsomme over for andre landes og har medført, at navnlig selskabsskatten har fået større betydning;

Konsekvenser for SMV'er

3. bemærker, at de anslåede omkostninger til overholdelse af skattereglerne for store multinationale virksomheder beløber sig til ca. 2 % af de betalte skatter, mens det for SMV'er skønnes at være ca. 30 % af de betalte skatter; minder om, at europæiske virksomheder, navnlig SMV'er, er hoveddrivkræfterne bag økonomisk vækst og jobskabelse; minder om, at nogle medlemsstater har udviklet ordninger, som beskatter overskud, der er opnået i en international kontekst, med en lavere sats end den nationale nominelle sats, hvilket medfører konkurrencemæssige ulemper for SMV'er⁽⁷⁾; bemærker endvidere, at empirisk viden viser, at der er en tendens til, at multinationale selskabers overskud beskattes mindre end tilsvarende indenlandske selskabers overskud, hvilket afspejler, at overskud flyttes fra datterselskaber i lande med høj beskatning til datterselskaber i lande med lav beskatning;
4. fremhæver, at forskelle i nationale skatteordninger kan udgøre hindringer for SMV'er, der forsøger at operere på tværs af grænserne; understreger, at sammenlignet med multinationale virksomheder har SMV'er færre ressourcer at anvende på overholdelse af skattereglerne og skatteoptimering; påpeger, at andelen af udgifter, der anvendes til overholdelse af skattereglerne, er højere for SMV'er end for multinationale virksomheder;
5. bemærker, at harmonisering af skattegrundlaget såsom det fælles selskabsskattegrundlag eller »Business in Europe: Framework for Income Taxation (BEFIT)« (Erhvervslivet i Europa: ramme for indkomstbeskatning) kunne reducere omkostningerne i forbindelse med overholdelse af skattereglerne for SMV'er, der opererer i mere end én medlemsstat; glæder sig således over Kommissionens meddelelse med titlen »Erhvervsbeskatning i det 21. århundrede«, hvori det anføres, at »manglen på et fælles selskabsskattesystem i det indre marked hæmmer konkurrenceevnen (...) og dette skaber en konkurrencemæssig ulempe i forhold til tredjelandsmarkeder«; gentager, at beskatning af overskuddet i det land, hvor de økonomiske aktiviteter finder sted, vil give staterne mulighed for at tilbyde lige konkurrencevilkår til deres SMV'er; fremhæver behovet for at beskatte selskaber ved hjælp af en retfærdig og effektiv metode til fordeling af beskatningsrettigheder mellem lande, der tager hensyn til faktorer såsom arbejdsstyrken og eksistensen af materielle aktiver; bemærker, at offentliggørelsen af Kommissionens BEFIT-forslag først forventes i 2023; opfordrer Kommissionen til at fremskynde vedtagelsesprocessen og opfordrer medlemsstaterne til hurtigt at nå til enighed om et ambitiøst forslag til et europæisk regelsæt for selskabsbeskatning;
6. bemærker, at Parlamentet i dialog med eksperter, nationale parlamenter og borgere vil bidrage til at udvikle vejledende principper forud for Kommissionens BEFIT-forslag i 2023;
7. bemærker, at mange medlemsstater såvel som EU har indført særlige ordninger til fordel for SMV'er såsom særlige momsregler for at kompensere for de højere effektive skattesatser og højere omkostninger til overholdelse af skattereglerne for SMV'er; understreger, at en sådan særbehandling, hvis den bliver brugt i vidt omfang, selv om den generelt er positiv, risikerer at medføre yderligere forvridninger og yderligere muligheder for aggressiv skatteplanlægning og kunne medføre, at systemets overordnede kompleksitet øges yderligere; opfordrer medlemsstaterne til at udforme skattefordele for SMV'er på en sådan måde, at de er i overensstemmelse med de overordnede skatteregler og ikke tilskynder SMV'er til at forblive små;

(7) Kommissionens pressemeddelelse af 16. september 2019 med titlen "State aid: Commission opens in-depth investigation into individual »excess profit« tax rulings granted by Belgium to 39 multinational companies".

Tirsdag den 15. februar 2022

8. bemærker, at SMV'er ofte i mindre grad er i stand til at absorbere økonomiske tab end større selskaber på grund af mere begrænsede cash flows; glæder sig i denne forbindelse over Kommissionens henstilling af 18. maj 2021 om den skattemæssige behandling af underskud under covid-19-krisen ⁽⁸⁾ og opfordrer medlemsstaterne til at tage hensyn til disse henstillinger;

Harmonisering og koordinering af skattepolitikken

9. fremhæver, at opsplitningen af de nationale skattepolitikker kan have en forvridende virkning på EU's indre marked og kan være skadelig for EU's økonomi; hilser det velkommen, at EU har udviklet koordineringsmekanismer såsom peerreview-procedurer inden for Gruppen vedrørende Adfærdskodeksen og landespecifikke henstillinger inden for rammerne af det europæiske semester; mener, at der er behov for yderligere at forbedre begge disse mekanismer; understreger, at medlemsstaterne inden for Gruppen vedrørende Adfærdskodeksen undersøger, ændrer eller ophæver deres eksisterende skattemæssige foranstaltninger, som udgør skadelig skattekonkurrence, og afstår fra at indføre nye i fremtiden; minder i denne forbindelse om Parlamentets holdning fra oktober 2021, hvori der opfordres til en reform af Gruppen vedrørende Adfærdskodeksens kriterier, anvendelsesområde og styring for at sikre retfærdig beskatning inden for EU;

10. påpeger, at Kommissionen anbefalede seks medlemsstater at begrænse aggressiv skatteplanlægning som led i de landespecifikke henstillinger for 2020; anerkender den positive virkning af de landespecifikke henstillinger med hensyn til at fremme de nødvendige skattereformer i de medlemsstater, der modtog henstillinger om aggressiv skatteplanlægning, og beklager samtidig, at nogle medlemsstater endnu ikke har taget fat på de landespecifikke henstillinger om aggressiv skatteplanlægning;

11. minder om, at genopretnings- og resiliensfaciliteten og de landespecifikke henstillinger, herunder dem, der vedrører beskatning, er uløseligt forbundet, som fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/241 af 12. februar 2021 om oprettelse af genopretnings- og resiliensfaciliteten ⁽⁹⁾;

12. fremhæver, at direktivet om administrativt samarbejde på skatteområdet (DAC) siden 2011 har fastsat regler for samarbejdet mellem medlemsstaternes skattemyndigheder med henblik på at sikre det indre markeds funktion; glæder sig over, at DAC's anvendelsesområde siden 2011 løbende er blevet udvidet til nye områder for at begrænse skattesvig og skatteundgåelse, og at der er gjort store fremskridt i de seneste årtier; minder om Parlamentets gennemførelsesrapport, som blev vedtaget i september 2021, og som påpeger mangler i medlemsstaternes effektive gennemførelse af DAC og fremhæver behovet for at styrke udvekslingen af oplysninger mellem nationale skattemyndigheder;

13. bemærker begrænsningerne i den nuværende beslutningsproces i Rådet med hensyn til at imødekomme de lovgivningsmæssige behov for at fremme koordinering mellem medlemsstaterne og bekæmpe skadelig skattepraksis; opfordrer til, at alle mulighederne i TEUF undersøges; minder om, at proceduren i artikel 116 i TEUF kan anvendes, når skadelig skattepraksis forvrider konkurrencen på det indre marked;

14. fremhæver, at for at få størst mulig effekt er det ideelle niveau for koordinering af skattepolitikken på den internationale scene gennem G20/OECD; understreger ikke desto mindre, at udviklingslande bør inkluderes fuldt ud i forhandlingsprocessen; bemærker, at EU's skatteforslag baseret på internationale aftaler historisk set har været mere tilbøjelige til at blive vedtaget af Rådet;

15. erkender imidlertid, at internationale forhandlinger på skatteområdet til tider har svært ved at nå til enighed og derfor er længe om at afhjælpe det internationale skattesystems mangler; anbefaler i sådanne tilfælde, at EU overvejer at sætte et godt eksempel uagtet de igangværende internationale forhandlinger;

16. glæder sig over den historiske aftale, der blev indgået med G20/OECD's inklusive ramme om en reform af det internationale skattesystem i en struktur med to søjler med henblik på at sikre en mere retfærdig fordeling af overskud og beskatningsrettigheder mellem landene hvad angår de største og mest rentable multinationale selskaber, og som anbefaler, at multinationale virksomheder pålægges en effektiv skattesats på 15 %; opfordrer indtrængende Kommissionen og medlemsstaterne til at samarbejde og sikre omsætningen til EU-ret af G20/OECD's inklusive rammeaftale om de to søjler

⁽⁸⁾ EUT L 179 af 20.5.2021, s. 10.

⁽⁹⁾ EUT L 57 af 18.2.2021, s. 17.

Tirsdag den 15. februar 2022

som meddelt af Kommissionens formand i hensigtserklæringen om Unionens tilstand i 2021; opfordrer Rådet til hurtigt at vedtage sådanne forslag, således at de kan træde i kraft i 2023; opfordrer medlemsstaterne til at overveje at slå til lyd for lignende internationale aftaler om andre former for passende skatter;

Henstillinger og reformområder

17. påpeger, at der på områder af stor betydning for det indre markeds funktion, f.eks. beskatning og kapitalmarkedsunionens funktion, er behov for mere harmonisering, enten gennem bedre koordinering mellem medlemsstaterne eller gennem en EU-indsats;

18. understreger, at medlemsstaterne stadig anvender forskellige kriterier til at fastsætte det skattemæssige hjemsted, hvilket er forbundet med en risiko for dobbeltbeskatning eller dobbelt skattefritagelse; minder i denne forbindelse om de initiativer, der er skitseret i Kommissionens handlingsplan fra juli 2020, der har til formål at fremsætte et lovgivningsforslag senest i 2022 eller 2023 for at præcisere, hvor skatteydere, der har aktiviteter på tværs af grænserne i EU, skal betragtes som hjemmehørende i skattemæssig henseende; ser frem til dette forslag, der vil sigte mod at sikre en mere ensartet fastsættelse af det skattemæssige hjemsted i det indre marked;

19. bemærker, at digitalisering og stor afhængighed af immaterielle aktiver, der udgør en udfordring for det nuværende skattesystem, berettiger en høj grad af politikkoordinering og harmonisering med henblik på at etablere lige konkurrencevilkår og sikre, at digitale virksomheder bidrager rimeligt til de samfund, de driver virksomhed i; bemærker, at nogle medlemsstater har presset på med indførelsen af nationale digitale afgifter på trods af de igangværende forhandlinger på EU- og OECD-plan; bemærker, at dette har haft en positiv indvirkning på den internationale debat; understreger, at disse nationale foranstaltninger bør udfases efter gennemførelsen af en effektiv international løsning;

20. minder om, at EU er nået til enighed om at indføre en ny egen indtægt baseret på en digital afgift som en måde at finansiere genopretningsinstrumentet NextGenerationEU på, og opfordrer Kommissionen til at fremsætte alternative forslag, der vil være forenelige med internationale forpligtelser;

21. beklager, at forskelle i kildeskat og procedurer for godtgørelse af kildeskat stadig udgør en væsentlig hindring for yderligere integration i kapitalmarkedsunionen; glæder sig over Kommissionens meddelelse om at foreslå et lovgivningsinitiativ til indførelse af et fælles, standardiseret, EU-dækkende system til kildeskattetilrettelser ved kilden;

22. beklager den gældsfræmmende virkning i selskabsbeskatningen, der giver mulighed for generøse skattefradrag på rentebetalinger, mens egenkapitalfinansieringsomkostninger ikke kan fradrages på samme måde; fremhæver den strukturelle ulempe for virksomheder, der er afhængige af egenkapitalfinansiering, især hvis de er unge og små virksomheder med ringe adgang til kredit; bemærker, at den skattemæssige ubalance mellem gælds- og egenkapitalfinansiering kan tilskynde virksomhederne til at påtage sig for megen gæld;

23. bemærker, at den gældsfræmmende virkning varierer betydeligt fra medlemsstat til medlemsstat; bemærker, at nogle medlemsstater har indført fradrag for selskabskapital for at løse dette problem; minder om, at nogle af disse fradrag for selskabskapital er blevet udnyttet som skattehuller og har givet multinationale selskaber mulighed for kunstigt at kunne trække nationale renter fra; understreger, at en fælles europæisk tilgang ville være at foretrække for at undgå forvridninger på det indre marked;

24. minder om, at en sådan skævhed kan løses ved enten at give mulighed for et nyt fradrag af omkostninger relateret til egenkapitalfinansiering eller ved at reducere mulighederne for rentefradrag; minder om Parlamentets forslag om at begrænse fradraget af overstigende låneomkostninger til op til 20 % af den skattepligtiges resultat før renter, skat og af- og nedskrivninger, mens Rådet vedtog en højere grænse på op til 30 %⁽¹⁰⁾; minder om, at en kvote på 30 % ifølge OECD kan være for høj til at kunne forhindre udhuling af skattegrundlaget og overførsel af overskud⁽¹¹⁾;

⁽¹⁰⁾ Europa-Parlamentets holdning af 8. juni 2016 om forslag til Rådets direktiv om regler til bekæmpelse af metoder til skatteundgåelse, der direkte påvirker det indre markeds funktionsmåde (EUT C 86 af 6.3.2018, s. 176).

⁽¹¹⁾ OECD, *Public Discussion Draft — BEPS Action 4: Interest Deductions And Other Financial Payments* (Oplæg til offentlig drøftelse — BEPS-Aktion 4: Rentefradrag og andre finansielle betalinger), 2014.

Tirsdag den 15. februar 2022

25. ser frem til Kommissionens forslag om indførelse af et fradrag for at fjerne den gældsfræmmende virkning; opfordrer indtrængende Kommissionen til at foretage en grundig konsekvensanalyse og indarbejde effektive bestemmelser til bekæmpelse af skatteundgåelse for at undgå enhver mulighed for, at et fradrag for egenkapital anvendes som et nyt redskab til at udhule skattegrundlaget;

26. bemærker, at den effektive marginalsattesats kan være en afgørende faktor for selskaber, der træffer investeringsbeslutninger, sammen med infrastrukturens kvalitet, adgang til en uddannet og sund arbejdsstyrke og national stabilitet⁽¹²⁾; bemærker, at der er betydelige forskelle i den effektive marginalsattesats fra medlemsstat til medlemsstat; opfordrer Kommissionen til at undersøge, om nogle medlemsstater forvrider konkurrencen ved kunstigt at sænke deres effektive marginalsattesats, f.eks. gennem ordninger med fremskyndet afskrivning eller tilpasning af skattefradrag for visse poster, og til at formidle sine resultater til Europa-Parlamentet;

27. bemærker, at mens skatteregler kan etablere juridisk klarhed for virksomheder, er der også mulighed for, at de misbruges via skattebegunstigelser; påpeger imidlertid, at et simpelt skattesystem er den foretrukne måde at skabe retssikkerhed på;

28. glæder sig over, at Kommissionen ønsker at anvende sin forfatningsmæssige rolle til at bekæmpe konkurrenceforvriddning ved at benytte konkurrenceretten; beklager, at flere af de seneste afgørelser i Kommissionen i højt profilerede konkurrencesager på skatteområdet er blevet annulleret af nationale domstole og EU-Domstolen;

29. fremhæver, at skatteincitamenter, der gennemføres på en økonomisk ansvarlig måde, til privat forskning og udvikling (f.eks. via skattefradrag, øgede fradrag eller justerede afskrivningsplaner) kan bidrage til at løfte en økonomis samlede udgifter til forskning og udvikling, hvilket ofte medfører positive eksterne virkninger; er imidlertid bekymret over, at visse typer skatteincitamenter såsom patentboksordninger eller IP-boksordninger kun i ringe grad øger midlerne til forskning og udvikling og rent faktisk kan forvride det indre marked ved at tilskynde til overførsel af overskud og aggressiv skatteplanlægning; bemærker, at skatteincitamenter bør sigte mod at tiltrække investeringer i realøkonomien og derfor være udgiftsbaserede frem for overskudsbaserede med henblik på bedre at målrette innovationsinput; opfordrer Kommissionen til at foreslå retningslinjer for skatteincitamenter, der ikke skaber forvriddninger af det indre marked, navnlig ved at begunstige incitamenter, der er omkostningsbaserede, er begrænsede i tid, evalueres regelmæssigt, og som ophæves, hvis de ikke har nogen positiv virkning, har begrænset geografisk anvendelsesområde og er delvise snarere end fuldstændige fritagelser;

30. understreger, at yderligere harmonisering af skatteincitamenter for forsknings- og udviklingsudgifter kan være berettiget; bemærker, at dette var en del af Kommissionens oprindelige forslag om et fælles selskabsskattegrundlag; beklager dybt, at dette emne ikke blev behandlet i den nylige meddelelse om erhvervsbeskatning i det 21. århundrede;

31. bemærker, at en betydelig del af den offentlige budgetkapacitet kanaliseres gennem skatteincitamenter i form af fritagelser, fradrag, kreditter, udsættelser og reducerede skattesatser; opfordrer Kommissionen til at fremlægge en vurdering af alle ineffektive skatteincitamenter og subsidier, navnlig dem, der er skadelige for miljøet og medfører skadelige økonomiske forvriddninger; opfordrer Kommissionen til at etablere en screeninggramme for skatteincitamenter i EU og forpligte medlemsstaterne til at offentliggøre de finanspolitiske omkostninger ved skatteincitamenter; opfordrer medlemsstaterne til at foretage årlige, detaljerede og offentlige cost-benefit-analyser af hver enkelt skattebestemmelse; mener, at retssikkerheden på skatteområdet ville blive styrket, hvis medlemsstaterne havde en fælles forståelse af, hvilke skatteincitamenter der ikke er konkurrenceforvridende; opfordrer Kommissionen til at fremlægge retningslinjer for skatteincitamenter, der ikke forvrider konkurrencen på det indre marked;

32. opfordrer medlemsstaterne til at enes om en stærk, samlet og ambitiøs reform vedrørende indirekte beskatning, hovedsagelig med hensyn til moms; understreger, at en reduktion af kompleksiteten og bureaukratiet og en ordentlig håndtering af skattesvig og momsunddragelse er afgørende for at fastholde det indre markeds integritet;

⁽¹²⁾ Det Verdensøkonomiske Forum, *The Global Competitiveness Report 2019*.

Tirsdag den 15. februar 2022

33. opfordrer medlemsstaterne til fortsat at reformere skattemyndighederne, accelerere digitaliseringen og begynde at udrulle strategiske metoder til at understøtte SMV'er med hensyn til overholdelse af skattelovgivningen og til at udpege muligheder for at mindske byrder; opfordrer medlemsstaterne til at gennemføre sunde og robuste reformer med hensyn til kompleksiteten af skattesystemerne med det formål at mindske bureaukratiet, de administrative byrder og omkostningerne ved at overholde lovgivningen; minder om, at der er en høj merværdi af europæisk samarbejde på dette område og i forbindelse med udveksling af bedste praksisser mellem skattemyndighederne;

34. opfordrer medlemsstaterne til at gøre bedre brug af EU's Fiscalis-program for at forbedre samarbejdet mellem skattemyndighederne i forbindelse med deres reformbestrebelse; opfordrer i den forbindelse Kommissionen til at oprette et Erasmusprogram for embedsfolk i skatteforvaltningerne til udveksling og anvendelse af bedste praksisser;

35. opfordrer Kommissionen til at følge op på og overvåge nye nationale skattereformer eller -foranstaltninger, der gennemføres som følge af covid-19-pandemien for at understøtte økonomien, navnlig de foranstaltninger, der ikke er midlertidige; opfordrer medlemsstaterne til at gennemføre reformer af skattesystemerne og udnytte de muligheder, der kommer fra EU-instrumenterne til støtte for den økonomiske genopretning; understreger, at disse reformer bør respektere EU's finanspolitiske ramme; minder om, at disse reformer bør gennemføres med fuld respekt for den nationale kompetence i skattespørgsmål, men understreger, at et stærkt samarbejde mellem medlemsstaterne ville føre til en betydelig merværdi;

36. støtter høje standarder med hensyn til respekt for skatteydernes rettigheder, navnlig hvad angår privatliv og databeskyttelse, og især for enkeltpersoner, i forbindelse med alle politiske og lovgivningsmæssige processer vedrørende beskatning;

37. bemærker, at de fleste nationale udbudsprocedurer i medlemsstaterne anvender laveste pris som det eneste tildelingskriterium for offentlige kontrakter; minder om Rådets opfordring til Kommissionen om at overveje, hvordan man kan afhjælpe den konkurrenceforvridende virkning af, at tilbudsgivere med aktiviteter i jurisdiktioner på EU's liste over ikkesamarbejdsvillige skattejurisdiktioner deltager i udbud; opfordrer Kommissionen til at revidere sin strategi for offentlige indkøb i denne henseende;

EU-resultattavle for beskatning

38. noterer sig Kommissionens igangværende arbejde med en EU-resultattavle for beskatning; anbefaler, at der anvendes økonomiske indikatorer, der gør det muligt at påvise forvridninger på det indre marked, som f.eks. niveauet af udenlandske direkte investeringer, royalties og rentebetalinger; fremhæver, at en sådan resultattavle skal bidrage til bekæmpelsen af skadelig skattekonkurrence; opfordrer Kommissionen til at tage behørigt hensyn til de betydelige tab af offentlige indtægter, der følger af nationale skattepolitikker, som letter skatteunddragelse; anerkender, at denne resultattavle for beskatning bør opbygges som et instrument til at hjælpe medlemsstaterne med at gennemføre sunde og robuste reformer på skatteområdet; advarer mod brugen af denne resultattavle til udskamning af bestemte medlemsstater, men mener, at den kan fremme debatten om de nødvendige reformer; opfordrer til et stærkt samarbejde med de nuværende EU-platformer om at opbygge denne resultattavle; mener, at dette nye instrument kan blive nyttigt for processen omkring det europæiske semester og navnlig for de landespecifikke anbefalinger;

o

o o

39. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes regeringer og parlamenter.

Tirsdag den 15. februar 2022

P9_TA(2022)0024

Genetisk modificeret sojabønne GMB151 (BCS-GM151-6)

Europa-Parlamentets beslutning af 15. februar 2022 om udkast til Kommissionens gennemførelsesafgørelse om tilladelse til markedsføring af produkter, der indeholder, består af eller er fremstillet af genetisk modificeret sojabønne GMB151 (BCS-GM151-6), i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1829/2003 (D075506/01 — 2021/2947(RSP))

(2022/C 342/03)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til udkast til Kommissionens gennemførelsesafgørelse om tilladelse til markedsføring af produkter, der indeholder, består af eller er fremstillet af genetisk modificeret sojabønne GMB151 (BCS-GM151-6), i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1829/2003 (D075506/01,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1829/2003 af 22. september 2003 om genetisk modificerede fødevarer og foderstoffer⁽¹⁾, særlig artikel 7, stk. 3, og artikel 19, stk. 3,
- der henviser til afstemningen i Den Stående Komité for Fødevarekæden og Dyresundhed, jf. artikel 35 i forordning (EF) nr. 1829/2003, den 4. februar 2022, hvor der ikke blev afgivet nogen udtalelse,
- der henviser til artikel 11 og 13 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser⁽²⁾,
- der henviser til den udtalelse, der blev vedtaget af Den Europæiske Fødevarerikkerhedsautoritet (EFSA) den 27. januar 2021 og offentliggjort den 19. april 2021⁽³⁾,
- der henviser til sine tidligere beslutninger, hvori det gør indsigelse mod godkendelse af genetisk modificerede organismer (»GMO'er«)⁽⁴⁾,

⁽¹⁾ EUT L 268 af 18.10.2003, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13.

⁽³⁾ Videnskabelig udtalelse fra EFSA's Panel for Genetisk Modificerede Organismer om genetisk modificeret sojabønne GMB 151 med henblik på anvendelse i fødevarer og foderstoffer i henhold til forordning (EF) nr. 1829/2003 (ansøgning EFSA-GMO-NL-2018.153), EFSA Journal 2021; 19(4):6424, <https://doi.org/10.2903/j.efsa.2021.6424>.

⁽⁴⁾ I sin ottende valgperiode vedtog Europa-Parlamentet 36 beslutninger, hvori det gjorde indsigelse mod markedsføringstilladelse til GMO'er. Desuden vedtog Parlamentet i sin niende valgperiode følgende beslutninger:

- Europa-Parlamentets beslutning af 10. oktober 2019 om udkast til Kommissionens gennemførelsesafgørelse om tilladelse til markedsføring af produkter, der indeholder, består af eller er fremstillet af genetisk modificeret majs MZHGOJG (SYN-ØØØJG-2), i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1829/2003 (vedtagne tekster, P9_TA(2019)0028).
- Europa-Parlamentets beslutning af 10. oktober 2019 om udkast til Kommissionens gennemførelsesafgørelse om forlængelse af tilladelsen til markedsføring af produkter, der indeholder, består af eller er fremstillet af genetisk modificeret A2704-12-sojabønne (ACS-GMØØ5-3), i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1829/2003 (vedtagne tekster, P9_TA(2019)0029).
- Europa-Parlamentets beslutning af 10. oktober 2019 om udkast til Kommissionens gennemførelsesafgørelse om tilladelse til markedsføring af produkter, der indeholder, består af eller er fremstillet af genetisk modificeret majs MON 89034 × 1507 × MON 88017 × 59122 × DAS-40278-9 og genetisk modificeret majs, der kombinerer to, tre eller fire af enkelt-GM-begivenhederne MON 89034, 1507, MON 88017, 59122 og DAS-40278-9, i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1829/2003 (Vedtagne tekster, P9_TA(2019)0030).
- Europa-Parlamentets beslutning af 14. november 2019 om udkast til Kommissionens gennemførelsesafgørelse om forlængelse af tilladelsen til markedsføring af produkter, der indeholder, består af eller er fremstillet af genetisk modificeret bomuld LLCotton25 (ACS-GHØØ1-3), i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1829/2003 (vedtagne tekster, P9_TA(2019)0054).
- Europa-Parlamentets beslutning af 14. november 2019 om udkast til Kommissionens gennemførelsesafgørelse om forlængelse af tilladelsen til markedsføring af produkter, der indeholder, består af eller er fremstillet af genetisk modificeret MON 89788-sojabønne (MON-89788-1), i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1829/2003 (vedtagne tekster, P9_TA(2019)0055).

Tirsdag den 15. februar 2022

-
- Europa-Parlamentets beslutning af 14. november 2019 om udkast til Kommissionens gennemførelsesafgørelse om tilladelse til markedsføring af produkter, der indeholder, består af eller er fremstillet af genetisk modificeret majs MON 89034 × 1507 × NK603 × DAS-40278-9 og underkombinationerne MON 89034 × NK603 × DAS-40278-9, 1507 × NK603 × DAS-40278-9 og NK603 × DAS-40278-9 i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1829/2003 (vedtagne tekster, P9_TA(2019)0056).
  - Europa-Parlamentets beslutning af 14. november 2019 om udkast til Kommissionens gennemførelsesafgørelse om tilladelse til markedsføring af produkter, der indeholder, består af eller er fremstillet af genetisk modificeret majs Bt11 × MIR162 × MIR604 × 1507 × 5307 × GA21 og genetisk modificeret majs, der kombinerer to, tre, fire eller fem af de enkelte transformationsbegivenheder Bt11, MIR162, MIR604, 1507, 5307 og GA21, i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1829/2003 (vedtagne tekster, P9_TA(2019)0057).
  - Europa-Parlamentets beslutning af 14. maj 2020 om udkast til Kommissionens gennemførelsesafgørelse om tilladelse til markedsføring af produkter, der indeholder, består af eller er fremstillet af den genetisk modificerede sojabønne MON 87708 × MON 89788 × A5547-127, i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1829/2003 (vedtagne tekster, P9_TA(2020)0069).
  - Europa-Parlamentets beslutning af 11. november 2020 om udkast til Kommissionens gennemførelsesafgørelse om tilladelse til markedsføring af produkter, der indeholder, består af eller er fremstillet af genetisk modificeret MON 87427 × MON 89034 × MIR162 × NK603-majs, og genetisk modificeret majs, der kombinerer to eller tre af de enkelte transformationsbegivenheder MON 87427, MON 89034, MIR162 og NK603, og om ophævelse af Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2018/1111 i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1829/2003 (vedtagne tekster, P9_TA(2020)0291).
  - Europa-Parlamentets beslutning af 11. november 2020 om udkast til Kommissionens gennemførelsesafgørelse om tilladelse til markedsføring af produkter, der indeholder, består af eller er fremstillet af den genetisk modificerede sojabønne SYHT0H2 (SYN-ØØØH2-5), i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1829/2003 (vedtagne tekster, P9_TA(2020)0292).
  - Europa-Parlamentets beslutning af 11. november 2020 om udkast til Kommissionens gennemførelsesafgørelse om tilladelse til markedsføring af produkter, der indeholder, består af eller er fremstillet af genetisk modificeret majs MON 87427 × MON 87460 × MON 89034 × MIR162 × NK603 og genetisk modificeret majs, der kombinerer to, tre eller fire af enkelt-GM-begivenhederne MON 87427, MON 87460, MON 89034, MIR162 og NK603, i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1829/2003 (vedtagne tekster, P9_TA(2020)0293).
  - Europa-Parlamentets beslutning af 17. december 2020 om udkast til Kommissionens gennemførelsesafgørelse om tilladelse til markedsføring af produkter, der indeholder, består af eller er fremstillet af den genetisk modificerede sojabønne MON 87751 × MON 87701 × MON 87708 × MON 89788, i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1829/2003 (vedtagne tekster, P9_TA(2020)0365).
  - Europa-Parlamentets beslutning af 17. december 2020 om udkast til Kommissionens gennemførelsesafgørelse om tilladelse til markedsføring af produkter, der indeholder, består af eller er fremstillet af genetisk modificeret MON 87427 × MON 89034 × MIR162 × MON 87411-majs, og genetisk modificeret majs, der kombinerer to eller tre af de enkelte transformationsbegivenheder MON 87427, MON 89034, MIR162 og MON 87411, i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1829/2003 (vedtagne tekster, P9_TA(2020)0366).
  - Europa-Parlamentets beslutning af 17. december 2020 om udkast til Kommissionens gennemførelsesafgørelse om forlængelse af tilladelsen til markedsføring af produkter, der indeholder, består af eller er fremstillet af genetisk modificeret majs MIR604 (SYN-IR6Ø4-5), i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1829/2003 (vedtagne tekster, P9_TA(2020)0367).
  - Europa-Parlamentets beslutning af 17. december 2020 om udkast til Kommissionens gennemførelsesafgørelse om forlængelse af tilladelsen til markedsføring af produkter, der indeholder, består af eller er fremstillet af genetisk modificeret MON 88017-majs (MON-88Ø17-3), i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1829/2003 (vedtagne tekster, P9_TA(2020)0368).
  - Europa-Parlamentets beslutning af 17. december 2020 om udkast til Kommissionens gennemførelsesafgørelse om forlængelse af tilladelsen til markedsføring af produkter, der indeholder, består af eller er fremstillet af genetisk modificeret MON 89034-majs (MON-89Ø34-3), i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1829/2003 (vedtagne tekster, P9_TA(2020)0369).
  - Europa-Parlamentets beslutning af 11. marts 2021 om udkast til Kommissionens gennemførelsesafgørelse om tilladelse til markedsføring af produkter, der indeholder, består af eller er fremstillet af genetisk modificeret bomuld GHB614 × T304-40 × GHB119 i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1829/2003 (vedtagne tekster, P9_TA(2021)0080).
  - Europa-Parlamentets beslutning af 11. marts 2021 om udkast til Kommissionens gennemførelsesafgørelse om tilladelse til markedsføring af produkter, der indeholder, består af eller er fremstillet af genetisk modificeret majs MZIR098 (SYN-ØØØ98-3), i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1829/2003 (vedtagne tekster, P9_TA(2021)0081).

Tirsdag den 15. februar 2022

- der henviser til forretningsordenens artikel 112, stk. 2 og 3,
- der henviser til forslag til beslutning fra Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarer, sikkerhed,
- A. der henviser til, at BASF SE, med hjemsted i Tyskland, den 9. oktober 2018 på vegne af BASF Agricultural Solutions Seed US LLC, med hjemsted i USA (»ansøgeren«), indgav en ansøgning om tilladelse til markedsføring af fødevarer, fødevearengredienser og foder, der indeholder, består af eller er fremstillet af genetisk modificeret sojabønne GMB151 (»den genetisk modificerede sojabønne«), i overensstemmelse med artikel 5 og 17 i forordning (EF) nr. 1829/2003; der henviser til, at ansøgningen også omfattede markedsføring af produkter, der indeholder eller består af den genmodificerede sojabønne, til andre anvendelsesformål end fødevarer og foderstoffer undtagen dyrkning;
- B. der henviser til, at EFSA den 27. januar 2021 vedtog en positiv udtalelse, som blev offentliggjort den 19. april 2021;
- C. der henviser til, at den genetisk modificerede sojabønne er blevet udviklet for at give tolerance over for en gruppe herbicider, der er kendt som HPPD-hæmmere, såsom isoxaflutol, mesotrion og tembotrionin, og producerer et insektdræbende protein (et Bt-toksin), cry14Ab-1.b⁽⁵⁾, som er giftigt for nematoder (rundorme);

Manglende vurdering af herbicidrester, metabolitter og cocktailvirkninger

- D. der henviser til, at en række undersøgelser viser, at herbicidtolerante genetisk modificerede afgrøder fører til en større anvendelse af »supplerende« herbicider, især på grund af fremvæksten af herbicidtolerant ukrudt⁽⁶⁾; der henviser til, at det som følge heraf må forventes, at den genmodificerede sojabønne vil blive udsat for både højere og gentagne doser af de supplerende herbicider, hvilket vil kunne føre til en større mængde restkoncentrationer i høsten;
- E. der henviser til, at isoxaflutol i henhold til den harmoniserede klassificering og mærkning, der er godkendt af Unionen, er meget giftigt for vandlevende organismer og mistænkes for at skade ufødte børn⁽⁷⁾;
- F. der henviser til, at der kun blev anvendt isoxaflutol på den genetisk modificerede sojabønne med henblik på risikovurderingen; der henviser til, at HPPD-hæmmende herbicider imidlertid omfatter en række herbicider, herunder mesotrion, som også kan anvendes i store mængder på denne genetisk modificerede sojabønne;
- G. der henviser til, at mesotrion ifølge EFSA »kan anses at have hormonforstyrrende egenskaber«, mens det genotoksiske potentiale ved AMBA, et nedbrydningsprodukt af mesotrion, »ikke kan udelukkes«⁽⁸⁾;

— Europa-Parlamentets beslutning af 7. juli 2021 om udkast til Kommissionens gennemførelsesafgørelse om tilladelse til markedsføring af produkter, der indeholder, består af eller er fremstillet af genetisk modificeret sojabønne DAS-81419-2 × DAS-44406-6, i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1829/2003 (vedtagne tekster, P9_TA(2021)0334).

— Europa-Parlamentets beslutning af 7. juli 2021 om udkast til Kommissionens gennemførelsesafgørelse om tilladelse til markedsføring af produkter, der indeholder, består af eller er fremstillet af genetisk modificeret 1507 × MIR162 × MON810 × NK603-majs og genetisk modificeret majs, der kombinerer to eller tre af begivenhederne 1507, MIR162, MON810 og NK603, i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1829/2003 (vedtagne tekster, P9_TA(2021)0335).

— Europa-Parlamentets beslutning af 7. juli 2021 om udkast til Kommissionens gennemførelsesafgørelse om forlængelse af tilladelsen til markedsføring af produkter, der indeholder, består af eller er fremstillet af genetisk modificeret Bt 11-majs (SYN-BTØ11-1), i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1829/2003 (vedtagne tekster, P9_TA(2021)0336).

⁽⁵⁾ EFSA's udtalelse s. 6 og 7.

⁽⁶⁾ Se f.eks. S. Bonny, »Genetic Modified Herbicide-Tolerant Crops, Weeds, and Herbicides: Overview and Impact«, Environmental Management, januar 2016; 57(1), s. 31-48, <https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pubmed/26296738> og Benbrook, C.M., »Impacts of genetically engineered crops on pesticide use in the U.S. — the first sixteen years«, Environmental Sciences Europe; 28. september 2012, bind 24(1), <https://enveurope.springeropen.com/articles/10.1186/2190-4715-24-24>.

⁽⁷⁾ <https://echa.europa.eu/substance-information/-/substanceinfo/100.114.433>

⁽⁸⁾ EFSA's konklusioner om »Peer review of the pesticide risk assessment of the active substance mesotrione«, EFSA Journal 2016; 14 (3):4419, s. 3, <https://doi.org/10.2903/j.efsa.2016.4419>.

Tirsdag den 15. februar 2022

- H. der henviser til, at vurdering af herbicidrester og deres nedbrydningsprodukter (»metabolitter«) fundet på genetisk modificerede planter anses for at ligge uden for ansvarsområdet for EFSA's Panel for Genetisk Modificerede Organismer (EFSA's GMO-panel) og derfor ikke foretages som led i godkendelsesprocessen for GMO'er; der henviser til, at dette er problematisk, eftersom måden, hvorpå genetisk modificerede planter nedbryder supplerende herbicider, såvel som sammensætningen og dermed toksiciteten af metabolitterne kan påvirkes af selve den genetiske modifikation;
- I. der henviser til, at der på grund af særlige landbrugsmetoder i forbindelse med dyrkning af herbicidtolerante genetisk modificerede planter er særlige mønstre for anvendelsen, eksponeringen, forekomsten af specifikke metabolitter og fremkomsten af kombinatoriske virkninger, som kræver særlig opmærksomhed; der henviser til, at EFSA ikke har taget disse mønstre i betragtning;
- J. der henviser til, at det derfor ikke kan konkluderes, at indtagelse af den genmodificerede sojabønne er sikker for menneskers og dyrs sundhed;

Uafklarede spørgsmål med hensyn til Bt-toksiner

- K. der henviser til, at isolerede Cry14Ab-1-proteiner fra mikrobielle rekombinante systemer blev anvendt til sikkerhedsundersøgelserne⁽⁹⁾; der henviser til, at toksikologiske forsøg, der udføres med proteiner i isolation, kun kan tillægges ringe betydning, fordi Bt-toksiner i genetisk modificerede afgrøder, såsom majs, bomuld og sojabønner, i sagens natur er mere toksiske end isolerede Bt-toksiner; der henviser til, at dette skyldes, at proteasehæmmere i plantevævet kan øge Bt-toksineres toksicitet ved at forsinke deres nedbrydning; der henviser til, at dette fænomen er blevet påvist i en række videnskabelige undersøgelser, herunder en, som blev gennemført for Monsanto for 30 år siden, og som viste, at selv tilstedeværelsen af ekstremt lave niveauer af proteasehæmmere øgede toksiciteten af Bt-toksiner op til 20 gange⁽¹⁰⁾;
- L. der henviser til, at der aldrig er blevet taget hensyn til denne øgede toksicitet i EFSA's risikovurderinger, selv om de er relevante for alle Bt-planter, der er godkendt til import eller dyrkning i Unionen; der henviser til, at risici for mennesker og dyr, der indtager fødevarer og foder, der indeholder Bt-toksiner, på grund af denne øgede toksicitet som følge af interaktionen mellem PI og Bt-toksiner derfor ikke kan udelukkes;
- M. der henviser til, at der i en række studier er observeret bivirkninger efter eksponering for Bt-toksiner, som kan påvirke immunsystemet, og at nogle Bt-toksiner kan have adjuvansegenskaber⁽¹¹⁾, hvilket betyder, at de kan øge de allergifremkaldende egenskaber hos andre proteiner, de kommer i kontakt med;
- N. der henviser til, at en videnskabelig undersøgelse viste, at Bt-toksineres toksicitet også kan øges gennem interaktion med restkoncentrationer fra sprøjtning med herbicider, og at der er behov for yderligere undersøgelser af de kombinatoriske virkninger af »stabilede« begivenheder (genetisk modificerede afgrøder, der er blevet ændret til at være herbicidtolerante og til at producere insekticider i form af Bt-toksiner)⁽¹²⁾; der henviser til, at vurdering af den potentielle interaktion mellem Bt-proteiner og herbicidrester og deres metabolitter imidlertid anses for at ligge uden for EFSA's GMO-panels ansvarsområde og derfor ikke foretages som led i risikovurderingen;

Bemærkninger fra medlemsstaternes kompetente myndigheder

- O. der henviser til, at medlemsstaternes kompetente myndigheder indsendte bemærkninger til EFSA i løbet af den tre måneder lange høringsperiode⁽¹³⁾; der henviser til, at de kritiske bemærkninger omfattede, at der burde have været fremlagt data for at vurdere, om der forekommer en akkumulering af herbicidrester og metabolitter i den genetisk modificerede sojabønne, om der kan forekomme uacceptable mængder af sådanne restkoncentrationer og metabolitter i den genetisk modificerede sojabønne, der importeres til Unionen, og konsekvenserne med hensyn til subkronisk og udviklingsmæssig toksicitet og reproduktionstoksicitet, at grundlaget for miljørisikovurderingen er forbundet med en række mangler, og at der derfor fortsat er usikkerhed om den miljörisiko, der er forbundet med den genetisk modificerede sojabønne, at de foreliggende undersøgelser ikke er tilstrækkelige til at konkludere, at eksponeringen af miljøet og dermed virkningerne på organismer uden for målgruppen vil være ubetydelig, at der bør tages hensyn til

⁽⁹⁾ EFSA's udtalelse s. 16.

⁽¹⁰⁾ MacIntosh, G.M. Kishore, F.J. Perlak, P.G. Marrone, T.B. Stone, S.R. Sims og R.L. Fuchs, »Potentiation of *Bacillus thuringiensis* insecticidal activity by serine protease inhibitors«, *Journal of Agricultural and Food Chemistry*, 38, s. 1145-1152, <https://pubs.acs.org/doi/abs/10.1021/jf00094a051>

⁽¹¹⁾ For en oversigt, se Rubio-Infante, N., Moreno-Fierros, L., »An overview of the safety and biological effects of *Bacillus thuringiensis* Cry toxins in mammals«, *Journal of Applied Toxicology*, maj 2016, 36(5), s. 630-648, <https://onlinelibrary.wiley.com/doi/full/10.1002/jat.3252>

⁽¹²⁾ <https://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S0278691516300722?via%3Dihub>

⁽¹³⁾ Medlemsstaternes bemærkninger vedrørende den genmodificerede sojabønne kan ses i EFSA's register over spørgsmål: <https://www.efsa.europa.eu/en/efsajournal/pub/5946>

Tirsdag den 15. februar 2022

virkningerne af dyrkning af genetisk modificerede sojabønner i producentlandene, og at det »på grundlag af den dokumentation, der er fremlagt i dossieret, ikke er muligt at drage konklusioner om den sammenlignende vurdering af sojabønne GMB151 eller om dens sikkerhed«;

Udemokratisk beslutningstagning

- P. der henviser til, at Kommissionen erkender, at det er problematisk, at afgørelser om markedsføringstilladelse til GMO'er fortsat vedtages af Kommissionen uden tilslutning fra et kvalificeret flertal af medlemsstaterne, hvilket i høj grad er en undtagelse for produkttilladelser som helhed, men er blevet normen for beslutningstagningen vedrørende genetisk modificerede fødevarer og foderstoffer;
- Q. der henviser til, at Parlamentet i sin 8. valgperiode vedtog i alt 36 beslutninger, hvori der blev gjort indsigelse mod markedsføring af GMO'er til fødevarer og foderstoffer (33 beslutninger) og mod dyrkning af GMO'er i Unionen (tre beslutninger); der henviser til, at Parlamentet i sin niende valgperiode allerede har vedtaget 21 indsigelser mod markedsføring af GMO'er; der henviser til, at der ikke var et kvalificeret flertal blandt medlemsstaterne for at give tilladelse til nogen af disse GMO'er; der henviser til, at årsagerne til, at medlemsstaterne ikke støtter udstedelsen af godkendelser, omfatter videnskabelige betænkeligheder i forbindelse med risikovurderingen;
- R. der henviser til, at Kommissionen — til trods for sin egen erkendelse af de demokratiske mangler, medlemsstaternes manglende støtte og Parlamentets indsigelser — fortsat giver tilladelse til GMO'er;
- S. der henviser til, at der ikke kræves nogen ændring af lovgivningen for, at Kommissionen kan undlade at give tilladelse til GMO'er, når der ikke er tilslutning blandt et kvalificeret flertal af medlemsstaterne i appeludvalget ⁽¹⁴⁾;

Opretholdelse af Unionens internationale forpligtelser

- T. der henviser til, at en rapport fra 2017 fra De Forenede Nationers (FN's) særlige rapportør om retten til fødevarer viste, at farlige pesticider har katastrofale konsekvenser for sundheden, især i udviklingslandene ⁽¹⁵⁾; der henviser til, at FN's verdensmål for bæredygtig udvikling 3,9 sigter mod senest i 2030 væsentligt at reducere antallet af dødsfald og sygdomme som følge af udsættelse for farlige kemikalier samt luft-, vand- og jordforurening og kontaminering ⁽¹⁶⁾; der henviser til, at tilladelse til import af den genetisk modificerede sojabønne ville øge efterspørgslen efter denne afgrøde, der er blevet ændret for at blive behandlet med HPPD-hæmmende herbicider såsom isoxaflutol og mesotrion, og dermed øge eksponeringen af arbejdstagere i tredjelande; der henviser til, at risikoen for øget eksponering af arbejdstagere og miljøet giver anledning til særlig bekymring i forbindelse med herbicidtolerante genetisk modificerede afgrøder i betragtning af de større mængder herbicider, der anvendes;
- U. der henviser til, at skovrydning er en væsentlig årsag til tab af biodiversitet; der henviser til, at emissioner fra arealanvendelse og ændringer i arealanvendelsen, hovedsagelig på grund af skovrydning, er den næststørste årsag til klimaændringer efter afbrænding af fossile brændstoffer ⁽¹⁷⁾; der henviser til, at verdensmål 15 omfatter målet om at standse skovrydning inden 2020 ⁽¹⁸⁾; der henviser til, at skove spiller en multifunktionel rolle, som understøtter opnåelsen af de fleste af FN's verdensmål ⁽¹⁹⁾;

⁽¹⁴⁾ Kommissionen »kan« (og »skal« ikke) gå videre med tilladelsen, hvis der ikke er tilslutning blandt et kvalificeret flertal af medlemsstater i appeludvalget i henhold til forordning (EU) nr. 182/2011 (artikel 6, stk. 3).

⁽¹⁵⁾ <https://www.ohchr.org/EN/Issues/Food/Pages/Pesticides.aspx>

⁽¹⁶⁾ <https://www.un.org/sustainabledevelopment/health/>

⁽¹⁷⁾ Kommissionens meddelelse af 23. juli 2019 med titlen »Intensivering af EU's indsats til beskyttelse og genopretning af verdens skove« (COM(2019)0352), s. 1.

⁽¹⁸⁾ Se mål 15.2: <https://www.un.org/sustainabledevelopment/biodiversity/>.

⁽¹⁹⁾ Kommissionens meddelelse af 23. juli 2019 med titlen »Intensivering af EU's indsats til beskyttelse og genopretning af verdens skove« (COM(2019)0352), s. 2.

Tirsdag den 15. februar 2022

- V. der henviser til, at sojaproduktion er en af de vigtigste faktorer i forbindelse med skovrydning i Amazon-, Cerrado- og Gran Chaco-skovene i Sydamerika; der henviser til, at 97 % og 100 % af den soja, der dyrkes i henholdsvis Brasilien og Argentina, er genmodificeret soja ⁽²⁰⁾; der henviser til, at langt størstedelen af de genetisk modificerede sojabønner, som er godkendt til dyrkning i Brasilien og Argentina, også er godkendt til import til Unionen;
- W. der henviser til, at Unionen er part i FN's konvention om biologisk mangfoldighed, som slår fast, at både eksport- og importlande har internationalt ansvar, hvad angår den biologiske mangfoldighed;
- X. der henviser til, at det af forordning (EF) nr. 1829/2003 fremgår, at genetisk modificerede fødevarer eller foderstoffer ikke må have negative virkninger for menneskers eller dyrs sundhed eller for miljøet, og at Kommissionen skal tage hensyn til de relevante bestemmelser i EU-retten og andre legitime forhold af relevans for den pågældende sag, når den udarbejder sin afgørelse; der henviser til, at sådanne legitime faktorer bør omfatte Unionens forpligtelser i henhold til FN's mål for bæredygtig udvikling, Parisaftalen om klimaændringer og FN's konvention om den biologiske mangfoldighed;
1. mener, at udkastet til Kommissionens gennemførelsesafgørelse indebærer en overskridelse af de gennemførelsesbeføjelser, der er fastsat i forordning (EF) nr. 1829/2003;
  2. mener, at udkastet til Kommissionens gennemførelsesafgørelse ikke er i overensstemmelse med EU-retten, idet det ikke er foreneligt med målet for forordning (EF) nr. 1829/2003, som i overensstemmelse med de generelle principper, der er fastlagt i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 178/2002 ⁽²¹⁾, er at give et grundlag for at sikre et højt niveau for beskyttelse af menneskers liv og sundhed, af dyrs sundhed og velfærd, af miljøet og af forbrugernes interesser i relation til genmodificerede fødevarer og foderstoffer, samtidig med at det sikres, at det indre marked fungerer tilfredsstillende;
  3. anmoder Kommissionen om at trække udkastet til gennemførelsesafgørelse tilbage;
  4. gentager sin opfordring til Kommissionen om ikke at give tilladelse til herbicidtolerante genetisk modificerede afgrøder, før de sundhedsrisici, der er forbundet med restkoncentrationer af herbicidrester, er blevet grundigt undersøgt i hvert enkelt tilfælde, hvilket kræver en fuldstændig vurdering af restprodukterne fra sprøjtning af sådanne genetisk modificerede afgrøder med komplementære herbicider, en vurdering af herbicidnedbrydningsprodukterne og eventuelle kombinatoriske virkninger, herunder med den genetisk modificerede plante selv;
  5. glæder sig over, at Kommissionen i en skrivelse af 11. september 2020 til medlemmerne endelig anerkendte behovet for at tage højde for bæredygtighed, når det gælder afgørelser om tilladelse til GMO'er ⁽²²⁾; udtrykker imidlertid sin dybe skuffelse over, at Kommissionen siden da er fortsat med at give tilladelse til import af GMO'er til Unionen, selv om Parlamentet løbende har gjort indsigelse, og et flertal af medlemsstaterne har stemt imod sådanne tilladelser;
  6. opfordrer EFSA til at anmode om data om indvirkningen af konsum af fødevarer og foder, der hidrører fra genetisk modificerede planter, på tarmmikrobiomet;
  7. opfordrer EFSA til at udvide sin risikovurdering for fuldt ud at tage hensyn til alle interaktioner og kombinatoriske virkninger mellem Bt-toksiner, genetisk modificerede planter og deres bestanddele samt restkoncentrationer fra sprøjtning med de supplerende herbicider og til at vurdere den dermed forbundne indvirkning på miljøet og sundheden og fødevarer sikkerheden;

⁽²⁰⁾ International Service for the Acquisition of Agri-biotech Applications, »Global status of Commercialized Biotech/GM crop in 2017: Biotech Crop Adoption Surges as Economic Benefits Accumulate in 22 years«, ISAAA Brief No . 53 (2017), s. 16 og 21, <https://www.isaaa.org/resources/publications/briefs/53/download/isaaa-brief-53-2017.pdf>.

⁽²¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 178/2002 af 28. januar 2002 om generelle principper og krav i fødevarerlovningen, om oprettelse af Den Europæiske Fødevarer sikkerhedsautoritet og om procedurer vedrørende fødevarer sikkerhed (EFT L 31 af 1.2.2002, s. 1).

⁽²²⁾ <https://tillymetz.lu/wp-content/uploads/2020/09/Co-signed-letter-MEP-Metz.pdf>

Tirsdag den 15. februar 2022

8. opfordrer Kommissionen til straks at suspendere importen af genetisk modificerede sojabønner, der dyrkes i Brasilien og Argentina, om nødvendigt ved at anvende artikel 53 i forordning (EF) nr. 178/2002, indtil der er indført effektive juridisk bindende mekanismer for at forhindre markedsføring på EU-markedet af produkter, der er forbundet med skovrydning og dermed forbundne krænkelse af menneskerettighederne;
  9. gentager sin opfordring til at iværksætte en europæisk strategisk plan for produktionen af og forsyningen med vegetabiliske proteiner ⁽²³⁾, som vil gøre det muligt for Unionen at blive mindre afhængig af import af genetisk modificerede sojabønner og at skabe kortere fødevarekæder og regionale markeder;
  10. opfordrer på ny indtrængende Kommissionen til at tage hensyn til Unionens forpligtelser i henhold til internationale aftaler, såsom klimaafreden fra Paris, FN's konvention om biologisk mangfoldighed og FN's verdensmål for bæredygtig udvikling; gentager sin opfordring til, at udkast til gennemførelsesretsakter ledsages af en begrundelse, der forklarer, hvordan de overholder princippet om »ikke at gøre skade« ⁽²⁴⁾;
  11. fremhæver, at det i de ændringer til forslaget til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EU) nr. 182/2011 ⁽²⁵⁾, som Europa-Parlamentet vedtog den 17. december 2020 som grundlag for forhandlinger med Rådet, fastslås, at Kommissionen ikke må give tilladelse til GMO'er, hvis der ikke er et kvalificeret flertal herfor i medlemsstaterne; insisterer på, at Kommissionen respekterer denne holdning, og opfordrer Rådet til at fortsætte sit arbejde og hurtigst muligt vedtage en generel indstilling til denne sag;
  12. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes regeringer og parlamenter.
-

⁽²³⁾ Europa-Parlamentets beslutning af 15. januar 2020 om den europæiske grønne pagt (EUT C 270 af 7.7.2021, s. 2), punkt 64.

⁽²⁴⁾ Europa-Parlamentets beslutning af 15. januar 2020 om den europæiske grønne pagt (EUT C 270 af 7.7.2021, s. 2), punkt 102.

⁽²⁵⁾ Vedtagne tekster, P9_TA(2020)0364.

Tirsdag den 15. februar 2022

P9_TA(2022)0025

Genetisk modificeret bomuld GHB614 (BCS-GHØØ2-5)

Europa-Parlamentets beslutning af 15. februar 2022 om udkast til Kommissionens gennemførelsesafgørelse om forlængelse af tilladelsen til markedsføring af produkter, der indeholder, består af eller er fremstillet af genetisk modificeret bomuld GHB614 (BCS-GHØØ2-5), i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1829/2003 (D076839/01 — 2021/3006(RSP))

(2022/C 342/04)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til udkast til Kommissionens gennemførelsesafgørelse om forlængelse af tilladelsen til markedsføring af produkter, der indeholder, består af eller er fremstillet af genetisk modificeret bomuld GHB614 (BCS-GHØØ2-5), i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1829/2003 (D076839/01,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1829/2003 af 22. september 2003 om genetisk modificerede fødevarer og foderstoffer⁽¹⁾, særlig artikel 11, stk. 3, og artikel 23, stk. 3,
- der henviser til afstemningen i Den Stående Komité for Fødevarekæden og Dyresundhed, jf. artikel 35 i forordning (EF) nr. 1829/2003 af 8. december 2021, hvor der ikke blev afgivet nogen udtalelse, og til afstemningen i Appeludvalget den 31. januar 2022, hvor der ikke blev afgivet nogen udtalelse,
- der henviser til artikel 11 og 13 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser⁽²⁾,
- der henviser til den udtalelse, der blev vedtaget af Den Europæiske Fødevarerikkerhedsautoritet (EFSA) den 28. maj 2021 og offentliggjort den 7. juli 2021⁽³⁾,
- der henviser til sine tidligere beslutninger, hvori det gør indsigelse mod godkendelse af genetisk modificerede organismer («GMO'er») ⁽⁴⁾,

⁽¹⁾ EUT L 268 af 18.10.2003, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13.

⁽³⁾ Videnskabelig udtalelse fra EFSA's GMO-Panel om genetisk modificeret bomuld GHB614 med henblik på forlængelse af tilladelse i henhold til forordning (EF) nr. 1829/2003 (ansøgning EFSA-GMO-RX-018), EFSA Journal 2021; 19(7):6671, <https://www.efsa.europa.eu/en/efsajournal/pub/6671>

⁽⁴⁾ I sin ottende valgperiode vedtog Europa-Parlamentet 36 beslutninger, hvori det gjorde indsigelse mod markedsføringstilladelse til GMO'er. Desuden vedtog Parlamentet i sin niende valgperiode følgende beslutninger:

- Europa-Parlamentets beslutning af 10. oktober 2019 om udkast til Kommissionens gennemførelsesafgørelse om tilladelse til markedsføring af produkter, der indeholder, består af eller er fremstillet af genetisk modificeret majs MZHGOJG (SYN-ØØØJG-2), i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1829/2003 (vedtagne tekster, P9_TA(2019)0028).
- Europa-Parlamentets beslutning af 10. oktober 2019 om udkast til Kommissionens gennemførelsesafgørelse om forlængelse af tilladelsen til markedsføring af produkter, der indeholder, består af eller er fremstillet af genetisk modificeret A2704-12-sojabønne (ACS-GMØØ5-3), i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1829/2003 (vedtagne tekster, P9_TA(2019)0029).
- Europa-Parlamentets beslutning af 10. oktober 2019 om udkast til Kommissionens gennemførelsesafgørelse om tilladelse til markedsføring af produkter, der indeholder, består af eller er fremstillet af genetisk modificeret majs MON 89034 × 1507 × MON 88017 × 59122 × DAS-40278-9 og genetisk modificeret majs, der kombinerer to, tre eller fire af enkelt-GM-begivenhederne MON 89034, 1507, MON 88017, 59122 og DAS-40278-9, i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1829/2003 (vedtagne tekster, P9_TA(2019)0030).

Tirsdag den 15. februar 2022

-
- Europa-Parlamentets beslutning af 14. november 2019 om udkast til Kommissionens gennemførelsesafgørelse om forlængelse af tilladelsen til markedsføring af produkter, der indeholder, består af eller er fremstillet af genetisk modificeret bomuld LLCotton25 (ACS-GHØØ1-3), i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1829/2003 (vedtagne tekster, P9_TA(2019)0054).
  - Europa-Parlamentets beslutning af 14. november 2019 om udkast til Kommissionens gennemførelsesafgørelse om forlængelse af tilladelsen til markedsføring af produkter, der indeholder, består af eller er fremstillet af genetisk modificeret MON 89788-sojabønne (MON-89788-1), i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1829/2003 (vedtagne tekster, P9_TA(2019)0055).
  - Europa-Parlamentets beslutning af 14. november 2019 om udkast til Kommissionens gennemførelsesafgørelse om tilladelse til markedsføring af produkter, der indeholder, består af eller er fremstillet af genetisk modificeret majs MON 89034 × 1507 × NK603 × DAS-40278-9 og underkombinationerne MON 89034 × NK603 × DAS-40278-9, 1507 × NK603 × DAS-40278-9 og NK603 × DAS-40278-9 i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1829/2003 (vedtagne tekster, P9_TA(2019)0056).
  - Europa-Parlamentets beslutning af 14. november 2019 om udkast til Kommissionens gennemførelsesafgørelse om tilladelse til markedsføring af produkter, der indeholder, består af eller er fremstillet af genetisk modificeret majs Bt11 × MIR162 × MIR604 × 1507 × 5307 × GA21 og genetisk modificeret majs, der kombinerer to, tre, fire eller fem af de enkelte transformationsbegivenheder Bt11, MIR162, MIR604, 1507, 5307 og GA21, i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1829/2003 (vedtagne tekster, P9_TA(2019)0057).
  - Europa-Parlamentets beslutning af 14. maj 2020 om udkast til Kommissionens gennemførelsesafgørelse om tilladelse til markedsføring af produkter, der indeholder, består af eller er fremstillet af den genetisk modificerede sojabønne MON 87708 × MON 89788 × A5547-127, i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1829/2003 (vedtagne tekster, P9_TA(2020)0069).
  - Europa-Parlamentets beslutning af 11. november 2020 om udkast til Kommissionens gennemførelsesafgørelse om tilladelse til markedsføring af produkter, der indeholder, består af eller er fremstillet af genetisk modificeret MON 87427 × MON 89034 × MIR162 × NK603-majs, og genetisk modificeret majs, der kombinerer to eller tre af de enkelte transformationsbegivenheder MON 87427, MON 89034, MIR162 og NK603, og om ophævelse af Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2018/1111 i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1829/2003 (vedtagne tekster, P9_TA(2020)0291).
  - Europa-Parlamentets beslutning af 11. november 2020 om udkast til Kommissionens gennemførelsesafgørelse om tilladelse til markedsføring af produkter, der indeholder, består af eller er fremstillet af den genetisk modificerede sojabønne SYHT0H2 (SYN-ØØØH2-5), i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1829/2003 (vedtagne tekster, P9_TA(2020)0292).
  - Europa-Parlamentets beslutning af 11. november 2020 om udkast til Kommissionens gennemførelsesafgørelse om tilladelse til markedsføring af produkter, der indeholder, består af eller er fremstillet af genetisk modificeret majs MON 87427 × MON 87460 × MON 89034 × MIR162 × NK603 og genetisk modificeret majs, der kombinerer to, tre eller fire af enkelt-GM-begivenhederne MON 87427, MON 87460, MON 89034, MIR162 og NK603, i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1829/2003 (vedtagne tekster, P9_TA(2020)0293).
  - Europa-Parlamentets beslutning af 17. december 2020 om udkast til Kommissionens gennemførelsesafgørelse om tilladelse til markedsføring af produkter, der indeholder, består af eller er fremstillet af den genetisk modificerede sojabønne MON 87751 × MON 87701 × MON 87708 × MON 89788, i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1829/2003 (vedtagne tekster, P9_TA(2020)0365).
  - Europa-Parlamentets beslutning af 17. december 2020 om udkast til Kommissionens gennemførelsesafgørelse om tilladelse til markedsføring af produkter, der indeholder, består af eller er fremstillet af genetisk modificeret MON 87427 × MON 89034 × MIR162 × MON 87411-majs, og genetisk modificeret majs, der kombinerer to eller tre af de enkelte transformationsbegivenheder MON 87427, MON 89034, MIR162 og MON 87411, i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1829/2003 (vedtagne tekster, P9_TA(2020)0366).
  - Europa-Parlamentets beslutning af 17. december 2020 om udkast til Kommissionens gennemførelsesafgørelse om forlængelse af tilladelsen til markedsføring af produkter, der indeholder, består af eller er fremstillet af genetisk modificeret majs MIR604 (SYN-IR6Ø4-5), i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1829/2003 (vedtagne tekster, P9_TA(2020)0367).
  - Europa-Parlamentets beslutning af 17. december 2020 om udkast til Kommissionens gennemførelsesafgørelse om forlængelse af tilladelsen til markedsføring af produkter, der indeholder, består af eller er fremstillet af genetisk modificeret MON 88017-majs (MON-88Ø17-3), i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1829/2003 (vedtagne tekster, P9_TA(2020)0368).
  - Europa-Parlamentets beslutning af 17. december 2020 om udkast til Kommissionens gennemførelsesafgørelse om forlængelse af tilladelsen til markedsføring af produkter, der indeholder, består af eller er fremstillet af genetisk modificeret MON 89034-majs (MON-89Ø34-3), i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1829/2003 (vedtagne tekster, P9_TA(2020)0369).

Tirsdag den 15. februar 2022

- der henviser til forretningsordenens artikel 112, stk. 2 og 3,
- der henviser til forslag til beslutning fra Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarerikkerhed,
- A. der henviser til, at det ved Kommissionens beslutning 2011/354/EU⁽⁵⁾ blev tilladt at markedsføre fødevarer og foderstoffer, der indeholder, består af eller er fremstillet af genetisk modificeret bomuld GHB614 («GM-bomuld»); der henviser til, at anvendelsesområdet for denne tilladelse også omfattede markedsføring af andre produkter end fødevarer og foderstoffer, der indeholder eller består af GM-bomuld, til samme anvendelsesformål som al anden bomuld med undtagelse af dyrkning;
- B. der henviser til, at BASF SE, med hjemsted i Tyskland, på vegne af BASF Agricultural Solutions Seeds US LLC, med hjemsted i USA, den 22. april 2020 indgav ansøgning til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 11 og 23 i forordning (EF) nr. 1829/2003 om forlængelse af denne tilladelse;
- C. der henviser til, at EFSA den 28. maj 2021 vedtog en positiv udtalelse vedrørende ansøgningen om forlængelse af tilladelsen for GM-bomuld, som blev offentliggjort den 7. juli 2021; der henviser til, at EFSA den 5. marts 2009 vedtog en positiv udtalelse vedrørende den oprindelige tilladelse for GM-bomuld, som blev offentliggjort den 10. marts 2009⁽⁶⁾;
- D. der henviser til, at GM-bomuld udtrykker en modificeret 5-enopyruvyl-shikimate-3-fosfatsyntase (2mEPSPS) af majsoprindelse, som er ufølsom over for bredspektrede, post-emergente, bladpåførte herbicider, der indeholder den aktive ingrediens glyphosat⁽⁷⁾; der henviser til, at GM-bomuld med andre ord er tolerant over for glyphosat, det »komplementære herbicid«;
- E. der henviser til, at selv om brugen af bomuldsfrøolie til konsum nok er relativt begrænset i Europa, kan den findes i en lang række fødevarer, herunder dressinger, mayonnaise, finere bagværk, chokolademørpælæg og chips; der henviser til, at bomuld anvendes til dyrefoder, hovedsageligt i form af bomuldsfrøskager/-skrå eller som fuldfede bomuldsfrø⁽⁸⁾; der henviser til, at bomuld også konsumeres af mennesker i form af bomuldsmel;

— Europa-Parlamentets beslutning af 11. marts 2021 om udkast til Kommissionens gennemførelsesafgørelse om tilladelse til markedsføring af produkter, der indeholder, består af eller er fremstillet af genetisk modificeret bomuld GHB614 × T304-40 × GHB119 i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1829/2003 (vedtagne tekster, P9_TA(2021)0080).

— Europa-Parlamentets beslutning af 11. marts 2021 om udkast til Kommissionens gennemførelsesafgørelse om tilladelse til markedsføring af produkter, der indeholder, består af eller er fremstillet af genetisk modificeret majs MZIR098 (SYN-ØØØ98-3), i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1829/2003 (vedtagne tekster, P9_TA(2021)0081).

— Europa-Parlamentets beslutning af 7. juli 2021 om udkast til Kommissionens gennemførelsesafgørelse om tilladelse til markedsføring af produkter, der indeholder, består af eller er fremstillet af genetisk modificeret sojabønne DAS-81419-2 × DAS-44406-6, i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1829/2003 (vedtagne tekster, P9_TA(2021)0334).

— Europa-Parlamentets beslutning af 7. juli 2021 om udkast til Kommissionens gennemførelsesafgørelse om tilladelse til markedsføring af produkter, der indeholder, består af eller er fremstillet af genetisk modificeret 1507 × MIR162 × MON810 × NK603-majs og genetisk modificeret majs, der kombinerer to eller tre af begivenhederne 1507, MIR162, MON810 og NK603, i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1829/2003 (vedtagne tekster, P9_TA(2021)0335).

— Europa-Parlamentets beslutning af 7. juli 2021 om udkast til Kommissionens gennemførelsesafgørelse om forlængelse af tilladelsen til markedsføring af produkter, der indeholder, består af eller er fremstillet af genetisk modificeret Bt 11-majs (SYN-BTØ11-1), i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1829/2003 (vedtagne tekster, P9_TA(2021)0336).

⁽⁵⁾ Kommissionens afgørelse 2011/354/EU af 17. juni 2011 om tilladelse til markedsføring af produkter, der indeholder, består af eller er fremstillet af genetisk modificeret GHB614-bomuld (BCS-GHØØ2-5), i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1829/2003 (EUT L 160 af 18.6.2011, s. 90).

⁽⁶⁾ Videnskabelig udtalelse fra Ekspertpanelet for Genetisk Modificerede Organismer om en ansøgning (reference EFSA-GMO-NL-2008-51) om markedsføring af glufosinattolerant genetisk modificeret GHB614-bomuld til anvendelse i fødevarer og foderstoffer samt import og forarbejdning i henhold til forordning (EF) nr. 1829/2003 fra Bayer CropScience, EFSA Journal 2009; 7(3):985, <https://efsa.onlinelibrary.wiley.com/doi/abs/10.2903/j.efsa.2009.985>.

⁽⁷⁾ EFSA's udtalelse fra 2009, s. 7.

⁽⁸⁾ Videnskabelig udtalelse fra EFSA's Ekspertpanel for Genetisk Modificerede Organismer om vurdering af den genetisk modificerede bomuld GHB614 × T304-40 × GHB119 til anvendelse i fødevarer og foderstoffer og til import og forarbejdning i henhold til forordning (EF) nr. 1829/2003 (ansøgning EFSA-GMO-NL-2014-122), EFSA Journal 2018; 16(7):5349, <https://efsa.onlinelibrary.wiley.com/doi/full/10.2903/j.efsa.2018.5349>, s. 22.

Tirsdag den 15. februar 2022

Manglende vurdering af det komplementære herbicid

- F. der henviser til, at gennemførelsesforordning (EU) nr. 503/2013⁽⁹⁾ kræver en vurdering af, om de forventede landbrugsmetoder påvirker resultatet af de undersøgte endpoints; der henviser til, at dette ifølge nævnte gennemførelsesforordning især er relevant for herbicidresistente planter;
- G. der henviser til, at en række studier viser, at herbicidtolerante GM-afgrøder medfører en øget anvendelse af komplementære herbicider, hvilket i stort omfang skyldes fremkomsten af herbicidtolerant ukrudt⁽¹⁰⁾; der henviser til, at det som følge heraf må forventes, at GM-bomuld vil blive udsat for både større og gentagne doser af glyphosat, og at der derfor kan forekomme en større mængde herbicidrester i høsten;
- H. der henviser til, at EFSA i november 2015 konkluderede, at glyphosat sandsynligvis ikke var kræftfremkaldende, og at Det Europæiske Kemikalieagentur i marts 2017 konkluderede, at der ikke var behov for en klassificering; der henviser til, at Det Internationale Kræftforskningscenter, som er Verdenssundhedsorganisationens specialiserede kræftagentur, i modsætning hertil i 2015 klassificerede glyphosat som sandsynligvis kræftfremkaldende hos mennesker; der henviser til, at en række nyere peerevaluerede videnskabelige undersøgelser bekræfter glyphosats kræftfremkaldende potentiale⁽¹¹⁾;
- I. der henviser til, at der ifølge EFSA mangler toksikologiske data, der gør det muligt at foretage en vurdering af risikoen for forbrugerne for så vidt angår flere af de nedbrydningsprodukter fra glyphosat, der er relevante for genmodificerede glyphosattolerante afgrøder⁽¹²⁾;
- J. der henviser til, at vurdering af herbicidrester og deres nedbrydningsprodukter fundet på GM-planter anses for at falde uden for ansvarsområdet for EFSA's Panel for Genetisk Modificerede Organismer (EFSA's GMO-panel) og derfor ikke indgår i godkendelsesprocessen for GMO'er; der påpeger, at dette er problematisk, eftersom måden, hvorpå den pågældende GM-plante nedbryder komplementære herbicider, samt sammensætningen og dermed toksiciteten af nedbrydningsprodukterne (metabolitterne) kan blive påvirket af selve den genetiske modifikation⁽¹³⁾;

Bemærkninger fra medlemsstaternes kompetente myndigheder

- K. der henviser til, at medlemsstaterne indsendte mange kritiske bemærkninger til EFSA i løbet af den tre måneder lange høringsperiode⁽¹⁴⁾; der henviser til, at disse kritiske bemærkninger bl.a. går ud på, at det er en mangel af et reelt overvågningssystem, der kan gøre det muligt specifikt at spore menneskers eller dyrs forbrug af GMO'er eller biprodukter heraf, ikke er muligt at drage nogen relevant lære om sikkerheden ved indtagelse af GMO'er fra tiårsperioden, at overvågningsrapporterne (2011-2019) har mange mangler og hverken er i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/18/EF⁽¹⁵⁾ og de tilsvarende retningslinjer eller med EFSA's vejledning fra 2011 om miljøovervågning efter markedsføringen af genetisk modificerede planter, at den fremlagte litteraturanalyse (fremlagt af ansøgeren) var suboptimal og dermed ufuldstændig, og at sprøjtning af GM-bomuld med højere koncentrationer af glyphosat, som undersøgelser viser er giftige for mennesker og dyr, sandsynligvis vil resultere i flere herbicidrester og metabolitter;

⁽⁹⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 503/2013 af 3. april 2013 om ansøgninger om tilladelse til genetisk modificerede fødevarer og foderstoffer i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1829/2003 og om ændring af Kommissionens forordning (EF) nr. 641/2004 og (EF) nr. 1981/2006 (EUT L 157 af 8.6.2013, s. 1).

⁽¹⁰⁾ Se f.eks. S. Bonny, »Genetic Modified Herbicide-Tolerant Crops, Weeds, and Herbicides: Overview and Impact«, Environmental Management, januar 2016; 57(1), s. 31-48, <https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pubmed/26296738> og C.M. Benbrook, »Impacts of genetically engineered crops on pesticide use in the U.S. — the first sixteen years«, Environmental Sciences Europe, 28. september 2012, Vol. 24(1), <https://enveurope.springeropen.com/articles/10.1186/2190-4715-24-24>

⁽¹¹⁾ Se f.eks. <https://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S1383574218300887>, <https://academic.oup.com/ije/advance-article/doi/10.1093/ije/dyz017/5382278>, <https://journals.plos.org/plosone/article?id=10.1371/journal.pone.0219610>, and <https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC6612199/>

⁽¹²⁾ EFSA's konklusion om fagfællebedømmelsen af pesticidrisikovurderingen af aktivstoffet glyphosat, EFSA Journal 2015; 13(11):4302, p. 3, <https://www.efsa.europa.eu/en/efsajournal/pub/4302>

⁽¹³⁾ Dette er netop tilfældet for glyphosat, som det fremgår af EFSA's begrundede udtalelse »Review of the existing maximum residue levels for glyphosate according to Article 12 of Regulation (EC) No 396/2005«, EFSA Journal 2018, 16(5):5263, s. 12, <https://www.efsa.europa.eu/fr/efsajournal/pub/5263>

⁽¹⁴⁾ Medlemsstaternes bemærkninger er tilgængelige via EFSA's register over spørgsmål (reference: EFSA-Q-2014-00721): <https://www.efsa.europa.eu/en/register-of-questions>

⁽¹⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/18/EF af 12. marts 2001 om udsætning i miljøet af genetisk modificerede organismer og om ophævelse af Rådets direktiv 90/220/EØF — Kommissionens erklæring (EUT L 106 af 17.4.2001, s. 1).

Tirsdag den 15. februar 2022

Opretholdelse af Unionens internationale forpligtelser

- L. der henviser til, at forordning (EF) nr. 1829/2003 fastslår, at genmodificerede fødevarer eller foderstoffer ikke må have negative virkninger for menneskers eller dyrs sundhed eller for miljøet, og pålægger Kommissionen at tage hensyn til relevante bestemmelser i EU-retten og andre legitime forhold af relevans for den pågældende sag, når den udarbejder sin afgørelse; der finder, at sådanne legitime forhold bør omfatte Unionens forpligtelser i henhold til De Forenede Nationers (FN's) verdensmål for bæredygtig udvikling, klimaaftalen fra Paris og FN's konvention om biologisk mangfoldighed;
- M. der henviser til, at en rapport fra 2017 fra FN's særlige rapportør om retten til fødevarer viste, at farlige pesticider har katastrofale konsekvenser for sundheden, især i udviklingslandene⁽¹⁶⁾; der henviser til, at FN's verdensmål 3.9 sigter mod væsentligt at nedbringe antallet af dødsfald og sygdomme forårsaget af farlige kemikalier og luft-, vand- og jordforurening inden 2030⁽¹⁷⁾; der påpeger, at tilladelser til import af GM-bomuld vil øge efterspørgslen efter denne afgrøde, der behandles med glyphosat, og dermed øge eksponeringen af arbejdstagere og miljøet i tredjelande; der henviser til, at risikoen for øget eksponering af arbejdstagere giver anledning til særlig bekymring i forbindelse med herbicidtolerante genetisk modificerede afgrøder på grund af de større mængder herbicider, der anvendes;
- N. der henviser til, at Roundup, et af verdens mest udbredte glyphosatbaserede herbicider, ifølge en peerevalueret undersøgelse, der blev offentliggjort i 2020, kan medføre tab af biodiversitet og gøre økosystemerne mere sårbare over for forurening og klimaændringer⁽¹⁸⁾;

Udemokratisk beslutningstagning

- O. der henviser til, at afstemningen den 8. december 2021 i Den Stående Komité for Fødevarer og Dyresundhed, jf. artikel 35 i forordning (EF) nr. 1829/2003, ikke udmøntede sig i nogen udtalelse, hvilket betyder, at godkendelsen ikke blev støttet af et kvalificeret flertal af medlemsstater; der henviser til, at afstemningen i Appeludvalget den 31. januar 2022 heller ikke afgav nogen udtalelse;
- P. der henviser til, at Kommissionen erkender det problematiske i, at afgørelser om markedsføringstilladelse til GMO'er fortsat vedtages af Kommissionen uden tilslutning fra et kvalificeret flertal af medlemsstaterne, hvilket i høj grad er usædvanligt for produkttilladelser generelt, men er blevet normen for beslutningstagningen vedrørende tilladelser til GM-fødevarer og -foderstoffer;
- Q. der henviser til, at Europa-Parlamentet i sin ottende valgperiode vedtog i alt 36 beslutninger, hvori der gøres indsigelse mod markedsføring af GMO'er til fødevarer og foderstoffer (33 beslutninger) og mod dyrkning af GMO'er i Unionen (tre beslutninger); der henviser til, at Europa-Parlamentet i sin niende valgperiode allerede har vedtaget 21 indsigelser mod markedsføring af GMO'er; der henviser til, at der ikke var et kvalificeret flertal blandt medlemsstaterne for at give tilladelse til nogen af disse GMO'er; der henviser til, at medlemsstaternes grunde til ikke at støtte tilladelser omfatter manglende overholdelse af forsigtighedsprincippet i godkendelsesproceduren og videnskabelige betænkeligheder med hensyn til risikovurderingen;
- R. der henviser til, at Kommissionen — til trods for sin egen erkendelse af de demokratiske mangler, medlemsstaternes manglende støtte og Parlamentets indsigelser — fortsat giver tilladelse til GMO'er;
- S. der henviser til, at der ikke kræves nogen ændring af lovgivningen for, at Kommissionen kan undlade at give tilladelse til GMO'er, når der ikke er tilslutning blandt et kvalificeret flertal af medlemsstaterne i appeludvalget⁽¹⁹⁾;

⁽¹⁶⁾ <https://www.ohchr.org/EN/Issues/Food/Pages/Pesticides.aspx>

⁽¹⁷⁾ <https://www.un.org/sustainabledevelopment/health/>

⁽¹⁸⁾ <https://www.mcgill.ca/newsroom/channels/news/widely-used-weed-killer-harming-biodiversity-320906>

⁽¹⁹⁾ Kommissionen »kan« (og »skal« ikke) gå videre med godkendelsen, hvis der ikke er tilslutning blandt et kvalificeret flertal af medlemsstater i appeludvalget i henhold til forordning (EU) nr. 182/2011 (artikel 6, stk. 3).

Tirsdag den 15. februar 2022

1. mener, at udkastet til Kommissionens gennemførelsesafgørelse indebærer en overskridelse af de gennemførelsesbeføjelser, der er fastsat i forordning (EF) nr. 1829/2003;
2. mener, at udkastet til Kommissionens gennemførelsesafgørelse ikke er i overensstemmelse med EU-retten, idet det ikke er foreneligt med målet for forordning (EF) nr. 1829/2003, som i overensstemmelse med de generelle principper, der er fastlagt i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 178/2002 ⁽²⁰⁾, er at give et grundlag for at sikre et højt niveau for beskyttelse af menneskers liv og sundhed, af dyrs sundhed og velfærd, af miljøet og af forbrugernes interesser i relation til genmodificerede fødevarer og foderstoffer, samtidig med at det sikres, at det indre marked fungerer tilfredsstillende;
3. anmoder Kommissionen om at trække udkastet til gennemførelsesafgørelse tilbage;
4. gentager sin opfordring til Kommissionen om ikke at give tilladelse til herbicidtolerante genetisk modificerede afgrøder, før de sundhedsrisici, der er forbundet med restkoncentrationer af herbicidrester, er blevet grundigt undersøgt i hvert enkelt tilfælde, hvilket kræver en fuldstændig vurdering af restprodukterne fra sprøjtning af sådanne genetisk modificerede afgrøder med komplementære herbicider, en vurdering af herbicidnedbrydningsprodukterne og eventuelle kombinatoriske virkninger, herunder med den genetisk modificerede plante selv;
5. glæder sig over, at Kommissionen i en skrivelse af 11. september 2020 til medlemmerne endelig anerkendte behovet for at tage højde for bæredygtighed, når det gælder afgørelser om tilladelse til GMO'er ⁽²¹⁾; udtrykker imidlertid sin dybe skuffelse over, at Kommissionen siden da er fortsat med at give tilladelse til import af GMO'er til Unionen, selv om Parlamentet løbende har gjort indsigelse, og et flertal af medlemsstaterne har stemt imod;
6. opfordrer EFSA til at anmode om data om indvirkningen af konsum af fødevarer og foder, der hidrører fra genetisk modificerede planter, på tarmmikrobiomet;
7. opfordrer på ny indtrængende Kommissionen til at tage hensyn til Unionens forpligtelser i henhold til internationale aftaler, såsom klimaaftalen fra Paris, FN's konvention om biologisk mangfoldighed og FN's verdensmål for bæredygtig udvikling; gentager sin opfordring til, at udkast til gennemførelsesretsakter ledsages af en begrundelse, der forklarer, hvordan de overholder princippet om »ikke at gøre skade« ⁽²²⁾;
8. fremhæver, at det i de ændringer til forslaget til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EU) nr. 182/2011, som Europa-Parlamentet vedtog den 17. december 2020 ⁽²³⁾ som grundlag for forhandlinger med Rådet, fastslås, at Kommissionen ikke må give tilladelse til GMO'er, hvis der ikke er et kvalificeret flertal herfor i medlemsstaterne; insisterer på, at Kommissionen respekterer denne holdning, og opfordrer Rådet til at fortsætte sit arbejde og hurtigst muligt vedtage en generel indstilling til denne sag;
9. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes regeringer og parlamenter.

⁽²⁰⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 178/2002 af 28. januar 2002 om generelle principper og krav i fødevarerlovgivningen, om oprettelse af Den Europæiske Fødevarerikkerhedsautoritet og om procedurer vedrørende fødevarerikkerhed (EFT L 31 af 1.2.2002, s. 1).

⁽²¹⁾ <https://tillymetz.lu/wp-content/uploads/2020/09/Co-signed-letter-MEP-Metz.pdf>

⁽²²⁾ Europa-Parlamentets beslutning af 15. januar 2020 om den europæiske grønne pagt (EUT C 270 af 7.7.2021, s. 2), punkt 102.

⁽²³⁾ Vedtagne tekster, P9_TA(2020)0364.

Onsdag den 16. februar 2022

P9_TA(2022)0029

Den Europæiske Centralbank — årsberetning for 2021**Europa-Parlamentets beslutning af 16. februar 2022 om Den Europæiske Centralbank — årsberetning for 2021 (2021/2063(INI))**

(2022/C 342/05)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Den Europæiske Centralbanks (ECB) årsberetning for 2020,
- der henviser til ECB's feedback på input fra Europa-Parlamentet som led i dets beslutning om ECB's årsberetning for 2019,
- der henviser til evalueringen af ECB's strategi, der blev iværksat den 23. januar 2020 og afsluttet den 8. juli 2021,
- der henviser til ECB's nye pengepolitiske strategi, som blev offentliggjort den 8. juli 2021,
- der henviser til ECB's handlingsplan og køreplan for yderligere at indarbejde klimahensyn i dens politikramme, som blev offentliggjort den 8. juli 2021,
- der henviser til statuten for Det Europæiske System af Centralbanker (ESCB) og for ECB, navnlig artikel 2 og 15,
- der henviser til artikel 123, 125, 127, stk. 1 og stk. 2, artikel 130 og artikel 284, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF),
- der henviser til artikel 3 og 13 i traktaten om Den Europæiske Union (TEU),
- der henviser til de monetære dialoger af 18. marts, 21. juni, 27. september og 15. november 2021 med ECB's formand, Christine Lagarde,
- der henviser til ECB's personales makroøkonomiske fremskrivninger for euroområdet, der blev offentliggjort den 9. september 2021,
- der henviser til ECB's lejlighedsskrift nr. 263-280 fra september 2021 om den pengepolitiske strategi,
- der henviser til ECB's »Survey on the Access to Finance of Enterprises — October 2020 to March 2021« (Undersøgelse af adgangen til finansiering for virksomheder — oktober 2019 til marts 2020), der blev offentliggjort den 1. juni 2021,
- der henviser til ECB's rapport om en digital euro, der blev offentliggjort i oktober 2020, ECB's rapport om den offentlige høring om en digital euro, der blev offentliggjort i april 2021, og ECB's digitale europrojekt, der blev lanceret den 14. juli 2021,
- der henviser til ECB's lejlighedsskrift nr. 201 fra november 2017 med titlen »The use of cash by households in the euro area« (Husholdningernes brug af kontanter i euroområdet),
- der henviser til ECB's klimastresstest af hele økonomien fra september 2021,
- der henviser til Kommissionens økonomiske efterårsprognose 2021, der blev offentliggjort den 11. november 2021,

Onsdag den 16. februar 2022

- der henviser til sin beslutning af 14. marts 2019 om kønsbalance ved udnævnelser inden for EU's økonomiske og monetære anliggender ⁽¹⁾,
  - der henviser til sin beslutning af 9. juni 2021 om EU's biodiversitetsstrategi for 2030: Naturen skal bringes tilbage i vores liv ⁽²⁾,
  - der henviser til FN's 2030-dagsorden for bæredygtig udvikling og verdensmålene for bæredygtig udvikling,
  - der henviser til Parisaftalen, der blev vedtaget under FN's rammekonvention om klimaændringer,
  - der henviser til særrapporterne fra Det Mellemstatslige Panel om Klimaændringer (IPCC) om global opvarmning på 1,5 °C, om klimaændringer og landarealer og om havet og kryosfæren i et klima i forandring,
  - der henviser til rapporten fra netværket for et grønnere finansielt system (NGFS) med titlen »Adapting central bank operations to a hotter world: Reviewing some options« (Tilpasning af centralbankers operationer til en varmere verden: gennemgang af flere muligheder), der blev offentliggjort den 24. marts 2021,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 142, stk. 1,
  - der henviser til betænkning fra Økonomi- og Valutaudvalget (A9-0351/2021),
- A. der henviser til, at BNP ifølge Kommissionens økonomiske efterårsprognose fra 2021 faldt med 5,9 % i 2020 i EU og 6,4 % i euroområdet; der henviser til, at BNP forventes at stige med 5 % i 2021 og 4,3 % i 2022 i både EU og euroområdet, idet der stadig vil være betydelige forskelle i væksten mellem medlemsstaterne; der henviser til, at der er stor usikkerhed og høje risici forbundet med vækstudsigterne, som afhænger af covid-19-pandemiens udvikling og det tempo, hvormed udbuddet tilpasser sig det hurtige opsving i efterspørgslen efter genåbningen af økonomien; der henviser til, at EU's økonomi som helhed genvandt sit produktionsniveau fra før pandemien i tredje kvartal af 2021, selv om tempoet i opsvinget er ujævnt fordelt mellem landene; der henviser til, at vedvarende høje inflationsniveauer fortsat udgør en af de største risici for opsvinget;
- B. der henviser til, at det globale reale BNP (eksklusive euroområdet) ifølge de makroøkonomiske fremskrivninger, der er udarbejdet af ECB's personale i september 2021, påregnes at stige med 6,3 % i 2021, før det falder til 4,5 % i 2022 og 3,7 % i 2023; der henviser til, at den globale aktivitet allerede havde overskredet niveauet fra før pandemien i slutningen af 2020;
- C. der henviser til, at arbejdsløsheden ifølge Eurostat i september 2021 lå på 6,7 % i EU og 7,4 % i euroområdet fordelt på en ujævn måde i EU og i medlemsstaterne, og at arbejdsløsheden blandt unge og kvinder fortsat er meget højere (henholdsvis 15,9 % i EU og 16 % i euroområdet og 7 % i EU og 7,7 % i euroområdet); der henviser til, at høj ungdomsarbejdsløshed fortsat er et alvorligt problem, der skal tages hånd om i EU;
- D. der henviser til, at ifølge de makroøkonomiske fremskrivninger fra ECB's personale fra september 2021 påregnes den årlige inflation i euroområdet som målt i det harmoniserede forbrugerprisindeks (HICP) at ligge på 2,2 % i 2021 og forventes at falde til 1,7 % i 2022 og 1,5 % i 2023 i gennemsnit; der henviser til, at fremskrivningerne af inflationen viser store variationer inden for euroområdet; der henviser til, at inflationen i euroområdet steg til 4,1 % i oktober 2021, hvilket er det højeste niveau i et årti; der henviser til, at der er bekymring over den midlertidige og forbigående karakter af højere inflationsrater;
- E. der henviser til, at Eurosystemets balance ved udgangen af 2020 havde nået et rekordhøjt niveau på 6 979 324 mio. EUR, hvilket er en stigning på næsten 50 % (2 306 233 mio. EUR) i forhold til udgangen af 2019, som et resultat af den tredje række af målrettede langsigtede markedsoperationer (TLTRO III) og de værdipapirer, der er købt under opkøbsprogrammet på foranledning af den pandemiske nødsituation (PEPP) og programmet for opkøb af aktiver (APP);

⁽¹⁾ EUT C 23 af 21.1.2021, s. 105.

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P9_TA(2021)0277.

Onsdag den 16. februar 2022

- F. der henviser til, at ECB's nettooverskud i 2020 beløb sig til 1 643 mio. EUR sammenlignet med 2 366 mio. EUR i 2019; der henviser til, at dette fald hovedsageligt skyldtes den lavere nettorenteindtægt fra valutareserveaktiver og værdipapirer, der besiddes til pengepolitiske formål, navnlig det betydelige fald på 50 % i renteindtægter genereret fra den amerikanske dollarportefølje, samt styrelsesrådets beslutning om at overføre 48 mio. EUR til ECB's hensættelse til finansielle risici;
- G. der henviser til, at ECB, uden at den primære målsætning om prisstabilitet berøres, også bør støtte de generelle økonomiske politikker i Unionen med henblik på at bidrage til gennemførelsen af Unionens mål som fastsat i artikel 3 i TEU;
- H. der henviser til, at små og mellemstore virksomheder (SMV'er) udgør kernen i EU's økonomi og styrker den økonomiske og sociale samhørighed, repræsenterer 99 % af alle virksomheder i EU, beskæftiger ca. 100 millioner mennesker, tegner sig for mere end halvdelen af EU's BNP og spiller en fremtrædende rolle med hensyn til at skabe merværdi i alle sektorer i økonomien; der henviser til, at SMV'er har været hårdt ramt af den økonomiske krise, der er forårsaget af covid-19-pandemien; der henviser til, at udviklingen i den generelle økonomiske situation har påvirket deres adgang til finansiering i negativ retning; der henviser til, at SMV'er derfor har behov for yderligere støtte;
- I. der henviser til, at ECB inden for sit mandat har forpligtet sig til at bidrage til målene i Parisaftalen; der henviser til, at klimaændringer, tab af biodiversitet og konsekvenserne heraf kan hæmme pengepolitikens effektivitet, påvirke væksten, føre til øget ustabilitet i priserne og øge den makroøkonomiske ustabilitet; der henviser til, at uden stærke foranstaltninger kan den negative indvirkning på EU's BNP være alvorlig;
- J. der henviser til, at boligudgifter udgør næsten en fjerdedel af husstandenes udgifter i EU-27; der henviser til, at mere end to tredjedele af EU's befolkning ejer deres hjem; der henviser til, at huspriserne er steget kraftigt — mere end 30 % i det foregående årti — og at lejepriserne er steget med næsten 15 % i EU;
- K. der henviser til, at ifølge Eurobarometerundersøgelsen fra vinteren 2020-2021, som blev offentliggjort den 23. april 2021, lå den folkelige opbakning til den økonomiske og monetære union med én fælles valuta, euroen, på 79 % i euroområdet;
- L. der henviser til, at kun to af medlemmerne af ECB's direktion og ECB's styrelsesråd er kvinder; der henviser til, at kvinder fortsat er underrepræsenteret i ECB's hierarki;

Generel oversigt

- glæder sig over ECB's rolle med hensyn til at sikre euroens stabilitet; understreger, at ECB's lovbestemte uafhængighed som fastlagt i traktaterne er en forudsætning for indfrielsen af dens mandat; understreger også, at denne uafhængighed ikke må krænkes, og at den altid bør suppleres med en tilsvarende grad af ansvarlighed;
- glæder sig over ECB's revision af sin pengepolitiske strategi, der blev vedtaget enstemmigt og bekendtgjort den 8. juli 2021, og som beskriver, hvordan man kan nå det primære mål om at fastholde prisstabilitet og bidrage til at nå Unionens mål, der omfatter afbalanceret og bæredygtig økonomisk vækst, en meget konkurrencedygtig social markedsøkonomi, der tilstræber fuld beskæftigelse, sociale fremskridt og social konvergens, samt et højt niveau af beskyttelse og forbedring af miljøkvaliteten, uden at det går ud over målet om prisstabilitet; bemærker, at dette er den første strategigennemgang i 18 år; glæder sig over ECB's beslutning, som formand Lagarde også gav udtryk for under den monetære dialog den 27. september 2021, om regelmæssigt at vurdere hensigtsmæssigheden af den pengepolitiske strategi, idet den næste vurdering forventes i 2025, og dermed også øge offentlighedens bevidsthed om og inddragelse i pengepolitikken;
- er bekymret over den hidtil usete sundhedsmæssige, sociale og økonomiske krise som følge af covid-19-pandemien og de heraf følgende inddæmningsforanstaltninger, som har ført til en kraftig tilbagegang i euroområdet økonomi — navnlig i lande, der allerede var sårbare — en kraftig stigning i de økonomiske og sociale uligheder og hastigt forværrede arbejdsmarkedsforhold; er særlig bekymret over den virkning, som covid-19-pandemien har haft på SMV'er; glæder sig over de omfattende offentlige støtteforanstaltninger, som EU har truffet som reaktion herpå; bemærker, at den økonomiske aktivitet i euroområdet stiger hurtigere end forventet, selv om tempoet, omfanget og ensartetheden i opsvinget fortsat er usikkert;

Onsdag den 16. februar 2022

4. understreger, at bæredygtig vækst, modstandsdygtighed og prisstabilitet kan opnås gennem en omfattende reaktion, herunder gennem en kalibreret blanding af pengepolitik, understøttende og diskretionær finanspolitik og socialt afbalancerede og produktivitetsfremmende reformer og investeringer; støtter formand Lagardes opfordring til fuld tilpasning af finans- og pengepolitikken i forbindelse med håndteringen af covid-19-krisen, samtidig med at ECB's uafhængighed understreges;
5. bemærker erklæringen af 10. juni 2021 fra ECB's formand om, at »en ambitiøs og koordineret finanspolitisk kurs fortsat er af afgørende betydning, da en for tidlig tilbagetrækning af den finanspolitiske støtte risikerer at svække genopretningen og forstærke de langsigtede skadelige virkninger«; anerkender betydningen af europæiske og nationale finanspolitikker med hensyn til at hjælpe de husholdninger og virksomheder, der er hårdest ramt af pandemien; bemærker de forskellige hastigheder af genopretningen i landene i euroområdet, som kan føre til et Europa i flere hastigheder efter pandemiens afslutning; minder om, at finanspolitisk støtte og pengepolitik ikke bør virke hæmmende for reformer og investeringer, der har til formål at puste nyt liv i EU's økonomi, fremme bæredygtig og inklusiv vækst, sætte skub i den grønne omstilling og styrke Europas autonomi og konkurrenceevne;
6. noterer sig formand Lagardes erklæring om, at »en central finanspolitisk kapacitet kan hjælpe med at styre finanspolitikken i hele euroområdet og sikre en mere hensigtsmæssig sammensætning af den makroøkonomiske politik«, og at »strukturelle reformer i eurolandene er vigtige for at øge euroområdet produktivitet og vækstpotentiale, reducere den strukturelle arbejdsløshed og øge modstandsdygtigheden«; understreger betydningen af at yde en kontracyklisk stabiliseringsfunktion og fremme rettidig og passende støtte i tilfælde af økonomiske chok samt finansiering af den grønne omstilling; understreger betydningen af genopretnings- og resiliensfaciliteten for at tackle det økonomiske og sociale chok, der blev forårsaget af covid-19-krisen;
7. glæder sig over, at debatten om fremtiden for EU's ramme for økonomisk styring allerede er i gang;

Pengepolitik

8. bifalder ECB's hurtige og væsentlige pengepolitiske reaktion på covid-19-krisen i en nødsituation; anerkender denne reaktions positive virkninger på den økonomiske situation i euroområdet, som omfatter indførelsen af pandeminødpøbsprogrammet (PEPP), lempelsen af kriterierne for belånbarhed og sikkerhedsstillelse og tilbuddet om rekalkulerede langfristede markedsoperationer (TLTRO III) samt langfristede markedsoperationer på foranledning af den pandemiske nødsituation (PELTRO'er); minder om ECB's hensigt om at fastholde sin støtte, så længe den finder det nødvendigt for at opfylde sit mandat; glæder sig endvidere over ECB's beslutning om at bevare instrumenter såsom vejledning om den fremtidige retning, opkøb af aktiver og langfristede markedsoperationer som en integreret del af dens værktøjskasse; opfordrer ECB til fortsat at sikre og overvåge nødvendigheden, egnetheden og proportionaliteten af dens pengepolitiske foranstaltninger;
9. noterer sig ECB's beslutning om at øge størrelsen af PEPP fra de oprindelige 750 mia. EUR til 1 850 mia. EUR; noterer sig, at ECB fortsat vil foretage opkøb af nettoaktiver under PEPP, indtil covid-19-krisen er overstået og under alle omstændigheder mindst indtil udgangen af marts 2022; bemærker, at ECB for nylig har bremset opkøbene af nettoaktiver under PEPP baseret på styrelserådets holdning om, at gunstige finansieringsvilkår kan opretholdes med et moderat lavere tempo; understreger, at formand Lagarde i sin erklæring af 10. juni 2021 fastslog, »at det ville være for tidligt at overveje at standse PEPP (...), og at dette vil ske, når tiden er inde«; opfordrer ECB til at fortsætte sine opkøb under PEPP, så længe den finder det nødvendigt for at opfylde sit mandat; noterer sig ECB's hensigt om yderligere at undersøge kalibrering af opkøb af aktiver; noterer sig også formand Lagardes erklæring om, at det selv efter den forventede afslutning af pandemien stadig vil være vigtigt, at pengepolitikken, herunder en passende kalibrering af opkøb af aktiver, støtter genopretningen i hele euroområdet og en holdbar tilbagevenden til inflationsmålet på 2 %;
10. noterer sig ECB's beslutning om at foretage fleksible opkøb under PEPP med henblik på at forebygge en stramning af finansieringsvilkårene, der er uforenelig med bestræbelserne på at imødegå pandemiens negative konsekvenser, samtidig med at en gnidningsløs transmission af pengepolitikken understøttes;
11. bemærker, at opkøb af nettoaktiver under APP fortsætter med en månedligt beløb på 20 mia. EUR; noterer sig også, at opkøb under APP vil fortsætte, så længe det er nødvendigt for at styrke effekten af lempelsen af ECB's pengepolitiske renter, og vil slutte, inden den begynder at hæve de officielle rentesatser; minder om, at APP, det præpandemiske program, vil forblive operationelt i et støt tempo;

Onsdag den 16. februar 2022

12. glæder sig over inddragelsen af græske obligationer i PEPP; bemærker dog, at de fortsat ikke er godkendt til at indgå i opkøbsprogrammet for offentlige udstedelser (PSPP) til trods for de væsentlige fremskridt, der er gjort; opfordrer ECB til på ny at vurdere de græske obligationers godkendelse under PSPP og til at fremsætte specifikke henstillinger om deres optagelse i PSPP i god tid inden afslutningen af PEPP;

13. noterer sig ECB's beslutning om fortsat at geninvestere forfaldne afdrag på hovedstolen af de værdipapirer, som er opkøbt under PEPP, som minimum indtil udgangen af 2024, og om fortsat at geninvestere alle forfaldne afdrag på hovedstolen af de værdipapirer, som er opkøbt under APP, i en periode, der forlænges ud over den dato, hvor den begynder at hæve ECB's officielle rentesatser, og under alle omstændigheder, så længe det er nødvendigt for at opretholde gunstige likviditetsvilkår og en omfattende pengepolitisk lempelse;

14. bemærker, at omfanget af Eurosystemets markedsoperationer steg til 1 850 mia. EUR ved udgangen af 2020, hovedsagelig som følge af TLTRO III; bemærker endvidere, at den vægtede gennemsnitlige løbetid for udestående markedsoperationer under Eurosystemet steg til omkring 2,4 år i slutningen af 2020;

15. glæder sig over ECB's beslutning om fortsat at stille likviditet til rådighed via dets markedsoperationer; anerkender, at finansiering opnået via TLTRO III spiller en afgørende rolle i støtten til banker, der yder lån til erhvervslivet og private; understreger imidlertid, at i nogle tilfælde har kun en meget lille del af disse likviditetsindsprøjtninger øget bankernes udlån til realøkonomien, navnlig SMV'erne; opfordrer ECB til at sikre, at sådanne foranstaltninger reelt fremmer finansieringen af realøkonomien;

16. bemærker ECB's beslutning om et nyt symmetrisk inflationsmål på 2 % på mellemlang sigt og dens tilsagn om at fastholde en vedvarende lempelig pengepolitik for at opfylde sit inflationsmål; mener, at manglen på en aritmetisk reference komplicerer fortolkningen af afvigelserne fra målet; bemærker, at en tilrettelæggelse af den pengepolitiske strategi på mellemlang sigt muliggør uundgåelige kortsigtede udsving i inflationen i forhold til målet; opfordrer ECB til om nødvendigt at overveje, om stigningen i inflationen kan påvirke dens pengepolitiske kurs;

17. er bekymret over, at inflationsraten i euroområdet i januar 2022 nåede op på det højeste niveau i ti år, nemlig 5,1 %, mellem 3,3 % og 12,2 % i de forskellige medlemsstater, som følge af flere faktorer såsom basiseffekten af energipriser, flaskehalse i forsyningskæden og genopretningen efter en dramatisk recession; understreger, at stigninger i inflationen ud over den fastlagte grænse kan være særligt skadelige for de fattigste dele af befolkningen og resultere i stigende økonomisk og social ulighed; minder om, at inflationen har ligget et godt stykke under målet på 2 % i det seneste årti; opfordrer ECB til nøje at overvåge denne tendens og dens konsekvenser og til om nødvendigt at træffe foranstaltninger til at sikre prisstabilitet; tilslutter sig formand Lagardes opfordring til, at pengepolitikken fortsat orienteres mod at styre økonomien sikkert ud af den pandemiske nødsituation; bemærker, at ifølge ECB's Survey of Professional Forecasters er forventningerne til inflationen på mellemlang sigt fast forankret på målet, mens nogle markedsbaserede foranstaltninger indebærer et opsving i inflationsforventningerne på mellemlang sigt;

18. mener, at ECB kunne undersøge alternative pengepolitiske instrumenter, der kan fremme offentlige og private investeringer;

19. noterer sig ECB's forventning om, at de officielle rentesatser bibeholdes på det nuværende eller et lavere niveau, indtil inflationen når 2 % et godt stykke inden udgangen af prognoseperioden og forbliver på dette niveau resten af prognoseperioden; understreger, at lave renter kan give forbrugere, virksomheder, herunder SMV'er, arbejdstagere og låntagere mulighed for at drage fordel af et stærkere økonomisk momentum, lavere arbejdsløshed og lavere låneomkostninger; er imidlertid bekymret over den potentielle indvirkning af lave rentesatser på antallet af urentable og højt forgældede virksomheder, på incitamentet til vækst og bæredygtighedsfremmende reformer og investeringer og på pensions- og forsikringsystemerne;

20. noterer sig ECB's beslutning om at anbefale udviklingen af en køreplan for at medtage omkostningerne i forbindelse med ejerboliger i det harmoniserede forbrugerprisindeks (HICP) for bedre at repræsentere en inflationsrate, der er sammenlignelig og relevant for husholdningerne, eftersom boligomkostninger har været konstant stigende, og for at udforme pengepolitiske operationer på et mere oplyst grundlag; mener dog, at HICP i sin nuværende definition afspejler udviklingen i de faktiske udgifter, som husholdningerne har til varer og tjenesteydelser; er af den opfattelse, at metoder, der sigter på at isolere investeringskomponenten fra forbrugskomponenten, bør sikre, at de faktiske virkninger på forbrugerudgifterne af den væsentlige stigning i huspriserne, indfanges korrekt; anerkender, at medtagelsen af disse omkostninger er et flerårigt projekt; understreger, at et sådant skridt kan føre til stigninger i prisindekserne og — i det mindste midlertidigt — bringe inflationen op over målet på mellemlang sigt og dermed kan reducere ECB's råderum; opfordrer ECB til at ruste sig til sådanne risici og tackle dem effektivt;

Onsdag den 16. februar 2022

21. anerkender behovet for øget harmonisering af metoderne til kvalitetsjustering i HICP og for større gennemsigtighed med hensyn til kvalitetsjusteringer i medlemsstaterne;

Indsats mod klimaændringer

22. minder om, at ECB som en EU-institution er bundet af EU's forpligtelser i henhold til Parisaftalen; understreger, at håndteringen af klima- og biodiversitetskrisen kræver, at ECB anlægger en integreret tilgang, der bør afspejles i alle dens politikker, beslutninger og operationer, samtidig med at den overholder sit mandat til at støtte Unionens generelle økonomiske politikker, navnlig i dette tilfælde opnåelsen af en klimaneutral økonomi senest i 2050 som skitseret i den europæiske klimalov; mener, at ECB skal anvende alle de værktøjer, den har til rådighed, til at bekæmpe og afbøde klimarelaterede risici;

23. mener, at opretholdelse af prisstabilitet kan bidrage til at skabe de rette betingelser for gennemførelsen af Parisaftalen;

24. noterer sig ECB's første klimastresstest af hele økonomien; bemærker, at resultaterne viser, at uden stærke foranstaltninger kan den negative indvirkning på EU's BNP være alvorlig; glæder sig derfor over ECB's tilsagn om at gennemføre regelmæssige klimastresstests, både af hele økonomien og af enkelte banker;

25. bemærker, at ECB vil udvikle indikatorer for finansielle institutioners eksponering for klimarelaterede fysiske risici gennem deres porteføljer, herunder indikatorer for kulstoffodaftryk, samt makroøkonomiske modellerings- og scenarieanalyser med henblik på at integrere klimarisici i ECB's modeller og vurdere deres indvirkning på den potentielle vækst; glæder sig endvidere over, at ECB vil foretage scenarieanalyser af overgangspolitikker;

26. glæder sig over ECB's nye handlingsplan og dens detaljerede køreplan for klimarelaterede foranstaltninger med henblik på yderligere at indarbejde klimahensyn i dens politiske ramme og modeller; bemærker dog, at den fokuserer på klimarelaterede risici og understreger princippet om dobbelt væsentlighed, som er centralt for EU's ramme for bæredygtig finansiering;

27. noterer sig, at markedsneutralitetskonceptet vedrører princippet om »en åben markedsøkonomi med fri konkurrence«; opfordrer ECB til under overholdelse af sin uafhængighed at afhjælpe markedssvigt og sikre en effektiv ressourceallokering på lang sigt, samtidig med at den forbliver så apolitisk som muligt og respekterer markedsneutralitetsprincippet; bemærker, at ECB allerede i flere tilfælde har afvejet fra markedsneutralitet;

28. glæder sig over, at køb af grønne obligationer og deres andel i ECB's portefølje fortsat stiger; anser imidlertid denne andel for at være alt for lav, når der tages højde for behovene i forbindelse med den grønne omstilling; opfordrer ECB til at fremskynde dens arbejde med at øge andelen af grønne obligationer i dens portefølje; glæder sig over oprettelsen af en EU-standard for grønne obligationer og ECB's støtte i denne forbindelse; glæder sig i denne henseende over ECB's beslutning om at bruge en del af dens egen fondsportefølje til at investere i investeringsfonden for grønne obligationer udstedt i euro for centralbanker (EUR BISIP G2); opfordrer samtidig ECB til at undersøge de mulige virkninger af grønne obligationer på prisstabiliteten;

29. glæder sig over, at obligationer med kuponstrukturer, der er forbundet med bestemte bæredygtighedsmål, som henviser til et eller flere af de miljømål, der er fastsat i EU-klassificeringsforordningen ⁽³⁾, og/eller til et eller flere af FN's verdensmål for bæredygtig udvikling vedrørende klimaændringer eller miljøforringelser, er blevet berettiget fra den 1. januar 2021 som sikkerhedsstillelse for Eurosystemets kreditoperationer og for Eurosystemets direkte opkøb til pengepolitiske formål, forudsat at de overholder alle andre berettigelseskriterier;

30. noterer sig, at ECB tager skridt til at indarbejde klimarelaterede risici i sin ramme for sikkerhedsstillelse, men advarer mod forsinkelser i gennemførelsen heraf; glæder sig over ECB's tilsagn om at undersøge kreditvurderingsbureauers metoder og offentliggørelser og vurdere, hvordan de kan indarbejde risiciene ved klimaændringer i kreditvurderingerne; er imidlertid bekymret over, at ECB fortsat i alt for høj grad kun bruger private eksterne kreditvurderingsbureauer til risikovurdering; opfordrer ECB til at udvide sin interne kapacitet med hensyn til klima- og biodiversitetsrelaterede risikovurderinger;

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/852 af 18. juni 2020 om fastlæggelse af en ramme til fremme af bæredygtige investeringer og om ændring af forordning (EU) 2019/2088 (EØS-relevant tekst) (EUT L 198 af 22.6.2020, s. 13).

Onsdag den 16. februar 2022

31. bemærker med bekymring, at nogle af ECB's programmer for refinansiering og opkøb af aktiver indirekte har støttet kulstofintensive aktiviteter;
32. glæder sig over, at ECB forbereder sig på at tilpasse sine programmer for opkøb af virksomhedsaktiver til Parisaftalen med henblik på at reducere kulstofintensiteten i dens portefølje, men advarer mod forsinkelser;
33. opfordrer ECB til som medlem af NGFS at bygge videre på de ni løsninger, som blev vurderet af NGFS for centralbanker, for at tage højde for klimarelaterede risici i deres operationelle ramme for långivning, sikkerhedsstillelse og opkøb af aktiver; opfordrer ECB til at styrke dens samarbejde om klimaændringer med internationale netværk, også ud over NGFS, og til at forbedre dialogen med civilsamfundet med det formål at styrke EU's rolle som global leder inden for bæredygtig finansiering og klimaforanstaltninger;
34. hilser ECB's indsats for at overvåge og reducere sit miljøaftryk velkommen; glæder sig over oprettelsen af et center for klimaændringer, der har til formål at samle arbejdet med klimaproblemer i forskellige dele af ECB; forventer, at ECB intensiverer sit arbejde for effektivt at indarbejde klimahensyn i sine løbende forretningsaktiviteter;

Andre aspekter

35. understreger den centrale rolle, som mikrovirksomheder og små og mellemstore virksomheder (MSMV'er) spiller som rygraden i EU's økonomi og med hensyn til økonomisk og social konvergens og beskæftigelse; understreger, at MSMV'erne er blevet hårdt ramt af den økonomiske krise som følge af covid-19-pandemien, som i alvorlig grad har forværret deres omsætning og konkurrenceevne samt deres bestræbelser på at lykkes med den grønne omstilling og deres adgang til finansiering; påpeger behovet for at fremme offentlige og private investeringer i EU og opfordrer derfor ECB til at fortsætte sine bestræbelser på at lette MSMV'ers adgang til finansiering;
36. glæder sig over ECB's mangeårige støtte til fuldførelsen af bankunionen og fremhæver de risici, der er forbundet med alvorlige forsinkelser; glæder sig over ECB's støtte til oprettelsen af en fuldt udbygget europæisk indskudsforsikringsordning (EDIS); anerkender, at risikodeling og risikoreduktion er indbyrdes forbundne, og at institutsikringsordninger spiller en central rolle med hensyn til at beskytte og stabilisere medlemsinstitutionerne;
37. glæder sig over de fremskridt, der indtil videre er gjort med hensyn til reduktion af misligholdte lån; opfordrer til, at der på EU-plan indføres en passende lovgivningsmæssig beskyttelse af boliglåntagere mod tvangsøvertagelse;
38. opfordrer ECB til at undersøge måder at styrke euroens internationale rolle på; bemærker, at hvis euroen gøres mere attraktiv som reservevaluta, vil det yderligere styrke dens internationale anvendelse og øge EU's evne til at udforme sin politik uafhængigt, hvilket er et centralt element i sikringen af europæisk økonomisk suverænitet; understreger, at skabelsen af et veludformet europæisk sikkert aktiv kan fremme finansiel integration og bidrage til at afbøde de negative feedbackløjfer mellem stater og de indenlandske banksektorer; understreger, at en styrkelse af euroens rolle kræver en uddybning og fuldførelse af den europæiske økonomiske og monetære union;
39. glæder sig over, at antallet af falske eurosedler i 2020 faldt til det laveste niveau siden 2003 (17 ud af en million); opfordrer ECB til at styrke bekæmpelsen af falskmøntneri og sit samarbejde med Europol, Interpol og Kommissionen med henblik på at nå dette mål; opfordrer ECB til, uden at tilsidesætte medlemsstaternes beføjelser, at indrette et system til bedre at kunne føre tilsyn med store transaktioner med henblik på at bekæmpe hvidvask af penge, skatteunddragelse og finansiering af terrorisme og organiseret kriminalitet;
40. glæder sig over ECB's beslutning om at indlede en 24-måneders undersøgelsesfase af et digitalt europaprojekt; opfordrer ECB til effektivt at imødekomme de forventninger og behandle de bekymringer, der blev givet udtryk for under den offentlige høring om en digital euro, som omfatter bekymringer vedrørende privatlivets fred, sikkerhed, tilgængelighed, mulighed for at betale i hele euroområdet, forebyggelse af ekstra omkostninger og offline anvendelighed; bemærker, at denne undersøgelsesfase ikke vil foregribe nogen afgørelse om en eventuel udstedelse af en digital euro; gentager, at en digital euro ikke udgør et kryptoaktiv; påpeger, at en digital euro bør fremme finansiel inklusion og skal give yderligere databeskyttelse og retssikkerhed for forbrugere og virksomheder; er enig med ECB i, at en digital euro derfor skal opfylde en række minimumskrav, herunder robusthed, sikkerhed, effektivitet og beskyttelse af privatlivets fred; opfordrer ECB til nøje at tilpasse og regelmæssigt udveksle synspunkter med Parlamentet om de fremskridt, der gøres i undersøgelsesfasen;

Onsdag den 16. februar 2022

41. gentager sin stærke bekymring over de risici, som private stablecoins udgør for den finansielle stabilitet, pengepolitikken og forbrugerbeskyttelsen;

42. minder om, at kontantbetalinger er et meget vigtigt betalingsmiddel for EU-borgerne og ikke bør bringes i fare af en digital euro; bemærker, at antallet og værdien af eurosedler i cirkulation voksede med ca. 10 % i 2020; noterer sig Eurosystemets Cash 2030-strategi, der har til formål at sikre, at alle borgere og virksomheder i euroområdet fortsat vil have god adgang til kontantjenester, og at kontanter fortsat vil være et generelt accepteret betalingsmiddel, mens der tages hånd om problemerne med at reducere det økologiske aftryk af eurosedler og udvikle innovative og sikre sedler; er bekymret over indskrænkningen af banknetværket i visse medlemsstater; mener, at sådanne praksisser kan føre til betydelige begrænsninger for den lige adgang til vigtige finansielle tjenesteydelser og produkter;

43. understreger, at den finansielle sektor undergår en betydelig omstilling, som drives af innovation og digitalisering; understreger, at denne omstilling udgør en øget risiko for eksterne forstyrrelser såsom cyberangreb på finans- og banksektoren; glæder sig over ECB's fortsatte bestræbelser på at styrke sin reaktions- og genopretningskapacitet i tilfælde af cyberangreb i tråd med den nye europæiske cyberforsvarspolitik; gentager sin bekymring over de hændelser, der i alvorlig grad påvirkede Target2-systemet og Target2-Securities i 2020; glæder sig over den uafhængige undersøgelse af disse hændelser og bemærker, at en række konklusioner blev kategoriseret som »meget alvorlige«; glæder sig over Eurosystemets accept af de overordnede konklusioner og dets tilsagn om at gennemføre anbefalingerne i undersøgelsen; opfordrer ECB til at sikre følsomme infrastrukturens vedvarende stabilitet, f.eks. Target2-systemet, til yderligere at øge sine bestræbelser på cybersikkerhedsområdet og til fortsat at fremme de finansielle markedsinfrastrukturens cyberrobusthed;

44. bemærker forskellen mellem Target2-balancerne inden for Det Europæiske System af Centralbanker; bemærker, at fortolkningen af disse forskelle er blevet anfægtet;

45. opfordrer ECB til at sikre en passende balance mellem at tillade finansiell innovation inden for finansteknologi og sikre finansiell stabilitet; opfordrer ECB til at intensivere sin overvågning af udviklingen af kryptovalutaer for at forhindre negative virkninger og de dermed forbundne risici med hensyn til finansiell stabilitet, pengepolitik og markedsinfrastrukturens og betalingernes funktion og sikkerhed; understreger, at udviklingen af kryptoaktiver kan give anledning til yderligere bekymringer med hensyn til cybersikkerhed, hvidvaskning af penge, finansiering af terrorisme og andre kriminelle aktiviteter i tilknytning til den anonymitet, som kryptoaktiver giver; bemærker, at disse risici kan afbødes gennem passende lovgivning, såsom den kommende forordning om markeder for kryptoaktiver (MiCA); bemærker, at ECB har til hensigt at udvikle og gennemføre et politisk tiltag for at afbøde stablecoins' mulige negative indvirkninger på EU-betalingerne og det finansielle landskab;

46. erindrer om ECB's støtte til gennemførelsen af Basel III, da den vil mindske risikoen for en bankkrise og dermed øge den finansielle stabilitet i EU;

47. udtrykker bekymring over de urimelige vilkår og den urimelige praksis, som banksektoren anvender i forbrugerkontrakter i visse medlemsstater, og understreger behovet for, at alle medlemsstater effektivt og hurtigt gennemfører direktiv 93/13/EØF om urimelige kontraktvilkår^(*); opfordrer ECB til at bidrage aktivt til dette ved at bruge alle de midler, den råder over, til at sikre fair konkurrence;

48. bemærker, at Bulgarien og Kroatien i 2020 har tilsluttet sig den fælles tilsynsmekanisme (FTM) og dermed er de første lande uden for euroområdet, der deltager i det europæiske banktilsyn; bemærker deres nationalbankers ligelige repræsentation i ECB's tilsynsråd; bemærker endvidere medtagelsen af den bulgarske lev og den kroatisk kuna i valutakursmekanismen (ERM II), der er en af forhåndsbetingelserne for indførelse af euroen;

49. glæder sig over ECB's bestræbelser på at sikre finansmarkedernes stabilitet for så vidt angår alle eventuelle uforudsete situationer og negative konsekvenser i forbindelse med Det Forenede Kongeriges udtræden af EU, navnlig for de mest direkte berørte regioner og lande;

Gennemsigtighed, ansvarlighed og ligestilling mellem kønnene

50. glæder sig over den væsentlige og detaljerede feedback, som ECB har givet på Parlamentets beslutning om ECB's årsberetning for 2019; opfordrer ECB til fortsat at forpligte sig på denne form for ansvarlighed og fortsætte med hvert år at offentliggøre sin skriftlige feedback på Parlamentets beslutninger om ECB's årsberetninger;

^(*) Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler (EFT L 95 af 21.4.1993, s. 29).

Onsdag den 16. februar 2022

51. understreger behovet for yderligere at styrke ECB's ansvarligheds- og gennemsigtighedsordninger; insisterer på sin opfordring til ECB om at handle hurtigt ved at indlede forhandlinger om en formel interinstitutionel aftale så hurtigt som muligt og dermed sikre, at dens uafhængighed går hånd i hånd med dens ansvarlighed; opfordrer ECB til at styrke samarbejdet og udvekslingen af oplysninger med og øge gennemsigtigheden over for Parlamentet og civilsamfundet ved at offentliggøre detaljerede rapporter på alle EU-sprog og gennem »ECB Listens«-initiativet;

52. bemærker ECB's eksisterende personaleregler for potentielle interessekonflikter blandt personalet og tilskynder til en bred anvendelse af personalereglerne; anerkender de skridt, som ECB har taget, såsom vedtagelsen af den fælles adfærdskodeks for højtstående ECB-embedsmænd og beslutningen om at offentliggøre den etiske komité's udtalelser rettet til de nuværende medlemmer af direktionen, styrelsesrådet og tilsynsrådet, som er blevet udstedt, siden den fælles adfærdskodeks trådte i kraft;

53. glæder sig over ECB's offentliggørelse af de samlede beholdninger til amortiseret kostpris under programmerne for opkøb af værdipapirer med sikkerhed i aktiver (ABSPP) og dækkede obligationer (CBPP3) og opdelingen af beholdninger købt på primære og sekundære markeder samt den aggregerede database over beholdninger for disse programmer;

54. glæder sig over ECB's offentliggørelse af det fulde overskud, som Eurosystemet har opnået gennem programmet vedrørende værdipapirmarkeder (SMP), og af Eurosystemets samlede SMP-beholdninger fordelt på udstederlande (Irland, Grækenland, Spanien, Italien og Portugal); opfordrer medlemsstaterne til at følge dette eksempel med hensyn til aftalerne om finansielle nettoaktiver (ANFA'er);

55. gentager sin opfordring til ECB om at sikre uafhængigheden af medlemmerne af dens revisionsudvalg og dens etiske komité; opfordrer indtrængende ECB til at revidere den etiske komité's funktionsmåde med henblik på at forebygge interessekonflikter; opfordrer ECB til at revidere sin afkølingsperiode for afgående medlemmer;

56. er bekymret over, at mere end 90 % af medlemmerne af ECB's rådgivende grupper kommer fra den private sektor, hvilket kan give anledning til partiskhed, interessekonflikter og påvirkning af lovgivningsprocessen til egen fordel (»regulatory capture«);

57. glæder sig over styrkelsen af ECB's interne ramme for whistleblowing; opfordrer ECB til at sikre integriteten og effektiviteten af det nye interne værktøj med henblik på at lette en virkelig enkel og sikker indberetning af potentielle tilsidesættelser af faglige forpligtelser, uhensigtsmæssig adfærd eller andre uregelmæssigheder og sikre en effektiv beskyttelse af whistleblowere og vidner i overensstemmelse med EU's whistleblowerdirektiv^(?);

58. anerkender ECB's igangværende bestræbelser på at forbedre kommunikationen med Parlamentet; er desuden enig med formand Lagarde i, at ECB skal modernisere sin kommunikation til borgerne om dens politikker og virkningen heraf; bemærker, at en relevant Eurobarometerundersøgelse viser, at kun 40 % af de adspurgte i euroområdet generelt har tillid til ECB; opfordrer ECB til yderligere at gå ind i en konstruktiv dialog med borgerne for at forklare sine beslutninger og lytte til borgernes bekymringer; bifalder i den forbindelse formand Lagardes udtalelse under den monetære dialog den 27. september 2021 om afgørelsen om at gøre opsøgende aktiviteter til et strukturelt element i ECB's forbindelser med offentligheden;

59. noterer sig Den Europæiske Ombudsmands afgørelse om inddragelse af formanden for ECB og medlemmer af dens besluttende organer i »Gruppen af Tredive« (sag 1697/2016/ANA) for at sikre fuld gennemsigtighed og offentlighedens tillid til ECB's uafhængighed;

60. beklager og udtrykker stærk bekymring over, at kun to af medlemmerne af ECB's direktion og kun to af de 25 medlemmer af ECB's styrelsesråd er kvinder; gentager, at udnævnelsen af direktionsmedlemmer bør forberedes omhyggeligt og følge en kønsafbalanceret tilgang med fuld gennemsigtighed og vedtages sammen med Parlamentet i overensstemmelse med traktaterne; minder om vigtigheden af punkt 4 i Parlamentets beslutning af 14. marts 2019 om kønsbalance ved udnævnelser inden for EU's økonomiske og monetære anliggender, hvori Parlamentet forpligter sig til ikke at tage hensyn til lister over kandidater, hvor princippet om kønsbalance ikke er blevet overholdt; opmuntrer ECB til at gøre yderligere fremskridt i denne henseende; opfordrer medlemsstaterne i euroområdet til fuldt ud at indarbejde princippet om

(?) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/1937 af 23. oktober 2019 om beskyttelse af personer, der indberetter overtrædelser af EU-retten (EUT L 305 af 26.11.2019, s. 17).

Onsdag den 16. februar 2022

ligestilling mellem kønnene i deres udnævnelsesprocedure og til at sikre lige muligheder for alle køn til at besætte stillingen som centralbankchef i deres nationale centralbanker;

61. beklager, at der også fortsat er en ubalance mellem kønnene i hele ECB's organisationsstruktur, navnlig hvad angår andelen af kvinder i topledstillinger; bemærker, at andelen af kvinder i alle lederstillinger i ECB ved udgangen af 2019 var steget til 30,3 % og i bankens topledstillinger til 30,8 %; opfordrer ECB til at træffe yderligere foranstaltninger; glæder sig i den forbindelse over ECB's nye strategi for yderligere at forbedre kønsbalancen i sit personale på alle niveauer, herunder målet om at ansætte kvinder i mindst halvdelen af de nye og ledige stillinger på alle niveauer, og målet om at øge andelen af kvinder på de forskellige niveauer til mellem 40 % og 51 % senest i 2026; opfordrer ECB til yderligere at tilskynde kvinder til at søge og aktivt at fremme en ligelig kønsfordeling i alle stillinger i hele organisationen;

o

o o

62. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.

Onsdag den 16. februar 2022

P9_TA(2022)0030

Gennemførelsesrapport om dyrevelfærd på bedriften**Europa-Parlamentets beslutning af 16. februar 2022 om gennemførelsesrapport om dyrevelfærd på bedriften (2020/2085(INI))**

(2022/C 342/06)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 13 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), hvori det er fastlagt, at »Unionen og medlemsstaterne [tager] fuldt hensyn til velfærden hos dyr som følende væsener, samtidig med at de respekterer medlemsstaternes love og administrative bestemmelser samt deres skikke, navnlig med hensyn til religiøse ritualer, kulturelle traditioner og regionale skikke«,
- der henviser til undersøgelsen fra Temaafdelingen for Borgernes Rettigheder og Konstitutionelle Anliggender fra Generaldirektoratet for Interne Politikker fra november 2020 med titlen »End the cage age: Looking for alternatives« (Slut med opdræt i bure: søgning efter alternativer), til sin beslutning af 10. juni 2021 om det europæiske borgerinitiativ »End the Cage Age« ⁽¹⁾ og til Kommissionens meddelelse af 30. juni 2021 om det europæiske borgerinitiativ »End the Cage Age« (C(2021)4747),
- der henviser til Rådets direktiv 98/58/EF af 20. juli 1998 om beskyttelse af dyr, der holdes til landbrugsformål ⁽²⁾ (det generelle direktiv),
- der henviser til Rådets direktiv 1999/74/EF af 19. juli 1999 om mindstekrav til beskyttelse af æglæggende høner ⁽³⁾,
- der henviser til Rådets direktiv 2007/43/EF af 28. juni 2007 om minimumsforskrifter for beskyttelse af slagtekyllinger ⁽⁴⁾,
- der henviser til Rådets direktiv 2008/119/EF af 18. december 2008 om fastsættelse af mindstekrav med hensyn til beskyttelse af kalve ⁽⁵⁾,
- der henviser til Rådets direktiv 2008/120/EF af 18. december 2008 om fastsættelse af mindstekrav med hensyn til beskyttelse af svin ⁽⁶⁾,
- der henviser til forskningsdokumentet fra Europa-Parlamentets Forskningsstjeneste fra juni 2021 med titlen »Implementation of EU legislation on »on-farm« animal welfare: potential EU added value from the introduction of animal welfare labelling requirements at EU level« (Gennemførelse af EU-lovgivning om dyrevelfærd på bedriften: potentiel EU-merværdi ved indførelse af mærkningskrav om dyrevelfærd på EU-plan),
- der henviser til den undersøgelse, som Kommissionen har fået udarbejdet i oktober 2020 til støtte for evalueringen af EU-strategien for dyrebeskyttelse og dyrevelfærd for 2012-2015,
- der henviser til sin beslutning af 14. marts 2017 om minimumsnormer for beskyttelse af kaniner til konsum ⁽⁷⁾,
- der henviser til sin beslutning af 25. oktober 2018 om dyrevelfærd, antimikrobiel anvendelse og den miljømæssige indvirkning af industrielt opdræt af slagtekyllinger ⁽⁸⁾,

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P9_TA(2021)0295.

⁽²⁾ EFT L 221 af 8.8.1998, s. 23.

⁽³⁾ EFT L 203 af 3.8.1999, s. 53.

⁽⁴⁾ EUT L 182 af 12.7.2007, s. 19.

⁽⁵⁾ EUT L 10 af 15.1.2009, s. 7.

⁽⁶⁾ EUT L 47 af 18.2.2009, s. 5.

⁽⁷⁾ EUT C 263 af 25.7.2018, s. 90.

⁽⁸⁾ EUT C 345 af 16.10.2020, s. 28.

Onsdag den 16. februar 2022

- der henviser til sin beslutning af 9. juni 2021 om EU's biodiversitetsstrategi for 2030: Naturen skal bringes tilbage i vores liv⁽⁹⁾,
  - der henviser til Rådets konklusioner af 16. december 2019 om dyrevelfærd — en integrerende del af en bæredygtig husdyrproduktion,
  - der henviser til Rådets konklusioner af 7. december 2020 om en EU-dyrevelfærdsmærkning,
  - der henviser til Den Europæiske Revisionsrets særberetning nr. 31/2018 af 14. november 2018 med titlen »Dyrevelfærd i EU: Bedre balance mellem ambitiøse mål og praktisk gennemførelse«.
  - der henviser til den kvalitetskontrol (»fitness check«) af EU's dyrevelfærdslovgivning, som Kommissionen i øjeblikket foretager,
  - der henviser til Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse af 5. december 2018 om reformen af den fælles landbrugspolitik⁽¹⁰⁾,
  - der henviser til den særlige Eurobarometerundersøgelse nr. 505 med titlen »Making our food fit for the future — Citizens' expectations« (Gør vores fødevarer klar til fremtiden — borgernes forventninger),
  - der henviser til de fem friheder, som Verdensorganisationen for Dyresundhed har beskrevet, nemlig frihed for sult og tørst, frihed for frygt og lidelse, frihed for ubehag, frihed for smerte, skade og sygdom og frihed til at udtrykke naturlig adfærd,
  - der henviser til Kommissionens meddelelse af 12. maj 2021 med titlen »Strategiske retningslinjer for en mere bæredygtig og konkurrencedygtig akvakultur i EU i perioden 2021-2030« (COM(2021)0236),
  - der henviser til forretningsordenens artikel 54 og til artikel 1, stk. 1, litra e), i og bilag 3 til afgørelse truffet af Formandskonferencen den 12. december 2002 om proceduren for tilladelse til at udarbejde initiativbetænkninger,
  - der henviser til udtalelse fra Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarer sikkerhed,
  - der henviser til betænkning fra Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter (A9-0296/2021),
- A. der henviser til, at dyrevelfærd, som ligger de europæiske husdyravlere på sinde, er et etisk spørgsmål, der i stadig stigende grad optager forbrugerne og vores samfund generelt; der henviser til, at forbrugernes interesse for kvaliteten af de fødevarer, de køber, og for dyrevelfærd er større end nogensinde før, og at EU-borgerne ønsker at være i stand til at træffe mere informerede valg som forbrugere; der henviser til, at fødevarer kvaliteten i forbindelse med dyrevelfærd og dyresundhed spiller en vigtig rolle for at nå målene i jord til bord-strategien;
- B. der henviser til, at artikel 13 i TEUF anerkender, at dyr er følede væsener, og fastsætter, at Unionen og dens medlemsstater skal tage fuldt hensyn til deres velfærdskrav ved udformningen og gennemførelsen af Unionens landbrugs- og fiskeripolitik, samtidig med at de respekterer medlemsstaternes skikke med hensyn til religiøse ritualer, kulturelle traditioner og regionale skikke;
- C. der henviser til, at de europæiske fødevarerproduktionsstandarder, herunder dyrevelfærdsstandarder, er blandt de højeste i verden, men at de stadig skal forbedres; der henviser til, at flere lande og regioner har taget yderligere skridt i denne retning, f.eks. forbud mod visse former for opdræt i bur;
- D. der henviser til, at sikring af en ensartet formulering og anvendelse af dyrevelfærdslovgivningen og ajourføring heraf i overensstemmelse med den nyeste videnskabelige viden er en forudsætning for at højne dyrevelfærdsstandarderne og sikre fuld overholdelse af disse;

⁽⁹⁾ Vedtagne tekster, P9_TA(2021)0277.

⁽¹⁰⁾ EUT C 86 af 7.3.2019, s. 173.

Onsdag den 16. februar 2022

- E. der henviser til, at nogle af de europæiske husdyravlere har gjort visse fremskridt i de seneste årtier, idet de har udfordret deres egen praksis og forbedret og tilpasset deres arbejde; der henviser til, at de for at forbedre deres praksis er afhængige af støtte fra rådgivnings- og forskningsorganer og en række ikke-statslige organisationer (NGO'er); der henviser til, at udbredelsen af intelligente landbrugsteknologier til overvågning af dyresundhed og -velfærd har potentiale til yderligere at forbedre sygdomsforebyggelse og anvendelsen af dyrevelfærdsstandarder; der henviser til, at de europæiske husdyravlere er villige til at fortsætte deres bestræbelser på dette område, men møder tekniske, lovgivningsmæssige og økonomiske hindringer; der henviser til, at forbedringen af dyrevelfærden skal ske under hensyntagen til de sundhedsmæssige aspekter, der er specifikke for hver art, og at omkostningerne ikke skal bæres af producenterne alene;
- F. der henviser til, at industrielt husdyrhold spiller en fremtrædende rolle i EU's landbrug; der henviser til, at på lidt over et årti har flere millioner bedrifter — mere end en tredjedel af alle bedrifter i Europa, hvoraf størstedelen var små familievirksomheder — indstillet driften som følge af opskalering og intensivisering af landbrugssystemet;
- G. der henviser til, at økonomisk volatilitet tvinger husdyravlere til at regne med lange investerings- og amortiseringsperioder, f.eks. med hensyn til opstaldningsfaciliteter, der er konstrueret til at forbedre dyrevelfærden;
- H. der henviser til, at de europæiske husdyravlere i øjeblikket træffer yderligere foranstaltninger med hensyn til udviklingen inden for opdræt af og stalde til dyr med det formål at styrke overensstemmelsen med de fem friheder fra Verdensorganisationen for Dyrevelfærd;
- I. der henviser til, at dyrevelfærd går hånd i hånd med husdyravlernes og bedriftsledernes trivsel, og at der bør afsættes passende midler til disse mål og større praktisk støtte på EU-plan;
- J. der henviser til, at covid-19-pandemien har understreget den direkte forbindelse mellem dyrs og menneskers sundhed og trivsel; der henviser til, at dyrevelfærd også hænger sammen med miljøet, hvilket der på bedste vis gøres rede for i One Welfare-rammen;
- K. der henviser til, at de europæiske husdyrbrug beskæftiger ca. 4 millioner mennesker (lønnede og ulønnede), hvoraf 80 % er bosiddende i de nyere EU-medlemsstater ⁽¹¹⁾;
- L. der henviser til, at handel med fisk inden for EU spiller en vigtig rolle i EU's samlede handel med fiskevarer, idet den i 2014 udgjorde 86 % af den samlede handel inden for og uden for EU med et samlet salg på 5,74 mio. ton til en værdi af 20,6 mia. EUR, hvilket er den højeste registrerede værdi siden 2006 ⁽¹²⁾;
- M. der henviser til, at dyresundhed og -velfærd er afgørende for fødevarerens sikkerhed, fødevarerforsyningsikkerheden og folkesundheden og for at bidrage til høje kvalitetsstandarder i EU;
- N. der henviser til, at sunde husdyr er et centralt element i opnåelsen af et bæredygtigt landbrug med et lavere CO₂-aftryk;
- O. der henviser til, at den videnskabelige og tekniske udvikling har ført til en bedre forståelse af, hvad dyrene føler, og af deres adfærd og velfærd;
- P. der henviser til de betydelige vanskeligheder, der er forbundet med indsamlingen af data om gennemførelsen af lovgivningen om dyrevelfærd på bedriften, både hvad angår disse datas tilgængelighed og deres kvalitet, som følge af de manglende overvågnings- og dataindsamlingskrav til medlemsstaterne;
- Q. der henviser til, at den nuværende lovgivning er delvis forældet og ikke er fulgt med vores viden om dyrenes specifikke behov alt efter deres art, alder, størrelse og fysiske tilstand samt den videnskabelige udvikling og de tekniske fremskridt, der er gjort inden for husdyravl;

⁽¹¹⁾ Undersøgelse foretaget for Kommissionen med titlen »Future of EU livestock: How to contribute to a sustainable agricultural sector?« (Fremtiden for EU's husdyr: Hvordan bidrager man til en bæredygtig landbrugssektor?), juni 2020.

⁽¹²⁾ Det Europæiske Markedsobservatorium for Fiskevarer og Akvakulturprodukter, *The EU fish market: 2015 edition*.

Onsdag den 16. februar 2022

- R. der henviser til, at ved siden af de nationale forskrifter gælder EU-lovgivningen, som indeholder en kombination af særregler, undtagelsesbestemmelser og upræcise krav og ikke giver nogen specifikke garantier eller sikrer et tilstrækkeligt beskyttelsesniveau og dermed medfører et stigende antal uønskede praksisser, hvilket fører til fragmenteret lovgivning og mangel på retssikkerhed på hjemmemarkedet, og dette betragtes alt sammen som konkurrenceforvridende;
- S. der henviser til, at EU's dyrevelfærdslovgivning kun fastsætter artsspecifikke minimumsstandarder for velfærd for svin, æglæggende høner, slagtekyllinger og kalve, mens der ikke er nogen artsspecifik lovgivning for andre arter bestemt til fødevarerproduktion, dvs. for malke- og kødkvæg, som er over seks måneder gammelt, får og geder, forældrefugle til slagtekyllinger og æglæggende høner, hønniker, kalkuner, ænder og gæs, vagtler, fisk og kaniner; der henviser til, at EU's dyrevelfærdslovgivning i øjeblikket mangler arts- og aldersspecifikke bestemmelser, der dækker alle stadier i produktionscyklussen; der henviser til, at utallige opdrættede landdyr og opdrættede fisk af forskellige arter i øjeblikket kun beskyttes af de generelle bestemmelser i det generelle direktiv;
- T. der henviser til, at andre foranstaltninger end EU-lovgivningen og den offentlige kontrol har bidraget til forbedringen af produktionsmetoder; der henviser til, at mange medlemsstater har indført deres egne dyrevelfærdsstandarder, som er strengere end EU's;
- U. der henviser til, at medlemsstaterne har vide skønsebeføjelser med hensyn til, hvordan kravene skal fastsættes, og hvordan overholdelsen heraf skal vurderes; der henviser til de mange forskellige tilgange, som medlemsstaterne har valgt med hensyn til tildeling af ressourcer og prioritering af offentlig kontrol;
- V. der henviser til, at der er stor forskel på gennemførelsen af lovgivningen i medlemsstaterne; der henviser til, at dette har ført til forskellige niveauer af overholdelse og risikerer at stille husdyravlere, der overholder reglerne, ringere;
- W. der henviser til, at direktiverne om svin (for drægtige søer), kalve og æglæggende høner har ført til ønskværdige strukturelle ændringer i den måde, dyrene opdrættes på; der henviser til, at direktiverne i æg-, kalve- og svinekødssektoren har ført til betydelige ændringer af bygninger og udstyr og har bidraget til visse fremskridt, hvad angår bedriftenes antal og størrelse;
- X. der henviser til, at det generelle direktiv generelt har haft mindre indvirkning end de artsspecifikke direktiver og har haft en beskeden virkning med hensyn til at forbedre dyrevelfærden som følge af den vage karakter af dets krav, dets vide fortolkningsmargen og fraværet af artsspecifikke bestemmelser om beskyttelse af malkekøer, slagtekyllinger og avlshøner, kaniner, får og kalkuner;
- Y. der henviser til, at på grund af produktionspresset er de vigtigste problemer, som lovgivningen var udformet til at løse, stadig udbredte, herunder lemlæstelser og trange og stressende forhold; der henviser til, at målene for opstaldning af søer ikke blev nået, og at gennemførelsen af lovgivningen generelt har været inkonsekvent, idet stalde til søer stadig er for trange og stressende og mangler tilstrækkeligt beskæftigelses- og rodemateriale;
- Z. der henviser til, at direktiv 1999/74/EF om æglæggende høner har været en succes, når det gælder om at give gode definitioner af de forskellige produktionssystemer; der henviser til, at denne succes imidlertid er begrænset i betragtning af medlemsstaternes mange forskellige tilgange til gennemførelsen af direktivet og dets mangel på klare, obligatoriske og omfattende bestemmelser, som har gjort konkurrenceforvridningerne på det indre marked vedvarende, og i betragtning af at dette direktiv ikke har medført tilstrækkelige fremskridt, ikke har opfyldt de reelle behov for æglæggende høner og gradvist har skabt et pres for forandring, hvorfor alternativer til opdræt i bure⁽¹³⁾ efterhånden er blevet mere udbredte i enkelte medlemsstater;
- AA. der henviser til, at det er i både husdyravlernes og forbrugernes interesse at sikre lige betingelser på det indre marked og lige betingelser for import af produkter fra tredjelande;
- AB. der henviser til, at arbejdsvilkårene for avlere af æglæggende høner og kalve er blevet forbedret, men at det ikke nødvendigvis er tilfældet for svineavlere;

⁽¹³⁾ Europa-Parlamentets undersøgelse med titlen »End the cage age: Looking for alternatives« (Slut med opdræt i bure: søgning efter alternativer), november 2020.

Onsdag den 16. februar 2022

- AC. der henviser til, at Kommissionen har besluttet at fuldføre konsekvensanalysen af Den Europæiske Fødevarerikkerhedsautoritet (EFSA's) forbud mod opdræt i bure i 2022 og revisionen af dyrevelfærdslovgivning, herunder det generelle direktiv, senest i 2023;
- AD. der henviser til, at det er vigtigt at skelne mellem nogle enkeltstående tilfælde af manglende overholdelse, som får alt for stor opmærksomhed, og det store flertal af husdyravlere, der overholder reglerne;
- AE. der henviser til, at der er forskelle mellem de forskellige typer husdyrbrug og produktionssystemer i medlemsstaterne;
- AF. der henviser til, at Europas landbrugsdemografi oplever en foruroligende nedgang; der henviser til, at et utilstrækkeligt generationsskifte vil have en uønsket virkning på gennemførelsen af dyrevelfærdsstandarder;
- AG. der henviser til, at der bør sikres sammenhæng mellem EU's landbrugs- og miljøstrategier og strategier for international handel på den ene side og foranstaltningerne til sikring af lige markedsvilkår på det indre marked på den anden side, og de bør supplere hinanden og være hensigtsmæssige;
- AH. der henviser til, at den fælles landbrugspolitik er et af de lovgivningsmæssige og finansielle redskaber, der kan bruges til at forbedre husdyrs sundhed og velfærd, navnlig gennem økoordinering, men også gennem investeringsstøtte, selv om anden finansiering ud over den fælles landbrugspolitik også er nødvendig for at gøre fremskridt i denne retning; der henviser til, at medlemsstaterne ifølge Kommissionens evaluering af den seneste EU-strategi for dyrevelfærd imidlertid ikke har udnyttet midlerne til dyrevelfærdsformål fuldt ud, og millioner af euro i EU's fonde for udvikling af landdistrikter i øjeblikket er ubrugte eller bruges uhensigtsmæssigt; der henviser til, at husdyrbrug er den primære modtager af støtte under den anden søjle til bedrifter i områder med naturbetingede begrænsninger, som udgør 50 % af Europas udnyttede landbrugsareal, og af landbrugs- og miljømæssige foranstaltninger, som kompenserer for de yderligere omkostninger, der er forbundet med en ugunstig placering eller forpligtelsen til at overholde en specifik lovgivning ⁽¹⁴⁾;
- AI. der henviser til, at der bør lægges særlig vægt på at sikre bedre dyrevelfærd gennem hele produktionscyklussen og på at fremme højere dyrevelfærdsstandarder på både hjemmemarkederne og de internationale markeder og sikre, at vores politiske beslutninger ikke svækker den europæiske husdyrsektor eller bidrager til at reducere produktionen, hvilket ville føre til udflytning af produktionen til andre dele af verden, hvor forholdene og standarderne for husdyr er ringere end i Europa, samt andre relaterede problemer, der ikke blot er til skade for dyrevelfærdsstandarderne, men også for de europæiske miljømål;
- AJ. der henviser til, at mærkning kun vil være effektiv, hvis den er baseret på videnskab, let at forstå og hjælper forbrugerne med at træffe et informeret valg, er udformet med henblik på et integreret indre marked for alle animalske produkter og understøttes af en sammenhængende EU-handelspolitik, der skal forhindre, at produkter, som er fremstillet med lavere standarder, kommer ind på markedet, og kun hvis den ikke har yderligere økonomiske konsekvenser for aktørerne i fødevarersektoren, navnlig for husdyravlerne, og reelt er gennemførlig for de europæiske producenter uden alt for høje omkostninger og krav i forbindelse med gennemførelsen; der henviser til, at denne mærkning også bør bidrage til at skabe markedsåbninger for producenter; der henviser til, at forskningsresultater og resultater af offentlige høringer viser, at visse interessenter, især erhvervsdrivende, ikke bakker helhjertet op om forslaget om obligatorisk mærkning; der henviser til, at frivillig mærkning vil opnå succes på markedet, hvis der ikke skelnes mellem produktionsmæssige karakteristika; der henviser til, at man kun har en ringe forståelse af virkningen af mærkning for fødevarerens virkninger og af forbrugernes tillid til og forståelse af dyrevelfærdspraksis;
- AK. der henviser til, at anvendelsen af DNA-sporbarhedsteknologier til at følge og spore alle syge dyr eller inficerede fødevarer har potentiale til at skabe tillid blandt forbrugerne ved at sikre fødevarerikkerhed og hindre fødevarerindvinding;

⁽¹⁴⁾ Undersøgelse foretaget for Kommissionen med titlen »Future of EU livestock: How to contribute to a sustainable agricultural sector?« (Fremtiden for EU's husdyr: Hvordan bidrager man til en bæredygtig landbrugssektor?), juni 2020.

Onsdag den 16. februar 2022

- AL. der henviser til, at informationsværktøjer for forbrugerne skal udformes på en sådan måde, at der opretholdes lige konkurrencevilkår og sikres en harmoniseret tilgang, hvilket i øjeblikket er umuligt på grund af det voksende antal private initiativer, der anvender ubeskyttede dyrevelfærdsbetegnelser og anprisninger for forskellige standarder; der henviser til, at der er et voksende marked i EU for animalske produkter, der stammer fra burfrie, fritgående og økologiske systemer, og for plantebaserede alternativer;
- AM. der henviser til, at harmonisering og en bedre gennemførelse af forskrifter og standarder bør være retningsgivende for lovgivningsarbejdet;
- AN. der henviser til, at den private sektor har taget initiativ til de fleste dyrevelfærdsmærkningsordninger, mens resten er et resultat af offentlig-private partnerskaber eller — i et mindre omfang — initiativer iværksat af de kompetente nationale aktører i nogle medlemsstater;
- AO. der henviser til, at de dyrevelfærdssystemer, der anvendes i EU, er frivillige; der henviser til, at de fleste af disse omfatter andre aspekter end dyrevelfærd såsom sporbarhed, bæredygtighed og sundhed; der henviser til, at de er meget forskellige med hensyn til drift og udformning;
- AP. der henviser til, at der ikke er enighed om udsigten til obligatoriske regler for dyrevelfærdsmærkning, hvilket navnlig skyldes de økonomiske konsekvenser af deres gennemførelse, især for husdyravlerne; der henviser til, at selv om obligatoriske regler ville fjerne visse uregelmæssigheder på det europæiske marked, ville de have en dæmpende virkning på private initiativer, som tager sigte på at skabe produktdifferentiering og bruge dyrevelfærd som et salgsargument;

Konklusioner og anbefalinger*Gennemførelse af lovgivningen*

1. glæder sig over, at Kommissionen vil foretage en evaluering og revision af dyrevelfærdslovgivningen inden 2023, herunder af dyretransport og slagning af dyr, med henblik på at bringe den i overensstemmelse med den seneste videnskabelige evidens, udvide dens anvendelsesområde, gøre den lettere at håndhæve og sikre et højere dyrevelfærdsniveau som anført i jord til bord-strategien;
2. anerkender de forsøg, som mange husdyravlere har gjort på deres bedrifter, navnlig med hensyn til forbedring af dyrevelfærden, og den indsats og det engagement, som nogle af dem har lagt for dagen med hensyn til fremskridt og fremadrettet tænkning;
3. går ind for, at alle husdyravlere gennem en ramme på EU-plan får de midler, der skal til for at deltage i en proces, hvor der sker fremskridt, på grundlag af objektive indikatorer baseret på de fem grundlæggende friheder, som er fastlagt af Verdensorganisationen for Dyresundhed;
4. opfordrer til, at ethvert fremtidigt lovgivningsinitiativ (indførelse af ny lovgivning eller revision af eksisterende retsakter), der indebærer modificering eller ændring af husdyrproduktionssystemet (herunder opstaldning) og velfærds-kriterier for husdyr, baseres på solid og nyere videnskabelig dokumentation eller forskningsundersøgelser med en systemisk tilgang, og at der tages hensyn til alle aspekter for at opnå bæredygtighed og dyrevelfærd; opfordrer til, at der sikres balance, at der tages hensyn til videnskabelig rådgivning om, hvordan dyrene, miljøet og avlerne, navnlig på små bedrifter, vil blive påvirket af de indførte ændringer, og at de kompetente organer i medlemsstaterne høres så tidligt som muligt i lovgivningsprocessen;
5. understreger behovet for at gennemføre konsekvensanalyser forud for enhver beslutning og behovet for at anlægge en artsspecifik tilgang, så der kan fastlægges specifikke krav for hver type husdyrbrug;
6. opfordrer til en bedre forvaltning af forebyggelse af dyresygdomme og fremme af høje standarder for dyresundhed og -velfærd, navnlig vedrørende vaccination og forebyggelse af unødvendig brug af antimikrobielle stoffer, for at forhindre spredning af zoonotiske sygdomme;

Onsdag den 16. februar 2022

7. er opmærksom på, at EFSA har udarbejdet adskillige udtalelser om anvendelsen af dyrebase­rede foranstaltninger for arter, der ikke er omfattet af specifikke regler (malkekøer og kødkvæg), efter anmodninger fra Kommissionen; beklager, at disse dyrebase­rede foranstaltninger, som EFSA har foreslået, endnu ikke er gennemført; opfordrer derfor Kommissionen til at sikre, at disse dyrebase­rede foranstaltninger ajourføres med den seneste videnskabelige viden og integreres i den eksisterende, specifikke lovgivning;
8. erkender, at ifølge videnskabelige organer lader dyrebase­rede foranstaltninger — selv om de er ønskelige — sig ikke altid gennemføre og er ikke objektivt verificerbare; opfordrer derfor Kommissionen til i forbindelse med revisionen af EU's dyrevelfærdslovgivning at udarbejde meget specifikke verificerbare krav i lyset af de seneste videnskabelige udtalelser og de forskellige produktionssystemer, der findes rundt om i medlemsstaterne;
9. opfordrer Kommissionen til at sikre, at den eksisterende dyrevelfærdslovgivning overholdes, og til at ajourføre reglerne, hvor det er nødvendigt, for bedre at matche dem med samfundets krav i lyset af videnskabelige fremskridt og forskningsresultater på dette område, samtidig med at disse reglers anvendelsesområde og fleksibilitet udvides, så de tilpasses den seneste videnskabelige og teknologiske udvikling og målene i den grønne pagt;
10. minder om, at resultatorienterede kvantificerbare ændringer skal foretages efter passende videnskabelig evaluering og i samråd med de kompetente organer og interessenter i medlemsstaterne med henblik på at imødegå de udfordringer, som husdyravlerne står over for på den ene side og borgernes behov og forventninger og dyrenes sundhed og velfærd på den anden side, idet der tages behørigt hensyn til forbrugernes købekraft og deres mulighed for at træffe de bedste valg; påpeger, at det europæiske fødevarer­system bør sikre adgang til fødevarer til overkommelige priser og af høj kvalitet; mener, at producenterne bør sikres en rimelig andel af prisen på fødevarer, der overholder EU's dyrevelfærdslovgivning;
11. efterlyser kortere forsyningskæder inden for ernæring, som bygger på lokalt eller regionalt producerede fødevarer, for at give forbrugerne bedre direkte adgang til lokale fødevarer og understøtte små landbrugere;
12. opfordrer indtrængende lovgiverne til at gøre sig bekendt med og tage behørigt hensyn til konsekvenserne af denne udvikling; opfordrer til, at vurderingen af ændringer foretages på grundlag af en helhedsorienteret tilgang, der integrerer de sociale, miljømæssige, dyrevelfærds­mæssige og økonomiske elementer af bæredygtighed, men også spørgsmålet om landbrugernes ergonomi og sundhedsmæssige aspekter, navnlig under hensyntagen til One Health-modellen; minder om, at dyrevelfærd skal kombineres med en bæredygtig økonomisk tilgang;
13. understreger nødvendigheden af at forbedre dyrevelfærden og -sundheden i husdyravl som led i One Health-modellen; påpeger, at det for at nå dette mål er af central betydning at sikre bedre dyreholdspraksis, da bedre dyrevelfærd forbedrer dyrenes sundhed og dermed reducerer behovet for medicin og bremser spredningen af zoonoser; opfordrer Kommissionen til også at udvikle One Welfare-modellen i forbindelse med revisionen af dyrevelfærdslovgivningen;
14. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at øge deres kontrol af forekomsten af antibiotika og andre forbudte kemiske restprodukter i import fra lande uden for EU som led i Kommissionens strategi for effektivt at imødegå den uregulerede anvendelse af antibiotika og pesticider i animalsk produktion, produktion af fisk og skaldyr samt akvakulturproduktion;
15. opfordrer til, at der indføres foranstaltninger til sikring af husdyravlernes sikkerhed og integritet i tilfælde af, at der træffes visse foranstaltninger over for dyr;
16. understreger, at enhver ændring skal overvejes under hensyntagen til den tid, støtte og finansiering, som husdyravlerne har brug for til at gennemføre den, de økonomiske og bureaukratiske følger heraf og den træghed, der vil kunne opstå i forbindelse hermed; understreger nødvendigheden af at tage særligt hensyn til investeringsomkostningerne, da der er en risiko for, at lave profitmargin­er kan medføre lange tilbagebetalingsperioder; bemærker, at ændringer for at forbedre dyrevelfærden på bedriften kræver en passende omstillingsperiode; anerkender, at husdyravlere lige nu er inde i en lang investeringscyklus som følge af den senere tids dyrevelfærdsinitiativer og lange tilbagebetalingsperioder;

Onsdag den 16. februar 2022

17. glæder sig over det europæiske borgerinitiativ »End the Cage Age«; påpeger, at det i forbindelse med enhver ændring af opdræt i bure vil være nødvendigt med en klar og præcis definition af, hvad et bur er, og hvad der er karakteristisk for et bur for forskellige arter, for at sikre en effektiv omstilling til alternative opstaldningssystemer, som allerede er kommercielt levedygtige, og som er i brug, som f.eks. høner i skrabeægsstalde, fritgående høner og økologisk opdræt af høner, parkanlæg, løsdriftssystemer, udendørs fritgående og økologiske systemer til kaniner, farestier og gruppeopstaldningssystemer til søer, lade- og etagesystemer til vagtler eller par- og gruppeopstaldningssystemer til kalve;

18. opfordrer indtrængende Kommissionen til som en del af gennemførelsen af den nye lovgivning præcist og klart at definere betingelserne for og faciliteterne til avl af individuelle dyrearter, som bør være baseret på eksempler på god praksis for alternative opstaldningssystemer; henstiller til, at Kommissionen koncentrerer sine aktiviteter om at øge fødevarer sikkerheden og gøre EU's landbrugsmarked mere robust; opfordrer til en revision af Rådets direktiv 1999/74/EF om æglæggende høner med henblik på hurtigt at udfase og forbyde æglægningsbure og indføre burfrie systemer for alle æglæggende høner, skabe lige konkurrencevilkår og forbedre velfærden for opdrættede dyr i EU;

19. påpeger, at investeringer i forbedret dyrevelfærd medfører højere produktionsomkostninger, uanset hvilken type husdyravl der er tale om; bemærker, at der bør gives yderligere offentlig støtte eller komme et klart økonomisk udbytte af investeringerne fra markedet, da stigningen i produktionsomkostningerne ellers vil vanskeliggøre eller forhindre husdyravlernes investeringer i dyrevelfærd, og en sådan situation ikke er ønskværdig; mener derfor, at højnelsen af dyrevelfærdsstandarder bør ske gradvist og på en ansvarlig måde og på grundlag af et system af økonomiske incitamenter, herunder ved hjælp af finansiering, der kommer andre steder fra end fra budgettet for den fælles landbrugspolitik;

20. opfordrer indtrængende Kommissionen til at træffe beslutning om passende finansiel støtte til husdyravlere for at tilskynde dem til at investere i bedre dyrevelfærd; opfordrer indtrængende Kommissionen til straks at tage hånd om disse mangler samt foranledige og gennemføre bæredygtige forbedringer ved at belønne husdyravlernes bestræbelser; opfordrer til yderligere særlig finansiel støtte til husdyravlere i forbindelse med omstillingen til alternative opstaldningssystemer i forbindelse med gennemførelsen af ny lovgivning om forbud mod opdræt i bure, som Kommissionen har forpligtet sig til at foreslå inden 2027 på grundlag af Parlamentets beslutning af 10. juni 2021 om det europæiske borgerinitiativ »End the Cage Age«; anerkender, at dette er afhængigt af foranstaltninger, der sikrer de nødvendige ekstra ressourcer, tillige med rimelige markedspriser; bemærker, at selv om en løbende højnelse af dyrevelfærdsstandarderne og andre reguleringsområder altid er velkommen, pålægger de avlere, der overholder reglerne, yderligere byrder; understreger, at der først og fremmest bør være fokus på at sikre overensstemmelse med og sammenhæng i de eksisterende standarder som et første skridt til at sikre, at de mindst lovoverholdende husdyravlere kommer med på vognen og overholder de eksisterende standarder, før progressive husdyravlere pålægges yderligere byrder; understreger, at landbrugernes indkomster og de europæiske husdyrproducenters konkurrenceevne på det globale landbrugsmarked skal tages i betragtning på grundlag af gensidighed i forbindelse med foranstaltninger til forbedring af EU's velfærdslovgivning;

21. er bekendt med den begrænsede overordnede sammenhæng mellem EU's dyrevelfærdslovgivning og den fælles landbrugspolitik for 2014-2020 samt den ringe integration af den specifikke lovgivning i de nationale planer for udvikling af landdistrikterne og den utilstrækkelige tildeling af finansiering til dyrevelfærdsmål med store forskelle fra den ene medlemsstat til den anden; opfordrer medlemsstaterne til at indarbejde økoordinationer for dyrevelfærd i deres nationale strategiske planer, og opfordrer Kommissionen til at sikre, at de nationale strategiske planer yder støtte og vejledning til husdyravlere med henblik på at forbedre dyrevelfærdsstandarderne; opfordrer til, at der straks ydes økonomisk støtte til husdyravlere, der vil omlægge deres bedrifter, herunder ved at sikre bedre opstaldningsforhold, som opfylder dyrenes fysiske og adfærdsmæssige behov, enten gennem offentlige politikker (en sammenhængende kombination af forskellige redskaber, herunder den fælles landbrugspolitik og Den Europæiske Hav-, Fiskeri- og Akvakulturfond) eller fra markedet, og til, at forbrugerne får klare og gennemsigtige oplysninger gennem en klar og pålidelig mærkning af alle animalske produkter om, hvordan der er draget omsorg for dyrenes velfærd under hele produktionscyklussen, herunder i produktionsmetoden; opfordrer endvidere til, at der gennemføres en gennemsigtig, positiv og ikke-stigmatiserende kommunikationsstrategi om alle animalske produkter under hensyntagen til de særlige forhold, der gør sig gældende for visse traditionelle regionale produkter, med henblik på at øge bevidstheden om den ekspertise, betydning og kvalitet, som landbrugere og husdyravlere lægger i deres arbejde, og om fordelene ved den nye dyrevelfærdslovgivning;

22. opfordrer Kommissionen til på en mere effektiv måde at kommunikere og bidrage til at synliggøre god praksis og med positive tiltag støtte bedrifterne i deres bestræbelser på at gøre fremskridt ved at støtte gennemførelsesredskaberne og dermed understøtte alle interessenters bestræbelser på at føre deres initiativer ud i livet og opmuntre til indførelsen af nye praksisser;

Onsdag den 16. februar 2022

23. opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at udelukke landbrugere fra muligheden for at modtage frivillig koblet støtte under den fælles landbrugspolitik til kvæg, hvis slutformål er salg til aktiviteter i forbindelse med tyrefægtning, ved proportionelt at udelukke antallet af kvægdyr fra betalinger;

24. opfordrer Kommissionen til at investere i velfærd hos de landbrugere, der håndterer husdyr, og dette erhvervs tiltrækningskraft med henblik på at øge motivationen og produktiviteten blandt etablerede og fremtidige landbrugere og dermed direkte øge dyrevelfærden;

25. foreslår, at der udvikles uddannelse til overkommelige priser for landbrugere og operatører, der håndterer husdyr, gennem indførelse af et særligt grunduddannelses- og videreuddannelsesmodul med henblik på færdighedsudvikling; anmoder Kommissionen om at foretage en regelmæssig gennemgang af såvel medlemsstaternes som landbrugets bestræbelser på at forbedre kvaliteten af uddannelse og videreuddannelse og om at honorere særligt engagement; støtter fortsat bestræbelserne på at indsamle eksempler på bedste praksis inden for uddannelse og videreuddannelse samt at stille disse til rådighed for medlemsstaterne i årsrapporter; bemærker, at mange af de identificerede dyrevelfærdsrisici stammer fra handlinger og adfærd hos dem, der ejer eller håndterer dyrene; anmoder Kommissionen om at kontrollere, at uddannelse af landbrugere og dem, der håndterer dyr, indgår i de nationale strategiske planer;

26. påpeger, at en praksis, der har til formål at fremme dyrevelfærd, kan føre til højere produktionsomkostninger og øget arbejdsbyrde for husdyravlerne, og at denne stigning skal kompenseres med tilsvarende aflønning; understreger f.eks., at indfasning af løsdrift i farestalde vil kræve en lang overgangsperiode for at sikre, at de ekstra omkostninger dækkes ind via markederne, og vil kræve opførelse af nye bygninger; kræver samarbejde mellem de relevante myndigheder om udstedelse af byggetilladelser og reduktion af administrative byrder;

27. understreger, at visse foranstaltninger, der anses for at være gavnlige for dyrevelfærden, rent faktisk kan være kontraproduktive og svække andre aspekter af bæredygtighed, både med hensyn til velfærds-, sundheds- og sikkerhedsspørgsmål og bekæmpelsen af antimikrobiel resistens, og hvad angår bestræbelserne på at reducere drivhusgasemissioner, hvis de ikke udvikles på en helhedsorienteret måde; påpeger som eksempel, at opdræt af kaniner i det fri kan øge dyrenes stress og dødelighed, og at kollektive bure i kaninhold kan føre til aggressiv adfærd blandt hunner, der forårsager stress, skader og nedsat ydeevne⁽¹⁵⁾; påpeger, at udendørs opdræt også kan føre til en reduceret kontrol med ekskrementer og emissioner samt til et behov for større mængder foder og dermed potentielt have et større CO₂-aftryk; bemærker, at der er en lineær sammenhæng mellem større folde og ammoniakemissioner⁽¹⁶⁾, hvilket betyder, at avlerne står over for modstridende lovgivning om dyrevelfærd og miljøspørgsmål; bemærker, at farestalde til fuldstændigt »løse« søer eller en pludselig udfasning af opdræt i bure kan skabe yderligere infektionskilder blandt husdyr og øge den stress, der forårsages af territorial dominans og rivalisering; påpeger, at opstaldning i passende folde på visse tidspunkter i deres livscyklus kan bidrage til at bremse spredningen af dyresygdomme og patogene infektioner og forhindre svækkelse og undgæelig dødelighed hos unge kalve og grise⁽¹⁷⁾; understreger derfor, at der er behov for en artspecifik tilgang; opfordrer Kommissionen til grundigt at vurdere hvert enkelt forslags potentielt skadelige virkning for dyrs sundhed og velfærd;

28. understreger den mangefacetterede og indviklede karakter af det alvorlige velfærdsproblem med halebidning i svineproduktionen; bemærker, at der i hele EU er opstået tekniske vanskeligheder i forbindelse med tilbunds gående studier og undersøgelser af de risikofaktorer, der udløser denne adfærd; bemærker, at dette har betydet, at der hidtil ikke er fundet nogen pålidelige løsninger, og at halekupering derfor er blevet en udbredt praksis på trods af Kommissionens og Parlamentets betydelige bestræbelser på at udbrede oplysninger og bedste praksis vedrørende hold af svin med intakte haler; beklager, at kun to medlemsstater hidtil har forbudt halekupering; understreger, at tilvejebringelse af passende miljøberigelse, navnlig materialer, der kan manipuleres, samt sikring af tilstrækkelig plads, indførelse af god praksis

⁽¹⁵⁾ Fortun-Lamothe, L., Savietto, D., Gidenne, T., Combes, S., Le Cren, D., Davoust C., Warin, L., *Démarche participative pour la conception d'un système d'élevage cunicole socialement accepté*, »Colloque Bien-être animal: des valeurs à partager« (Deltagerorienteret initiativ med henblik på at udforme et socialt acceptabelt system til opdræt af kaniner, Symposium vedrørende dyrevelfærd: fælles værdier), Strasbourg, 1. og 2. juli 2019.

⁽¹⁶⁾ Guingand, N., »Réduire la densité animale en engraissement: quelles conséquences sur l'émission d'odeurs et d'ammoniac?«, *Journées Recherche Porcine* (Reduktion af belægningsgraden i opfædningsfasen: virkninger for lugt- og ammoniakemissioner, Dage med svineforskning), 39, s. 43-48, 2007.

⁽¹⁷⁾ Kollenda, E., Baldock, D., Hiller, N., Lorant, A., *Assessment of environmental and socio-economic impacts of increased animal welfare standards: transitioning towards cage-free farming in the EU*, (Vurdering af den miljømæssige og socioøkonomiske virkning af øgede dyrevelfærdsstandarder) Politikrapport fra institut for en europæisk miljøpolitik, Bruxelles & London, oktober 2020.

Onsdag den 16. februar 2022

i forbindelse med fodring og tilvejebringelse af et fast gulv kan reducere problemet med halebidning betydeligt; foreslår, at der finansieres og gennemføres mere videnskabelig forskning med det mål at kortlægge en økonomisk bæredygtig vej, der vil sikre, at svin kan opdrættes kommercielt indendørs med intakte haler; mener, at der er behov for løsninger inden for rammerne af den nuværende lovgivning for at beskytte svins velfærd og reducere anvendelsen af antimikrobielle stoffer til behandling af tilskadedkomne dyr; opfordrer indtrængende Kommissionen til at sikre, at alle medlemsstater overholder forbuddet mod rutinemæssig halekupering af svin; mener endvidere, at der er behov for klarhed med hensyn til sanktioner i tilfælde af halekupering, hvor svin opdrættes i en medlemsstat og eksporteres til en anden med henblik på opfødning ⁽¹⁸⁾;

29. minder om, at en fuldstændig gennemførelse af den nuværende lovgivning i alle medlemsstater er afgørende for at forbedre dyrevelfærden på bedriften og for at sikre lige vilkår på det indre marked;

30. anerkender den europæiske svine-sektors indsats for at finde alternativer til kastration af smågrise og understreger behovet for at ændre veterinærbestemmelserne for svinebedrifter, for at der kan ske fremskridt med hensyn til alternativer til kastration af smågrise;

31. opfordrer Kommissionen til at sikre, at der i de forskellige medlemsstater er en harmoniseret EU-liste til rådighed over de disponible produkter og protokoller for brug af smertestillende midler og bedøvelse i forbindelse med kastration af smågrise; opfordrer Kommissionen til at tillade kortvarig opbevaring af veterinærlægemidler på bedrifter og til at tillade dyrlæger at efterlade dem på bedrifterne i overensstemmelse med reguleringsrammens strikse bestemmelser;

32. bemærker, at produktionen af foie gras er baseret på opdrætsprocedurer, der overholder dyrevelfærds-kriterierne, da der er tale om en ekstensiv produktionsform, der hovedsagelig finder sted på familielandbrug, hvor fuglene tilbringer 90 % af deres liv i det fri, og hvor opfædningsfasen, der i gennemsnit varer mellem ti og tolv dage med to måltider om dagen, respekterer dyrenes biologiske parametre;

33. roser Kommissionen for den 12. maj 2021 at have offentliggjort strategiske retningslinjer for en mere bæredygtig og konkurrencedygtig akvakultursektor i EU. understreger betydningen af at fremme udviklingen af EU's akvakultursektor i retning af mere bæredygtige metoder, der lægger særlig vægt på fiskevelfærd, med henblik på at imødegå den nuværende overdrevene afhængighed af import; glæder sig over, at Parlamentets Fiskeriudvalg er ved at udarbejde en initiativbetænkning om disse retningslinjer; opfordrer Kommissionen til at foreslå specifikke videnskabeligt forsvarlige bestemmelser om velfærd for opdrættede fisk;

34. opfordrer Kommissionen til at forbedre det indre marked ved at indføre ændringer som følge af EU's ajourførte dyrevelfærdslovgivning, udarbejde en harmoniseret, omfattende og fælles strategi for dyrevelfærd i europæiske lande med harmoniseret gennemførelse af den relevante lovgivning og sikre, at ambitionerne og standarderne for at forbedre dyrevelfærden ikke sænkes, samtidig med at den korrekte gennemførelse og overholdelse af eksisterende lovgivning overvåges i alle medlemsstater;

35. opfordrer Kommissionen til at bevidstgøre forbrugerne og informere dem om virkeligheden på husdyrbedrifterne og deres reelle indvirkning på miljøet, biodiversiteten og klimaet samt om mangfoldigheden af produktionsmetoder og deres oprindelse ved udogmatisk og uden stigmatisering at vise den omsorg og opmærksomhed, som avlerne viser deres dyr; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til i væsentlig grad at forbedre offentlighedens bevidsthed om og forståelse for virkeligheden inden for husdyravl og dyrevelfærd, herunder gennem uddannelse i skolerne;

36. opfordrer Kommissionen til at omformulere sin reguleringsramme for at forbedre dyrevelfærden i EU ved at gøre den klarere, mere omfattende, mere forudsigelig og mere tilgængelig med henblik på at gøre mål og indikatorer mere let forståelige, således at der bliver mindre plads til fortolkning og mulighed for en ensartet national gennemførelse i medlemsstaterne, inden reglerne strammes yderligere, eller der tilføjes nye regler; foreslår, at det generelle direktiv ajourføres i overensstemmelse med den nyeste videnskabelige viden med henvisning til Kommissionens målsætninger og

---

⁽¹⁸⁾ Jf. Rådets konklusioner af 5. oktober 2021 om krisen i svinekødssektoren og Kommissionens udkast til rapport om en audit, der blev gennemført i Danmark den 9.-13. oktober 2017 for at evaluere medlemsstaternes aktiviteter med henblik på at forebygge halebidning og undgå rutinemæssig halekupering af svin.

Onsdag den 16. februar 2022

borgernes forventninger til husdyrs velfærd samt resultaterne af systemisk forskning, og at der arbejdes med artsspecifikke direktiver under behørig hensyntagen til bedrifternes art, de forskellige faser af dyrenes liv, landbrugspraksis, der ikke vedrører husdyrbrug, traditioner og regionale forhold og de forskellige jordbunds- og klimaforhold;

37. bemærker, at den nuværende EU-lovgivning om dyrevelfærd ikke er omfattende, og opfordrer Kommissionen til at vurdere behovet for og virkningen af specifik dyrevelfærdslovgivning i lyset af den seneste videnskabelige viden om fødevareproducerende arter, som på nuværende tidspunkt ikke er omfattet af artsspecifik lovgivning; noterer sig manglen på dyrevelfærdsindikatorer for det generelle direktiv, Rådets direktiv 2008/120/EF, om svin, 2007/43/EF om slagtekyllinger og 1999/74/EF om æglæggende høner; anerkender ligeledes manglen på kvantificerbare krav til gennemførelse og overvågning af miljøforhold såsom luftkvalitet (kvælstof, CO₂ og støv), belysning (varighed og lysstyrke) og minimal støj, hvilket ikke blot påvirker dyrevelfærden, men også fører til konkurrenceforvriddning på grund af fortolkningsmargenerne; opfordrer Kommissionen til at udarbejde sådanne indikatorer, der kan håndhæves og kvantificeres, og som bør være artsspecifikke og ajourførte ud fra et videnskabeligt synspunkt;

38. opfordrer indtrængende Kommissionen til at præcisere sin ramme for overvågning af medlemsstaterne, til at sikre, at skadelig praksis bekæmpes, og til at indlede traktatbrudsprocedurer i tilfælde af manglende overholdelse; understreger betydningen af præcisionsteknologier til husdyravl, herunder potentialet i redskaber til overvågning af dyresundhed og -velfærd på bedriften, som bidrager til at forebygge og bedre bekæmpe sygdomsudbrud på bedrifter; understreger, at der er mange faktorer bag den manglende overholdelse af dyrevelfærdslovgivningen, herunder uanvendelige og ukvantificerbare dyrebaserede indikatorer; bemærker, at hyppigheden af inspektioner varierer på tværs af medlemsstaterne fra mindst 1 % til højst 30 %; er bekymret over, at denne store variation i hyppigheden af inspektioner enten fører til manglende overholdelse af kontrolforordningen⁽¹⁹⁾ eller til et stort pres på husdyravlerne; opfordrer derfor Kommissionen og medlemsstaterne til at harmonisere gennemførelsen af kontrolforordningen for at sikre den samme hyppighed af inspektioner på tværs af medlemsstaterne og husdyrsektorerne; opfordrer Kommissionen til årligt at aflægge rapport til Parlamentet om sine egne og medlemsstaternes foranstaltninger for at forbedre velfærden for dyr på bedrifter i EU;

39. anmoder Kommissionen om at lade enhver afgørelse ledsage af en videnskabelig vurdering og en konsekvensanalyse (herunder af de miljømæssige, økonomiske og sociale konsekvenser), som bør tage hensyn til mangfoldigheden af landbrugsmetoder i de enkelte sektorer i EU og analysere situationen ud fra både dyrets (artsmæssigt og på forskellige produktionsstadier) og husdyravlerens perspektiv med henblik på at tage hensyn til borgernes forventninger og skabe et effektivt avlssystem for at sikre, at dyr lever på gunstige vilkår, dyrevelfærden respekteres, og avlen er økonomisk rentabel;

40. understreger, at medlemsstaterne bør indføre passende håndhævelsesordninger, som kan harmoniseres mellem medlemsstaterne, og at medlemsstaterne til enhver tid skal sikre en streng håndhævelse af EU-lovgivningen; opfordrer Kommissionen til regelmæssigt at indsende rapporter til Parlamentet vedrørende gennemførelsen og håndhævelsen af EU's dyrevelfærdslovgivning, hvori den udpeger mangler og inkluderer medlemsstaters overtrædelser fordelt på arter og typen af overtrædelser;

41. opfordrer Kommissionen til at udvikle et bedre samarbejde mellem alle relevante interessenter og til at fremme dialogen mellem de forskellige interessenter i medlemsstaterne for at sætte dem i stand til i fællesskab at reflektere over udviklingen inden for husdyravl; opfordrer til udveksling af »god« praksis mellem husdyrsektorerne og mellem landene; opfordrer til, at der udvikles værktøjer til at tilskynde banebrydende husdyravlere til at deltage i udviklingsprojekter; opfordrer til, at husdyravlere og forskere i dyrevelfærd inddrages i alle faser af de undersøgelser, der gennemføres i forskellige regioner i Europa; ønsker, at alle undersøgelsesdokumenter og dokumentation for udbredelse af god praksis bliver oversat til alle Den Europæiske Unions sprog; anerkender det potentiale, som Horisont Europa-programmet for forskning og innovation har, og forventer, at der sikres en passende balance mellem medlemsstaterne, hvad angår godkendelsen af projekter; opfordrer Kommissionen til at fremme en resultatorienteret tilgang — som det rette miljø til at samle medlemsstaternes repræsentanter, videnskabelige organer, interessenter, husdyravlere og NGO'er og udveksle synspunkter og viden om bedste praksis med henblik på en mere ensartet gennemførelse af dyrevelfærdsregler på tværs af medlemsstaterne — i overensstemmelse med den grønne pacts målsætninger;

⁽¹⁹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/625 af 15. marts 2017 om offentlig kontrol og andre officielle aktiviteter med henblik på at sikre anvendelsen af fødevare- og foderlovgivningen og reglerne for dyresundhed og dyrevelfærd, plantesundhed og plantebeskyttelsesmidler (EUT L 95 af 7.4.2017, s. 1).

Onsdag den 16. februar 2022

42. bifalder etableringen af EU-referencecentre, der dedikeres til velfærden hos forskellige arter og kategorier af dyr (EURCAW'er), som led i EU-strategien for dyrebeskyttelse og dyrevelfærd 2012-2015; opfordrer Kommissionen til at videreudvikle netværket af EURCAW'er, navnlig for arter, der ikke er omfattet af den specifikke lovgivning, som en effektiv platform for konsekvent og ensartet formidling af tekniske oplysninger i medlemsstaterne om, hvordan EU-lovgivningen bør gennemføres;

43. minder om, at målrettet individuel forvaltning ofte har en betydelig indflydelse på dyrevelfærden; opfordrer Kommissionen til at indføre en resultatbaseret tilgang til fremtidige projekter baseret på videnskabelig dokumentation og ekspertviden og på peer-to-peer-delning af bedste praksis blandt husdyravlere;

44. understreger betydningen af en regelmæssig udveksling med repræsentanter for de nationale og regionale myndigheder, landbrugs- og interesseorganisationer, NGO'er, borgere og eksperter om eksempler på god praksis og nødvendige forbedringer på dyrevelfærdsområdet; påpeger, at vidensoverførslen på dette område trods sine lave omkostninger er yderst effektiv og derfor oftere bør omsættes i praksis; glæder sig i denne forbindelse over Kommissionens fornyelse af Platformen for Dyrevelfærds mandat; er af den opfattelse, at udvekslinger af god praksis og vidensoverførsel bør styrkes yderligere for at hjælpe de involverede parter med at fremskynde og forenkle deres regelmæssige udveksling samt lagre og sikre deres informationsstrømme; understreger betydningen af også at gennemføre en sådan regelmæssig udveksling med repræsentanter for de lande uden for EU, der importerer dyr fra EU;

45. opfordrer Kommissionen til at forbinde sine forskellige strategier ved at gennemføre regler, der er udformet i overensstemmelse med den europæiske grønne pagt, jord til bord-strategien, EU's biodiversitetsstrategi for 2030 samt landbrugspolitikker med relation til handel, handelspraksis og markedsføring; understreger, at sammenhæng mellem disse strategier er en forudsætning for en levedygtig landbrugssektor; opfordrer til, at den reviderede dyrevelfærdslovgivning bringes fuldt på linje med prioriteterne i den grønne pagt og jord til bord-strategien, idet man udvider dens anvendelsesområde og gør den mere fleksibel for at tilpasse reglerne til den seneste videnskabelige og teknologiske udvikling; opfordrer Kommissionen til at bringe handelspolitikken i overensstemmelse med EU's standarder for dyrebeskyttelse og dyrevelfærd ved at revurdere handelsaftaler med tredjelande og indføre gensidighed i nye bilaterale og multilaterale handelsaftaler med henblik på at skabe lige vilkår og undgå at underminere den økonomiske rentabilitet for EU's egne producenter og sikre, at tredjelande opfylder EU's standarder for dyrevelfærd og produktkvalitet;

46. opfordrer Kommissionen til at samle de forskellige retsakter vedrørende dyrevelfærd, hvad enten det er på bedriften, under transport eller under slagtning;

Dyrevelfærdsmærkning

47. beklager det begrænsede økonomiske udbytte for producenter, der deltager i frivillige dyrevelfærdsordninger; bemærker endvidere, at en vellykket dyrevelfærdsmærkning kun vil være mulig, hvis den højere pris, der betales, også resulterer i et rimeligt økonomisk udbytte, og hvis lønsomheden fordeles rimeligt i hele fødevarerækeden og garanterer husdyravlere en rimelig andel af den højere pris, som forbrugeren betaler for køb af fødevarer, der overholder EU's mærkningskrav vedrørende dyrevelfærd;

48. opfordrer Kommissionen til på multilateralt plan og i de bilaterale aftaler at indlede forhandlinger om gensidighedsklausuler, hvad angår overholdelsen af dyrevelfærdsstandarderne for importerede produkter, også for at give forbrugerne korrekte oplysninger;

49. understreger, at indførelsen af enhver form for dyrevelfærdsmærkning kræver, at der tidligt indføres harmoniserede og obligatoriske regler, der er udarbejdet i samarbejde med alle interessenter, og som er baseret på klare videnskabelige indikatorer, samt omfattende salgsmæssig og uddannelsesaktiviteter for at informere de europæiske forbrugere;

50. opfordrer Kommissionen til også at sikre dyrevelfærd i resten af kæden efter producenten og til at indarbejde dyrevelfærd i de harmoniserede bestemmelser om frivillig mærkning;

51. opfordrer Kommissionen til at påbegynde arbejdet med en omfattende EU-dyremærkning med henblik på at udvikle en obligatorisk EU-ramme for frivillig mærkning, som bør omfatte alle husdyrbrug, men som skal medtage og anerkende særlige karakteristika for hver art, med henblik på at begrænse risikoen for konkurrenceforvriddning på det indre marked, samtidig med at der gives tilstrækkelig plads til private initiativer, der investerer i produktdiversitet og overholder højere dyrevelfærdsstandarder som en løftestang på markedet;

Onsdag den 16. februar 2022

52. anmoder Kommissionen om at foreslå en harmoniseret og obligatorisk EU-ramme med fælles krav til frivillig dyrevelfærdsmærkning, som er baseret på EU-regler, og som opfordrer medlemsstaterne til at registrere de forskellige tilgange, der anvendes; opfordrer til, at specifikationerne for rammen udarbejdes i henhold til en teknisk realistisk og videnskabeligt forsvarlig tilgang, der afspejler produktionsmetoderne i hele cyklussen, og til at denne ramme sikrer en omfordeling af udbyttet i retning af husdyravlerne, så der kan gøres markedsbaserede fremskridt inden for dyrevelfærd; insisterer på, at mærkningsordningen skal baseres på et klart sæt tekniske referencer med en veldefineret brug af de udtryk og anprisninger, der anvendes i markedsføringen, for at undgå vildledning af forbrugerne og falsk varebetegnelse vedrørende dyrevelfærd;

53. minder om, at forarbejdede produkter og ingredienser af animalsk oprindelse af hensyn til sammenhængen ligeledes skal kunne nyde godt af denne mærkning; anbefaler, at den foreslåede dyrevelfærdsmærkning ved siden af dyrevelfærd tager højde for forbrugernes voksende efterspørgsel efter information og de sideløbende jord til bord-målsætninger vedrørende bæredygtigheds-, sundheds- og kostspørgsmål;

54. opfordrer Kommissionen til nøje at undersøge de mulige konsekvenser, navnlig for husdyravlere, af at indføre en obligatorisk EU-ramme med fælles mærkningskrav og foretage en grundig vurdering af konsekvenserne for alle de aktører, der er involveret i fødevareforsyningskæden, fra landbrugere til forbrugere, navnlig på grundlag af erfaringerne fra de offentlige mærkningsordninger, der er indført i de seneste år i nogle medlemsstater; opfordrer Kommissionen til at undgå konflikter mellem mulige fremtidige ordninger og eksisterende mærkningssystemer, navnlig i relation til obligatoriske krav i de specifikke direktiver om dyrevelfærd; er bekymret over resultaterne af en tidligere konsekvensanalyse gennemført af Kommissionen i 2012, hvori det anføres, at mærkning vil øge industriens omkostninger uden nødvendigvis at øge fordelene;

55. opfordrer Kommissionen til at iværksætte en politik til beskyttelse af europæisk husdyravl ved at forbyde import til Europa af husdyr eller kød, der ikke overholder europæiske dyrevelfærdsstandarder;

o

o o

56. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.

Onsdag den 16. februar 2022

P9_TA(2022)0031

Den Europæiske Ombudsmands virksomhed — årsberetning 2020

Europa-Parlamentets beslutning af 16. februar 2022 om årsberetningen om Den Europæiske Ombudsmands virksomhed i 2020 (2021/2167(INI))

(2022/C 342/07)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til årsberetningen om Den Europæiske Ombudsmands virksomhed i 2020,
  - der henviser til artikel 10, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Union (TEU),
  - der henviser til artikel 15, artikel 24, stk. 3, artikel 228 og artikel 298, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF),
  - der henviser til artikel 11, 41, 42 og 43 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (chartret),
  - der henviser til FN's konvention om rettigheder for personer med handicap (FN's handicapkonvention),
  - der henviser til Europa-Parlamentets forordning (EU, Euratom) 2021/1163 af 24. juni 2021 om Ombudsmandens statut og de almindelige betingelser for udøvelsen af dennes hverv (Den Europæiske Ombudsmands statut) og om ophævelse af afgørelse 94/262/EKSF, EF, Euratom ⁽¹⁾,
  - der henviser til den europæiske kodeks for god forvaltningsskik, vedtaget af Europa-Parlamentet den 6. september 2001,
  - der henviser til rammeaftalen om samarbejde, som blev indgået mellem Europa-Parlamentet og Den Europæiske Ombudsmand den 15. marts 2006 og trådte i kraft den 1. april 2006,
  - der henviser til sine tidligere beslutninger om Den Europæiske Ombudsmands virksomhed,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 54 og artikel 142, stk. 2,
  - der henviser til betænkning fra Udvalget for Andragender (A9-0342/2021),
- A. der henviser til, at Den Europæiske Ombudsmands årsberetning 2020 formelt blev fremsendt til Parlamentets formand den 6. september 2021, og at den europæiske ombudsmand, Emily O'Reilly, forelagde den for Udvalget for Andragender den 14. juli 2021 i Bruxelles;
- B. der henviser til, at artikel 20, 24 og 228 i TEUF og artikel 43 i chartret giver Den Europæiske Ombudsmand beføjelse til at modtage klager over tilfælde af fejl eller forsømmelser i forbindelse med handlinger foretaget af Unionens institutioner, organer, kontorer eller agenturer, med undtagelse af Den Europæiske Unions Domstol (EU-Domstolen) under udøvelsen af dens domstolsfunktioner;
- C. der henviser til, at artikel 10, stk. 3, i TEU fastsætter, at »enhver borger har ret til at deltage i Unionens demokratiske liv«, og at »beslutningerne træffes så åbent som muligt og så tæt på borgerne som muligt«;
- D. der henviser til, at artikel 15 i TEUF fastsætter, at »for at fremme gode styreformer og sikre civilsamfundets deltagelse arbejder Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer så åbent som muligt«, og at »alle unionsborgere og alle fysiske og juridiske personer, der har bopæl eller vedtægtsmæssigt hjemsted i en medlemsstat, har ret til aktindsigt i dokumenter fra Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer«; der henviser til, at kvaliteten af de tjenester, der tilbydes EU-borgere, og EU-administrationens imødekommenhed over for deres behov og bekymringer er afgørende for beskyttelsen af borgernes rettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder;

⁽¹⁾ EUT L 253 af 16.7.2021, s. 1.

Onsdag den 16. februar 2022

- E. der henviser til, at det i artikel 41 i chartret, som omhandler retten til god forvaltning, bl.a. fastslås, at »enhver har ret til at få sin sag behandlet uvildigt, retfærdigt og inden for en rimelig frist af Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer«;
- F. der henviser til, at det af artikel 43 i chartret fremgår, at »enhver unionsborger samt enhver fysisk eller juridisk person med bopæl eller hjemsted i en medlemsstat har ret til at klage til Den Europæiske Ombudsmand over tilfælde af fejl og forsømmelser i forbindelse med handlinger foretaget af Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer med undtagelse af Den Europæiske Unions Domstol under udøvelsen af dens domstolsfunktioner«;
- G. der henviser til, at artikel 298, stk. 1, i TEUF fastslår, at »under udførelsen af deres opgaver støtter Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer sig på en åben, effektiv og uafhængig europæisk forvaltning«;
- H. der henviser til, at Ombudsmanden i 2020 indledte 370 undersøgelser, heraf 365 på grundlag af klager og 5 på eget initiativ, og at 394 undersøgelser (392 på grundlag af klager og 2 på eget initiativ) blev afsluttet; der henviser til, at de fleste af undersøgelserne vedrørte Kommissionen (210 undersøgelser eller 56,8 %) efterfulgt af EU-agenturer (34 undersøgelser eller 9,2 %), Det Europæiske Personaleudvælgelseskontor (EPSO) (30 undersøgelser eller 8,1 %), Tjenesten for EU's Optræden Udadtil (EU-Udenrigstjenesten) (14 undersøgelser eller 3,8 %), Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) (12 undersøgelser eller 3,2 %), Europa-Parlamentet (11 undersøgelser eller 3 %) Den Europæiske Centralbank (9 undersøgelser eller 2,4 %), Den Europæiske Investeringsbank (9 undersøgelser eller 2,4 %) og andre institutioner (41 undersøgelser eller 11,1 %);
- I. der henviser til, at de tre vigtigste problemstillinger i de undersøgelser, som Ombudsmanden afsluttede i 2020, drejede sig om gennemsigtighed og ansvarlighed (adgang til oplysninger og dokumenter) (25 %), servicekultur (24 %) og korrekt brug af skønsmæssige beføjelser, herunder i traktatbrudsprocedurer (17 %); der henviser til, at andre problemstillinger omfattede etiske spørgsmål i EU-administrationen, respekt for grundlæggende rettigheder, forsvarlig økonomisk forvaltning, whistleblowing, overholdelse af proceduremæssige rettigheder, ansættelse og god forvaltning af EU-personalespørgsmål;
- J. der henviser til, at Ombudsmanden spiller en central rolle med hensyn til at sikre fuld gennemsigtighed, demokratisk ansvarlighed og integritet i EU's beslutningsprocesser;
- K. der henviser til, at Ombudsmandens vigtigste opgave er at sikre, at borgernes rettigheder respekteres fuldt ud, og at retten til god forvaltning fra EU-institutioners, -organers, -kontorers og -agenturers side afspejler de højeste standarder;
- L. der henviser til, at Ombudsmanden efter udbruddet af covid-19-pandemien har gjort en betydelig indsats for at sikre, at alle EU-institutioner overholder de højeste standarder for god forvaltning, for at beskytte borgernes rettigheder og øge offentlighedens tillid;
- M. der henviser til, at Ombudsmanden undersøgte Kommissionens arbejde under covid-19-krisen og anmodede om oplysninger, bl.a. om gennemsigtigheden af Kommissionens interaktion med interesserepræsentanter, om dens beslutningstagning i forbindelse med offentlige hasteindkøb og om gennemsigtigheden og uafhængigheden af videnskabelig rådgivning vedrørende pandemien;
- N. der henviser til, at Ombudsmanden efter en undersøgelse af Det Europæiske Center for Forebyggelse af og Kontrol med Sygdommes (ECDC's) indsats under covid-19-krisen konstaterede huller i ECDC's gennemsigtighedspraksis, herunder i forbindelse med de data, der ligger til grund for dets risikovurderinger og interaktioner med internationale partnere, og fremsatte forslag med henblik på at forbedre den offentlige kontrol med ECDC's aktiviteter i forbindelse med covid-19-vaccinerne;
- O. der henviser til, at offentlighed og gennemsigtighed er hovedprincipper bag EU's lovgivningsproces, hvilket bekræftes af EU-Domstolens retspraksis, som gav klare juridiske retningslinjer for, hvordan man sikrer, at disse principper respekteres fuldt ud og konsekvent; der henviser til, at EU-Domstolen fastslog, at mangel på gennemsigtighed og information svækker borgernes tillid til legitimiteten af EU's lovgivningsproces som helhed; der henviser til, at Kommissionen handlede i strid med disse principper, idet den ikke var gennemsigtig i forbindelse med forhandlingen, indkøbet og distributionen af covid-19-vacciner;
- P. der henviser til, at EU-borgernes ret til vished og EU-institutionernes pligt til at sikre fuld gennemsigtighed, navnlig med hensyn til kontrakterne for covid-19-vacciner, som blev indgået mellem EU-institutionerne og medicinalvirksomhederne, har forrang over medicinalvirksomheders eller EU-institutioners påståede ret til at skjule eller ikke fuldt ud offentliggøre alle eller visse oplysninger relateret til de pågældende kontrakter eller covid-19-vacciner;

Onsdag den 16. februar 2022

- Q. der henviser til, at EU har planlagt en periode med historisk høje udgifts- og investeringsniveauer inden for rammerne af NextGenerationEU, hvilket også vil skabe betydelige forbindelser med den private sektor, hvilket gør det endnu mere afgørende for EU-institutionerne at have en beslutningsproces, der bygger på fuld gennemsigtighed og på de strengeste etiske regler, for at forebygge interessekonflikter og korrupsionssager;
- R. der henviser til, at Rådet ikke fulgte Ombudsmandens endelige henstillinger og nægtede at give rettidig og offentlig adgang til lovgivningsmæssige dokumenter vedrørende vedtagelsen af de årlige bestemmelser, som fastsatte fiskekvoter, og som indeholdt grundlæggende miljøoplysninger som defineret i Århusforordningen, hvilket undergraver gennemsigtigheden i Rådets beslutningsproces; der henviser til, at Ombudsmanden fandt, at Rådets afgørelse udgjorde misforvaltning, og i den forbindelse understregede, at Rådet stadigvæk ikke til fulde forstår den afgørende sammenhæng mellem demokrati og gennemsigtighed i beslutningstagningen;
- S. der henviser til, at Ombudsmanden indledte en undersøgelse af Rådets afvisning af at behandle spørgsmålet om virksomhedssponsorering af formandskabet for Rådet for Den Europæiske Union; der henviser til, at Ombudsmanden vurderede, at Rådets passivitet med hensyn til at fjerne de omdømmemæssige risici, som sådanne kommercielle sponsorer indebærer for formandskabets upartiskhed og for EU's image som helhed, udgjorde misforvaltning;
- T. der henviser til, at Ombudsmanden udtrykte bekymring over Kommissionens nuværende praksis for godkendelse af »aktivstoffer«, der anvendes i pesticider, og over, at eksterne videnskabelige eksperter, som rådgiver Kommissionen, ifølge Kommissionens system til kontrol af interessekonflikter ikke behøver at angive økonomiske interesser under en tærskel på 10 000 EUR;
- U. der henviser til, at Ombudsmanden fandt, at Kommissionen burde have foretaget en mere kritisk undersøgelse af alle risici for interessekonflikter, inden den tildelte en kontrakt, hvis formål var at få gennemført en undersøgelse om integration af miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige (environmental, social and governance, ESG) mål i EU's bankregler, til BlackRock Investment Management, et selskab, der forvalter investeringer i fossile brændstoffer og banksektoren, som er områder, der falder ind under anvendelsesområdet for de nye regler om ESG; der henviser til, at Ombudsmanden understregede, at EU's regler om offentlige indkøb ikke er robuste og klare nok til at forebygge interessekonflikter;
- V. der henviser til, at den tidligere næstformand for Den Europæiske Investeringsbank (EIB) forlod EIB's direktion i november 2020, og at han efter mindre end tre måneder trådte ind i bestyrelsen i det spanske multinationale forsyningsselskab Iberdrola; der henviser til, at den tidligere næstformand for EIB var ansvarlig for at føre tilsyn med EIB's långivningstransaktioner i Spanien, herunder til Iberdrola; der henviser til, at Iberdrola fra 2019 og fremefter blev tilkendt omfattende lån til en værdi af 1,39 mia. EUR i alt, hvilket gjorde selskabet til en af EIB's største kunder i nyere tid; der henviser til, at denne sag illustrerer EIB's uløste kontroversielle praksis, hvor banken gjorde det muligt for sine næstformænd, som blev udnævnt af medlemsstaterne, at være ansvarlige for at føre tilsyn med udlån til deres hjemlande, med risiko for at skabe interessekonflikter;
- W. der henviser til, at Kommissionens unkladelse af at færdiggøre en »bæredygtighedsvurdering« før afslutningen af forhandlingerne om en handelsaftale mellem EU og MERCOSUR ifølge Ombudsmanden udgjorde misforvaltning; der henviser til, at Ombudsmandens undersøgelsesresultater understregede, at Kommissionen havde tilsidesat sine egne retningslinjer for anvendelse af bæredygtighedsvurderinger forud for afslutningen af forhandlingen om en handelsaftale;
- X. der henviser til, at Ombudsmanden konstaterede flere tilfælde af misforvaltning i Den Europæiske Banktilsynsmyndigheds (EBA's) beslutning om at godkende, at den daværende administrerende direktør tiltrådte en stilling som administrerende direktør for Association for Financial Markets in Europe (AFME), en lobbyorganisation for den finansielle sektor, i og med at EBA ikke mindskede risikoen for interessekonflikter, og at den fortsatte med at give ham adgang til fortrolige oplysninger; der henviser til, at EBA er begyndt med at gennemføre Ombudsmandens henstillinger, og at Ombudsmanden dermed har afsluttet sagen;
- Y. der henviser til, at Kommissionens strategi for behandling af andragender henviser til Kommissionens meddelelse fra 2016 med titlen »EU-retten: Bedre resultater gennem bedre anvendelse«, hvis regler ikke fastsætter nogen administrativ procedure eller praksis for andragender; der henviser til, at Kommissionens tilgang, der resulterer i dens systematiske afvisning af at træffe foranstaltninger i forbindelse med individuelle andragender og andragender vedrørende områder, der falder under artikel 6 i TEUF, er i strid med bestemmelserne i artikel 227 i TEUF og medfører frustration og skuffelse blandt borgere, samtidig med at den undergraver muligheden for at opdage systematiske mangler i relation til EU-retten, der opstår i medlemsstaterne;

Onsdag den 16. februar 2022

- Z. der henviser til, at mange af de andragender, som Udvalget for Andragender modtager, omhandler Kommissionens manglende gennemsigtighed og anmoder om, at alle oplysninger med relation til kontrakterne for covid-19-vacciner, der er indgået af Kommissionen, medlemsstaterne og medicinalvirksomhederne, samt data fra kliniske forsøg på patientniveau offentliggøres;
- AA. der henviser til, at Ombudsmanden er en klagemekanisme for borgere, der har problemer med at få aktindsigt i dokumenter, som EU-institutionerne er i besiddelse af; der henviser til, at et betydeligt antal af Ombudsmandens undersøgelser i 2020 resulterede i, at der blev givet aktindsigt i dokumenter af bredere offentlig interesse, til trods for at den gældende EU-lovgivning er strukturelt utilstrækkelig, da den er forældet og ikke længere afspejler den nuværende praksis i EU-institutionerne;
- AB. der henviser til, at Ombudsmanden traf en række foranstaltninger med henblik på at fremme en bedre og mere konsekvent gennemførelse af FN's konvention om rettigheder for personer med handicap (FN's handicapkonvention) overalt i EU-administrationen og iværksatte et strategisk initiativ om, hvordan Kommissionen tog hensyn til de særlige behov hos medarbejdere med handicap i forbindelse med covid-19-nødsituationen;
- AC. der henviser til, at Ombudsmanden indledte en undersøgelse af, hvordan Kommissionen sikrer, at Ungarns og Portugals anvendelse af europæiske struktur- og investeringsfonde (ESI-midler) til plejefaciliteter for personer med handicap er forenelig med de retlige forpligtelser i medfør af chartret, forordningen om ESI-fonde og FN's handicapkonvention;
1. godkender Den Europæiske Ombudsmands årsberetning for 2020 og roser dens fremragende præsentation af de vigtigste fakta og tal for Ombudsmandens arbejde i 2020;
  2. lykønsker Emily O'Reilly med hendes bemærkelsesværdige indsats for at øge åbenheden, ansvarligheden og integriteten i EU's institutioner, organer, kontorer og agenturer og dermed beskytte borgernes grundlæggende rettigheder, navnlig i et tragisk år præget af de ødelæggende konsekvenser af udbruddet af covid-19-pandemien; minder om, at gennemsigtighed er forankret i retsstatsprincippet og udgør et vigtigt princip for et deltagerorienteret demokrati;
  3. minder om, at Ombudsmanden kan fremsætte henstillinger, løsningsforslag og forslag til forbedringer til løsning af et problem i tilfælde af sager med misforvaltning; bemærker, at Ombudsmanden, hvis en klage ikke falder ind under institutionens mandat, kan foreslå klageren at rette den til en anden myndighed eller til Udvalget for Andragender; gør opmærksom på, at Den Europæiske Ombudsmand i 2020 modtog over 1 400 klager, der ikke faldt ind under institutionens mandat, hovedsageligt fordi de ikke vedrørte aktiviteter relateret til EU-administrationen;
  4. lykønsker Ombudsmanden med hendes overvågning af, hvordan EU's institutioner i frontlinjen udfører deres arbejde under pandemien, og med at understrege deres forpligtelse til gennemsigtighed; glæder sig over Ombudsmandens spørgsmål til Kommissionen om gennemsigtigheden i den videnskabelige rådgivning, som den modtager, i forbindelse med dens møder med interesserepræsentanter og med dens afgørelser i forbindelse med offentlige hasteindkøb;
  5. udtrykker sin påskønnelse af Ombudsmanden for hendes konstruktive samarbejde med Parlamentet, navnlig Udvalget for Andragender, og med andre EU-institutioner; roser Ombudsmanden for hendes evne til at forbedre kvaliteten af og adgangen til de tjenester, der ydes til borgerne, og for, at der på trods af pandemien ikke har været nogen tilbagegang i hendes kernearbejde og ingen forstyrrelser i behandlingen af klager;
  6. konstaterer, at der er gennemført positive ændringer i EU's institutioner og organer som følge af Ombudsmandens arbejde;
  7. understreger den afgørende rolle, som gennemsigtighed, god forvaltning spiller i det arbejde, der udføres af EU's institutioner; beklager, at Kommissionen ikke i tilstrækkelig grad har imødekommet Ombudsmandens anmodninger om oplysninger om nøgleelementer i dens arbejde under covid-19-krisen; opfordrer Kommissionen til at præcisere sin beslutningstagning i forbindelse med offentlige hasteindkøb, herunder om procedurerne for udvælgelse af medlemmerne af de forskellige udvalg, med henblik på at sikre fuld gennemsigtighed i processen;
  8. bemærker, at Kommissionen har anerkendt markedet for vacciners konkurrenceprægede karakter; mener, at det er i de europæiske borgeres interesse at have klarhed og gennemsigtighed i forbindelse med forhåndskøbsaftaler og købsaftaler vedrørende covid-19-vacciner, og at dette skal veje tungere end producenterens anmodning om fortrolighedsklausuler;

Onsdag den 16. februar 2022

understreger, at tillid mellem borgere og institutionerne har afgørende betydning, navnlig i forbindelse med covid-19-krisen; opfordrer Ombudsmanden til at fortsætte sine undersøgelser og til at anmode Kommissionen om at offentliggøre ikkeredigerede versioner af sådanne forhåndskøbsaftaler og købsaftaler; opfordrer indtrængende Kommissionen til at sikre fuld gennemsigtighed med hensyn til alle detaljer i forskningen i samt udviklingen, købet og distributionen af covid-19-vacciner ved at offentliggøre ikkeredigerede udgaver af forhåndskøbsaftaler og købsaftaler og ved at gøre offentliggørelse af alle detaljer i fremtidige kontrakter vedrørende covid-19-vacciner og covid-19-teknologier til en forudsætning for fremtidige forhandlinger med medicinalvirksomheder; fremhæver, at enhver mangel på gennemsigtighed i forbindelse med covid-19-pandemien er i strid med borgernes ret til information og giver næring til desinformation og mistillid;

9. understreger, at det er af allerstørste betydning at sikre fuldstændig og konsekvent gennemførelse af de forslag, som Ombudsmanden har fremsat efter sin strategiske undersøgelse om forbedring af gennemsigtighedspraksisser hos og det samlede arbejde udført af ECDC, hvis rolle er helt afgørende for indsamlingen og offentliggørelsen af centrale oplysninger om covid-19-vacciner og for, at offentlighedens tillid til EU's covid-19-vaccinationsstrategi øges;

10. støtter Ombudsmanden i hendes arbejde for at sikre, at borgerne fuldt ud kan udøve deres demokratiske rettigheder ved bl.a. at deltage direkte i og nøje følge beslutningsprocessen i EU-institutionerne såvel som ved at have adgang til alle relevante oplysninger, således som det også er fastsat i EU-Domstolens retspraksis;

11. glæder sig over Ombudsmandens indsats for så vidt angår at anmode Kommissionen om at give aktindsigt i dokumenter, der vedrører medlemsstaters genopretnings- og resiliensplaner, der måtte have væsentlig offentlig interesse, og som omfatter hidtil usete beløb, der skal tildeles under NextGenerationEU; glæder sig over, at Kommissionen allerede har stillet omfattende materiale om genopretnings- og resiliensfaciliteten til rådighed; understreger, at der i denne henseende er behov for mere gennemsigtighed og et styrket tilsyn fra de relevante myndigheder, herunder et styrket tilsyn fra Ombudsmanden, af de administrative procedurer for EU-midlerne; opfordrer Ombudsmanden til sammen med medlemmer af Det europæiske netværk af ombudsmænd at undersøge andre potentielle tiltag inden for deres kompetenceområde for at føre tilsyn med tildeling og anvendelse af EU-midler med henblik på at beskytte EU-borgernes rettigheder mod mulige interessekonflikter og korruptionssager samt med krænkelser af retsstatsprincippet, hvorved Ombudsmanden bidrager til at sikre EU-institutionernes integritet, fulde gennemsigtighed og demokratiske ansvarlighed;

12. understreger, at gennemsigtigheden i lovgivningsprocessen udgør et kerneelement i ethvert repræsentativt demokrati; beklager, at Rådets nuværende praksisser vedrørende dets beslutningsproces stadig er skæmmet af manglende gennemsigtighed; beklager, at Rådet vedholdende forhindrer borgere i at få direkte og rettidig adgang til dets lovgivningsmæssige dokumenter, mens lovgivningsprocessen er i gang, hvilket er i strid med borgernes ret til effektiv deltagelse i beslutningsprocessen;

13. roser Ombudsmandens beslutsomhed med hensyn til at opnå fuld gennemsigtighed i EU's beslutningsproces; gentager, at Parlamentet i sin beslutning af 17. januar 2019 om Ombudsmandens strategiske undersøgelse OI/2/2017 af gennemsigtigheden af de lovgivningsmæssige drøftelser i de forberedende organer til Rådet for Den Europæiske Union^(?) støttede Ombudsmandens forslag om gennemsigtighed i lovgivningen; understreger behovet for at overvåge gennemførelsen af Ombudsmandens henstillinger om gennemsigtighed i trepartsmøder; opfordrer Rådet til at øge sine bestræbelser med hensyn til gennemsigtighed, navnlig ved at optage og offentliggøre medlemsstaters holdninger og ved at stille flere trilogsdokumenter til rådighed for at værne om borgernes demokratiske rettigheder;

14. bifalder, at Ombudsmanden i forbindelse med det bredere strategiske arbejde med EU-administrationens indsats under covid-19-krisen også på eget initiativ indledte en undersøgelse af de ekstraordinære beslutningsprocedurer, som Rådet indførte; opfordrer Rådet til at efterkomme Ombudsmandens fremsatte henstillinger til forbedring af dets arbejde;

15. opfordrer indtrængende Kommissionen til at afstå fra at godkende »aktivstoffer« i pesticider i tilfælde, hvor der er identificeret kritiske områder, der giver anledning til bekymring, eller hvor det ikke er konstateret, at de er sikre at anvende, eller når der er behov for yderligere data for at få bekræftet, at de er sikre, og det i betragtning af de alvorlige konsekvenser, som anvendelsen af pesticider allerede har haft for menneskers sundhed og for miljøet;

^(?) EUT C 411 af 27.11.2020, s. 149.

Onsdag den 16. februar 2022

16. opfordrer Kommissionen til at sikre en godkendelsesproces for »aktivstoffer« i pesticider, som er fuldstændig gennemsigtig og fri for interessekonflikter; bemærker, at det europæiske borgerinitiativ om at redde bier og landbrugere har opnået over 1 mio. underskrifter i EU, og at dette initiativ opfordrer til en udfasning af syntetiske pesticider i EU, til foranstaltninger, som har til formål at gendanne biodiversitet, og til at støtte landbrugeres omstilling til bæredygtigt landbrug; anmoder Ombudsmanden om at fortsætte med at undersøge systemerne på EU-plan for at sikre, at de nuværende politikker og procedurermæssige sikkerhedsforanstaltninger på dette område garanterer det højeste niveau af beskyttelse af menneskers sundhed og miljøet, og for at indsamling og undersøgelse af videnskabelig dokumentation er fuldstændig gennemsigtig, nøjagtig og fri for interessekonflikter;

17. minder om, at Ombudsmanden i marts 2020 afsluttede en undersøgelse af den måde, hvorpå Kommissionen sikrer sig, at de videnskabelige eksperter, der rådgiver den, ikke har interessekonflikter; opfordrer Kommissionen til at forbedre sine procedurer til vurdering af, hvorvidt videnskabelige eksperter, der rådgiver den, er uafhængige, herunder ved fuldt ud at gennemføre de forslag, Ombudsmanden har fremsat efter at have undersøgt dette spørgsmål, og til samtidig at sikre, at de pågældende eksperter ikke har nogen interessekonflikter;

18. opfordrer Ombudsmanden til at iværksætte en undersøgelse af Kommissionens strategiske tilgang til behandling af andragender, da dens indsats kun er begrænset til spørgsmål, som den anser for at være af strategisk betydning, og som således udelukker individuelle sager, hvilket kan påvirke borgernes ret til at indgive andragender og god forvaltning;

19. kritiserer Kommissionen for dens manglende færdiggørelse af bæredygtighedsvurderingen inden afslutningen af forhandlingerne om en handelsaftale mellem EU og MERCOSUR; minder om Parlamentets holdning, nemlig at de miljømæssige og sociale virkninger af frihandelsaftaler grundigt skal vurderes forud for afslutningen af handelsforhandlinger;

20. kritiserer beslutningen truffet af de medlemsstater, der varetog formandskabet for Rådet, om at anvende virksomhedssponsorering, da det medfører alvorlige risici for EU's omdømme, og påpeger, at det er vigtigt, at man fremover afholder sig fra enhver form for sponsorering; mener, at det er af største betydning, at der vedtages de strengeste regler, der forhindrer en sådan praksis i at finde sted, for at beskytte Rådets omdømme og integritet og EU's omdømme og integritet som helhed; opfordrer medlemsstaterne til at overholde deres forpligtelse til i fuld åbenhed at samarbejde med Ombudsmanden;

21. roser Ombudsmandens arbejde med at beskytte EU-borgernes ret til aktindsigt i dokumenter, som EU-institutionerne er i besiddelse af, og med at stille dokumenter til rådighed for borgerne på alle EU's officielle sprog; glæder sig over Ombudsmandens initiativ til en fast track-procedure i sager om aktindsigt, der har som mål, at der træffes afgørelse om de anmodede dokumenter inden for 40 hverdage; understreger, at den gennemsnitlige sagsbehandlingstid i sager vedrørende klager over aktindsigt i 2020 var en tredjedel af, hvad den var, inden denne procedure blev indført i 2018; mener, at det er af største betydning at sikre fuld gennemsigtighed og fuld offentlig aktindsigt i dokumenter, som EU-institutionerne er i besiddelse af, med henblik på at sikre det højeste beskyttelsesniveau for borgernes demokratiske rettigheder og deres tillid til EU-institutionerne; mener, at der som en prioritet skal gennemføres en revision af forordning (EF) nr. 1049/2001^(?); beklager, at EU-lovgivningen om aktindsigt er meget forældet og dermed også hæmmer Ombudsmandens aktiviteter på dette område;

22. godkender Ombudsmandens vedholdende engagement i bekæmpelsen af svingdørssager, herunder den, EBA var involveret i, hvor agenturet valgte at efterkomme Ombudsmandens henstillinger ved at vedtage en ny politik for vurdering af begrænsninger og forbud for medarbejdere efter deres fratrædelse samt indføre nye procedurer, hvorved medarbejdere, der forlader tjenesten, straks mister adgangen til fortrolig information;

23. opfordrer Ombudsmanden til at fortsætte sit arbejde med at sikre rettidig offentliggørelse af navnene på alle EU-tjenestemænd, der er involveret i svingdørssager, og til at sikre fuld gennemsigtighed med hensyn til alle relaterede oplysninger;

24. glæder sig over den af Ombudsmanden indledte undersøgelse af EIB's håndtering af bankens forhenværende næstformands ansøgning til en ledende stilling i det spanske selskab Iberdrola, som havde modtaget omfattende lån fra EIB; kritiserer, at EIB ikke har efterkommet Parlamentets anmodning om, at det i sit adfærdskodeks for medlemmerne af EIB's direktion medtager bestemmelser, som forhindrer bankens medlemmer i at føre tilsyn med udlån og gennemføre projekter

---

^(?) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30. maj 2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter (EFT L 145 af 31.5.2001, s. 43).

Onsdag den 16. februar 2022

i deres hjemlande; opfordrer EIB til fuldt ud og konsekvent at efterkomme Parlamentets krav og til at styrke bankens regler for integritet samt håndhævelsen heraf med henblik på at forebygge interessekonflikter og skader på bankens omdømme;

25. bifalder Ombudsmandens undersøgelser af beskyttelsen af flytninges grundlæggende rettigheder, herunder undersøgelsen af, hvordan Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning (Frontex) håndterer krænkelse af grundlæggende rettigheder og udvidelsen af dets mandat, gennemsigtigheden og effektiviteten af klagemekanismen samt den ansvarlige for grundlæggende rettigheders rolle og uafhængighed; opfordrer Ombudsmanden til at følge op på dette ved at se på Kommissionens fremtidige foranstaltninger og ved at undersøge, hvordan dens oprettede overvågningsmekanisme kontrollerer effektiviteten af grænseforvaltningsoperationer, som finansieres af EU; fremhæver betydningen af Ombudsmandens undersøgelse af, hvordan Kommissionen sikrer, at medlemsstaternes myndigheder respekterer de grundlæggende rettigheder i forbindelse med grænseforvaltningsoperationer;

26. opfordrer Kommissionen til fuldt ud og rettidigt at efterkomme Ombudsmandens henstillinger, der blev fremsat efter sidstnævntes undersøgelse af BlackRock-sagen, ved at vedtage styrkede og klarere regler, herunder inden for rammerne af dens interne retningslinjer, med det formål at forebygge interessekonflikter i alle procedurer i forbindelse med offentlige indkøb med henblik på bl.a. at sikre integriteten i beslutningsprocesser vedrørende vedtagelse af nye regler om ESG-spørgsmål på EU-plan;

27. støtter Ombudsmandens aktiviteter, der har til formål at sikre EU-forvaltningens fulde og konsekvente gennemførelse af FN's handicapkonvention, herunder listen over bedste praksis, der har til formål at fremme en konsekvent tilgang overalt i EU-administrationen til imødekommelse af de særlige behov hos medarbejdere med handicap i forbindelse med covid-19-nødsituationen; bifalder Ombudsmandens undersøgelser efter klager fra personer med handicap og opfordrer Ombudsmanden til at arbejde som en aktiv deltager i EU-rammen for FN's handicapkonvention; minder i den forbindelse om, at Ombudsmanden i 2020 var formand for EU-rammen for FN's handicapkonvention;

28. bifalder opretholdelsen af prisen for god forvaltning, der har til formål at belønne EU-administrationens initiativer og projekter, som har en positiv indvirkning på de europæiske borgeres liv; er af den opfattelse, at en større mediedækning af denne pris ville vise de europæiske borgere, at EU-institutionerne tilvejebringer konkrete løsninger;

29. opfordrer indtrængende Kommissionen til at undersøge anvendelsen af ESI-midler, som blev tildelt til opførelsen af institutionelle plejefaciliteter for personer med handicap i Ungarn og Portugal;

30. understreger, at der er blevet tildelt ESI-midler til fremme af personer med handicaps ret til en selvstændig tilværelse og til at blive inkluderet i samfundet; understreger, at det er vigtigt at overvåge de tildelte EU-midler, som bør anvendes til at støtte afinstitutionalisering i medlemsstater;

31. bemærker, at antallet af indgivne klager til Ombudsmanden er steget en anelse de forgangne år, hvilket viser, at flere borgere nu er opmærksomme på institutionens eksistens og det yderst gavnlige arbejde, som den udfører for at forsvare offentlighedens interesser;

32. understreger, at medlemsstaters forpligtelser med hensyn til princippet om ikkeforskelsbehandling, herunder at være særlig opmærksom på, at personer med handicap har gennemgående adgang til udarbejdelsen og gennemførelsen af projekter, bør overholdes;

33. glæder sig over, at Ombudsmandens gennemsnitlige sagsbehandlingstid for afslutning af sager vedrørende undersøgelser i 2020 var fem måneder, hvilket er en forbedring sammenlignet med året før, hvor den var syv måneder;

34. bemærker med tilfredshed, at 57 % af sagerne i 2020 blev afsluttet inden for tre måneder, og at andelen af sager med en sagsbehandlingstid på op til 18 måneder kun udgjorde 1 %, hvor det i året før var 10 % og i 2013 var 27 %; påskønner derfor indsatsen for at løse de problemer, som borgerne gør opmærksom på, og opfordrer alle berørte institutioner til rettidigt at besvare anmodninger fra Den Europæiske Ombudsmand;

Onsdag den 16. februar 2022

35. bemærker, at antallet af klager, som falder uden for Den Europæiske Ombudsmands mandat, er forblevet relativt stabilt igennem årene (1 420 sager i 2020, 1 330 sager i 2019 og 1 300 sager i 2018); bemærker, at størstedelen af disse klager ifølge 2020-rapporten ikke vedrører EU's administration; glæder sig over Ombudsmandens indsats for at oplyse borgerne bedre om sit mandat; påpeger samtidig behovet for at forbedre kommunikation og viden for så vidt angår de forskellige typer af klager, som borgere kan indgive på nationalt og europæisk plan; understreger den rolle, som Parlamentet og dets medlemmer også bør spille i denne henseende;
36. bemærker, at EU-institutionernes rate for accept af Ombudsmandens forslag var på 79 % i 2020, hvilket er en lille forbedring i forhold til det foregående år; er af den faste overbevisning, at Unionens institutioner, agenturer og organer fuldt ud og konsekvent skal følge Ombudsmandens løsninger, henstillinger og forslag;
37. understreger betydningen af Det europæiske netværk af ombudsmænd og de årlige møder, som afholdes sammen med nationale og regionale ombudsmænd via Det europæiske netværk af ombudsmænd, som har til formål at skabe opmærksomhed omkring, hvad ombudsmandsinstitutionen kan gøre for de europæiske borgere; glæder sig over Ombudsmandens tiltag under pandemien for at forblive i regelmæssig kontakt med sine nationale kollegaer og over tilrettelæggelsen og afholdelsen af webinarer i 2020 om emner såsom pandemiens konsekvenser, fremme og deling af bedste praksis inden for kriseberedskabet samt om indvirkningen af kunstig intelligens; anerkender det vigtige bidrag, som Det europæiske netværk af ombudsmænd har ydet med hensyn til at tilvejebringe information om sine medlemmers ansvarsområder og kompetencer samt til den korrekte gennemførelse af EU-retten; opfordrer netværket til at undersøge, hvilken rolle de nationale og regionale ombudsmænd kan spille med hensyn til at inddrage borgerne yderligere i EU's beslutningsprocesser; opfordrer til yderligere samarbejde mellem medlemmerne af Det europæiske netværk af ombudsmænd, herunder inden for fremme af fremtidige sideløbende undersøgelser;
38. roser Ombudsmanden for hendes aktiviteter på digitale platforme, der øger EU-borgernes opmærksomhed på hendes arbejde; bemærker, at den hurtigst voksende kanal i 2020 var Instagram, hvor antallet af følgere steg med 71 % i løbet af året (1 068 nye følgere); bemærker, at antallet af følgere på LinkedIn steg med 34 % (+ 1 237), mens antallet af følgere på Twitter, hvor Ombudsmanden har den største følgeskare, nåede op på 29 200 i december 2020, hvilket svarer til en stigning på 11 % (+ 2 870);
39. lykønsker Ombudsmanden med 25-årsdagen for oprettelsen af institutionen og understreger, at kontoret siden 1995 har behandlet over 57 000 klager og gennemført mere end 7 300 undersøgelser, hvilket i stort omfang har bidraget til at forbedre EU-institutionernes etiske standarder og ansvarlighedsstandarder på en lang række områder; støtter Ombudsmandens strategi »Hen imod 2024«, der har til formål at øge virkningen, synligheden og relevansen af ombudsmandsinstitutionen og fastsætter dens mål og prioriteter for den nuværende embedsperiode, herunder skærpelse af borgernes opmærksomhed omkring Ombudsmandens arbejde;
40. glæder sig over vedtagelsen af den nye statut for Ombudsmanden, hvis bestemmelser tydeliggør Ombudsmandens rolle og tilføjer yderligere beføjelser på områder vedrørende whistleblowing, chikane og interessekonflikter i EU's institutioner, organer og agenturer; mener, at det er af største betydning, at der afsættes et øget budget til Ombudsmanden for at stille de ressourcer til rådighed, der nødvendige for at Ombudsmanden effektivt kan håndtere den samlede arbejdsbyrde;
41. glæder sig over Ombudsmandens praktiske henstillinger til EU-administrationen om at anvende de 24 officielle sprog, når der kommunikeres med offentligheden; understreger, at disse henstillinger er vigtige for at beskytte Europas rige sproglige mangfoldighed; minder om, at EU's institutioner i højere grad bør sikre ligestilling mellem sprog; bemærker, at EU-institutionernes websteder i højere grad bør vise, at alle 24 officielle EU-sprog er lige, og beklager, at mange dele af EU-institutionernes websteder stadig kun er tilgængelige på nogle sprog;
42. glæder sig over Ombudsmandens engagement i at forbedre borgernes deltagelse i EU's beslutningsproces;
43. glæder sig over den nye udgave af Ombudsmandens websted, som er mere dynamisk og lettere for de europæiske borgere at bruge; opfordrer Ombudsmanden til at lade flere af kontorets publikationer oversætte til alle EU's officielle sprog;
44. pålægger sin formand at sende denne beslutning og betænkningen fra Udvalget for Andragender til Rådet, Kommissionen, Den Europæiske Ombudsmand, medlemsstaternes regeringer og parlamenter samt medlemsstaternes ombudsmænd eller tilsvarende kompetente organer.
-

Onsdag den 16. februar 2022

P9_TA(2022)0032

En europæisk strategi for vedvarende offshoreenergi

Europa-Parlamentets beslutning af 16. februar 2022 om en europæisk strategi for vedvarende offshoreenergi (2021/2012(INI))

(2022/C 342/08)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 194,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF af 13. oktober 2003 om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet og om ændring af Rådets direktiv 96/61/EF ⁽¹⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/89/EU af 23. juli 2014 om rammerne for maritim fysisk planlægning ⁽²⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/2001 af 11. december 2018 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder ⁽³⁾ (direktivet om vedvarende energi),
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 347/2013 af 17. april 2013 om retningslinjer for den transeuropæiske energiinfrastruktur og om ophævelse af beslutning nr. 1364/2006/EF og ændring af forordning (EF) nr. 713/2009, (EF) nr. 714/2009 og (EF) nr. 715/2009 ⁽⁴⁾ (TEN-E-forordningen),
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1316/2013 af 11. december 2013 om oprettelse af Connecting Europe-faciliteten, om ændring af forordning (EU) nr. 913/2010 og om ophævelse af forordning (EF) nr. 680/2007 og (EF) nr. 67/2010 ⁽⁵⁾, som i øjeblikket er under revision,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1999 af 11. december 2018 om forvaltning af energiunionen og klimainsatsen, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 663/2009 og (EF) nr. 715/2009, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/22/EF, 98/70/EF, 2009/31/EF, 2009/73/EF, 2010/31/EU, 2012/27/EU og 2013/30/EU, Rådets direktiv 2009/119/EF og (EU) 2015/652 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 525/2013 ⁽⁶⁾,
- der henviser til sin beslutning af 6. februar 2018 om hurtigere innovation inden for ren energi ⁽⁷⁾
- der henviser til sin beslutning af 14. marts 2019 med titlen »Klimaændringer — en europæisk strategisk og langsigtet vision for en fremgangsrig, moderne, konkurrencedygtig og klimaneutral økonomi i overensstemmelse med Parisaftalen« ⁽⁸⁾,

⁽¹⁾ EUT L 275 af 25.10.2003, s. 32.

⁽²⁾ EUT L 257 af 28.8.2014, s. 135.

⁽³⁾ EUT L 328 af 21.12.2018, s. 82.

⁽⁴⁾ EUT L 115 af 25.4.2013, s. 39.

⁽⁵⁾ EUT L 348 af 20.12.2013, s. 129.

⁽⁶⁾ EUT L 328 af 21.12.2018, s. 1.

⁽⁷⁾ EUT C 463 af 21.12.2018, s. 10.

⁽⁸⁾ EUT C 23 af 21.1.2021, s. 116.

Onsdag den 16. februar 2022

- der henviser til sin beslutning af 15. januar 2020 om den europæiske grønne pagt ⁽⁹⁾,
- der henviser til sin beslutning af 10. juli 2020 om en omfattende europæisk strategi for energilagring ⁽¹⁰⁾,
- der henviser til sin beslutning af 25. november 2020 om en ny industristrategi for Europa ⁽¹¹⁾,
- der henviser til sin beslutning af 19. maj 2021 om en europæisk strategi for brint ⁽¹²⁾,
- der henviser til sin beslutning af 19. maj 2021 om en europæisk strategi for energisystemintegration ⁽¹³⁾,
- der henviser til sin beslutning af 7. juli 2021 om havvindmølleparker og vedvarende energisystemers indvirkning på fiskerisektoren ⁽¹⁴⁾
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 11. december 2019 om den europæiske grønne pagt (COM(2019)0640),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 10. marts 2020 med titlen »En ny industristrategi for Europa« (COM(2020)0102),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 20. maj 2020 med titlen »EU's biodiversitetsstrategi for 2030: Naturen skal bringes tilbage i vores liv« (COM(2020)0380) og den tilhørende beslutning af 9. juni 2021 med samme titel ⁽¹⁵⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 8. juli 2020 med titlen »En strategi for brint med henblik på et klimaneutralt Europa« (COM(2020)0301),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 8. juli 2020 med titlen »Styrkelse af en klimaneutral økonomi: En EU-strategi for integration af energisystemet« (COM(2020)0299),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 17. september 2020 med titlen »Styrkelse af Europas klimaambitioner for 2030 Investering i en klimaneutral fremtid til gavn for borgerne« (COM(2020)0562),
- der henviser til Kommissionens rapport af 14. oktober 2020 med titlen »2020-rapport om status over energiunionen i henhold til forordning (EU) 2018/1999 om forvaltning af energiunionen og klimaindsatsen« (COM(2020)0950),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 19. november 2020 med titlen »En EU-strategi for udnyttelse af potentialet i offshore vedvarende energi med en klimaneutral fremtid for øje« (COM(2020)0741),
- der henviser til Kommissionens forslag af 15. december 2020 til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om retningslinjer for den transeuropæiske energiinfrastruktur og om ophævelse af forordning (EU) nr. 347/2013 (COM(2020)0824),
- der henviser til Det Europæiske Miljøagenturs rapport nr. 3/2015 af 1. oktober 2015 med titlen »Marine protected areas in Europe's seas — An overview and perspectives for the future« (beskyttede havområder i Europas have — et overblik og perspektiver for fremtiden) og agenturets briefing af 6. oktober 2020 med titlen »Management effectiveness in the EU's Natura 2000 network of protected areas« (effektiviteten af forvaltningen af EU's Natura 2000-net af beskyttede områder),
- der henviser til den aftale, som blev vedtaget på den 21. partskonference under FN's rammekonvention om klimaændringer (COP21) i Paris den 12. december 2015 (Parisaftalen),

⁽⁹⁾ EUT C 270 af 7.7.2021, s. 2.

⁽¹⁰⁾ EUT C 371 af 15.9.2021, s. 58.

⁽¹¹⁾ EUT C 425 af 20.10.2021, s. 43.

⁽¹²⁾ EUT C 15 af 12.1.2022, s. 56.

⁽¹³⁾ EUT C 15 af 12.1.2022, s. 45.

⁽¹⁴⁾ Vedtagne tekster, P9_TA(2021)0338.

⁽¹⁵⁾ Vedtagne tekster, P9_TA(2021)0277.

Onsdag den 16. februar 2022

- der henviser til forretningsordenens artikel 54,
  - der henviser til udtalelser fra Transport- og Turismeudvalget og Fiskeriudvalget,
  - der henviser til betænkningen fra Udvalget om Industri, Forskning og Energi (A9-0339/2021),
- A. der henviser til, at EU har ratificeret Parisaftalen og den europæiske grønne pagt samt den nyligt vedtagne europæiske klimalov, som fastsætter et EU-mål om at reducere drivhusgasemissionerne med mindst 55 % inden 2030 og at nå målet om klimaneutralitet senest i 2050 samt supplerende mål med henblik på at bekæmpe virkningerne af de globale klimaændringer;
- B. der henviser til, at en omstilling til en økonomi, som er baseret på drivhusgasneutralitet og en høj andel af vedvarende energikilder, kræver en hurtig og ren energiomstilling, som sikrer bæredygtighed, forsyningssikkerhed og prismæssigt overkommelig energi samt den nødvendige energimæssige infrastruktur;
- C. der henviser til, at det betydelig fald i priserne på vedvarende offshoregenereret elektricitet har gjort den til en af de prismæssigt mest konkurrencedygtige energikilder, idet de normaliserede, vægtede gennemsnitsomkostninger ved offshore vindenergi på globalt plan er faldet med 48 % mellem 2010 og 2020 (fra 0,14 til 0,071 EUR pr. kWh), og dermed udgør den et afgørende element i den grønne omstilling, idet den baner vejen for en moderne, ressourceeffektiv og konkurrencedygtig økonomi og er blevet en af de vigtigste søjler i EU's klimaambitioner; der henviser til, at vedvarende offshoreenergi har mulighed for at anvende enorme energikilder til at beskytte husholdninger mod energifattigdom;
- D. der henviser til, at EU-strategien for vedvarende offshoreenergi bør tage hensyn til de forskellige geografiske særtræk ved havområderne i EU, hvilket gør det vanskeligt at udvikle en universalløsning;
- E. der henviser til, at EU's produktionssektor for vedvarende offshoreenergi er teknologisk førende og har et stort potentiale til at sætte skub i EU's økonomi ved at styrke væksten i ren energiproduktion i Europa og den øvrige verden;
- F. der henviser til, at det samlede beløb, der stod til rådighed for EU's forsknings- og udviklingsprogrammer til offshore vindenergi i de seneste ti år, var på 496 mio. EUR; der henviser til, at offentlige investeringer i forskning og udvikling inden for vindenergi-værdikæden allerede har haft afgørende indflydelse på sektorens mulighed for at udvikle sig; der henviser til, at de investeringer, der er nødvendige for at fortsætte den storstilede udbredelse af vedvarende offshoreenergi inden 2050, anslås til næsten 800 mia. EUR, ca. to tredjedele til finansiering af den tilhørende netinfrastruktur og ca. en tredjedel til offshore elproduktion; der henviser til, at NextGenerationEU-genopretningsplanen udgør en enestående mulighed for at mobilisere betydelige offentlige midler i tilgift til de private investeringer;
- G. der henviser til, at færdigheder og kvalifikationer blandt arbejdsstyrken er afgørende for, at strategien for vedvarende offshoreenergi kan blive en succes;
- H. der henviser til, at EU's havne spiller en afgørende rolle med hensyn til at sikre, at offshore vindenergi er omkostningseffektiv og kan bane vej for lokal udvikling i kystsamfundene;
- I. der henviser til, at Nordsøen i øjeblikket er verdens førende region med hensyn til anvendt kapacitet inden for offshore vindenergi; der henviser til, at europæiske havområder som Atlanterhavet, Middelhavet, Østersøen og Sortehavet er lovende steder for opskalering af offshore vindproduktion og ibrugtagning i EU; der henviser til, at de vestlige EU-medlemsstater ved Atlanterhavet har et højt naturligt potentiale for offshore vindenergi ved både bundforankrede og flydende havvindmøller; der henviser til, at de sydlige EU-medlemsstater ved Middelhavet har et højt potentiale for vindenergi ved mestendels flydende havvindmøller; der henviser til, at EU-medlemsstaterne ved Østersøen har et højt naturligt potentiale for vindenergi ved bundforankrede vindmøller; der henviser til, at de østlige EU-medlemsstater ved Sortehavet har et stort potentiale for energiudvinding ved både bundforankrede og flydende havvindmøller;
- J. der henviser til, at der er behov for yderligere forskning i indvirkningerne af forskellig vedvarende offshoreenergi-teknologi og -infrastruktur på havøkosystemer, havbiodiversiteten og beskyttede havområder;

Onsdag den 16. februar 2022

- K. der henviser til, at omstillingen til en klimaneutral økonomi bør ledsages af en genopretning af naturen uden at gå på kompromis med de eksisterende naturmål i EU's biodiversitetsstrategi for 2030 eller lade nogen i stikken som fastsat i den europæiske grønne pagt; der henviser til, at energiomstillingen bør være retfærdig og inklusiv;
- L. der henviser til, at projekter for vedvarende offshoreenergi og disses miljøkonsekvensvurderinger skal følge tilgangen med afbødningshierarki; der henviser til, at når undgåelse er umulig eller meget vanskelig, skal reduktionsforanstaltninger vedtages og gennemføres effektivt i alle faser, lige fra udvælgelse af lokaliteter til udnyttelse og nedlæggelse; der henviser til, at disse afbødende foranstaltninger omfatter foranstaltninger mod undervandsstøj som fastsat i miljøkonsekvensvurderinger;
- M. der henviser til, at Kommissionen bør vurdere, om det er muligt at etablere et vigtigt projekt af fælleseuropæisk interesse vedrørende en stor flydende vindmøllepark og et projekt vedrørende et hermed forbundet elektrolyseanlæg;
- N. der henviser til, at der er mulighed for at drage fordel af kompatibiliteten mellem kravene til det maritime rum for at sikre, at vedvarende offshoreenergi er i overensstemmelse med EU's biodiversitetsstrategi for 2030; der henviser til, at havvindmølleparker kan gavne havets biodiversitet, hvis de udformes og bygges bæredygtigt; der henviser til, at en kraftig udvidelse af produktionen af offshore vindenergi skal gribes intelligent an, så det sikres, at en sådan produktion kan eksistere side om side med andre aktiviteter i de berørte områder, og at der gøres mindst mulig skade på miljøet; der henviser til, at støjforurening fra opførelsen og driften af vindmølleparker, og navnlig fra søtransport, har en indvirkning på havøkosystemet og bør være omhandlet i miljølovgivningen; er af den faste overbevisning, at inddragelse af udviklere af vedvarende energi på et tidligt tidspunkt i processen vil bidrage til en vellykket tildeling af havområder; der henviser til, at tildelingen af havområder bør være resultatet af en fælles maritim fysisk planlægning og integreret kystzoneforvaltning, der rækker ud over de nationale grænser; der henviser til, at elektricitetsudbyttet fra havvindmøller overstiger udbyttet fra vindmøller på land og er mere tilbøjelige til at blive accepteret af dem, der bor i nærheden;
- O. der henviser til, at menneskelige aktiviteter, herunder vedvarende energi, ikke bør være tilladt i strengt beskyttede områder i EU, der er udpeget som sådanne inden for rammerne af EU's biodiversitetsstrategi for 2030;
- P. der henviser til, at strategiens mål om at skabe en langsigtet ramme, der fremmer en forsvarlig sameksistens mellem offshoreinfrastruktur og andre anvendelser af det maritime rum, bidrager til at beskytte miljøet og skaber grundlag for, at fiskersamfund kan trives;
- Q. der henviser til, at en retfærdig omstilling af arbejdere fra offshore olie- og gassektoren til sektoren for vedvarende offshoreenergi bør støttes ved en forbedret anerkendelse af deres færdigheder og kvalifikationer; der henviser til, at det er vigtigt at opretholde de højeste sociale og miljømæssige standarder;
- R. der henviser til, at udbredelsen af vedvarende offshoreenergi afhænger af den kollektive indsats i den offentlige og den private sektor; der henviser til, at offentligt ejede virksomheder kan spille en rolle sammen med private virksomheder i sektoren for vedvarende offshoreenergi; der henviser til, at revisionen af reglerne om statsstøtte og offentlige indkøb bør give mere fleksibilitet i gennemførelsen af den grønne omstilling, herunder projekter for vedvarende offshoreenergi;
1. mener, at bekæmpelse af klimaændringer ved hjælp af vedvarende offshoreenergi er afgørende for at nå målene i Parisaftalen og opretholde EU's forpligtelse til at opnå drivhusgasneutralitet inden 2050 i overensstemmelse med den seneste videnskabelige dokumentation som bekræftet i den europæiske grønne pagt og genopretningsplanen NextGenerationEU; fremhæver, at en klimaneutral økonomi kræver, at vedvarende energi ibrugtages i et hidtil uset omfang; fremhæver, at mange medlemsstater sakker bagud i opstilling og ibrugtagning af den nødvendige vedvarende energi og infrastruktur; fremhæver desuden, at samtlige medlemsstater bør gøre betydelige bestræbelser på at indfri deres fulde potentiale vedrørende vedvarende energi; understreger, at EU ikke vil være i stand til at leve op til sine klimaforpligtelser, hvis der ikke træffes yderligere foranstaltninger for at fremskynde anvendelsen af vedvarende offshoreenergi;

Onsdag den 16. februar 2022

2. opfordrer Kommissionen til at gøre vedvarende offshoreenergi og andre relevante energiteknologier et centralt led i EU's energisystem inden 2050;
3. understreger, at energibesparelser, energieffektivitet og vedvarende energi er blandt de vigtigste drivkræfter for at opnå en klimaneutral økonomi; minder om EU's efterlevelse af energieffektivitet først-princippet og fremhæver betydningen af at implementere dette princip i al relevant lovgivning og relevante initiativer;
4. fremhæver, at energiproduktionsmålene for vedvarende offshoreenergi i alle EU's have, som det er beskrevet i Kommissionens meddelelse COM(2020)0741, er mindst 60 GW i 2030 og 340 GW i 2050; minder om, at ifølge Kommissionens konsekvensanalyse, som ledsager meddelelse COM(2020)0562 ⁽¹⁶⁾, skal den installerede effekt af havvindmølleparker være på 70-79 GW for at sikre en omkostningseffektiv fremgang hen imod en 55 %-reduktion inden 2030; opfordrer medlemsstaterne og den offentlige og private sektor til at overgå reduktionsmålet på 55 % inden 2030; opfordrer indtrængende Kommissionen til at revidere reglerne for offentlige indkøb og statsstøttereglerne for at sikre en omkostningseffektiv omstilling understøttet af et velfungerende marked, der presser anvendelsen af offshore vindenergi; bemærker, at der findes farvande med i vidt omfang uudnyttet potentiale for vedvarende offshoreenergi såsom Atlanterhavet, Middelhavet, Østersøen og Sortehavet; fremhæver, at beslutningen om at finde plads til denne yderligere kapacitet af vedvarende offshoreenergi inden 2030 er af største betydning og bør anses for en prioritet samt fastsættes som sådan i EU inden 2023/2024, således at anlæggene kan stå færdige pr. 2030; fremhæver, at offshore-vindkraftens og den oceanbaserede energis konkurrenceevne som energikilde vil fortsætte med at stige, og at priserne fortsat vil falde yderligere i takt med den fortsatte udvikling og udbredelse; understreger, at vedvarende offshoreenergi er en bæredygtig energikilde, og at et bæredygtigt og pålideligt energisystem skal kombinere vedvarende offshoreenergi med andre energiteknologier, lagringsmuligheder og fleksibelt energiforbrug;
5. mener, at vedvarende offshoreenergi skal være bæredygtig i hele værdikæden og have begrænsede negative indvirkninger på miljøet og på den økonomiske, sociale og territoriale samhørighed; minder om, at den europæiske grønne pagt indeholder et tilsagn om, at ingen skal lades i stikken; understreger, at menneskers velbefindende bør være det centrale hensyn i den grønne omstilling;
6. bemærker den konkurrencefordel, som EU-virksomheder og -teknologier har inden for vedvarende offshoreenergi; opfordrer Kommissionen til at sikre, at EU bevarer sin teknologiske førerposition, fastholder talentmassen og leverer økonomisk overkommelig, ufarlig og bæredygtig energi, samtidig med at der tages hensyn til de potentielle konsekvenser, herunder dem der vedrører klimaforandringer og havmiljøet; understreger betydningen af at fastholde denne konkurrencefordel; understreger potentialet for vækst i sektoren og dens bidrag til EU's økonomi, herunder eksport af teknologi og systemer; fremhæver betydningen af at støtte investeringer i forskning og udvikling og bygge innovative teknologi-industrisystemer til vedvarende offshoreenergi gennem tværnationalt samarbejde og partnerskaber inden for Horisont Europa med henblik på at fremme og støtte solide EU-værdikæder, der er afgørende for de to omstillinger, samtidig med hurtig ibrugtagning af den innovation, der finder sted på området; understreger betydningen af industriarbejdspladser af høj kvalitet for at fremme en retfærdig omstilling;
7. understreger behovet for at opretholde en ren, konkurrencedygtig og bæredygtig forsyningskæde for vedvarende offshoreenergi inden for EU; understreger derfor behovet for, at leverandørerne efterlever de allerhøjeste standarder for kvalitet, sundhed, sikkerhed og miljø i henhold til EU-certificering og -standarder fastslået gennem en samrådsprocedure med alle relevante interessenter; fremhæver yderligere behovet for at minimere transportomkostningerne i forsyningskæden; mener, at offentlige udbud bør tage disse elementer i betragtning;
8. fremhæver, at ibrugtagningen af vedvarende offshoreenergi er en ideel lejlighed for øer og regioner i den yderste periferi til at dekarbonisere deres energimiks og massivt nedtrappe deres afhængighed af import af fossile brændstoffer; opfordrer til, at initiativet »Ren energi til EU's øer« intensiveres med et stærkt fokus på vedvarende offshoreenergi; minder om, at øer er særligt berørt af vandstandsstigningen i havene;
9. opfordrer Kommissionen til snarest muligt at foretage en konsekvensanalyse, der afklarer de økonomiske og socioøkonomiske konsekvenser af vedvarende offshoreenergi, og herunder sætte særligt fokus på eksisterende jobs og jobskabt i forbindelse med implementeringen af 300-450 GW kapacitet inden 2050;

⁽¹⁶⁾ SWD(2020)0176.

Onsdag den 16. februar 2022

10. opfordrer til, at lokale kompetente myndigheder vurderer initiativer, der fremmer lokaløkonomierne, lokale bæredygtige jobs og økonomiske aktiviteter ved indførelse af vedvarende offshoreenergi; opfordrer til identificering af synergier mellem sektorer, der bedst kan støtte den dobbelte grønne og digitale omstilling og bidrage til fremtidssikring af den økonomiske genopretning sammen med udviklingen af synergier med de tiltag, der muliggør en bæredygtig blå økonomi;

Infrastruktur og net

Investeringer i infrastruktur

11. understreger, at det haster med at forbedre og udvide den eksisterende infrastruktur, uden dog at tilsidesætte EU's biodiversitetsstrategi for 2030 og EU-retten på naturområdet, for at muliggøre øget brug af elektricitet baseret på vedvarende energikilder; beklager, at en række medlemsstater endnu ikke har nået deres mål om 10 % sammenkobling af elnet inden 2020, og opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at sikre passende infrastruktur, såsom transmissionslinjer, til at integrere og transportere offshore elektricitet fra vedvarende offshoreenergikilder; tilslutter sig EU-målet for 2030 om 15 % sammenkobling af elnet som fastsat i artikel 2 i forordning (EU) 2018/1999; opfordrer Kommissionen til at udtænke et forslag, der kan fremskynde indarbejdelsen af sammenkoblingsmålet; mener, at Unionen og dens medlemsstater bør udarbejde aftaler om infrastrukturen for offshore energi med geografiske naboregioner;

12. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at sørge for, at der er tilstrækkelig infrastruktur i EU med henblik på at sikre en omkostningseffektiv ibrugtagning af vedvarende offshoreenergi;

13. fremhæver betydningen af at sikre en bæredygtig og ansvarlig udvikling af sektoren for vedvarende offshoreenergi under hensyntagen til søtransportens og havnebyers afgørende rolle; fremhæver, at udviklingen af vedvarende offshoreenergi i bør tage hensyn til behovet for sikre sejlruiter og -korridorer og ankerpladser til skibsfart samt den fremtidige fastlæggelse af indsejlsruter til havne; understreger betydningen af at have moderne, bæredygtige og innovative havne til montering, fremstilling og vedligeholdelse af udstyr til vedvarende offshoreenergi samt den betragtelige investering, der er nødvendig for at opgradere havneinfrastrukturer, herunder transportterminaler, og skibe til at kunne levere disse tjenester; gør opmærksom på havnenes rolle som landingssteder på land for vedvarende offshoreproduceret energi og den dertil knyttede logistik og som knudepunkter for elektrisk offshore nettilslutning og sammenkoblinger på tværs af grænserne;

14. fremhæver, at adgang til vedvarende offshoreenergi også vil bidrage til at gøre havne grønnere, herunder i form af strømforsyning på land til skibe, der ligger ved kaj, og deres udvikling som knudepunkter for cirkulær industri; fremhæver, at medlemsstaternes maritime fysiske planer bør være forenelige med den fremtidige udvikling, herunder nye trafikstrømme, nye sejlruiter og større fartøjer, og at de bør sikre, at offshore energiinfrastruktur kan befinde sig side om side med søtransportruter, fiskeri, trafiksepareringssystemer, ankerpladser, flådeadgang og flådeaktiviteter samt havneudvikling; er kraftigt tilhænger af, at der sikres det højeste niveau af sikkerhed for skibe, der forbisejler infrastrukturen til vedvarende offshoreenergi, herunder tilstrækkelig operationsrækkevidde for skibstrafiktjeneste og indsættelse af redningsfartøjer i området;

15. glæder sig over Kommissionens forslag til en revision af TEN-E-forordningen for at nå den europæiske grønne pagts mål og for at tilpasse lovgivningen til 1,5 °C og glæder sig også over den opmærksomhed, som Kommissionen giver sektoren for vedvarende offshoreenergis behov og prioriteter; understreger, at udviklingen af bæredygtige og effektive hybride og radiale offshorevindaktiver til produktion, sammenkobling og transmission kræver fremadrettet offentlig og privat planlægning og investeringer; er af den faste overbevisning, at lovgivningsmæssige rammer bør fremme foregribende investeringer; fremhæver behovet for at sikre, at der sker en koordination og afpasning mellem planer for udvikling af el-net henholdsvis til lands og til vands, herunder gennem indkredsning af steder for offshoreforbindelsers adgang til land og indarbejdelse i landnettet; opfordrer medlemsstaterne til at fremskynde den fornødne netinfrastruktur for at fremme den grønne omstilling, for hvilken overgangen til elektrificering er afgørende; anerkender, at de omfattende investeringer, og som ofte implementeres samtidigt, vil kræve omhyggelig og nøjagtig tilrettelæggelse;

16. understreger betydningen af i fællesskab at fastsætte omfanget af den vedvarende offshoreenergi-produktion, som medlemsstaterne skal foretage inden for hvert havområde i henholdsvis 2030, 2040 og 2050, og at aftale samarbejde herom for så vidt angår at sikre investeringssikkerhed og indfrielse af klima- og energimålene;

Onsdag den 16. februar 2022

17. anerkender potentialet for vedvarende offshoreenergi i alle de europæiske havområder og opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til yderligere at fremme nøgleteknologier til at udnytte denne energi;
18. glæder sig over Kommissionens tilsagn vedrørende strategien om at befordre dialog om miljømæssig, økonomisk og social bæredygtighed ved vedvarende offshoreenergi og at fremme et »praksisfællesskab«, hvor alle interessenter, herunder industri, NGO'er, fiskere og forskere, kan føre drøftelser, udveksle erfaringer og samarbejde om fælles projekter fra et tidligt stadie;
19. bemærker de potentielle fordele, der er forbundet med at kombinere offshore-produktionsfaciliteter og transmissionsaktiver i udbudsproceduren; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at analysere potentialet og mulige udfordringer ved denne altomfattende tilgang til udbud og vurdere dens anvendelighed på forskellige strukturer; understreger, at denne analyse skal tage hensyn til de mulige udfordringer med hensyn til at sikre incitament og optimal planlægning af offshore- og onshore-transmissionsnet;
20. minder om, at elproduktion fra vedvarende offshoreenergi også skaber en mulighed for produktion af vedvarende brint som beskrevet i Kommissionens meddelelse COM(2020)0741, COM(2020)0299 og COM(2020)0301;
21. bemærker den iboende komplementaritet mellem forskellige vedvarende energiteknologier for så vidt angår fælles infrastruktur, forsyningskædesynergi og mere pålidelig aggregeret strømproduktion;
22. understreger behovet for investering i infrastruktur til at støtte udbygningen af sektoren for vedvarende offshoreenergi, navnlig investering i havne så disse kan håndtere større vindmøller og komponenter og har kapacitet til operationer og vedligeholdelse (inklusive oplæringssteder), og opføre anlæg til brug for nedlæggelse og fremstilling af bundforankrede og flydende havvindmøller; fremhæver den omstændighed, at vedvarende offshoreenergi vil blive afgørende for energiforsyningsikkerheden, og at der skal tages de fornødne skridt til at sikre infrastrukturen mod cyberangreb;

Samarbejde mellem medlemsstaterne

23. understreger, at samarbejde mellem medlemsstaterne er afgørende for at maksimere den effektive brug af offshore-energiressourcer under hensyntagen til de særlige forhold i hvert område; fremhæver vigtigheden af energisamarbejdet i Nordsøen og behovet for igen at medtage Det Forenede Kongerige; bemærker, at den nuværende retlige ramme bør forbedres for at fremme et sådant frivilligt samarbejde i et tilstrækkeligt omfang; er af den faste overbevisning, at undladelse af at fremme samarbejdet mellem medlemsstaterne og indbyrdes forbundne ikke-EU-lande vil hæmme udrulningen af offshore energi; opfordrer indtrængende Kommissionen og medlemsstaterne til at træffe de nødvendige foranstaltninger uden yderligere forsinkelse; opfordrer medlemsstaterne til straks at koordinere og udarbejde planer for offshore udvikling;
24. understreger, at regionalt samarbejde mellem EU's medlemsstater og nabostater inden for de enkelte havområder bør fremmes gennem fælles planlægning ved at fjerne lovgivningsmæssige hindringer samt ved at udarbejde kort over den regionale fysiske udnyttelse af havene, som alle interessenter har adgang til, og som regelmæssigt revideres via en fælles overvågningsramme;
25. glæder sig over Kommissionens hensigt om at koordinere med medlemsstaterne for at støtte udbredelsen af 100 MW bølge- og tidevandsenergi senest i 2025 og mindst 1 GW senest i 2030;
26. glæder sig over Kommissionens forslag til en forordning om retningslinjer for den transeuropæiske energiinfrastruktur og om ophævelse af forordning (EU) nr. 347/2013 og støtter oprettelsen af et enkelt kontaktpunkt for hvert prioriteret offshorenetkorridor, som burde lette koordineringen mellem medlemsstaterne og godkendelsesprocessen for projekter for vedvarende offshoreenergi af fælles interesse;

Fjernvarme og fjernkøling

27. bemærker, at elektricitet og direkte opvarmning og køling produceret fra vedvarende offshoreenergikilder kan bidrage til at gøre enhver slutanvendelse af elektricitet, såsom varmepumper, grønnere, og føre til et fald i og på sigt fjerne drivhusgasemissioner; fremhæver potentialet for at integrere vedvarende offshoreenergi i fjernvarme gennem ren elektricitet og varmepumper;

Onsdag den 16. februar 2022

28. opfordrer Kommissionen til at analysere bedste praksis på modne fjernvarme- og fjernkølingsmarkeder til gavn for nye markeder; understreger, at medlemsstaterne har mulighed for at opbygge kapacitet til at lagre opvarmning og køling og dermed fremme optagelsen af store udsving i vedvarende offshoreenergi; understreger, at manglende data og afkobling fra bygningsrenoveringsstrategier på kommuneniveau udgør en stopklods for en yderligere integration af vedvarende energikilder på markederne for fjernvarme og fjernkøling;

29. fremhæver nationale og lokale myndigheders rolle i den strategiske planlægning af opvarmning og køling og med hensyn til at støtte fjernenergioperatører ved at nedbringe investeringsrisikoen og lette adgangen til direkte finansiering fra den offentlige sektor;

Forskning og udvikling

30. er fast overbevist om, at EU og medlemsstaterne bør støtte forskning i og udvikling af tilslutningspunkter til flere formål; understreger behovet for at skabe en langsigtet ramme for sådanne tilslutningspunkter, der effektivt kan integrere offshore- og onshore-markederne; opfordrer Kommissionen til at bistå fabrikanten af forskelligt udstyr med at udvikle en fælles standard, der kan sikre kompatibilitet og interoperabilitet mellem tilslutningspunkterne; fremhæver, at nye teknologier, såsom tilslutningspunkter til flere formål, skal designes, afprøves, demonstreres og gøres mindre risikobetonede for at fremskynde introduktionen på markedet; opfordrer til, at der skabes passende rammebetingelser for at sikre en hurtig udvikling af disse teknologier;

31. opfordrer indtrængende Kommissionen, medlemsstaterne og den private sektor til at øge investeringerne i forskning og udvikling inden for cirkulær og naturinkluderende design til vedvarende offshoreenergi samt teknologi til genanvendelse og demontering af vedvarende offshoreenergistationer;

32. understreger, at EU's sektor for vedvarende offshoreenergi er afhængig af importerede råstoffer og komponenter til fremstilling, og at forsyningskæderne for disse stoffer bør beskyttes; gentager behovet for, at leverandørerne efterlever de allerhøjeste standarder for kvalitet, sundhed, sikkerhed og miljø i henhold til EU-certificering og -standarder;

33. er af den faste overbevisning, at EU og medlemsstaterne bør støtte forskning i og udvikling af flydende havbaserede vind-, tidevands-, bølge- og vandstrømkraftværker, der kan tilpasses de forskellige havbundsforhold i Europa; understreger også i denne forbindelse behovet for at støtte forskning, udvikling, opskalering og kommerialisering af dekarboniseringen af hele værdikæden for vedvarende offshoreenergi, af teknologier, der anvender vedvarende energikilder såsom offshore vindkraft til at dekarbonisere andre sektorer, og af sektorkobling;

34. fremhæver behovet for at udnytte vedvarende offshoreenergi på store vanddybder; fremhæver, at flydende teknologi muliggør højere og mere konstante vindhastigheder, hvilket også kan minimere vindmøllens miljøpåvirkning og mindske presset i forbindelse med kystplanlægning; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at fremme forskning i, udvikling og overvågning af og innovation inden for teknologier såsom flydende platforme; understreger, at dette for EU udgør en enestående mulighed for at blive førende på verdensplan inden for vedvarende offshoreenergiteknologier, som vil være af central betydning for dekarbonisering;

35. mener, at det er afgørende at have centrale segmenter af værdikæder for vedvarende energi i Europa for at nå EU's klimamål og give borgerne betydelige økonomiske fordele; opfordrer til, at der træffes passende foranstaltninger til at støtte den rolle, som lokalt europæisk indhold spiller i forsyningskæden og lovgivningen for strategien for vedvarende energi;

36. glæder sig over, at Kommissionen og Den Europæiske Investeringsbank er fast besluttet på at samarbejde med andre finansielle institutioner om at støtte strategiske og mere risikofyldte investeringer i offshoreenergi gennem InvestEU, samtidig med at det sikres, at EU forbliver førende på det teknologiske område;

37. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til i forbindelse med den europæiske grønne pagt at øge anvendelsen af EU's fonde til at støtte udviklingen af vedvarende offshoreenergi i områder og øer i den yderste periferi for på effektiv vis at begrænse deres afhængighed af fossile brændstoffer;

Onsdag den 16. februar 2022

38. understreger, at udvidelsen af vedvarende offshoreenergi vil kræve en stor højt specialiseret og kvalificeret arbejdsstyrke, og opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at tage de nødvendige skridt til at foregribe manglen på kvalificeret arbejdskraft ved at sikre attraktive arbejdsvilkår under hensyntagen til sundhed og sikkerhed; støtter Kommissionens ambition om at støtte kompetente nationale og regionale myndigheder i at skabe og udbyde specifikke uddannelses- og erhvervsuddannelsesprogrammer inden for vedvarende offshoreenergi, og anerkender behovet for at udvikle en pulje af kvalificeret arbejdskraft på feltet; opfordrer Kommissionen til at medtage området for vedvarende offshoreenergi i sin næste europæiske dagsorden for færdigheder for at hjælpe enkeltpersoner, multinationale selskaber samt små og mellemstore virksomheder med at udvikle de nødvendige færdigheder til sektoren for vedvarende offshoreenergi; understreger betydningen af kvinders beskæftigelse i offshoresektorens yderst tekniske miljø;

39. mener, at det igennem hele projektcyklussen er afgørende at udforme, udvikle og ibrugtage vedvarende offshoreenergi på en cirkulær og vedvarende måde; understreger navnlig, at den betydelige mængde metaller og mineraler, der er nødvendige for at støtte væksten inden for vedvarende teknologier, skal tilvejebringes ansvarligt og cirkulært;

40. understreger de betydelige muligheder for at udvikle vedvarende offshore-brint, som kan bidrage til en yderligere udvikling af markedet for vedvarende brint; opfordrer Kommissionen til at vurdere, hvordan vedvarende offshoreenergikilder kan bane vejen for udvikling af produktionen af vedvarende brint;

41. fremhæver vigtigheden af private og offentlige investeringer i sektoren for vedvarende offshoreenergi med henblik på ibrugtagning af vedvarende offshoreenergiteknologier i stor skala; gentager sin opfordring til Kommissionen om at skræddersy Horisont Europa til udviklingen, opskaleringen og kommercialiseringen af banebrydende teknologier og innovationer i Unionen for at bygge bro over kløften mellem innovation og markedsudbredelse, ved at yde risikofinansiering til teknologi, der befinder sig på et tidligt stadium, og til demonstrationsprojekter og udvikle tidlige værdikæder for at støtte udviklingen af forskningsinfrastruktur, også med henblik på at mindske de eksisterende kløfter mellem medlemsstaterne;

42. fremhæver, at forbedrede færdigheder inden for vedvarende offshoreenergi og sektorspecifik viden er aktiver, der kan eksporteres til ikke-EU-lande og dermed bidrage til EU's eksport af tjenesteydelser og til bekæmpelse af klimaændringer på globalt plan;

Tilladelser og fysiske planer for havområderne***Strømlining af udstedelsen af tilladelser***

43. understreger, at opfyldelsen af 2030- og 2050-målene kræver, at udbygningen af vedvarende offshoreenergi fremskyndes; fremhæver behovet for en mere bæredygtig forvaltning af det maritime rum og kysterne for at frigøre potentialet ved vedvarende offshoreenergi; er af den faste overbevisning, at en ordentlig proces for maritim fysisk planlægning skal ledsages af en solid tilgang til offentlig deltagelse, således at alle interessenters og kystsamfunds synspunkter tages i betragtning; bemærker, at den store interesse i vedvarende offshoreenergi vil tiltrække et øget antal ansøgninger om tilladelse; opfordrer medlemsstaterne til hurtigst muligt at forenkle de relevante procedurer og koordinere deres indsats; opfordrer medlemsstaterne til at indføre et enkelt kontaktpunkt;

44. bemærker den langvarige proces med at lancere projekter med vedvarende offshoreenergi og det påtrængende behov for at fremskynde denne for at nå målene for 2030 og 2050; bemærker, at en strømlining af medlemsstaternes procedurer og tekniske standarder vil fremme en hurtigere udbygning heraf; opfordrer medlemsstaterne til at fastlægge en gennemsigtig procedure og at overveje at indføre tidsfrister for udstedelse af tilladelser, herunder de nødvendige miljøvurderinger og -undersøgelser samt høringer af interessenter, og til at indføre tidsfrister for godkendelse, når der er tilvejebragt fuldstændige dossierer, med en frist for en afgørelse; understreger betydningen af at afkorte procedurer, hvor det er nødvendigt, og træffe foranstaltninger til at sikre, at fristerne overholdes;

45. understreger vigtigheden af og potentialet ved forhåndsgodkendte lokaliteter til udvikling af offshoreenergi samt placering af forbindelses- og transmissionsledninger med henblik på at fjerne usikkerheden ved projekterne og nedbringe leveringstider;

Onsdag den 16. februar 2022

46. finder det af afgørende betydning at opbygge en bred offentlig konsensus om projekter for vedvarende offshoreenergi gennem inddragelse af lokale aktører for at øge offentlighedens accept af offshore vindenergi og de store infrastrukturer, som det kræver; opfordrer til en gennemsigtig og meningsfuld inddragelse af kystsamfund, herunder dem, der er beliggende i de mest fjerntliggende regioner og på øer; og andre interessenter i projekterne; understreger vigtigheden af at øge borgernes tillid til, at der med vedvarende energikilder vil kunne opnås energiuafhængighed og -forsynings-sikkerhed; tilskynder Kommissionen og medlemsstaterne til at udvikle kvikskranker med strømlinet information om finansieringsmuligheder for industrielle demonstrationsprojekter inden for nyskabende vedvarende offshoreenergiteknologier;

Tilpasning af de fysiske planer for havområderne og de nationale energi- og klimaplaner

47. bemærker, at det område, der i alt skal til for at sikre, at havvindmøllekapaciteten for havene i nord opfylder målene for 2050, forventes at være 2,8 %; er af den faste overbevisning, at inddragelse af udviklere af vedvarende offshoreenergi på et tidligt tidspunkt i processen vil bidrage til en vellykket tildeling af havområder; understreger, at tildelingen af plads bør være resultatet af en fælles maritim fysisk planlægning og integreret kystzoneforvaltning, der rækker ud over de nationale grænser; opfordrer til en gennemsigtig proces og regional maritim fysisk planlægning med henblik på at lette en tidlig og inklusiv tilgang for alle interessenter;

48. henleder opmærksomheden på anbefalingerne fra det Horisont - 2020-finansierede projekt The Multi-Use in European Seas, som undersøgte mulighederne for at anvende de europæiske have til flere formål med udgangspunkt i fem havområder i EU; minder om sin anbefaling om, at forvaltningen af havene ikke længere kan overlades til en enkelt sektor, hvis de skal udvikles på bæredygtig vis, men kræver en mere holistisk og integreret tilgang, og at anvendelse af havet til flere formål ikke blot er begrænset til deling af den samme plads på havet, men også bør omfatte fælles brug af infrastruktur og andre aktiver og fælles aktiviteter;

49. fremhæver nødvendigheden af at sikre tilstrækkelig plads til udvikling af vedvarende offshoreenergi og mener, at anvendelse af havet til flere formål proaktivt bør lettes og fremmes af offentlige tilsynsorganer og respektive støtteprogrammer, som går langt videre end rene fysiske planlægningsløsninger; bemærker, at medlemsstaterne i forbindelse med udarbejdelsen af deres maritime fysiske planer blev anmodet om ikke blot at søge efter de bedste tilgængelige data og tilstræbe bred offentlig deltagelse, men også undersøge mulighederne for samplacering af maritime aktiviteter;

50. bemærker, at medlemsstaterne i henhold til forordning (EU) 2018/1999 skulle forelægge deres nationale energi- og klimaplaner inden den 31. december 2019 og er forpligtet til at aflægge en fremskridtsrapport hvert andet år; bemærker, at medlemsstaterne i henhold til direktiv 2014/89/EU skulle udarbejde fysiske planer for det maritime rum senest den 31. marts 2021; beklager, at ikke alle medlemsstater endnu har forelagt deres fysiske planer for det maritime rum, og opfordrer indtrængende Kommissionen til at træffe foranstaltninger; bemærker risikoen for uforenelighed mellem de nationale energi- og klimaplaner og de fysiske planer for det maritime rum med hensyn til tildeling af plads; understreger, at der er behov for en hurtig tilpasning af direktivet om maritim fysisk planlægning og forordningen om den nationale energi- og klimaplan samt anden relevant EU-lovgivning; opfordrer indtrængende medlemsstaterne til omgående at koordinere og udarbejde planer for offshore udviklingen for 2030 og efter 2030;

51. glæder sig i denne henseende over strategiens mål om at skabe en langsigtet ramme, der fremmer en forsvarlig sameksistens mellem offshore infrastruktur og andre anvendelser af det maritime rum og bidrager til at beskytte miljøet;

52. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at anlægge en fuldstændig og holistisk livscyklustilgang, når de planlægger og omsætter målet på 300 GW til 450 GW for vedvarende offshoreenergi inden 2050;

53. opfordrer Kommissionen til at foretage en analyse af konsekvenserne af en nedlæggelse af offshore anlæg og til om fornødent at vedtage en EU-strategi for bæredygtig nedlæggelse af offshore infrastruktur med henblik på at minimere miljømæssige, sikkerhedsmæssige og økonomiske konsekvenser; fremhæver, at en sådan strategi bør omfatte såvel demontering af eksisterende infrastruktur som fremtidige nedlæggelsesaktiviteter; understreger, at det kun er nødvendigt med en fremtidig retlig ramme for hele EU, hvis analysen viser, at de nuværende retlige rammer og instrumenter i EU's medlemsstater har væsentlige mangler; opfordrer indtrængende Kommissionen til at etablere en enkel overvågningsramme, der kan sikre en gennemsigtig og effektiv rapportering om fremskridtene med udbygningen af vedvarende offshoreenergi, og som viser, hvorvidt medlemsstaterne er på rette vej med hensyn til opfyldelsen af GW-målene for 2030 og 2050; mener, at Kommissionen i overensstemmelse med rapporteringskravene i direktivet om fremme af vedvarende energi bør aflægge rapport til Parlamentet om, hvorvidt anvendelsen af vedvarende offshoreenergi er på rette vej;

Onsdag den 16. februar 2022

54. opfordrer til senest i 2025 at forbyde deponering af udfasede vindmøllevinger i hele EU for at sikre cirkularitet, minimere de negative miljøpåvirkninger på jordbund og have samt øge niveauet af jordbundsbeskyttelse;

Markedets udformning

55. understreger, at udbredelsen af vedvarende offshoreenergi afhænger af en passende gennemførelse af veludformede markedsregler og stabile lovgivningsmæssige rammer i betragtning af den lange varighed af sådanne investeringer; fremhæver, at omkostningerne ved offshore vindenergi er faldet dramatisk i de seneste to årtier, og opfordrer derfor Kommissionen og medlemsstaterne til at sikre de bedst mulige rammebetingelser for en markedsdrevet offshore vindudvikling; fremhæver, at det uden en snarlig udfasning af fossile brændstoffer og subsidier til fossile brændstoffer og en kraftig stigning i produktionen af offshore vindenergi vil være umuligt at nå målene for vedvarende energi og holde den globale opvarmning under 1,5 °C ved århundredets udgang;

56. opfordrer til, at vurderingen af fordelingen af omkostninger og fordele mellem produktionen og transmissionen af vedvarende offshoreenergi er bæredygtig og socioøkonomisk holdbar, idet der sikres de rette incitamenter og en stabil reguleringsramme for udviklere; understreger, at usikkerhed med hensyn til fordelingen af omkostninger og fordele afskrækker virksomheder fra at iværksætte projekter for vedvarende offshoreenergi; opfordrer Kommissionen til at fremskynde offentliggørelsen af EU's retningslinjer for deling af omkostninger og fordele ved hybride offshoreprojekter;

57. understreger, at eksisterende EU-finansieringsinstrumenter såsom Connecting Europe-faciliteten kan støtte mobiliseringen af den nødvendige finansiering til fremme af grænseoverskridende løsninger for vedvarende energi og fælles projekter i EU; bemærker, at Connecting Europe-faciliteten kan anvendes til at udpege potentielle lokaliteter til offshore udvikling og finansiere de nødvendige undersøgelser og anlægsarbejder til projekter, som involverer to eller flere EU-medlemsstater;

58. opfordrer Kommissionen til at tilskynde medlemsstaterne til, hvis det er relevant, at medtage projekter for vedvarende offshoreenergi i deres nationale genopretnings- og resiliensplaner og i andre nationale programmer, der finansieres med EU-midler;

59. opfordrer til en revision af den eksisterende reguleringsramme for EU's elektricitetsmarkeder for at fremme udnyttelsen af vedvarende offshoreenergi og udelukke kunstige handelsbarrierer, faste priser, subsidier og andre markedsfordrejende mekanismer, der hindrer en fortsat vellykket integration af vedvarende offshoreenergi; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til nøje at analysere muligheden for at skabe særlige offshorebudområder og eksisterende budområder samt deres egnethed til at integrere den voksende kapacitet inden for vedvarende offshoreenergi; opfordrer Kommissionen til at identificere eksisterende reguleringsmekanismer, der med succes fremmer integrationen af vedvarende offshoreenergi i et velfungerende energimarked som led i en fremtidssikret model, herunder fremme af hybride projekter og nye former for samarbejde; opfordrer Kommissionen til at undersøge bedre udviklingsbetingelser for hybride projekter med henblik på at sikre en bedre og hurtigere gennemførelse af hybride projekter for vedvarende offshoreenergi og mere fleksible vilkår for at fremme innovation, herunder nye kategorier af aktiver, navnlig for havvindmølleparker, der er forbundet med samkøringslinjer for to eller flere markeder; anerkender, at tariffene bør tage højde for den risiko, som er forbundet med at have førerrollen i branchen og investere i ibrugtagning af ny teknologi;

60. understreger behovet for en markedsudformning, der er fuldt ud forenelig med vedvarende offshoreenergi, herunder behovet for at sikre en optimal konfiguration af budområder for vedvarende offshoreenergi; mener, at infrastruktur for vedvarende offshoreenergi på transmissionsniveau bør reguleres på grundlag af regler om adskillelse, hvor der er en klart defineret opdeling af roller og ansvarsområder for så vidt angår systemansvar og tredjepartsadgang samt gennemsigtige tariffer og betingelser, og på denne vis bidrage til det indre marked og energiunionen;

61. anerkender, at omstillingen til ren energi kræver, at bæredygtighed og CO₂-fodaftrykket i hele værdikæden tages i betragtning ved udnyttelsen af vedvarende offshoreenergi og anden energiteknologi; understreger, at offshore-udbudsprocedurerne bør omfatte bæredygtighedskriterier;

62. anerkender, at vedvarende brint vil indtage en central rolle i EU's vej mod at opnå kulstofneutralitet inden 2050; understreger, at vedvarende offshoreenergi alene på grund af projekternes størrelse og høje kapacitet vil spille en afgørende rolle med hensyn til at fremskynde produktionen af vedvarende brint; mener, at støtte til forskning og udvikling er påkrævet for at tilskynde industrien til at aftage vedvarende brint på markedet via store kommercielle projekter og dermed skabe en reel bæredygtig efterspørgsel i de sektorer, hvor det er vanskeligt at reducere emissionerne;

Onsdag den 16. februar 2022

o

o o

63. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen;
-

Onsdag den 16. februar 2022

P9_TA(2022)0033

Vurdering af gennemførelsen af artikel 50 i TEU

Europa-Parlamentets beslutning af 16. februar 2022 om vurdering af gennemførelsen af artikel 50 i TEU (2020/2136(INI))

(2022/C 342/09)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til traktaten om Den Europæiske Union (TEU), særlig artikel 50 og artikel 8,
- der henviser til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), særlig artikel 218,
- der henviser til Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder,
- der henviser til Det Forenede Kongeriges meddelelse af 29. marts 2017 om, at det havde til hensigt at udtræde af Den Europæiske Union og Det Europæiske Atomenergifællesskab i overensstemmelse med artikel 50, stk. 2, i TEU og artikel 106a i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab,
- der henviser til Det Europæiske Råds retningslinjer (artikel 50) af 29. april 2017 efter Det Forenede Kongeriges meddelelse i henhold til artikel 50 af 15. december 2017 om den anden fase af brexitforhandlingerne og af 23. marts 2018 om rammen for de fremtidige forbindelser mellem EU og Det Forenede Kongerige,
- der henviser til Rådets afgørelse af 22. maj 2017 om direktiverne for forhandlingerne om en aftale med Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland, der fastsætter ordningerne for dets udtræden af Den Europæiske Union, og til Rådets afgørelse af 29. januar 2018 som supplement til Rådets afgørelse af 22. maj 2017 om bemyndigelse til at indlede forhandlinger med Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland om en aftale om ordninger i forbindelse med dets udtræden af Den Europæiske Union og supplerende direktiver for forhandlingerne,
- der henviser til Rådets afgørelse (EU, Euratom) 2020/266 af 25. februar 2020 om bemyndigelse til at indlede forhandlinger med Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland om en ny partnerskabsaftale⁽¹⁾ og de direktiver, der er fastsat i addendummet hertil med henblik på forhandling af et nyt partnerskab med Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland, og som er blevet offentliggjort,
- der henviser til sine beslutninger af henholdsvis 5. april 2017 om forhandlingerne med Det Forenede Kongerige efter meddelelsen om, at det har til hensigt at træde ud af Den Europæiske Union⁽²⁾, af 3. oktober 2017 om status i forhandlingerne med Det Forenede Kongerige⁽³⁾, af 13. december 2017 om status i forhandlingerne med Det Forenede Kongerige⁽⁴⁾, af 14. marts 2018 om rammerne for de fremtidige forbindelser mellem EU og Det Forenede Kongerige⁽⁵⁾, af 18. september 2019 om situationen vedrørende Det Forenede Kongeriges udtræden af Den Europæiske Union⁽⁶⁾, af 15. januar 2020 om gennemførelse og overvågning af bestemmelserne om borgernes rettigheder i udtrædelsesaftalen⁽⁷⁾ og af 12. februar 2020 om det foreslåede forhandlingsmandat med henblik på et nyt partnerskab med Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland⁽⁸⁾,
- der henviser til sin henstilling af 18. juni 2020 om forhandlingerne om et nyt partnerskab med Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland⁽⁹⁾,

⁽¹⁾ EUT L 58 af 27.2.2020, s. 53.

⁽²⁾ EUT C 298 af 23.8.2018, s. 24.

⁽³⁾ EUT C 346 af 27.9.2018, s. 2.

⁽⁴⁾ EUT C 369 af 11.10.2018, s. 32.

⁽⁵⁾ EUT C 162 af 10.5.2019, s. 40.

⁽⁶⁾ EUT C 171 af 6.5.2021, s. 2.

⁽⁷⁾ EUT C 270 af 7.7.2021, s. 21.

⁽⁸⁾ EUT C 294 af 23.7.2021, s. 18.

⁽⁹⁾ EUT C 362 af 8.9.2021, s. 90.

Onsdag den 16. februar 2022

- der henviser til sin lovgivningsmæssige beslutning af 29. januar 2020 om udkast til Rådets afgørelse om indgåelse af aftalen om Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirlands udtræden af Den Europæiske Union og Det Europæiske Atomenergifællesskab ⁽¹⁰⁾,
  - der henviser til Kommissionens erklæring til Europa-Parlamentets plenarforsamling af 16. april 2019,
  - der henviser til aftalen om Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirlands udtræden af Den Europæiske Union og Det Europæiske Atomenergifællesskab ⁽¹¹⁾ (»udtrædelsesaftalen«) og til den ledsagende politiske erklæring, der fastlægger rammen for de fremtidige forbindelser mellem Den Europæiske Union og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland ⁽¹²⁾ (»den politiske erklæring«),
  - der henviser til Det Europæiske Råds afgørelse (EU) 2018/937 af 28. juni 2018 om Europa-Parlamentets sammensætning ⁽¹³⁾,
  - der henviser til EU-Domstolens dom af 10. december 2018, Andy Wightman m.fl. mod Secretary of State for Exiting the European Union, C-621/18, ECLI:EU:C:2018:999,
  - der henviser til Europa-Parlamentets Forskningsstjenestes indgående analyse med titlen »Article 50 TEU in practice: How the EU has applied the 'exit' clause«,
  - der henviser til studiet fra marts 2021 bestilt af Europa-Parlamentets Temaafdeling for Borgernes Rettigheder og Konstitutionelle Anliggender med titlen »Interpretation and implementation of Article 50 TEU — Legal and institutional assessment«,
  - der henviser til Belfaftalen af 10. april 1998 mellem Det Forenede Kongeriges regering, Irlands regering og de øvrige deltagere i flerpartsforhandlingerne (»langfredagsaftalen«),
  - der henviser til forretningsordenens artikel 54 og til artikel 1, stk. 1, litra e), i og bilag 3 til afgørelse truffet af Formandskonferencen den 12. december 2002 om proceduren for tilladelse til at udarbejde initiativbetænkninger,
  - der henviser til udtalelse fra Udenrigsudvalget,
  - der henviser til skrivelse fra Udvalget om International Handel,
  - der henviser til betænkning fra Udvalget om Konstitutionelle Anliggender (A9-0357/2021),
- A. der henviser til, at formålet med denne betænkning er at analysere de måder, hvorpå bestemmelserne i artikel 50 i TEU er blevet fortolket og anvendt, og den måde, hvorpå proceduren for Det Forenede Kongeriges udtræden af EU i henhold til samme artikel er blevet tilrettelagt og gennemført, herunder de dragne erfaringer med hensyn til EU-retten og Den Europæiske Unions funktionsmåde;
- B. der henviser til, at overvejelserne om gennemførelsen af artikel 50 i TEU bidrager til en bedre forståelse af de centrale elementer af EU's forfatningsmæssige identitet, de principper, der ligger til grund for den europæiske integration, beslutningsautonomiens betydning og retten til at regulere, som der alt sammen vil skulle tages hensyn til i forbindelse med fremtidige traktatændringer;
- C. der henviser til, at artikel 50 i TEU behandler den allerede eksisterende usikkerhed og tvetydighed vedrørende retten til at forlade EU, idet den udtrykkeligt giver medlemsstaterne den unilaterale ret til udtræden uden andre betingelser end overholdelsen af landets egne nationale forfatningsmæssige krav;
- D. der henviser til, at artikel 50 i EU ved udtrykkeligt at give mulighed for udtræden i henhold til EU-retten fastlægger den eneste procedure, hvorunder en medlemsstat lovligt kan forlade EU;

⁽¹⁰⁾ EUT C 331 af 17.8.2021, s. 38.

⁽¹¹⁾ EUT L 29 af 31.1.2020, s. 7.

⁽¹²⁾ EUT C 34 af 31.1.2020, s. 1.

⁽¹³⁾ EUT L 165 I af 2.7.2018, s. 1.

Onsdag den 16. februar 2022

- E. der henviser til, at artikel 50 i TEU er tavs eller ikke tilstrækkelig klar med hensyn til adskillige aspekter af proceduren, der opstod under Det Forenede Kongeriges udtræden af Unionen;
- F. der henviser til, at artikel 50 i TEU ikke pålægger nogen formelle krav med hensyn til meddelelse af hensigten om at forlade Unionen eller angående fristen for eller tilbagekaldelse af denne meddelelse; der henviser til, at artikel 50 ikke udtrykkeligt giver mulighed for overgangsordninger;
- G. der henviser til, at artikel 50 i TEU ikke fastsætter specifikke krav angående en eventuel forlængelse af den periode på to år, som er fastsat i henhold til artikel 50, stk. 3, i TEU, hvilket derfor giver mulighed for fleksibilitet i forhandlingsprocessen;
- H. der henviser til, at artikel 50 i TEU bekræfter, at EU-medlemskab er frivilligt, hvilket indebærer, at en medlemsstat ikke kan tvinges til at blive i eller forlade EU; der henviser til, at beslutningen om at udtræde af Unionen er en suveræn beslutning truffet af en medlemsstat i overensstemmelse med den pågældende udtrædende medlemsstats interne forfatningsmæssige orden;
- I. der henviser til, at det i overensstemmelse med princippet om loyalt samarbejde kræves, at meddelelsen indgives, så snart beslutningen om at udtræde er truffet;
- J. der henviser til, at EU-Domstolen i sin dom af 10. december 2018 i sagen *Andy Wightman m.fl. mod Secretary of State for Exiting the European Union* præciserede, at den udtrædende medlemsstat frit og ensidigt kan trække meddelelsen om sin hensigt om at udtræde af Unionen tilbage, mens traktaterne stadig finder anvendelse på den pågældende medlemsstat;
- K. der henviser til, at artikel 50 i TEU ikke skaber klarhed om anvendelsen af dele af artikel 218 i TEUF med undtagelse af stk. 3;
- L. der henviser til, at ønsket om at forlade EU, som udtrykt af det britiske folk, selv om et flertal af borgerne i Skotland og Nordirland stemte for at blive, blev respekteret fuldt ud i overensstemmelse med værdierne om frihed og demokrati, jf. artikel 2 i TEU;
- M. der henviser til, at folkeafstemningen i Det Forenede Kongerige ikke blev ledsaget af et tilstrækkeligt antal oplysningskampagner, da borgerne aldrig fik et klart billede af, hvilket forhold deres land ville få til EU, når først landet havde forladt det, og ofte blev vildledt om konsekvenserne af udtrædelsen, navnlig for så vidt angår Nordirland, hvilket afslører de risici og udfordringer, der er forbundet med misinformation;
- N. der henviser til, at artikel 50 i TEU giver EU-institutionerne ekstraordinær horisontal kompetence til at forhandle en aftale, der dækker alle de spørgsmål, der er nødvendige for at arrangere en medlemsstats udtræden;
- O. der henviser til, at alle EU-institutionernes rolle i udtrædelsesproceduren var afgørende for fortolkningen og implementeringen af bestemmelserne i artikel 50 i TEU og for minimering af forstyrrelsen af institutionerne, for sikring af medlemsstaternes enhed og for sikring af en velordnet udtræden;
- P. der henviser til, at den tilgang i to faser, som Kommissionens chefforhandler Michel Barnier anlagde, har vist sig at være den rigtige;
- Q. der henviser til, at borgerne i henhold til TEU repræsenteres direkte på EU-plan i Europa-Parlamentet; der henviser til, at Parlamentet deltager i beslutningsproceduren i henhold til artikel 50 i TEU og udøver generelle politiske kontrolfunktioner som foreskrevet i artikel 14 i TEU og derfor bør inddrages tæt i udtrædelsesforhandlingerne for at kunne give sin godkendelse i henhold til artikel 50 i TEU;
- R. der henviser til, at Parlamentet under proceduren i artikel 50 i TEU ligesom i alle tilfælde af internationale aftaler, der er forhandlet efter proceduren i artikel 218, stk. 3, udfylder en marginal rolle, som er begrænset til den blotte godkendelse af en mulig udtrædelsesaftale; der henviser til, at Parlamentet trods disse begrænsninger helt fra begyndelsen har engageret sig aktivt i udtrædelsesprocessen og har forpligtet sig til at beskytte EU-borgernes interesser og Den Europæiske Unions integritet gennem hele processen;
- S. der henviser til, at Parlamentet spillede en afgørende rolle med hensyn til at repræsentere alle EU-borgere, både fra EU-27 og Det Forenede Kongerige, under processen;

Onsdag den 16. februar 2022

- T. der henviser til, at Det Forenede Kongeriges udtræden har haft en indvirkning på Europa-Parlamentets sammensætning som foreskrevet i artikel 3, stk. 2, i Det Europæiske Råds afgørelse (EU) 2018/937;
- U. der henviser til, at udtrædelsesprocessen har ført til uforudsigelighed og har været en udfordring ikke kun for EU og den udtrædende medlemsstat, men også og i endnu højere grad for de borgere og enheder, der er mest direkte berørt; der henviser til, at de økonomiske og sociale omkostninger, som denne uvished indebærer, har vist sig at være meget høje og desuden har lagt pres på de politiske forbindelser mellem EU og den udtrædende medlemsstat; der henviser til, at der kunne opnås øget vished under adskillelsesprocessen ved bl.a. at kræve, at meddelelsen om beslutningen om at udtræde af EU skulle ledsages af en model for de fremtidige forbindelser, som den udtrædende medlemsstat forestiller sig dem;
- V. der henviser til, at EU-institutionerne har gjort sig alle tænkelige bestræbelser på ikke at politisere udtrædelsesprocessen, men at udtræden i henhold til artikel 50 i TEU ikke desto mindre i sagens natur er politisk, da den er en følge af og påvirkes af en række grundlæggende valg vedrørende medlemskabet af EU og/eller forholdet til EU;
- W. der henviser til, at en medlemsstats udtræden af Den Europæiske Union udgør et betydeligt politisk, økonomisk og socialt chok, hvis negative konsekvenser kun delvis kan afbødes gennem omhyggeligt planlagte og forhandlede velordnede udtrædelsesordninger;
- X. der henviser til, at den politiske erklæring, der fastlægger en ramme for de fremtidige forbindelser mellem EU og Det Forenede Kongerige, fastsætter parametrene for et ambitiøst, bredt, vidtgående og fleksibelt partnerskab, der omfatter udenrigspolitik, sikkerhed, forsvar og bredere samarbejdsområder;
- Y. der henviser til, at den eneste lovlige mulighed for tiltrædelse af EU på ny efter udtrædelsesaftalens ikrafttræden er på grundlag af artikel 49 i TEU;
- Z. der henviser til, at de særlige forbindelser mellem EU og dets nabolande fremhæves i artikel 8 i TEU;
- AA. der henviser til, at Udvalget om Konstitutionelle Anliggender ifølge Parlamentets forretningsorden har ansvaret for de institutionelle følger af en medlemsstats udtræden af Unionen;

Proces uden fortilfælde

1. understreger, at en af Den Europæiske Unions medlemsstaters udtræden er uden fortilfælde og en ekstremt kritisk proces for Unionen;
2. anerkender, men beklager ikke desto mindre, Det Forenede Kongeriges udtræden af Den Europæiske Union;
3. understreger, at den historiske betydning, som Det Forenede Kongeriges udtræden har for EU-medlemskab, på intet tidspunkt har skubbet Unionen ud af kurs i sin integrationsproces, da artikel 50 i TEU rummer garantier for EU's retsorden og beskytter de grundlæggende mål for den europæiske integration;
4. understreger, at bestemmelserne i artikel 50 i TEU og den måde, de er blevet fortolket og implementeret på, afspejler de fælles værdier og mål, der udgør fundamentet for Unionen, navnlig frihed, demokrati og retsstatsprincippet, og værner om dem;
5. mener, at artikel 50 i TEU har opfyldt sit formål om at bevare en medlemsstats suveræne ret til at forlade Den Europæiske Union, hvorved den udtrykkeligt bekræfter, at EU-medlemskabet er frivilligt, og sit formål om at sikre Det Forenede Kongeriges velordnede udtræden af Unionen, samtidig med at den muliggør en efterfølgende etablering af udvidede forbindelser mellem EU og Det Forenede Kongerige som et tredjeland;

EU's prioriteter

6. mener, at målene med artikel 50 i TEU og udtrædelsesforhandlingerne med Det Forenede Kongerige, nemlig at sikre frigørelse fra Unionen, at give juridisk stabilitet og minimere forstyrrelserne og give en klar vision om fremtiden for borgere og juridiske personer ved at sikre en velordnet udtræden, samtidig med at Den Europæiske Unions, dens borgeres og dens medlemsstaters integritet og interesser blev beskyttet, generelt blev nået;

Onsdag den 16. februar 2022

7. mener, at den hurtige og konsekvente kortlæggelse af prioriteterne i forbindelse med Det Forenede Kongeriges udtræden af Unionen, og navnlig beskyttelsen af rettighederne for de millioner af EU-borgere i Det Forenede Kongerige og Det Forenede Kongeriges statsborgere i EU, der påvirkes af udtrædelsen, de særlige omstændigheder vedrørende øen Irland og en enkelt finansiel opgørelse var afgørende for struktureringen af processen og stabiliseringen af dens konsekvenser for Unionen; mener imidlertid, at der burde være sikret større klarhed under forhandlingerne med hensyn til definitionen af eventuelle tvister, som kan opstå under anvendelsen af udtrædelsesaftalen, navnlig hvad angår EU-Domstolens rolle;

8. mener, at en klar opdeling af opgaver blandt institutionerne og Kommissionens og chefforhandlerens hidtil usete inklusive og gennemsigtige tilgang, herunder i forhold til Parlamentet, var afgørende for at opretholde sammenhæng og enhed i EU og mellem dets medlemsstater for at fremme EU's prioriteter og interesser i forhandlingerne og sikre Unionens retsordens integritet;

9. roser de institutionelle hovedaktører for at have sikret enhed blandt de 27 medlemsstater samt i og mellem Unionens institutioner i respekt for udtrædelsen som en EU-proces;

10. mener, at Unionens interesser er blevet beskyttet takket være strategisk organisation og opstilling af betingelser i procedurens forskellige faser; minder navnlig om rækkefølgen af forhandlingerne, som begyndte med en aftale om udtrædelsesordningerne, derefter gik over til at adressere ordningerne for overgangsperioden og derefter blev afsluttet med en aftale om en overordnet forståelse om et nyt og tæt partnerskab mellem EU og Det Forenede Kongerige på grundlag af væsentlige fremskridt i forhandlingerne om borgernes rettigheder, spørgsmålet om Irland og Nordirland, den finansielle opgørelse og den begrundede og meningsfulde anvendelse af forlængelsen af den periode, der er omhandlet i artikel 50, stk. 3, i TEU;

11. anerkender, at man i forhandlingerne med Det Forenede Kongerige prioriterede spørgsmålet om borgernes rettigheder, som er og fortsat vil være et stort problem, og at der blev indgået aftale om dette kapitel i udtrædelsesordningerne temmelig tidligt i forhandlingerne, da den oprindelige udgave af udkastet til udtrædelsesaftalen af 19. marts 2018 indeholdt en del 2 om borgernes rettigheder, som der var fuld enighed om, bl.a. hvad angår dens bestemmelses direkte virkning, og om EU-Domstolens kompetence med hensyn til de relevante bestemmelser om borgernes rettigheder;

12. understreger, at Unionen fra processens begyndelse tydeligt påpegede, at de særlige omstændigheder vedrørende øen Irland og behovet for at sikre langfredagsaftalen og afbøde konsekvenserne af Det Forenede Kongeriges udtræden for Republikken Irland var spørgsmål, der berørte EU som helhed;

13. mener, at den tidsbegrænsede overgangsperiode med fortsat anvendelse af de nuværende reguleringsmæssige, budgetmæssige, tilsynsmæssige, retlige og håndhævelsesmæssige EU-instrumenter og -strukturer efter udtrædelsen var i begge parter interesse og fremmede forhandlingen af de fremtidige relationer og brobygningen i forbindelse med disse;

14. minder om, at rammen for de fremtidige forbindelser mellem EU og Det Forenede Kongerige er fastlagt i den politiske erklæring, der ledsager udtrædelsesaftalen, og som indeholder klare bestemmelser, som begge parter har fastsat om samarbejde på områderne udenrigspolitik, sikkerhed og forsvar;

15. beklager, at den ikke juridisk bindende karakter af den politiske erklæring gav Det Forenede Kongerige retlige grunde til ikke at beskæftige sig med afgørende dele af dens indhold, navnlig de dele, der vedrører udenrigs- og sikkerhedspolitik, som derfor ikke indgik i forhandlingerne;

Den udtrædende medlemsstat

16. mener ikke desto mindre, at udtrædelsesprocessen på Det Forenede Kongeriges side var præget af forlænget uvished fra begyndelsen frem til afslutningen af forhandlingerne, hvilket bl.a. blev afspejlet i tidsrummet mellem folkeafstemningen og meddelelsen om udtræden i henhold til artikel 50 i TEU; mener, at denne usikkerhed havde konsekvenser for borgere og økonomiske aktører, navnlig på øen Irland; mener, at fremførelsen af truslen om en udtræden uden en aftale bragte udsigterne til en velordnet udtræden i fare;

Onsdag den 16. februar 2022

17. mener i denne henseende, at de politiske og økonomiske konsekvenser ved beslutningen om at forlade Unionen er store; mener, at de ikke reelt og fuldt ud blev vurderet af Det Forenede Kongerige inden beslutningen om udtræden, hvilket førte til manglende forberedelse af proceduren; mener, at de britiske borgere havde et begrænset kendskab til Den Europæiske Union og ikke i tilstrækkelig grad blev informeret om de vidtrækkende konsekvenser af beslutningen om at forlade Unionen;

18. er af den opfattelse, at bestemmelserne i artikel 50 i TEU om meddelelse og forlængelse af perioden i henhold til artikel 50, stk. 3, i TEU er blevet efterlevet på tilstrækkelig fleksibel vis for at imødekomme de forskellige britiske regerings politiske vaklen og uoverensstemmelser, idet integriteten i udtrædelsesprocessen og Unionens retsorden samtidig er blevet opretholdt;

19. minder om, at beslutningen om udtræden er en medlemsstats suveræne ret, og at Unionen er forpligtet til at anerkende den pågældende medlemsstats intentioner; fremhæver, at artikel 50 i TEU ikke indeholder bestemmelser om den form, som meddelelsen af hensigten om at træde ud skal have, og således ikke pålægger nogen begrænsninger i den henseende; mener i denne sammenhæng, at det er en klar tilsidesættelse af de forpligtelser, der knytter sig til et EU-medlemskab, hvis en medlemsstat ikke respekterer EU-retten og/eller giver udtryk for sin hensigt om at nægte at anvende traktaterne eller anerkende EU-Domstolens kompetence;

20. påpeger, at en medlemsstats udtræden af Den Europæiske Union i sagens natur er en kompleks proces, og at den udtrædende medlemsstats politiske valg vedrørende dens fremtidige forhold til EU kan øge denne kompleksitet;

Betydningen af en velordnet udtræden

21. mener, at selvom udtrædelsen ikke er betinget af en aftale mellem den udtrædende medlemsstat og Unionen, så viser Det Forenede Kongeriges udtræden betydningen af, at der indgås en aftale om udtrædelsesordningerne, især for at beskytte de berørte borgeres rettigheder og legitime forventninger;

22. mener, at EU-institutionerne gjorde deres bedste og opfyldte deres forpligtelse med henblik på at sikre indgåelsen af en aftale; roser indsatsen for at undgå et scenarie uden en aftale; bemærker i denne henseende, at en medlemsstats udtræden træder i kraft to år efter, at den meddeles over for Rådet, hvis der ikke indgås en aftale, jf. artikel 50, stk. 3, i TEU; påpeger, at TEU ikke rummer nogen bestemmelser om håndtering af et scenarie uden en aftale og en uordnet udtræden;

23. understreger, at en medlemsstats udtræden i betragtning af den høje grad af integration af EU's indre marked påvirker alle områder af økonomisk aktivitet, og at der er behov for retlige og administrative tilpasninger på både EU-plan, medlemsstatsplan og lokalt plan; fremhæver endnu en gang betydningen af det arbejde, som Kommissionen og medlemsstaterne har udført på alle niveauer af den offentlige forvaltning og med at øge bevidstheden og forberede borgerne og den private sektor gennem offentliggørelse af mange konkrete meddelelser om forberedelse af berørte parter og rettidig vedtagelse af unilaterale og midlertidige beredskabsforanstaltninger for at håndtere muligheden af et scenarie uden en aftale og en uordnet udtræden;

24. bemærker, at der i TEU ikke anføres nogen væsentlige krav vedrørende rammerne for det fremtidige forhold mellem den udtrædende medlemsstat og Unionen og sammenhængen med udtrædelsesordningerne; minder imidlertid om, at udtrædelsesaftalen i henhold til artikel 50, stk. 2, i TEU skal tage hensyn til rammen for den udtrædende stats fremtidige forbindelser med Unionen;

25. bemærker, at den toårige periode, der er fastsat i artikel 50, stk. 3, i TEU for, hvornår traktaterne ophører med at finde anvendelse på den udtrædende medlemsstat fra tidspunktet for dens meddelelse om udtrædelse, i forbindelse med Det Forenede Kongeriges udtræden har vist sig at være for kort til en velordnet udtræden, da det blev anset for nødvendigt med tre forlængelser af denne periode samt en efterfølgende overgangsperiode; minder om, at denne periode kan forlænges i overensstemmelse med artikel 50, stk. 3, i TEU; mener, at en sådan forlængelse gør det muligt at fortsætte forhandlingerne for at undgå at komme til at stå på afgrundens rand; minder imidlertid om, at borgere, økonomiske aktører, medlemsstater og handelspartnere fra tredjelande stod over for en hidtil uset og vedvarende grad af retsusikkerhed i løbet af den toårige periode og forlængelserne heraf;

Onsdag den 16. februar 2022

26. bemærker, at en medlemsstats udtræden har haft hidtil usete juridiske konsekvenser for EU's internationale forpligtelser, navnlig med hensyn til behovet for at genforhandle de toldkontingenter, der er aftalt inden for Verdenshandelsorganisationen (WTO), for at tage hensyn til den kvoteandel, der anvendes af den udtrædende medlemsstat, hvilket gav tredjelande anledning til at fremsætte yderligere krav om markedsadgang; mener, at fordelingen af EU's toldkontingenter i forbindelse med Det Forenede Kongeriges udtræden som princip blev forvaltet godt, idet der først blev vedtaget en intern lovgivningsmæssig retsakt, der fastsatte nytildelte EU-kvoteandele (navnlig i form af forordning (EU) 2019/216⁽¹⁴⁾), og derefter blev fulgt op gennem forhandlinger med tredjelande på WTO-plan, selv om der ikke findes nogen retlige bestemmelser på dette plan, der adresserer opløsningen af en toldunion;

Fleksibilitet i henhold til artikel 50 i TEU

27. mener, at artikel 50 i TEU rammer en god balance mellem at sørge for en juridisk velfunderet udtrædelsesproces og sikre den nødvendige politiske fleksibilitet til tilpasning til de specifikke omstændigheder; bemærker imidlertid den manglende detaljeringsgrad i bestemmelserne i artikel 50 i TEU med hensyn til følgende aspekter:

- de formelle krav til meddelelsen om hensigten om udtræden og den udtrykkelige mulighed for tilbagekaldelse heraf
- de passende rammer for forlængelse af den periode på to år, som er fastsat i henhold til artikel 50, stk. 3, i TEU, så der gives mulighed for fleksibilitet i forhandlingerne, samtidig med at princippet om loyalt samarbejde respekteres
- konsekvenserne af forpligtelsen til at tage hensyn til rammerne for det fremtidige forhold
- anvendelsen af bestemmelserne i artikel 218 i TEUF, navnlig vedrørende Europa-Parlamentets og EU-Domstolens rolle
- eventuelle overgangsordninger;

28. beklager, at Det Forenede Kongeriges udtræden af Unionen har medført, at et helt samfund af EU-borgere også har forladt Unionen; minder om, at Europa-Parlamentet har været særlig aktivt med hensyn til at fungere som borgernes talsmand og deltage i en aktiv dialog med borgerne og deres repræsentanter gennem konsultationer, høringer og møder tilrettelagt af parlamentariske udvalg og brexitstyringsgruppen, som har bestræbt sig på at give udtryk for borgernes betænkeligheder og forventninger under udtrædelsesprocessen; mener ikke desto mindre, at EU-institutionerne kunne have gjort mere for at informere borgerne i de forskellige faser af udtrædelsen;

29. mener, at udtrædelsesbestemmelserne i TEU i betragtning af udtrædelsesprocessens uforudsigelighed bør sikre retssikkerhed for det store antal EU-borgere og borgere i den udtrædende medlemsstat, der er berørt af udtrædelsen, ved at beskytte deres rettigheder, som de har opnået i medfør af EU-retten, og sikre et effektivt håndhævelsessystem uden at udelukke, at der etableres opfølgende mekanismer og oplysningskampagner; understreger nødvendigheden af rettidigt og på passende vis at informere de berørte borgere, navnlig sårbare borgere, om deres rettigheder og forpligtelser i forbindelse med udtrædelsen;

30. mener, at afholdelse af en folkeafstemning for at bekræfte den endelige beslutning om at forlade Unionen kan være en vigtig demokratisk garanti i betragtning af beslutningens art og dens afgørende indvirkning på borgerne i den udtrædende medlemsstat; mener, at en bekræftelse af dette endelige valg fra borgernes side også er afgørende i tilfælde af, at forhandlingerne om en udtrædelsesaftale mislykkes, hvorved der opstår et scenarie uden en aftale; mener, at der bør træffes alle mulige foranstaltninger under denne proces for at undgå desinformation, udenlandsk indblanding og uregelmæssigheder i forbindelse med støtte;

Institutionernes rolle i udtrædelsesprocessen

31. mener, at EU-institutionerne og medlemsstaterne alle har været lydhøre og har fulgt en sammenhængende og forenet tilgang med en rettidig, klar og velstruktureret klarlæggelse af aspekterne i udtrædelsesprocessen, herunder dem, der ikke er udtrykkeligt specificeret i artikel 50 i TEU, navnlig forhandlingernes mål og generelle principper, EU's kompetencer vedrørende spørgsmål i forbindelse med udtrædelsen, forhandlingernes rækkefølge, udtrædelsesaftalens omfang, overgangsordningerne og rammen for de fremtidige forbindelser;

⁽¹⁴⁾ EUT L 38 af 8.2.2019, s. 1.

Onsdag den 16. februar 2022

32. understreger, at Parlamentet har spillet en central rolle i hele udtrædelsesprocessen, og har bidraget aktivt til at udpege strategier og beskytte EU's og dets borgeres interesser og prioriterede mål gennem behørigt begrundede beslutninger lige siden forløbet op til folkeafstemningen i Det Forenede Kongerige om EU-medlemskab; minder i denne henseende om, at Parlamentets bidrag hovedsageligt blev tilrettelagt gennem brexitstyringsgruppen, som Formandskonferencen nedsatte den 6. april 2017, med støtte fra og i tæt samarbejde med Parlamentets udvalg og Formandskonferencen;

33. understreger, at Parlamentet blev mobiliseret som en enhed og i fællesskab i forbindelse med overvågning af udtrædelsesprocessen, både gennem dets politiske organer og gennem dets udvalg, som allerede tidligt i processen blev opfordret til at klarlægge konsekvenserne af Det Forenede Kongeriges udtræden for politikområderne og lovgivningen inden for deres respektive ansvarsområder; gentager, hvor vigtigt det er løbende at inddrage udvalgene med ansvar for sektorpolitikker i forhandlingerne; bifalder det langvarige og indgående forberedende arbejde, som udvalgene har udført for at indsamle dokumentation, rådgivning og ekspertise gennem høringer, workshopper og undersøgelser om alle spørgsmål vedrørende udtrædelsen og de fremtidige forbindelser mellem EU og Det Forenede Kongerige;

34. mener, at Det Europæiske Råd spillede en samlende og stabiliserende rolle i processen, herunder gennem dets retningslinjer i henhold til artikel 50, stk. 2, i TEU, ved at fortolke og anvende bestemmelserne i artikel 50 i TEU, herunder i forbindelse med de elementer, som bestemmelserne ikke berører, og ved at fastsætte en klar politisk retning i overensstemmelse med Unionens interesser i fastlæggelsen af betingelserne for forhandlingerne og udnævnelsen af Kommissionen som Unionens forhandler;

35. understreger, at det medlem af Det Europæiske Råd eller Rådet, som repræsenterer den udtrædende medlemsstat, i henhold til artikel 50, stk. 4, i TEU ikke kan deltage i drøftelserne i Det Europæiske Råd eller Rådet eller i afgørelser, der vedrører udtrædelsesprocessen, mens de medlemmer af Europa-Parlamentet, som er valgt i den udtrædende medlemsstat, fortsætter som medlemmer med alle deres rettigheder og forpligtelser som før, indtil udtrædelsen træder i kraft;

36. anerkender det hidtil usete interinstitutionelle samarbejde og åbenheden i gennemførelsen af artikel 50 i TEU, herunder de arbejdsmetoder og strukturer, der blev anvendt i forhandlingerne, informationskanalerne, offentliggørelsen af forhandlingsdokumenterne og deltagelsen i møder, navnlig sherpamøder og møder i Rådet for Almindelige Anliggender;

37. anerkender relevansen af de centrale principper, som Europa-Parlamentet foreslog, og som Det Europæiske Råd indarbejdede i sine retningslinjer for forhandlingerne, og som efterfølgende blev gennemført i forhandlingerne, nemlig

- at beskytte borgernes rettigheder, som de har i kraft af deres status som EU-borgere
- at handle i Unionens interesse og opretholde dens forfatningsmæssige integritet og autonomi i forbindelse med beslutningstagning
- at sikre EU-Domstolens rolle
- at opretholde Unionens finansielle stabilitet
- at sikre den udtrædende medlemsstats udøvelse af alle dens rettigheder og opfyldelse af alle forpligtelser, som udspringer af traktaterne, herunder princippet om loyalt samarbejde
- at værne om den klare forskel på status mellem medlemsstater og ikkemedlemsstater, da en stat, som har forladt Unionen, ikke kan have de samme rettigheder og forpligtelser som en medlemsstat;

38. støtter fortsat disse principper fuldt ud;

39. mener, at disse principper også gælder i andre sammenhænge end artikel 50 i TEU, da de ligger til grund for europæisk integration og er blevet centrale elementer i EU's forfatningsmæssige identitet og retsorden, selv om de ikke er en del af TEU;

40. bemærker i denne henseende, at udtrædelsesproceduren i artikel 50 har fået både EU og dets medlemsstater til at bekræfte Unionens forfatningsmæssige identitet;

Onsdag den 16. februar 2022

EU's og den udtrædende medlemsstats rettigheder og forpligtelser

41. gentager, at indtil en udtrædelsesaftale træder i kraft, eller, hvis det ikke sker, indtil enten den periode på to år eller den forlængede periode, der er nævnt i artikel 50, stk. 3, i TEU, er gået, er den udtrædende stat fortsat en medlemsstat, og den nyder godt af alle de rettigheder og er underlagt alle de forpligtelser, som udspringer af traktaterne, uden undtagelse, herunder princippet om loyalt samarbejde i artikel 4, stk. 3, i TEU og forpligtelsen til at afholde valg til Europa-Parlamentet, udpege sine repræsentanter i EU-institutionerne og -organerne, sikre fuld beskyttelse af borgernes rettigheder og overholde sine finansielle forpligtelser;

Parlamentets kontrol

42. understreger, at Europa-Parlamentets politiske tilsynsrolle er uundværlig i et parlamentarisk demokratisk system og garanterer gennemsigtighed og politisk ansvarlighed; insisterer i denne henseende på, at Parlamentets beføjelser vedrørende kontrollfasen bør sikres og udøves med tilstrækkelig tid til rådighed for så vidt angår indgåelse af internationale aftaler, herunder i tilfælde af midlertidig anvendelse, navnlig hvis de indgås i forbindelse med en udtrædelse af Den Europæiske Union; bemærker i denne forbindelse, at det er vigtigt fuldt ud at anvende artikel 218, stk. 10, i TEUF i forbindelse med Parlamentets beføjelser med hensyn til udtrædelsen, hvori det fastsættes, at Europa-Parlamentet skal underrettes i alle faser af forhandlingsproceduren mellem Unionen og tredjelande; understreger, at Kommissionen skal holde Parlamentet underrettet på lige fod med Rådet;

43. mener, at strukturerne omkring både brexitstyringsgruppen og koordinationsgruppen for Det Forenede Kongerige, som Europa-Parlamentet etablerede i hver fase af forhandlingerne med Det Forenede Kongerige, havde afgørende betydning med hensyn til at sikre opfølgning og inddragelse af Parlamentet samt gennemsigtighed i forhandlingerne; mener, at gennemførelsen af artikel 50 i TEU var et godt eksempel på kollektiv koordinering mellem institutionerne til støtte for Unionens interesser, som bør anvendes i alle forhandlinger om internationale aftaler;

44. mener i denne forbindelse, at Parlamentets rolle er afgørende for at sikre den parlamentariske og demokratiske dimension af en procedure med så store forfatningsmæssige og institutionelle konsekvenser for Unionen og for EU-borgernes rettigheder; mener, at dets politiske tilsynsrolle bør beskyttes og styrkes, så der kræves godkendelse i alle processens relevante aspekter;

45. påpeger i denne henseende, at processen efter artikel 50 i TEU ganske vist er afsluttet, og udtrædelsen af EU har fået virkning, men at den faktiske afslutning af EU-medlemskabet og gennemførelsen af udtrædelsesaftalen er en langvarig proces; gentager i denne sammenhæng, at Parlamentet vil spille sin rolle fuldt ud ved overvågningen af gennemførelsen af udtrædelsesaftalen;

Spørgsmål til overvejelse

46. mener, at artikel 50 i TEU adresserer og gør det muligt at løse de proceduremæssige aspekter af en medlemsstats udtræden, men at den ikke løser de markante politiske, sociale og økonomiske konsekvenser og forstyrrende indvirkninger af en medlemsstats udtræden af EU i og på tværs af medlemsstaterne samt på internationalt plan;

47. gentager sin opfordring til en grundig overvejelse af Det Forenede Kongeriges udtræden af Den Europæiske Union og dens konsekvenser for EU's fremtid; mener, at en sådan overvejelse bør sikre en åben og bred dialog om de nødvendige reformer af Unionen med henblik på at styrke demokratiet og evnen til at opfylde borgernes behov og forventninger; minder med henblik herpå om Unionens hidtil usete proces med overvejelser om dens fremtid inden for rammerne af konferencen om Europas fremtid; understreger, at civilsamfundet og repræsentanter for borgerretlighedsorganisationer inddrages i disse overvejelser;

48. mener, at det er Unionens og dens medlemsstaters ansvar at gøre mere for at sikre den europæiske integrationsproces, beskytte de europæiske værdier og principper, herunder princippet om loyalt samarbejde, og forhindre en ny udtræden af EU; beklager i denne sammenhæng Europa-Parlamentets og dets udvalgs tilbageholdenhed og begrænsede engagement i forløbet op til folkeafstemningen i Det Forenede Kongerige, som betød, at borgerne i Det Forenede Kongerige, som var EU-borgere på daværende tidspunkt, ikke havde fuld adgang til oplysninger om EU's funktionsmåde og konsekvenserne af udtrædelsen; understreger, at der bør indføres garantier for at sikre, at den offentlige debat, der går forud for, at en medlemsstat udløser artikel 50 i TEU, skaber mulighed for, at de berørte borgere kan træffe en informeret beslutning; opfordrer medlemsstaterne og EU til konsekvent at sørge for vidtgående information til EU-borgerne

---

Onsdag den 16. februar 2022

om Den Europæiske Unions funktionsmåde, dens indsatsområder, dens beslutningsprocesser, EU-borgernes rettigheder og konsekvenserne af at forlade EU; mener, at konferencen om Europas fremtid med henblik herpå åbner mulighed for en udvidet dialog med borgere og civilsamfund om Den Europæiske Union, og hvordan den skal udvikle sig; opfordrer Kommissionen til at fremsætte et forslag om at give europæiske politiske partier mulighed for at finansiere folkeafstemningskampagner vedrørende gennemførelsen af TEU eller TEUF;

o

o o

49. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes regeringer og parlamenter.

Onsdag den 16. februar 2022

P9_TA(2022)0034

Gennemførelsen af det sjette momsdirektiv

Europa-Parlamentets beslutning af 16. februar 2022 om gennemførelsen af det sjette momsdirektiv: Hvad skal der til for at mindske momsgabet i Unionen? (2020/2263(INI))

(2022/C 342/10)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 4 og 14 i traktaten om Den Europæiske Union,
- der henviser til artikel 113 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF),
- der henviser til Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag ⁽¹⁾ (det »sjette momsdirektiv«),
- der henviser til Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem ⁽²⁾ (momsdirektivet),
- der henviser til Rådets direktiv (EU) 2017/2455 af 5. december 2017 om ændring af direktiv 2006/112/EF og 2009/132/EF for så vidt angår visse momsforpligtelser i forbindelse med levering af ydelser og fjernsalg af varer ⁽³⁾,
- der henviser til Rådets direktiv (EU) 2018/1910 af 4. december 2018 om ændring af direktiv 2006/112/EF for så vidt angår harmonisering og forenkling af visse regler i det fælles merværdiafgiftssystem for beskatning af samhandelen mellem medlemsstaterne ⁽⁴⁾,
- der henviser til Rådets direktiv (EU) 2019/1995 af 21. november 2019 om ændring af direktiv 2006/112/EF for så vidt angår bestemmelserne om fjernsalg af varer og visse indenlandske leveringer af varer ⁽⁵⁾
- der henviser til Rådets direktiv (EU) 2020/285 af 18. februar 2020 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem for så vidt angår særordningen for små virksomheder og forordning (EU) nr. 904/2010 for så vidt angår administrativt samarbejde og udveksling af oplysninger med henblik på at overvåge, om særordningen for små virksomheder anvendes korrekt ⁽⁶⁾,
- der henviser til Rådets direktiv (EU) 2020/284 af 18. februar 2020 om ændring af direktiv 2006/112/EF for så vidt angår indførelse af visse krav til betalingstjenesteudbydere ⁽⁷⁾,
- der henviser til Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 282/2011 af 15. marts 2011 om foranstaltninger til gennemførelse af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem ⁽⁸⁾,
- der henviser til Rådets forordning (EU) 2017/2454 af 5. december 2017 om ændring af forordning (EU) nr. 904/2010 om administrativt samarbejde og bekæmpelse af svig vedrørende merværdiafgift ⁽⁹⁾,

⁽¹⁾ EFT L 145 af 13.6.1977, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 347 af 11.12.2006, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 348 af 29.12.2017, s. 7.

⁽⁴⁾ EUT L 311 af 7.12.2018, s. 3.

⁽⁵⁾ EUT L 310 af 2.12.2019, s. 1.

⁽⁶⁾ EUT L 62 af 2.3.2020, s. 13.

⁽⁷⁾ EUT L 62 af 2.3.2020, s. 7.

⁽⁸⁾ EUT L 77 af 23.3.2011, s. 1.

⁽⁹⁾ EUT L 348 af 29.12.2017, s. 1.

Onsdag den 16. februar 2022

- der henviser til Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2017/2459 af 5. december 2017 om ændring af gennemførelsesforordning (EU) nr. 282/2011 om foranstaltninger til gennemførelse af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem ⁽¹⁰⁾,
- der henviser til Rådets forordning (EU) 2018/1541 af 2. oktober 2018 om ændring af forordning (EU) nr. 904/2010 og (EU) 2017/2454 for så vidt angår foranstaltninger til styrkelse af det administrative samarbejde vedrørende merværdiafgift ⁽¹¹⁾,
- der henviser til Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2019/2026 af 21. november 2019 om ændring af gennemførelsesforordning (EU) nr. 282/2011 for så vidt angår levering af varer eller ydelser, der formidles ved brug af elektroniske grænseflader, og særordninger for afgiftspligtige personer, der leverer ydelser til ikkeafgiftspligtige personer, udfører fjernsalg af varer og visse indenlandske leveringer af varer ⁽¹²⁾,
- der henviser til Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2020/194 af 12. februar 2020 om nærmere regler for anvendelsen af Rådets forordning (EU) nr. 904/2010 for så vidt angår særordninger for afgiftspligtige personer, der leverer ydelser til ikkeafgiftspligtige personer, udfører fjernsalg af varer og visse indenlandske leveringer af varer ⁽¹³⁾, der vedrører pakken om moms på e-handel,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/847 af 20. maj 2021 om fastlæggelse af »Fiscalisprogrammet« for samarbejde på beskatningsområdet og om ophævelse af forordning (EU) nr. 1286/2013 ⁽¹⁴⁾,
- der henviser til forslag til Rådets direktiv om ændring af direktiv 2006/112/EF for så vidt angår satser for merværdiafgiften (COM(2018)0020),
- der henviser til forslag til Rådets direktiv om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem for så vidt angår særordningen for små virksomheder (COM(2018)0021),
- der henviser til forslag til Rådets direktiv om ændring af direktiv 2006/112/EF for så vidt angår indførelsen af de detaljerede tekniske foranstaltninger for den konkrete anvendelse af det endelige momssystem for beskatning af handel mellem medlemsstaterne (COM(2018)0329) ⁽¹⁵⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 6. december 2011 med titlen »momssystemets fremtid, mod et enklere, mere robust og mere effektivt momssystem tilpasset det indre marked« (COM(2011)0851),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 4. oktober 2017 om »opfølgning på handlingsplanen for moms — Mod et fælles europæisk momsområde — Tid til handling« (COM(2017)0566),
- der henviser til Kommissionens handlingsplan af 7. april 2016 om »En handlingsplan på momsområdet — Mod et fælles europæisk momsområde — De svære valg« (COM(2016)0148),
- der henviser til sin holdning af 12. februar 2019 om forslag til Rådets direktiv om ændring af direktiv 2006/112/EF for så vidt angår indførelsen af de detaljerede tekniske foranstaltninger for den konkrete anvendelse af det endelige momssystem for beskatning af handel mellem medlemsstaterne ⁽¹⁶⁾,

---

⁽¹⁰⁾ EUT L 348 af 29.12.2017, s. 32.

⁽¹¹⁾ EUT L 259 af 16.10.2018, s. 1.

⁽¹²⁾ EUT L 313 af 4.12.2019, s. 14.

⁽¹³⁾ EUT L 40 af 13.2.2020, s. 114.

⁽¹⁴⁾ EUT L 188 af 28.5.2021, s. 1.

⁽¹⁵⁾ Ikrafttrædelse udskudt til 1. juli 2022.

⁽¹⁶⁾ EUT C 449 af 23.12.2020, s. 295.

Onsdag den 16. februar 2022

- der henviser til sin holdning af 10. marts 2021 om forslag til Rådets direktiv om ændring af Rådets direktiv 2011/16/EU om administrativt samarbejde på beskatningsområdet ⁽¹⁷⁾,
- der henviser til sin holdning af 19. maj 2021 om Rådets førstebehandlingsholdning med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fastlæggelse af »Fiscalisprogrammet« for samarbejde på beskatningsområdet og om ophævelse af forordning (EU) nr. 1286/2013(06116/1/2021 — C9-0179/2021 — 2018/0233(COD)) ⁽¹⁸⁾,
- der henviser til sin beslutning af 13. oktober 2011 om momssystemets fremtid ⁽¹⁹⁾,
- der henviser til sin beslutning af 24. november 2016 med titlen »På vej mod et endeligt momssystem og bekæmpelse af momssvig« ⁽²⁰⁾,
- der henviser til sin beslutning af 26. marts 2019 om økonomisk kriminalitet, skatteunddragelse og skatteundgåelse ⁽²¹⁾,
- der henviser til sin beslutning af 20. maj 2021 med titlen »Europas digitale fremtid i støbeskeen: fjernelse af hindringerne for et velfungerende digitalt indre marked og forbedring af anvendelsen af AI for de europæiske forbrugeres« ⁽²²⁾,
- der henviser til sin beslutning af 16. september 2021 om »gennemførelse af EU's krav om udveksling af skatteoplysninger: fremskridt, indhøstede erfaringer og forhindringer, som skal overvindes« ⁽²³⁾,
- der henviser til undersøgelsen af 30. august 2021 om momsgab, reducerede momssatser og deres indvirkning på efterlevelsedomkostningerne for virksomheder og forbrugere foretaget af DIW ECON og offentliggjort af Parlamentets Generaldirektorat for Parlamentarisk Forskning,
- der henviser til Revisionsrettens udtalelse nr. 11/2020 (fremlagt i henhold til artikel 287, stk. 4, og artikel 322, stk. 2, i TEUF) af 11. december 2020 om forslaget til Rådets forordning (EU, Euratom) om ændring af forordning (EØF, Euratom) nr. 1553/89 om den endelige ordning for ensartet opkrævning af egne indtægter hidrørende fra merværdiafgiften,
- der henviser til Revisionsrettens særberetning nr. 12/2019 af 16. juli 2019 med titlen »E-handel: Mange af udfordringerne med at opkræve moms og told er stadig ikke løst«,
- der henviser til den offentlige høring, der var åben fra den 8. februar 2021 til den 3. maj 2021, om »reglerne for anvendelse af moms i finans- og forsikringssektoren — fornyet undersøgelse«,
- der henviser til forretningsordenens artikel 54 og til artikel 1, stk. 1, litra e), og bilag 3 til Formandskonferencens afgørelse af 12. december 2002 om proceduren for tilladelse til udarbejdelse af initiativbetænkninger,
- der henviser til betænkning fra Økonomi- og Valutaudvalget (A9-0355/2021),

⁽¹⁷⁾ EUT C 474 af 24.11.2021, s. 182.

⁽¹⁸⁾ EUT C 15 af 12.1.2022, s. 270.

⁽¹⁹⁾ EUT C 94 E af 3.4.2013, s. 5.

⁽²⁰⁾ EUT C 224 af 27.6.2018, s. 107.

⁽²¹⁾ EUT C 108 af 26.3.2021, s. 8.

⁽²²⁾ EUT C 15 af 12.1.2022, s. 204.

⁽²³⁾ Vedtagne tekster, P9_TA(2021)0392.

Onsdag den 16. februar 2022

- A. der henviser til, at Rådet i 1977 vedtog det sjette momsdirektiv, hvis formål er at opnå et ensartet grundlag for harmoniserede satser; der henviser til, at alle medlemsstater på daværende tidspunkt allerede havde indført et merværdiafgiftssystem i overensstemmelse med Rådets første⁽²⁴⁾ og andet⁽²⁵⁾ direktiv af 11. april 1967 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter; der henviser til, at medlemsstaterne for at opnå dette har besluttet at indføre en overgangsperiode, som siden er blevet forlænget;
- B. der henviser til, at momsdirektivet omarbejder og ophæver det sjette momsdirektiv af klarhedshensyn; der henviser til, at overgangsreglerne i henhold til dette direktiv skal erstattes af et endeligt system, der er baseret på beskatning i oprindelseslandet; der henviser til, at overgangsordningen er kompleks, mangelfuld og strukturelt sårbar over for svig;
- C. der henviser til, at opkrævning af moms primært er den enkelte medlemsstats ansvar;
- D. der henviser til, at der i 2013 blev iværksat en omfattende revision på grundlag af en endelig ordning baseret på destinationsprincippet, som ville være mindre sårbar over for svig⁽²⁶⁾; der henviser til, at destinationsprincippet indebærer, at moms sendes til den endelige forbrugsmedlemsstat;
- E. der henviser til forslaget til direktiv, der blev vedtaget den 25. maj 2018, og som indfører detaljerede foranstaltninger for det endelige momssystem for handel med varer mellem virksomheder inden for EU og afslutter »overgangsordningen«⁽²⁷⁾; der henviser til, at det vedtog sin holdning herom den 12. februar 2019; der henviser til, at Rådet endnu ikke har vedtaget sin; der henviser til, at denne blokering af beslutningsprocessen forsinker vigtige afgørelser om at tilpasse momsen til de udfordringer, vi står over for i forbindelse med genopretningen af EU's økonomi, og at manglende handling betyder, at smuthuller, der kan give momsgabet mulighed for at vokse, ikke er blevet lukket;
- F. der henviser til, at momsgabet i EU er blevet nedbragt fra 20 % i 2009 til 10 % i 2019, idet foreløbige skøn foretaget på daværende tidspunkt tyder på, at momsgabet vil kunne falde til under 130 mia.; der henviser til, at denne tendens, grundet pandemien og de socioøkonomiske konsekvenser heraf, er blevet vendt rundt i 2020; der henviser til, at tabet anslås til 164 mia. EUR, hvoraf en tredjedel falder i hænderne på svindlere og organiserede kriminelle netværk; der henviser til, at disse tab kan repræsentere et momsgab på 13,7 %; der henviser til, at dette scenarie kræver strategiske politiske muligheder;
- G. der henviser til, at momsgabet i medlemsstaterne ifølge den endelige rapport for 2020 af 10. september 2020 om undersøgelsen og rapporterne om momsgabet i EU-28-medlemsstaterne, som blev udarbejdet for Kommissionen, varierer betydeligt, fra mindre end 1 % til mere end 33 %;
- H. der henviser til, at dette tab er til skade for EU-budgettet (moms er EU's næststørste egenindtægt), de nationale budgetter, virksomhederne og for befolkningen i EU;
- I. der henviser til, at Fiscalisprogrammet for 2021-2027 med et budget på 269 mio. EUR har til formål at bekæmpe skattemæssig uretfærdighed ved at hjælpe de nationale skattemyndigheder med at samarbejde bedre om at bekæmpe skattesvig, skatteunddragelse og aggressiv skatteplanlægning; der henviser til, at det tidligere program tilførte EU 591 mio. EUR i indtægter;
- J. der henviser til, at platformen af medlemsstaternes eksperter i bekæmpelse af svig, der blev skabt i 2010, for at være effektiv skal styrkes og tildeles tilstrækkelige ressourcer til at foretage fælles risikoanalyser, koordinere undersøgelser og samarbejde med Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF), Europol og Den Europæiske Anklagemyndighed, navnlig med henblik på at efterforske momssvig; der henviser til, at et system med differentierede momssatser og høje efterlevelseseomkostninger potentielt vil kunne øge forekomsten af svig;

⁽²⁴⁾ EFT 71 af 14.4.1967, s. 1301.

⁽²⁵⁾ EFT 71 af 14.4.1967, s. 1303.

⁽²⁶⁾ Som beskrevet i EU's handlingsplan om et fælles momsområde.

⁽²⁷⁾ COM(2018)0329.

Onsdag den 16. februar 2022

- K. der henviser til Revisionsrettens udtalelse nr. 11/2020 om den nye metode, der foreslås til at forenkle beregningen af momsbaseede egne indtægter; der henviser til, at det i denne udtalelse anføres, at forslaget i væsentlig grad forenkler beregningen af medlemsstaternes momsbaseede egne indtægter i forhold til den nuværende ordning, men identificerede risikoen for, at den endelige flerårige vægtede gennemsnitssats muligvis ikke er repræsentativ for alle medlemsstater;
- L. der henviser til, at den socioøkonomiske krise forårsaget af covid-19-pandemien har krævet en betydelig finanspolitisk og budgetmæssig indsats fra medlemsstaternes regeringers side, herunder i form af bistand til virksomheder;
- M. der henviser til, at de momsbaseede egne indtægter tegnede sig for 11 % af EU-budgettet i 2019 og for et samlet beløb på 17,8 mia. EUR;
- N. der henviser til, at Kommissionens handlingsplan for fair og forenklet beskatning til støtte for genopretningsstrategien er en del af Den Europæiske Unions nye strategi med henblik på forenkling, tilpasning til digitaliseringen af økonomien og den miljømæssige omstilling af beskatningen samt bekæmpelse af skattesvig og skatteunddragelse; der henviser til, at denne handlingsplan gør momsspørgsmålet til hovedprioritet med særlig fokus på bekæmpelse af momssvig og modernisering af moms på finansielle tjenesteydelser under hensyntagen til digitaliseringen af økonomien;
- O. der henviser til, at finansielle tjenesteydelser siden vedtagelsen af momsdirektivet med enkelte undtagelser har været fritaget for moms ud fra den begrundelse, at de er underlagt andre afgifter (f.eks. afgifter på forsikringspræmier);
- P. der henviser til, at momsen som en indirekte skat, der opkræves af alle 27 medlemsstater via en række forskellige nationale ordninger, og at det i alle disse er muligt at finde gode praksisser, som kan anvendes i forbindelse med en EU-omfattende reform; der henviser til, at nationale eksempler bør betragtes som modeller, der skal tages i betragtning, og at Kommissionen skal fungere som en platform for udveksling af en sådan god praksis; der henviser til, at de lovgivningsmæssige ændringer, der er indført af en af medlemsstaterne, og som skabte incitament for forbrugerne til at kræve fakturering i sektorer, der er vanskelige at beskatte, er et sådant godt eksempel;
- Q. der henviser til, at det generelle mål om digitalisering af beskatning er afgørende for at sikre gennemsigtighed, ansvarlighed og automatiseret indberetning, og at det er væsentligt for en endelig, forenklet og fremtidssikret momsordning; der henviser til, at covid-19-pandemien har været en katalysator for digitaliseringsudviklingen for alle transaktioner; der henviser til, at små og mellemstore virksomheder (SMV'er) står i centrum af denne digitaliseringsproces og i denne forbindelse bør støttes i at erhverve den nyeste teknologi og knowhow;
- R. der henviser til, at moms i vid udstrækning er harmoniseret på EU-plan og er en egen indtægt for EU-budgettet og derfor kræver et omfattende samarbejde på EU-plan;
- S. der henviser til, at Parlamentet fuldt ud respekterer princippet om national suverænitet på skatteområdet;

Momssatser, beskatningsgrundlag og momsgab i medlemsstaterne

- glæder sig over, at den generelle tendens er positiv, da momsgabet er faldet til 10 % i 2019 fra 20 % i 2009 i medlemsstaterne, hvilket tyder på, at momssvig i EU er faldende, og momsindtægterne som andel af bruttonationalproduktet er stigende;
- opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at analysere og udveksle bedste praksis i de medlemsstater, har haft held til undgå et stort momsgab; støtter målet om at finde frem til innovative skatteløsninger i overensstemmelse med de nye økonomiske, sociale og miljømæssige realiteter;
- bemærker, at en indtægtsneutral skattereform ifølge nogle skøn kan føre til en nedsættelse af normalmomssatsen i EU-27 med gennemsnitligt 7 procentpoint ud over at reducere efterlevelseseomkostningerne; fremhæver, at reduktionens størrelse ifølge disse skøn varierer mellem EU's medlemsstater fra 2 (Estland) til 13 (Grækenland) procentpoint; bemærker, at dette ikke er det eneste svar på behovet for at tackle skattesystemets kompleksitet; bemærker, at en lavere normalmomssats vil kunne gavne forbrugerne, navnlig lavindkomsthusholdninger; bemærker, at medlemsstaterne har mulighed for at undersøge de fordele, en sådan reduceret normalsats ville have for en fair konkurrence på deres marked;

Onsdag den 16. februar 2022

4. mener, at anvendelsen af en lang række forskellige reducerede satser har et legitimt formål i samfundet, navnlig at mindske momssystemets regressivitet og bidrage til at nå visse nationale politiske mål, såsom adgang til basale varer og sektorer, såsom sundhed og fødevarer, men at det også bidrager til at gøre skattesystemet komplekst og uigennemsigtigt, øger efterlevelseseomkostningerne og kan gøre det sårbart over for svig; mener, at anvendelsen af nedsatte satser kan føre til et fald i prisen for forbrugerne, men at den afhænger af adskillige andre faktorer; bemærker derfor, at der skal foretages en grundig analyse og konsekvensvurdering;
5. bemærker de betydelige forskelle mellem de normalsatser, der anvendes i medlemsstaterne, og den kompleksitet, som dette medfører for systemet, selvom det er begrundet i forskellige nationale økonomiske systemer; understreger, at denne kompleksitet øges af de forskellige måder, hvorpå de nedsatte satser anvendes, hvilket er berettiget med henblik på at forfølge sociale og miljømæssige mål; minder om, at muligheden for at anvende stærkt nedsatte satser (i fem medlemsstater) eller parkeringsatser (i fem medlemsstater) udgør en yderligere hindring for et sammenhængende og fuldt interoperabelt fælles system;
6. mener, at systemet bliver stadig mere kompliceret på grund af de forskellige satser, men også på grund af fritagelser og undtagelser, som skal være ekstraordinære foreteelser; minder om den særlige situation med ulige behandling af medlemsstater, som tiltrådte før og efter 1992, for hvilke der gælder forskellige regler; opfordrer Kommissionen til at tage dette spørgsmål op i fremtidige lovgivningsforslag;
7. bemærker, at Kommissionen i løbet af de seneste to årtier har indledt næsten 200 traktatbrudsprocedurer vedrørende moms; opfordrer den til at fremlægge et resumé af de vigtigste resultater af disse procedurer, der kan danne grundlag for fremtidige lovgivningsforslag, navnlig om nedsatte satser, undtagelser og manglende gennemførelse;
8. bemærker, at covid-19-pandemien retfærdiggjorde momsrelaterede undtagelsesregler, hvilket viser behovet for en vis fleksibilitet i forbindelse med akutte eller uventede omstændigheder; opfordrer indtrængende Kommissionen til at tage hensyn til dette i forbindelse med fremtidige lovgivningsforslag vedrørende moms;
9. bemærker, at momsgabet svinger i takt med de økonomiske konjunkturer; bemærker, at en lav efterlevelse af skattereglerne sommetider er forbundet med høje normalmomssatser, lavere juridisk effektivitet, svagere retslige institutioner, højere opfattede korrupsionsniveauer og den sorte økonomis andel af økonomien i bredere forstand;
10. bemærker med bekymring, at nogle medlemsstater generelt ikke fritager donationer i naturalier for moms, hvilket får virksomheder til at destruere forbrugsgoder, herunder navnlig returvarer, selv om en sådan fritagelse er mulig i henhold til det eksisterende momsdirektiv; opfordrer Kommissionen til at udstede retningslinjer til medlemsstaterne, der præciserer, at moms-fritagelser for naturaliedonationer vil være forenelige med den eksisterende EU-lovgivning om moms, indtil Rådets forslag (COM(2018)0020, artikel 98, stk. 2), er vedtaget af medlemsstaterne;
11. beklager manglen på tilgængelige data om regionale forskelle, der kunne udgøre en væsentlig begrænsning for målingen af momsgabet; opfordrer Kommissionen til at kontrollere, om foretagelse og offentliggørelse af målinger af regionale momsgab vil kunne være et værdifuldt redskab til at forbedre gennemsigtigheden og mindske momsgabet;

Virkningen af de mange forskellige reducerede satser for virksomhederne

12. mener, at de mange forskellige nuværende reducerede satser pålægger virksomhederne yderligere administrative byrder; bemærker, at de samlede omkostninger for efterlevelse af momsreglerne varierer fra 1 % til 4 % af virksomhedernes omsætning i medlemsstaterne; bemærker, at digitaliseringen i høj grad kan bidrage til at reducere virksomhedernes efterlevelseseomkostninger;
13. bemærker, at SMV'erne betaler forholdsvis højere efterlevelseseomkostninger, da disse omkostninger er faste og uafhængige af virksomhedens størrelse; henviser til, at høje efterlevelseseomkostninger udgør en hindring for adgang til EU's indre marked; mener derfor, at differentierede momsordninger inden for EU kan mindske incitamentet til samhandel inden for EU for alle virksomheder, især for SMV'er; bemærker dog, at den empiriske dokumentation ikke er entydig med hensyn til virkningerne af de differentierede momssystemer for den internationale handel, og hvorvidt de vil kunne skabe ulige konkurrencevilkår i denne handel, navnlig på grund af høje efterlevelseseomkostninger, fritagelser og mangelfulde refusionssystemer;

Onsdag den 16. februar 2022

14. bemærker digitaliseringens potentiale til at reducere efterlevelsedomkostningerne, selvom disse fordele ofte kun giver sig udslag på lang sigt; hævder, at digitale innovationer ⁽²⁸⁾ har potentiale til at reducere efterlevelsedomkostninger, bidrage til gennemsigtighed i handelstransaktioner og begrænse bureaukratiet; understreger behovet for at sikre datasikkerhed og privatliv for enkeltpersoner samt fortrolighed for virksomhederne; insisterer på, at virksomheder skal støttes på en subsidieret måde ⁽²⁹⁾ gennem EU-programmer, og at SMV'er og andre sårbare økonomiske aktører især skal støttes gennem EU-organiseret uddannelse i den digitale omstilling for at drage fordel af og bidrage til denne; understreger, at en sådan overordnet tilgang til at fremskynde digitaliseringen af SMV'ers knowhow og operationer på stedet i sidste ende vil gavne momsopkrævningen; fremhæver det potentiale, der ligger i distributed ledger-teknologi, til at forebygge momssvig — f.eks. MTIC-svig — og ser frem til lovgivningsforslaget om modernisering af momsindberetningsforpligtelserne; opfordrer endvidere Kommissionen til at udarbejde et initiativ, der fokuserer på, hvordan forhandlerne nemt kan anvende distributed ledger-teknologi, og mindske bureaukratiet;

15. er af den opfattelse, at Kommissionen for at lette handelen og øge retssikkerheden i det indre marked i samarbejde med medlemsstaterne bør forbedre Taxes in Europe-databasen, en EU-webportal for momsinformation for virksomheder; understreger, at denne portal bør sørge for hurtig adgang til ajourførte og nøjagtige relevante oplysninger om gennemførelsen af momssystemet i de forskellige medlemsstater og navnlig om de korrekte momssatser for forskellige varer og tjenesteydelser i de forskellige medlemsstater og betingelserne for en nulmomssats; bemærker, at denne portal også kunne medvirke til at bekæmpe det nuværende momsgab; foreslår, at EU's one-stop-shop indføres på EU's webportal om moms;

16. henviser til EU's one-stop-shop som et eksempel på digital innovation, der gør det muligt for EU-virksomheder at forenkle deres momsregninger og dermed efterlevelsedomkostningerne på området for e-handel i EU; bemærker, at en sådan reduktion af efterlevelsedomkostningerne især er til gavn for SMV'er; noterer sig Kommissionens vilje til for 2022/2023 at foreslå en ændring af momsdirektivet med henblik på yderligere at udvide anvendelsesområdet for one-stop-shoppen for moms; opfordrer Kommissionen til at undersøge, hvordan anvendelsesområdet for one-stop-shoppen kan udvides;

17. opfordrer medlemsstaterne til at øge og forbedre samarbejdet indbyrdes og nøje anvende det regelsæt om udveksling af momsbetalingsdata, der blev vedtaget i februar 2020 for at lette afsløringen af skattesvig i forbindelse med grænseoverskridende e-handelstransaktioner;

18. bemærker, at medlemsstaterne allerede anvender nye teknologier til at forbedre effektiviteten af kontrollen med indenlandske indkøb af skattemæssige grunde; forstår, at der skal tages hensyn til disse nationale foranstaltninger i forbindelse med enhver reform af momssystemet som god praksis, der skal tages i betragtning; går ind for en højere grad af koordinering mellem medlemsstaterne i denne henseende for at lette grænseoverskridende transaktioner uden uforholdsmæssigt store omkostninger for operatører og forbrugere; opfordrer Kommissionen til at forelægge konkrete forslag med henblik på at fremme et hurtigere system til udveksling af oplysninger om momstransaktioner inden for EU og gøre det interoperabelt med nationale mekanismer; går ind for udvidelse af e-fakturering og opfordrer til, at der indføres en EU-standard for e-fakturering, der navnlig harmoniserer oplysningerne indeholdt i en e-faktura for at fremme grænseoverskridende interoperabilitet, sikre overholdelse af lovgivningen, øge gennemsigtigheden i handelstransaktioner og dermed begrænse svig og fejl;

19. understreger, at det haster med at tackle grænseoverskridende momssvig og karruselsvig gennem en korrekt gennemførelse af effektive mekanismer til udveksling af oplysninger og passende midler (både menneskelige, finansielle, tekniske og teknologiske) for nationale myndigheder og andre myndigheder såsom OLAF; understreger det værdifulde bidrag fra organisationer som Eurofisc; minder om betalingstjenesteudbydernes rolle og behovet for at garantere høje standarder for indberetning af moms; mener, at det er nødvendigt at få en konsekvensanalyse fra Kommissionen for at vurdere indførelsen af en generel ordning for omvendt betalingspligt i flere medlemsstater efter gennemførelsen af Rådets

⁽²⁸⁾ Såsom kunstig intelligens, big data og blockchain-teknologi.

⁽²⁹⁾ Det betyder, at støtten først kommer fra medlemsstaterne og derefter fra EU.

Onsdag den 16. februar 2022

direktiv om en midlertidig anvendelse af en generel ordning for omvendt betalingspligt ved levering af varer og ydelser over en bestemt værdi ⁽³⁰⁾ med henblik på at bekæmpe svig i forbindelse med forsvundne forhandlere inden for Fællesskabet og navnlig vurdere dets indvirkning på bekæmpelsen af alle former for momssvig og konsekvenserne for virksomhedernes efterlevelseseomkostninger;

20. bemærker, at diversificeringen af satserne kan bevirke prisfordrejning i det indre marked, hvilket skaber incitamenter til køb i andre lande; bemærker, at navnlig diversificeringen af momssatserne skaber et incitament til at udnytte prisforskellene mellem landene ved at flytte forbruget til medlemsstater med lavere momssatser og fordreje staternes opkrævning af indtægter;

21. minder om, at virksomheder har behov for forenklet og centraliseret adgang til oplysninger om satser, de korrekte momssatser for forskellige varer og tjenesteydelser i de forskellige medlemsstater og betingelserne for nulsats samt klare og utvetydige momsregler for at motivere grænseoverskridende virksomheder og mindske deres administrative byrder; glæder sig i denne forbindelse over den forenkede og digitaliserede metode til registrering via en onlineportal af momsordningen for små virksomheder, der beskæftiger sig med grænseoverskridende aktiviteter, hvilket reducerer omkostninger og administrative byrder; bemærker, at 26 ud af 27 medlemsstater anvender nedsatte satser som led i deres skatte- og socialpolitikker; minder om, at en fælles webinformationsportal om gennemførelsen af momssystemer i forskellige medlemsstater vil tilskynde til grænseoverskridende aktiviteter og reducere virksomhedernes administrative byrder;

22. glæder sig over den positive tendens til reducerede efterlevelseseomkostninger gennem digitaliseringen af virksomheder og den offentlige forvaltning; bemærker, at den tid, der er nødvendig for overholdelse af skattereglerne i OECD-landene, faldt fra 230 timer til 162 timer mellem 2006 og 2020, hovedsagelig på grund af indførelsen af elektroniske registrerings- og betalingsystemer ⁽³¹⁾;

23. understreger, at et veludtænkt momssystem er neutralt og ikke bør påvirke handelen, men at dette princip i praksis er svært at kontrollere på globalt plan på grund af praksis med momsfratagelser, refusionssystemers ineffektivitet og de mange satser, der fører til efterlevelseseomkostninger; minder om, at et effektivt momssystem bidrager til bekæmpelsen af skatteunddragelse og skatteoptimering; understreger, at et voksende antal SMV'er er villige til at handle i hele EU, navnlig gennem onlinetransaktioner, og at EU's momssystem bør sigte mod at fremme en sådan grænseoverskridende vækst;

24. bemærker, at empiriske data viser, at det nuværende system med flere momssatser er regressivt i medlemsstaterne, når de måles som en procentdel af den disponible indkomst, men har tendens til at være proportionalt eller en smule progressivt i de fleste medlemsstater, når de måles som en procentdel af udgifterne; bemærker endvidere, at de eksisterende nedsatte momssatser og nulsatser, når de måles som en del af udgifterne, bidrager til at gøre momsen mere progressiv i forhold til momssystemer med en enkelt sats; bemærker desuden, at der også er evidens for, at kun momssatser, der nedsættes med henblik på at støtte lavindkomsthusholdninger (f.eks. nedsatte fødevarer), gør momsen mere progressiv; opfordrer medlemsstaterne til i forbindelse med gennemførelsen af nedsatte momssatser at gøre dette med det specifikke mål at støtte husholdninger med lavere indkomster;

25. understreger, at medlemsstaterne bør have mulighed for at anvende momssatser på nul på basale varer;

De reducerede satsers indvirkning på forbrugerne og sociale og miljømæssige mål

26. bemærker, at anvendelsen af reducerede satser ikke systematisk bevirker permanente prisfald for forbrugerne, og at effektiviteten af en reduceret sats afhænger af flere faktorer, f.eks. i hvilken grad virksomheder videregiver den til forbrugerne, dens varighed, omfanget af nedsættelsen og kompleksiteten af momssystemet; bemærker, at en fuldstændig omstilling derfor er kompliceret og ikke bør gennemføres uden en grundig konsekvensanalyse; bemærker også, at selv om de eksisterende nedsatte momssatser og nulmomssatserne er forholdsmæssigt mere fordelagtige for lavindkomsthusholdninger i EU (målt som andel af udgifterne), er de typisk til større gavn for højindkomsthusholdninger i absolutte tal (rede penge); bemærker derfor, at der skal gennemføres omfattende analyser og konsekvensanalyser for at sikre, at reduktioner kun finder anvendelse, når de kan gavne lavindkomsthusholdninger;

⁽³⁰⁾ Rådets direktiv (EU) 2018/2057 af 20. december 2018 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem, for så vidt angår en midlertidig anvendelse af en generel ordning for omvendt betalingspligt ved levering af varer og ydelser over en bestemt værdi (EUT L 329 af 27.12.2018, s. 3).

⁽³¹⁾ PwC's og Verdensbankens undersøgelse af 26. november 2019 med titlen: »Paying Taxes 2020: The changing landscape of tax policy and administration across 190 economies«, s. 27.

Onsdag den 16. februar 2022

27. fremhæver, at nedsatte satser normalt forfølger det legitime formål at sikre, at basale varer er tilgængelige for alle; understreger, at nedsatte momssatser på nødvendighedsvarer (f.eks. fødevarer) har tendens til at gøre momsen mere progressiv; understreger, at reducerede satser kan være mere effektive i samfund med betydelige indkomstforskelle og en høj grad af social og økonomisk ulighed; bemærker, at den empiriske dokumentation for effektiviteten af reducerede momssatser med hensyn til at fremme socialt ønskelige eller miljømæssige varer er sparsom og tvivlsom;

28. er dybt bekymret over den regressive karakter af forbrugsafgifter; understreger, at momsen bør holdes på et lavt niveau, da den i uforholdsmæssig grad belaster husstande med lavere indkomst, hvilket forværrer uligheden i fordelingen af velstand;

29. bemærker, at effektiviteten af reducerede momssatser med hensyn til at fremme miljøvenlige varer stadig er vanskelig at vurdere på grund af manglende empirisk dokumentation, selv om der i visse casestudier og efter visse modeller kan måles positive virkninger; understreger imidlertid, at det for at fremme et miljøvenligt forbrug er af afgørende betydning for medlemsstaterne at udfase alle nulsatser og nedsatte satser for skadelige miljøvarer og -tjenester; opfordrer medlemsstaterne til at udfase reducerede satser for højforurenende varer og tjenesteydelser senest i 2030 for at nå EU's klimamål, der er nedfældet i den europæiske grønne pagt; opfordrer medlemsstaterne til at undersøge gennemførelsen af kompensationsmekanismer for at hjælpe lavindkomsthusholdninger med at klare faldet i den disponible indkomst som følge af højere momssatser for forurenende varer og tjenesteydelser;

30. understreger i denne forbindelse, at reducerede satser bør tage hensyn til de offentlige finansers holdbarhed; bemærker, at rationalisering med henblik på at opnå et ensartet momssystem bør tage hensyn til den historiske og midlertidige anvendelse af reducerede satser, forudsat at andre betingelser er opfyldt;

31. understreger, at meget tyder på, at reducerede momssatser ofte er et temmelig ineffektivt instrument til at nå sociale eller miljømæssige målsætninger, eftersom de medfører betragtelige omkostninger for regeringerne som følge af forskellene i satserne, faldet i skatteindtægter, stigningen i administrative omkostninger, kostelige kontroller og inspektioner, presset fra sociale og økonomiske repræsentanter, efterlevelseseffektivitet, økonomiske fordejligheder eller endog skatteunddragelse og vanskeligheden med at nå målgrupperne;

32. bemærker, at det for fuldstændigt at vurdere effektiviteten og virkningerne af ikkestandardiserede momssatser er nødvendigt at sammenligne dem med alternative politikinstrumenter; mener, at disse foranstaltninger kan være mere effektive, fleksible, synlige og omkostningseffektive redskaber til at opnå disse sociale og miljømæssige mål, hvis regeringerne bruger dem på en effektiv måde; bemærker imidlertid, at disse instrumenter er kernen i den nationale suverænitets på skatteområdet og er omfattet af de nationale kompetencer, fordi der ikke er nogen EU-lovgivning, der harmoniserer dem; påpeger, at de ikke desto mindre skal respektere EU's konkurrencepolitik;

33. understreger, at et ensartet momssystem kombineret med alternative politikinstrumenter og en række sociale reformer og miljømæssige skatteinstrumenter alle er muligheder, der er værd at undersøge, når der skal udformes et effektivt økonomisk, socialt og grønt helhedsorienteret skattesystem, så længe de ikke lægger en urimelig byrde på lavindkomsthusholdninger; bemærker, at New Zealand har et enhedsmomssystem med en sats på 15 % og anvender skattefradrag for lavindkomsthusholdninger; bemærker, at bestræbelserne på at forenkle eller harmonisere momssystemet i EU ikke ville føre til højere standardmomssatser; minder om, at faste tilskud og oplysningskampagner fortsat kunne være en mulighed til fremme af meritgoder;

Konklusion

34. minder om, at momsindtægterne er en af de vigtigste kilder til offentlige indtægter, og at de i gennemsnit udgør omkring 21 % af de samlede skatteindtægter i EU; bemærker, at momsgebet i gennemsnit er på 10 %, og at moms også udgør en egen indtægt for EU-budgettet; understreger, at enhver nedsættelse af momsgrundlaget kan føre til tab af indtægter for den offentlige økonomi; opfordrer de nationale skattemyndigheder til at tage initiativer til at reducere momsgebet for at forbedre de offentlige finanser, især i lyset af den økonomiske afmatning forårsaget af covid-19-pandemien, og øge EU's egne ressourcer;

Onsdag den 16. februar 2022

35. glæder sig i denne henseende over, at der er gjort betydelige fremskridt i samarbejdet mellem skattemyndighederne i medlemsstaterne i det seneste årti; støtter yderligere drøftelser blandt medlemsstaterne med henblik på at styrke det administrative samarbejde;

36. gentager konklusionerne fra DIW ECON-undersøgelsen, der fremhæver, at normalsatsen i gennemsnit blev anvendt på 71 % af det samlede skattegrundlag i medlemsstaterne i 2019; minder om, at efterlevelsedomkostningerne ved diversificerede momssystemer kan reduceres betydeligt ved at fortsætte digitaliseringen af virksomheder og offentlige forvaltninger; påpeger, at omkostningerne ved diversificerede momssystemer for virksomheder, navnlig SMV'er, de forvridninger, de kan forårsage på det indre marked og inden for handel, og deres indvirkning på regeringerne i form af indtægtstab skal vurderes nøje for at opnå et sammenhængende, retfærdigt og effektivt momssystem i EU; bemærker, at reducerede satser på nødvendighedsvarer (f.eks. fødevarer) har tendens til at gøre momsen mere progressiv, og at lavindkomsthusholdninger nyder godt af reducerede momssatser, selv hvis de udgør et mindre effektivt middel til at opnå indtægtsfordeling eller nå miljømål;

37. bemærker, at vanskelighederne ved at reducere momsgabet mellem medlemsstaterne skyldes en kombination af faktorer, såsom behovet for at beholde en række momsfritagelser for visse varer og tjenester og medlemsstaternes ønske om at opretholde reducerede satser på mindst 5 %; erkender, at det er nødvendigt for medlemsstaterne at bevare fleksibiliteten med hensyn til at bestemme, hvilken momssats der skal anvendes, i betragtning af dette værktøjs betydning som budgetinstrument;

38. opfordrer til, at der etableres et forenklet og moderniseret momssystem, idet der indføres begrænsning af undtagelser og ikkestandardiserede satser med henblik på at fremme fair og effektive konkurrencevilkår for virksomhederne på det indre marked, idet efterlevelsedomkostningerne reduceres, og den frivillige efterlevelse forbedres; bemærker, at et sådant forenklet momssystem stadig vil nyde godt af en one-stop-shop for at reducere efterlevelsedomkostningerne for EU-virksomhederne og øge handelen inden for EU; noterer sig forslaget fra det tidligere portugisiske rådsformandskab og det nuværende slovenske rådsformandskab om at udfase alle nulmomssatser og reducerede satser for miljøskadelige varer og tjenesteydelser på medlemsstatsniveau, såsom fossile brændstoffer, kemiske pesticider og kunstgødning; opfordrer til, at gennemførelsen af sociale foranstaltninger for lavindkomsthusholdninger undersøges med henblik på at kompensere for faldet i den disponible indkomst som følge af højere momssatser for forurenende varer og tjenesteydelser; opfordrer indtrængende medlemsstaterne til hurtigt at vedtage forslaget til et revideret direktiv om momssatser⁽³²⁾;

39. understreger, at momsgabet i høj grad afhænger af en kombination af faktorer i de enkelte medlemsstater, såsom lovgivningsmæssige smuthuller, manglende ressourcer og digital effektivitet i skatteforvaltningerne, effektiviteten af foranstaltningerne til håndhævelse og kontrol af momsregler, især med hensyn til skattesvig og skatteunddragelse og aggressiv skatteplanlægning; opfordrer i denne forbindelse medlemsstaterne til at forbedre det administrative samarbejde og forbedre de nationale skattemyndigheders effektivitet; glæder sig over Transaction Network Analysis-værktøjet og støtter etableringen af et styrket samarbejde mellem Eurofiscmedlemmer med henblik på hurtigt at opdage karrusellignende svig; opfordrer konferencen om Europas fremtid til at behandle dette spørgsmål i forbindelse med beskyttelsen af EU's finansielle interesser;

40. anser det for nødvendigt at undersøge muligheden for en mere harmoniseret indførelse af elektronisk fakturering i alle medlemsstaterne, som rækker ud over den obligatoriske brug heraf i forbindelse med offentlige indkøb i hele EU, idet det har vist sig at være et effektivt instrument til bekæmpelse af svig og unddragelse i de lande, hvor det også er indført for andre typer af transaktioner og også har ført til større forenkling og en reduktion af efterlevelsedomkostningerne;

41. minder om betydningen af uafhængigheden og den upartiske karakter af Det Europæiske Skatteobservatorium, som blev oprettet på Parlamentets initiativ; understreger, at Fiscalisprogrammet for 2021-2027 er et vigtigt værktøj til at sikre et hurtigt og konstruktivt samarbejde mellem skattemyndighederne;

42. minder om, at effektiviteten af reducerede satser som et politisk værktøj altid skal vurderes i den specifikke sammenhæng med andre eksisterende politiske værktøjer; tilføjer, at reducerede satser ofte supplerer eksisterende social- og miljøpolitiske værktøjer, og at direkte skatteincitamenter er instrumenter, der mere effektivt er rettet mod lavindkomsthusholdninger — f.eks. en skattefrihedsgrænse og progressive skattesatser — og generelt er mindre bekostelige, forudsat at andre betingelser er opfyldt;

⁽³²⁾ COM(2018)0020.

Onsdag den 16. februar 2022

43. insisterer på behovet for at skifte til et endeligt momssystem baseret på princippet om beskatning i destinationslandet; opfordrer Rådet til snarest muligt at vedtage forslaget til direktiv af 25. maj 2018 (COM(2018)0329) i betragtning af omfanget af tabet af nationale budgetmidler og EU-budgetmidler under den nuværende ordning; understreger i denne forbindelse grundprincipperne i et fremadrettet endeligt momssystem for grænseoverskridende beskatning på bestemmelsesstedet af vareleveringer inden for EU, hvor leverandøren pålægger og opkræver moms i destinationsmedlemsstaten;
44. anmoder Kommissionen om at følge op på denne betænkning med konkrete lovgivningsforslag, der behandler de ovennævnte specifikke emner; anmoder Rådet om at evaluere dialogen og samarbejdet med Parlamentet om at opnå en ordentlig reform af momssystemet under hensyntagen til disse forslag og det grundlæggende behov for at sikre den demokratiske karakter af de ændringer af EU's skattepolitik, der foretages;
45. støtter Revisionsrettens forslag⁽³³⁾ om at overveje etableringen af en mekanisme, der reviderer den flerårige vægtede gennemsnitssats i løbet af den periode, der er omfattet af den flerårige finansielle ramme, for at undgå fordrejninger i momsbidragsniveauet i denne periode, såfremt en medlemsstat beslutter at ændre sin momspolitik;
46. bemærker, at momsdirektivet skal vedtages enstemmigt i Rådet i henhold til artikel 113 i TEUF;
47. minder om fordelene ved skatteregistreringsnummeret som et nyttigt instrument til at sikre overholdelse af og respekt for skatteforpligtelserne; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at undersøge alle mulighederne i forbindelse med skatteidentifikationsnummeret som en mekanisme til at sikre høje effektivitetsstandarder i forbindelse med indberetning;
48. støtter ideen om at udvide anvendelsesområdet for one-stop-shoppen på momsområdet, der har været gældende siden 2015 for angivelse og betaling af moms; understreger behovet for specifikt at rette blikket mod tilpasningen af one-stop-shoppen til det ekspanderende marked for e-handel;
49. anmoder Kommissionen om at vurdere den nuværende ramme og forelægge konkrete lovgivningsforslag om kontrollen med grænseoverskridende transaktioner, der skal styrkes for at sikre momsen; påpeger i denne forbindelse behovet for særligt at undersøge de muligheder, der opstår som følge af brugen af nye digitale teknologier med høje standarder for databeskyttelse og privatliv, der har konsekvenser for skatteydernes rettigheder;
50. erindrer om betydningen af at sikre fuld gennemførelse og ordentlig implementering af momspakken om elektronisk handel; opfordrer Kommissionen til at evaluere situationen på dette område og fremsætte konkrete forslag til tilpasning af reglerne, hvor dette er nødvendigt, under hensyntagen til e-handelens eksponentielle vækst; bemærker, at der er et betydeligt momsopkrævningsgab inden for e-handelssektoren; opfordrer Kommissionen til at se nærmere på konklusionerne i Revisionsrettens særberetning om emnet for at lukke opkrævningsgab;
51. erindrer om vigtigheden af en tættere dialog om moms med internationale partnere, navnlig de mest relevante handelspartnere; mener, at dette samarbejde bør tage udgangspunkt i og være baseret på princippet om administrativt samarbejde for at sikre en effektiv udveksling af oplysninger, der kan øge kampen mod ordninger, der fører til svig eller unddragelse;
52. noterer sig Kommissionens ønske om at ændre Momsudvalgets karakter og dets målsætninger med et kommende »komitologiudvalg« for øje; understreger nødvendigheden af at kunne regne med, at Parlamentets holdning i denne sag tages i betragtning; erindrer om behovet for at sikre fuld respekt for EU's institutionelle ramme for beskatning og kompetencefordelingen vedrørende indirekte beskatning;

o

o o

53. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen og medlemsstaternes regeringer og parlamenter.

⁽³³⁾ Udtalelse nr. 11/2020.

Onsdag den 16. februar 2022

P9_TA(2022)0037

Gennemførelse af legetøjsdirektivet

Europa-Parlamentets beslutning af 16. februar 2022 om gennemførelsen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/48/EF om sikkerhedskrav til legetøj (legetøjsdirektivet) (2021/2040(INI))

(2022/C 342/11)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/48/EF af 18. juni 2009 om sikkerhedskrav til legetøj ⁽¹⁾ (legetøjssikkerhedsdirektivet),
- der henviser til Kommissionens evaluering af 19. november 2020 af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/48/EF om sikkerhedskrav til legetøj (SWD(2020)0287),
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/95/EF af 3. december 2001 om produktsikkerhed i almindelighed ⁽²⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 765/2008 af 9. juli 2008 om kravene til akkreditering og markedsovervågning i forbindelse med markedsføring af produkter og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 339/93 ⁽³⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse 768/2008/EF af 9. juli 2008 om fælles rammer for markedsføring af produkter og om ophævelse af Rådets afgørelse 93/465/EØF ⁽⁴⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1025/2012 af 25. oktober 2012 om europæisk standardisering, om ændring af Rådets direktiv 89/686/EØF og 93/15/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/9/EF, 94/25/EF, 95/16/EF, 97/23/EF, 98/34/EF, 2004/22/EF, 2007/23/EF, 2009/23/EF og 2009/105/EF og om ophævelse af Rådets beslutning 87/95/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1673/2006/EF ⁽⁵⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1020 af 20. juni 2019 om markedsovervågning og produktoverensstemmelse og om ændring af direktiv 2004/42/EF og forordning (EF) nr. 765/2008 og (EU) nr. 305/2011 ⁽⁶⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/881 af 17. april 2019 om ENISA (Den Europæiske Unions Agentur for Cybersikkerhed) og om cybersikkerhedscertificering af informations- og kommunikationsteknologi og om ophævelse af forordning (EU) nr. 526/2013 (forordningen om cybersikkerhed) ⁽⁷⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/690 af 28. april 2021 om oprettelse af et program for det indre marked, virksomheders, herunder små og mellemstore virksomheders, konkurrenceevne, plante-, dyre-, fødevarer- og foderområdet og europæiske statistikker (programmet for det indre marked) og om ophævelse af forordning (EU) nr. 99/2013, (EU) nr. 1287/2013, (EU) nr. 254/2014 og (EU) nr. 652/2014 ⁽⁸⁾,

⁽¹⁾ EUT L 170 af 30.6.2009, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 11 af 15.1.2002, s. 4.

⁽³⁾ EUT L 218 af 13.8.2008, s. 30.

⁽⁴⁾ EUT L 218 af 13.8.2008, s. 82.

⁽⁵⁾ EUT L 316 af 14.11.2012, s. 12.

⁽⁶⁾ EUT L 169 af 25.6.2019, s. 1.

⁽⁷⁾ EUT L 151 af 7.6.2019, s. 15.

⁽⁸⁾ EUT L 153 af 3.5.2021, s. 1.

Onsdag den 16. februar 2022

- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006 af 18. december 2006 om registrering, vurdering og godkendelse af samt begrænsninger for kemikalier (REACH), om oprettelse af et europæisk kemikalieagentur og om ændring af direktiv 1999/45/EF og ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 793/93 og Kommissionens forordning (EF) nr. 1488/94 samt Rådets direktiv 76/769/EØF og Kommissionens direktiv 91/155/EØF, 93/67/EØF, 93/105/EF og 2000/21/EF⁽⁹⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1223/2009 af 30. november 2009 om kosmetiske produkter⁽¹⁰⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1272/2008 af 16. december 2008 om klassificering, mærkning og emballering af stoffer og blandinger (CLP-forordningen) og om ændring og ophævelse af direktiv 67/548/EØF og 1999/45/EF og om ændring af forordning (EF) nr. 1907/2006⁽¹¹⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/53/EU af 16. april 2014 om harmonisering af medlemsstaternes love om tilgængeliggørelse af radioudstyr på markedet og om ophævelse af direktiv 1999/5/EF⁽¹²⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF⁽¹³⁾ (generel forordning om databeskyttelse),
- der henviser til Rådets direktiv 85/374/EØF af 25. juli 1985 om tilnærmelse af medlemsstaternes administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser om produktansvar⁽¹⁴⁾ (direktiv om produktansvar),
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/65/EU af 8. juni 2011 om begrænsning af anvendelsen af visse farlige stoffer i elektrisk og elektronisk udstyr⁽¹⁵⁾ (RoHS-direktivet),
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1223/2009 af 30. november 2009 om kosmetiske produkter⁽¹⁶⁾ (herefter »kosmetikforordningen«),
- under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1935/2004 af 27. oktober 2004 om materialer og genstande bestemt til kontakt med fødevarer og om ophævelse af direktiv 80/590/EØF og 89/109/EØF⁽¹⁷⁾ (forordningen om materialers og genstandes kontakt med fødevarer), og
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/66/EF af 6. september 2006 om batterier og akkumulatorer og dtjente batterier og akkumulatorer og om ophævelse af direktiv 91/157/EØF⁽¹⁸⁾ (batteridirektivet),
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1272/2008 af 16. december 2008 om klassificering, mærkning og emballering af stoffer og blandinger og om ændring og ophævelse af direktiv 67/548/EØF og 1999/45/EF og om ændring af forordning (EF) nr. 1907/2006⁽¹⁹⁾ (”CLP-forordningen),

⁽⁹⁾ EUT L 396 af 30.12.2006, s. 1.

⁽¹⁰⁾ EUT L 342 af 22.12.2009, s. 59.

⁽¹¹⁾ EUT L 353 af 31.12.2008, s. 1.

⁽¹²⁾ EUT L 153 af 22.5.2014, s. 62.

⁽¹³⁾ EUT L 119 af 4.5.2016, s. 1.

⁽¹⁴⁾ EFT L 210 af 7.8.1985, s. 29.

⁽¹⁵⁾ EUT L 174 af 1.7.2011, s. 88.

⁽¹⁶⁾ EUT L 342 af 22.12.2009, s. 59.

⁽¹⁷⁾ EUT L 338 af 13.11.2004, s. 4.

⁽¹⁸⁾ EUT L 266 af 26.9.2006, s. 1.

⁽¹⁹⁾ EUT L 353 af 31.12.2008, s. 1.

Onsdag den 16. februar 2022

- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1021 af 20. juni 2019 om persistente organiske miljøgifte ⁽²⁰⁾ (POP-forordningen),
- der henviser til sin beslutning af 25. november 2020 om håndtering af produktsikkerhed i det indre marked ⁽²¹⁾,
- der henviser til sin beslutning af 25. november 2020 — På vej mod et mere bæredygtigt indre marked for virksomheder og forbrugere ⁽²²⁾,
- der henviser til sin beslutning af 12. februar 2020 om automatiserede beslutningsprocesser: Sikring af forbrugerbeskyttelse og fri bevægelighed for varer og tjenesteydelser ⁽²³⁾,
- der henviser til sin beslutning af 12. december 2018 om pakken for det indre marked ⁽²⁴⁾,
- der henviser til sin beslutning af 4. juli 2017 om europæiske standarder til det 21. århundrede ⁽²⁵⁾,
- der henviser til sin beslutning af 4. juli 2017 om længere levetid for produkter: fordele for forbrugere og virksomheder ⁽²⁶⁾,
- der henviser til sin beslutning af 26. maj 2016 om strategien for det indre marked ⁽²⁷⁾,
- der henviser til sin beslutning af 20. oktober 2020 med henstillinger til Kommissionen om retsakt om digitale tjenester: forbedring af det indre markeds funktionsmåde ⁽²⁸⁾,
- der henviser til sin beslutning af 20. oktober 2020 med henstillinger til Kommissionen om en ramme for etiske aspekter af kunstig intelligens, robotteknologi og relaterede teknologier ⁽²⁹⁾,
- der henviser til sin beslutning af 18. april 2019 om en omfattende EU-ramme for hormonforstyrrende stoffer ⁽³⁰⁾,
- der henviser til sin beslutning af 10. juli 2020 om en strategi for bæredygtig brug af kemikalier ⁽³¹⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets Forskningstjenestes briefing fra april 2021 med titlen »The EU Toy Safety Directive« (»EU's direktiv om sikkerhedskrav til legetøj«),
- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om et indre marked for digitale tjenester (retsakt om digitale tjenester) og om ændring af direktiv 2000/31/EF (COM(2020)0825),
- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om harmoniserede regler for kunstig intelligens (retsakt om kunstig intelligens) og om ændring af visse af Unionens lovgivningsmæssige retsakter (COM(2021)0206),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 10. marts 2020 om en langsigtet handlingsplan for bedre gennemførelse og håndhævelse af reglerne for det indre marked (COM(2020)0094),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 14. oktober 2020 med titlen »En kemikaliestrategi med bæredygtighed for øje: På vej mod et giftfrit miljø« (COM(2020)0667),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 21. april 2021 med titlen »Fostering a European approach to Artificial Intelligence« (»En europæisk tilgang til kunstig intelligens«) (COM(2021)0205),

⁽²⁰⁾ EUT L 169 af 25.6.2019, s. 45.

⁽²¹⁾ EUT C 425 af 20.10.2021, s. 19.

⁽²²⁾ EUT C 425 af 20.10.2021, s. 10.

⁽²³⁾ EUT C 294 af 23.7.2021, s. 14.

⁽²⁴⁾ EUT C 388 af 13.11.2020, s. 39.

⁽²⁵⁾ EUT C 334 af 19.9.2018, s. 2.

⁽²⁶⁾ EUT C 334 af 19.9.2018, s. 60.

⁽²⁷⁾ EUT C 76 af 28.2.2018, s. 112.

⁽²⁸⁾ EUT C 404 af 6.10.2021, s. 2.

⁽²⁹⁾ EUT C 404 af 6.10.2021, s. 63.

⁽³⁰⁾ EUT C 158 af 30.4.2021, s. 18.

⁽³¹⁾ EUT C 371 af 15.9.2021, s. 75.

Onsdag den 16. februar 2022

- der henviser til Kommissionens meddelelse af 13. november 2020 med titlen »En ny forbrugerdagsorden — styrkelse af forbrugernes stilling med henblik på at opnå en bæredygtig genopretning« (COM(2020)0696),
  - der henviser til Kommissionens meddelelse af 24. marts 2021 om en EU-strategi om barnets rettigheder (COM(2021)0142),
  - der henviser til Rådets konklusioner af 15. marts 2021 med titlen »En bæredygtig kemikaliestrategi i Unionen: tid til handling«,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 54 og til artikel 1, stk. 1, litra e), i og bilag 3 til afgørelse truffet af Formandskonferencen den 12. december 2002 om proceduren for tilladelse til at udarbejde initiativbetænkninger,
  - der henviser til betænkning fra Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse (A9-0349/2021),
- A. der henviser til, at direktivet om sikkerhedskrav til legetøj (legetøjsdirektivet) blev vedtaget i 2009 for at sikre et højt sundheds- og sikkerhedsniveau for børn og forbedre et velfungerende indre marked for legetøj ved at fjerne hindringer for handel med legetøj mellem medlemsstaterne;
- B. der henviser til, at EU's strenge sikkerhedskrav til legetøj er udformet med henblik på at sikre børn en så sikker leg som muligt og i vid udstrækning anses for at være en global benchmark;
- C. der henviser til, at leg er anerkendt som en rettighed for alle børn i henhold til De Forenede Nationers konvention om barnets rettigheder, som alle EU's medlemsstater har underskrevet; der henviser til, at leg bidrager til børns udvikling, sundhed og trivsel og er en vigtig del af barnets opvækst; der henviser til, at undersøgelser har vist, at legetøj kan berige legen og medvirke til, at børn leger i længere tid;
- D. der henviser til, at legetøjsdirektivet er et direktiv om maksimal harmonisering, hvilket indebærer, at medlemsstaterne ikke må vedtage anderledes krav end dem, der er fastsat i direktivet; der henviser til, at reglerne og kravene til legetøj i mange tilfælde er strengere end dem, der gælder for andre produkter, fordi de forbrugere, de er beregnet til, er sårbare;
- E. der henviser til, at effektiviteten af EU's legetøjsdirektiv for ofte undergraves af useriøse firmaers handlinger og af onlinesalg af produkter, som ikke opfylder kravene;
- F. der henviser til, at selv om der mangler omfattende data om direktivets fulde effekt, er legetøjsdirektivet stort set stadig effektivt med hensyn til at sikre den frie bevægelighed for legetøj på det indre marked, og antallet af virksomheder, som opererer på markedet, er siden den fulde gennemførelse af legetøjsdirektivet steget med 10 % fra 2013 til 2017, mens omsætningen i EU's legetøjsbranche er steget konstant, siden direktivet trådte i kraft; der henviser til, at 99 % af virksomhederne i sektoren er SMV'er, og at størstedelen af disse virksomheder er mikrovirksomheder;
- G. der henviser til, at legetøjsdirektivet kræver, at legetøj, der gøres tilgængeligt på EU-markedet, er sikkert og sikrer et højt beskyttelsesniveau for børn mod farer forårsaget af kemiske stoffer i legetøj; der henviser til, at der kan være behov for en hurtig tilpasning af specifikke krav og standarder, hvis den videnskabelige og teknologiske udvikling viser fremkomsten af hidtil ukendte risici og udfordringer i forbindelse med legetøj;
- H. der henviser til, at Kommissionen i kemikaliestrategien med bæredygtighed for øje understregede nødvendigheden af at indføre eller styrke bestemmelserne for at tage hensyn til de kombinerede virkninger af kemikalier, herunder for legetøj, og af at udvide den generiske tilgang til risikostyring for at sikre, at forbrugerprodukter, herunder legetøj, ikke indeholder kemikalier, som forårsager cancer, genmutationer, påvirker det reproduktive eller endokrine system eller er persistente og bioakkumulerende; der henviser til, at kemikaliestrategien med bæredygtighed for øje desuden forpligter Kommissionen til at vurdere vilkår og tidsrammer for at udvide den samme generiske tilgang med hensyn til forbrugerprodukter til yderligere skadelige kemikalier, herunder kemikalier, som påvirker immunsystemet, det neurologiske eller respiratoriske system, samt kemikalier, som er toksiske for et specifikt organ;

Onsdag den 16. februar 2022

I. der henviser til, at øget bæredygtighed er vigtig, men at legetøjs sikkerhed altid bør have forrang; der henviser til, at krav med henblik på at øge bæredygtigheden ikke må forringe sikkerheden;

1. glæder sig over Kommissionens evalueringsrapport om legetøjsdirektivet, som har til formål at vurdere dets funktion siden ikrafttrædelsen;

2. anerkender legetøjsdirektivets merværdi i forhold til det tidligere direktiv med hensyn til at forbedre børns sikkerhed og sikre et ensartet højt beskyttelsesniveau i hele det indre marked og dets rolle med hensyn til at skabe retssikkerhed og lige konkurrencevilkår for virksomhederne; beklager, at nogle af de tredjelandsproducenter, som sælger deres produkter i det indre marked, navnlig gennem onlinemarkedet, ikke overholder EU-lovgivningen, og at meget legetøj, som sælges i EU, stadig udgør alvorlige trusler for børn;

3. anerkender standardernes centrale rolle med hensyn til at give producenterne mulighed for en effektiv og smidig anvendelse af direktivet samt de bemyndigede organers rolle med hensyn til at sikre overensstemmelse, når der ikke findes standarder, eller de ikke anvendes; understreger behovet for at øge antallet af bemyndigede organer i visse regioner; fremhæver, at medlemsstaterne bør have åbne, inklusive, bæredygtige og gennemsigtige standarder af høj kvalitet; understreger, at standarder bør være teknologineutrale og præstationsbaserede og sikre lige konkurrencevilkår for de økonomiske operatører, navnlig SMV'er;

4. understreger nødvendigheden af at udvikle ambitiøse standarder for adaptivt legetøj, som giver børn med handicap mulighed for at have glæde af og interagere med legetøj, som de muligvis ellers ikke ville kunne benytte;

5. bemærker, at nogle markedsovervågningsmyndigheder oplever problemer med at håndhæve bestemmelserne i legetøjsdirektivets artikel 11, som forpligter fabrikkerne til at anbringe en klart synlig, let læselig, let forståelig og præcis advarsel på legetøjet; understreger, at sådanne problemer skyldes manglen på specificerede krav og relaterede standarder; opfordrer derfor Kommissionen til at indføre specifikke krav til synligheden og læseligheden af advarsler på legetøj for at gøre det muligt for medlemsstaterne at håndhæve disse krav på en ensartet måde;

6. anerkender, at gennemførelsen og forberedelsen af den rigtige anvendelse af legetøjsdirektivet var en krævende proces, som strakte sig over mange år og krævede betydelige finansielle investeringer fra de europæiske legetøjsproducenters side; understreger vigtigheden af lovgivningsmæssig stabilitet for de hjemlige virksomheders stabile udvikling, navnlig små og mellemstore familievirksomheder;

7. bemærker dog, at der fortsat forekommer uoverensstemmelser, som gør det påkrævet at revidere legetøjsdirektivet; anmoder derfor Kommissionen om at fortsætte sin evalueringsproces og gennemføre en udtømmende konsekvensanalyse med henblik på at kontrollere, om og hvordan de skal håndteres; understreger, at der er behov for en yderligere indsats, navnlig fra de retshåndhævende myndigheders side, for at sikre, at alle erhvervsdrivende, der markedsfører legetøj i EU, anvender strenge sikkerhedskrav; understreger behovet for at tage hensyn til udfordringerne, de specifikke risici og de negative konsekvenser for virksomheder, der fremstiller legetøj, der overholder reglerne, og som hidrører fra salg af farligt og forfalsket legetøj, der ikke opfylder kravene, og for at imødegå risici som følge af anvendelsen af nye teknologier;

Kemikalier

8. anerkender legetøjsdirektivets fleksibilitet relativt fremtidssikrede karakter i betragtning af, at det i perioden 2012-2019 blev ændret 14 gange for at tilpasse det til nye videnskabelige resultater, som har vist tidligere ukendte risici for børn, især på kemikalieområdet; er imidlertid bekymret over, at der fortsat er problemer, som kan bringe børns sikkerhed i fare, og som kun delvist kan løses ved hjælp af gennemførelsesretsakter;

9. fremhæver nødvendigheden af, at legetøj, som markedsføres i EU, opfylder legetøjsdirektivet samt den relevante EU-lovgivning om kemikalier, navnlig REACH-forordningen og RoHS-direktivet samt kosmetikforordningen, forordningen om materiale i kontakt med fødevarer, batteridirektivet, CLP-forordningen, POP-forordningen, uanset hvor det er fremstillet;

Onsdag den 16. februar 2022

10. understreger, at det kan være belastende, især for SMV'er, når kravene er spredt ud i flere forskellige lovgivninger, og der er fastsat forskellige grænseværdier, og at dette i nogle tilfælde kan gøre det nødvendigt at gentage målinger af stoffer, f. eks. i forbindelse med migrationsværdier og grænseværdier; opfordrer derfor Kommissionen til at overveje at konsolidere alle gældende grænseværdier for legetøj til ensartede værdier, på grundlag af yderligere vurdering, i én enkelt lovgivning med henblik på at strømline overensstemmelsesvurderingen og gøre det lettere at opfylde kravene; opfordrer desuden Kommissionen til at overveje at strømline adgangen til oplysninger, herunder via en onlineportal, med henblik på at præcisere, hvad der kræves under hvilke omstændigheder, og for at lette navigationen i disse forskellige retsakter for markedsovervågning, erhvervsdrivende og forbrugere;

11. er bekymret over, at dispensation fra forbuddet mod kemikalier, som er kræftfremkaldende, mutagene eller reproduktionstoksiske (CMR-stoffer), som fastsat i legetøjsdirektivet, tillader, at disse kemikalier i specifikke tilfælde er til stede i koncentrationer, som er for høje til at sikre beskyttelsen af børn; opfordrer Kommissionen til at foretage en konsekvensanalyse med henblik på at analysere, om generiske grænseværdier for CMR-stoffer, der er omfattet af undtagelser, i legetøjsdirektivet bør reduceres i overensstemmelse med anbefalingerne fra den relevante videnskabelige komité, og til at undersøge, om muligheden for at fravige reglerne om tilstedeværelsen af CMR-stoffer, der er utilgængelige for barnet i legetøj, bør fjernes, og om der bør træffes passende foranstaltninger til at undgå børns eksponering for farlige, giftige, skadelige, ætsende og irriterende stoffer; opfordrer Kommissionen til at tage hensyn til børns kombinerede eksponering for kemikalier samt potentielle lavdosisvirkninger;

12. understreger, at lavere grænseværdier i legetøj for børn på under 36 måneder, eller som er beregnet til at blive puttet i munden, for kemikalier såsom nitrosaminer og nitroserbare stoffer, som fastsættes på nationalt plan, i forhold til de grænseværdier, der er fastsat i legetøjsdirektivet, skaber uoverensstemmelser, selv om det er godkendt af Kommissionen; bemærker imidlertid, at alle børn i EU bør nyde samme høje beskyttelsesniveau; anerkender, at denne grænseværdi ikke kan ændres ved en gennemførelsesretsakt, men at dette vil kræve en lovgivningsmæssig procedure; opfordrer derfor Kommissionen til i forbindelse med en revision af legetøjsdirektivet og efter en omfattende konsekvensanalyse at vurdere behovet for at tilpasse grænseværdien til den strengeste værdi, der gælder på nationalt plan, og til at sørge for en fleksibel mekanisme, der muliggør en hurtig tilpasning af grænseværdierne for farlige kemiske stoffer, idet man undgår en situation, hvor der fastsættes forskellige værdier på nationalt plan, og idet der sikres lige vilkår på det indre marked til gavn for forbrugerne og de erhvervsdrivende; understreger behovet for at opretholde Parlamentets grundige kontrol med de gennemførelsesretsakter, der skal vedtages med dette formål for øje;

13. glæder sig over Kommissionens løfte om at udvide legetøjsdirektivets generelle risikoforebyggende tilgang til CMR-stoffer til hormonforstyrrende stoffer på grundlag af Verdenssundhedsorganisationens (WHO) definition og til i konsekvensvurderingen at undersøge, hvorvidt den bør anvendes i en kommende revision af legetøjsdirektivet for at sikre, at hormonforstyrrende stoffer forbydes i legetøj, så snart de er kortlagt, samt til at overveje at indføre horisontal lovgivning med dette formål, som Europa-Parlamentet og Rådet gentagne gange har opfordret til, idet man også overholder princippet om »et stof, en vurdering«, som er indeholdt i kemikaliestrategien med bæredygtighed for øje; glæder sig i denne forbindelse over tilsagnet om at undersøge muligheden af at udvide denne tilgang til kemikalier, som påvirker immunsystemet, det neurologiske eller respiratoriske system, og til kemikalier, som er toksiske for et specifikt organ, med henblik på at sikre et højt niveau af beskyttelse mod disse kemikalier samt for at sikre et fremtidssikkert lovgivningsmæssigt svar på deres anvendelse i legetøj, i overensstemmelse med Kommissionens hensigt om at prioritere alle anvendelser af disse kemikalier i forbindelse med REACH-begrænsninger;

14. er bekymret over, at de strengere regler for kemikalier i legetøj til børn under 36 måneder ikke tager hensyn til, at ældre børn fortsat er sårbare over for farlige stoffer; bemærker, at denne sondring kan føre til, at producenter omgår bestemmelserne ved at angive, at legetøjet er beregnet til børn over 36 måneder, selv om det tydeligvis ikke er tilfældet; understreger, at adskillige interessenter, Kommissionen og medlemsstaterne har anført, at denne sondring er klart utilstrækkelig, da den kan skabe smuthuller og begrænse legetøjsdirektivets effektivitet, og har anmodet om, at den fjernes; opfordrer derfor Kommissionen til at undersøge dette spørgsmål i konsekvensanalysen for revisionen af legetøjsdirektivet og i fuld overensstemmelse med den seneste videnskabelige dokumentation til at afgøre, hvorvidt denne sondring skal afskaffes, og til at fastsætte specifikke grænseværdier for kemikalier i legetøj; er af den opfattelse, at når der fremkommer videnskabeligt belæg for, at et kemikalie er farligt for børn, bør dets anvendelse begrænses i såvel legetøj som alle andre produkter til børn;

Markedsovervågning og nye teknologier

15. bemærker, at legetøjsdirektivet indeholder en forpligtelse for de kompetente myndigheder i medlemsstaterne til at gennemføre markedsovervågning, idet de tager behørigt hensyn til forsigtighedsprincippet, teste legetøj på markedet og verificere producenterens dokumentation med henblik på at trække usikkert legetøj tilbage og skride ind over dem, der er

Onsdag den 16. februar 2022

ansvarlige for at markedsføre det; er bekymret over, at markedsovervågningen under legetøjsdirektivet har begrænset effekt, mens det fortsat er nøglen til beskyttelse af børns sundhed og sikkerhed for risiko, og at den undergraver de lige konkurrencevilkår og konkurrenceevnen for de erhvervsdrivende, der overholder lovgivningen, til gavn for de useriøse firmaer, som ikke overholder EU-reglerne; bemærker, at der stadig rapporteres om vanskeligheder med at indhente oplysninger og dokumentation fra nogle erhvervsdrivende;

16. glæder sig over vedtagelsen af forordning (EU) 2019/1020, som sigter mod at forbedre markedsovervågningen ved at styrke og harmonisere de nationale myndigheders kontrol for at sikre, at produkter, som markedsføres i det indre marked, herunder legetøj, er sikre og overholder reglerne, og opfordrer medlemsstaterne til at gennemføre den hurtigt og udstyre told- og markedsovervågningsmyndigheder med tilstrækkelige menneskelige, finansielle og tekniske ressourcer til at øge kontrollernes antal og effektivitet, så der kan sikres en effektiv håndhævelse af legetøjsdirektivet, og udbredelsen af farligt legetøj, der ikke opfylder kravene, i EU kan forhindres;

17. opfordrer Kommissionen til at evaluere medlemsstaternes gennemførelse og anvendelse af forordning (EU) 2019/1020 og til at sikre aktiv støtte til medlemsstaterne i håndhævelsen af nationale markedsovervågningsstrategier; opfordrer indtrængende Kommissionen til at fastlægge benchmarks og teknikker for kontrol på grundlag af en fælles risikoanalyse på EU-plan med henblik på at sikre en ensartet håndhævelse af EU-retten, styrke kontrollen af produkter, der indføres på EU-markedet, og undgå afvigelser og opnå et effektivt og ensartet niveau for en sådan kontrol; opfordrer Kommissionen til at vedtage gennemførelsesretsakter, som specificerer proceduren for udpegning af EU-testfaciliteter i overensstemmelse med artikel 21 i forordning (EU) 2019/1020;

18. opfordrer Kommissionen til løbende at undersøge mulighederne for at bruge nye teknologier såsom e-mærkning, blockchain og kunstig intelligens med henblik på at opdage usikre produkter, afbøde risici og forbedre overholdelsen af legetøjsdirektivet samt lette markedsovervågningsmyndighedernes arbejde ved at levere let tilgængelig, opdateret, struktureret og så vidt muligt digital information om produkter og deres sporbarhed i forsyningskæden;

19. henleder igen opmærksomheden på de begrænsede midler og menneskelige ressourcer, hvilket i de seneste år har mindsket mange markedsovervågningsmyndigheders effektivitet og rækkevidde; glæder sig i denne forbindelse over vedtagelsen af programmet for det indre marked og indførelsen af et specifikt mål med en specifik budgetpost og øremærkede ressourcer til markedsovervågning, hvilket vil bidrage til at understøtte medlemsstaternes tiltag med henblik på at sikre, at kun sikkert legetøj, som overholder reglerne, markedsføres i EU;

20. understreger, at en effektiv markedsovervågning er afgørende for at afsløre farligt legetøj og sikre korrekt anvendelse af legetøjsdirektivet; opfordrer derfor medlemsstaterne til at intensivere koordineringen af deres markedsovervågningsaktiviteter, herunder gennem udveksling af bedste praksis og ved digitalisering af deres systemer, og til at styrke samarbejdet mellem markedsovervågningsmyndigheder og andre myndigheder såsom told-, telekommunikations- og databeskyttelsesmyndigheder; opfordrer derfor markedsovervågnings- og toldmyndighederne til aktivt at udveksle erfaringer og styrke koordinationen og samarbejdet indbyrdes, herunder på tværs af grænserne, således at hurtig overførsel af oplysninger om farligt legetøj kan muliggøres, og import af farligt legetøj kan standses effektivt; understreger, at det fortsat er afgørende at opretholde et konstant niveau af effektive kontroller i hele EU af legetøj, der kommer ind på det indre marked, for at sikre, at det opfylder EU-kravene; opfordrer Kommissionen til at organisere og finansiere fælles markedsovervågningsforanstaltninger, herunder uddannelsesaktiviteter, for at styrke håndhævelsen af EU-lovgivningen om legetøj og til at samarbejde med de kompetente myndigheder i tredjelande om at udveksle oplysninger om farligt legetøj; opfordrer desuden medlemsstaterne til at fastsætte minimumsantallet af stikprøver eller kontroller for at forbedre håndhævelsen;

21. fremhæver, at markedsovervågningsmyndighederne for at opdage usikkert legetøj mere effektivt jævnlige og mindst en gang årligt bør udføre »mystery shopping«, herunder på onlinemarkedspladser, navnlig fordi legetøj er det produkt, som oftest notificeres i EU's hurtige varslingsssystem for farlige nonfoodprodukter (Safety Gate);

22. er bekymret over de nye sårbarheder og risici, som internetforbundet legetøj indebærer med hensyn til børns sikkerhed, privatliv og mentale sundhed; fremhæver betydningen af at beskytte børns privatliv, når de anvender internetforbundet legetøj; er bekymret over, at nogle af disse former for legetøj, der allerede er bragt i omsætning i EU, har udvist utilstrækkelig sikkerhed samt begrænset eller ingen beskyttelse mod cybertrusler; opfordrer producenter af internetforbundet legetøj til at integrere sikkerhedsmekanismer i designet af deres legetøj; opfordrer Kommissionen til at undersøge forskellige muligheder for handling med hensyn til risikoniveauet og proportionalitetsprincippet, såsom at

Onsdag den 16. februar 2022

udvide anvendelsesområdet for legetøjsdirektivet til at omfatte bestemmelser om privatlivets fred og informationssikkerhed, vedtage horisontal lovgivning om cybersikkerhedskrav for forbundne produkter og tilknyttede tjenester, såsom den europæiske lov om modstandsdygtighed over for cyberangreb, eller styrke den relevante horisontale lovgivning, såsom radioudstyringsdirektivet og den generelle forordning om databeskyttelse, samtidig med at Parlamentet inddrages i dens valg;

23. er bekymret over, at forbrugere reagerer ringe på tilbagekaldelser, og at usikkert legetøj fortsat anvendes af børn, selv om det er blevet tilbagekaldt; opfordrer derfor Kommissionen til at udsende retningslinjer for tilbagekaldelsesprocedurer, herunder en tjekliste med konkrete krav, og opfordrer onlinemarkedspladserne til at etablere effektive mekanismer til at sikre, at de kan nå deres brugere, købere og sælgere for at informere dem så hurtigt som muligt, når tilbagekaldelser er nødvendige, og for at øge antallet af forbrugere, som tilbagekaldelser når frem til;

E-handel

24. anerkender e-handelens positive rolle, herunder onlinemarkedspladsernes rolle, som har givet EU-legetøjsfabrikanter udviklingsmuligheder; understreger i denne forbindelse væksten i disse virksomheders aktiviteter såvel i som uden for EU; fremhæver, at udviklingen inden for e-handel er til gavn for forbrugere, men også skaber udfordringer for markedsovervågningsmyndighederne med hensyn til at sikre, at produkter, som sælges online, overholder reglerne; bemærker, at mange produkter, som købes online, ikke opfylder EU's sikkerhedskrav, og er bekymret over den store mængde farligt legetøj, som sælges online af udbydere, der ikke overholder bestemmelserne; mener, at det er nødvendigt at standse onlinesalget af farligt legetøj, der ikke opfylder kravene;

25. glæder sig over Kommissionens vejledning vedrørende artikel 4 i forordning (EU) 2019/1020, som præciserer de økonomiske operatørs opgaver, navnlig med hensyn til produkter, som sælges online og markedsføres i EU fra tredjelande; fremhæver behovet for at tackle produkter, der ikke overholder reglerne, og som sælges direkte til forbrugere fra tredjelande via onlinemarkedspladser; minder om, at erhvervsdrivende kun kan markedsføre sikre produkter i EU; fremhæver, at alle erhvervsdrivendes overholdelse af EU-reglerne er afgørende for at sikre børns sikkerhed og skabe lige vilkår for virksomhederne; opfordrer markedsovervågnings- og toldmyndighederne til at intensivere deres samarbejde, herunder udveksling af oplysninger om konstateringer af manglende overholdelse, og til at gennemføre solide håndhævelsesforanstaltninger for at forhindre seriøse erhvervsdrivende i at udnytte EU-markedet;

26. fremhæver merværdien i princippet »kend din erhvervskunde« med hensyn til at styrke regeloverholdelse og sporbarhed for legetøj, der sælges online; påpeger, at tilsagnet om produktsikkerhed er frivilligt og markedsoperatørernes deltagelse heri begrænset; beklager, at hensigtserklæringen om produktsikkerhed hidtil har haft begrænset effekt;

27. understreger, at onlinemarkedspladser kan spille en enorm rolle med hensyn til at begrænse udbredelsen af farligt legetøj; mener derfor, at de bør være forpligtet til at påtage sig et større ansvar for at garantere sikkerheden og overholdelsen af legetøj, der sælges på deres platforme, navnlig med hensyn til at identificere og fjerne legetøj, der ikke opfylder kravene, også ved at konsultere Safety Gate-systemet og samarbejde effektivt med markedsovervågningsmyndighederne om at fjerne legetøj, der ikke opfylder kravene, og forhindre, at usikkert legetøj dukker op igen; fastholder på det kraftigste i denne forbindelse, at det er afgørende, at der sikres effektiv og forudsigelig håndhævelse samt fuld overensstemmelse mellem legetøjsdirektivet og forskellige instrumenter som retsaktens om digitale tjenester, retsaktens om digitale tjenester, produktsikkerhedsforordningen og den kommende lovgivningsakt om revision af produktansvarsdirektivet med henblik på at garantere de højeste standarder for sikkerhed og grundlæggende rettigheder; opfordrer til løsninger, der gør det muligt for forbrugerorganisationer og pålidelige indberettere at anmelde legetøj, der ikke opfylder kravene;

28. fremhæver behovet for at intensivere samarbejdet med lande uden for EU med henblik på at forhindre, at legetøj, der ikke opfylder kravene, kommer ind på EU-markedet, samtidig med at der sikres lige vilkår for virksomhederne; opfordrer Kommissionen til at udsende oplysninger om sine overvågningsaktiviteter;

Onsdag den 16. februar 2022

Retsinstrument og vejen frem

29. opfordrer Kommissionen til, eftersom legetøjsdirektivet fungerer som en de facto-forordning, at overveje, om revisionen heraf kan være en mulighed for at omdanne det til en forordning med henblik på at øge dets virkning og effektivitet og undgå uoverensstemmelser i gennemførelsen mellem medlemsstaterne og markedsfragmenteringen;

30. opfordrer Kommissionen til at vurdere behovet for et bredere anvendelsesområde for ændringer i den kommende revision, understøttet af en tilbundsgående konsekvensanalyse, med henblik på at analysere, om og hvordan mekaniske og fysiske krav, CMR-stoffer, grænseværdier for nitrosaminer og nitroserbare stoffer samt mærkningsbestemmelser for allergifremkaldende duftstoffer og farlige kemikalier kan indføres i den kommende revision af legetøjsdirektivet med henblik på at muliggøre lette og fleksible ændringer;

31. er bekymret over, at nogle producenter undgår at overholde legetøjsdirektivet ved at hævde, at deres produkter ikke er legetøj, selv om de tydeligvis anvendes som legetøj; fremhæver, at Kommissionens vejledningsdokumenter er nyttige for at klarlægge, om produktet er legetøj eller ej, og for at sikre en harmoniseret gennemførelse af legetøjsdirektivet til gavn for både markedsovervågningsmyndighederne og de erhvervsdrivende; understreger ikke desto mindre, at der stadig findes produkter i gråzonen, og opfordrer derfor Kommissionen til at løse dette problem inden for definitionen af legetøj i den kommende revision af legetøjsdirektivet; fremhæver behovet for en åben og konstruktiv dialog med relevante interessenter med henblik herpå;

32. fremhæver den vigtige rolle, som legetøj spiller for børns udvikling og kompetenceudvikling, og den pædagogiske støtte, de yder til udførelsen af nye opgaver og forbedringen og indlæringen af færdigheder fra en meget ung alder; opfordrer Kommissionen til at revidere legetøjsdirektivet med henblik på at forbedre legetøjs sikkerhed og samtidig reducere belastningen og de administrative og juridiske omkostninger for producenterne med henblik på at sikre, at alle børn i EU har adgang til sikkert legetøj til en overkommelig pris;

33. mener, at forbrugerne og aktørerne i værdikæderne har brug for oplysninger for at fremme en mere bæredygtig adfærd; opfordrer derfor Kommissionen til i konsekvensanalysen at analysere, om holdbarheden og reparationsmulighederne for legetøj kan påvirke deres sikkerhed, og hvis en sådan indflydelse bevises, at analysere, om der kan tilføjes bedre oplysninger om legetøjs holdbarhed og reparationsmuligheder i mærkningsbestemmelserne på en forholdsmæssig og ikke-restriktiv måde; mener i denne forbindelse, at innovative og digitale løsninger kan anvendes til at stille disse oplysninger til rådighed for forbrugerne, idet det sikres, at sikkerhedsoplysningerne er klart identificerbare, samtidig med at uforholdsmæssigt store byrder for virksomhederne undgås, og emballagematerialer minimeres;

34. mener, at advarsler og sikkerhedsoplysninger er vigtige for forbrugerne; bemærker, at supplerende mærkningskrav bør holdes på et minimum for at undgå at aflede opmærksomheden fra dette; opfordrer Kommissionen til at vurdere muligheden for at angive overensstemmelsesoplysninger, som ikke er beregnet for forbrugeren, elektronisk;

Data

35. fremhæver, at manglen på EU-dækkende statistikker over ulykker forårsaget af legetøj har gjort det vanskeligt at foretage en kvantitativ vurdering af det beskyttelsesniveau, som legetøjsdirektivet giver og informere standardiseringsarbejdet vedrørende legetøj; mener, at utilstrækkelig koordinering og finansiering på EU-plan er den grundlæggende årsag til, at der ikke foreligger konsistente oplysninger, og opfordrer Kommissionen til at tage fat på dette i en kommende revision af direktivet; opfordrer Kommissionen til at vurdere muligheden for at oprette en paneuropæisk database for ulykker og skader med et særligt afsnit for legetøj, som er offentligt, brugervenligt og tilgængeligt for offentlige myndigheder, forbrugere og producenter, og som giver mulighed for at indføre og indsamle oplysninger om ulykker og skader, der opstår som følge af farligt legetøj, herunder det, der sælges online; mener endvidere, at en yderligere mulighed ville være at anvende indikatorer og data såsom dem, der er indsamlet fra informations- og kommunikationssystemet for markedsovervågning, Safety Gate og fælles tiltag til at vurdere legetøjsdirektivets effektivitet, og opfordrer Kommissionen til at vurdere muligheden for at etablere digitale løsninger, der kan forbedre sporbarheden i forsyningskæden og bidrage til et højere sikkerhedsniveau for legetøj;

Onsdag den 16. februar 2022

36. opfordrer medlemsstaterne til at intensivere deres indsamling af data vedrørende legetøjsdirektivet, som i dag er ujævn, ikke repræsentativ og ufuldstændig, og til at udveksle oplysninger om risici og sårbarheder i forbindelse med legetøjssikkerhed; opfordrer virksomhederne til at intensivere samarbejdet med medlemsstaterne og dele flere data om legetøjsrelaterede ulykker med henblik på at forbedre børns sikkerhed og forbedre tilliden til legetøj, der markedsføres i det indre marked;

37. opfordrer Kommissionen til at benytte lejligheden i forbindelse med revisionen af legetøjsdirektivet til at udvikle indikatorer for at overvåge medlemsstaternes korrekte gennemførelse heraf samt dets effektivitet generelt; opfordrer Kommissionen til at forbedre indsamlingen af data, der regelmæssigt skal leveres af medlemsstaterne, markedsovervågningsmyndighederne og de bemyndigede organer; anbefaler, at Kommissionen udarbejder en generel rapport på EU-plan på grundlag af de nationale rapporter og offentliggør dem og gør dem let tilgængelige for alle interesserede parter;

o

o o

38. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.

Onsdag den 16. februar 2022

P9_TA(2022)0038

Styrkelse af Europa i kampen mod kræft

Europa-Parlamentets beslutning af 16. februar 2022 om styrkelse af Europa i kampen mod kræft — mod en omfattende og koordineret strategi (2020/2267(INI))

(2022/C 342/12)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til sin beslutning af 18. juni 2020 om nedsættelse af et særligt udvalg om kræftbekæmpelse og fastsættelse af dets ansvarsområder, medlemstal og funktionsperiode ⁽¹⁾,
- der henviser til arbejdsdokument fra dets Særlige Udvalg om Kræftbekæmpelse af 27. oktober 2020 om bidrag fra Det Særlige Udvalg om Kræftbekæmpelse (BECA) med henblik på at påvirke den fremtidige europæiske plan for bekæmpelse af kræft ⁽²⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 3. februar 2021 om den europæiske kræfthandlingsplan (COM(2021)0044),
- der henviser til EU's rammeprogram for forskning og innovation 2021-2027 (Horisont Europa) ⁽³⁾ og Horisont Europas særlige kræftmission ⁽⁴⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 11. december 2019: Den europæiske grønne pagt (COM(2019)0640),
- der henviser til Rådets konklusioner af 15. juni 2021 om adgang til lægemidler og medicinsk udstyr med henblik på et stærkere og modstandsdygtigt EU ⁽⁵⁾,
- der henviser til de retningslinjer, der er udarbejdet af de fælles indsats for kræft (EPAAC, CANCON, iPAAC), og den dagsorden for sjældne kræftformer 2030, der er fastlagt i den fælles indsats for sjældne kræftformer (JARC),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 30. september 2020 om et nyt EFR for forskning og innovation (COM(2020)0628),
- der henviser til Rådets henstilling 2003/878/EF af 2. december 2003 om kræftscreening ⁽⁶⁾,
- der henviser til rapporten fra Det Internationale Kræftforskningscenter (IARC) fra maj 2017 om gennemførelsen af Rådets henstilling om kræftscreening ⁽⁷⁾,
- der henviser til de europæiske retningslinjer for kvalitetssikring af screening og diagnosticering af brystkræft, livmoderhalskræft og tyk- og endetarmskræft,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 20. maj 2020, En jord til bord-strategi for et fair, sundt og miljøvenligt fødevarer-system (COM(2020)0381),

---

⁽¹⁾ EUT C 362 af 8.9.2021, s. 182.

⁽²⁾ Arbejdsdokument af 27. oktober 2020.

⁽³⁾ Forordning (EU) 2021/695 af 28. april 2021 om oprettelse af Horisont Europa — rammeprogrammet for forskning og innovation — og om reglerne for deltagelse og formidling (EUT L 170 af 12.5.2021, s. 1).

⁽⁴⁾ Interimsrapport fra panelet for Missionsudvalget om Kræft: Conquering cancer: Mission possible,

⁽⁵⁾ EUT C 269 I af 7.7.2021, s. 3.

⁽⁶⁾ EUT L 327 af 16.12.2003, s. 34.

⁽⁷⁾ https://ec.europa.eu/health/sites/default/files/major_chronic_diseases/docs/2017_cancerscreening_2ndreportimplementation_en.pdf

Onsdag den 16. februar 2022

- der henviser til Kommissionens meddelelse af 28. juni 2021 om en EU-strategiramme for sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen 2021-2027 (COM(2021)0323),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 25. november 2020 om en lægemiddelstrategi for Europa (COM(2020)0761),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 14. oktober 2020, En kemikaliestrategi med bæredygtighed for øje: På vej mod et giftfrit miljø (COM(2020)0667),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 12. maj 2021, »Vejen til en sund planet for alle EU-handlingsplan: »Mod nulforurening for vand, luft og jord« (COM(2021)0400),
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/37/EF af 29. april 2004 om beskyttelse af arbejdstagerne mod risici for under arbejdet at være udsat for kræftfremkaldende stoffer eller mutagener (direktivet om kræftfremkaldende stoffer og mutagener)⁽⁸⁾, inklusive de tre ændringsdirektiver og forslag fra Kommissionen til et fjerde ændringsdirektiv (COM(2020)0571),
- der henviser til Rådets direktiv 98/24/EF af 7. april 1998 om beskyttelse af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed under arbejdet mod risici i forbindelse med kemiske agenser⁽⁹⁾,
- der henviser til den sammenfattende rapport om den offentlige høring fra Det Særlige Udvalg om Kræftbekæmpelse af 19. april 2021 om indvirkningerne af covid-19-pandemien på kræftforebyggelse, sundhedsydelse, kræftpatienter og forskning,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 11. november 2020 med titlen Opbygning af en europæisk sundhedsunion: Styrkelse af EU's modstandsdygtighed over for grænseoverskridende sundhedstrusler (COM(2020)0724) og til Kommissionens tilhørende forslag til, og de foreløbige aftaler om, Europa-Parlamentets og Rådets forordning af 11. november 2020 om alvorlige grænseoverskridende sundhedstrusler (COM(2020)0727), om styrkelse af Det Europæiske Lægemiddelagenturs rolle i forbindelse med kriseberedskab og krisestyring med hensyn til lægemidler og medicinsk udstyr (COM(2020)0725) og om ændring af forordning (EF) nr. 851/2004 om oprettelse af et europæisk center for forebyggelse af og kontrol med sygdomme (COM(2020)0726),
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/522 af 24. marts 2021 om oprettelse af et EU-handlingsprogram for sundhed (»EU4Health-programmet«) for perioden 2021-2027⁽¹⁰⁾,
- der henviser til Kommissionens forslag til og aftalen om Europa-Parlamentets og Rådets forordning om medicinsk teknologivurdering og om ændring af direktiv 2011/24/EU (COM(2018)0051),
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 536/2014 af 16. april 2014 om kliniske forsøg med humanmedicinske lægemidler og om ophævelse af direktiv 2001/20/EF⁽¹¹⁾ (»forordningen om kliniske forsøg«) og informationssystemet for kliniske forsøg (CTIS), som er oprettet i medfør af denne forordning,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/694 af 29. april 2021 om oprettelse af programmet Et Digitalt Europa⁽¹²⁾,

⁽⁸⁾ EUT L 158 af 30.4.2004, s. 50.

⁽⁹⁾ EFT L 131 af 5.5.1998, s. 11.

⁽¹⁰⁾ EUT L 107 af 26.3.2021, s. 1.

⁽¹¹⁾ EUT L 158 af 27.5.2014, s. 1.

⁽¹²⁾ EUT L 166 af 11.5.2021, s. 1.

Onsdag den 16. februar 2022

- der henviser til Miljøagenturets rapport nr. 21/2019 om miljøets indflydelse på sundhed og velvære i EU (Healthy environment, healthy lives: how the environment influences health and well-being in Europe)⁽¹³⁾,
- der henviser til udtalelsen fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg af 9. juni 2021 om den europæiske kræftbehandlingsplan⁽¹⁴⁾,
- der henviser til konklusionerne og henstillingerne fra den undersøgelse, der blev udarbejdet for Europa-Parlamentets Panel for Fremtidens Videnskab og Teknologi (STOA) i juli 2021 om 5G's indvirkning på sundheden⁽¹⁵⁾,
- der henviser til FN's verdensmål for bæredygtig udvikling (SDG'er), navnlig SDG 3 om sundhed og trivsel,
- der henviser til den fjerde udgave af den europæiske kræftkodeks⁽¹⁶⁾,
- der henviser til den europæiske kodeks for kræftbehandlingspraksis (kræftkodeksen)⁽¹⁷⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 24. marts 2021, Mod en EU-strategi for børns rettigheder (COM(2021)0142),
- der henviser til Kommissionens arbejdsdokument af 19. juli 2018 om bekæmpelse af hiv/aids, viral hepatitis og tuberkulose i Den Europæiske Union og nabolandene — status, politiske instrumenter og god praksis (SWD(2018) 0387),
- der henviser til Verdenssundhedsorganisationens rapport fra 2020, *Alcohol and cancer in the WHO European Region: An appeal for better prevention*⁽¹⁸⁾,
- der henviser til arbejdet i og konklusionerne fra den tværpolitiske interessegruppe »MEPs Against Cancer (MAC)«,
- der henviser til sin beslutning af 15. januar 2020 om den europæiske grønne pagt⁽¹⁹⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets beslutning af 2. marts 2017 om EU's muligheder for forbedring af adgangen til lægemidler⁽²⁰⁾,
- der henviser til sin beslutning af 10. juli 2020 om en strategi for bæredygtig brug af kemikalier⁽²¹⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets beslutning af 12. februar 2019 om gennemførelsen af direktivet om grænseoverskridende sundhedsydelse⁽²²⁾,
- der henviser til sin beslutning af 16. januar 2019 om Unionens godkendelsesprocedure for pesticider⁽²³⁾,
- der henviser til sin beslutning af 10. juli 2020 om EU's folkesundhedsstrategi efter covid-19⁽²⁴⁾,
- der henviser til sin beslutning af 17. september 2020 om manglen på lægemidler — håndtering af et voksende problem⁽²⁵⁾,
- der henviser til sin beslutning af 15. december 2016 om forordningen om lægemidler til pædiatrisk brug⁽²⁶⁾ og Kommissionens indledende konsekvensanalyse vedrørende revisionen af EU-lovgivningen om lægemidler til børn og sjældne sygdomme,

⁽¹³⁾ <https://www.eea.europa.eu/publications/healthy-environment-healthy-lives>

⁽¹⁴⁾ EUT C 341 af 24.8.2021, s. 76.

⁽¹⁵⁾ [https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2021/690012/EPRS_STU\(2021\)690012_EN.pdf](https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2021/690012/EPRS_STU(2021)690012_EN.pdf)

⁽¹⁶⁾ <https://cancer-code-europe.iarc.fr/index.php/en/>

⁽¹⁷⁾ <https://www.europecancer.org/2-standard/66-european-code-of-cancer-practice>

⁽¹⁸⁾ <https://apps.who.int/iris/bitstream/handle/10665/336595/WHO-EURO-2020-1435-41185-56004-eng.pdf?sequence=1&isAllowed=y>

⁽¹⁹⁾ EUT C 270 af 7.7.2021, s. 2.

⁽²⁰⁾ EUT C 263 af 25.7.2018, s. 4.

⁽²¹⁾ EUT C 371 af 15.9.2021, s. 75.

⁽²²⁾ EUT C 449 af 23.12.2020, s. 71.

⁽²³⁾ EUT C 411 af 27.11.2020, s. 48.

⁽²⁴⁾ EUT C 371 af 15.9.2021, s. 102.

⁽²⁵⁾ EUT C 385 af 22.9.2021, s. 83.

⁽²⁶⁾ EUT C 238 af 6.7.2018, s. 128,

Onsdag den 16. februar 2022

- der henviser til forretningsordenens artikel 54,

- der henviser til betænkning fra Det Særlige Udvalg om Kræftbekæmpelse (A9-0001/2022),

- A. der henviser til, at den europæiske kræfthandlingsplan bør være en slagkraftig imødekommelse på opfordringerne til fremskridt fra sundhedspersonale og pårørende til de 1,3 millioner mennesker, der hvert år dør af kræft i Europa, herunder 6 000 børn, på de tungtvejende behov hos patienter, der i øjeblikket har brug for effektive, innovative, tilgængelige og økonomisk overkommelige behandlinger og pleje, på de berettigede forventninger hos mere end 12 millioner tidligere kræftpatienter, der står over for den vanskelige tilbagevenden til en »normal tilværelse«, på det udtrykkelige ønske hos fremtidige generationer om at blive beskyttet mod sundhedstrusler og risikofaktorer og på bekymringerne hos stater, der står over for en stigende økonomisk og social byrde på grund af kræft og de dermed forbundne behandlinger; der henviser til, at alle EU's foranstaltninger i kampen mod kræft bør være rettet mod at øge kræftpatienters nuværende overlevelseshastighed på fem år;

- B. der henviser til, at Europa udgør mindre end 10 % af verdens befolkning, men tegner sig for en fjerdedel af alle kræfttilfælde, og der henviser til, at kræft er den næststørste dødsårsag i Europa efter hjerte-kar-sygdomme og den første dødsårsag på grund af sygdom hos børn på over et år; der henviser til, at de særlige behov hos børn og unge med kræft fortsat kræver overordnet opmærksomhed og støtte, og at der bør skelnes mellem håndtering af pædiatrisk onkologi og kræft hos voksne; der henviser til, at selv om der har været et lille fald i dødeligheden takket være screeningkampagner, forbedret diagnostik og nye behandlingsformer, er antallet af diagnosticerede tilfælde alligevel stigende, især på grund af længere forventet levetid, hvilket fører til aldrende befolkninger; der henviser til, at næsten tre fjerdedele af alle kræftdiagnoser i EU optræder hos personer på 60 år og derover;

- C. der henviser til, at kræft illustrerer den sociale uretfærdighed og ulighed inden for sundhedsvæsenet, eftersom forskellene i kræftoverlevelse i EU's medlemsstater overstiger 25 %; der henviser til, at EU's borgere står over for uligheder med hensyn til forebyggelse og er ulige beskyttet mod risikofaktorer, ulige vidende om sund adfærd og ulige rustet mod desinformation; der henviser til, at EU's borgere er ulige stillet med hensyn til rettidig adgang til overkommelig, kyndig behandling, alt efter medlemsstaten og regionen de behandles i; der henviser til, at adgangen til multidisciplinære og tværfaglige, kyndige lægehold varierer meget inden for EU; der henviser til, at EU's borgere efter at være blevet raske, eller når de er i bedring, er ulige stillet med hensyn til deres mulighed for at vende tilbage til arbejdet, for at være økonomisk uafhængige og til atter at kunne føre et harmonisk familieliv, socialt liv og følelsesliv; der henviser til, at klasse og køn er vigtige elementer og drivkræfter bag uligheder og uretfærdigheder i alle faser af sygdommen;

- D. der henviser til, at der er indført specifikke nationale eller regionale kræftpolitikker i de fleste medlemsstater med forskellige opgaver, kapacitet og budgetter; der henviser til, at nogle regioner er blevet knudepunkter i kampen mod kræft med en ekspertise, der bør deles i hele Unionen;

- E. der henviser til, at målet med handlingsplanen ikke kun bør være at bekæmpe et stort folkesundhedsproblem og hjælpe patienterne med at kunne leve længere og bedre, men også bør være startskuddet til at reducere ulighed på sundhedsområdet og mindske de sociale og økonomiske byrder ved sygdommen; der henviser til, at Kommissionen bør fremme en patientcentreret og borgerrettighedsbaseret tilgang ved at indarbejde hensyn til justits, bæredygtighed, lighed, solidaritet, innovation og samarbejde i selve kernen af handlingsplanen, herunder også »initiativet om hjælp til kræftfrømte børn«;

- F. der henviser til, at covid-19-pandemien har forårsaget og stadig forårsager alvorlige forstyrrelser i kræftscreeningsprogrammer, -behandling, -forskning og i tilbud og faciliteter til tidligere kræftpatienter og for efterfølgende behandling, hvad der har omkostninger for patienter, pårørende og sundhedspersonalet; der henviser til, at pandemien har skabt et presserende behov for at genopbygge kræfttjenesterne i alle europæiske lande og for at imødegå stærkt bekymrende forsinkelser i forebyggende foranstaltninger samt tidlig påvisning og diagnosticering; der henviser til, at det skønnes, at

Onsdag den 16. februar 2022

100 mio. screeningtests ikke kunne gennemføres i Europa under pandemien, og at 1 mio. kræfttilfælde således ikke blev diagnosticeret; der henviser til, at en ud af fem kræftpatienter ikke fik den nødvendige kirurgiske behandling eller kemoterapi i tide⁽²⁷⁾; der henviser til, at sundhedspersonalet var bebyrdet med indsatsen mod pandemien og har skullet udføre deres arbejde i et særdeles stressende arbejdsmiljø;

- G. der henviser til, at sundhedskompetence omfatter erhvervelse af viden og færdigheder, bevidsthed om rettigheder og selvtillid for at kunne gribe til handling og forbedre sin egen og samfundets sundhed; der henviser til, at foranstaltninger til fremme af sundhedskompetence under handlingsplanen bør fokusere på at styrke patienternes og borgernes stilling gennem topmoderne kommunikationsformer og ved at indhente ekspertise fra og samarbejde med patientorganisationer og andre ikkestatslige organisationer, der har arbejdet på at udbrede sundhedskompetencer i årevis; der henviser til, at en styrkelse af patienternes stilling indebærer, at de skal hjælpes til at forstå deres rettigheder; der henviser til, at man i alle bestræbelser på at øge sundhedskompetencerne, herunder de digitale, bør tage hensyn til personer, der oplever eksklusion, og behov hos personer med indlæringsvanskeligheder; der henviser til, at der bør tages hensyn til uligheder i viden om, adgang til og brug af IT-redskaber såvel som regionale, nationale, sociale og økonomiske forskelle; der henviser til, at de nødvendige oplysninger bør foreligge på udbredte ikke-EU-sprog for at kunne formidles til migranter, nyankomne og andre sårbare grupper og mindretal; der henviser til, at bestræbelser på at forbedre sundhedskompetencerne også bør omfatte et ansvar for at hjælpe borgerne med at indkredse desinformation, idet de skadelige virkninger, som dette kan have på alle områder af kræftplejen, herunder forebyggelse, vaccination og behandling, skal bemærkes;
- H. der henviser til, at ca. 40 % af kræfttilfældene i EU kan forebygges; der henviser til, at forebyggelse er mere effektiv end nogen helbredelse og er den mest omkostningseffektive langsigtede kræftbekæmpelsesstrategi; der henviser til, at handlingsplanen bør omfatte alle vigtige risikofaktorer og sociale determinanter for kræft; der henviser til, at EU-niveauet er afgørende for kræftforebyggelse, da det har betydelige kompetencer, der påvirker de fleste risikofaktorer for kræft;
- I. der henviser til, at kræft ifølge rapport nr. 21/2019 fra Det Europæiske Miljøagentur (EEA) er den største ikkesmitsomme sygdom, der kan tilskrives miljøet, idet mere end 250 000 kræftdødsfald blev tilskrevet miljørelaterede årsager i 2016 i 32 europæiske højindkomstlande; der henviser til, at EEA har udpeget luftforurening, kemikalier, forbrænding af indendørs brændsel og stråling som miljømæssige risikofaktorer for kræft;
- J. der henviser til, at luftforurening er en væsentlig drivkraft for dødelighed, idet forurenende stoffer fra en lang række kilder, herunder energi, transport, landbrug og industri, bidrager til 400 000 for tidlige dødsfald om året, herunder lungekræft, hjertesygdomme og slagtilfælde;
- K. der henviser til, at Kommissionen i sin meddelelse om et styrket samarbejde mod sygdomme (COM(2018)0245) anbefaler, at der udarbejdes EU-retningslinjer for etablering af omfattende elektroniske vaccinationsinformations-systemer på nationalt niveau med henblik på effektivt tilsyn med immuniseringsprogrammerne; der henviser til, at dette bør ske under nøje iagttagelse af databeskyttelsesreglerne; der henviser til, at humant papillomvirus (HPV) er en seksuelt overført infektion, der hænger sammen med næsten 5 % af alle kræfttilfælde hos kvinder og mænd på verdensplan, herunder livmoderhalskræft og kræft i svelget såvel som analkræft, peniskræft, vaginalkræft, vulvakræft; der henviser til, at det er nødvendigt at indfri både målene for HPV-vaccinationsdækning for piger og at opstille kyndig og veltilrettelagt screening for livmoderhalskræft for at kunne indfri WHO's 2030-mål for udryddelse af livmoderhalskræft som folkesundhedsproblem; der henviser til, at HPV-vaccinationsraterne er bekymrende lave på tværs af medlemsstaterne; der henviser til de beklageligvis store forskelle i vaccinationsdækningen mellem medlemsstaterne fra under 30 % til over 70 % (idet det krævede niveau for flokkimmunitet er 70 %); der henviser til, at *Helicobacter pylori* er den primære vigtigste smitsomme årsag til kræft på verdensplan, primært for ikkekardiogastrisk adenocarcinom;
- L. der henviser til, at forekomsten af visse endokrine kræftformer (f.eks. kræft i skjoldbruskkirtlen, brystkræft og testikelkræft) er stigende; der henviser til, at endokrine behandlinger af hormonafhængige kræftformer kan have endokrine bivirkninger; der henviser til, at kræftbehandlinger kan have langsigtede virkninger såsom endokrine co-morbiditeter hos tidligere kræftpatienter; der henviser til, at fedme er en kendt risikofaktor for mange kræftformer, herunder endokrine kræftformer; der henviser til, at eksponering for hormonforstyrrende stoffer vides at have

⁽²⁷⁾ <https://www.europecancer.org/resources/201:time-to-act.html>
<https://www.europecancer.org/timetoact/impact/data-intelligence>

Onsdag den 16. februar 2022

indvirkning på udviklingen af fedme og kræft; der henviser til, at hormonforstyrrende stoffer koster medlemsstaterne mellem 157 og 270 mia. EUR årligt (op til 2 % af EU's BNP) ⁽²⁸⁾ i sundhedsudgifter og tabt indtjening, hovedsagelig på grund af forstyrrelser i nervesystemets udvikling og stofskifteforstyrrelser samt kræft;

- M. der henviser til, at eksponering på arbejdspladsen hvert år er ansvarlig for mindst 120 000 kræfttilfælde, der fører til ca. 80 000 årlige dødsfald, hvad der udgør 8 % af alle kræfttilfælde (12 % af kræftdødsfald hos mænd og 7 % hos kvinder); der henviser til, at det imidlertid kan være svært at fastslå en årsagssammenhæng som følge af de lange reaktionstider; der henviser til, at WHO's IARC har identificeret 50 primære kræftfremkaldende stoffer og vist, at arbejdstagere i Europa eksponeres for dem i vidt omfang; der henviser til, at det store flertal af kræfttilfælde forårsaget af arbejdsrelaterede kræftfremkaldende stoffer forekommer at være forebyggelige, såfremt stofferne reguleres på hensigtsmæssig vis, men at direktiv 2004/37/EF om bindende grænseværdier for erhvervsrelateret eksponering (OEL) til dato kun fastsætter værdier for 27 af sådanne stoffer; der henviser til, at yderligere skridt er nødvendige for at forebygge, opdage og blive bedre til at genkende kræftformer, som er relateret til natarbejde og UV-stråling (for arbejdstagere, som arbejder udendørs);
- N. der henviser til, at et ændret arbejdsmarked med demografisk udvikling, nye teknologier og nye typer job har potentielle virkninger for arbejdsmiljø og sikkerhed; der henviser til, at flere arbejdstagere flytter til platformsarbejde, utraditionelt arbejde eller atypisk beskæftigelse; der henviser til, at faktorer som stråling, stress, arbejdsorganisation og arbejdsforhold alle har været knyttet til arbejdsrelateret kræft ⁽²⁹⁾; der henviser til, at der aktuelt savnes pålidelige og sammenlignelige data på EU-plan om eksponering på arbejdspladsen for kræfttrisikofaktorer ⁽³⁰⁾;
- O. der henviser til, at i modsætning til arbejdsulykker, hvor skader lettere kan vurderes og tilkendes erstatning, kan det tage år eller årtier, før arbejdsrelaterede kræftformer diagnosticeres, og årsagen afdækkes korrekt; der henviser til, at Kommissionen i sin henstilling om erhvervs sygdomme ⁽³¹⁾ anbefaler medlemsstaterne hurtigst muligt at indføje den europæiske liste, der er fastsat i bilag I til ovennævnte henstilling om erhvervs sygdomme, i deres nationale love, forskrifter eller administrative bestemmelser om erhvervs sygdomme, som kan give anledning til erstatning; der henviser til, at eksisterende forskelle mellem medlemsstaterne med hensyn til anerkendelsen af erhvervs sygdomme betyder, at mange arbejdstagere aldrig får deres erhvervs sygdom anerkendt;
- P. der henviser til, at radon er en farve- og lugtløs radioaktiv gas, som, når den nedbrydes i luften, afgiver stråling, der kan skade DNA i kroppens celler; der henviser til, at radonniveauet kan variere meget i forskellige regioner eller endda inden for beboelsesområder, og at det kan forekomme både i udendørs og indendørs luft;
- Q. påpeger, at IARC i 2011 klassificerede elektromagnetiske radiobølgefelter som potentielt kræftfremkaldende for mennesker baseret på en øget risiko for gliom, som er forbundet med brug af mobiltelefoner; der henviser til, at undersøgelser offentliggjort i 2015 og 2018 viser en markant stigning (mere end en fordobling) i glioblastoma (hjernesceller) over tyve år (1995-2015) i alle aldersgrupper, og andre undersøgelser viser den forøgede risiko for glioblastoma forbundet med brug af mobiltelefoner og trådløse telefoner blandt personer i alderen 18-80 år; der henviser til, at der skal forskes yderligere heri for at påvise de tilknyttede risici;
- R. der henviser til, at 24 % af alle nye kræftdiagnoser i Europa hvert år, herunder alle former for børnekræft, er sjældne former for kræft, der i sig selv udgør et sundhedsproblem; der henviser til, at patienter med sjældne kræftformer står over for udfordringer i forbindelse med en forsinket eller ukorrekt diagnose, mangel på adgang til passende behandling og ekspertise, manglende indsigt i den underliggende videnskab, manglende kommerciel gennemførlighed i forbindelse med udvikling af nye behandlinger, få tilgængelige vævsbanker, vanskeligheder ved at gennemføre velunderbyggede kliniske forsøg såvel som følelsen af afsondring;

⁽²⁸⁾ <https://www.endocrine.org/news-and-advocacy/news-room/2015/estimated-costs-of-endocrine-disrupting-chemical-exposure-exceed-150-billion-annually-in-eu>

⁽²⁹⁾ EU-OSHA: <https://osha.europa.eu/da/themes/work-related-diseases/work-related-cancer>

⁽³⁰⁾ EU-OSHA: <https://osha.europa.eu/da/publications/worker-survey-exposure-cancer-risk-factors/view>.

⁽³¹⁾ Kommissionens henstilling af 19. september 2003 om den europæiske liste over erhvervs sygdomme (EUT L 238 af 25.9.2003, s. 28).

Onsdag den 16. februar 2022

- S. der henviser til, at handlingsplanen bør gennemføres i nøje overensstemmelse med anbefalingerne og foranstaltningerne fra Det Internationale Kræftforskningscenter (IARC), FN's verdensmål for global sundhed, inklusive målet om at opnå universel sundhedsdækning, WHO's anbefalinger og retningslinjer, internationale sundhedsaftaler, herunder WHO's rammekonvention om tobakskontrol og initiativ om børnekræft, EU's fælles tiltag om kræft samt anbefalinger og retningslinjer fra eksperter og patientsammenslutninger; der henviser til, at handlingsplanen bør anerkende EU's solidaritet og partnerskaber med lav- og mellemindkomstlande som en prioritet, inklusive lande i regionen WHO-Europa bredere set;
- T. der henviser til, at akten vedrørende vilkårene for Østrigs, Finlands og Sveriges tiltrædelse af EU tilstår Sverige en undtagelse fra det EU-dækkende forbud mod salg af visse typer tobaksvarer;
- U. der henviser til, at middelhavskost er kendt som en sund, velfalanceret kost, der spiller en beskyttende rolle i både primær og sekundær forebyggelse af de primære kroniske degenerative sygdomme;
- V. der henviser til, at mens handlingsplanen lægger bemærkelsesværdig stor vægt på en række behov for politiske tiltag vedrørende kræftscreening, er der mindre opmærksomhed omkring tidlig påvisning af kræftformer, der ikke er omfattet af screeningprogrammerne; der henviser til, at målrettede tiltag derfor er nødvendige for at fostre øget bevidsthed om kræft-faresignaler blandt borgere og sundhedspersonale;
- W. der henviser til, at stigningen i priserne på lægemidler mod kræft har oversteget stigningen i de samlede udgifter til kræft, og at nye sådanne lægemidler, der sættes på markedet til en høj pris, er blevet udpeget som en vigtig drivkraft bag stigningen i udgifterne til kræftbehandling; der henviser til, at WHO's tekniske rapport fra 2018 om prissætningen på lægemidler mod kræft og virkningerne heraf ⁽³²⁾ anerkender, at priserne på disse lægemidler er højere end for andre indikationer, og at deres omkostninger voksede hurtigere, hvilket resulterede i manglende adgang til behandling for mange patienter over hele verden og hæmmede regeringernes evne til at give adgang til alle til en overkommelig pris;
- X. der henviser til, at tiltag mod kræft i form af en altomfattende strategi såsom Kommissionens foreslåede kræfthandlingsplan kan anvendes som model for andre ikkesmitsomme sygdomme, og henviser til, at patienter med andre kroniske sygdomme derfor også bør drage fordel af resultaterne og principperne af handlingsplanen, og at lignende handlingsplaner bør udformes for andre sygdomme med høj dødelighed;
- Y. der henviser til, at koordinering mellem de europæiske lande, en fælles politik ledet fra EU-niveau og grænseoverskridende datadeling er en absolut nødvendighed for fremskridt på kræftområdet; der henviser til, at det primære ansvar for sundhedsbeskyttelse og sundhedsplejesystemer ligger hos medlemsstaterne;
- Z. der henviser til, at en omfattende, tværfaglig og koordineret tilgang til afhjælpning af adfærdsrelaterede, biologiske, miljømæssige, arbejdsrelaterede, socioøkonomiske og kommercielle sundhedsdeterminanter er påkrævet på regions-, medlemsstats- og EU-niveau for at understøtte foranstaltninger rettet mod alle aspekter af kræft (forebyggelse, påvisning, behandling, palliativ behandling, opfølgende pleje for tidligere kræftpatienter og pleje og reintegration) gennem en effektiv mobilisering af centrale værktøjer såsom passende ressourcer og finansiering, lovgivning, forskning og videndeling; der henviser til, at patientcentrerede tilgange til behandling har vist sig at forbedre patienters livskvalitet og deres samlede overlevelsesrate; der henviser til, at nye teknologier og kunstig intelligens rummer et stort potentiale for forbedringer inden for kræftforskning, behandlingsprocesser og pleje;
- AA. der henviser til, at forskning og innovation udgør vort eneste håb om nogensinde at kunne komme kræften til livs; der henviser til, at der er behov for vedvarende og effektiv finansiering for at støtte ambitiøse projekter og gode og stabile arbejdsvilkår for forskere, der arbejder på kræftområdet; der henviser til, at medicinalvirksomheder, herunder SMV'er, er centrale interessenter for innovation på kræftområdet;
- AB. der henviser til, at tilgangene »sundhed i alle politikker« og »One Health« bør fremmes yderligere, og at indsatsen for at bekæmpe kræft bør integreres i alle EU-politikker;

⁽³²⁾ <https://www.who.int/publications/m/item/technical-report-on-pricing-of-cancer-medicines-and-its-impacts>

Onsdag den 16. februar 2022

AC. der henviser til, at EU og medlemsstaterne bør mobilisere deres kræfter og levere hensigtsmæssige incitamenter og holdbare budgetter med henblik på at opfylde det ambitiøse mål om at besejre kræften og kræftdødeligheden i Europa;

AD. der henviser til, at handlingsplanen derfor kan udgøre et vigtigt skridt i retning af en reel europæisk sundhedsunion og en offentlig demonstration over for borgerne af den succes, som EU-sundhedssamarbejdet kan opnå;

1. glæder sig over handlingsplanen og opfordrer Kommissionen til at udsøge ny synergi mellem handlingsplanen og EU4Health-programmet, EU-lægemeddelstrategien, strategien for en ny kemikaliepolitik og den ajourførte EU-industristrategi; mener, at så omfattende kræfttrammer vil bidrage til forebyggelse, tidlig påvisning og helbredelse af kræft; opfordrer Kommissionen til at arbejde på at udforme en fælles kræftpolitik, der i fornødent omfang omfatter udkast til lov;

A. indsatsområder

I. Kræftforebyggelse i alle EU-politikker

2. er fast overbevist om, at omfattende forebyggende foranstaltninger, gennem tiltag til støtte af eliminering eller reduktion af lidelser i forbindelse med modificerbare risikofaktorer, bør gennemføres i alle EU-politikker og finansieringsprogrammer; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at indarbejde oplysningskampagner om kræftforebyggelse i alle relevante politikker; opfordrer Kommissionen til at integrere målene i handlingsplanen i alle relevante sektorpolitikker; er fuldt overbevist om, at forebyggende tiltag bør være evidensbaserede; opfordrer derfor Kommissionen og medlemsstaterne til at højne finansieringen af videnskabelig forskning i årsager til kræft og i effektiviteten og implementeringen af forebyggende foranstaltninger;

3. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at udforme og gennemføre effektive forebyggelsesforanstaltninger på medlemsstats- og EU-plan baseret på uafhængig videnskabelig ekspertise, bedste praksis og indhøstede erfaringer samt lægevejledning; opfordrer i denne forbindelse navnlig til implementering af det europæiske kræftkodeks til at reducere kræfttrisikoen på grundlag af seneste videnskabelige ekspertise og til regelmæssig ajourføring af kræftkodeksen gennem en cyklus baseret på løbende tilsyn og evaluering;

4. erkender, at mere end 40 % af alle kræfttilfælde kan forebygges gennem koordinerede foranstaltninger rettet mod adfældsrelaterede, biologiske, miljømæssige, arbejdsrelaterede, socioøkonomiske og kommercielle sundhedsdeterminanter; opfordrer til at rette øget opmærksomhed mod at føre en sund livsstil som forudsætning for at kunne forebygge og nedbringe visse tilbagevendende former for kræft;

5. støtter målet for Horisont Europa-missionsområdet om kræft om at afværge mere end tre millioner yderligere tidlige dødsfald i perioden 2021-2030 ved at fremskynde fremskridt med hensyn til kræftforebyggelses- og bekæmpelsesprogrammer ved at bestræbe sig på at skabe lige muligheder for adgang til disse programmer; opfordrer Kommissionen til at afsætte tilstrækkelige midler til Horisont Europas mission om kræft og andre relevante programmer (såsom »Science and Policy for a Healthy Future« — HBM4EU) for at nå dette mål;

6. beklager de betydelige uligheder og uretfærdigheder på sundhedsområdet i EU med hensyn til kræftforebyggelse; fastholder, at det er nødvendigt at indkredse og rette særlig opmærksomhed mod sårbare og marginaliserede befolkningsgrupper og mennesker, der bor i afsidesliggende regioner (såsom afsondrede steder, landdistrikter og udkantsområder, hvor der er langt til lægetjenester) med henblik på at sikre deres adgang til kræftforebyggelsestjenester; mener i den forbindelse, at kræftforebyggelse også skal ses inden for rammerne af social retfærdighed, hvilket nødvendiggør systemiske ændringer gennem offentlige politikker, der omfatter hele befolkningen og strækker sig ud over ændringer i den enkeltes adfærd;

7. konstaterer, at tobaksrygning er langt den største forebyggelige årsag til kræft i EU, idet det forårsager 15-20 % af kræfttilfældene i Europa og udgør den største risikofaktor for kræftrelaterede dødsfald i Europa (27 % af kræftdødsfaldene svarende til 700 000 kræftdødsfald i EU om året); minder om, at der findes store forskelle på tværs af EU, eftersom andelen af rygere varierer mere end det femdobbelte fra det ene land til det andet;

8. bakker kraftigt op om målet om en »tobaksfri generation«, således som det er opstillet i handlingsplanen, med det mål at mindre end 5 % af befolkningen ryger pr. 2040, sammenlignet med omkring 25 % i dag; opfordrer kraftigt Kommissionen til at fastsætte delmål, som sættes under løbende tilsyn og nyder fremme, også på nationalt plan, og som indberettes til registret over forskellene i kræftbehandlingstilbud med henblik på at styre indsatsen bedst muligt i håb om at

Onsdag den 16. februar 2022

nå det overordnede mål; opfordrer Kommissionen til at finansiere programmer, der fremmer rygestop; opfordrer Kommissionen til at bakke op om samarbejdet mellem medlemsstater med hensyn til udveksling af den mest effektive praksis til begrænsning af rygning;

9. glæder sig over Kommissionens hensigt om at revidere tobaksvaredirektivet⁽³³⁾, direktivet om afgifter på tobaksvarer⁽³⁴⁾ og den retlige ramme for privates grænseoverskridende indkøb af tobak og opfordrer kraftigt Kommissionen til at træffe hensigtsmæssige foranstaltninger og til at fremsætte lovforslag med henblik på at indføre følgende:

- a) en forhøjelse af og opadgående konvergens i minimumspunktafgifter på alle tobaksvarer og deres endelige markedspris, hvilket vil forbedre forebyggelsesindsatsen, idet det vil nedbringe tobaksforbruget, navnlig blandt nuværende rygere, og forebygge at unge begynder at ryge;
- b) et krav om en standardiseret, neutral indpakning og pligt til at påføre sundhedsadvarsler, der skal dække 80 % af forsiden og bagsiden af cigaretterpakker, herunder med billedadvarsler; og
- c) streng håndhævelse af forbuddet mod smagsbeskrivelser af tobaksprodukter, således at de gøres mindre attraktive for både rygere, ikke-rygere og unge;

10. opfordrer til evaluering og gennemgang af de aktuelt anvendte metoder til måling af tjære-, nikotin- og kulmonoxidindholdet i tobak og tobaksrelaterede produkter på grundlag af den nyeste uafhængige videnskabelige forskning;

11. opfordrer til, at medlemsstaterne til fulde implementerer forpligtelserne i engangsplastdirektiv (EU) 2019/904⁽³⁵⁾, hvad angår filtre i tobaksprodukter, der indeholder plast, for at håndtere de miljø- og sundhedsmæssige problemer forbundet hermed;

12. opfordrer Kommissionen til at følge op på videnskabelige evalueringer af sundhedsrisici vedrørende elektroniske cigaretter, opvarmede tobaksprodukter og andre nyopfundne produkter, herunder en vurdering af den relative risiko ved at anvende disse produkter i forhold til vedvarende cigaretrygning, og til opstilling på EU-niveau af en liste over stoffer, som indgår i og afgives af sådanne produkter; mener, at elektroniske cigaretter bør give rygere mulighed for gradvist at opgive rygningen; mener samtidig, at e-cigaretter ikke bør fremstå som attraktive i mindreåriges og ikke-rygeres øjne; opfordrer derfor Kommissionen til inden for rammerne af tobaksdirektivet at evaluere, hvilke smagsvarianter af e-cigaretter der er særligt attraktive for mindreårige og ikke-rygere, og til at foreslå et forbud mod disse varianter og til endvidere at fremlægge forslag til forbud mod alle smagsvarianter i opvarmede og i nyopfundne tobaksvarer;

13. opfordrer til en hurtig og fuldstændig gennemførelse af WHO's rammekonvention om tobakskontrol (FCTC)⁽³⁶⁾ og WHO's protokol til udryddelse af den ulovlige handel med tobaksvarer⁽³⁷⁾, idet der lægges særlig vægt på artikel 5.3 i FCTC og dennes retningslinjer om beskyttelsen af offentlige sundhedspolitikker mod tobaksindustriens egenlystige interesser; opfordrer Kommissionen til at indføre særlige adfældsregler for alle tjenestemænd og andre ansatte, når de har med tobaksindustrien at gøre, i henhold til Den Europæiske Ombudsmands afgørelse i sag 852/2014/LP⁽³⁸⁾;

14. tilslutter sig Kommissionens forslag om at ajourføre Rådets henstilling af 30. november 2009 om røgfri miljøer⁽³⁹⁾ for at udvide dens anvendelsesområde til nye produkter såsom e-cigaretter og opvarmede tobaksvarer og for at udvide røgfri miljøer til også at omfatte udendørs områder;

⁽³³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/40/EU af 3. april 2014 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om fremstilling, præsentation og salg af tobak og relaterede produkter (EUT L 127 af 29.4.2014, s. 1).

⁽³⁴⁾ Rådets direktiv 2011/64/EU af 21. juni 2011 om punktafgiftsstrukturen og -satserne for forarbejdet tobak (EUT L 176 af 5.7.2011, s. 24).

⁽³⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/904 af 5. juni 2019 om reduktion af visse plastprodukters miljøpåvirkning (EUT L 155 af 12.6.2019, s. 1).

⁽³⁶⁾ <https://fctc.who.int/who-fctc/overview>

⁽³⁷⁾ <https://fctc.who.int/protocol/overview>

⁽³⁸⁾ <https://www.ombudsman.europa.eu/da/decision/en/73774>

⁽³⁹⁾ EUT C 296 af 5.12.2009, s. 4.

Onsdag den 16. februar 2022

15. minder om, at ethanol og acetaldehyd fra etanolens metabolisme i alkoholholdige drikke klassificeres som kræftfremkaldende for mennesker af IARC, og at det skønnes, at 10 % af alle kræfttilfælde i Europa hos mænd og 3 % af alle kræfttilfælde hos kvinder tilskrives alkoholforbrug⁽⁴⁰⁾; fremhæver, at jo mindre alkohol, der forbruges, desto lavere er risikoen for at udvikle kræft; understreger, at skadeligt alkoholforbrug er en risikofaktor for mange forskellige kræftformer, heriblandt mundhule-, svælg-, spiserør-, lever-, tarm- og brystkræft hos kvinder; minder om undersøgelsen, som WHO henviser til⁽⁴¹⁾, der erkender, at det sikreste niveau for alkoholindtagelse, når det drejer sig om forebyggelse af kræft, er slet ikke at indtage noget alkohol, og fremhæver behovet for at tage højde for dette i udformningen og gennemførelsen af kræftforebyggelsespolitikker⁽⁴²⁾;

16. glæder sig over Kommissionens mål om at opnå en reduktion på mindst 10 % i det skadelige alkoholforbrug senest i 2025; tilskynder Kommissionen og medlemsstaterne til at fremme foranstaltninger med henblik på at mindske og forebygge alkoholrelaterede skader inden for rammerne af en revideret EU-alkoholstrategi⁽⁴³⁾, herunder en EU-strategi for nul alkoholindtagelse for mindreårige, der, hvis relevant, ledsages af lovforslag, samtidig med at subsidiaritetsprincippet og nugældende nationale love om aldersgrænser for alkoholindtag respekteres; støtter tilvejebringelse af bedre oplysning til forbrugerne ved at forbedre mærkningen af alkoholholdige drikkevarer, så den omfatter oplysninger om moderat og ansvarligt forbrug, og ved at indføre obligatorisk angivelse af listen over ingredienser og ernæringsoplysninger og endvidere ved at indføre digital mærkning; anmoder Kommissionen om at tage specifikke skridt mod risikoforbundet druk⁽⁴⁴⁾; anser det for vigtigt at beskytte børn mod kommerciel kommunikation om alkoholforbrug samt produktplacering og sponsorering fra alkoholmærker, herunder i det digitale miljø, da reklamer ikke må være specifikt målrettet mindreårige og ikke skal tilskynde til alkoholforbrug; opfordrer til forbud mod reklamer for alkohol og alkoholsponsorater ved idrætsbegivenheder, når sådanne primært har tilsøgning fra mindreårige; opfordrer til nøje overvågning af gennemførelsen af det reviderede direktiv om audiovisuelle medietjenester⁽⁴⁵⁾; opfordrer til, at forslaget til lov om digitale tjenester skal styrke og håndhæve medlemsstaternes mulighed for at opretholde og håndhæve lovgivning, der har til formål at beskytte mindreårige og andre sårbare befolkningsgrupper mod kommerciel kommunikation om alkoholholdige drikkevarer; tilskynder til at afsætte offentlige midler til oplysningskampagner i medlemsstats- og EU-regi; støtter den planlagte revision af EU-lovgivningen om beskatning af alkohol og om privates grænseoverskridende indkøb af alkohol samt en revision af prissætningspolitikker for alkohol, herunder overvejelser om en forhøjelse af afgifterne på alkoholholdige drikkevarer;

17. understreger, at spisevaner har stor indflydelse på menneskers helbredstilstand, og at der er videnskabeligt belæg for, at indtagelse af mad i forkerte mængder har en negativ indvirkning på helbedet og kan øge risikoen for kræft; opfordrer til at udarbejde fyldestgørende ernæringskampagner på linje med EU's jord til bord-strategi;

18. opfordrer medlemsstaterne til at overveje at rådgive om ernæring som led i primær sundhedsbehandling;

19. understreger den rolle, som sund kost spiller med hensyn til at forebygge og begrænse forekomsten og tilbagefald af kræft, og understreger, at den individuelle kræftisiko kan reduceres ved forhøjet indtagelse af bæredygtigt producerede planter og plantebaserede fødevarer såsom frisk frugt og grøntsager, fuldkorn og bælgeplanter; fremhæver endvidere behovet for at træde op imod overforbruget af kød og stærkt forarbejdede fødevarer såvel som mod produkter med højt indhold af sukker, salt og fedtstoffer; glæder sig derfor over den kommende revision af EU's skolefrugt-, grønt- og mælkeordning og af EU's politik for fremme af landbrugsprodukter; anmoder Kommissionen og medlemsstaterne om at tilskynde og hjælpe

⁽⁴⁰⁾ Scoccianti C., Cecchini M., Anderson A.S. et al., *European Code against Cancer 4th Edition: Alcohol drinking and cancer*, Cancer Epidemiol. 2016 Dec; 45: s. 181-188. <https://pubmed.ncbi.nlm.nih.gov/27816465/>

⁽⁴¹⁾ <https://www.euro.who.int/en/health-topics/disease-prevention/alcohol-use/news/news/2018/09/there-is-no-safe-level-of-alcohol,-new-study-confirms>

⁽⁴²⁾ [https://www.thelancet.com/action/showPdf?pii=S0140-6736\(2018\)2931310-2](https://www.thelancet.com/action/showPdf?pii=S0140-6736(2018)2931310-2)

⁽⁴³⁾ Kommissionens meddelelse af 24. oktober 2006 om en EU-strategi til støtte for medlemsstaterne i deres bestræbelser på at reducere alkoholrelaterede skader (COM(2006)0625).

⁽⁴⁴⁾ [https://www.thelancet.com/journals/lanonc/article/PIIS1470-2045\(21\)00279-5/fulltext](https://www.thelancet.com/journals/lanonc/article/PIIS1470-2045(21)00279-5/fulltext)

⁽⁴⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/1808 af 14. november 2018 om ændring af direktiv 2010/13/EU om samordning af visse love og administrative bestemmelser i medlemsstaterne om udbud af audiovisuelle medietjenester (direktiv om audiovisuelle medietjenester) i betragtning af de ændrede markedsforhold (EUT L 303 af 28.11.2018, s. 69).

Onsdag den 16. februar 2022

forbrugerne til at træffe velinformerede, sunde og bæredygtige valg om fødevarerprodukter gennem indførelse af obligatorisk, harmoniseret EU- ernæringsmærkning på forsiden af emballagen, som skal være udviklet på grundlag af solid og uvildig videnskabelig dokumentation; glæder sig over fokus på sund ernæring i EU's børnegaranti⁽⁴⁶⁾ og opfordrer til en ny EU-handlingsplan om overvægt hos børn; er tilhænger af afgiftsmæssige foranstaltninger, der kan gøre friske fødevarer (såsom frugt og grønt, bælgfrugter og fuldkorn) billigere og mere tilgængelige på nationalt plan, navnlig for personer med lave indtægter; tilskynder medlemsstater til at anvende prissætningspolitikker såsom differentieret moms og markedsføringskontrol til at påvirke efterspørgslen på, adgangen til og den prismæssige overkommelighed af fødevarer og drikkevarer med lavt indhold af mættede fedtsyrer, transfedtsyrer, salt og sukker; støtter medlemsstaterne i at revidere de relevante bestemmelser for at begrænse reklame for sødede drikke og forarbejdede fødevarer med højt indhold af fedtstoffer, salt og sukker, herunder også reklame på sociale medier, og opfordrer Kommissionen til at fremlægge forslag til en altomfattende EU-dækkende forordning om forbud mod reklamer rettet mod mindreårige;

20. anerkender, at fedme anses for at være en risikofaktor for mange kræftformer, bl.a. tyktarms-, nyre- og brystkræft; opfordrer medlemsstaterne til at bekæmpe fedme aktivt ved at sørge for sunde kostvalg og idrætstilbud, ikke blot ved at oplyse og tilskynde borgerne til at træffe de rette valg, men også ved at inddrage integrerede programmer i primær sundhedsbehandling, der hjælper patienter, som lider af fedme, med at tabe sig på en sund måde; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at støtte forskning og innovation i relation til fedme for at beskrive virkningen af bl.a. genetiske faktorer og den menneskelige mikrobiota eller mentale tilstand på kropsvægten og til at finde frem til de mest effektive indgreb;

21. glæder sig over Kommissionens hensigt om at tage fat på forekomsten af kræftfremkaldende stoffer i fødevarer; minder Kommissionen om Europa-Parlamentets beslutning af 8. oktober 2020⁽⁴⁷⁾ med opfordring til at fastsætte strenge juridiske grænser for forekomsten af acrylamid i fødevarer for at beskytte forbrugerne i tilstrækkelig grad, især de mest sårbare, f.eks. spædbørn og børn; opfordrer indtrængende Kommissionen til hurtigt at fremsætte lovforslag;

22. opfordrer Kommissionen til at imødekomme opfordringerne fremsat i Parlamentets beslutning af 16. januar 2019 om at forbedre Unionens procedure for godkendelse af pesticider;

23. opfordrer medlemsstaterne, de regionale og lokale myndigheder, civilsamfundsrepræsentanter og arbejdsgiverne til at fremme og lette udøvelsen af idrætsaktiviteter livet igennem, hvilket er kendt for at begrænse både forekomst og tilbagevenden af kræft såvel som mentale sundhedsproblemer og for at fremme social inklusion; fremhæver vigtigheden af at gøre det lettilgængeligt og inkluderende for alle at dyrke idræt fra en tidlig alder, især for sårbare grupper, via finansiering af offentlige infrastrukturer, udstyr og programmer; opfordrer medlemsstaterne til at fremme adgang til fysisk aktivitet for indlagte patienter, hvis der foreligger anbefaling hertil fra lægerne;

24. glæder sig over lanceringen af EU's »HealthLifestyle4all«-kampagne, der omfatter fremme af idræt, fysisk aktivitet og sund kost ud over andre nøglesektorer; anbefaler, at skoler sætter sundhedsoplysning på skoleskemaet for at lære børn og unge, hvordan man lever et sundt liv, og gøre dem opmærksom på de europæiske kræftkodeks, og opfordrer til sundhedsoplysning som en integreret del af en socialt fremmende undervisningspolitik;

25. påpeger, at solens stråler indeholder usynlig ultraviolet (UV) stråling, der kan medføre hudkræft; opfordrer derfor Kommissionen til at revidere direktiv 2006/25/EF om arbejdstagernes eksponering for risici på grund af fysiske agenser (kunstig optisk stråling)⁽⁴⁸⁾ og at medtage solstråling inden for direktivets anvendelsesområde; støtter en styrkelse af beskyttelsen mod eksponering for UV-stråling på EU-niveau, navnlig gennem arbejdsmiljølovgivningen for arbejdstagere, der arbejder udendørs; glæder sig over Kommissionens tilsagn om at afsøge tiltag vedrørende ultraviolet stråling, herunder

⁽⁴⁶⁾ Kommissionens forslag af 24. marts 2021 til Rådets henstilling om oprettelse af en europæisk børnegaranti (COM(2021)0137).

⁽⁴⁷⁾ EUT C 395 af 29.9.2021, s. 32.

⁽⁴⁸⁾ EUT L 114 af 27.4.2006, s. 38.

Onsdag den 16. februar 2022

kunstig solbadning (solarier)⁽⁴⁹⁾; påpeger vigtigheden af oplysningskampagner til at gøre befolkningen opmærksom på risiciene i forbindelse med overdreven udsættelse for sollys og til at lære borgerne at genkende mulige advarselstegn; opfordrer til specifikke foranstaltninger, der kan reducere eksponeringen for UV-stråling blandt børn og unge; opfordrer til skærpet lovgivning om brug af solariesenge til kosmetiske formål og forbud mod, at mindreårige kan bruge dem; opfordrer medlemsstaterne til at inddrage indberetning af melanom hudkræft i nationale kræftregistre;

26. anerkender, at omkring 2 % af de europæiske kræftforekomster kan tilskrives ioniserende stråling, og at indendørs eksponering for radon og dets henfaldsprodukter er den næststørste årsag til lungekræft i Europa; ser frem til resultaterne af Euratoms forsknings- og uddannelsesprogram⁽⁵⁰⁾, som vil sikre større viden om eksponering for radon, og de foreslåede modforanstaltninger til at mindske akkumuleringen i boliger; minder om, at der også kan være ioniserende stråling i privatboliger; opfordrer derfor Kommissionen og medlemsstaterne til at kortlægge eksisterende og potentielt kritiske områder for at kunne reagere effektivt på denne trussel; opfordrer Kommissionen til at afsætte midler til udarbejdelse af en sådan prognose og til at fremme oplysningskampagner henvendt til offentligheden med henblik på at højne bevidstheden om emnet; tilskynder medlemsstaterne til regelmæssigt at ajourføre deres nationale planer for at mindske eksponeringen for radon som krævet i direktivet om udsættelse for kilder til radioaktivitet⁽⁵¹⁾ og til at ajourføre retningslinjerne for nedbringelse af radon i nybyggeri; opfordrer Kommissionen til at vurdere implementeringen og effektiviteten af de nuværende foranstaltninger til beskyttelse af arbejdstagere, der udsættes for ioniserende stråling, såsom flybesætninger, personale på kernekraftværker, arbejdstagere i relevante industrirammer såvel som forskere, sundhedsfagligt personale og dyrlæger, der arbejder inden for radiologi, strålebehandling eller nuklear medicin, og til at gennemgå disse foranstaltninger i fornødent og proportionelt omfang;

27. opfordrer Kommissionen til at fremme tværfaglig videnskabelig forskning i, om der er koblinger mellem elektromagnetiske felter, herunder 5G, og kræft, for at indhente videnskabelig dokumentation om langtidseffekter af elektromagnetiske felter og til at informere offentligheden rettidigt om resultatet af sådanne undersøgelser; opfordrer til fremme af forskning i udvikling af teknologi, der mindsker eksponeringen for radiobølger;

28. opfatter den europæiske grønne pagt som en væsentligt bidragende faktor til forebyggelse af kræft i Europa gennem reduktion af luft-, fødevarer-, vand- og jordforurening og af kemisk eksponering; opfordrer til, at en evaluering af politikker om kræftforekomst integreres i jord til bord-strategien, kemikaliestrategien for bæredygtighed og strategierne for nulforurening og et giftfrit miljø; glæder sig over den kommende revision af EU's standarder for luftkvalitet med henblik på at bringe dem i overensstemmelse med WHO's retningslinjer som nævnt i Parlamentets beslutning af 25. marts 2021 om gennemførelse af direktiverne om luftkvalitet⁽⁵²⁾; opfordrer Kommissionen til at sikre, at den fælles landbrugspolitik bistår landbrugere med at reducere forbruget af pesticid; opfordrer til, at der forskes i anvendelse og udvikling af lægemidler, der er mere sikre for miljøet, og tilskynder til implementering af effektive affaldsfjernelsesmekanismer, der ikke forurener miljøet, i tråd med målene i EU-lægemiddelstrategien;

29. understreger behovet for en fuld gennemførelse af det reviderede drikkevandsdirektiv⁽⁵³⁾ og gennemførelsen og håndhævelsen af vandrammedirektivet⁽⁵⁴⁾, som vil mindske koncentrationerne af visse forurenende stoffer i overfladevand og grundvand, der kan bidrage til kræftforekomster;

⁽⁴⁹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/35/EU af 26. februar 2014 om harmonisering af medlemsstaternes love om tilgængeliggørelse på markedet af elektrisk materiel bestemt til anvendelse inden for visse spændingsgrænser (EUT L 96 af 29.3.2014, s. 357).

⁽⁵⁰⁾ Rådets forordning (Euratom) 2021/765 af 10. maj 2021 om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskabs forsknings- og uddannelsesprogram for perioden 2021-2025, som komplementerer Horisont 2020 — rammeprogrammet for forskning og innovation og om ophævelse af forordning (Euratom) 2018/1563 (EUT L 167 I af 12.5.2021, s. 81).

⁽⁵¹⁾ Rådets direktiv 2013/59/Euratom af 5. december 2013 om fastlæggelse af grundlæggende sikkerhedsnormer til beskyttelse mod de farer, som er forbundet med udsættelse for ioniserende stråling og om ophævelse af direktiv 89/618/Euratom, 90/641/Euratom, 96/29/Euratom, 97/43/Euratom og 2003/122/Euratom (EUT L 13 af 17.1.2014, s. 1).

⁽⁵²⁾ EUT C 494 af 8.12.2021, s. 64.

⁽⁵³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2020/2184 af 16. december 2020 om kvaliteten af drikkevand (EUT L 435 af 23.12.2020, s. 1).

⁽⁵⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF af 23. oktober 2000 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger (EFT L 327 af 22.12.2000, s. 1).

Onsdag den 16. februar 2022

30. opfordrer navnlig til en styrkelse af informationskravene vedrørende carcinogenicitet i henhold til forordningen om registrering, vurdering og godkendelse af samt begrænsninger for kemikalier (REACH) ⁽⁵⁵⁾ med henblik på at gøre det muligt at kortlægge alle kræftfremkaldende stoffer, som fremstilles eller importeres, uanset mængden, i overensstemmelse med kemikaliestrategien med bæredygtighed for øje, og til registrering, evaluering, godkendelse og restriktioner af kemikalier, herunder hormonforstyrrende stoffer, i henhold til REACH-forordningen, der skal gennemføres i forbindelse med IARC- og WHO-vurderingerne; glæder sig over, at kemikaliestrategien med bæredygtighed for øje vil udvide den generiske tilgang til risikostyring for at sikre, at forbrugerprodukter ikke indeholder kemikalier, som forårsager cancer, genmutationer, påvirker det reproduktive eller endokrine system og heller ej er persistente, bioakkumulerende og giftige; opfordrer Kommissionen til hurtigt at gennemføre de planlagte foranstaltninger i kemikaliestrategien med bæredygtighed for øje for at mindske borgernes eksponering for kræftfremkaldende og hormonforstyrrende stoffer gennem alle eksponeringsveje; opfordrer Kommissionen til at være særligt opmærksom på befolkningssegmenter, som er særligt sårbare over for farlige kemikalier, og blive bedre til at tage hensyn til disse udsatte befolkningsgrupper i forbindelse med risikovurderinger af kemikalier; understreger, at oplysning til forbrugerne om eksponeringsveje i deres dagligdag er afgørende for at styrke forebyggelsesindsatsen, og glæder sig i denne forbindelse over oprettelsen af databasen over problematiske stoffer i produkter; opfordrer Det Europæiske Miljøagentur til sammen med Det Europæiske Kemikalieagentur at udarbejde en rapport om kemiske produkter i miljøet i Europa; anmoder om, at man i rapporten vurderer kræftfremkaldende og hormonforstyrrende kemikaliers systemiske beskaffenhed inden for EU's produktions- og forbrugssystem, deres anvendelse i produkter og forekomst i Europas miljø samt den skade, de forvolder på menneskers helbred, især med hensyn til kræft;

31. mener, at man i den næste udgave af det europæiske kræftkodeks må tage hensyn til den nyeste viden om kræftfremkaldende stoffer på miljøområdet; opfordrer Kommissionen til uden udsættelse at fremlægge et forslag til revision af artikel 68, stk. 2, i REACH-forordningen ⁽⁵⁶⁾, forordningen om kosmetiske produkter ⁽⁵⁷⁾, direktivet om sikkerhedskrav til legetøj ⁽⁵⁸⁾ og anden relevant lovgivning om forbrugsvarer for at sikre, at sådanne varer ikke indeholder kemikalier, der fremkalder kræft i overensstemmelse med kemikaliestrategien for bæredygtighed; opfordrer endvidere til regulære gennemgange af denne lovgivning for at tage hensyn til udviklingen af nye materialer, tendenser og produkter; understreger, at hormonforstyrrende stoffer forekommer i fødevarer, stoffer, som kommer i kontakt med fødevarer, kosmetik, forbrugerprodukter, legetøj samt drikkevand, og at eksponering selv i lave doser kan medføre negative virkninger på kort og lang sigt, herunder kræft ⁽⁵⁹⁾; fremhæver, at i betragtning af den udbredte eksponering af EU's befolkning for mange formodede og kendte hormonforstyrrende stoffer og den omstændighed, at kombineret eksponering for flere hormonforstyrrende stoffer, som optræder ad lignende eller forskellige kanaler, kan have kumulative effekter, er det nødvendigt at minimere eksponeringen for hormonforstyrrende stoffer og gøre EU-lovgivningen mere konsekvent på tværs af sektorer; tilskynder til yderligere forskning med henblik på at fastslå kemikaliers evne til at agere som hormonforstyrrende stoffer;

32. støtter fuldt ud Kommissionens bestræbelser på i henhold til kemikaliestrategien for bæredygtighed at ændre forordningen om klassificering, mærkning og emballering af kemikalier (forordning (EF) nr. 1272/2008 ⁽⁶⁰⁾) om klassificering, mærkning og emballering) med henblik på at indføre nye fareklasser for, bl.a. hormonforstyrrende stoffer, herunder stoffer, der er under mistanke for at være hormonforstyrrende, samt at aktualisere oplysningskrav i al relevant lovgivning for at gøre det muligt at identificere disse;

33. opfordrer Kommissionen til at integrere »miljøvenligt design«-tilgangen i de lovgivningsmæssige krav vedrørende produktion af kemikalier og lægemidler med henblik på at anlægge en reel forsigtighedstilgang til begrænsning af risikomomenter mod vores sundhed, samfundet og miljøet;

⁽⁵⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006 af 18. december 2006 om registrering, vurdering og godkendelse af samt begrænsninger for kemikalier (REACH), om oprettelse af et europæisk kemikalieagentur (EUT L 396 af 30.12.2006, s. 1).

⁽⁵⁶⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1935/2004 af 27. oktober 2004 om materialer og genstande bestemt til kontakt med fødevarer (EUT L 338 af 13.11.2004, s. 4).

⁽⁵⁷⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1223/2009 af 30. november 2009 om kosmetiske produkter (EUT L 342 af 22.12.2009, s. 59).

⁽⁵⁸⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/48/EF af 18. juni 2009 om sikkerhedskrav til legetøj (EUT L 170 af 30.6.2009, s. 1).

⁽⁵⁹⁾ [https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2019/608866/IPOL_STU\(2019\)608866_EN.pdf](https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2019/608866/IPOL_STU(2019)608866_EN.pdf).

⁽⁶⁰⁾ EUT L 353 af 31.12.2008, s. 1.

Onsdag den 16. februar 2022

34. glæder sig over offentliggørelsen af EU's nye strategiske rammer for sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen for perioden 2021-2027, navnlig visionen for nul arbejdsrelaterede dødsfald, og over det planlagte statusopgørelse over sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen i 2023 med henblik på at evaluere fremskridtene hen imod denne nul-vision; understreger behovet for en tæt og regelmæssig inddragelse af arbejdsmarkedets parter og interessenter i denne strategi; beklager imidlertid det begrænsede antal stoffer, der er omhandlet i strategien; tilskynder til konstante analyser af og forskning i nye stoffer, der mistænkes for at være kræftfremkaldende, mutagene og/eller reproduktionstoksiske, fastsættelse af grænseværdi for erhvervsmæssig eksponering (OEL) for de kemiske agenser, for hvilke sådanne endnu ikke findes, og regelmæssige revisioner, når dette bliver nødvendigt i lyset af de seneste videnskabelige data og den tekniske udvikling; glæder sig over spørgeundersøgelsen blandt arbejdstagere, der er udarbejdet af Det Europæiske Arbejdsmiljøagentur (EU-OSHA) om eksponering for kræfttrisikofaktorer; understreger, at mere systematiske menneskelige bioovervågningsprogrammer under nøje iagttagelse af foranstaltningerne for databeskyttelse både i erhvervsmæssige og ikke-erhvervsmæssige sammenhænge kan være en af flere relevante kilder til information om generel eksponering for kemikalier og indvirkningen på sundheden; opfordrer derfor Kommissionen til hurtigst muligt at øge sit ambitionsniveau gennem ambitiøse og regelmæssige ajourføringer af direktiv 2004/37/EF om beskyttelse af arbejdstagerne mod risici for eksponering for kræftfremkaldende stoffer eller mutagener i arbejds medfør; opfordrer med henblik herpå Kommissionen til efter høring af Det Rådgivende Udvalg for Sundhed og Sikkerhed at forelægge en handlingsplan for opnåelse af OEL-værdier for mindst 25 yderligere stoffer, grupper af stoffer eller procesgenererede stoffer inden 2024; understreger i denne forbindelse, at det er nødvendigt, at Kommissionen øger kapaciteten til revision af OEL'er og tilføjelse af nye, herunder gennem personaleforøgelse i relevante enheder og myndigheder; minder i denne forbindelse om, at de igangværende forhandlinger om den fjerde revision af direktiv 2004/37/EF er en mulighed for i bilag 1 også at medtage arbejde, der indebærer eksponering for farlige lægemidler, der opfylder kriterierne for klassificering som kræftfremkaldende, mutagene og/eller reproduktionstoksiske i kategori 1A eller 1B i bilag I til forordning (EF) nr. 1272/2008, for at sikre de bedst mulige generelle og individuelle beskyttelsesforanstaltninger for arbejdstagere, der håndterer disse produkter; gentager sin opfordring til, at der indføres et nyt sammenhængende, gennemsigtigt og risikobaseret system for fastsættelse af eksponeringsgrænser, og at der tages større hensyn til arbejdstageres eksponering for en kombination af stoffer; glæder sig over Kommissionens tilsagn om at tilføje hormonforstyrrende stoffer som en kategori af særligt problematiske stoffer i henhold til forordning (EF) nr. 1907/2006 (REACH-forordningen) og klassificere dem i henhold til forordning (EF) nr. 1272/2008; understreger, at arbejdstagere også bør beskyttes mod eksponering for hormonforstyrrende stoffer; glæder sig over Kommissionens tilsagn om i 2022 at fremlægge et lovforslag om yderligere at reducere arbejdstageres eksponering for asbest, der ifølge IARC er et dokumenteret kræftfremkaldende stof (gruppe 1), som fortsat er årsag til omkring halvdelen af alle arbejdsrelaterede kræftformer i Europa; gentager i denne forbindelse sine anmodninger i sin beslutning af 20. oktober 2021 om beskyttelse af arbejdstagere mod asbest⁽⁶¹⁾, navnlig sin opfordring til en EU-strategi for fjernelse af al asbest og sine forslag til en bedre evaluering af de risici, der er forbundet med ikke-erhvervsmæssig eksponering for asbest; anmoder medlemsstaterne om at lette procedurerne for anerkendelse af og erstatning for bevisligt arbejdsrelaterede kræfttilfælde og om at styrke arbejdstilsynsmyndighedernes tilsyn med arbejdsrelateret eksponering;

35. tilskynder Kommissionen og medlemsstaterne til at indfri FN's mål for bæredygtig udvikling, som er rettet mod overførbare sygdomme, med henblik på at fremme forebyggelse af kræft i forbindelse med smitsomme sygdomme; glæder sig over vaccinationsprogrammerne i kampen mod smitte med human papillomavirus (HPV); fastholder, at der skal gennemføres et kønsneutralt og offentligt finansieret HPV-vaccinationsprogram i medlemsstaterne for at sikre eliminering af alle HPV-relaterede kræftformer, og opfordrer til fuldstændig vaccination af 90 % af alle piger og til en betydelig stigning i HPV-vaccination af drenge under 15 år inden 2030; opfordrer indtrængende til, at fremskridt hen imod indfrielse af målene i den europæiske kræftbehandlingsplan for HPV-vaccination indberettes til registret over forskellene i kræftbehandlingstilbud; opfordrer medlemsstaterne til at gennemføre Rådets henstilling af 7. december 2018 om et styrket samarbejde mod sygdomme, der kan forebygges ved vaccination⁽⁶²⁾, med henblik på at reducere uligheder i immunisering blandt sårbare grupper og forbedre immunisering blandt børn; glæder sig over Kommissionens hensigt om at foreslå en henstilling fra Rådet om kræftformer, som kan forebygges med vacciner; understreger i denne forbindelse behovet for koordinerede foranstaltninger rettet mod kræftfremkaldende vira såsom HPV og hepatitis B-virus (HBV) for at forhindre, at de overføres; kræver øget harmonisering af HPV- og hepatitis B-vaccination inden for medlemsstaternes nationale programmer, idet man samtidig sikrer, at der informeres om vaccination og fremme af lige adgang for sårbare voksne i risikogruppen; tilskynder til regelmæssigt tilsyn med den nuværende HPV-vaccination og hepatitis B-vaccination på EU-plan ved hjælp af et sporingssystem svarende til covid-19-vaccinesporingen udviklet af Det Europæiske Center for Forebyggelse af og Kontrol med Sygdomme (ECDC), og som også vil tilskynde medlemsstaterne til at tillægge sig bedste praksis og fastholde fremdriften; opfordrer medlemsstaterne til dataharmonisering, interoperabilitet og øget udvikling af nationale vaccina-

⁽⁶¹⁾ Vedtagne tekster, P9_TA(2021)0427.

⁽⁶²⁾ EUT C 466 af 28.12.2018, s. 1.

Onsdag den 16. februar 2022

tionsdatasystemer; understreger, at ECDC bør spille en central rolle med hensyn til opsyn med medlemsstaternes fremskridt; støtter yderligere forskning i udvikling af vacciner mod andre virusser såsom hepatitis C og human immunodefektvirus (HIV); mener, at der i mellemtiden bør anvendes massive behandlingsløsninger for at indfri WHO's mål om at udrydde hepatitis C inden 2030, og opfordrer Kommissionen til at bruge de finansielle ressourcer i genopretnings- og resiliensfonden til at nå disse mål ved at finansiere screeningindsatsen; opfordrer til samarbejde med medlemsstater og internationale organisationer om at bekæmpe virkningerne af desinformation om vaccinationer og til forholdsregler til at træde op imod vaccineskepsis; opfordrer til, at EU4Health og andre EU-finansieringsstrømme anvendes til dette formål, herunder til at støtte oplysningstiltag for borgere, uddannelsesudbydere og sundhedspersonale samt til støtte til adfærdsforskning under Horisont Europa-programmet; anbefaler en styrket anvendelse af EU's adfærdskodeks om desinformation, navnlig med hensyn til misinformation om vacciner;

36. påpeger, at nylige data bekræfter, at personer, der lider af kronisk inflammation, herunder fra reumatiske sygdomme og sygdomme i bevægeapparatet, har en højere risiko for at udvikle kræft og andre maligniteter; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at fremme forskning i forholdet mellem kronisk betændelse, kræft og reumatiske sygdomme og sygdomme i bevægeapparatet;

37. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at investere yderligere i forskning i årsagerne til kræft hos voksne, men også hos børn og unge;

38. understreger betydningen af at afsætte passende midler til videnskabelig og socialhumanistisk forskning med henblik på at evaluere ulighederne i adgangen til plejestandarder og innovation inden for børnekræft i hele Europa, som tegner sig for forskelle i overlevelsesraten for børnekræftpatienter på op til 20 % mellem medlemsstaterne, og at formulere afbødende foranstaltninger for at sikre lige rettigheder og adgang til behandling for alle børn og unge med kræft i Europa; beklager i denne forbindelse forskellene med hensyn til adgangen til sundhedsydelse af høj kvalitet blandt medlemsstaterne og blandt forskellige regioner i medlemsstaterne og anmoder Kommissionen om at tage hånd om disse forskelle ved brug af hensigtsmæssige lovgivningsforanstaltninger for at sikre lige rettigheder i EU;

39. anbefaler, at man tilskynder til amning for at begrænse risikoen for brystkræft hos kvinder ved at oplyse og lære mødre om fordelene ved at amme;

40. påpeger, at det er påvist, at der findes genetisk anlæg for kræft i forbindelse med mutationer af specifikke gener; fremhæver, at der findes metoder til påvisning af disse mutationer, enten ved fødslen til tidlig påvisning af visse former for kræft hos børn eller gennem hele livet, navnlig for brystkræft, ovariekræft og tyk- og endetarmskræft, og at påvisning af disse mutationer kan bidrage til at forebygge eller opdage kræft i de tidlige stadier og underbygge valg af behandling; anbefaler derfor, at medlemsstaterne støtter øget adgang for patienter i alle aldersgrupper til genetisk testning kombineret med medicinsk rådgivning og avanceret sekventeringsdiagnostik ved at øremærke finansiering og skabe klare veje til hurtig og effektiv godtgørelse og øge bevidstheden om, i hvilket omfang borgerne kan få adgang til sådanne tjenester i Unionen; anbefaler at fremme investeringer i infrastruktur og færdigheder vedrørende platforme for genetisk sekventering og uddannelse af specialiserede genetiske rådgivere i specifikke enheder, som allerede findes i nogle centre; opfordrer Kommissionen til at støtte forskning i genetik med henblik på at indkredse genotyper med større sandsynlighed for at udvikle visse kræftformer, herunder kræft hos børn, som værende sygdomme med kort eksponering for eksterne agenser;

41. fremhæver, at teknikker som molekylær epidemiologi kan give ny indsigt i samspillet mellem gener og miljø i kræft sammenlignet med almen epidemiologi; påpeger, at denne viden sammen med yderligere undersøgelser af epigenetik kan anvendes til at forbedre forståelsen af risikofaktorer, der bidrager til kræftårsager, og øge tidlig påvisning;

42. støtter kraftigt den planlagte revision af det europæiske kræftkodeks med henblik på at udvikle, udveksle og gennemføre bedste praksis inden for kræftforebyggelsesprogrammer med særligt fokus på dårligt stillede grupper og lanceringen af en brugervenlig EU-mobilapplikation, der yder støtte og dækker spektret fra kræftforebyggelse og uddannelse til pleje, som bebudet i handlingsplanen; fremhæver, at ud over at være tilgængelig på mobilapplikationer bør alle ajourførte oplysninger også gøres tilgængelige i ikkedigitale formater for at sikre inklusivitet; understreger, at det europæiske kræftkodeks systematisk bør evalueres af IARC, og at evalueringsarbejdet fortsat bør koordineres af Kommissionen;

Onsdag den 16. februar 2022

43. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til yderligere at fremme sundhedskompetencer om kræftfremkaldende og -determinanter samt digitale færdigheder, der er forbundet hermed, til at udvikle uddannelsesværktøjer til forebyggelse og til at støtte oprettelsen af e-læringsplatforme og -applikationer; opfordrer til, at der lægges særlig vægt på dårligt stillede, sårbare, socialt udstødte og marginaliserede mennesker, og understreger, at specifikke oplysningskampagner for grupper med særlige behov for sundhedskompetencer er af afgørende betydning; bemærker betydningen af at øge sundhedskompetencen vedrørende kræftfremkaldende stoffer på arbejdspladsen og opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at sikre, at arbejdsgiverne tilbyder passende oplæring; understreger, at primære sundhedstjenesteydere spiller en vigtig rolle i sundhedsfremme blandt flere befolkningsgrupper, da de kan tilpasse deres sundhedsfremmende foranstaltninger til patienternes behov i lyset af disses digitale færdigheder, eller endda mangel på samme; anser kræftforebyggelse for at være et første skridt i retning af en EU-politik for folkesundhedsoplysning;

44. opfordrer til en fortsat styrkelse af videncentret for kræft, som bør have til opgave at udarbejde en EU-køreplan for udformning og koordinering af omfattende forebyggelseskampagner, i synergi med nationale programmer og virkningsfulde kommunikationskampagner om sundhedsfremme i uddannelsesprogrammer (uskadelig adfærd, sund ernæring, fysisk aktivitet, smitteveje for kræftfremkaldende vira samt vaccinations- og behandlingsmuligheder for sådanne infektioner osv.) med særligt fokus på unge og dårligt stillede grupper; bemærker betydningen af at samarbejde med nationale og lokale civilsamfundsorganisationer i forbindelse med udviklingen af budskabet til disse kampagner;

45. understreger, at tobaksforbrug og skadeligt alkoholforbrug, dårlig ernæring, et højt kropsmasseindeks, en stillesiddende livsstil og miljøforurening er almindelige risikofaktorer for andre kroniske sygdomme; mener derfor, at kræftforebyggelse og tiltag med henblik på nedbringelse af risici skal gennemføres i forbindelse med et integreret forebyggelsesprogram for kroniske sygdomme i tæt samarbejde med Styringsgruppen vedrørende Sundhedsfremme, Sygdomsforebyggelse og Håndtering af Ikkeoverførbare Sygdomme; opfordrer til en konference til statusopgørelse og forebyggelse med fokus på kommercielt producerede determinanter for kræft og andre kroniske sygdomme, der skal have deltagelse af EU-institutionerne, medlemsstaterne, patientsammenslutninger og civilsamfundsorganisationer, der er aktive på sundhedsområdet;

46. opfordrer til, at gennemførelsen af forebyggelsesprogrammer bliver inklusiv ved at inddrage regioner og kommuner, borgere, arbejdsmarkedets parter, civilsamfundet og patientsammenslutninger i alle faser af beslutningsprocessen, navnlig gennem konferencen om Europas fremtid;

II. Inklusiv screening for og påvisning af kræft

47. beklager de hyppige forsinkelser og mangler i den rettidige diagnosticering af symptomatisk kræft i forbindelse med manglende information eller overholdelse af kræftscreenings- og -påvisningsprocesser; erkender nødvendigheden af at være særlig opmærksom på kontinuiteten i screeningsprogrammer og tjenester til tidlig opdagelse og behandling af kræft under en sundhedskrise (såsom covid-19-krisen) eller i situationer, hvor sundhedssystemernes kapacitet er dalende; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til i partnerskab med kræftinteressenter at organisere folkesundhedskampagner til at imødegå eventuelle forsinkelser i screening, tidlig påvisning og pleje, som en sundhedskrise kan forårsage; understreger betydningen af hurtige og ajourførte data om kræftscreeningsprogrammer for at kunne muliggøre hurtig reaktion og opfølgning i tilfælde af forstyrrelser af den almindelige screeningkapacitet med det mål for øje at bringe antallet af udsatte screeninger ned på et absolut minimum;

48. beklager ulighederne mellem medlemsstaterne med hensyn til adgang til kræftscreening, hvilket resulterer i lavere overlevelseschancer på grund af sen diagnosticering af kræft, hvilket udgør en uacceptabel forskelsbehandling af EU-borgere på grundlag af deres bopælsland; understreger, at ifølge Eurostat består der en tidobbelst forskel i dækning for brystkræftscreening EU-landene imellem; påpeger, at det i publikationen *Health at a Glance: Europa 2018* blev bemærket, at for så vidt angår screening for livmoderhalskræft varierer forskellen mellem medlemsstaterne med hensyn til dækning af målpopulationen fra 25 % til 80 %; bemærker, at f.eks. kun 18 medlemsstater rapporterede, at de havde nationale eller regionale befolkningsbaserede screeningprogrammer for brystkræft, livmoderhalskræft og tyk- og endetarmskræft ifølge den seneste rapport fra IARC om gennemførelsen af Rådets henstillinger fra 2003 om screening; opfordrer Kommissionen til at støtte projekter, f.eks. via EU4Health, Horisont Europas kræftmission eller andre relevante programmer, for at undersøge de forhold, der står i vejen for tidlig påvisning og tidlig diagnosticering af kræft i Europa;

Onsdag den 16. februar 2022

49. opfordrer medlemsstaterne til at samarbejde, navnlig i grænsetilstødende regioner og afsondrede områder (herunder bjergområder og byområder, der ligger langt fra screeningcentre), for at mindske sociale og geografiske uligheder inden for kræftscreening og tidlig diagnosticering;

50. støtter lanceringen af en ny EU-støttet kræftscreeningsordning som bebudet i handlingsplanen for at hjælpe medlemsstaterne med at sikre, at 90 % af den del af EU's befolkning, der opfylder betingelserne for screening for brystkræft, livmoderhalskræft og tyk- og endetarmskræft, tilbydes screening senest i 2025; opfordrer Kommissionen til at medtage andre kræftformer i ordningen på grundlag af den seneste videnskabelige dokumentation med klare mål for hver kræfttype; støtter forskning i andre typer af kræft, der effektivt kan påvises ved hjælp af screening; opfordrer Kommissionen til hvert andet år at evaluere resultaterne af kræftscreeningsordningen med hensyn til lige adgang for målgruppen, til at holde styr på uligheder mellem medlemsstater og regioner, foreslå passende nye foranstaltninger og sammenkæde screeningsprogrammer med de seneste forskningsresultater vedrørende kræftscreening og om nødvendigt fremlægge forslag til tiltag til at øge dækningen af screening- og forebyggelsestjenester i medlemsstaterne; opfordrer indtrængende medlemsstaterne og Kommissionen til at rapportere om og overvåge opfyldelsen af screeningmålene i registret over forskellene i kræftbehandlingstilbud;

51. tilskynder medlemsstaterne til at fremme kræftscreening for brystkræft, livmoderhalskræft og tyk- og endetarmskræft som led i organiserede befolkningsbaserede nationale og regionale programmer, herunder i fjerntliggende regioner og regioner i den yderste periferi, og til at stille tilstrækkelige ressourcer til rådighed til dette; gentager, at der i handlingsplanen samtidig bør være øget fokus på screenings-, diagnosticerings- og behandlingsinitiativer for kræft, som ikke kan forebygges; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at fremme målrettet screening af højrisikogrupper; anbefaler på det kraftigste, at medlemsstaterne udvikler en omfattende screeningpolitik, der giver mulighed for rettidig screening, når kræftformer med arvelige egenskaber opdages; anbefaler, at medlemsstaterne etablerer forskningsprogrammer for og udvikling af effektive, præcise, ikkeinvasive og innovative metoder til tidlig diagnosticering, såsom biomarkører, for forskellige kræfttyper;

52. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til fuldt ud at gennemføre EU's retningslinjer for kvalitetssikring af brystkræftscreening og -diagnosticering for brystkræft, livmoderhalskræft og tyk- og endetarmskræft og sundhedstilbud til tidlig påvisning for at minimere diagnosticeringstiden for sådanne kræftformer; anbefaler, at der tages hånd om uligheder i medlemsstaterne med hensyn til screening, eventuelt ved at gøre kriterierne for kræftscreening, retlige rammer og styrings- og kvalitetssikringsstrukturer mere stringente og videnskabeligt baserede; mener, at der for at afhjælpe forskellene i kræftscreening er behov for fælles standardiserede screeningprotokoller på EU-plan, der går videre end retningslinjerne for bedste praksis, f.eks. om algoritmer til tilrettelæggelse af screeningsprogrammer og indikatorer til vurdering af kvaliteten af disse programmer;

53. tilskynder til forbedring og samkøring af indsamling af kræftscreeningdata for at gøre det muligt at udarbejde en årlig EU-omfattende rapport; tilskynder ligeledes til regelmæssigt tilsyn med de aktuelle screeningprogrammer på EU-plan; fremhæver behovet for at sammenkæde datasæt om kræfttilfælde fra screeningsprogrammer med erhvervs kategorier, hvilket kan bidrage til at indkredse hensigtsmæssige forholdsregler; mener, at en styrkelse af de offentlige sundhedstilbud (herunder øget finansiering, infrastruktur og aspekter vedr. sundhedspersonale) er afgørende for at forbedre forebyggelse, screening og diagnosticering af kræft; understreger betydningen af screening og indsamling af data om hyppige ledsagesygdomme til kræft for bedre at kunne foregribe disse; understreger, at videnskabelige fremskridt vedrørende forudsigelse af kræftirisiko bør give mulighed for at udvikle screeningprogrammer, der afspejler risikoen;

54. understreger behovet for at føre nøje opsyn med udviklingen hos nuværende og tidligere hepatitis B- og C-patienter for at forebygge udvikling af kræft;

55. tilskynder Kommissionen til at overveje muligheden for at fremme et system for supplerende lægevurderinger i direktivet om grænseoverskridende sundhedsydelse⁽⁶³⁾ for så vidt angår vanskelige eller atypiske kræfttilfælde og anbefaler, at medlemsstaterne indfører ret for patienter til at anmode om, at specialister i én medlemsstat søger rådgivning fra specialister i en anden medlemsstat inden for et sammenhængende system;

56. glæder sig over den proces, der er indledt af Kommissionens gruppe af ledende videnskabelige rådgivere og mekanismen for videnskabelig rådgivning om den kommende ajourføring af Rådets henstilling fra 2003 om screening for brystkræft, livmoderhalskræft og tyk- og endetarmskræft, som vil tage hensyn til nye screeningstest og de seneste data om de

⁽⁶³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/24/EU af 9. marts 2011 om patientrettigheder i forbindelse med grænseoverskridende sundhedsydelser (EUT L 88 af 4.4.2011, s. 45).

Onsdag den 16. februar 2022

bedste screeningprotokoller (magnetisk resonansbilleddannelse, HPV-test, risikostratificerede tilgange og risikoberegnings-systemer); understreger, at oplysninger om disse screeningprogrammer bør sendes til Det Fælles Forskningscenters videncenter om kræft (startalder og efterfølgende udbredelse, indvirkning på overlevelse, omkostningseffektivitet osv.), og at de regelmæssigt bør evalueres af de kompetente nationale myndigheder; opfordrer Kommissionen til at udvikle EU-retningslinjer for fremme af forskningsindsatsen med henblik på at vurdere inddragelsen af nye videnskabeligt baserede kræftscreeningsprogrammer (herunder lungekræft, prostatakræft, mavekræft og æggestokkræft) og den rolle, som kunstig intelligens spiller som led i ajourføringen af Rådets henstilling i 2022, i tæt samarbejde med IARC, WHO, sundhedspersonale og patientorganisationer; opfordrer til anerkendelse af dokumentationen for, at målrettet lungekræftscreening har en positiv virkning på dødelighed; opfordrer Rådet til på grundlag af resultatet af ovennævnte vurdering at overveje at medtage screening for lunge- og prostatakræft i ajourføringen af Rådets henstilling i 2022; opfordrer i forlængelse af udtalelsen fra Kommissionens gruppe af ledende videnskabelige rådgivere og af ajourføringen fra 2022 af Rådets henstilling om kræftscreening til, at der fastsættes klare og håndgribelige mål for alle de nye kræftformer, der skal håndteres;

57. anbefaler, at Kommissionen og medlemsstaterne opretter en EU-plattform for nationale screeningcentre, der trækker på erfaringerne fra lignende platforme for udveksling og samarbejde såsom det europæiske netværk for sundhedsteknologivurdering (EUnetHTA) og cheferne for lægemiddelagenturerne; anbefaler, at denne platform får til opgave at udveksle ekspertise og gennemføre bedste praksis, drøfte fælles udfordringer, tilskynde til samarbejde, uddannelse og kapacitetsopbygning med henblik på at forbedre kvaliteten af screeningsprogrammer, fungere som et centralt knudepunkt for projekter og initiativer vedrørende EU-støttet kræftscreening og på lang sigt opretholde netværket af udbydere af data til IARC's gennemførelsesrapport om kræftscreening;

58. understreger betydningen af at øge bevidstheden om og udbredelsen af kræftscreening og tidlig påvisning blandt borgerne i Unionen gennem en EU-dækkende oplysningskampagne som led i de europæiske oplysningsdage, motivationsundersøgelser og bedre gennemførelse af eksisterende kommunikationskampagner; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at støtte, finansiere og gennemføre yderligere foranstaltninger, der har til formål at øge bevidstheden om kræftscreening og fremme deltagelse i screening både blandt den brede befolkning og blandt berettigede indbyggere via direkte meddelelser; opfordrer medlemsstaterne til aktivt at arbejde på uddannelsesstrategier i primære sundhedscentre; tilskynder til forskning i adfærdsmæssige faktorer og hindringer for tidlig påvisning og diagnosticering af kræft i den hensigt at fremme deltagelsen i screeningsprogrammer, der støttes af EU-midler, såsom dem, der ydes under Horisont Europa-forskningsprogrammet;

59. opfordrer til et styrket samarbejde med lande uden for EU og navnlig med Europa som helhed for at tilskynde til tilrettelæggelse af screeningkampagner og tidlige diagnosticeringsprogrammer, navnlig for kvindekraft og navnlig i lav- og mellemindkomstlande og mindretalssamfund, samtidig med at der også tages hensyn til de særlige forhold, der gør sig gældende for kvinders kræftformer i disse lande; peger på, at dette kan blive et vigtigt bidrag fra EU's side til opnåelsen af internationale mål på kræftområdet, som f.eks. WHO's mål om at livmoderhalskræft til livs som problem for folkesundheden;

60. anerkender betydningen af sundhedsmæglere, patientguider og ikkestatslige organisationer og opfordrer til, at disse inddrages i beslutningsprocesserne og i strategierne for ressourcetildeling; anerkender den centrale rolle, de udfylder i forbindelse med forebyggelses- og vaccinationskampagner, idet de nedbryder skranke mellem myndigheder og samfund, herunder sårbare grupper;

61. opfordrer EU og medlemsstaterne til at forstærke samarbejdet med WHO og arbejde for gennemførelse af WHO-politikernes anbefalinger og retningslinjer;

IIIa. Lige adgang til kræftbehandling — frem mod topbehandling

62. beklager, at det stadig er problematisk for patienter i EU at få adgang til sundhedsydelse og deltage i kliniske forsøg i andre medlemsstater, og at kun et mindretal af patienterne, og ikke alt sundhedspersonale, er klar over patienternes ret til at søge om tværnationale sundhedsydelser inden for de to eksisterende rammer, hhv. direktivet om grænseoverskridende

Onsdag den 16. februar 2022

sundhedsydelse og forordningen om social sikring⁽⁶⁴⁾; opfordrer til en reform af direktivet om grænseoverskridende sundhedsydelse, navnlig for at muliggøre mobilitet og adgang til højt specialiseret udstyr og pleje gennem en styrkelse af de nationale kontaktpunkter ved at give dem flere budgetmidler, og til at gøre det muligt at udvikle Kommissionens retningslinjer, der fastsætter acceptable og harmoniserede frister for revision og godkendelse i den hensigt at fremskynde behandlingstiden i EU i henhold til forordningen om social sikring; opfordrer til en stigning i antallet af oplysningskampagner om patientrettigheder til grænseoverskridende sundhedsydelse, herunder dem, der er rettet mod sundhedspersonale, samt til udvikling af en kvikskranke for information om EU's grænseoverskridende adgangsveje; understreger behovet for at mindske de logistiske og sproglige hindringer, som patienter står over for, når de får adgang til sundhedsydelse i en anden EU-medlemsstat; understreger behovet for at give patienter klar information om de krav til forudgående tilladelse, der gælder i visse medlemsstater; understreger behovet for at yde særlig økonomisk støtte til forældre med lav indkomst, der tager med deres barn til udlandet med henblik på behandling; understreger behovet for at lette processen gennem en holistisk revision af rammerne for grænseoverskridende sundhedsydelse, der lægger lige stor vægt på direktivet om grænseoverskridende sundhedsydelse og forordningen om social sikring, for patienter, der i lyset af uopfyldte behov og potentielle fordele rejser til udlandet med henblik på kliniske forsøg og kan stå over for problemer såsom manglende klarhed om opfølgingsprotokoller efter hjemkomsten og om de nationale forsikringsagenturers dækning af omkostninger i forbindelse med deres deltagelse i kliniske forsøg; understreger behovet for en præcisering af adgangen til grænseoverskridende kliniske forsøg, da dette ikke fremgår klart af direktivet om grænseoverskridende sundhedsydelse; understreger, at alle omkostninger i forbindelse med en behandling bør afholdes, inden den begynder, for at undgå udelukkelse af lavindkomstpatienter; opfordrer Kommissionen til i forbindelse med den næste revision af de eksisterende rammer at overveje at indføre et fælles sæt regler for tilladelse og godtgørelse for adgang til grænseoverskridende sundhedsydelse, herunder ret til supplerende lægevurdering; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at arbejde sammen om at gennemføre regelmæssige evalueringer af Kommissionens e-sundhedsstrategi fra 2018 for at sikre indbyrdes forbundne elektroniske patientjournaler, bedre interoperabilitet og forbedret datakvalitet, privatlivets fred og sikkerhed for kræftpatienter på regionalt, nationalt og EU-plan, samtidig med at der sikres streng overholdelse af reglerne om privatlivets fred og sikkerhed for patientdata; bemærker potentialet i registret over kræftuligheder som et middel til at rapportere og måle forbedringer på disse områder;

63. bemærker, at det er vigtigt at give hurtig behandling og rettidigt fremlægge resultater af relevante lægeundersøgelser til kræftpatienter, eftersom jo længere tid dette tager, desto mere udvikler sygdommen sig og reducerer patientens chancer for overlevelse; beklager, at offentlige ressourcer i visse medlemsstater er utilstrækkelige til at garantere rettidig påvisning og behandling, hvilket betyder, at patienter, der er afhængige af offentlige sikringsydelse, har færre chancer for at overleve, og dermed ikke har andre alternativer end den private sektor;

64. opfordrer til, at der overvejes gensidig anerkendelse af sundhedsrelaterede kvalifikationer inden for kræftbehandling i hele EU og en fælles anerkendelsesordning for tredjelande, som det kræves i direktiv 2005/36/EF⁽⁶⁵⁾, for at sikre, at det er fremmende for onkologiske specialistkvalifikationer; opfordrer til, at der udvikles opkvalificeringsprogrammer for at sætte læger, der ønsker at specialisere sig inden for onkologi, i stand hertil på et hvilket som helst tidspunkt i deres karriere;

65. opfordrer til fuld anerkendelse af medicinsk onkologi og pædiatrisk onkologi som specialfag, etablering af paneuropæiske kvalitetsstandarder for udførelse af og tilsyn med medicinske behandlinger af kræft, både for voksne og børn, og fremme af patienters adgang til kræftspecialister, således at de kan drage fordel af innovationer og adgang til tidlige kliniske forsøg med nye, lovende lægemidler, sundhedsteknologier og referencecentre for komplekse behandlinger såsom celle- og genterapi; fremhæver nødvendigheden af at sikre, at adgang til innovation i tidlige kliniske forsøg med tilbagefald eller svært helbredelige maligniteter er omfattet af de relevante bestemmelser;

66. opfordrer til, at de kirurgiske færdigheder i EU styrkes gennem anerkendelse af kirurgisk onkologi som et speciale, indførelse af paneuropæiske kvalitetsstandarder for kræftkirurgi, lette patienters adgang til centre for kræftkirurgi med stor kapacitet og adgang til innovative kirurgiske procedurer; opfordrer til anerkendelse af særlig kyndig kirurgi og fremhæver

⁽⁶⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 883/2004 af 29. april 2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger (EUT L 166 af 30.4.2004, s. 1).

⁽⁶⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/36/EF af 7. september 2005 om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer (EUT L 255 af 30.9.2005, s. 22).

Onsdag den 16. februar 2022

dennes betydning for helbredelse af kræft påvist på et tidligt stadie; understreger behovet for at fremme udviklingen af et grundlæggende uddannelsesprogram inden for kirurgisk onkologi såvel som individuel specialuddannelse i kirurgisk onkologi og opfordrer til programmer til harmonisering af uddannelsen i kirurgisk onkologi i EU; støtter udviklingen af kliniske forsøg inden for kræftkirurgi som led i lokal-regional behandling og fremmer større investeringer af EU- og nationale forsknings- og innovationsmidler i onkologisk forskning; betoner vigtigheden af standardiserede kirurgiske kræftbehandlinger for at forbedre den langsigtede livskvalitet for tidligere kræftpatienter;

67. støtter forbedringen af og øget, ligeberettiget adgang til kvalitetssikret strålebehandling i EU gennem anerkendelse af mediko-fysiske fremgangsmåder og strålebehandlinger som specialiserede fag, fremme af fælles standarder for teoretisk og praktisk undervisning, øget støtte til medlemsstaterne til udvidelse af deres strålebehandlingsinfrastruktur og øgede investeringer fra EU's og nationale forsknings- og innovationsfondes side i forskning i strålebehandlinger;

68. opfordrer til, at der rettes særlig opmærksomhed mod geriatrisk onkologi, der som fagdisciplin bør nyde fremme og beriges med videnskabelig forskning, så man kan finde frem til de bedste behandlings- og diagnosticeringsmetoder for ældre patienter; minder om, at over 60 % af alle nye kræfttilfælde og over 70 % af alle kræftdødsfald i EU vedrører personer på 65 år og derover; bemærker, at denne andel forventes at stige, efterhånden som befolkningen i EU bliver ældre, hvilket udgør en afgørende udfordring for sundhedssystemerne; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til hurtigst muligt at tage hånd om denne situation med konkrete tiltag; anmoder konkret Kommissionen og medlemsstaterne om at træffe foranstaltninger med henblik på at lette kliniske forsøg på ældre, gennemførelse af tværfaglige og omfattende onko-geriatriske plejemodeller i rutinemæssige kliniske forløb og oprettelse af ekspertisecentre inden for geriatrisk onkologi; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at fremme mulighederne for, at personale beskæftiget inden for onkologi oplæres og opkvalificeres i principperne om geriatri;

69. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at tilrettelægge tiltag, der i forbindelse med pleje og behandling fremmer større fokus på beskyttelsen af patienters fertilitet, navnlig i tilfælde af kræft hos børn og unge;

70. glæder sig over den nye handlingsplan under den strategiske dagsorden for medicinske anvendelser af ioniserende stråling⁽⁶⁶⁾, som vil støtte sikkerheden ved produktionskapaciteten for og forsyningen af radioisotoper ved at erstatte det nuværende aldrende udstyr og implementere eksisterende teknologier, navnlig reaktorer og partikelacceleratorer, under de eksisterende finansielle instrumenter, undgå mangel på radioisotoper ved at lette grænsepassage og undtagelser for transport og forbedre kvaliteten og sikkerheden af strålingsteknologi inden for medicin, som i øjeblikket ikke er lige tilgængelig i alle EU's medlemsstater, gennem evaluering af radioisotoper via sundhedsteknologivurderinger, harmonisering af markedsadgangen, bekræftelse af nuklear medicin som et fuldstændig uafhængigt medicinsk speciale, fremme af uddannelsesstandarder og investeringer i nuklear forskning;

71. opfordrer Kommissionen til at fremme og medlemsstaterne til at styrke den rolle, som udfyldes af praktiserende læger, børnelæger, sygeplejersker, personale beskæftiget med primær sundhedspleje og speciallæger, idet disse faggrupper er vigtige vedrørende henvisning af patienter til diagnostiske test og til onkologiske specialister, såvel som i lyset af den rolle, som specialiserede ernæringsforskere eller kosteksperter, psykologer og rehabiliteringsspecialister spiller i forbindelse med kræftbehandling og opfølgende behandling, med henblik på at sikre adgang til den rette behandling og pleje på det rette tidspunkt via et optimalt behandlingsforløb; opfordrer til, at der udvikles tværfaglige teams til at tage sig af kræftpatienter under hele behandlingsforløbet, og til tværfaglig beslutningstagning inden for rammerne af særlige tværdisciplinære samrådsmøder, der fungerer som samlingspunkter for forskellige kræftspecialister og sundhedspersonale beskæftiget med primær sundhedspleje; understreger betydningen af vedvarende oplæring af sundhedspersonale med henblik på at holde dem ajour om nye muligheder for kræftbehandling; opfordrer til, at rollen som behandlingskoordinator gøres mere udbredt for at sikre, at patientbehandlingen koordineres på passende vis, og for at give patienterne let adgang til ajourførte oplysninger om kræftdiagnosticering og rådgivning om, hvordan sundhedssystemet skal anvendes;

72. mener, at anvendelsesområdet for direktiv 2005/36/EF bør revideres for at give mulighed for gensidig anerkendelse af kræftsygepleje og oplæring af øvrigt sundhedspersonale, der støtter behandlingsprocessen;

⁽⁶⁶⁾ Arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene om en strategisk dagsorden for medicinske ioniserende strålingsapplikationer (SAMIRA) (SWD(2021)0014).

Onsdag den 16. februar 2022

73. opfordrer medlemsstaterne til inden for rammerne af deres nationale kræftbekæmpelsesprogrammer at udvikle strategier, der omfatter og implementerer forholdsregler mod risikoen for, at personale beskæftiget med kræftbehandling bliver udrændte; opfordrer indtrængende Kommissionen og EU-OSHA til at være opmærksomme på denne risiko og understreger, at disse bør betragtes som vigtige partnere i gennemførelsen af handlingsplanen i denne henseende;

74. tilskynder til brug af ambulante kræftbehandlinger, hvor det er muligt og ufarligt, for at bevare patienternes og de pårørendes livskvalitet; understreger navnlig, at ambulatoriske behandlinger for børn bør fremmes, forudsat at de relevante rum/miljøer og det medicinske udstyr, der er til rådighed, er udformet på en sådan måde, at de imødekommer børnekræftpatienters behov; understreger den rolle, som farmaceuter, onkologer og sygeplejersker spiller i den tværfaglige opfølgning vedrørende patienter, der indtager lægemidler mod kræft ad oral vej; opfordrer medlemsstaterne til at gennemføre eller forbedre e-sundhedsteknologier, telemedicin og telepleje for at sikre kontinuiteten i kræftbehandlingen af indlagte og ambulante patienter samt pleje i lokalsamfundet; opfordrer indtrængende Kommissionen til at anvende forskningsmidler under Horisont Europa til at støtte brugen af telemedicin og til at bistå med udarbejdelsen af evidensbaserede retningslinjer; opfordrer til, at der træffes foranstaltninger til at sikre lige adgang til telemedicintjenester i medlemsstaterne, og til at støttemidler fra EU4Health og et digitalt Europa anvendes til at øge de digitale færdigheder hos patienter og sundhedspersonale;

75. opfordrer medlemsstaterne til at sørge for integreret og tværfaglig palliativ pleje til kræftpatienter for at lette deres smerte og ubehag, fremme komfortpleje og sikre tilstedeværelsen af sygeplejersker eller omsorgspersoner, samtidig med at deres værdighed bevares, og under hensyntagen til den forudgående planlægning af plejen og patientens autonomi; opfordrer Kommissionen til at støtte og koordinere regelmæssig udveksling af oplysninger og gennemførelsen af bedste praksis vedrørende hospitalsophold og palliativ pleje i hjemmet på EU-plan; opfordrer til udvikling af børnespecifik palliativ pleje, navnlig i medlemsstater, hvor denne type pleje endnu ikke er udbredt; opfordrer medlemsstaterne til at tage fat på palliativ pleje i deres nationale kræftbekæmpelsesprogrammer, maksimere antallet af palliative enheder i hver region for på hensigtsmæssig vis at tilpasse antallet til patienternes behov, minimere ventetiden og sørge for holdbar finansiering og tilstrækkeligt, veluddannet personale; mener, at EU's lovgivningsmæssige rammer for anerkendelse af erhvervs-mæssige kvalifikationer bør udvides, så der tages højde for standardisering af palliativ pleje og bedste praksis blandt sundhedspersonale; fremhæver behovet for referencenetværk for palliativ pleje og integration heraf i kræfttilgangene på alle niveauer, især specialiserede hospitaler, institutioner til primær sundhedspleje, hospicer og hjemmepleje, samt behovet for hospitalsterritorial integration; understreger, at patienters adgang til understøttende og palliativ pleje (herunder psykoonkologiske tilbud) i hele EU bør måles og indberettes via registret over uligheder på kræftområdet; opfordrer til et tættere samarbejde mellem sundhedssystemer og sociale bistandssystemer i alle medlemsstater;

76. tilskynder Kommissionen og medlemsstaterne til at vedtage specifikke kvalitetssikringskriterier og -ordninger (herunder fælles standarder for pleje, passende organisering, infrastruktur og kompetencer, tværfaglig praksis, efteruddannelse af fagfolk, patientuddannelse og deltagelse i klinisk forskning) og fælles kliniske retningslinjer for at sikre, at der anvendes akkrediteringsstandarder på offentlige og private hospitaler, der behandler kræftpatienter, med henblik på at sikre en effektiv, sikker og lige behandling af kræfttilfælde i hele EU; fastholder, at disse kriterier skal følge de højeste tilgængelige standarder for evidensbaseret videnskab, som er blevet publiceret i fagfællebedømte videnskabelige tidsskrifter; insisterer på, at såvel offentlige som private institutioner, som opfylder kvalitetssikringskriterierne, bør medtages i nationale kræftbekæmpelsesprogrammer som led i handlingsplanen med det mål at sikre den højeste kvalitet i kræftbehandlingen til alle patienter i hele EU; opfordrer medlemsstaterne til at udarbejde kort over sundhedsbehov inden for onkologi og koble dem sammen med realistiske kortlægninger af og opgørelser over deres eksisterende onkologiske infrastruktur; er af den opfattelse, at denne kortlægning vil give medlemsstaterne mulighed for bedre at planlægge adgang til eksisterende medicinsk infrastruktur, fastlægge klare indsatsområder og prioritere fordelingen af ressourcer samt planlægge samarbejde på tværs af grænserne mellem de onkologiske referencecentre;

77. glæder sig over den planlagte oprettelse, som annonceret i handlingsplanen, af et EU-netværk, der kæder anerkendte nationale holistiske kræftcentre (referencecentre) i alle medlemsstater sammen, for at lette indførelsen af kvalitetssikrede diagnoser og behandlinger, herunder gennem uddannelse og forskning i samt fremme af kliniske forsøg i hele EU; opfordrer medlemsstaterne og Kommissionen til at støtte oprettelsen af sådanne centre for sjældne kræftformer og kræftformer, der kræver komplekse behandlinger; opfordrer Kommissionen til at kortlægge eksisterende centre af denne type inden for EU, til at fremme oprettelsen af mindst ét nationalt holistisk kræftcenter i hver medlemsstat og til at støtte koordineringen af disse centres netværk; understreger, at målene for dette netværk bør omfatte reduktion af uligheder, styrkelse af implementeringsforskning, klinisk forskning og forskning i resultater; fremhæver, at fremme og udvikling af implementeringsforskning bør anses for at være et vigtigt centralt mål for EU-netværket af holistiske kræftcentre;

Onsdag den 16. februar 2022

bemærker, at Kommissionen i forbindelse med udviklingen af dette EU-netværk bør overveje behovet for investeringer i det mest avancerede udstyr og veluddannede læger og andre sundhedsspecialister med forskellige specialiteter, og henstiller, at der fra starten inddrages en række veludviklede kræftspecialer og medicinske discipliner i arbejdet i det planlagte EU-netværk af holistiske kræftcentre i den hensigt at styrke det tværfaglige samarbejde og dermed forbedre resultaterne for patienterne; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at støtte bæredygtigheden af allerede eksisterende samarbejde på tværs af grænserne, såsom de europæiske referencenetværk og samarbejde vedrørende børnekræft; opfordrer Kommissionen til at støtte medlemsstaterne ved at øremærke noget af budgettet i samhørighedsfonden og regionalfondene til støtte for oprettelsen af disse centre, så der sikres fuld dækning af befolkningen;

78. opfordrer til, at hver medlemsstat — i overensstemmelse med WHO's retningslinjer for nationale kræftbekæmpelsesprogrammer — kortlægger, styrker eller opretter et nationalt kræftbekæmpelsesprogram, der består af en enkelt struktur, eventuelt et nationalt kræftinstitut, der har ansvaret for at gennemføre og følge op på de respektive nationale kræftbekæmpelsesprogrammer, med hensigtsmæssige mål og tilstrækkelige ressourcer; opfordrer til, at indholdet af de nationale kræftbekæmpelsesprogrammer tilpasses så tæt som muligt til handlingsplanen med det formål at lette en vellykket gennemførelse af sidstnævnte; henstiller, at de nationale kræftbekæmpelsesprogrammer oprettes i overensstemmelse med den europæiske vejledning for nationale kræftbekæmpelsesprogrammer af høj kvalitet, som blev iværksat af det europæiske partnerskab om en indsats mod kræft (EPAAC), og opfordrer til, at der i alle nationale kræftbekæmpelsesprogrammer medtages en særlig komponent vedrørende børnekræft og sjældne kræftformer, så det sikres, at der afsættes tilstrækkelige ressourcer og indføres passende gennemførelsesprogrammer for at efterkomme disse patienters specifikke behov; glæder sig over oprettelsen af et netværk af disse organisationer; understreger, at nationale kræftbekæmpelsesprogrammer bør indeholde bestemmelser om tilstrækkelige kvalifikationer hos personalet, så der i hver enkelt medlemsstat sikres et tilstrækkeligt antal medarbejdere på det onkologiske område, svarende til den overordnede befolknings størrelse;

IIIb. Lige adgang til kræftbehandling og lægemidler i EU

79. opfordrer Kommissionen til at styrke det europæiske marked for lægemidler med henblik på at forbedre lige adgang til behandling, herunder innovationer og personlige lægemidler, mindske mangel på lægemidler, løse problemet med høje priser på innovative teknologier og behandlinger, tilskynde til anvendelse af generiske og biosimilære lægemidler og forbedre kræftbehandlinger for voksne og børn; opfordrer Kommissionen og de nationale konkurrencemyndigheder til at vurdere det europæiske marked for lægemidler med fokus på store medicinalvirksomheders opkøb af SMV'er, hvilket underminerer fair konkurrence; tilskynder til multiinteressentdialog om adgang til lægemidler og innovationer baseret på modeller såsom ACCELERATE⁽⁶⁷⁾ inden for sektoren for børnekræft — med inddragelse af alle relevante aktører, herunder repræsentanter for den akademiske verden, industrien, sundhedspersonale og patienter;

80. opfordrer medlemsstaterne til at øge den nationale forsknings- og produktionskapacitet for så vidt angår lægemidler og andre sundhedsprodukter, bl.a. ved at oprette nationale medicinlaboratorier, med henblik på at sikre lige adgang til behandling, mindske mangel på lægemidler og afhængigheden af lægemiddelindustrien, sikre omkostningsfri adgang til innovative behandlinger og forbedre kræftbehandlingerne for voksne og børn; opfordrer endvidere medlemsstaterne til at tilvejebringe omkostningsfri adgang til behandlinger og lægemidler, der anvendes af kræftpatienter, gennem deres offentlige sundhedsydelser og til at overveje medicinpolitikker, der tilvejebringer omkostningsfri adgang til lægemidler for brugere over 65 år, kronisk syge og økonomisk trængte familier;

81. opfordrer Kommissionen til at revidere Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/83/EF af 6. november 2001 om oprettelse af en fællesskabskodeks for humanmedicinske lægemidler⁽⁶⁸⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 726/2004 af 31. marts 2004 om fastlæggelse af fællesskabsprocedurer for godkendelse og overvågning af human- og veterinærmedicinske lægemidler og om oprettelse af et europæisk lægemiddelagentur⁽⁶⁹⁾ (EMA) for at styrke rammen for markedsføringstilladelser, forbedre tilgængeligheden af lægemidler og øge konkurrencen om generiske og biosimilære lægemidler;

82. bemærker, at kræftpatienter hyppigt påvirkes af mangel på lægemidler, og at alvorlige afbrydelser i forsyningen af kræftbehandlinger er yderst skadelige for dem, deres plejere og deres pårørende; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at samarbejde om at forebygge og tage hånd om mangel på alle lægemidler og medicinske produkter,

⁽⁶⁷⁾ <https://www.accelerate-platform.org/>

⁽⁶⁸⁾ EFT L 311 af 28.11.2001, s. 67.

⁽⁶⁹⁾ EUT L 136 af 30.4.2004, s. 1.

Onsdag den 16. februar 2022

og navnlig på kræftlægemidler, herunder mangel på billige, nødvendige kræftlægemidler; støtter udviklingen af et fælles lager af de kræftlægemidler, som der kan være mangel på, for at sikre, at patienterne har løbende adgang til passende behandling, baseret på gennemsigtigt og hensigtsmæssigt definerede patientbehov;

83. opfordrer til, at forsyningskæden inden for EU styrkes og diversificeres, navnlig for kræftlægemidler, og til, at spændinger og mangel på lægemidler overvåges tæt, samt til, at der oprettes et strategisk lager af sådanne kritiske lægemidler, aktive ingredienser og råmaterialer, især hvor antallet af leverandører er begrænset; opfordrer til, at der i EU's lægemiddellovgivning indføres en juridisk forpligtelse for medicinalvirksomheder til at indberette oplysninger til EMA om tilstrækkelige reservelagre af væsentlige kræftlægemidler; understreger den vigtige rolle, som praksisser for offentlige udbud spiller, når det kommer til at forebygge mangel på lægemidler; opfordrer indtrængende Kommissionen til i forbindelse med EU's direktiv om offentlige udbud⁽⁷⁰⁾ at udarbejde retningslinjer, der skal støtte praksisser for offentlige udbud inden for området for kræftlægemidler, især med hensyn til gennemførelsen af kriterierne for det økonomisk mest fordelagtige tilbud, med det formål at sikre langsigtet bæredygtighed, konkurrence og forsyningssikkerhed og at stimulere investeringer i produktion;

84. påpeger, at generiske og biosimilære lægemidler muliggør effektiv og sikker kræftbehandling, øget konkurrence, innovation og besparelser for sundhedssystemerne og dermed bidrager til at forbedre adgangen til lægemidler; opfordrer til, at der i handlingsplanen og i de nationale kræftbekæmpelsesprogrammer indføres et strategisk mål for aktivt at fremme brugen af ikke-patenterede lægemidler, når det er hensigtsmæssigt og gavnligt for patienterne; understreger, at deres adgang til markedet ikke må hæmmes eller forsinkes, og at deres udviklingsproces bør fremmes og finansieres; opfordrer Kommissionen til hurtigst muligt at sikre sund konkurrence om udløbet af intellektuelle ejendomsrettigheder ved at sikre adgang til biosimilære lægemidler fra dag ét og ved at fjerne alle hindringer for konkurrence, f.eks. gennem patentkobling, ved at indføre forbud mod »evergreening«-praksisser inden for intellektuel ejendomsret, som unødigt forsinkes adgangen til lægemidler, og ved at muliggøre en fælles udvikling på verdensplan;

85. mener, at medlemsstaterne bør koordinere deres vurdering af medicinske teknologier; glæder sig derfor over aftalen om forordningen om medicinsk teknologivurdering, som Europa-Parlamentet og Rådet indgik den 22. juni 2021 for at støtte harmoniseret vurdering af og hurtigere adgang til innovativ kræftdiagnosticering og -behandlinger, og mener, at en mere effektiv beslutningsproces blandt andre foranstaltninger kan spille en rolle i at lette det; glæder sig over, at kræftlægemidler er en af de første lægemiddelgrupper, der vurderes i fællesskab under forordningen om medicinsk teknologivurdering; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at træffe yderligere foranstaltninger med henblik på at fremme udbredelsen og anvendelsen af de fælles kliniske vurderinger, som skal foretages i medfør af forordningen; fremhæver, at der findes redskaber, som WHO anvender til at optage kræftlægemidler på dens modelliste for essentielle lægemidler;

86. minder om, at alle patienter har ret til optimal behandling, uanset deres økonomi, køn, alder eller nationalitet; noterer sig med bekymring, at der er stor forskel på tilgængeligheden af og adgangen til forskellige kræftbehandlinger, og at en af hovedårsagerne er, at de ikke er til at betale; insisterer derfor på behovet for, at der inden for EU sikres lige adgang til sikre og effektive lægemidler, især kræftlægemidler, til en overkommelig pris; opfordrer medlemsstaterne til at overveje fælles prisforhandlinger med medicinalvirksomheder i overensstemmelse med Beneluxa-initiativet om lægemiddelpolitik og Vallettaerklæringen; opfordrer Kommissionen til at gøre rimelig prisfastsættelse og overkommelige priser på nye behandlinger til et centralt element i handlingsplanen og EU-lægemiddelstrategien, navnlig ved at knytte betingelser til EU's offentlige finansiering (f.eks. under Horisont Europa og initiativet vedrørende innovativ sundhed), og til at sikre, at der redegøres for de offentlige investeringer i FoU, og at lægemidler, der er resultatet af offentligt finansieret forskning, er tilgængelige til rimelige og overkommelige priser; understreger, at dette også bør være tilfældet for lægemidler, der nyder særlig lovgivningsmæssig beskyttelse eller markedsbeskyttelse, som f.eks. lægemidler, der er udviklet til at behandle sjældne kræftformer eller børnekræftformer; opfordrer til større gennemsigtighed i hele lægemiddelsystemet, især med hensyn til priskomponenter, godtgørelseskriterier og de faktiske (netto-)priser på lægemidler i de forskellige medlemsstater, så det sikres, at priserne er mere rimelige, og at der er offentlig ansvarlighed i lægemiddelsektoren;

87. slår på det kraftigste til lyd for udvidelsen af fælles udbudsprocedurer, især for (ultra)sjældne, pædiatriske og nye kræftlægemidler og -behandlinger, diagnostiske procedurer, ledsagende diagnostiske test, kræftforebyggende vacciner som f. eks. HPV- og hepatitis B-vaccinerne, for at imødegå mangel og forbedre tilgængeligheden af og adgangen til

⁽⁷⁰⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/24/EU af 26. februar 2014 om offentlige udbud (EUT L 94 af 28.3.2014, s. 65).

Onsdag den 16. februar 2022

kræftbehandlinger på EU-plan; bemærker, at fælles udbudsprocedurer bør forbedre reaktionstiderne og være gennemsigtige; understreger, at fælles udbud ikke bør være til hinder for patienters adgang eller for innovation på lægemiddelområdet;

88. opfordrer Kommissionen til at støtte en lovramme, der styrker incitamenter til behandling af sjældne kræftformer i EU for effektivt at afhjælpe eksisterende mangler; understreger, at patentsystemer verden over er udformet på en sådan måde, at det kun er opfinderen, der må udnytte patentet kommercielt i et bestemt tidsrum, nemlig i patentets løbetid, hvorefter opfindelsen frit kan fremstilles af alle; opfordrer Kommissionen til at udarbejde nye, målrettede incitamenter til at sikre lige adgang til kræftlægemidler, også på områder, hvor udviklingen af produkter ellers ikke vil være bæredygtig;

89. opfordrer Kommissionen til at fremsætte et forslag til revision af Rådets direktiv 89/105/EØF om gennemsigtighed i prisbestemmelserne for lægemidler⁽⁷¹⁾ med henblik på at sikre effektiv kontrol med og fuld gennemsigtighed i de procedurer, der anvendes til at fastsætte prisen på og godtgørelsesbeløbet for lægemidler, navnlig kræftlægemidler, i medlemsstaterne; tilskynder de kompetente myndigheder til at anmode medicinalvirksomhederne om at fremlægge oplysninger om forsknings- og udviklingsomkostninger, herunder finansieringen gennem offentlige midler, forud for markedsføringstilladelsen, samt om de skattefordele og den støtte, de har fået; anmoder om, at man ved beregningen af lægemiddelpriserne tager højde for anvendelsen af offentlige midler; opfordrer EMA til at øge antallet af revisioner med det formål at vurdere medicinalvirksomhedernes overholdelse af kravene til gennemsigtighed;

90. bemærker, at kolossale fremskridt inden for biologi har afsløret, at kræft er en paraplybetegnelse for mere end 200 sygdomme, og at personaliseret medicin, også kendt som præcisionsmedicin, kan rettes mod forskellige mutationer; mener, at personaliseret medicin eller præcisionsmedicin, som består af et behandlingsvalg baseret på individuelle tumorbiomarkører, der udtrykker genotyper eller fænotyper, er en lovende måde at forbedre kræftbehandlingen på; tilskynder derfor medlemsstaterne til ved hjælp af indbyrdes samarbejde at udvikle personaliseret medicin på tværs af EU og fremme indførelsen af regionale molekylærgenetiske platforme samt lette lige og hurtig adgang til avanceret diagnosticering og skræddersyet behandling for patienter, idet det sikres, at disse personoplysninger respekteres fuldt ud, og at de informeres om og giver samtykke til, at deres sundhedsoplysninger bruges til forskningsformål; noterer sig, at fragmenteringen og klassificeringen af kræftformer baseret på specifikke genotyper ikke bør resultere i, at de defineres som »kunstige sjældne sygdomme« i den hensigt at øge den økonomiske godtgørelse;

91. minder om, at inden for rammerne af personaliseret medicin anses kønsbaserede lægemidler og behandlingsformer for at være effektive behandlingsstrategier til helbredelse af kræft, under hensyntagen til forskellene mellem mænd og kvinder på det biologiske, genetiske og somatomotoriske niveau; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at fremme udviklingen af kønsbaseret behandling af kræft i overensstemmelse med indikationerne fra læger;

92. glæder sig over projektet om genomforskning for folkesundhed og udarbejdelsen af en køreplan for personaliseret forebyggelse inden for rammerne af handlingsplanen med henblik på at afdække huller i forskning og innovation samt på at støtte tilgangen om at kortlægge alle kendte biologiske anomalier, der medfører sandsynlighed for kræft, herunder arvelige kræftformer, som udgør mellem 5 og 10 % af alle kræfttilfælde;

93. efterlyser hurtig og fuldstændig anvendelse af forordning (EU) nr. 536/2014 af 16. april 2014 om kliniske forsøg med humanmedicinske lægemidler⁽⁷²⁾; mener, at anvendelsen af forordningen vil fremme iværksættelsen af storstilede kliniske forsøg i hele Europa, der udføres på en harmoniseret, effektiv og koordineret måde på europæisk plan, med henblik på at lette forskning i kræftlægemidler og forbedre kræftpatienters og deres familiers livskvalitet; er endvidere af den opfattelse, at forordningen bør anvendes på en mere konsekvent måde i alle medlemsstaterne med det formål at rationalisere procedurerne i forbindelse med klinisk forskning; fremhæver vigtigheden af at foretage en ny gennemgang af mulighederne for at reducere den administrative byrde i forbindelse med kliniske forsøg; opfordrer til, at der i lang tid fremover tages ved lære af covid-19-pandemien for så vidt angår fremtidige former for internationalt forsøgssamarbejde og informationsdeling;

94. påpeger, at ordningen for prioriterede lægemidler, der er iværksat af EMA, kan blive et højt effektivt instrument til at øge støtten til udviklingen af innovative lægemidler inden for onkologi, så de kan nå hurtigere ud til patienterne;

⁽⁷¹⁾ Rådets direktiv 89/105/EØF af 21. december 1988 om gennemsigtighed i prisbestemmelserne for lægemidler til mennesker og disse lægemidlers inddragelse under de nationale sygesikringsordninger (EFT L 40 af 11.2.1989, s. 8).

⁽⁷²⁾ EUT L 158 af 27.5.2014, s. 1.

Onsdag den 16. februar 2022

95. opfordrer til, at der skabes et mere bæredygtigt miljø, herunder for så vidt angår finansiel støtte, for udførelse af forskning i og analyse af eksisterende forskning om nye anvendelsesområder for lægemidler til kræftbehandling, navnlig af tredjeparter uden økonomisk sigte, og til, at der oprettes et supplerende projekt, der anvender højtydende computere til hurtigt at teste eksisterende molekyler og nye lægemiddelkombinationer, startende med presserende uopfyldte behov, såsom behandling af kræftformer med en dårlig prognose, metastatiske kræftformer og sjældne kræftformer;

96. fremhæver vigtigheden af at afhjælpe problemet med off label-anvendelsen af lægemidler, herunder billige lægemidler, og lægemidler mod sjældne kræftformer; opfordrer Kommissionen til at analysere den eksisterende situation med hensyn til off label-anvendelsen af lægemidler;

97. anerkender, at mange kommende teknologier vil kræve kompleks lovgivning (f.eks. celle- og genterapi); mener, at Unionen bør finansiere, tilskynde til og sikre en lovgivningsproces, som aktivt tilskynder til forskning og innovation, foregriber forskernes behov inden for det akademiske felt, industrien og klinikkerne, aktivt oplyser og vejleder dem vedrørende lovgivningsmæssige processer, forbereder grundlaget for fremtidige teknologier og evaluerer disse teknologier trin for trin og dermed medvirker til, at sikre og effektive nye behandlinger kommer på markedet;

98. gentager vigtigheden af at skabe og indberette stærk evidens for lægemidlers virkning og sikkerhedsprofiler, såvel i kliniske forsøg som i opfølgende undersøgelser efter markedsføringen; støtter udviklingen af kliniske forsøg vedrørende brugen af nye og prismæssigt overkommelige kræftlægemidler hos voksne og børn; støtter udviklingen af multicentriske kliniske forsøg i hele Europa med henblik på at finde frem til bedre behandlings- og plejeformer for patienter, herunder børn og ældre patienter; understreger, at myndighederne skal sikre gennemsigtighed, overholdelse af krav til gennemførelsen af undersøgelser og tidlig kommunikation af relevante data til EMA og offentligheden;

99. noterer sig Kommissionens lovgivningsforslag om at oprette en Myndighed for Kriseberedskab og -indsats på Sundhedsområdet (HERA); bemærker, at Kommissionen senest i 2023 og derefter hvert andet år bør foretage en dybdegående gennemgang af gennemførelsen af HERA's operationer, herunder dens struktur, forvaltning, finansiering og menneskelige ressourcer; bemærker, at disse gennemgange navnlig skal omhandle eventuelle behov for at ændre HERA's struktur, herunder, men ikke begrænset til muligheden for at opgradere den til et selvstændigt agentur, revidere dens mandat og forstå de finansielle konsekvenser af en sådan ændring; bemærker, at Kommissionen bør rapportere om resultaterne af gennemgangene til Europa-Parlamentet og Rådet, og at disse resultater bør offentliggøres; bemærker, at disse gennemgange bør ledsages, hvor det er relevant, af et lovgivningsforslag til behandling af de skitserede spørgsmål, med fuld respekt for Europa-Parlamentets rolle som lovgivende part; mener, at hvis HERA opgraderes til et selvstændigt agentur, vil den på det tidspunkt være i stand til at foregribe, skabe incitamenter til, medudvikle og fremme hurtig, lige og bæredygtig adgang til innovative behandlinger for kræftpatienter, herunder såvel diagnostiske procedurer som ledsagende diagnostiske tests; mener, at HERA på lang sigt vil kunne arbejde tæt sammen med offentlige og private instanser for at planlægge, koordinere og opbygge et økosystem af private og offentlige kapaciteter, som kan udgøre en passende kriseberedskabsramme for EU's adgang til vigtige råstoffer i tilfælde af globale forsyningschok;

100. understreger behovet for at fremme innovation på området for livreddende kræftbehandlinger; opfordrer derfor Kommissionen til at skabe en lovgivningsmæssig ramme for onkologiske lægemidler og behandlingsformer, som fremmer virkelig banebrydende innovationer og ikke de såkaldte »me too«-lægemidler, som blot er endnu et stof med den samme anvendelse uden større fordele, eller de meget dyre lægemidler, som kun i mindre grad er til gavn for patienterne; opfordrer til, at et stort konsortium af offentlige myndigheder, private virksomheder og NGO'er, herunder patientsammenslutninger og sammenslutninger af tidligere kræftpatienter samt den akademiske verden, arbejder sammen for at sikre adgangen til og tilgængeligheden af kræftbehandlingsmuligheder, der kræver komplekse behandlinger såsom celleterapi (CAR T-celler), genterapi, adoptiv immunterapi gennem brugen af ekstrakter af tumorgenomet (messenger-RNA) og nanoteknologier; understreger, at EU og medlemsstaterne for at fremme den bredere anvendelse af de innovative behandlingsformer ikke blot skal gøre deres bedste for at finansiere behandlingsformer, som er tilgængelige i dag, men også skal støtte udviklingen af mere omkostningseffektive metoder; mener, at de mest innovative og effektive behandlingsformer vil gøres mere bredt tilgængelige til gavn for patienter i og uden for EU, hvis omkostningerne til dem sænkes; opfordrer til, at der sikres lige adgang til innovative behandlingsformer, både i de tæt befolkede byområder og i mindre landområder eller fjertliggende områder;

Onsdag den 16. februar 2022

IIIc. Lige adgang til tværfaglig kræftbehandling af høj kvalitet: hen imod et bedre svar på sundhedskrisers indvirkning på kræftpatienter

101. understreger, at covid-19-krisen har haft og stadig har betydelig indvirkning på kræftpatienters overlevelse og livskvalitet i alle sygdommens faser på grund af forsinkelser med hensyn til forebyggelsesaktiviteter såsom vaccination, udsættelser af forebyggelsesordninger, kliniske forsøg, screeninger, henvisninger, diagnoser, kirurgiske procedurer og behandlinger, mangler i forsyningen af lægemidler og andet medicinsk udstyr, mangel på specialiseret arbejdskraft, færre kommunikationsmuligheder med sundhedspersonale og patienters frygt for smitte; fremhæver, at der er dokumentation, der tyder på, at klinikere i Europa har haft at gøre med 1,5 mio. færre kræftpatienter i det første år under pandemien, at anslået 100 mio. kræftscreeninger ikke blev foretaget på grund af pandemien, og at 1 mio. borgere i EU på nuværende tidspunkt derfor ikke kan diagnosticeres med kræft som en konsekvens af covid-19-pandemien ⁽⁷³⁾;

102. mener, at covid-19-pandemien virkelig var en stresstest for EU's sundhedssystemer; understreger, at den vigtigste lektie, der kan udledes heraf, er behovet for at investere i den offentlige sundhedssektor og udarbejde en nødstrategi, således at medlemsstaterne kan reagere på en samordnet måde på alle fremtidige sundhedskriser; understreger, at sårbare grupper, herunder kræftpatienter, er særligt udsatte under en sundhedskrise; understreger, at specifikke foranstaltninger i denne nødstrategi bør sigte mod at beskytte sårbare grupper, herunder kræftpatienter, som ikke kan vente til krisens afslutning; understreger, at disse specifikke foranstaltninger bør støtte udvikling, produktion og oplagring af produkter til at beskytte disse sårbare grupper;

103. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til gennem passende registre omhyggeligt at indsamle data for at overvåge virkningerne af vacciner mod covid-19 på sårbare befolkningsgrupper, herunder på patienter med kræft, og deres efterfølgende immunreaktion;

104. bemærker med bekymring, at covid-19-pandemien har forværret allerede eksisterende mangler på arbejdskraft inden for sundhedssektoren; anerkender, at det haster med at sikre et tilstrækkeligt antal specialiserede sundhedsfagfolk på området for kræftbehandling; gentager, at specifikke foranstaltninger i nødstrategien bør være rettet mod at afhjælpe mangel på arbejdskraft ved at ansætte sundhedspersonale, i såvel primær som specialiseret pleje, og omskole dem, hvis de er specialiseret inden for andre områder; foreslår, at registret over forskellene i kræftbehandlingstilbud kan fungere som et redskab til at måle og indberette eksisterende mangel på arbejdskraft; understreger, at der er behov for nye tilgange til menneskecentreret sundhedspleje for at sikre adgang til diagnosticering, behandling og offentlige sundhedstilbud af høj kvalitet for alle; understreger behovet for at arbejde med et mix af kompetencer i bestræbelserne på at løse personalebehovet i sundhedssektoren; støtter i denne henseende udvekslingen af god praksis mellem medlemsstaterne; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at oprette online kursusplatforme for sundhedspersonale, såsom omsorgspersoner, og oprette behandlingsprogrammer, der kvalificerer til uddannelsesbeviser og anerkender deres kompetencer;

105. beklager det forhold, at patienter stadig har mange vanskeligheder med at få adgang til offentlige sundhedsydelser af høj kvalitet, fordi mange onkologiafdelinger på offentlige sygehuse lider under mangel på arbejdskraft og kapacitet; opfordrer derfor til, at der på offentlige sygehuse oprettes strålebehandlingsafdelinger af høj kvalitet og moderne onkologcentre baseret på EU-retningslinjer og i overensstemmelse med den nyeste videnskabelige dokumentation;

106. opfordrer medlemsstaterne og relevante myndigheder til at anerkende den afgørende rolle, som frivillige omsorgspersoner spiller, integrere dem i sundheds- og behandlingsteams og give dem mulighed for at træffe velinformerede valg med støtte fra sundhedspersonale for så vidt angår tilgængelige støtteforanstaltninger; anerkender, at pandemien har skærpet vigtigheden af den rolle, som frivillige omsorgspersoner spiller, der står for størstedelen af den daglige pleje for kræftpatienter, og som står over for en klar mangel på praktisk og politisk støtte, herunder for så vidt angår sociale rettigheder, oplæring, psykologisk bistand, information og anerkendelse; påpeger den høje procentdel af frivillige omsorgspersoner i EU's befolkning og forskellene med hensyn til den måde, hvorpå de støttes, og hvordan deres rettigheder anerkendes i medlemsstaterne; opfordrer Kommissionen til at overveje at formalisere status som frivillig omsorgsperson, hvilket vil sikre anerkendelsen af et vist minimum af rettigheder, især for dem, der yder langtidspleje;

⁽⁷³⁾ European Cancer Organisation, »Cancer Will Not Wait for the Covid-19 Pandemic to End. It is Time to Act.«, 11. maj 2021, tilgået den 21. december 2021.

Onsdag den 16. februar 2022

107. slår til lyd for udviklingen af en digital sundhedskommunikationskanal, der kan overvåge symptomer på afstand og sikre fortsat kræftbehandling i form af lokale behandlings- og plejetilbud; opfordrer til, at der sikres permanent adgang til lægekonsultationer, psykosociale tjenester og kontakt mellem patienten og sundhedspersonale og mellem den behandelende sundhedsperson og patientens familie gennem brugen af telemedicin og telepleje og deres integration i sundhedssystemerne i omgivelser uden sundhedstrusler på hospitaler eller, hvor det er muligt og sikkert, på apoteker; opfordrer til, at udviklingen af behandlingsformer, der kan støtte omstilling til pleje i eget hjem, stimuleres;

108. anmoder om en forbedret kommunikation mellem sundhedspersonale, patienter, tidligere patienter, omsorgspersoner, forældre og offentlige myndigheder vedrørende effektiviteten af og sikkerheden ved sundhedsinterventioner, navnlig kræftscreening, -diagnosticering og -behandling, og om flere bevidstgørelseskampagner for forebyggelse i krisetider;

109. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at vedtage europæiske forebyggelses- og forvaltningsplaner som led i en sammenhængende, helhedsorienteret beredskabsstrategi, der kan forebygge og afhjælpe mangel på lægemidler, udstyr, produkter og personale under sundhedskriser; understreger forpligtelserne for indehavere af markedsføringstilladelser og engrosforhandlere med hensyn til den relevante EU-lovgivning;

IV. Stærk støtte til kræftpatienter, tidligere kræftpatienter og omsorgspersoner

110. understreger, at kræftpatienter ikke må »straffes dobbelt« i deres hverdag; opfordrer til vedtagelse af et direktiv om bekæmpelse af forskelsbehandling og til en retfærdig og ensartet gennemførelse af direktiver om finansielle tjenesteydelser såsom direktivet om forbrugerkredit⁽⁷⁴⁾ uden forskelsbehandling af kræftpatienter og tidligere kræftpatienter;

111. noterer sig, at der er behov for at fokusere på livskvaliteten for et stigende antal kroniske kræftpatienter, hvis sygdom ikke kan helbredes, men muligvis kan stabiliseres i en årrække; understreger betydningen af specifikke EU-anbefalinger for at forbedre livskvaliteten for kræftpatienter og tidligere kræftpatienter, herunder gennem omfattende understøttende pleje, der indarbejdes i kræftbehandlingen, og som starter med diagnosen og fortsætter gennem hele sygdomsforløbet (herunder smertelindring, psykologtjenester, tilpasset fysisk aktivitet, videnskabelig evidensbaserede supplerende behandlingsformer, adgang til uddannelse, ernæringsmæssig støtte, social bistand til alle daglige behov såsom hjemmehjælp eller børnepasning, adgang til reproduktiv sundhed og genoprettelsen af æstetisk integritet) såvel som adgang til specialiserede støttecentre; anmoder medlemsstaterne om at anerkende følgevirkninger (fysiske eller mentale handicap) og social forskelsbehandling, herunder på arbejdspladsen; anmoder Kommissionen om at foreslå retningslinjer til medlemsstaterne, som tager højde for vigtigheden af at etablere omfattende dækningsordninger, der opfylder disse behov; anerkender, at kræft er en økonomisk belastende sygdom, også når der ses bort fra selve behandlingerne; opfordrer Kommissionen til at oprette en platform for udveksling af bedste praksis inden for palliativ behandling og til at støtte forskning i palliativ behandling;

112. opfordrer Kommissionen til at overveje en EU-strategi for pleje og omsorg med henblik på at sikre passende og tilgængelig langtidspanelse af høj kvalitet;

113. fremhæver, at videnskabeligt anerkendt integrerende medicin, der er godkendt af de offentlige sundhedsmyndigheder, kan medføre fordele for patienterne med hensyn til de parallelle virkninger af adskillige sygdomme, såsom kræft, og deres behandling; understreger betydningen af at udvikle en holistisk, integrerende og patientcenteret tilgang og, hvor det er relevant, af at tilskynde til komplementær brug af disse behandlingsformer under tilsyn af sundhedspersonale;

114. understreger, at resultaterne af kræftbehandling kan hæmmes som følge af fejlnæring, og at optimal ernæringsmæssig behandling derfor er en afgørende bestanddel af kræftbehandling; opfordrer medlemsstaterne til at udvikle anbefalinger med henblik på at indarbejde klinisk ernæring i alle aspekter af kræftbehandling, herunder behandling, støtte og forskning; mener, at kræftpatienter, når det er angivet, skal have klinisk ernæringsmæssig støtte af en diætist, som skal indgå i det tværfaglige team; glæder sig derfor over den planlagte tværfaglige uddannelse i ernæringsmæssig støtte og opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at udvikle minimumsstandarder for løbende uddannelse i ernæringspleje for den tværfaglige arbejdsstyrke; henstiller, at ernæringsstyring bliver en integreret og etisk del af al klinisk forskning, som har med kræftpatienter at gøre; henstiller endvidere, at korrekt ernæringsmæssig støtte medtages i chartret for kræftpatienters rettigheder;

⁽⁷⁴⁾ EUT L 133 af 22.5.2008, s. 66.

Onsdag den 16. februar 2022

115. opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at sikre, at alle kræftpatienter informeres fuldt ud om muligheden for fertilitetsbevarende procedurer, inden den aktive behandling påbegyndes; opfordrer til, at der udarbejdes retningslinjer på EU-plan for sundhedspersonale med hensyn til fastlæggelsen af den alder, hvor kræftpatienter bør informeres om tilgængeligheden af reproduktive sundhedsprocedurer; tilskynder endvidere medlemsstaterne til at sørge for, at alle kræftpatienter, der er omfattet af den obligatoriske nationale sygesikring, får sådanne ydelser refunderet af de nationale sygesikringsordninger;

116. tilskynder medlemsstaterne til at tage højde for, at familier og slægtninge til kræftpatienter ofte udmattes, og til at tilbyde dem psykologhjælp og socioøkonomisk bistand, især for de mest sårbare, og hvileperioder på arbejdspladsen under hele sygdomsforløbet samt støtte ved dødsfald; tilskynder desuden til, at der udarbejdes integrerede, tilstrækkelige og tilgængelige støtteordninger for kræftpatienter og deres familier, der tager højde for sundheds- og samfundstjenester samt sociale ydelser;

117. minder om, at patientindflydelse og sundhedskompetence er afgørende for den europæiske kræftstrategi, og at patientorienteret fokus og deltagelsesbaseret beslutningstagning skal være i hjertet af udviklingsprocesserne for behandling og pleje; tilskynder til, at der drages omsorg for, at patienter er velinformerede og aktivt inddraget i deres egen behandling, og opfordrer til terapeutisk uddannelse af plejere og patienter og deres styrkelse i plejeprogrammerne; mener, at der bør anvendes en specifikt skræddersyet metode til uddannelse og styrkelse af pædiatriske patienter i betragtning af deres specifikke karakteristika og behov; opfordrer til deltagelsesbaseret beslutningstagning, der giver patienterne personlig, forståelig og videnskabsbaseret information som en integreret del af de nationale kræftbekæmpelsesprogrammer, der støttes af handlingsplanen; opfordrer til, at sådanne initiativer og tiltag til at hjælpe kræftpatienter i gang støttes ved hjælp af EU-midler, især EU4Health-programmet;

118. anerkender den centrale rolle, som uafhængige patient- og plejeforeninger spiller, når det kommer til patientrådgivning og -repræsentation, tjenester til kræftpatienter og plejere, formidling af sundhedskompetencer samt bevidstgørelse og løbende støtte på såvel EU-plan som på nationalt plan; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at tage hensyn til disse foreningers formelle deltagelse samt deres anmodninger og anbefalinger, når de udarbejder politikker og lovgivning relateret til kræft, og til at give disse foreninger offentlig støtte i form af både driftstilskud og projektrelaterede tilskud, således at de ikke er afhængige af privat finansiering; opfordrer Kommissionen til at fastsætte klare kriterier, på grundlag af hvilke der kan tildeles offentlig økonomisk støtte; mener, at børnekræftpatienter ved at bidrage med deres specifikke erfaringer på både individuelt og kollektivt niveau bør spille en rolle med hensyn til at forbedre sundhed og forskningsprocedurer til gavn for alle patienter; mener derfor, at der bør udvikles passende og tilstrækkeligt finansierede lærings- og uddannelsesværktøjer til at planlægge og sikre inddragelse af børn;

119. understreger betydningen af at sikre, at arbejdstagere har passende kompensationsmuligheder i tilfælde af arbejdsrelateret kræft; opfordrer medlemsstaterne til fuldt ud at gennemføre Kommissionens henstilling af 19. september 2003 om erhvervs sygdomme og til at sikre, at der findes passende kompensationsmuligheder for arbejdstagere i tilfælde af arbejdsrelateret kræft, således at alle arbejdstagere har mulighed for at modtage passende kompensation, hvis de udsættes for skadelige stoffer eller påvirkes af arbejdsrelateret kræft; opfordrer Kommissionen til at udarbejde en minimumsliste over erhvervs sygdomme med sammenlignelige anerkendelseskriterier i hele EU;

120. opfordrer medlemsstaterne til at forbedre reintegrationen af tidligere kræftpatienter i sociale aktiviteter og på arbejdsmarkedet og således hjælpe dem i overgangen til nye jobfunktioner, hvis følgerne af deres sygdom forhindrer dem i at fortsætte i det samme job, og til at lette tilbagevenden til skolen eller videregående uddannelse for børn, der har haft kræft; bemærker, at der generelt lægges mindre vægt på opfølgende pleje end på kræftforebyggelse, selv om begge dele er lige vigtige; minder om de anbefalinger og værktøjer, der er udviklet af den fælles aktion CHRODIS+ for at sikre, at patienter kan blive i arbejde, vende tilbage til arbejde og reintegreres på arbejdsmarkedet, og tilskynder Kommissionen til at støtte gennemførelsen af disse anbefalinger og værktøjer i medlemsstaterne; opfordrer til, at EU udvikler specifikke henstillinger om foranstaltninger vedrørende tidligere kræftpatienter, der skal forhindre, at primære kræftformer vender tilbage og at nye kræftformer udvikles, og om foranstaltninger vedrørende deres rehabilitering, herunder specifikke bestemmelser om den langvarige efterbehandling af børn, som har haft kræft, i overgangen til voksenlivet; understreger behovet for medicinsk og psykologisk opfølgende pleje af tidligere kræftpatienter;

121. mener, at EU-OSHA bør tildeles en større rolle med hensyn til at fremme god praksis i medlemsstaterne, når det kommer til integration af kræftpatienter og tidligere kræftpatienter på arbejdspladsen og deres beskyttelse mod forskelsbehandling; ser frem til den nye undersøgelse, der er annonceret i handlingsplanen, om tidligere kræftpatienters tilbagevenden til arbejdet, og som vil kortlægge nationale beskæftigelses- og socialsikringspolitikker og identificere hindringer og de resterende udfordringer;

Onsdag den 16. februar 2022

122. understreger arbejdstilsynenes vigtige rolle, når det kommer til at sikre overholdelse af lovgivningen om sundhed og sikkerhed og forebyggelse af arbejdsrelateret kræft; opfordrer medlemsstaterne til at styrke arbejdstilsyn og sikre, at de er tilstrækkeligt finansieret; fremhæver, at overvågning og kontrol er af særlig betydning for mobile arbejdstagere; opfordrer til, at Den Europæiske Arbejdsmarkedsmyndighed gennemføres og gøres operationel hurtigst muligt, og til, at den sikrer reelle arbejdstilsynsbeføjelser i grænseoverskridende situationer og overvåger overholdelsen af sundheds- og sikkerhedslovgivning; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at inddrage Den Europæiske Arbejdsmarkedsmyndighed i grænseoverskridende situationer, så det sikres, at sundheds- og sikkerhedslovgivning håndhæves korrekt;

123. opfordrer indtrængende Kommissionen til at holde øje med ændringer på EU's arbejdsmarked og sikre tilstrækkelig finansiering til korrekt dataindsamling; mener, at omfattende og grundig information og dataindsamling er af afgørende betydning og en fortsat prioritet for Kommissionen, så den kan imødekomme de nødvendige lovgivningsmæssige og ikkelovgivningsmæssige initiativer vedrørende forebyggelse af arbejdsrelateret kræft; fremhæver behovet for at oprette omfattende nationale registre for alle medlemsstater, så der kan indsamles data om eksponering for kræftfremkaldende stoffer i hele EU, og understreger at disse registre bør omfatte alle relevante kræftfremkaldende stoffer; opfordrer til et tæt samarbejde mellem EU-institutioner, medlemsstater, EU-OSHA og relevante interessenter med en stærk inddragelse af arbejdsmarkedets parter; opfordrer til, at de indsamlede data bruges til at træffe de nødvendige lovgivningsmæssige og ikke-lovgivningsmæssige foranstaltninger for at bekæmpe arbejdsrelaterede kræftformer;

124. støtter den fremtidige indførelse, som annonceret i handlingsplanen, af et »smartcard« — baseret på det allerede eksisterende »Survivorship Passport« (»overlevelsespasset«) — for alle europæere, der har haft kræft, især dem, der har haft kræft som barn eller i de unge år, som vil sammenfatte deres kliniske forløb, herunder patienternes egne erfaringer, samt lette og overvåge den opfølgende pleje; fremhæver den følsomme karakter af personlige helbredsoplysninger og behovet for fuld beskyttelse af smartcardet i henhold til EU's generelle forordning om databeskyttelse (GDPR) ⁽⁷⁵⁾;

125. mener, at forsikringselskaber og banker ikke bør tage højde for det medicinske forløb hos personer, der har været ramt af kræft; opfordrer til, at man i den nationale lovgivning sikrer, at tidligere kræftpatienter ikke forskelsbehandles sammenlignet med andre forbrugere; bemærker Kommissionens hensigt om at samarbejde med virksomheder for at udvikle en adfærdskodeks, der kan sikre, at udviklingen inden for kræftbehandling og deres forbedrede effektivitet afspejles i forretningspraksis for udbydere af finansielle tjenesteydere; anser det i denne forbindelse for en god idé at offentliggøre de fremskridt, der er gjort i Frankrig, Belgien, Luxembourg og Nederlandene, hvor tidligere kræftpatienter har »ret til at blive glemte«; opfordrer alle medlemsstater til senest i 2025 at sikre alle europæiske patienters ret til at blive glemte i ti år efter afslutningen på deres behandling og i op til fem år efter afslutningen af behandlingen for patienter, der fik deres kræftdiagnose, inden de fyldte 18 år; opfordrer til, at der indføres fælles standarder for retten til at blive glemte under de relevante bestemmelser om forbrugerbeskyttelsespolitik i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde for at rette op på den fragmenterede nationale praksis for kreditværdighedsvurdering og sikre lige adgang til kredit for tidligere kræftpatienter; opfordrer til, at tidligere kræftpatienters ret til at blive glemte medtages i den relevante EU-lovgivning for at forhindre forskelsbehandling og forbedre tidligere kræftpatienters adgang til finansielle tjenesteydelser;

126. opfordrer Kommissionen til at fremme den europæiske kodeks for kræftbehandling, som Den Europæiske Kræftorganisation har lanceret, og som er et bemyndigende og informativt redskab til at sikre, at de europæiske patienter får den bedst mulige behandling;

127. mener, at der er et tvingende behov for et europæisk charter for kræftpatienters rettigheder; opfordrer til, at man i dette charter tager hensyn til alle stadier af kræftbehandlingsforløbet (dvs. adgang til forebyggelse, den første diagnose og under hele behandlingen), og at det skal gælde ligeligt for alle EU-borgere, uanset hvilket land eller hvilken region de bor i;

V. Udfordringer forbundet med kræft blandt børn, unge og unge voksne

128. glæder sig over de spotlightinitiativer til bekæmpelse af børnekræft, som Kommissionen har bekendtgjort; opfordrer til, at der opstilles klare politiske krav vedrørende behov i forbindelse med forskning i kræft hos børn; opfordrer medlemsstaterne og Kommissionen til at rette op på den ulige fordeling af midler til forskning i børnekræft; mener, at der bør afsættes en klar og specifik strøm af EU-midler til behandling af og forskning i børnekræft, og at budgetbevillinger bør øremærkes på tværs af alle relevante EU-programmer; fremhæver betydningen af at støtte internationale akademiske forskningsplatforme, der har fokus på børnekræft, baseret på forskning udført af andre relevante aktører;

⁽⁷⁵⁾ EUT L 119 af 4.5.2016, s. 1.

Onsdag den 16. februar 2022

129. bemærker, at den nuværende bureaukratiske arbejdsbyrde i forbindelse med at udføre forsøg i Europa er for belastende for mange sjældne sygdomme, herunder børnekræft, fordi forskerledede forsøg lider under mangel på kommerciel sponsoring, og mange ikkekommercielle organisationer stadig ikke er villige til at påtage sig rollen som sponsor på paneuropæisk plan for multinationale forsøg med børn; opfordrer Kommissionen til at gennemgå den eksisterende lovgivning på dette område og til at fremme multinationale forsøg med børn;

130. opfordrer til, at knoglemarvsdonation fremmes i medlemsstaterne for at redde tusindvis af mennesker, der er diagnosticeret med leukæmi — et antal, der er konstant stigende, og som omfatter mange børn, eftersom leukæmi er den mest almindelige form for børnekræft; understreger, at en knoglemarvstransplantation er det eneste håb for mange mennesker med leukæmi og andre blodsygdomme, og at tre ud af fire patienter ikke har en kompatibel slægtning og derfor har brug for en donor;

131. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at fokusere på at sikre lige og geografisk afbalanceret adgang til de bedste specialistdiagnoser og tværfaglige behandlinger for børn med kræft og til at forbedre resultaterne af kræftbehandlingen i alle medlemsstater; mener, at børneonkologers akademiske specialisering og faglige status bør anerkendes i alle medlemsstater; mener, at alle patienter, der har haft kræft som barn eller i en ung alder, bør nyde godt af løbende lægebehandling og overvågning, også efter at de er blevet voksne, og opfordrer derfor til, at der træffes foranstaltninger, som skal gøre samarbejdet mellem børne- og voksenlæger mere fleksibelt; tilskynder til, at der udveksles viden om kræftforløbet hos børn og unge;

132. understreger behovet for omfattende befolkningsbaserede børnekræftregistre på grundlag af internationalt anerkendte klassifikationssystemer for børnekræft med det formål at sikre sammenlignelige data af høj kvalitet i hele Europa; gentager behovet for mindst én gang om året at offentliggøre antallet af kræfttilfælde hos børn og unge i Unionen og i hver medlemsstat;

133. opfordrer til, at unge og unge voksne med kræft anerkendes på EU-plan som en særlig gruppe med specifikke medicinske og psykosociale behov, og til, at der oprettes skoleprogrammer specielt for dem;

134. understreger behovet for effektivt at tage fat på psykiske sundhedsproblemer hos børn, unge og voksne, som har eller har haft kræft; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at sikre lige adgang til og tilgængelighed af passende psykosociale støtteforanstaltninger for denne gruppe patienter;

135. understreger behovet for at styrke retten til grænseoverskridende pleje for børn, unge og unge voksne med kræft, hvis den bedste behandling ikke er tilgængelig i deres bopælsland, og sikre, at adgangen til innovation gennem kliniske forsøg, der har fokus på tilbagefald eller maligniteter, som er svære at behandle, er omfattet af den relevante lovgivning, ved at styrke bæredygtigheden af eksisterende grænseoverskridende samarbejde, herunder de europæiske netværk af referencecentre (ERN'er), navnlig ERN'en om børnekræft; understreger behovet for en præcisering af adgangen til grænseoverskridende kliniske forsøg, hvilket ikke fremgår klart af direktivet om grænseoverskridende sundhedsydelser;

136. bemærker, at begge forordninger om lægemidler til børn⁽⁷⁶⁾ og lægemidler til sjældne sygdomme⁽⁷⁷⁾ har fremmet udviklingen og tilgængeligheden af lægemidler til patienter med sjældne sygdomme og til børn og har omdirigeret private og offentlige investeringer til tidligere forsømte områder; opfordrer til, at der foretages en ambitiøs revision af forordningerne om lægemidler til børn og lægemidler til sjældne sygdomme med henblik på at sikre udvikling af og økonomisk overkommelig adgang til innovative kræftlægemidler, kortlægge de vigtigste lægemidler, der kan opfylde behovene hos børn med kræftformer med en dårlig prognose, støtte akademisk forskning og inddragelse af SMV'er, mindske forskinkelser, således at børn kan få hurtigere adgang til pædiatriske lægemidler og gen- og celleterapi, stimulere konkurrencen ved at tilpasse en lovgivningsmæssig ramme og stimulere investeringer i ikke-patenterede lægemidler til sjældne sygdomme og lægemidler til børn og afhjælpe den begrænsede adgang til visse væsentlige lægemidler som følge af mangler på lægemidler og den høje pris på innovative lægemidler; henstiller, at tilgængelige nye lægemidler til behandling af børnekræft skal forøges med 20 % senest i 2027, og at tilgængeligheden af personaliseret medicin øges; mener derfor, at en klar forpligtelse til at medtage pædiatrisk forskning bør betragtes som en forudsætning for at ansøge om finansiering; opfordrer Kommissionen til, om nødvendigt i dialog med medlemsstaterne, at udvikle et system, der fremmer adgangen til

⁽⁷⁶⁾ EUT L 378 af 27.12.2006, s. 1.

⁽⁷⁷⁾ EFT L 18 af 22.1.2000, s. 1.

Onsdag den 16. februar 2022

reelle banebrydende innovationer for børnekraftpatienter; opfordrer Kommissionen til at lette anvendelsen af lægemidler, der svigter hos voksne, til nye formål, når der er en videnskabelig og præklinisk begrundelse, og til at skabe mere effektive og skræddersyede incitamentter til at fremme udviklingen af lægemidler mod børnekraft og »First-in-Child«-udviklingen af nye pædiatriske lægemidler til bekæmpelse af kraft; opfordrer Kommissionen til at tilskynde til rettidig udvikling af pædiatriske lægemidler og mindske forsinkelser, f.eks. ved hjælp af tidlige forholdsmæssige belønninger, der tildeles trinvis og ikke udelukkende ved afslutningen af det supplerende beskyttelsescertifikat; opfordrer Kommissionen til i sin kommende gennemgang at fjerne artikel 11b i pædiatriforordningen for at give mulighed for, at udviklingen af lægemidler mod børnekraft kan styres af videnskab og lægemidlets virkningsmekanisme;

137. opfordrer til, at der nedsættes en rådgivende gruppe på EU-plan bestående af interessenter, der beskæftiger sig med kraft hos børn, unge og unge voksne, som skal støtte en måldrevet og sammenhængende gennemførelse af relevante foranstaltninger i hele handlingsplanen, Horisont Europa, EU-lægemiddelstrategien og EU4Health-programmet;

138. understreger betydningen af at gennemføre og overvåge den europæiske søjle for sociale rettigheder og opfordrer medlemsstaterne til fuldt ud at gennemføre direktiv (EU) 2019/1158 af 20. juni 2019 om balance mellem arbejdsliv og privatliv for forældre og omsorgspersoner ⁽⁷⁸⁾, som indfører orlov for omsorgspersoner og muligheden for at anmode om fleksibel arbejdstid, således at arbejdstagere har ret til omsorgsforlovet på fem arbejdsdage om året med henblik på at yde personlig pleje eller støtte til en pårørende eller til en person, der bor i samme husstand som arbejdstageren, og som har behov for betydelig pleje eller støtte i forbindelse med en alvorlig helbredsrigtig tilstand, som defineret af hver medlemsstat;

139. glæder sig over oprettelsen af et EU-netværk for unge kraftoverlevende, som Kommissionen har annonceret;

140. støtter anbefalingen fra den fælles indsats for sjældne kraftformer om indførelse af en fælles europæisk patientidentifikator, »Survivorship Passport« (»overlevelsespasset«), og retningslinjer for langsigtet overvågning og overgangen fra børnepleje til voksenpleje med henblik på at sikre overvågningen af de langtrækkende virkninger hos børn, der har overlevet kraft, i en grænseoverskridende sammenhæng; understreger behovet for, at »retten til at blive glemmt« skræddersyes til denne befolkningsgruppes behov;

VI. Udfordringer forbundet med sjældne kraftformer hos voksne

141. anerkender, at sjældne kraftformer hos voksne udgør en udfordring for folkesundheden; minder om, at patienter, der er ramt af sjældne kraftformer hos voksne, deler de udfordringer, der er forbundet med deres sygdoms sjældenhed og ualmindelige karakter, herunder lange forsinkelser i forbindelse med diagnosticeringen og undertiden fejldiagnosticering samt vanskeligheder med at få adgang til rettidig og passende pleje og behandling; bemærker, at patienter ofte føler sig alene, isolerede og lider under en stærkt nedsat livskvalitet, og at deres omsorgspersoner også påvirkes væsentligt og negativt; opfordrer til, at registret over forskellene i kraftbehandlingstilbud integrerer oplysninger om sjældne kraftformer, som udgør ca. 24 % af nye krafttilfælde i alle aldersgrupper;

142. støtter indførelsen af et særligt flagskibsinitiativ for sjældne kraftformer hos voksne inden for rammerne af handlingsplanen med henblik på at imødegå de specifikke udfordringer, som disse patienter står over for, samt på bedst mulig vis at bruge de anbefalinger, der er fastsat i 2030-dagsordenen for sjældne kraftformer, for at fremme forskningen og på hvert stadie forbedre behandlingen af patienten med den sjældne kraftform; understreger vigtigheden af at sikre, at sjældne kraftformer hos voksne medtages i alle initiativer på tværs af handlingsplanens fire søjler;

143. opfordrer til øremærket finansiering af forskningsprojekter om sjældne kraftformer hos voksne inden for rammerne af Horisont Europa, herunder den særlige kraftmission (eksempelvis inden for rammerne af UNCAN.eu — det europæiske initiativ til forståelse af kraft), med henblik på at udvikle målrettede behandlingsformer og støtte udviklingen af databaser, registre og biobanker, der er relevante for sjældne kraftformer hos voksne;

144. understreger, hvor vanskeligt det er at diagnosticere sjældne kraftformer hos voksne på en mere rettidig måde; henstiller derfor, at det gøres lettere og hurtigere at få adgang til molekylær testning, der kan hjælpe patienter med at få en præcis diagnose og målrettet behandling og endda få adgang til relevante kliniske forsøg, hvis det er nødvendigt; understreger desuden, at forskning i biomarkører er af afgørende betydning på dette område;

⁽⁷⁸⁾ EUT L 188 af 12.7.2019, s. 79.

Onsdag den 16. februar 2022

145. opfordrer til, at primært og sekundært sundhedspersonale gøres mere opmærksomme på sjældne kræftformer hos voksne, og til, at der gennemføres passende henvisninger til specialiserede tværfaglige ekspertisecentre på såvel nationalt plan som på EU-plan;

146. tilskynder medlemsstaterne til at oprette nationale netværk for sjældne kræftformer hos voksne med henblik på at optimere den rettidige henvisning af patienter til specialiserede centre og lette interaktioner med ERN'er for at maksimere udvekslingen af tværfaglig viden og pleje af høj kvalitet samt fremme klinisk forskning;

147. opfordrer til, at adgangen til kliniske forsøg og programmer for anvendelse med særlig udleveringstilladelse for voksne patienter med sjældne kræftformer forbedres; beklager, at det fortsat er meget vanskeligt for voksne patienter med sjældne kræftformer fra mange lande at få adgang til programmer for anvendelse med særlig udleveringstilladelse og forsøg i udlandet; opfordrer til bedre gennemførelse af EU-ordninger for adgang til sundhedsydelser i udlandet for voksne patienter med sjældne kræftformer og mener, at nationale sundhedssystemer bør lette adgangen til forsøg og programmer for anvendelse med særlig udleveringstilladelse for voksne patienter med sjældne kræftformer, der har få behandlingsmuligheder;

148. tilskynder til, at der anlægges nye lovgivningsmæssige tilgange med henblik på at gøre det muligt for voksne patienter med sjældne kræftformer at få adgang til nye innovative behandlingsformer under sikker overvågning, samtidig med at indsamlingen af data fra det virkelige liv i tillæg til data, der indsamles i kliniske forsøg, lettes;

149. fremhæver behovet for at medtage sjældne kræftformer hos voksne i det »tværfaglige uddannelsesprogram på kræftområdet«, som også omfatter specialiseret uddannelse for sygeplejersker, sammen med europæiske referencenetværk for sjældne kræftformer hos voksne; fremhæver behovet for at støtte uddannelsesprogrammer, der retter sig mod voksne patienter med sjældne kræftformer, deres omsorgspersoner samt patientrepræsentanter i samarbejde med europæiske referencenetværk med henblik på at øge sundhedskompetenceniveauet og dermed hjælpe patienter og deres familier med at træffe velinformerede valg med hensyn til deres behandlingsmuligheder og opfølgende pleje;

150. anerkender de særlige forhold, der gør sig gældende for sjældne kræftformer hos voksne i programmer, der har fokus på forbedring af kræftpatienters, tidligere kræftpatienters og omsorgspersoners livskvalitet; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at indføre specifik undervisning for andre fagfolk end sundhedspersonale (f.eks. socialarbejdere, sagsbehandlere osv.), som arbejder med voksne patienter med sjældne kræftformer; understreger, at voksne patienter med sjældne kræftformer har brug for passende psykologisk støtte, rehabilitering og overvågning af langsigtede bivirkninger af behandlinger, der skal udføres af fagfolk, som forstår deres sjældne sygdom og de særegenheder, der gør sig gældende for den; henstiller, at alle voksne patienter med sjældne kræftformer også får en plan for behandling efter sygdommen; mener, at omsorgspersoner for voksne patienter med sjældne kræftformer (ofte familiemedlemmer) ligeledes har brug for adgang til specifik psykosocial støtte til at håndtere sygdommens alvor og kompleksitet samt den betydelige omsorgsbyrde, som de påtager sig;

151. opfordrer medlemsstaterne til i deres nationale kræftbekæmpelsesprogrammer at medtage et specifikt afsnit om håndtering af sjældne kræftformer hos voksne (sammen med et særligt afsnit om børnekræft), som anbefalet i 2030-dagsordenen for sjældne kræftformer; mener, at disse særegenheder bør anerkendes i særlige afsnit i alle nationale kræftbekæmpelsesprogrammer, herunder relevante synergier med nationale planer for sjældne sygdomme, med henblik på at fremme forskning og forbedre forvaltningen af behandlingen og behandlingsmåder for disse patienter, fra den primære pleje til højt specialiserede tværfaglige sundhedscentre, som er en del af eller har tæt kontakt til de relevante europæiske referencenetværk; bemærker, at mange af medlemsstaternes nationale kræftbekæmpelsesprogrammer hidtil ikke i tilstrækkelig grad omfatter sjældne kræftformer hos voksne og børnekræft;

152. opfordrer indtrængende de relevante nationale myndigheder til at inddrage organisationer for voksne patienter med sjældne kræftformer som partnere i de nationale kræftbekæmpelsesprogrammer med henblik på at kommunikere disse patienters behov og forventninger samt til aktivt at deltage i gennemførelsen af specifikke foranstaltninger for sjældne kræftformer hos voksne;

B. Foranstaltninger**I. Holistisk forskning og konsekvenserne heraf**

153. understreger, at handlingsplanen bør gennemføres i tæt samarbejde med Horisont Europas kræftmission og dens mål om at fremme EU-investeringer i forskning, offentlig produktion og innovation på kræftområdet; glæder sig over den kendsgerning, at Horisont Europa vil finansiere forskningsinfrastrukturer, cloud computing og Det Europæiske Innovationsråds aktiviteter; opfordrer Kommissionen til at betragte børnekræft som et emne for et europæisk partnerskab

Onsdag den 16. februar 2022

under Horisont Europas næste strategiske program; henstiller, at der ydes passende finansiering til projekter under Horisont Europa, som er øremærket nye lægemidler mod børnekraft for at afhjælpe den eksisterende mangel på lægemidler til børn;

154. minder om, at tværfaglig kræftforskning og dens omsætning til daglig klinisk praksis er af grundlæggende betydning for at sikre fortsatte forbedringer inden for forebyggelse, diagnosticering og behandling af kræft og opfølgende pleje for tidligere kræftpatienter; glæder sig derfor over iværksættelsen af Horisont Europa-partnerskaber, der skal omsætte videnskabelig viden til innovationer, der når ud til patienterne; anmoder Kommissionen om at følge nøje med i partnerskabsaktiviteterne under Horisont Europa og omsætningen af forskning til reel merværdi for den aktuelle lægepraksis;

155. glæder sig over Kommissionens meddelelse om et nyt europæisk rum for forskning og innovation, der fastsætter strategiske mål og aktiviteter, som skal gennemføres i tæt samarbejde med medlemsstaterne; støtter målet om at investere 3 % af EU's BNP i forskning og udvikling, hvilket vil bidrage til at fremme topforskning i hele EU og gøre det muligt for forskningsresultater at nå ud til forskermiljøet, samfundet og realøkonomien; beklager de betydelige uligheder, der findes i EU med hensyn til forskningsfinansiering; opfordrer medlemsstaterne til at vedtage en pagt for forskning og innovation i Europa, der skal omfatte en forpligtelse til senest i 2030 at øge de offentlige udgifter til forskning og innovation i hele EU til 1,25 % af BNP på en koordineret måde;

156. opfordrer medlemsstaterne til at fremme og sikre attraktive forskningskarrierer for forskere i Europa, med særligt fokus på kvinder; opfordrer medlemsstaterne til at etablere en velstruktureret forskningsarbejdsstyrke og -infrastruktur og til at sikre kontinuerlig finansiering af deres forskningscentre; glæder sig over, at det foreslåede initiativ om innovativ sundhed vil bidrage til at skabe et EU-dækkende forsknings- og innovationsøkosystem, der vil fremme samarbejdet mellem sundhedsindustrien, den akademiske verden og andre interessenter med henblik på at omsætte videnskabelig viden til innovationer på området for forebyggelse, diagnosticering, behandling og håndtering af sygdomme, herunder kræft;

157. gentager sin opfordring til bæredygtig og passende finansiering af konkurrencedygtig europæisk kræftforskning; fremhæver, at en sådan forskning bør rettes mod områder, hvor der er betydelige udækkede behov, og at den bør udføres på alle stadier af kræftbehandlingen, herunder for alle behandlingsmodaliteter; opfordrer medlemsstaterne til at øge mobiliseringen af offentlig forskning i innovation inden for kræftbehandling, -diagnosticering og -screening med mindst 20 % i alle berørte patientpopulationer; opfordrer endvidere til, at Horisont Europa og nationale forskningsprogrammer støtter forskning i pædiatriske lægemidler og lægemidler til sjældne sygdomme gennem innovationspriser; mener, at betingelserne for adgang til offentlig finansiering bør revideres, så der sikres gennemsigtighed i de kontrakter, der indgås mellem offentlige og private enheder, såvel som konditionaliteter for så vidt angår tilgængeligheden og overkommeligheden af nye innovationer, når projekter er vellykkede;

158. støtter anbefalingen fra Missionsudvalget om Kræft om at oprette et forskningsprogram, der skal have til opgave at finde frem til effektive strategier og metoder til forebyggelse af kræft for så vidt angår kommercielle sundhedsdeterminanter og eksponering for arbejdsrelaterede kræftfremkaldende stoffer⁽⁷⁹⁾; støtter anbefalingen om at oprette en facilitet til understøtning af politikker med henblik på at øge udvekslingen af viden og støtte gennemførelsen af politikker, der vedrører forebyggelse af kræft, på EU-plan samt på nationalt og lokalt plan;

159. opfordrer medlemsstaterne og Kommissionen til at oprette programmer, der stiller den nødvendige støtte til rådighed for det for nyligt konsoliderede europæiske samfund for cellebaseret interceptiv medicin, der vil udvikle og integrere banebrydende cellebaserede teknologier og teknologier vedrørende kunstig intelligens i den hensigt at forstå tidlige manifestationer af kræft og behandlingsreaktioner samt at bruge denne viden til at forbedre patientresultater; støtter oprettelsen af en platform for cellebaseret interceptiv medicin, der skal koordinere og etablere synergier mellem forskning, innovation og tværsektorielle aktiviteter; fremhæver behovet for at investere i forsknings- og innovationstilgange med henblik på at skabe innovative strategier for cellebaseret tidlig påvisning og personaliseret kræftbehandling;

⁽⁷⁹⁾ Missionsudvalget om Kræft, *Conquering Cancer — Mission Possible*, Europa-Kommissionen, 2020.

Onsdag den 16. februar 2022

160. understreger behovet for uafhængig og tværfaglig forskning i kræft fra teori til praksis, det vil sige fra laboratoriet til anvendte undersøgelser af patienter, og også for en regelmæssig revurdering af effektiviteten af lægemidler, der allerede er på markedet; understreger behovet for, at resultaterne af denne forskning offentliggøres på en gennemsigtig og enkel måde; opfordrer til, at der indføres foranstaltninger til begrænsning af sundhedsrisici som følge af desinformation og misinformation, navnlig på de sociale medier, med særlig vægt på foranstaltninger til beskyttelse af børn og unge; opfordrer til, at der ydes støtte til initiativer til formidling af videnskab;

161. understreger vigtigheden af at investere i udviklingen af nye forskningsmetoder uden forsøgsdyr, såsom in silico-metoder og organoider, for at afkorte prækliniske observationsperioder, øge forskningens effektivitet og reducere antallet af unødvendige og ofte mindre pålidelige dyreforsøg; understreger, at dyrefri metoder til afprøvning af miljøkemikaliers kræftfremkaldende egenskaber, såsom teststrategier fokuseret på de underliggende biologiske mekanismer, der forårsager kræft, bør tilsikre mere relevante oplysninger end de metoder, der bruger forsøgsdyr, som i øjeblikket anvendes til at vurdere kemikaliers sikkerhed, og således gøre det muligt for myndighederne at handle hurtigere for at begrænse eksponeringen for potentielt kræftfremkaldende skadelige kemikalier;

162. opfordrer medlemsstaterne til at forpligte sig til at fremme offentlig-privat samarbejde for at imødekomme folkesundhedsmæssige behov og til at fjerne hindringer for konkurrenceevne i hele EU;

163. anerkender de betydelige potentielle virkninger af brugen af kunstig intelligens, algoritmisk analyse på grundlag af »big data« og andre moderne teknologier i forbindelse med diagnosticering og beslutningstagning vedrørende kræft i de kommende år; understreger, at kombinationen af data fra den virkelige verden, matematiske modeller, kunstig intelligens og digitale redskaber i høj grad vil bidrage til at udvikle innovative behandlinger på en mere omkostningseffektiv måde og potentielt reducere antallet af patienter, der kræves til kliniske forsøg og brugen af dyr i forskning; tilskynder Kommissionen og medlemsstaterne til at fremme viden om kræftbiologi gennem indførelse af genom- og IT-infrastrukturer; opfordrer indtrængende alle gennemførelsespartnere til altid at have principperne om databeskyttelse og -sikkerhed, tillid, gennemsigtighed og patientcentrering og -inddragelse for øje;

164. understreger, at klinisk forskning er af afgørende betydning, og opfordrer medlemsstaterne til at bidrage til at forene patientpleje med forsknings- og innovationstiltag, især i mindre centre, og dermed mindske sundhedspersonalets arbejdsbelastning og antallet af patienter pr. sundhedsperson;

165. opfordrer til, at der forskes i de potentielt positive virkninger af kunstig intelligens og moderne teknologier i forbindelse med diagnosticering, overvågning, beslutningstagning og behandling på kræftområdet; glæder sig over lanceringen af projektet om genomforskning for folkesundhed, der vil give sikker adgang til store mængder af genomdata, som skal bruges i forbindelse med »P4«-medicin (præventiv, prædiktiv, persontilpasset og partcipatorisk);

166. støtter oprettelsen af nye digitale ressourcer og platforme såsom det europæiske kræftbilledannelsesinitiativ og styrkelsen af det europæiske kræftinformationssystem, som i de kommende år vil give de kompetente myndigheder mulighed for at gøre god brug af kunstig intelligens, der anvendes i forbindelse med big data; understreger, at der er behov for lige og gennemsigtig adgang til oplysningerne på disse platforme;

167. glæder sig over lanceringen af flagskibsinitiativet »diagnosticering og behandling af kræft for alle« inden for rammerne af handlingsplanen, der sigter mod at forbedre adgangen til innovativ kræftdiagnosticering og -behandling og fremme brugen af teknologien »næstgenerationssekventering« til hurtigt og effektivt at danne genetiske profiler af tumorceller, hvilket giver forskere og klinikere mulighed for at dele kræftprofiler og anvende de samme eller lignende diagnosticerings- og behandlingsmetoder på patienter med sammenlignelige kræftprofiler; fremhæver behovet for at overveje personaliseret behandling baseret på veltilrettelagte kliniske forsøg med dokumenteret terapeutisk merværdi for patienten;

168. glæder sig over det planlagte partnerskab om personaliserede lægemidler, som er annonceret i handlingsplanen, og som skal finansieres under Horisont Europa, hvor man vil kortlægge prioriteter for forskning og uddannelse i personaliserede lægemidler, støtte forskningsprojekter om kræftforebyggelse, -diagnosticering og -behandling og fremsætte anbefalinger til indførelsen af tilgange med personaliserede lægemidler i daglig lægepraksis; understreger behovet for en veldefineret, globalt konsekvent terminologi for personaliserede lægemidler, som vil strømline investeringerne i forskning og forbedre patienternes sundhedskompetence; støtter udarbejdelsen af en køreplan for personaliseret

Onsdag den 16. februar 2022

forebyggelse, der giver mulighed for at afdække huller i forskning og innovation og for at kortlægge alle kendte biologiske anomalier, der medfører sandsynlighed for kræft, herunder arvelige, miljømæssige og pædiatriske faktorer; opfordrer til, at disse løsninger eventuelt gøres tilgængelige gennem offentlige sundhedssystemer;

169. opfordrer til øget kapacitetsopbygning, infrastruktur og samarbejde inden for forskning i ikke-udbyttegivende kliniske forsøg og finansiering heraf for at forbedre behandlingsstrategier med fokus på ældre såvel som sårbare og underrepræsenterede patientpopulationer, herunder kvinder og børn; opfordrer til, at der ydes EU-støtte til dagsordenen for optimering af sundhedsvæsenet og behandlinger;

170. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at fremme undersøgelser, der er målrettet humaniora og socialvidenskab, navnlig undersøgelser af uligheder på sundhedsområdet i de forskellige faser af kræftsygdomme, samt forskning i optimering af tilrettelæggelsen af kræftbehandling, finansieringen af sundhedstjenester og -udbydere, tilrettelæggelsen af leveringen af sundhedsydelse og forvaltningsinstitutionernes funktionsmåde; opfordrer til, at undersøgelserne fokuserer på uligheder inden for kræftbehandling, der er knyttet til faktorer som køn, alder og socioøkonomisk status, med særligt fokus på marginaliserede og sårbare grupper i samfundet;

171. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at støtte udviklingen af europæiske multicenterforsøg, navnlig i tilfælde af kræftformer med lav forekomst og/eller kræftformer med begrænsede behandlingsmuligheder, og til at styrke det multinationale samarbejde og gennemførelsen af grænseoverskridende kliniske forsøg, som bygger på eksisterende strukturer, hvor det er relevant, såsom det europæiske kliniske forskningsråd i sektoren for børnekraft, og til at tilskynde mindre lande til at engagere sig; fremhæver desuden behovet for, at alle EU's kræftpolitiske initiativer koordineres i retning af definerede og fælles mål;

172. støtter klinisk forskning, der skal evaluere gennemførligheden, effektiviteten og omkostningseffektiviteten af ikkebehandlingsrelaterede indgreb såsom undersøgelser af sundhedsdeterminanter (herunder miljøfaktorer) og livskvalitet;

173. er overbevist om, at patienter og uafhængige patientforeninger såvel som forældre og omsorgspersoner bør inddrages, når det kommer til at fastlægge forskningsprioriteter og endepunkter for kliniske forsøg, så det sikres, at forsøgene imødekommer uopfyldte behov hos europæiske patienter, herunder livskvalitet som det primære endepunkt; mener, at de endelige resultater af forsøgene bør videreformidles til de deltagende patienter og til offentligheden; opfordrer til, at børnekraftpatienter inddrages i fastlæggelsen af uopfyldte behov, så de kan komme med input til udformningen af protokollen for kliniske forsøg, forbedre kommunikationen med målpopulationen og styrke metoderne til formidling af resultater; understreger behovet for at overvåge og regelmæssigt rapportere om overholdelsen af gennemsigtighedsbestemmelserne i forordningen om kliniske forsøg;

174. slår til lyd for mere robust kontrol med kliniske forsøg og større gennemsigtighed i processen med forskning i og udviklingen af kræftbehandlinger, herunder oprettelse af en portal, der skal give patienter adgang til information om de tilgængelige kliniske forsøg i Europa; opfordrer til gennemsigtighed i adgangen til og anvendelsen af data fra kliniske forsøg på EU-plan, herunder dem, som er blevet kasseret; understreger, at dette også bør omfatte oplysninger, som er skræddersyet til børn og unge patienter;

175. henstiller, at forskning skal være et parameter i registret over forskellene i kræftbehandlingstilbud for at måle og overvåge uligheder med hensyn til adgang til kliniske forsøg samt for bedre at kunne forstå og reagere på regionale og nationale forskelle i forsøgsaktivitet og spore forbedringer fra initiativer, der skal tages op gennem handlingsplanen, såsom EU-Netværket af Holistiske Kræftcentre;

176. fremhæver, at der bør tages højde for kønsrelaterede forskelle i kræftforskning, både på det prækliniske og kliniske stadie, for at beskrive forskelle i blandt andet sygdommens fysiopatologi og relaterede co-morbiditeter og i lægemiddel-farmakokinetik/farmakodynamik;

Onsdag den 16. februar 2022

177. bifalder Portoerklæringen om kræftforskning fra 2021, der fremhæver mulighederne for en omfattende translational kræftforskningstilgang med potentiale til at opnå en 10-årig kræftspecifik overlevelse for 75 % af de patienter, som diagnosticeres i 2030 i medlemsstater med et veludviklet sundhedssystem; opfordrer indtrængende Kommissionen til at deltage aktivt og påtage sig en ledende rolle med hensyn til at nå dette mål;

178. glæder sig over det forhold, at Marie Skłodowska-Curie-aktiviteter fortsat vil uddanne og undervise forskere i forebyggelse, forudsigelse, påvisning, diagnosticering og behandling på kræftområdet;

II. Delt viden

179. mener, at der er behov for deling af ekspertise, data, uddannelsesprogrammer og kommunikationsværktøjer for at forbedre viden om kræft hos sundhedspersonale, forskere og patienter; fremhæver, at samarbejde og videndeling på tværs af sektorer og grænser er afgørende for yderligere forbedring af kvaliteten af kræftbehandling i EU; bemærker, at datadeling er afgørende for at anvende AI- og maskinlæringsværktøjer til forskning, forudsat at der er menneskeligt tilsyn, samt for at muliggøre den digitale omstilling af sundhedspleje, tackle forskelle i kræftforebyggelse, -diagnosticering og -behandling i hele Europa og optimere anvendelsen af sundhedssystemernes ressourcer ved at øge effektiviteten og dermed give mulighed for bredere adgang til onkologiske behandlingsdata, herunder i mindre urbaniserede og mere fjertliggende områder; understreger den følsomme karakter af sundhedsdata; opfordrer til fuld overholdelse af forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (persondataforordningen)⁽⁸⁰⁾ for at undgå unødvendige restriktioner for grænseoverskridende sundhedspleje; understreger behovet for en harmoniseret fortolkning og gennemførelse af GDPR, navnlig fra databeskyttelsesmyndighedernes side, herunder dens betragtninger 33 og 157, og dens samspil med forordningen om kliniske forsøg, når den træder i kraft, herunder betragtning 29 og artikel 28, stk. 2, i den forordning, i hele EU for at fremme videnskabelig forskning; anmoder Det Europæiske Databeskyttelsesråd om at sikre, at dets retningslinjer for sundhedsforskning er aktualiseret med henblik på at fremme forskning, og opfordrer Kommissionen til at fremsætte konkrete forslag inden udgangen af 2022;

180. anmoder Kommissionen om at vurdere ERN'ernes funktion, navnlig deres rolle med hensyn til indsamling og deling af ekspertise og bedste praksis, for at lette henvisningen af patienter i forbindelse med håndteringen af sjældne kræftformer, som vedrører omkring 5,1 millioner patienter over hele Europa og nødvendiggør storstilet samarbejde; understreger vigtigheden af ERN'erne med hensyn til at overvinde uligheder i sundhedssektoren og sørge for sikker behandling af høj kvalitet på tværs af EU's grænser;

181. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at sikre passende og løbende langsigtet finansiering af ERN'erne og integrere dem i de nationale sundhedssystemer; opfordrer til, at finansieringen bl.a. dækker kompensation for virtuelle konsultationer, støtte til twinning- og uddannelsesprogrammer og effektiv refusion af patientrejser i overensstemmelse med direktivet om grænseoverskridende sundhedsydelse, når dette er påkrævet, med henblik på at fremme bedre behandlingsstandarder og lige adgang til de bedst mulige interventioner for alle patienter i Europa, som har brug for dem; opfordrer også til, at der ydes støtte til udrulningen, opgraderingen og den gnidningsløse drift af digital infrastruktur, der forenkler og letter adgangen til ERN'erne, samt til, at der udarbejdes en EU-strategi for sundhedsdata med henblik på at forbedre de nuværende registre over sjældne sygdomme i et fælles og ensartet dataområde; understreger behovet for at sikre finansiering til den fortsatte funktion af ERN'erne gennem EU4Health-programmet, Horisont Europa, det europæiske semesterprogram, strukturfondene og finansforordningens artikel 195; støtter udvidelsen af de fire eksisterende ERN'er (PaedCan (om børnekræftformer), EURACAN (sjældne faste kræftformer hos voksne), EuroBloodNet (sjældne hæmatologiske sygdomme, herunder sjældne hæmatologiske maligniteter) og GENTURIS (genetiske tumorrisikosyndromer) til at omfatte sjældne, komplekse, svært helbredelige kræftformer og børnekræftformer, da dette vil kunne lette lige adgang for patienter, herunder børn, unge og unge voksne, til den bedste tilgængelige behandling i hele Europa og forbedre ERN'ernes funktionalitet og sundhedsresultaterne i patientpopulationer med sjældne sygdomme;

⁽⁸⁰⁾ EUT L 119 af 4.5.2016, s. 1.

Onsdag den 16. februar 2022

182. mener, at en yderligere udvikling og optimering af ERN'erne vil kræve, at alle medlemsstater deltager i de eksisterende ERN'er, hvor hver medlemsstat har mindst et »fuldgyldigt« eller »affilieret« medlem i hvert af ERN'erne og i hvert subklinisk domæne/tematisk netværk af ERN'erne, at den enkelte patients forløb lettes gennem et effektivt samarbejde mellem nationale kontaktpunkter med ERN'er, evalueringen af ERN'ernes funktion ved at dele data om deres resultater og netværkssamarbejde på området for sjældne kræftformer, at der anvendes effektive telemedicinske redskaber, der giver mulighed for at dele journaler og billedannedesresultater på en sikker måde for at drøfte komplekse kræftformer, og at der tildeles tilstrækkelig og langsigtet finansiering, både på EU-plan (EU4Health) og på nationalt plan;

183. opfordrer medlemsstaterne til at tage behørigt hensyn til betydningen af ikke-statslige lokale, regionale og nationale organisationer, der forener kræftpatienter, tidligere kræftpatienter og deres pårørende, med hensyn til videndeling, kræftbekæmpelse og lovgivningsmæssig bistand og til at afsætte særskilte midler til disse organisationer, navnlig dem, der er involveret i programmer til kræftbekæmpelse;

184. tilskynder medlemsstaterne til at støtte en specifik og skræddersyet tilgang til sjældne kræftformer hos voksne og børnekræftformer, idet der gøres status over EU's initiativer, og til fuldt ud at integrere ERN'er i deres nationale sundhedssystemer; opfordrer til, at der udarbejdes fælles og konsekvente protokoller for indsamling af data, og til, at der udarbejdes et enkelt sæt definitioner, der forklarer de indsamlede data; opfordrer til, at organisationer for sjældne kræftpatienter forbindes med ERN'erne og det europæiske referencecenter;

185. minder om, at Det Fælles Forskningscenter har spillet en aktiv rolle med hensyn til at støtte kræftregistrenes aktiviteter og udnytte deres data; mener, at mandatet, finansieringen og den politiske opbakning til Det Fælles Forskningscenter bør styrkes, så det kan fortsætte og fremskynde sit koordineringsarbejde med kræftregistre, især hvad angår indsamling af patientresultater, dokumentation fra den virkelige verden og afdækning af kræftklynger samt integration deraf i eksisterende kræftregistre;

186. glæder sig over udviklingen af en europæisk forskningsinfrastruktur, som udelukkende er dedikeret pædiatrisk forskning, herunder onkologi, og som vil fremme grundlæggende, præklinisk og tværnational pædiatrisk forskning, der understøtter tilgængeligheden af kliniske forsøg og lægemidler for børn;

187. glæder sig over lanceringen af videncentret om kræft i 2021, der skal bidrage til udveksling og koordinering af videnskabelige og tekniske initiativer vedrørende kræft på EU-plan; mener, at videncentret bør inddrage alle interessenter (repræsentanter for de enkelte nationale kræftbekæmpelsesprogrammer, sammenslutninger af patienter og omsorgspersoner, videnskabelige foreninger, relevante EU-organer og -agenturer, repræsentanter for økonomiske aktører osv.); mener, at dette videncenter bør baseres på datascreening, ERN-rapporter og kræftregistre; mener, at dets opgave bør være klart defineret og skal:

- a) koordinere netværket af alle nationale kræftbekæmpelsesprogrammer
- b) udarbejde en europæisk køreplan, der skal anvendes til storstilede forebyggelseskampagner og uddannelsesprogrammer om sundhedsfremme
- c) koordinere udformningen af fælles kvalitetskriterier, der skal styre den nationale akkreditering af screeningprogrammer, kræftregistre og kræftbehandlingscentre
- d) udvikle retningslinjer for klinisk praksis og kvalitetssikringsordninger på grundlag af den seneste videnskabelige dokumentation for at forbedre hele behandlingsforløbet for alle kræftformer, og navnlig for sjældne og børnekræftformer
- e) udarbejde årlige rapporter og fastlægge rammer for forbedring af dataindsamlingen fra screeningprogrammer, kræftregistre og ERN'er på EU-plan
- f) fremlægge undersøgelser af virkningen af forebyggelse og diagnosticering, herunder skøn over nedbringelsen af de økonomiske omkostninger som følge af øgede investeringer i forebyggelse og diagnosticering

Onsdag den 16. februar 2022

- g) koordinere udvekslingen af bedste praksis og resultater mellem ERN'er og de holistiske kræftcentre
- h) generere en holistisk model baseret på handlingsplanen og Horisont Europa og med input fra patienter og omsorgspersoner med henblik på at kortlægge forskningsprioriteter og om muligt sikre udviklingen af en koordineret og effektiv kræftforskningsstyrke i Europa
- i) fremme delingen af anonymiserede data, der er indsamlet i en europæisk kræftsky, med klinikere og forskere samt med enheder, der udvikler sundhedstjenester og moderne teknologiske løsninger for kræftpatienter
- j) støtte fælles uddannelsesprogrammer for sundhedspersonale, patienter og omsorgspersoner
- k) levere ajourførte, certificerede og gennemsigtige oplysninger til borgere og personale om kræftårsager, behandlinger og EU-lovgivning
- l) overvåge graden af gennemførelse af relevante anbefalinger i medlemsstaternes nationale kræftbekæmpelsesprogrammer og regelmæssigt stille resultaterne af denne overvågning til rådighed
- m) foreslå målbare og reproducerbare indikatorer for de vigtigste resultater, der skitseres i planen;

188. minder om, at forskere skal arbejde sammen om at finde den bedst mulige behandling, især for patienter, der lider af sjældne kræftformer, men at de står over for alvorlige hindringer; opfordrer derfor Kommissionen til gennem sin videnskabelige rådgivningsmekanisme eller gennem udnævnelse af en særlig udsending for grænseoverskridende forskning i kræft systematisk at undersøge alle hindringer for grænseoverskridende forskning i kræft og samarbejde, herunder regulering, med henblik på at fremme grænseoverskridende forskning i kræft;

189. henstiller, at der oprettes mindst ét kræftregister i hver af EU's regioner, herunder fjerntliggende og perifere regioner; mener, at det er afgørende at sikre, at kræftregistre fungerer gnidningsløst; støtter styrkelsen af kapaciteten hos de nationale kræftregistre til at indsamle standardiserede patientrapporterede resultater for bedre at kortlægge oplysninger om EU-borgernes livsstil, herunder socioøkonomiske forhold, erhvervsinformation, miljøfaktorer og andre data, og til at fastlægge årsagerne til uligheder med hensyn til kræftforekomst, -prævalens og -overlevelse; understreger det væsentlige behov for at indsamle data i fællesskab på tværs af alle medlemsstater; opfordrer til sammenlignelighed af datakilder og interoperabilitet mellem regionale og nationale kræftregistre gennem harmonisering af dataindsamlingens omfang og kvalitet og til sikker adgang til sådanne data; opfordrer til, at de nationale kræftregistre får mandat til at foretage analyser af regionale forskelle i sygelighed, og fremsætte henstillinger til de nationale kræftråd og Det Fælles Forskningscenter om behovet for indgreb; opfordrer til, at der gøres brug af moderne epidemiologiske og molekylærgenetiske metoder til at analysere forekomsten af kræft og kortlægge årsagerne bag; opfordrer til, at der indføres specifikke kræftregistre for maligniteter hos børn i overensstemmelse med den internationale klassificering af børnekræft; opfordrer til, at adgangen til kliniske forsøg og programmer med særlig udleveringstilladelse for voksne patienter med sjældne kræftformer forbedres;

190. udtrykker sin stærke opbakning til oprettelsen af et register over forskellene i kræftbehandlingstilbud på europæisk plan, som annonceret i handlingsplanen, med henblik på at kortlægge tendenser, forskelle og uligheder mellem og inden for medlemsstaterne; mener, at dette register vil bidrage til at kortlægge udfordringer og specifikke indsatsområder med henblik på at styre investeringer og interventioner og fremme forskning i uligheder på EU-plan samt på nationalt og regionalt plan; opfordrer til, at registret gøres tilgængeligt for offentligheden; understreger behovet for, at registret også omfatter sociale uligheder, såsom uligheder i forbindelse med socioøkonomisk status, beskæftigelse og køn;

191. opfordrer Kommissionen til at fremme offentliggørelsen af videnskabelige resultater med fri adgang for at gøre dem let tilgængelige for alt sundhedspersonale og alle forskere;

192. støtter Kommissionens hensigt om at give kræftpatienter sikker adgang til og mulighed for at dele elektroniske journaler på tværs af grænserne; mener, at Kommissionen kan skabe grundlaget for det europæiske sundhedsdataområde i samarbejde med Digital Health Europe ved at indsamle, analysere og udveksle anonymiserede medicinske oplysninger (fra kræftregistre, hospitaler, akademiske kliniske forsøg og kohorteundersøgelser) og biologiske data (fra blodprøver og vævsprøver) i en europæisk kræftsky; understreger, at en harmoniseret fortolkning af GDPR i alle medlemsstater er grundlaget for nye datadelingstiltag såsom det europæiske sundhedsdataområde; tilskynder til brug af sundhedsdata til forskningsformål (»dataaltruisme«); glæder sig over den planlagte oprettelse af et virtuelt europæisk digitalt center for

Onsdag den 16. februar 2022

kræftpatienter under Horisont Europas kræftmission med henblik på at støtte en standardiseret tilgang til frivillig patientinddragelse i forbindelse med indgivelse og udveksling af deres standardiserede og ensartet definerede sundhedsdata; henstiller, at patienterne inddrages i alle foranstaltninger vedrørende lagring og brug af sundhedsdata til politisk beslutningstagning og forskningsformål; glæder sig over den planlagte udvidelse af det europæiske kræftinformationssystem inden 2022;

193. opfordrer til forbedrede standarder for uddannelse og undervisning af sundhedspersonale; tilskynder til fælles og tværfaglige uddannelsesprogrammer for sundhedspersonale i tæt samarbejde med europæiske videnskabelige foreninger; glæder sig over lanceringen af et tværfagligt uddannelsesprogram på kræftområdet, som omfatter alle faser af behandlingsforløbet, herunder diagnose, pleje, komplikationer, co-morbiditeter, overlevelse og terminalpleje;

III. Finansiering af den europæiske kræfthandlingsplan

194. understreger, at handlingsplanen ikke kun bør ses som et politisk engagement i at skabe forandringer, men som et sæt af konkrete og ambitiøse initiativer, der vil støtte, koordinere og supplere medlemsstaternes indsats for at mindske de fysiske og psykiske lidelser, der følger af kræft; tilskynder Kommissionen til at optimere den sammenhængende gennemførelse af de initiativer, der skitseres i handlingsplanen, med klare retningslinjer til medlemsstaterne om konkrete foranstaltninger mod ulige adgang til kræftdiagnosticering og -behandling samt tilstrækkelig finansiering, navnlig med henblik på at adressere ulige adgang; understreger imidlertid medlemsstaternes forskellige kapacitet til at absorbere de midler, der hidtil er afsat til sundhedsplejeprogrammer; opfordrer Kommissionen til at give medlemsstaterne vejledning og et klart overblik over de særlige EU-midler, de specifikt definerede veje, der forbinder de foranstaltninger, der er skitseret i handlingsplanen, med de EU-finansieringsmekanismer, der er kortlagt deri, og de mulige synergier og komplementariteter mellem EU4Health-programmet og f.eks. programmet for et digitalt Europa, Horisont Europa, NextGenerationEU/genopretnings- og resiliensfaciliteten, struktur- og samhørighedsfondene med henblik på at fremme lige adgang til diagnosticering og pleje af høj kvalitet, sikre passende investeringer i kræftforebyggelse og innovation og forbedre modstandsdygtigheden i sundhedssystemerne; understreger betydningen af samhørighedsfondene for at opnå lige adgang til sundhedspleje, navnlig i mindre udviklede dele af EU, herunder landdistrikterne, idet der investeres i sundhedsinfrastruktur og arbejdsstyrken;

195. opfordrer medlemsstaterne til at sikre, at der bevilges tilstrækkelige midler til den korrekte gennemførelse af handlingsplanen og af deres respektive nationale kræftbekæmpelsesprogrammer; mener, at der højst bør afsættes 30 % af handlingsplanen til gennemførelse af nationale kræftbekæmpelsesprogrammer;

196. glæder sig over finansieringsplanen på 4 mia. EUR og bemærker komplementariteten af finansieringskilderne som fastsat i selve handlingsplanen; noterer sig, at det foreslåede budget bør ses som et første skridt i retning af gennemførelsen af alle handlingsplanens foranstaltninger; minder om, at handlingsplanen vil nyde godt af forskellige finansieringskilder såsom EU4Health-programmet, Horisont Europa, programmet for et digitalt Europa, samhørighedsfondene samt genopretnings- og resiliensfaciliteten; understreger behovet for at medtage kampen mod kræft i alle finansieringskilder på en sammenhængende og gennemsigtig måde; understreger navnlig betydningen af at styrke kræftforskning og -forebyggelse samt innovation på kræftområdet og behovet for at afsætte flere midler hertil; understreger behovet for en regelmæssig revision af den foreslåede budgetbevilling til handlingsplanen med henblik på at øge den, når det er muligt; understreger behovet for, at medlemsstaterne mobiliserer disse midler, således at de er i overensstemmelse med de behov, som de enkelte lande har kortlagt, og er rettet mod at gavne almenvellet og de offentlige sundhedstjenester;

o

o o

197. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg, Regionsudvalget, medlemsstaternes regeringer og parlamenter og Verdenssundhedsorganisationen.

Torsdag den 17. februar 2022

P9_TA(2022)0039

Gennemførelse af den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — årlig betænkning 2021

Europa-Parlamentets beslutning af 17. februar 2022 om gennemførelse af den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — årlig betænkning 2021 (2021/2182(INI))

(2022/C 342/13)

Europa-Parlamentet

- der henviser til traktaten om Den Europæiske Union (TEU), særlig artikel 21 og 36,
  - der henviser til FN-pagten, FN's havretskonvention, Helsingforslutakten af 1. august 1975 og dens efterfølgende dokumenter samt Parischartret for et nyt Europa af 19.-21. november 1990,
  - der henviser til rapporten af 16. juni 2021 fra næstformanden for Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik (NF/HR): FUSP-rapport — vores prioriteter for 2020 (HR(2021)0094),
  - der henviser til FN's Sikkerhedsråds resolution 1325(2000) af 31. oktober 2000 om kvinder, fred og sikkerhed,
  - der henviser til sin henstilling af 16. september 2021 ⁽¹⁾ om retningen for de politiske forbindelser mellem EU og Rusland og til sin beslutning af 16. december 2021 ⁽²⁾ om situationen ved den ukrainske grænse og de russiskbesatte områder af Ukraine,
  - der henviser til den fælles erklæring om EU-NATO-samarbejdet af 10. juli 2016 og af 8. juli 2018,
  - der henviser til sine tidligere beslutninger om situationen i Hong Kong, herunder af 8. juli 2021 om Hongkong, navnlig sagen om Apple Daily ⁽³⁾, og af 19. juni 2020 om Kinas nationale sikkerhedslov for Hongkong og nødvendigheden af, at EU forsvarer Hongkongs høje grad af autonomi ⁽⁴⁾,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 54,
  - der henviser til betænkning fra Udenrigsudvalget (A9-0354/2021),
- A. der henviser til, at Parlamentet har pligt til og ansvar for at udøve demokratisk kontrol med den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik (FUSP) og den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik (FSFP), og at det til dette formål dels rettidigt bør forelægges de fornødne oplysninger og dels udstyres med konkrete midler til at kunne varetage dette hverv på fyldestgørende og effektiv vis;
- B. der henviser til, at den aktuelle globale udvikling og de mangesidede problematikker samt de stærkt foranderlige geopolitiske forhold har fremskyndet allerede eksisterende tendenser, som øver indflydelse på centrale aspekter af EU's FUSP, hvilket har blotlagt EU's sårbarhed over for udefrakommende tildragelser og pression og har fremhævet behovet for stærkere, mere ambitiøse, troværdige, strategiske og forenede EU-tiltag på verdensplan såvel som skærpet nødvendigheden af, at EU sættes i stand til selvstændigt at fastsætte egne strategiske mål og opbygge midler og formåen til at forfølge disse;

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P9_TA(2021)0383.

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P9_TA(2021)0515.

⁽³⁾ Vedtagne tekster, P9_TA(2021)0356.

⁽⁴⁾ EUT C 362 af 8.9.2021, s. 71.

Torsdag den 17. februar 2022

- C. der henviser til, at denne udvikling og disse problematikker bl.a. omfatter den helt ekstraordinært voldsomme covid-19-pandemi, der opstod i den kinesiske by Wuhan, og konsekvenserne heraf; USA's ændrede rolle på verdensscenen, Ruslands bestræbelser på at afvikle den europæiske sikkerhedsarkitektur og dets fortsatte angreb på Ukraine og besættelse af områder i Georgien og Ukraine, hybride angreb på EU-medlemsstater, herunder instrumentaliseringen af migranter som middel til at undergrave vores demokratiske fundament; Hvideruslands fortsatte overtrædelser af folkeretten; det Kinesiske Kommunistpartis og andre autoritære og totalitære regimers stadig mere selvhævdende fremfærd; det nylige sammenbrud af statsapparatet i Afghanistan og Talibans efterfølgende overtagelse af landet; spændingerne i det Indiske Ocean og Stillehavet, navnlig i det Sydkinesiske og det Østkinesiske Hav og i Taiwanstrædet; spredningen af masseødelæggelsesvåben; eroderingen af våbenkontrolaftaler; klimaforandringer; økonomisk kriminalitet; forværringen af regionale konflikter, der har medført befolkningsfordrivelse; konkurrence om naturressourcerne; energi- og vandknaphed; staters sammenbrud; terrorisme; organiseret kriminalitet på tværs af grænser; cyberangreb; organiseret spredning af desinformation;
- D. der henviser til, at disse udviklingstræk er resultatet af forskydninger i den globale magtbalance i retning af en verden med flere magtcentre og skærpet geopolitisk rivalisering, hvilket gør det vanskeligere at opnå global styring og globale almennyttige goder netop på et tidspunkt, hvor sådanne er stadig mere nødvendige;
- E. der henviser til, at verden nu befinder sig i en epoke af »ufred« præget af voksende geopolitisk usikkerhed og flerdobling af regionale konflikter og af magtkamp mellem stormagter, hvad der har betydelige implikationer for EU's sikkerhed;
- F. der henviser til, at den igangværende militære opbygning af russiske militære styrker langs grænsen til Ukraine og i dets ulovligt besatte områder samt i Belarus og Kaliningrad-distriktet udgør en troværdig og alvorlig trussel mod Ukraines og Europas sikkerhed; der henviser til, at alle yderligere militære aktioner og hybride angreb fra Den Russiske Føderations side bør føre til vedtagelse af alvorlige økonomiske og finansielle sanktioner i tæt samarbejde med USA, NATO og andre partnere;
- G. der henviser til, at de skadelige implikationer af klimaforandringerne for EU's sikkerhed bliver stadig mere tydelige;
- H. der henviser til, at mere end halvdelen af verdens befolkningstilvækst frem mod 2050 forventes at ske i Afrika, som ventes at udgøre 1,3 milliarder af de 2,4 milliarder mennesker, som jordens befolkning vil blive forøget med; der henviser til, at koncentrationen af denne vækst i nogle af de fattigste lande, sammenholdt med klimaforandringernes indvirkning, vil medføre en række nye problematikker, som, hvis de ikke imødegås allerede nu, vil få ekstremt problematiske følger for de pågældende lande og for EU; der henviser til, at FN's Konference om Handel og Udvikling i sin rapport af 2019⁽⁵⁾ skønner, at der vil være brug for yderligere 2,5 bio. USD årligt for at indfri tilsagnene til FN's 2030-dagsorden for bæredygtig udvikling;
- I. der henviser til, at EU er nødt til at tale med én stemme på den globale scene med afsæt i en fælles strategisk kultur, hvis Unionen skal kunne efterstræbe en lederskabsposition og tilføre multilateralismen nyt liv og reformer, med Unionens værdier, retsstatsprincippet, social retfærdighed, grundlæggende rettigheder, herunder ligestilling mellem kønnene og støtte til friheden på verdensplan samt med dens vision for en bæredygtig og inklusiv fremtid som ledestjerne;
- J. der henviser til, at et bredt flertal af EU-borgerne støtter op en stærkere rolle for EU i udenrigs- og sikkerhedspolitiske anliggender og ønsker en mere sammenhængende og effektiv EU-udenrigspolitik, som det fremgår af de hidtidige indlæg på den digitale platform for Konferencen om Europas fremtid;
1. betoner, at EU for at nå det strategiske mål om at udvikle sin globale lederrolle bør udforme sin FUSP på grundlag af de følgende seks tiltag:
- at forsvare den regelbaserede internationale orden baseret på de principper og forpligtelser, der er nedfældet i FN-pagten, Helsingforslutakten og Parischartret for et nyt Europa,

(5) FN's Konference om Handel og Udvikling, *Trade and Development Report 2019 — Financing a Global Green Deal*, 2019.

Torsdag den 17. februar 2022

- at føre an i at styrke multilaterale partnerskaber om globale prioriteter, navnlig partnerskabet med FN, og i at beskytte og fremme demokrati og menneskerettigheder på verdensplan,
- at forbedre EU's synlighed og beslutningsproces og gøre vid og mere slagkraftigt brug af EU's bløde og hårde magtmidler, inklusive ved at indføre beslutningstagning med kvalificeret flertal i EU's udenrigspolitik,
- at opnå EU-suverænitet ved at skabe sammenhæng mellem EU's interne og eksterne tiltag ved at kombinere evnen til selvstændig handling, hvis nødvendigt, med beredvillighed til at forfølge strategisk solidaritet med ligesindede partnere,
- at videreudvikle de regionale strategier, herunder diplomatisk og økonomisk engagement og sikkerhedssamarbejde,
- at styrke det demokratiske tilsyn og kontrol med og den parlamentariske dimension af EU's FUSP;

At føre an i at styrke multilaterale partnerskaber om globale prioriteter, navnlig partnerskabet med FN, og i at beskytte og fremme demokrati og menneskerettigheder på verdensplan

2. glæder sig over EU's voksende ambition om og initiativer til at føre an i at opbygge globale partnerskaber om centrale prioriteter og i at styrke den regel- og værdibaserede multilaterale verdensorden gennem reform af centrale institutioner og organisationer med henblik på at forbedre deres effektivitet og højne deres modstandskraft samt gennem bedre brug af eksisterende mekanismer og institutioner beregnet på multilateral regeringsførelse på verdensplan; bemærker, at disse initiativer sætter det internationale samfund i stand til, inden for folkerettens rammer, at tage effektivt hånd om globale problematikker såsom klimaforandringer, pandemier, energikriser og terrortrusler samt til at bekæmpe fjendtligt indede autoritære magters indflydelse; gentager, at EU's udenrigs- og sikkerhedspolitik skal være med til at sikre implementering af FN's 2030-udviklingsmål;

3. understreger behovet for et veritabelt strategisk partnerskab mellem EU og FN om klimaforandringer og menneskerettigheder samt vedrørende konflikthåndtering; opfordrer medlemsstaterne og regeringer verden over til at tilføre FN's organer flere kompetencer, ressourcer, og kapacitet til indgriben; beklager, at Kina og Rusland forhindrer FN's Sikkerhedsråd i at fordømme undertrykkende regimer for deres fremfærd og stiller sig i vejen for en samlet international reaktion på en række kriser samt for implementeringen af G7-afgørelser på FN-plan; bekræfter sin stærke støtte til Den Internationale Straffedomstol (ICC) og opfordrer EU og medlemsstaterne til at yde tilstrækkelig finansiel støtte til, at Domstolen kan varetage sine opgaver;

4. betoner nødvendigheden af, at EU værner om og fremmer demokratiet på verdensplan ved at foregå som eksempel til efterfølgelse, inklusive ved at sikre nøje efterlevelse af de demokratiske grundprincipper, menneskerettighederne og retsstatsprincippet i alle medlemsstater; opfordrer EU til at bestræbe sig på at skabe alliancer mellem verdens demokratier; fastholder nødvendigheden af at sammenlægge ressourcer, at udveksle bedste praksis, samordne fælles tiltag og formulere fælles strategier for så vidt angår forholdsregler mod ondsindet indblanding og desinformation fra autoritære staters og deres håndgangeres side, såvel som fra fjendtligt indede ikke-statslige aktører og organisationer og antidemokratiske elementer inden for demokratiske samfund; er af den opfattelse, at det for at opnå dette er en forudsætning, at EU og medlemsstaterne gennem tæt samarbejde med bl.a. NATO fremmer en tilgang, der favner hele statsapparatet og hele samfundet, til at imødegå hybride trusler, i kombination med en ambitiøs demokratistøtte-dagsorden, der sætter fokus på bevaring og fremme af ytringsfrihed og mediernes uafhængighed; udtrykker i den forbindelse sin fulde tilslutning til det demokratitopmøde, som USA er vært for, der fokuserer på konkrete skridt til at forsvare universelle menneskerettigheder, imødegå tilbageskridt for demokratiet og bekæmpe korrupsion;

5. opfordrer EU til at udvikle instrumenter til at modvirke fremmed indblanding, propaganda og påvirkningsoperationer, herunder også instrumenter, der gør det muligt at påføre gerningsmændene omkostninger og at styrke de relevante strukturer, nærmere bestemt EU-Udenrigstjenestens strategiske taskforce for strategisk kommunikation; glæder sig over den igangværende revision af Kommissionens adfærdskodeks om desinformation; understreger nødvendigheden af, at EU øger synligheden af sine tiltag gennem forbedret og mere strategisk kommunikation af sine udenrigspolitiske skridt over for både egne og andre borgere;

Torsdag den 17. februar 2022

6. udtrykker dyb bekymring over de fortsatte tilbageslag for demokratiske normer og menneskerettigheder i et voksende antal lande uden for EU, herunder anslag mod politiske rettigheder og integriteten af valgprocesser; gentager, at EU's vedvarende støtte til valgprocesserne rundt om i verden i form af bl.a. valgobservationsmissioner er af største betydning, og henviser i denne forbindelse til Europa-Parlamentets grundlæggende rolle i denne henseende; understreger betydningen af at sikre det højeste mulige niveau af beskyttelse for indenlandske valgobservatører; opfordrer EU til yderligere at styrke sit samarbejde om valgobservationer med alle relevante partnere såsom Organisationen for Sikkerhed og Samarbejde i Europa (OSCE), Europarådet og de organisationer, der har tilsluttet sig erklæringen om principperne for international valgobservation og adfærdskodeksen for internationale valgobservatører;

7. tilskynder EU til yderligere at udbygge sin lederrolle, hvad angår at forsvare og fremme frihed, demokrati og menneskerettigheder inden for multilaterale fora, navnlig FN; mener, at EU bør sørge for gennemskuelig og effektiv anvendelse af den globale EU-ordning for menneskerettighedssanktioner (EU's Magnitskij-lov), herunder ved at udvide anvendelsesområdet for sanktionsordningen til også at omfatte korruptionsrelaterede lovovertrædelser; gentager, at EU skal være bedre til at håndhæve menneskerettighedsbestemmelserne i de aftaler, den har indgået; minder om, at sanktionsordningen i sagens natur er et politisk instrument, og indgår i EU's integrerede og samlede politiktilgang;

8. fastholder, at der skal ske en fuldstændig implementering og systematisk integration af kønsaspektet og EU's kønshandlingsplan III (GAP III) i alle EU's eksterne tiltag, på alle niveauer af interaktion og i alle relevante aktiviteter og koncepter, herunder også efter at GAP III er udløbet; opfordrer EU og medlemsstaterne til at udvise lederskab i implementeringen af FN's Sikkerhedsråds resolution 1325 (2000) om kvinder, fred og sikkerhed; opfordrer indtrængende EU-Udenrigstjenesten til at forbedre den geografiske balance for at opnå en passende national repræsentation, der afspejler mangfoldigheden i alle medlemsstater, sådan som det er angivet i artikel 27 i vedtægten for tjenestemænd⁽⁶⁾;

9. opfordrer til virksomhedsfuld implementering af EU's fredsmæglingskoncept fra 2020 med henblik på at konsolidere EU's position som en indflydelsesrig global aktør med et bindende engagement i konfliktforebyggelse og -mægling og som en ledende aktør i fremme og implementering af fred på internationalt plan; minder om EU's relative fordel, hvad angår konfliktforebyggelse og -løsning i forhold til individuelle medlemsstater; fremhæver den centrale rolle, som Europa-Parlamentet indtager på dette område via det parlamentariske diplomati; anerkender den rolle, som ungdomsorganisationer spiller i at opbygge fredelige samfund og i at fremme normer for fred, tolerance og tværkulturel og tværreligiøs dialog;

10. gentager sin opfordring til øget støtte til EU-strategien for maritim sikkerhed, da det bliver stadig vanskeligere at hævde retten til fri sejlads både på verdensplan og i nærområdet; understreger, at retten til fri sejlads til enhver tid bør respekteres; opfordrer EU til at sætte øget fokus på at sikre retten til fri sejlads og på foranstaltninger til at afspænde og forebygge væbnede konflikter og militære sammenstød til søs;

11. opfordrer til en ambitiøs EU-dagsorden til, i samarbejde med centrale partnere, at understøtte religions- og trosfriheden uden for EU og til at fremdrage forhold vedrørende forfølgelse på grund af religion og tro; bemærker, at opbakning til religions- og trosfrihed bidrager til at fostre varig fred og derfor til at tage hånd om mange af de problematikker, som EU og dets partnerlande står over for; opfordrer Kommissionen til snarest muligt at udnævne en ny EU's særlige udsending for fremme af religions- og trosfrihed;

12. glæder sig over EU's indsats for gå i spidsen i den globale kamp mod klimaforandringer, og opfordrer Kommissionen og EU-Udenrigstjeneste til at foreslå nye initiativer såsom internationalisering af den europæiske grønne pagt, initiativer til at reagere på klimarelaterede sikkerhedsrisici samt til at træde op imod indvirkningerne af klimaforandringer på lokalt niveau, navnlig på udsatte befolkninger og særligt berørte samfundsgrupper; mener, at EU bør støtte ambitiøse CO₂-reduktionsmål i tredjelande og understreger nødvendigheden af, at klimadiplomati indtager en afgørende rolle; mener, at gennemførelsen af den europæiske grønne pagt vil få betydelige geopolitiske konsekvenser og påvirke EU's forbindelser med nogle af dets partnere, f.eks. ved at der rettes op på EU's afhængighed af russiske leverancer af fossile brændstoffer;

13. glæder sig over EU's tilgang og globale lederskab i fremskaffelsen af covid-19-vacciner og i at tage hånd om de sociale og økonomiske konsekvenser af pandemien gennem covax-mekanismen og den globale genopretningspakke Team Europe; opfordrer EU til at formulere en solid, samlet sundhedsstrategi for globale og EU-ledede bestræbelser på at opbygge et bedre beredskab og en mere effektiv indsats mod kommende kriser, samt til at sikre fri, fair, økonomisk overkommelig og ligelig adgang til vacciner i hele verden; gentager, at det er nødvendigt, at EU bliver mere selvhjulpent på sundhedsområdet

⁽⁶⁾ EFT L 56 af 4.3.1968, s. 1.

Torsdag den 17. februar 2022

og diversificerer sine forsyningskæder, så det ikke længere er afhængigt af autoritære og totalitære regimer; glæder sig over det EU-amerikanske partnerskab om den verdensomspændende covid-19-vaccinationskampagne;

14. anerkender, at teknologi, konnektivitet og datastrømme er væsentlige dimensioner af EU's eksterne forbindelser og partnerskabsaftaler, og at de har betydelige geopolitiske implikationer; opfordrer EU til at opbygge globale partnerskaber til etablering af fair, åbne og værdiorienterede normer og standarder for regelbaseret, etisk og menneskecentreret brug af teknologi, der respekterer privatlivets fred for den individuelle bruger, navnlig hvad angår kunstig intelligens og internetstyring, ved at gøre cyberdiplomati til omdrejningspunktet for eksterne tiltag; understreger behovet for, at EU sikrer samarbejde og koordinering mellem demokratier i denne henseende og respekt for folkeretten, herunder humanitære folkeret, i forbindelse med konfliktløsning; understreger den specifikke trussel, som nye digitale teknologier kan udgøre for menneskerettighedsforkæmpere og andre ved at kontrollere, begrænse og undergrave deres aktiviteter, som det for fremgik for nylig af Pegasus-afsløringerne; opfordrer EU til at tage initiativ til at fremme et moratorium for eksport af spionage-teknologi beregnet til undertrykkelsesformål og vedtagelse af solide internationale lovrammer på dette område; opfordrer EU og medlemsstaterne til at sikre rettidig omhu i forbindelse med menneskerettigheder og behørig screening af eksport af europæisk overvågningsteknologi og teknisk bistand i overensstemmelse med forordningen om produkter med dobbelt anvendelse⁽⁷⁾; opfordrer EU og medlemsstaterne til at gå i dialog med tredjelandes regeringer for at bringe repressiv lovgivning og retsfor skrifter inden for cybersikkerheds- og terrorbekæmpelsespraksis til ophør; understreger nødvendigheden af, at EU beskytter individets rettigheder; understreger derfor, at sociale pointsystemer ikke er i overensstemmelse med EU's grundlæggende værdier; understreger, at sådanne politikker og overvågningsredskaber under ingen omstændigheder bør indføres og anvendes i EU; understreger derfor, at EU skal arbejde på at begrænse og modvirke rækkevidden af grænseoverskridende digital undertrykkelse; bemærker, at eksport af våben og forsvarsteknologier er en kompetence, der sorterer under medlemsstaterne;

15. gentager, at EU bør formulere en global konnektivitetsstrategi som en udvidelse af den nuværende EU-Asien-konnektivitetsstrategi og som et strategisk modtræk i den hensigt at styrke sin indflydelse i mange regioner i verden, herunder Latinamerika, Afrika og Asien; glæder sig derfor over det ambitiøse og mangesidede initiativ Global Gateway, som Kommissionen fremlagde den 1. december 2021, og som har til formål at investere i bl.a. digitale netværk og kvalitetsinfrastruktur med partnere i hele verden på en retfærdig og bæredygtig måde og kan forventes at føre til stærkere partnerskaber uden at skabe afhængighed; understreger, at Kommissionen bør gøre konnektivitetsprojekter med lande uden for EU betinget af overholdelse af strenge sociale rettigheder og arbejdstagerrettigheder, gennemsigtighed, menneskerettigheder, rettidig omhu, interoperabilitet, god regeringsførelse og demokratiske standarder samt etisk anvendelse af teknologi både internt og i udlandet; bemærker i den forbindelse, at Kommissionen bør formulere en strategi til at forbedre sine partners adgang til pålidelig og sikker teknologi; fremhæver, at investeringer i konnektivitet skal støtte økonomisk modstandsdygtighed og dekarbonisering af økonomien, der er forenelig med Parisaftalen; anmoder om en øget indsats for at gennemføre EU's konnektivitetspartnerskaber og opfordrer Kommissionen til at udvikle disse konnektivitetsprojekter i samarbejde med ligesindede partnere; ser gerne, at der på det næste topmøde mellem EU og Den Afrikanske Union etableres et konnektivitetspartnerskab med denne;

16. glæder sig over G7's globale initiativ »Build Back Better World« og opfordrer indtrængende EU til at spille en aktiv rolle i den videre udvikling heraf, herunder ved at indkredse sammenkædninger og på gensidigt forstærkende vis med Global Gateway;

At forbedre EU's synlighed og beslutningsproces og gøre vid og mere slagkraftigt brug af EU's bløde og hårde magtmidler, herunder ved at indføre beslutningstagning med kvalificeret flertal om EU's udenrigspolitik

17. gentager, at EU først og fremmest har brug for enhed og for stærkere, reel politisk vilje fra medlemsstaternes side til i fællesskab at nå til enighed om og fremme EU's fælles udenrigspolitiske mål og EU's sikkerheds- og forsvarssamarbejde med henblik på at gennemføre målene, værdierne, principperne og normerne i artikel 21 i TEU; understreger nødvendigheden af at oprette en sikkerheds- og forsvarsunion, der kan tjene som udgangspunkt for gennemførelsen af en fælles europæisk forsvarspolitik i overensstemmelse med bestemmelsen i artikel 42, stk. 2, i TEU;

(7) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/821 af 20. maj 2021 om en EU-ordning for kontrol med eksport, mæglervirksomhed, teknisk bistand, transit og overførsel i forbindelse med produkter med dobbelt anvendelse (omarbejdning) (EUT L 206 af 11.6.2021, s. 1).

Torsdag den 17. februar 2022

18. understreger, at EU's udenrigspolitik skal have sine egne instrumenter vedrørende udenrigsanliggender, menneskerettigheder samt sikkerhed og forsvar; minder om, at det permanente strukturerede samarbejde (PESCO) blev fastsat i Lissabontraktaten, men først blev etableret i 2017; opfordrer derfor medlemsstaterne og Rådet til at udvise modvilje til at gøre mest effektiv brug af alle de udenrigspolitiske instrumenter, der er til rådighed i traktaterne;

19. fremhæver nødvendigheden af, at EU i samarbejde med medlemsstaterne styrker sin evne til at handle effektivt, rettidigt, proaktivt og uafhængigt, og udformer sine modtræk over for aktuelle og kommende udfordringer; understreger det presserende behov for, at EU opretter en mekanisme for automatisk udveksling af oplysninger og efterretninger mellem medlemsstaterne og EU om udenrigs- og sikkerhedsspørgsmål, der opstår uden for EU, herunder om terrorisme, som fortsat udgør en trussel mod europæiske værdier og sikkerhed og kræver en flerdimensionel tilgang; glæder sig over den igangværende strategiske kompas-proces som springbræt til at gøre fremskridt hen imod en europæisk sikkerheds- og forsvarsunion og til at opbygge EU's strategiske suverænitæt på sikkerheds- og forsvarsområdet samt til fremvæksten af fælleseuropæisk strategiske sikkerheds- og forsvarsnormer styret af vores fælles værdier og mål og en fælles forståelse af trusler og respekt for medlemsstaternes specifikke sikkerheds- og forsvarspolitik; forventer, at det strategiske kompas vil bidrage til at skabe en fælles vision for EU's sikkerhed og forsvar vedrørende opnåelse af strategisk autonomi; understreger, at resultatet bør afspejles i en reformeret udgave af EU's globale strategi fra 2016, som tager højde for centrale trusler, udfordringer og muligheder og giver EU mulighed for at spille en mere proaktiv global rolle; fremhæver endvidere, at disse resultater bør udgøre grundlaget for en revision af andre dokumenter såsom kapacitetsudviklingsplanen fra 2018;

20. understreger betydningen af menneskerettigheder som et integreret element i EU's værktøjskasse for udenrigsanliggender og understreger dens komplementaritet; opfordrer EU til at koordinere med partnerlandene med hensyn til forsvar af menneskerettighederne og anvendelsen af sanktioner for at øge deres virkning; påpeger, at en konsekvent og ensartet anvendelse af restriktive foranstaltninger i alle medlemsstater er en forudsætning for troværdigheden og effektiviteten af EU's udenrigspolitik; opfordrer indtrængende Kommissionen til i sin rolle som traktaternes vogter og Rådet og den højtstående repræsentant som ansvarlige for enhed, sammenhæng og effektivitet i EU's udenrigspolitik at sikre, at de nationale reaktioner på overtrædelser af restriktive foranstaltninger vedtaget af EU er effektive, står i rimeligt forhold til overtrædelserne og har afskrækkende virkning; opfordrer i denne forbindelse EU til at sikre, at EU's restriktive foranstaltninger som reaktion på Ruslands aggression mod Ukraine og dets ulovlige annektering af Krim er effektive og overholdes fuldt ud; opfordrer indtrængende EU til at opretholde tæt koordinering og tæt samarbejde med USA om anvendelsen af sanktioner, når de forfølger fælles udenrigs- og sikkerhedspolitiske mål, samtidig med at man undgår utilsigtede konsekvenser til skade for begge landes interesser;

21. understreger endvidere, at det strategiske kompas, når det er vedtaget af Rådet, bør have en betydelig merværdi for EU's FUSP og den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik (FSFP) og yderligere bør styrke solidariteten mellem medlemsstaterne; glæder sig over, at det strategiske kompas bygger på en fælles analyse af de trusler og udfordringer, som EU og dets medlemsstater står over for, indkredser nuværende og fremtidige kapacitetshuller — både på institutionel og vurderingsmæssig led — og fremlægger en klar køreplan for udbedring heraf; understreger på ny Parlamentets intention om at blive inddraget i denne proces, navnlig ved at udøve sin ret til indsigelse og indføre en regelmæssig revisionsprocedure; forventer, at det endelige udkast til det strategiske kompas og NATO's strategiske koncept er i overensstemmelse med hinanden med henblik på et styrket samarbejde og byrdefordeling og udvirker metoder til at styrke samarbejdet mellem EU og NATO; understreger på ny princippet om ét sæt styrker; tvinger medlemsstaterne til efter færdiggørelsen af det strategiske kompas at nå frem til en fælles strategisk kultur og en ambitiøs fælles forståelse af artikel 42, stk. 7, i TEU og artikel 222 i TEUF og deres forbindelse til artikel 5 i den nordatlantiske traktat; forventer, at det strategiske kompas vil kunne skabe flere muligheder for partnerskabslande, herunder i Det Østlige Partnerskab, med hensyn til at styrke modstandsdygtigheden over for moderne sikkerhedstrusler og -udfordringer; mener, at Ruslands aktuelle aggressive udenrigs- og sikkerhedspolitik i dette dokument bør identificeres som en alvorlig sikkerhedstrussel for det europæiske kontinent;

22. minder om, at traktaterne giver mulighed for at forbedre beslutningsprocedurerne for FUSP; minder om artikel 31, stk. 2, i TEU, som giver Rådet mulighed for at træffe visse afgørelser om FUSP-spørgsmål ved afstemning med kvalificeret flertal, og om »passerellebestemmelsen« i artikel 31, stk. 3, i TEU, der giver mulighed for en gradvis overgang til afstemning med kvalificeret flertal for FUSP-afgørelser uden militære eller forsvarsmæssige implikationer, men som styrker EU's solidaritet og gensidige bistand i krisetider; understreger, at enstemmighedskravet hæmmer EU's evne til at handle, og opfordrer derfor medlemsstaterne til at anvende afstemning med kvalificeret flertal til beslutningstagning inden for FUSP;

Torsdag den 17. februar 2022

gentager navnlig sin opfordring til, at der indføres kvalificeret flertal ved afstemning om erklæringer om internationale menneskerettighedsspørgsmål og menneskerettighedsrelaterede afgørelser, anvendelse af sanktioner under EU's sanktionsordning og afgørelser vedrørende civile missioner under den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik (FSFP); understreger, at anvendelse af artikel 31 og 44 i TEU vil kunne forbedre EU's fleksibilitet og evne til at handle vedrørende en lang række udenrigspolitiske spørgsmål;

23. Opfordrer til en styrket dialog mellem EU og NATO i Den Udenrigs- og Sikkerhedspolitiske Komité og Det Nordatlantiske Råd;

24. gentager sin opfordring til, at der etableres nye samarbejdsformer, såsom Det Europæiske Sikkerhedsråd, med henblik på at udvikle en integreret tilgang til konflikter og kriser; fremhæver, at dette samarbejdes sammensætning og eventuelle beføjelser bør tages op til overvejelse; minder om, at den igangværende konference om Europas fremtid udgør en relevant ramme for udformningen af innovative forslag i denne henseende; opfordrer til, at konferencen bliver mere ambitiøs med hensyn til den eksterne dimension af EU's politikker, herunder på sikkerheds- og forsvarsområdet, f.eks. gennem oprettelse af faste multinationale militære enheder i EU-regi og indførelse af kvalificeret flertal i EU's udenrigspolitiske beslutningstagning; bemærker imidlertid, at nye institutionelle rammer alene ikke vil løse de strukturelle og politiske udfordringer, som FSFP står over for; gentager også sin opfordring til, at der oprettes et forsvarsministerråd;

25. understreger, at EU's egne instrumenter bør omfatte oprettelsen af et europæisk diplomatakademi, hvor EU-diplomater uddannes som sådan fra grunden og tilnærmes fælles EU-værdier og -interesser, så der efterhånden skabes en ægte korpsånd, der er præget af en fælles diplomatisk kultur med et europæisk perspektiv; opfordrer til fuld gennemførelse af pilotprojektet »Towards the creation of a European Diplomatic Academy«, som kan bane vejen for oprettelsen af dette akademi og bør omfatte etablering af en udvælgelsesproces for adgang til poster i EU-Udenrigstjenesten og EU-delegationerne; understreger betydningen af at styrke EU's diplomatiske repræsentation i tredjelande og stræbe efter en fuldgyltig diplomatisk repræsentation i multilaterale organisationer i almindelighed og i FN i særdeleshed; understreger, at en stærkere EU-repræsentation i lande uden for EU og multilaterale organisationer i væsentlig grad vil fremme den nødvendige enhed mellem EU-institutionerne og medlemsstaterne, når det drejer sig om at tackle globale udfordringer på FUSP-området;

26. understreger, at en holistisk tilgang til FUSP kræver synergi mellem alle disponible EU-aktiver inden for EU's optræden udadtil; fremhæver i denne forbindelse Europa-Parlamentets centrale rolle og komparative fordel i EU's diplomati, navnlig gennem tværparlamentariske forbindelser og Parlamentets omfattende engagement gennem demokratistøtteprogrammer med tredjeparter; opfordrer Kommissionen, EU-Udenrigstjenesten og medlemsstaterne til at anerkende Parlamentet som en integreret del af »Team Europa« og til at afspejle dette i de operationelle strukturer; fremhæver, at kultur er blevet et nyttigt diplomatisk redskab og en grundlæggende del af EU's bløde magtindflydelse; fremhæver, at kultur indeholder et betydeligt potentiale til at fremme EU's værdier;

27. opfordrer EU-Udenrigstjenesten og Rådet til at tage skridt til at revidere anvendelsesområdet og mandatene for EU's særlige repræsentanter og særlige udsendinge og til at sikre en gennemsigtig og omfattende vurdering af effektiviteten og merværdien af disse poster, som Parlamentet anmodede om i sin henstilling af 13. marts 2019 ⁽⁸⁾; opfordrer indtrængende EU-Udenrigstjenesten og Rådet til at tage alle nødvendige skridt til at efterkomme Parlamentets henstilling inden for den kortest mulige tidsramme;

28. glæder sig over Kommissionens bestræbelser på at styrke EU's fremsynethed, herunder hvad angår FUSP, som illustreret i den anden årlige strategiske fremsynsrapport om EU's kapacitet og handlefrihed; foreslår, at der gennemføres interinstitutionelle fremsynsaktiviteter på politisk plan for at integrere fremsynethed i politikudformningen og for at forbedre EU's beredskab over for kommende udfordringer såsom klimaskabte kriser og konflikter og for at styrke dets evne til at forme den regionale og globale udvikling;

⁽⁸⁾ Europa-Parlamentets henstilling af 13. marts 2019 til Rådet, Kommissionen og næstformanden for Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik om anvendelsesområdet og mandatet for EU's særlige repræsentanter (EUT C 23 af 21.1.2021, s. 146).

Torsdag den 17. februar 2022

29. understreger, at den eksterne dimension af EU-budgettet skal være hensigtsmæssigt finansieret og forberedt på at kunne reagere øjeblikkeligt på aktuelle, fremvoksende og fremtidige udfordringer; insisterer på, at budgettet for foranstaltninger udadtil bør fokusere på prioriterede områder, både geografisk og tematisk, og på områder, hvor EU's indsats kan tilføre størst merværdi;

At opnå EU-suverænitet ved at skabe sammenhæng mellem EU's interne og eksterne tiltag ved at kombinere evnen til selvstændig handling, hvis nødvendigt, med beredvillighed til at forfølge strategisk solidaritet med ligesindede partnere

30. opfordrer EU til at styrke sin strategiske suverænitet på specifikke områder, der er afgørende for Unionens fortsatte fremtrædende stilling på den verdensscene såsom fremme af EU's værdier, grundlæggende rettigheder, retfærdig handel, økonomi, sikkerhed og teknologi, social retfærdighed, den grønne og digitale omstilling, energi og Unionens rolle i imødegåelse af autoritære og totalitære regimers selvhævdende fremfærd; understreger behovet for at skabe sammenhæng i EU's eksterne tiltag og interne politikker; gentager sin opfordring til, at der oprettes en europæisk sikkerheds- og forsvarsunion, som kan tjene som udgangspunkt for gennemførelsen af et fælles europæisk forsvar i overensstemmelse med bestemmelsen i artikel 42, stk. 2, i TEU, og som vil gøre det muligt for EU at handle selvstændigt for at beskytte sine sikkerhedsinteresser, når det er nødvendigt, og vil bidrage til at gøre EU til en mere kompetent og troværdig strategisk partner for sine allierede, herunder NATO og USA; opfordrer til, at forsvarssamarbejdet intensiveres og rationaliseres, f.eks. i spørgsmål vedrørende forsvarsmateriel;

31. understreger, at EU's autonomi på sikkerheds- og forsvarsområdet betyder udvikling, koordinering og hurtig ibrugtagning af pålidelige og interoperable strategiske kapaciteter, der er nødvendige for en effektiv krisestyring; beskyttelse af Unionen og dens borgere; oplæring af centrale partnere; effektivt samarbejde, beslutningstagning og arbejdsdeling, udviklings- og produktionskapacitet mellem medlemsstaterne i fuld solidaritet og på EU-plan og med andre internationale organisationer såsom FN og NATO; evnen til at træffe beslutninger og handle uafhængigt, hvis det er nødvendigt og i overensstemmelse med sine egne interesser, principper og værdier som fastsat i artikel 21 i TEU, navnlig ved at etablere sig som en effektiv global aktør og under fuld overholdelse af folkeretten; understreger, at det bør prioriteres at opbygge stærke og pålidelige alliancer, partnerskaber og multilaterale ordninger og at opbygge strategisk solidaritet med ligesindede lande; fremhæver, at denne tilgang yderligere bør styrke samarbejdet med partnere, navnlig i NATO-regi; bemærker, at disse styrkede europæiske strategiske kapaciteter og strukturer bør være forenelige og komplementære med NATO; glæder sig i denne forbindelse over Kommissionens formands meddelelse om et topmøde om europæisk forsvar under det franske formandskab for Rådet; fremhæver, at EU og NATO vil fremlægge en fælles erklæring om samarbejde inden udgangen af 2021; opfordrer til, at der oprettes en »kapacitet til hurtig indsættelse« som foreslået af den højtstående repræsentant som et første skridt hen imod oprettelsen af faste multinationale militære EU-enheder understreger, at en sådan styrke vil skulle tilføre en merværdi i forhold til de EU-kampgrupper, som aldrig har været i kamp; opfordrer derfor Rådet og Kommissionen til at vurdere og udvikle mulighederne for oprettelse af faste multinationale militære EU-enheder, der finansieres over både den europæiske fredsfacilitet og EU's budget, ved at gøre fuld brug af de nuværende muligheder i EU-traktaterne;

32. anerkender NATO som det fortsatte fundament for Europas kollektive sikkerhed og forsvar og opfordrer allierede på begge sider af Atlanten til at bekræfte deres tilslutning til NATO som den primære institution for forsvaret af det euro-atlantiske område; gentager sin opfordring til allierede om at opretholde og opfylde aftalte krav om byrdefordeling, herunder forsvarsudgifter med et mål på 2 % af BNP, som aftalt på NATO-topmødet i Newport i 2014;

33. opfordrer medlemsstaterne til at tilpasse deres politikker for våbeneksport på grundlag af bestemmelserne i Rådets fælles holdning 2008/944/CFSP af 8. december 2008 om fælles regler for kontrol med eksport af militærteknologi og -udstyr⁽⁹⁾ og til at udvise stringens i anvendelse af alle kriterier; gentager sin opfordring til den højtstående repræsentant om at prioritere området ikkespredning, nedrustning og våbenkontrol, eftersom nogle kontrolordninger modarbejdes af fjendtligt indede statslige aktører, mens andre i vid udstrækning ignoreres, og idet der skal udvikles og udbringes nye teknologier, som potentielt vil kunne anses for ikke blot forstyrrende, men ligefrem revolutionerende inden for militærvæsenet;

34. understreger nødvendigheden af, at Unionen videreudvikler og styrker sin teknologiske, operationelle og digitale suverænitet og ekspertise gennem styrkelse af en stærk europæisk forsvarsindustri og -marked, udvikling af den europæiske forsvarsteknologiske og -industrielle base (EDTIB), øget fælles militær forskning og udvikling, indkøb, uddannelse, vedligeholdelse, en fælles tilgang til forsyningsikkerhed og et mere ambitiøst samarbejde med demokratiske allierede;

⁽⁹⁾ EUT L 335 af 13.12.2008, s. 99.

Torsdag den 17. februar 2022

understreger behovet for at være særlig opmærksom på fremspirende disruptive teknologier, cybersikkerhedsforanstaltninger og cyberforsvar, beskyttelse af kritiske infrastrukturer og deres modstandsdygtighed samt forsyningsikkerhed for centrale teknologiske komponenter såsom mikroledere; minder om de muligheder, som består i form af eksisterende instrumenter og mekanismer såsom PESCO, Den Europæiske Forsvarsfond og den samordnede årlige gennemgang vedrørende forsvar (CARD); opfordrer medlemsstaterne til at anvende sådanne instrumenter og mekanismer fuldt ud; glæder sig over de første indkaldelser af forslag til Den Europæiske Forsvarsfond, som er et vigtigt instrument til at styrke europæisk sikkerhed og forsvar samt EU's strategiske suverænitæt;

35. er betænkelig ved EU's teknologiske afhængighed af leverandører uden for EU, navnlig ikke-demokratiske stater; er bekymret over, at Europa er afhængig af udenlandske instrumenter til cybersikkerhed; opfordrer EU-institutionerne til at stræbe efter en EU-bred konsensus om nødvendigheden af at bevare europæisk uafhængighed på forskellige centrale teknologiske områder og til at foreslå en pragmatisk og selvstændig tilgang for at undgå afhængighed og geopolitisk tvang i kritiske teknologiske sektorer; understreger navnlig den strategiske betydning af 5G- og undersøisk kabelinfrastruktur;

36. understreger, at en fælles cyberforsvarspolitik og væsentlige cyberforsvarsevner er centrale elementer i udviklingen af en dybdegående, styrket europæisk sikkerheds- og forsvarsunion; understreger, at der er et presserende behov for at udvikle og styrke både de fælles og medlemsstaternes egne militære cyberforsvarsmuligheder; understreger behovet for, at alle EU-institutioner og medlemsstater samarbejder på alle niveauer om at formulere en cybersikkerhedsstrategi; opfordrer EU-Udenrigstjenesten til at sikre et passende cybersikkerhedsniveau for dens aktiver, lokaler og aktiviteter, herunder dens hovedkvarter og EU-delegationerne;

37. fremhæver, at den europæiske rumsektor er en vigtig katalysator for at opnå EU-autonomi på globalt plan og for vores samfunds velstand og sikkerhed; udtrykker dyb bekymring over, at det ydre rum i hastig grad er ved at blive til en politisk kampplads, der afspejler de geopolitiske modsætninger på jorden, og en ny teknologisk grænse, og at det potentielt set kan blive til en militærskueplads, hvis ikke der etableres de rette folkeretsmæssige retsinstrumenter; støtter initiativer, der har til formål at styrke EU's rumpolitik, herunder EU's ambitiøse nye rumprogram, som har til formål at beskytte nuværende og fremtidige europæiske rumaktiver; fastholder, at EU's ambitioner på rumområdet bør afspejles i dertil svarende politiske og finansielle forpligtelser; opfordrer til et øget engagement fra EU's side i at udvikle en altomfattende international regulering for rummet med henblik på at forhindre, at det udnyttes som et magtpolitisk middel; tilslutter sig, at EU-Satellitcentret forsyner beslutningstagerne med tidlig varsling om potentielle kriser og global situationsbevidsthed;

At videreudvikle de regionale strategier, herunder diplomatisk og økonomisk engagement og sikkerhedssamarbejde

38. glæder sig over konklusionerne fra topmødet om Vestbalkan, der blev afholdt i Brdo pri Kranju under det slovenske formandskab for Rådet; gentager sin støtte til det europæiske perspektiv for landene på Vestbalkan og gentager derfor sin opfordring til at fremskynde udvidelsesprocessen og skabe en klar vej for lande, der ønsker at tiltræde EU; opfordrer indtrængende medlemsstaterne til omsider at indfri deres løfter og understreger, at det haster med omgående at afholde de første regeringskonferencer med Albanien og Nordmakedonien og at indrømme Kosovo visumliberalisering; understreger, at udvidelsesprocessen fortsat er fast baseret på kandidatlandenes opfyldelse af alle relevante kriterier som defineret af Det Europæiske Råd med et stærkt fokus på at styrke demokratiet, retsstatsprincippet og menneskerettigheder og mindretalsrettigheder samt fremme forsoning og økonomiske fremskridt på Vestbalkan som forudsætninger for varig fred, stabilitet og velstand; understreger behovet for øget samarbejde om at tackle fælles udfordringer; understreger behovet for en erfaringsbaseret øvelse vedrørende udvidelsespolitikken samt øget synlighed og yderligere investeringer i regionen for at øge offentlighedens bevidsthed og dermed EU's troværdighed og engagement; opfordrer til, at EU engagerer sig i landene på Vestbalkan for at finde løsninger på de problemer, der spænder ben for yderligere reformer, herunder gennemførelsen af de 14 centrale prioriteter for Bosnien-Hercegovinas vedkommende og sikring af gennemførelsen af Dayton-fredsftalten; understreger betydningen af disse partnerstaters europæiske integration for stabiliteten og sikkerheden på kontinentet som helhed; opfordrer EU til at støtte civilsamfundet på Vestbalkan i at fremme og udbrede europæiske værdier; bifalder arbejdet inden for rammerne af EUFOR's operation Althea, som bidrager til fred i og stabilisering og europæisk integration af Bosnien-Hercegovina; gentager, at denne operation fortsat spiller en central rolle for Bosnien-Hercegovinas og regionens sikkerhed og stabilitet; fremhæver i lyset af en eventuel fremtidig udvidelse behovet for en mere effektiv beslutningstagning på EU-plan; fordømmer på det kraftigste de forfatningsstridige separatistiske skridt, som myndighederne i Republika Srpska har taget med henblik på at skabe parallelle institutioner inden for medicin og medicinsk udstyr, retsvæsen, forsvar, sikkerhed og beskatning, og som undergraver Bosnien-Hercegovinas statsstrukturer og udgør en eksistentiel trussel mod landets enhed og territoriale integritet; påpeger den skadelige rolle, som regionale aktører og russisk udenlandsk

Torsdag den 17. februar 2022

indblanding spiller; opfordrer Rådet til at indføre målrettede sanktioner mod Milorad Dodik og hans allierede for hans korrupte aktiviteter, fortsatte destabilisering af landet og underminering af Bosnien-Hercegovinas suverænitet og territoriale integritet;

39. understreger, at det nyligt vedtagne instrument til førtiltrædelsesbistand 2021-2027 (IPA III) bør støtte en langsigtet investering i regionens europæiske fremtid, og at instrumentets forbedrede konditionalitet bør anvendes effektivt til at levere konkrete resultater; glæder sig over strengere betingelser i forbindelse med demokrati, menneskerettigheder og retsstatsprincippet inden for rammerne af det moderniserede IPA III; glæder sig over den økonomiske plan og investeringsplanen for Vestbalkan og opfordrer til, at den straks gennemføres for at fremme langsigtet genopretning og økonomisk vækst i området, skabe bæredygtig konnektivitet og dermed bringe Vestbalkan tættere på EU's indre marked;

40. bekræfter sin urokkelige støtte til landene i Det Østlige Partnerskab, navnlig med hensyn til deres uafhængighed, suverænitet og territoriale integritet inden for deres internationale anerkendte grænser samt respekt for folkets vilje til frit at bestemme dets egen fremtid og udenrigspolitik uden indblanding udefra; opfordrer til fuld gennemførelse af associeringsaftalerne med Georgien, Moldova og Ukraine og den omfattende og udvidede partnerskabsaftale med Armenien; understreger behovet for at fortsætte forhandlingerne om den omfattende og udvidede partnerskabsaftale mellem EU og Aserbajdsjan i overensstemmelse med de betingelser, der er fastsat af Europa-Parlamentet i dets henstilling af 4. juli 2018 om forhandlingerne om en samlet aftale mellem EU og Aserbajdsjan⁽¹⁰⁾; opfordrer indtrængende landene i Det Østlige Partnerskab og navnlig dem, der har valgt at forfølge vejen frem mod demokrati og europæisk integration, til at sikre, at de grundlæggende frihedsrettigheder, menneskerettighederne og retsstatsprincippet respekteres, og til at fortsætte gennemførelsen af de nødvendige sociale, økonomiske og politiske reformer; glæder sig over Kommissionens fælles meddelelse af 18. marts 2020 med titlen Det Østlige Partnerskab efter 2020 — Styrkelse af modstandsdygtigheden — resultater for alle i Det Østlige Partnerskab (JOIN(2020)0007); gentager, at EU's støtte til yderligere integration er betinget af konkrete fremskridt vedrørende disse reformer; støtter EU's princip om konditionalitet og differentiering, herunder incitament; understreger, at de østlige partnerskabslandes succes kun kan demonstreres og konsolideres gennem EU's integrationsproces og også kan vise det russiske folk, hvilken form for socioøkonomiske fordele reformer af europæisk type kan medføre; opfordrer Kommissionen og Rådet til at bruge det kommende topmøde i Det Østlige Partnerskab til at sende et stærkt budskab om støtte til vores partnere; opfordrer EU's ledere til at sikre, at de fem langsigtede mål og de ti nye mål for 2025 med midler fra den økonomiske plan og investeringsplanen, der blev foreslået i juni 2021, vil yde et reelt bidrag til den sociale og økonomiske genopretning efter covid-19-pandemien, styrke de økonomiske bånd og etablere handelsruter mellem EU og partnerlandene;

41. fordømmer Ruslands og andre eksterne aktørers direkte og indirekte medvirken til væbnede konflikter og hybride angreb, besættelser og militære opbygninger i regionen eller ved dens grænser; understreger, at den vedvarende trussel i vores nærhed kræver både EU's og NATO's fysiske tilstedeværelse i regionen; bakker op om styrkelsen af samarbejdet mellem EU og landene i Det Østlige Partnerskab på sikkerheds- og forsvarsområdet, navnlig for så vidt angår fremme af en fredelig løsning af regionale konflikter, håndtering af hybride trusler, cyberangreb, desinformation og propagandakampanjer, standsning af tredjeparters indblanding i demokratiske processer og forøgelse af samfundets modstandsdygtighed; anerkender konvergens mellem de tre associerede partnere i FUSP og bakker op om øget samarbejde på FSFP-området, herunder deltagelse i PESCO, hvis betingelserne herfor er opfyldt;

42. er dybt bekymret over situationen i Belarus; fordømmer på det kraftigste voldshandlingerne mod fredelige demonstranter og opfordrer til øjeblikkelig og betingelsesløs løsladelse og frafald af alle anklager mod alle politiske fanger fængslet før og efter det såkaldte præsidentvalg den 9. august 2020; gentager, at det ikke anerkender Aliaksandr Lukasjenko som Belarus' præsident; opfordrer Rådet til hurtigst muligt og i tæt samarbejde med internationale partnere at gennemføre de strengeste og bredest mulige sanktioner mod alle hviderussiske gerningsmænd til valgsvindel, vold og undertrykkelse i Hviderusland og mod enkeltpersoner og enheder, der organiserer eller bidrager til aktiviteter, der letter ulovlig passage af EU's ydre grænser; opfordrer Rådet til yderligere at fortsætte den internationale koordinering med henblik på en øget isolation af diktatoren og hans regime; fordømmer på det kraftigste Lukasjenkoregimets hybride angreb på EU, herunder brugen af irregulære migranter ved EU's ydre grænser og instrumentaliseringen af mennesker til politiske formål, i strid med internationale normer; opfordrer indtrængende EU og dets medlemsstater til at reagere hurtigt på nye trusler i overensstemmelse med EU-retten og internationale forpligtelser og til at tilpasse sin FUSP og migrations- og asylpolitik til

⁽¹⁰⁾ EUT C 118 af 8.4.2020, s. 158.

Torsdag den 17. februar 2022

de nye udfordringer; udtrykker sin solidaritet med de medlemsstater, der står over for sådanne trusler; udtrykker sin bekymring over de massive troppeopbygning af russiske styrker i Belarus, anser den for en trussel mod europæiske sikkerhed og Belarus' suverænitet, og opfordrer til en øjeblikkelig tilbagetrækning af disse og respekt for denne suverænitet; understreger sin urokkelige støtte til et demokratisk Hviderusland og fremhæver betydningen af et øget engagement med repræsentanter for det hviderussiske civilsamfund og den demokratiske opposition; understreger betydningen af Parlamentets platform i kampen mod straffrihed i Hviderusland og opfordrer til, at alle tilgængelige retsmidler anvendes til at bringe Lukasjenko og medlemmer af hans regime for en domstol;

43. understreger behovet for et øget engagement fra EU's og medlemsstaternes side i Sydkaukasus for at afstive regionens stabilitet og velstand samt for at modvirke de regionale magters indflydelse og indblanding; glæder sig over Det Europæiske Råds formands engagement i at afbøde den politiske krise i Georgien; betragter dette som et udtryk for EU-lederskab og opfordrer til en lignende tilgang til krise- og konfliktsituationer i og uden for Det Østlige Partnerskab; støtter Georgiens territoriale integritet og fordømmer den russiske besættelse af georgiske territorier, herunder Abkhasien og Tskhinvaliregionen/Sydossetien; minder Rusland om dets internationale forpligtelser i henhold til våbenhvileaftalen fra 2008, som blev indgået med EU-mægling under det franske formandskab; opfordrer Rusland til at optræde konstruktivt og give mulighed for fremskridt i de internationale drøftelser i Genève; opfordrer Rusland til at indstille sine menneskerettighedskrænkelser i de besatte områder af Georgien og minder Den Russiske Føderation om, at der påhviler den retlig forpligtelse som værende den magt, der udøver »reel kontrol«, som bemærket i Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols dom i sagen Georgien mod Rusland (II) ⁽¹¹⁾; fordømmer besættelsesstyrkernes provokationer, herunder bortførelse af georgiske borgere, drab, ulovlige tilbageholdelser og den vedvarende »borderisation«; opfordrer EU, dets medlemsstater og den højtstående repræsentant til aktivt at engagere sig i at finde en varig løsning for Armenien og Aserbajdsjan om Nagorno-Karabakh og til at forhindre en yderligere optrapning af spændingerne i regionen, navnlig ved at lægge pres på Aserbajdsjan og Armenien til at behandle fredsslutningsspørgsmål, herunder grænsedragning og løsladelse af alle resterende krigsfanger; bemærker, at OSCE's Minskgruppe fortsat er det eneste internationalt anerkendte format til løsning af denne konflikt på grundlag af principperne om territorial integritet, ikke-magtanvendelse, selvbestemmelse og lige rettigheder samt fredelig konfliktløsning; opfordrer til, at OSCE snarest kan påtage sig sin mæglerrolle på ny;

44. gentager sin skarpe fordømmelse af Ruslands aggressive politiske træk over for Ukraine, navnlig den uhørt store troppeopbygning ved den ukrainske grænse, i det besatte Donbas og på det illegalt annekterede Krim samt i Belarus, den fortsatte finansielle og militære støtte til illegale væbnede grupperinger i Donbas, den ulovlige besættelse af Den Autonome Republik Krim og byen Sevastopol, blokaden af Det Asovske Hav og de gentagne cyberangreb og andre hybride anslag mod Ukraine; understreger, at den russiske militære opmarch udgør en trussel mod freden, stabiliteten og sikkerheden i Europa; opfordrer den russiske regering til at trække sine tropper tilbage fra den ukrainske grænse og ophøre med sin truende adfærd over for sine nabolande; fremhæver, at yderligere russisk aggression mod Ukraine vil medføre voldsomme politiske, økonomiske, finansielle og personbestemte sanktioner mod Den Russiske Føderation, landets økonomi og dets beslutningstagere;; glæder sig over oprettelsen af den internationale Krimplatform og opfordrer EU-institutionerne, medlemsstaterne og alle ligesindede partnere til aktivt at engagere sig i dette initiativ, der har til formål at genoprette Ukraines territoriale integritet; gentager sin støtte til krimtatarernes Mejlis som det eneste internationalt anerkendte repræsentative organ for krimtatarerne og roser den ukuelige holdning hos de ukrainske borgere på det besatte Krim, navnlig krimtatarerne; opfordrer til en genoplivning af Minskprocessen med henblik på at bringe den militære konflikt i det østlige Ukraine til ophør; støtter fortsat bistand til Ukraine for så vidt angår landets sikkerhedssektor og militære reformer og overvejer at yde militær uddannelse til officerer i de ukrainske væbnede styrker; anerkender det første møde i cyberdialogen mellem EU og Ukraine og opfordrer til øget EU-assistance inden for cybersikkerhed til Ukraine; glæder sig over drøftelserne om en militær rådgivnings- og uddannelsesmission i Ukraine og udtrykker sin støtte;

45. fordømmer på det kraftigste voldsbølgen, der fulgte på de fredelige protester i Kasakhstan i januar 2022; opfordrer de kasakhiske myndigheder til at iværksætte en grundig og uafhængig international undersøgelse af de overtrædelser af menneskerettighederne og grundlæggende frihedsrettigheder, der fandt sted under urolighederne;

46. understreger den hastende karakter af den igangværende dialog om sikkerhed i Europa mellem USA, dets europæiske allierede og Rusland; insisterer på, at EU skal være en integreret partner i disse drøftelser med henblik på at bevare alle europæiske staters uafhængighed, suverænitet og territoriale integritet, fremme tillidsskabende foranstaltninger og

⁽¹¹⁾ Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols dom af 21. januar 2021, Georgien mod Rusland (II).

Torsdag den 17. februar 2022

nedtrappe spændingerne på det europæiske kontinent; understreger samtidig, at hvis Den Russiske Føderation invaderer Ukraine, skal EU være parat til i samarbejde med USA og andre allierede og nære partnere at indføre vidtrækkende sanktioner mod Rusland;

47. gentager, at Georgien og Ukraine har et europæisk fremtidsperspektiv i henhold til artikel 49 i TEU og kan ansøge om medlemskab af Den Europæiske Union, forudsat at de overholder alle Københavnskriterierne og demokratiets principper; respekterer de grundlæggende frihedsrettigheder og menneske- og mindretalsrettigheder og værner om retsstaten; opfordrer derfor EU og dets medlemsstater til at anerkende Georgiens og Ukraines europæiske fremtidsperspektiv, hvilket anses for at være af afgørende betydning for landenes sikkerhed og stabilitet og som en drivkraft for deres fortsatte gennemførelse af interne reformer;

48. glæder sig over den fælles meddelelse fra Kommissionen og NF/HR af 9. februar 2021 om det fornyede partnerskab med de sydlige nabolande⁽¹²⁾ og støtter fred, stabilitet, velstand og demokratiske principper i regionen; opfordrer Kommissionen til fuldt ud at gennemføre de initiativer, der er skitseret i denne fælles meddelelse; beklager, at opbygningen af et fælles område med velstand, stabilitet og frihed med Middelhavslandene i de sydlige nabolande endnu ikke er afsluttet 25 år efter indledningen af Barcelonaprocessen; gentager imidlertid sin opfordring til en gennemgribende revision af hele den europæiske naboskabspolitik med hensyn til den finansiering og bistand, der stilles til rådighed for EU's nabolande, for at sikre, at nabopartnerlandene gør fremskridt med reformerne og forpligter sig til at indgå i en tæt dialog og et tæt samarbejde med EU, samtidig med at der sikres skræddersyede politikker;

49. minder om EU's engagement med hensyn til fredsprocessen i Mellemøsten og indgåelsen af en aftale mellem de to parter, herunder om spørgsmål vedrørende en aftale om endelig status, idet der navnlig ses på nødvendigheden af at opretholde forhold ude i terrænet, der muliggør en fredelig tostatsløsning på grundlag af 1967-grænserne, med Jerusalem som hovedstad for begge stater og med sikkerhed for Staten Israel og for en uafhængig, demokratisk, sammenhængende og levedygtig palæstinensisk stat, idet de to stater skal kunne bestå side om side i fred og sikkerhed på grundlag af retten til selvbestemmelse og fuld respekt for folkeretten; opfordrer i denne ånd til genoptagelse af reelle fredsbestræbelser med henblik på at opnå håndgribelige resultater mellem begge parter med støtte fra det internationale samfund; opfordrer EU til at øge sit engagement for at genoplive fredsprocessen mellem israelere og palæstinensere, herunder gennem tillidsskabende foranstaltninger, regional dialog og øget transatlantisk samarbejde i regionen samt ved at gøre bedre brug af sin indflydelse på begge parter; understreger det fortsatte behov for at støtte leveringen af vitale tjenester til de millioner af palæstinensiske flygtninge i hele Mellemøsten; opfordrer derfor til fortsat EU-støtte og international støtte — både politisk og økonomisk — til FN's Hjelpeorganisation for Palæstinaflygtninge i Mellemøsten (UNRWA);

50. opfordrer til, at der sættes en stopper for handlinger, der kan undergrave tostatsløsningens levedygtighed i selve terrænet såsom opførelsen af israelske bosættelser og nedrivningen af palæstinensiske hjem og infrastruktur på den besatte Vestbred, herunder i Østjerusalem; opfordrer til en politisk løsning for at sætte en stopper for blokaden af og lette den humanitære krise i Gazastriben, herunder de nødvendige sikkerhedsgarantier for at forhindre vold mod Israel; fordømmer terrorisme på det kraftigste; understreger betydningen af palæstinensiske valg for at genoprette den demokratiske legitimitet af folkelig støtte til de politiske institutioner i Palæstina;

51. fremhæver etårsdagen for Abraham-aftalerne og understreger deres betydning for fred, stabilitet og samarbejde i regionen; opfordrer Kommissionen og Rådet til at støtte normaliseringen af forbindelserne mellem Israel og de arabiske stater gennem gennemførelse og udvidelse af Abraham-aftalerne som et vigtigt bidrag til at opnå varig fred i Mellemøsten; anerkender den vigtige rolle, som USA spillede;

52. udtrykker dyb bekymring over situationen i Libanon og opfordrer indtrængende den libanesiske regering til at agere på en formålsrettet, troværdig og ansvarlig måde, der er fri for udenlandsk indblanding; understreger det særlige ansvar, som Hizbollah og andre fraktioner bærer for underkuelsen af den folkelige bevægelse i Libanon i 2019 og for Libanons politiske og økonomiske krise; opfordrer Iran til at afstå fra at blande sig i Libanons interne anliggender og opfordrer til, at Libanons suverænitet og politiske uafhængighed respekteres; fordømmer på det kraftigste Hizbollahs affyring af raketter fra det sydlige Libanon mod civile områder i Israel; afviser, at præsident Bashar al-Assad kan spille nogen som helst rolle i Syrien i tiden efter konflikten med henvisning til FN's Sikkerhedsråds resolution 2254 (2015); glæder sig over og bakker op om de strafferetlige efterforskninger, der er rettet mod al-Assad og hans partnere om brugen af kemiske våben og holder dem ansvarlige for adskillige krigsforbrydelser; anbefaler, at medlemsstaterne udvider listen over dem, der er omfattet af

(12) JOIN(2021)0002.

Torsdag den 17. februar 2022

måltrettede sanktioner, herunder civile og militære embedsmænd i Assad-regimet, som utvivlsomt har været involveret i krigsforbrydelser, forbrydelser mod menneskeheden og andre alvorlige krænkelse; genfremsætter sin opfordring til Kommissionen om at forelægge en EU-handlingsplan om straffrihed med et specifikt kapitel om Syrien; understreger, at denne handlingsplan bør søge bedre at koordinere og harmonisere medlemsstaternes ressourcer og bestræbelser på at retsforfølge krigsforbrydere i EU;

53. er fortsat dybt bekymret over den tyrkiske regerings stadig mere selvhævdende udenrigspolitik, som gentagne gange har bragt landet på kant med nabolande, EU-medlemsstater og EU som helhed; bemærker, at Tyrkiet ifølge Kommissionens rapport fra 2021 om Tyrkiet af 19. oktober 2021⁽¹³⁾ opretholdt en meget lav FUSP-tilpasningsrate på omkring 14 % i august 2021; minder om, at demokrati- og menneskerettighedssituationen i Tyrkiet længe har været i forringelse; bemærker, at EU-finansiering til Tyrkiet vil være underlagt regler om konditionalitet, herunder overholdelse af principperne i FN-pagten, folkeretten og europæiske værdier og principper; opfordrer til genoptagelse af den diplomatiske dialog med henblik på at finde bæredygtige løsninger på tvisterne i det østlige Middelhavsområde; anerkender, at Tyrkiet fortsat vil være et land af central strategisk interesse for EU, og at engagementet skal intensiveres på områder af fælles interesse med særligt fokus på visse politikområder såsom klimaforandringer, terrorbekæmpelse, migration, sikkerhed og økonomi; glæder sig i denne forbindelse over den nylige, første dialog på højt plan nogensinde om migration og sikkerhed, og gentager sin påskønnelse over for Tyrkiet over, at landet huser millioner af syriske migranter og flygtninge; konkluderer, at udsigten til Tyrkiets tiltrædelse af EU for nuværende er urealistisk; fastholder derfor på det kraftigste, at hvis den nuværende negative tendens ikke hurtigt og konsekvent vendes, bør Kommissionen i overensstemmelse med forhandlingsrammen fra oktober 2005 anbefale en formel suspension af tiltrædelsesforhandlingerne med Tyrkiet, således at begge parter på en realistisk måde og gennem en struktureret dialog på højt plan kan revidere hensigtsmæssigheden af den nuværende ramme og dens evne til at fungere og afsøge mulige nye og alternative omfattende modeller for fremtidige forbindelser; minder om, at EU er rede til at anvende alle de instrumenter, det har til rådighed, herunder sanktioner, med henblik på at forsvare sine og medlemsstaternes interesser og opretholde den regionale stabilitet;

54. fremhæver betydningen af en fuldstændig gennemførelse af udtrædessaftalen mellem EU og Det Forenede Kongerige, herunder protokollen om Irland og Nordirland og handels- og samarbejdsaftalen; understreger protokollens betydning for opretholdelsen af fred og stabilitet og for det indre markeds integritet og funktionsevne; glæder sig over de skridt, der er taget i retning af at oprette en parlamentarisk partnerskabsforsamling for medlemmer af Europa-Parlamentet og medlemmer af det britiske parlament som fastsat i aftalen; er fortsat åben over for yderligere at udvikle og styrke de EU-britiske samarbejdsrammer, hvilket ville kunne føre til en aftale om udenrigs- og forsvarspolitik og om spørgsmål af fælles interesse; understreger i denne forbindelse betydningen af et tæt EU-britisk samarbejde i internationale fora, navnlig FN, i betragtning af de mange fælles værdier og interesser og den geografiske nærhed;

55. understreger nødvendigheden af at styrke det transatlantiske samarbejde mellem EU og USA på grundlag af et partnerskab mellem ligeværdige parter baseret på fælles værdier og mål og på princippet om partnerskab i lederskab og ansvar, samtidig med at den anden parts autonomi, interesser og ambitioner respekteres; glæder sig i denne forbindelse over erklæringen »Towards a renewed Transatlantic partnership« fra topmødet mellem EU og USA i 2021, som opstiller et fornuftigt grundlag for en ambitiøs transatlantisk dagsorden; støtter fuldt ud og forpligter sig til at forfølge synergi og fælles udenrigs- og sikkerhedsmål ved yderligere at uddybe samarbejdet inden for rammerne af den transatlantiske dialog mellem EU og USA for at tackle mange af de vigtigste globale udfordringer såsom klimaforandringer og truslen fra autoritære og totalitære regimer; glæder sig over lanceringen af Det Transatlantiske Handels- og Teknologiråd; anbefaler, at der regelmæssigt afholdes topmøder mellem EU og USA med henblik på at give vedvarende fremdrift på det allerhøjeste niveau til transatlantisk samarbejde på afgørende områder; gentager sin støtte til oprettelsen af et transatlantisk politisk råd under ledelse af begge parters udenrigspolitiske chefer; understreger, at et stærkt transatlantisk forhold også kræver, at EU udvikler øget handleevne; fremhæver nødvendigheden af, at EU hurtigt tilpasser sig USA's ændrede rolle på den globale scene for at beskytte sine vitale interesser og forfølge sine udenrigspolitiske mål; understreger, at EU og USA skal koordinere deres bestræbelser på at bekæmpe terrorisme og radikaliserings og sikre, at de bestræbelser, der gøres, støttes af de nødvendige ressourcer; opfordrer EU og USA til at samarbejde om at imødegå de konsekvente og voksende trusler mod beskyttelsen og bevarelsen af kulturarven, navnlig i konfliktområder;

⁽¹³⁾ SWD(2021)0290.

Torsdag den 17. februar 2022

56. understreger, at EU's forbindelser med Afrika er af allerstørste betydning for at kunne imødekomme behovene og udvikle partnerlandenes store potentiale samt forfølge fælles interesser; understreger, at dette forhold til EU's nabokontinent bør afspejle en fælles skæbne og bør fokusere på at skabe et troværdigt perspektiv, navnlig for de nyeste generationer; glæder sig over den fælles meddelelse af 9. marts 2020 fra Kommissionen og NF/HR med titlen »Frem mod en omfattende strategi for samarbejdet med Afrika«⁽¹⁴⁾ og gentager sin opfordring til at gå videre end donor-modtagerforholdet og fremme et ægte partnerskab med menneskelig udvikling og beskyttelse af naturressourcer i centrum; insisterer i denne forbindelse på behovet for at opfordre Kommissionen og den højtstående repræsentant til at uddybe drøftelserne med EU's afrikanske partnere, både individuelle lande og regionale organisationer såsom den regionale økonomiske mekanisme og de regionale økonomiske fællesskaber, der udgør Den Afrikanske Union (AU); understreger betydningen af at støtte AU og dens regionale komponenter i deres bestræbelser på at etablere en effektiv sikkerhedsarkitektur for konfliktforebyggelse og konfliktstyring gennem bl.a. omfattende støtte til operationaliseringen af den afrikanske beredskabsstyrke og dens regionale komponenter; opfordrer til en streng gennemførelse af målene for bæredygtig udvikling på alle områder af forbindelserne mellem EU og Afrika; glæder sig over indgåelsen af post-Cotonouaftalen i april 2021 og styrkelsen af EU's forbindelser med landene i Organisationen af Stater i Afrika, Caribien og Stillehavet og det øgede samarbejde i multilaterale fora om dagsordenen for bæredygtig udvikling og klimaindsatsen; udtrykker bekymring over forsinkelsen med hensyn til fremskridt i undertegnelsen af post-Cotonouaftalen; tager tilbagetagselsaftalerne med afrikanske lande til efterretning;

57. er dybt bekymret over den stigende usikkerhed i Sahelregionen, der påvirker utallige civiles sikkerhed og levevilkår, og det stigende antal angreb begået af islamistiske militsfolk, hvad der har alvorlige konsekvenser for stabiliteten i regionen, navnlig for Mali og Burkina Faso; opfordrer EU og G5 Sahel til at tage skridt til at undgå et sammenbrud i sikkerheden i regionen som helhed; glæder sig i denne forbindelse over det fornyede partnerskab mellem NATO og Mauretania, som er EU's vigtigste regionale allierede, og hvis styrker befinder sig i forreste linje i kampen mod terrorisme i regionen; fordømmer tilstedeværelsen i Afrika af private militær- og sikkerhedsvirksomheder, navnlig den af Kreml støttede, russiske Wagner-gruppen, som har begået omfattende krænkelser af menneskerettighederne og handlet til støtte for ikke-demokratiske staters interesser på bekostning af uskyldige civile og sikkerheden, stabiliteten og velstanden i krigshærgede afrikanske lande; fastholder, at man er nødt til at ajourføre EU-Afrika-strategien gennem en integreret tilgang, der kan garantere sikkerhed og udvikling med henblik på at opnå stabilitet i den bekymrende situation i Sahel, under hensyntagen til den udvikling, der blev observeret i 2021, og i betragtning af den stigende ustabilitet der og de store konsekvenser, som begivenhederne i regionen har ikke kun for Afrika, men også for EU og dets medlemsstater; understreger i lyset heraf behovet for at samarbejde om en strategi på områderne forsvar, udvikling og fredsopbygning for at imødegå fremvæksten af jihadister i Sahelregionen og andre dele af Afrika;

58. er stærkt bekymret over udviklingen i Rusland og gentager, at det er i EU's interesse at opretholde frihed, stabilitet og fred på og uden for det europæiske kontinent; mener, at EU bør samarbejde og koordinere tæt med NATO og andre partnere for at afskrække Rusland fra at gennemføre destabiliserende og undergravende handlinger i Europa, navnlig i de baltiske lande og Østeuropa, herunder gennem indblanding i valg, desinformationskampagner og støtte til de højreekstremistiske partier; fremhæver nødvendigheden af at øge konsekvenserne for de russiske myndigheder ved deres undertrykkelse af landets egne borgere; beklager, at russiske militære styrker fortsat besætter dele af Ukraine og Georgien i strid med folkeretten, at de stadig er til stede i Republikken Moldova, og at Rusland fortsat destabiliserer fred og sikkerhed i regionen og aktivt anvender hybride foranstaltninger mod demokratier i Europa; er foruroliget over den russiske indblanding i den vestlige Balkanregion, som foregår gennem hybride taktikker, der omfatter desinformationskampagner, der har til formål at undergrave EU's rolle og engagement i de enkelte landes europæiske fremtid; understreger behovet for at tale med én stemme vedrørende EU's politik i denne forbindelse, herunder om håndhævelsen af sanktioner; opfordrer derfor Kommissionen til i højere grad at koordinere sin strategi for Rusland med medlemsstaterne, således at EU udgør en forenet front over for russiske trusler; understreger, at Parlamentet har anbefalet, at EU sammen med medlemsstaterne reviderer EU's politik over for Rusland og udvikler en omfattende EU-strategi herfor; opfordrer indtrængende EU til at udvikle en strategi for EU's fremtidige forbindelser med et demokratisk Rusland, som klart vil vise det russiske folk, hvilke fordele sådanne forbindelser kan medføre; understreger, at der ikke kan ske nogen væsentlig ændring i forbindelserne med Rusland, så længe landets aggressive politiske fremfærd over for EU og dets naboer pågår; gentager, at EU skal gøre det klart, at hvis Rusland fortsætter sin nuværende politik over for Belarus, vil EU være nødt til at indføre yderligere inddæmnings- og afskrækkelsesforanstaltninger over for Rusland; udtrykker bekymring over de gentagne russiske krænkelser af våbenkontrollaftaler og -standarder, der har ført til sammenbruddet af traktat om afskaffelse af mellemdistancernevåben (INF-traktaten), og over Ruslands krænkelser af konventionen om kemiske våben i form af landets anvendelse af militært nervegas, både internt og på EU's territorium; understreger behovet for at lægge pres på Rusland for at formå landet til at

(14) JOIN(2020)0004.

Torsdag den 17. februar 2022

efterleve folkeretten og internationale traktater; beklager Ruslands brug af energiressourcer som et geopolitisk pressionsmiddel, navnlig landets gasforsyning til medlemsstaterne via Ukraine, og opfordrer til, at energiahængigheden af Rusland minimeres ved at tilskynde til diversificering af energikilder og -ruter, herunder også ved at indstille Nord Stream 2-projektet; opfordrer indtrængende Kommissionen og medlemsstaterne til at styrke den europæiske energisikkerhed, navnlig i lyset af den nuværende stigning i gas- og elpriserne; opfordrer indtrængende EU til at arbejde tættere sammen med det russiske folk, herunder ved at udvikle et klart defineret mål om »engagement«, som ikke kun bør fokusere på traditionelt selektivt engagement med Kreml, men også på »strategisk« og mere dynamisk engagement med den russiske opposition og civilsamfundet;

59. understreger, at Arktis er af strategisk og politisk betydning for EU, og fremhæver EU's tilsagn om at være en ansvarlig aktør, der stræber efter en langsigtet bæredygtig og fredelig udvikling af regionen; understreger den enestående kompleksitet af de problematikker, som gør sig gældende i den arktiske region, og som kræver større EU-engagement og -løsninger, også under hensyntagen til den viden og vilje, som de arktiske indbyggere, herunder oprindelige folk, har; glæder sig i denne forbindelse over den fælles meddelelse af 13. oktober 2021 fra Kommissionen og den højtstående repræsentant om et stærkere EU-engagement i et fredeligt, bæredygtigt og velstående Arktis⁽¹⁵⁾; opfordrer alle interessenter til at reagere på de meget alarmerende virkninger og konsekvenser af klimaforandringerne i Arktis; fremhæver, at udsigten til militarisering af Arktis indebærer betydelige sikkerhedsrisici i og uden for regionen, og er bekymret over, at globale sikkerhedsspørgsmål potentielt set forplante sig til Arktis, og over den gradvise og betydelige russiske militære opbygning i Arktis samt virkningerne af vidtrækkende kinesiske udviklings- og infrastrukturinitiativer og -ambitioner i regionen; bemærker, at Arktis spiller en afgørende rolle for sikkerheden i Europa som helhed; understreger, at EU skal have en klar vision for sin rolle i sikkerhedsspørgsmål i Arktis sideløbende med et velfungerende samarbejde med NATO; fremhæver betydningen af, at folkeretslige regler og aftaler efterleves, hvis Arktis skal forblive et område uden skærpede politiske spændinger; opfordrer til at holde et vågent øje med det første arktiske fiberkabel, der indgår som led i internettets grundinfrastruktur, og som i stigende grad har været genstand for internationale efterretningsoperationer; opfordrer medlemmerne af Arktisk Råd til at tage hånd om den øgede militarisering og at afsøge platforme til at håndtere dette på passende vis både med medlemmer og ikke-medlemmer af Arktisk Råd; slår til lyd for øgede bestræbelser fra EU's side på at opnå observatørstatus i Arktisk Råd med henblik på en stærkere geopolitisk indflydelse;

60. fremhæver, at Kina er en samarbejds- og forhandlingspartner for EU, men også er konkurrent på et stigende antal områder og en systemisk rival; gentager, som understreget i Parlamentets beslutning af 16. september 2021 om en ny EU-Kina-strategi⁽¹⁶⁾, sin opfordring til EU om at udvikle en mere selvhævdende, omfattende og konsekvent EU-Kina-strategi, som forener alle medlemsstater og former forbindelserne med Kina, der i sin optræden er præget af stadig mere interventionisme, i hele EU's interesse; understreger, at denne strategi bør fremme en regelbaseret, multilateral orden, have forsvaret af EU's værdier og interesser i centrum og være baseret på de tre principper om at samarbejde hvor muligt, konkurrere hvor behøves og konfrontere hvor nødvendigt; opfordrer til øget samarbejde mellem demokratiske lande for at imødegå Det Kinesiske Kommunistpartis voksende selvhævdelse og undertrykkelse;

61. slår kraftigt til lyd for, at Taiwan inkluderes på meningsfuld vis som observatør i internationale organisationers møder, mekanismer og aktiviteter og for et uddybet samarbejde mellem EU og Taiwan, herunder en bilateral investeringsaftale; opfordrer den højtstående repræsentant og Kommissionen til hurtigst muligt at foretage en konsekvensanalyse, offentlig høring og screeningsundersøgelse om en bilateral investeringsaftale med de taiwanske myndigheder som forberedelse til forhandlinger om uddybning af de bilaterale økonomiske bånd; bemærker med stor bekymring den nylige magtdemonstration og de stigende spændinger i regionale brændpunkter såsom Det Syd kinesiske og Øst kinesiske Hav og Taiwanstrædet; udtrykker dyb bekymring over Kinas fortsatte militære manøvrer i Taiwanstrædet, herunder dem der er rettet mod Taiwan eller som finder sted i Taiwans luftforsvarsidentifikationszone; opfordrer Kina til at afstå fra denne militære sabelraslen, som udgør en alvorlig trussel mod freden og stabiliteten på tværs af Taiwanstrædet og i Indo-Stillehavsregionen; gentager, at forbindelserne mellem Kina og Taiwan bør udvikles konstruktivt gennem dialog; understreger sin modstand mod enhver ensidig handling, der kan undergrave status quo for Taiwanstrædet; understreger, at ingen ændring af forholdet mellem de to sider af strædet må ske i strid med det taiwanske folks vilje; opfordrer indtrængende EU og dets medlemsstater til at spille en proaktiv rolle i samarbejdet med ligesindede internationale partnere om at opnå fred og stabilitet omkring Taiwanstrædet og til at etablere partnerskaber med Taiwans demokratiske regering;

⁽¹⁵⁾ JOIN(2021)0027.

⁽¹⁶⁾ Vedtagne tekster, P9_TA(2021)0382.

Torsdag den 17. februar 2022

62. fordømmer på det kraftigste de fortsatte krænkelse af menneskerettighederne i Kina, navnlig mod etniske og religiøse mindretal, der primært er rettet mod muslimske uighurer, kristne og tibetanere, men fordømmer tillige undertrykkelsen af demokratiet og frihedsrettighederne i Macao og Hongkong, herunder i form af den drakoniske nationale sikkerhedslov indført i 2020; fordømmer Kinas aggressive adfærd i Det Sydkinesiske og Østkinesiske Hav, der krænker retten til fri sejlads, samt Kinas revisionistiske fremfærd i Østasien, som har resulteret i en række grænsesammenstød med dets naboer;

63. gentager sin skarpe fordømmelse af de grundløse og vilkårlige sanktioner, som de kinesiske myndigheder har pålagt flere europæiske enkeltpersoner og enheder, herunder fem medlemmer af Europa-Parlamentet; gentager sin opfordring til den kinesiske regering om at ophæve disse helt uberettigede restriktive foranstaltninger;

64. fordømmer Kinas handlinger i Hongkong og understreger, at den igangværende undergravning af Hongkongs selvstyre ikke blot er i strid med Kinas bilaterale traktatforpligtelser og folkeretten, men også sår tvivl om Beijing som en troværdig partner; bekræfter i endnu større grad sin tilslutning til de målrettede sanktioner under EU's globale menneskerettighedsordning mod kinesiske embedsmænd, der er involveret i menneskerettighedskrænkelser i Hongkong og Xinjiang, og opfordrer endvidere indtrængende Rådet til at vedtage målrettede sanktioner, herunder gennemførelse af rejseforbud og indefrysning af aktiver, mod enkeltpersoner og enheder i Hongkong og selve Kina for de alvorlige krænkelse af menneskerettighederne og folkeretten i Hongkong; opfordrer de medlemsstater, der stadig har indgået udleveringsaftaler med Kina og Hongkong, til at suspendere individuelle udleveringer, når dette vil bringe den pågældende person i fare for at blive tortureret eller underkastet grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf og vil blive anklaget af politisk motiverede årsager, såvel som i andre situationer, hvor etniske mindretal, repræsentanter for den demokratiske opposition i Hongkong og dissidenter generelt vil blive forfulgt, og hvor dette ville være i strid med EU's forpligtelser i henhold til den europæiske menneskerettighedskonvention;

65. understreger betydningen af, at EU slutter sig til sine transatlantiske partnere med henblik på at gennemføre en uafhængig, ekstern undersøgelse af oprindelsen af covid-19-virusset, der stammer fra Wuhan i Kina, med henblik på at søge yderst tiltrængte svar på og indsigt i den mulige forebyggelse af fremtidige globale katastrofer, der direkte påvirker udenrigs- og sikkerhedspolitiske anliggender;

66. fordømmer Det Kinesiske Kommunistpartis pression mod Litauen og andre EU-medlemsstater og partnere og opfordrer til større solidaritet med lande, som Det Kinesiske Kommunistparti lægger pres på, herunder ved at samarbejde med vores demokratiske allierede om at åbne vores markeder for økonomier, der lider under Det Kinesiske Kommunistpartis økonomiske tvangsmidler; glæder sig over Kommissionens beslutning om at indbringe Kina for Verdenshandelsorganisationen til forsvar for Litauen;

67. glæder sig over formanden for Kommissionens meddelelse om, at der barsles med at fremsætte en ny fælles meddelelse om et partnerskab med Golfregionen; opfordrer EU til at fremlægge en sammenhængende strategi for et afbalanceret EU-engagement i regionen med fremme af regional sikkerhed og regionalt samarbejde som et centralt strategisk mål; bemærker, at et sådant engagement bør stræbe efter at skabe synergi med regionale aktører, f.eks. gennem Bagdadkonferencen for samarbejde og partnerskab og gennem øget EU-støtte til initiativer under Track II-dialogen, der omfatter akademikere, civilsamfundet, religiøse ledere og andre aktører; glæder sig over nedtrapningen af spændingerne mellem Iran og Saudi-Arabien og opfordrer begge lande til hurtigt at fuldføre processen til genetablering af fuldstændige diplomatiske forbindelser; gentager, at EU's prioritet er at genoplive atomaftalen med Iran (den fælles omfattende handlingsplan, JCPOA) som et sikkerhedsspørgsmål for Europa og regionen; minder om, at atomaftalen fortsat er den eneste måde, hvorpå Irans foruroligende nukleare aktiviteter kan standses; roser den højtstående repræsentant og EU-Udenrigstjenestens for den rolle, de har indtaget i mæglingen mellem USA og Iran i bestræbelserne på at puste nyt liv i atomaftalen; opfordrer USA og Iran til at føre meningsfulde forhandlinger med henblik på at vende tilbage til overholdelsen af aftalen; fastholder, at vejen frem mod genoprettelsen af atomaftalen vil være en kombination af, at Irans igen fuldt ud påtager sig sine forpligtelser i henhold til aftalen og at alle de hermed forbundne amerikanske sanktioner mod landet ophæves; bemærker, at det er nødvendigt at håndtere og imødegå Irans videre ondsindede og destabiliserende aktiviteter i og uden for Mellempøsten, herunder på medlemsstaternes område; understreger, at enhver aftale med Iran skal omfatte tilstrækkelige sikkerhedsgarantier, således at Iran ikke vil være i stand til at opnå kernevåben; udtrykker dyb bekymring over, at Den Internationale Atomenergiorganisation (IAEA's) angiveligt nægtes adgang til dets måle- og overvågningsudstyr på nukleare anlæg og lokaliteter i Iran, hvilket i høj grad hæmmer IAEA's evne til at føre kontrol og

Torsdag den 17. februar 2022

tilsyn med landets nukleare aktiviteter, og over det forhold, at spørgsmålet om sikkerhedsgarantier er forblevet uløste de sidste to år; fordømmer Irans menneskerettighedskrænkelser over for landets egen befolkning, dets ballistiske missilprogram og terroraktiviteter i regionen;

68. understreger, at situationen i Afghanistan er et vink med en vognstang til EU om at revurdere den internationale tilgang til nationsopbygning i udlandet og strategisk omforme en integreret tilgang til sine eksterne politikker, øge sin andel af ansvaret for den globale sikkerhed og efterstræbe større suverænitet i sin udenrigs- og sikkerhedspolitik; er bekymret over den bekymrende humanitære, politiske, økonomiske og sikkerhedsmæssige situation i Afghanistan, navnlig da en ud af tre afghanere nu lider af alvorlig knaphed på føde; opfordrer Kommissionen og EU-Udenrigstjenesten til at optrappe den humanitære bistand og til at anvende alle tilgængelige værktøjer for at sikre, at afghanere, der er i fare, har adgang til beskyttelse; understreger nødvendigheden af, at talibanregimet påtager sig ansvaret for at beskytte menneskers liv og ejendom og for at rette op på sikkerhedssituationen, ordnede samfundsforhold og den offentlige sektors aktiviteter; gentager, at afghanske kvinder og piger, personer i erhverv med tilknytning til det afghanske civilsamfund, menneskerettighedsforkæmpere, politiske aktivister, journalister, akademikere, kunstnere, religiøse og etniske mindretal og andre udsatte grupper, ligesom alle afghanere i øvrigt, fortjener at leve i sikkerhed og værdighed og have fuld adgang til uddannelse og det offentlige liv, og glæder sig over den brede internationale opbakning til deres rettigheder og friheder; opfordrer til yderligere evakuering af udsatte afghanere, navnlig kvindelige dommere, menneskerettighedsforkæmpere, journalister, lokalt ansatte og andre personer, der er i fare på grund af deres indsats for at fremme demokrati og grundlæggende frihedsrettigheder; opfordrer EU til at værne om de resultater, der er opnået i de sidste 20 år, og til at sikre, at Afghanistan ikke igen bliver et tilflugtssted for terrorgrupper; opfordrer EU til at granske og drage lektier af den 20 år lange indsats i Afghanistan og til, at der straks udformes en omfattende, erfaringsbaseret EU-strategi for Afghanistan og de omkringliggende lande; understreger betydningen af at samarbejde med nabolande og regionale lande for at sikre global sikkerhed og regional stabilitet, samtidig med at det erindres, at ikke alle Afghanistans nabolande eller de regionale magter havde de samme mål som den amerikanske ledede koalition; fremhæver i denne forbindelse den vigtige rolle, som visse lande har spillet med hensyn til hjemtransport af europæere og evakuering af nødstedte afghanere, navnlig ved at udøve et betydeligt diplomatisk pres på talibanstyrkerne;

69. glæder sig over EU's fornyede engagement i Indo-Stillehavsregionen og anerkendelsen af dennes voksende betydning for EU's interesser som nævnt i den fælles meddelelse af 16. september 2021 fra den højtstående repræsentant og Kommissionen om EU's strategi for samarbejde i Indo-Stillehavsområdet⁽¹⁷⁾ såvel som i Rådets konklusioner af 19. april 2021 om samme emne; slår til lyd for et stærkere samarbejde med landene i regionen, navnlig Japan, Sammenslutningen af Sydøstasiatiske Nationer (ASEAN), Australien, New Zealand og Korea; anerkender den intense geopolitiske rivalisering og territoriale konflikter i regionen, som i vid udstrækning skyldes Kinas voksende selvhævdelse over for sine naboer; opfordrer alle parter til at overholde principperne i folkeretten, navnlig FN's havretskonvention; understreger behovet for et strategisk langsigtet engagement i Indo-Stillehavsregionen og for at etablere omfattende og strategiske bilaterale og multilaterale dialogmekanismer med Indo-Stillehavslandene og deres samfund, navnlig med ligesindede lande som bl.a. Japan, Sydkorea, Australien og New Zealand; understreger betydningen af sikkerhed og stabilitet i Indo-Stillehavsområdet for velstand og sikkerhed i EU; bemærker nye partnerskaber i regionen såsom oprettelsen af den trilaterale militære alliance mellem Australien, Det Forenede Kongerige og USA (AUKUS) og udtrykker sin beklagelse over, at dette partnerskab blev oprettet med en ringe grad af koordinering;

70. fremhæver Indiens stigende regionale og geopolitiske indflydelse; understreger, at der er behov for et øget politisk engagement for at styrke partnerskabet mellem EU og Indien og frigøre det fulde potentiale i de bilaterale forbindelser; gentager behovet for et dybere partnerskab, som bør være baseret på fælles værdier og fuld respekt for menneskerettighederne; anerkender, at Indien er en vigtig partner for EU i betragtning af dets position og dets ledende rolle på grundlæggende områder; påpeger, at Indiens nærområder og hele området Stillehavet-Det Indiske Ocean i stadig mere udtalt grad er blevet et sted, hvor Kina med sine ekspansionistiske politikker og mål skaber voksende strategiske, geopolitiske, økonomiske og kommercielle problematikker;

71. opfordrer til at intensivere og udbygge samarbejdet med vores partnere i Latinamerika; mener, at et styrket forhold til Latinamerika og Caribien (LAC) er af central betydning for EU's geopolitiske strategi i verden; understreger nødvendigheden af, at Unionen styrker de bånd, der forener EU med LAC-landene, navnlig med hensyn til at forsvare den regelbaserede multilaterale orden; opfordrer EU til at anvende alle tilgængelige værktøjer til at udbyde sit samarbejde med

⁽¹⁷⁾ JOIN(2021)0024.

Torsdag den 17. februar 2022

LAC-partnerne; opfordrer indtrængende EU til at generhverve sin position som de latinamerikanske landes foretrukne partner, i betragtning af at andre geopolitiske aktører indtager en stadig større plads i regionen, navnlig som følge af covid-19-pandemien og vaccinediplomatiet; opfordrer EU og medlemsstaterne til at gennemføre mere selvhævdende politikker over for autoritære regimer, der har nydt godt af deres forbindelser med EU og har underløbet, krænket eller direkte undertrykket deres borgeres rettigheder og friheder;

At styrke det demokratiske tilsyn og kontrol med og den parlamentariske dimension af EU's FUSP

72. fremhæver Europa-Parlamentets særlige bidrag til EU's udenrigs- og sikkerhedspolitik gennem dets aktiver inden for parlamentarisk diplomati, f.eks. via dets betænkninger og beslutninger, dets tætte netværk af faste interparlamentariske organer, dets politiske dialog med folk, der beklæder ansvarsposter overalt i verden, og dets demokratistøtte-, mæglings- og valgobservationsarbejde; henviser til sin undersøgelsesrejse til Ukraine i januar og februar 2022 som et eksempel på det parlamentariske diplomatis reaktionsevne; fastholder, at Parlamentet bør gøre fuld brug af sine tilsyns- og budgetbeføjelser i Unionens beslutninger på den internationale scene; fremhæver betydningen af Parlamentets demokratistøtteprogrammer, som har et stort potentiale til at styrke EU's rolle i hele verden ved at inddrage centrale politiske interessenter og fremme bæredygtig demokratisk regeringsførelse i tredjelande;

73. understreger, at politisk og teknisk dialog mellem parlamenter er helt afgørende og skal være godt samordnet med den udøvende magts handlinger; fremhæver derfor betydningen af en gnidningsløs udveksling mellem institutionerne af alle relevante oplysninger på FUSP-området, herunder udveksling af relevante fortrolige oplysninger, af hensyn til effektiviteten af EU's samlede optræden udadtil og til en mere ansvarlig FUSP;

74. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at muliggøre og styrke parlamentarisk kontrol med EU's optræden udadtil, herunder ved at fortsætte de regelmæssige høringer med den højtstående repræsentant og Kommissionen; understreger, at en sådan kontrol spiller en vigtig rolle i at sikre et velfungerende europæisk demokrati og offentlighedens tillid; understreger, at en sådan kontrol kan tjene som udgangspunktet for, at Parlamentet får en stærkere institutionel rolle i FUSP; opfordrer til en hurtig afslutning af forhandlingerne om at erstatte den interinstitutionelle aftale fra 2002 om Europa-Parlamentets adgang til Rådets følsomme oplysninger på det sikkerheds- og forsvarspolitiske område⁽¹⁸⁾; opfordrer til koordinering af medlemsstaternes sikkerheds- og informationstjenester;

75. understreger betydningen af de parlamentariske forsamlinger som fora for samarbejde og institutionel dialog og deres værdifulde bidrag til EU's optræden udadtil på sikkerhedsområdet samt af behovet for at fremme deres aktiviteter og garantere, at de kan fungere og udvikle sig hensigtsmæssigt; opfordrer til en styrkelse af Parlamentets tilsyn med EU-delegationernes arbejde for så vidt angår at repræsentere EU's værdier og principper i udlandet og søge at pleje EU's interesser uden at tilsidesætte menneskerettighedstilgangen; fremhæver behovet for, at EU-delegationerne har alle de nødvendige og hensigtsmæssige ressourcer og evner til at handle effektivt i forbindelse med disse opgaver;

76. opfordrer til fuld udnyttelse af Europa-Parlamentets øgede inddragelse i programmeringen af udgiftsområdet et globalt Europa og IPA III; glæder sig over indførelsen af en halvårlig geopolitisk dialog på højt plan for eksterne finansieringsinstrumenter som et vigtigt redskab til ikke blot at granske, men også aktivt at formulere EU's udenrigspolitiske prioriteter; understreger, at disse geopolitiske dialoger har til formål at give Parlamentet mulighed for at udstikke retningslinjer, strategisk styring og vejledning for programmering og gennemførelse på tværs af tematiske og geografiske prioriteter for udgiftsområdet et globalt Europa og IPA III; fastholder dog, at Parlamentet bør modtage relevante forberedende dokumenter i tilstrækkelig god tid og med en tilstrækkelig detaljeringsgrad til at kunne foretage en meningsfuld kontrol; opfordrer til øget gennemsigtighed i gennemførelsen af de finansielle instrumenter gennem oprettelse af en fælles gennemsigtig offentlig database over projekter og foranstaltninger;

⁽¹⁸⁾ EFT C 298 af 30.11.2002, s. 1.

Torsdag den 17. februar 2022

77. minder Rådet om Parlamentets ret til at blive informeret om alle faser af procedurerne i forbindelse med forhandlinger om og indgåelse af internationale aftaler og dets beføjelse til at give eller nægte samtykke til sådanne aftaler; er fast besluttet på at gøre brug af disse beføjelser som fastlagt i traktaterne for at sikre gennemsigtighed og demokratisk kontrol med de internationale aftaler, der forhandles på vegne af EU, samt gennemførelsen af den europæiske fredsfacilitet, som påpeget i sin henstilling af 28. marts 2019⁽¹⁹⁾, herunder med hensyn til dens komplementaritet med andre EU-instrumenter på området for optræden udadtil;

78. gentager sit standpunkt om, at det er på høje tid at revidere erklæringen om politisk ansvarlighed fra 2010 med henblik på at forbedre dette grundlag for forbindelserne mellem Parlamentet og den højtstående repræsentant;

o

o o

79. pålægger sin formand at sende denne beslutning til formanden for Det Europæiske Råd, Rådet, Kommissionen, næstformanden for Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik samt til medlemsstaternes regeringer og parlamenter.

⁽¹⁹⁾ Europa-Parlamentets henstilling af 28. marts 2019 til Rådet og næstformanden for Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik om forslag fra Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik med støtte fra Kommissionen til Rådet med henblik på Rådets afgørelse om oprettelse af en europæisk fredsfacilitet (EUT C 108 af 26.3.2021, s. 141).

Torsdag den 17. februar 2022

P9_TA(2022)0040

Gennemførelse af den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik — årlig betænkning 2021**Europa-Parlamentets beslutning af 17. februar 2022 om gennemførelse af den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik — årlig betænkning 2021 (2021/2183(INI))**

(2022/C 342/14)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF),
- der henviser til afsnit V i traktaten om Den Europæiske Union (TEU),
- der henviser til sin beslutning af 27. februar 2014 om anvendelse af bevæbnede droner ⁽¹⁾,
- der henviser til sin beslutning af 11. december 2018 om militær mobilitet ⁽²⁾,
- der henviser til sin beslutning af 12. september 2018 om autonome våbensystemer,
- der henviser til sin holdning af 26. november 2019 om forslag til Rådets direktiv om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem og direktiv 2008/118/EF om den generelle ordning for punktafgifter for så vidt angår forsvarsindsats inden for EU's rammer ⁽³⁾,
- der henviser til sin beslutning af 15. januar 2020 om gennemførelsen af den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik — årlig betænkning ⁽⁴⁾,
- der henviser til sin beslutning af 15. januar 2020 om gennemførelsen af den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — årsberetning ⁽⁵⁾,
- der henviser til sin beslutning af 17. september 2020 med titlen "Våbeneksport: gennemførelse af fælles holdning 2008/944/FUSP ⁽⁶⁾,
- der henviser til sin beslutning af 23. oktober 2020 om ligestilling mellem kønnene i EU's udenrigs- og sikkerhedspolitik ⁽⁷⁾,
- der henviser til sin beslutning af 25. marts 2021 om gennemførelsen af direktiv 2009/81/EF om offentlige indkøb på forsvars- og sikkerhedsområdet og af direktiv 2009/43/EF om overførsel af forsvarsrelaterede produkter ⁽⁸⁾,
- der henviser til sin lovgivningsmæssige beslutning af 28. april 2021 om udkast til Rådets afgørelse om indgåelse på Unionens vegne af handels- og samarbejdsaftalen mellem Den Europæiske Union og Det Europæiske Atomenergifællesskab på den ene side og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland på den anden side og af aftalen mellem Den Europæiske Union og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland om sikkerhedsprocedurer for udveksling og beskyttelse af klassificerede informationer ⁽⁹⁾,

---

⁽¹⁾ EUT C 285 af 29.8.2017, s. 110.

⁽²⁾ EUT C 388 af 13.11.2020, s. 22.

⁽³⁾ EUT C 232 af 16.6.2021, s. 71.

⁽⁴⁾ EUT C 270 af 7.7.2021, s. 54.

⁽⁵⁾ EUT C 270 af 7.7.2021, s. 41.

⁽⁶⁾ EUT C 385 af 22.9.2021, s. 47.

⁽⁷⁾ EUT C 404 af 6.10.2021, s. 202.

⁽⁸⁾ EUT C 494 af 8.12.2021, s. 54.

⁽⁹⁾ EUT C 506 af 15.12.2021, s. 159.

Torsdag den 17. februar 2022

- der henviser til sin beslutning af 7. juli 2021 om samarbejde mellem EU og NATO inden for rammerne af de transatlantiske forbindelser ⁽¹⁰⁾,
- der henviser til sin beslutning af 7. oktober 2021 om status for EU's cyberforsvarskapaciteter ⁽¹¹⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/697 af 29. april 2021 om oprettelse af Den Europæiske Forsvarsfond og om ophævelse af forordning (EU) 2018/1092 ⁽¹²⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/947 af 9. juni 2021 om oprettelse af instrumentet for naboskab, udviklingssamarbejde og internationalt samarbejde — et globalt Europa, og om ændring og ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 466/2014/EU og ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1601 og Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 480/2009 ⁽¹³⁾,
- der henviser til dokumentet »Gennemførelsesplan for sikkerhed og forsvar«, som blev forelagt Rådet af næstformanden for Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik (NF/HR) den 14. november 2016, og til Rådets konklusioner af 14. november 2016 om gennemførelse af EU's globale strategi på sikkerheds- og forsvarsområdet, som fastsætter et nyt ambitionsniveau for EU på sikkerheds- og forsvarsområdet,
- der henviser til konklusionerne vedtaget af Rådet og repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Rådet den 19. november 2018, om oprettelse af en aftale om den civile fælles sikkerheds- og forsvarspolitik (FSFP),
- der henviser til Rådets konklusioner af 10. december 2018 om kvinder, fred og sikkerhed,
- der henviser til Rådets konklusioner af 7. juni 2018 om unge, fred og sikkerhed og til Rådets konklusioner af 5. juni 2020 om unge i foranstaltninger udadtil,
- der henviser til Rådets konklusioner af 20. november 2020 om den strategiske gennemgang i 2020 af det permanente strukturerede samarbejde (PESCO),
- der henviser til erklæringen fra medlemmerne af Det Europæiske Råd den 26. februar 2021 om sikkerhed og forsvar,
- der henviser til Rådets konklusioner af 16. april 2021 om et fornyet partnerskab med det sydlige naboskab — en ny dagsorden for Middelhavsområdet,
- der henviser til Rådets konklusioner af 16. april 2021 om Den Europæiske Unions integrerede strategi i Sahel,
- der henviser til Rådets konklusioner af 25. november 2013, 18. november 2014, 18. maj 2015, 27. juni 2016, 14. november 2016, 18. maj 2017, 17. juli 2017, 25. juni 2018, 17. juni 2019, 10. december 2019, 17. juni 2020, 12. oktober 2020, 20. november 2020, 7. december 2020 og af 10. maj 2021 om den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik (FSFP),
- der henviser til Rådets konklusioner af 18. oktober 2021 om operation EUFOR Althea,
- der henviser til Rådets konklusioner af 22. oktober 2021 om det belarusiske regimes hybride angreb, der instrumentaliserer migranter,

⁽¹⁰⁾ Vedtagne tekster, P9_TA(2021)0346.

⁽¹¹⁾ Vedtagne tekster, P9_TA(2021)0412.

⁽¹²⁾ EUT L 170 af 12.5.2021, s. 149.

⁽¹³⁾ EUT L 209 af 14.6.2021, s. 1.

Torsdag den 17. februar 2022

- der henviser til en ny strategisk dagsorden 2019-2024, som blev vedtaget på det Europæiske Råds møde den 20. juni 2019,
- der henviser til den fælles erklæring af 28. april 2020 fra medlemmerne af Det Europæiske Råd og medlemsstaterne i G5 Sahel,
- der henviser til Rådets koncept for en integreret tilgang til klimaændringer og sikkerhed, som blev vedtaget den 5. oktober 2021,
- der henviser til Rådets køreplan for klimaændringer og forsvar af 9. november 2020,
- der henviser til rapporten om Det Europæiske Forsvarsagenturs årlige gennemgang vedrørende forsvar, som blev forelagt Rådet på et møde den 20. november 2020,
- der henviser til Rådets afgørelse (FUSP) 2019/797 af 17. maj 2019 om restriktive foranstaltninger over for cyberangreb, der truer Unionen eller dens medlemsstater ⁽¹⁴⁾,
- der henviser til Rådets afgørelse (FUSP) 2017/2315 af 11. december 2017 om etablering af et permanent struktureret samarbejde (PESCO) og fastlæggelse af listen over deltagende medlemsstater ⁽¹⁵⁾,
- der henviser til Rådets afgørelse (FUSP) 2021/509 af 22. marts 2021 om oprettelse af en europæisk fredsfacilitet og om ophævelse af afgørelse (FUSP) 2015/528 ⁽¹⁶⁾,
- der henviser til Rådets afgørelse (FUSP) 2021/748, 2021/749 og 2021/750 af 6. maj 2021 om Canadas, Kongeriget Norge og Amerikas Forenede Staters deltagelse i PESCO-projektet militær mobilitet,
- der henviser til Rådets afgørelse (FUSP) 2021/1143 af 12. juli 2021 om Den Europæiske Unions militære uddannelsesmission i Mozambique (EUTM Mozambique),
- der henviser til den globale strategi for Den Europæiske Unions udenrigs- og sikkerhedspolitik med titlen »Fælles vision, fælles handling: Et stærkere Europa«, som NF/HR fremlagde den 28. juni 2016,
- der henviser til den fælles meddelelse af 6. marts 2014 fra Kommissionen og Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik med titlen »Et åbent og sikkert globalt maritimt område: elementer til en EU-strategi for maritim sikkerhed« (JOIN(2014)0009),
- der henviser til den fælles meddelelse af 7. juni 2017 fra Kommissionen og Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik med titlen »En strategisk tilgang til resiliens i forbindelse med EU's indsats udadtil« (JOIN(2017)0021),
- der henviser til den fælles meddelelse af 16. december 2020 fra Kommissionen og Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik med titlen »EU's strategi for cybersikkerhed for det digitale årti« (JOIN(2020)0018),
- der henviser til kommissionsformand Ursula von der Leyens tale om Unionens tilstand i 2020 og 2021 og de ledsagende hensigtserklæringer,
- der henviser til det årlige arbejdsprogram for Den Europæiske Forsvarsfond for 2021, som Kommissionen vedtog den 30. juni 2021,
- der henviser til Revisionsrettens analyse nr. 09/2019 fra den 12. september 2019 om det europæiske forsvar,
- der henviser til den nordatlantiske traktat,
- der henviser til de to fælles erklæringer om EU-NATO-samarbejdet, som blev undertegnet den 8. juli 2014 og den 10. juli 2018,

⁽¹⁴⁾ EUT L 129 I af 17.5.2019, s. 13.

⁽¹⁵⁾ EUT L 331 af 14.12.2017, s. 57.

⁽¹⁶⁾ EUT L 102 af 24.3.2021, s. 14.

Torsdag den 17. februar 2022

- der henviser til den sjette statusrapport af 17. maj 2021 om gennemførelse af det fælles sæt af forslag, som blev godkendt af Rådet for Den Europæiske Union og NATO-Rådet den 6. december 2016 og den 5. december 2017,
  - der henviser til det fælles sæt af 74 forslag til gennemførelse af den fælles erklæring fra Warszawa, som blev godkendt af Rådet for Den Europæiske Union og NATO-Rådet den 6. december 2016 og den 5. december 2017,
  - der henviser til erklæringen af 15. juni 2021 fra topmødet mellem EU og USA med titlen »Towards a Renewed Transatlantic Partnership«,
  - der henviser til Ruslands ulovlige invasion og annektering af Krim,
  - der henviser til Ruslands krænkelse af medlemsstaternes luftrum og søgrænser,
  - der henviser til Kinas voksende økonomiske og militære tilstedeværelse i landene i Middelhavsområdet og i Afrika,
  - der henviser til truslen i form af indenlandsk og udenlandsk terrorisme, primært fra grupper såsom ISIS,
  - der henviser til nye teknologier såsom kunstig intelligens, rumkapacitet og kvantedatabehandling, der giver nye muligheder for menneskeheden, men også skaber nye udfordringer for forsvaret og udenrigspolitikken, som kræver en klar strategi og konsensus blandt allierede,
  - der henviser til FN-pagten og Organisationen for Sikkerhed og Samarbejde i Europas Helsingforslutakt fra 1975,
  - der henviser til FN's havretskonventioner,
  - der henviser til det endelige kommuniké fra Det Økonomiske Fællesskab af Vestafrikanske Staters (ECOWAS) ekstraordinære topmøde den 8. september 2021,
  - der henviser til FN's verdensmål for bæredygtig udvikling (SDG), navnlig mål 16 om at støtte fredelige og inkluderende samfund med henblik på bæredygtig udvikling,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 54,
  - der henviser til udtalelse fra Udvalget om Konstitutionelle Anliggender,
  - der henviser til betænkning fra Udenrigsudvalget (A9-0358/2021),
- A. der henviser til, at covid-19-pandemien i 2020 satte fokus på stigningen i de globale trusler og Unionens sårbarhed på grund af dens eksterne afhængighed; der henviser til, at pandemien har udvidet begrebet sikkerhed og strategisk autonomi til at omfatte sundhedsmæssige, teknologiske og økonomiske spørgsmål;
- B. der henviser til, at Europa står over for en hurtig og varig forringelse af sit strategiske miljø; der henviser til, at terrorisme fortsat udgør en betydelig trussel; der henviser til, at nogle stater udtrykker deres ambitioner om mere magt og forfølger udvidelsesstrategier, der indebærer brug af væbnede styrker; der henviser til, at resultatet af sådanne strategier er en risiko for at militarisere havet, rummet, Arktis og cyberspace samt genoplive våbenkapløbet;
- C. der henviser til, at udbredelsen af cyberangreb på strategisk infrastruktur under covid-19-krisen og senest Pegasus-sagen er eksempler, der berettiger til en hurtig udvikling af beskyttelsesforanstaltninger mod de seneste former for cybertrusler og de mest avancerede spionageteknikker; der henviser til, at EU har forpligtet sig til at investere 1,6 mia. EUR i reaktionskapacitet og anvendelse af cybersikkerhedsværktøjer for offentlige myndigheder, virksomheder og enkeltpersoner og til at øge samarbejdet mellem den offentlige og den private sektor på dette område;
- D. der henviser til, at Parlamentet som det forum, hvor europæisk demokrati kommer til udtryk, udgør et mål; der henviser til, at digitaliseringen af aktiviteter som følge af telearbejde under covid-19-pandemien kun har gjort os endnu mere udsatte over for aktuelle trusler;
- E. der henviser til, at EU gennem sine medlemsstaters militære kapaciteter har et samlet budget på 395 mia. EUR, hvilket bringer det på andenpladsen globalt; der henviser til, at Europas kapaciteter er fragmenterede og lider under overlappning, mangler og manglende interoperabilitet;

Torsdag den 17. februar 2022

- F. der henviser til, at truslernes voksende kompleksitet hænger sammen med den teknologiske udvikling, digitaliseringen af samfund og integrationen af internationale økonomier; der henviser til, at hybride trusler som følge heraf breder sig og kombinerer militære og/eller ikkemilitære midler såsom desinformation, brug af migration til afpresning, cyberangreb eller økonomisk pres, der er i modstrid med europæiske interesser og værdier og udgør en voksende trussel mod sikkerheden for EU, dets virksomheder, dets offentlige tjenester og dets borgere;
- G. der henviser til, at medlemsstaterne for at imødegå den stigende risiko for kriser ved Unionens grænser og i de områder, hvor den har interesser, har forpligtet sig til at stille hurtige reaktionskapaciteter til rådighed i overensstemmelse med EU's overordnede mål, navnlig kampgrupper; der henviser til, at disse lider under forskellige politiske, organisatoriske og finansielle begrænsninger; der henviser til, at de som følge heraf aldrig er blevet udsendt;
- H. der henviser til, at en hidtil uset opbygning af russiske styrker i og omkring Ukraine knyttet til krav fremsat af Kreml kan — hvis det ikke imødegås — føre til en tilbagevenden af indflydelsessfærer i Europa og gøre en brat ende på ambitionerne hos EU's østlige partnere såsom Ukraine og Georgien om at blive medlem af NATO;
- I. der henviser til, at det internationale samfund, og navnlig EU, har forpligtet sig til Sahel og navnlig Mali; der henviser til, at Malis junta har budt velkommen til og allerede benytter sig af russiske militære instruktører og lejesoldater med tilknytning til den såkaldte Wagner-gruppe til at deltage i militære aktiviteter i Mali; der henviser til, at dette firma har begået grusomheder overalt, hvor det har grebet ind;
- J. der henviser til, at tilbagetrækningen fra Afghanistan og Talebans tilbagevenden til magten fører til en øget terrorrisiko både i og uden for regionen; der henviser til, at EU udsendte en FSFP-mission, Den Europæiske Unions politimission i Afghanistan (EUPOL Afghanistan) fra 2007 til 2016, og tildelte Afghanistan 17 mia. EUR; der henviser til, at medlemsstaterne under tilbagetrækningen var afhængige af USA, som udsendte 6 000 soldater for at sikre Kabul lufthavn inden for meget kort tid, hvilket gjorde det muligt at evakuere europæiske borgere og afghanske statsborgere, der var i fare; der henviser til, at EU i denne situation ikke var i stand til at etablere en luftbro eller koordinere sine egne evakueringer; der henviser til, at hvis EU skulle gennemføre en operation svarende til evakueringen fra Kabul, ville det på nuværende tidspunkt ikke være i stand til at træffe beslutninger hurtigt, indsætte tropper eller med held gennemføre evakueringer eller luftbroer effektivt og proaktivt; der henviser til, at EU og dets medlemsstater derfor hurtigst muligt skal tage ved lære af den afghanske krise for at styrke EU's evne til at handle selvstændigt under lignende omstændigheder; der henviser til, at det strategiske kompas bør gøre det muligt at fastsætte EU's ambitionsniveau, navnlig med hensyn til erfaringerne fra den afghanske fiasko;

Udvikling af en EU-sikkerheds- og forsvarsdoktrin ved hjælp af det strategiske kompas til at fremme strategisk autonomi

1. understreger, at EU står over for:
  - nye og skiftende trusler fra både statslige og ikkestatslige aktører i en multipolær verden såsom terrorisme, den øgede udbredelse af autoritære principper, hybride trusler ved hjælp af metoder til hybrid krigsførelse såsom cyberangreb og instrumentalisering af migration, desinformation og udenlandsk indblanding, som har udvisket linjerne mellem krig og fred og medført stigende trusler mod naturressourcer, energisikkerhed og klimaændringer
  - øget militarisering rundt om i verden med tilbagevendende global magtkonkurrence med en stigende militær dimension og stigende geopolitiske spændinger, en tid med ufred, der er kendetegnet ved fjendtlig konkurrence, reducerede nedrustningsbestrebelse og internationale våbenkontrolordninger, spredning af masseødelæggelsesvåben, herunder kernevåben, og anvendelse af kemiske våben
  - et stadig ustabilt naboskab, både i øst og syd;

mener, at ustabilitet og uforudsigelighed ved Unionens grænser og i dens umiddelbare nabolande (Nordafrika, Mellemøsten, Kaukasus, Balkan, det østlige Middelhav osv.), samt i dets udvidede naboskabsområde (Sahel, Afrikas Horn osv.) såvel som Ruslands aggression over for Ukraine og Georgien, både udgør en direkte og en indirekte trussel mod kontinentets sikkerhed; fremhæver den uløselige forbindelse mellem intern og ekstern sikkerhed; anerkender, at et aktivt engagement i naboskabsområdet er i Den Europæiske Unions interesse; understreger betydningen af stabilitet på Vestbalkan; bemærker med bekymring den stigende militarisering af Krimhalvøen og Den Russiske Føderations forsøg på at destabilisere Sortehavsregionen;

Torsdag den 17. februar 2022

2. fordømmer på det kraftigste den russiske militære opbygning i og omkring Ukraine samt Kremls krav om at standse den yderligere udvidelse af NATO og omdanne den europæiske sikkerhedsarkitektur på grundlag af en forældet idé om »indflydelsessfærer«; understreger, at ethvert demokratisk land frit kan vælge sine egne alliancer, og støtter i denne forbindelse kraftigt Ukraines og Georgiens provestlige forhåbninger, herunder deres medlemskab af NATO og fremtidig tiltrædelse af EU;

3. bemærker, at 2020 var domineret af covid-19-pandemien og talrige udfordringer for Unionens udenrigs-, sikkerheds- og forsvarspolitik, hvilket afslørede vores utilstrækkelige koordinering og afhængighed af resten af verden; understreger, at EU skal tage ved lære af dette, navnlig med henblik på at styrke digital og teknologisk suverænitet og overordnet strategisk autonomi som international aktør og sin kapacitet og vilje til, om nødvendigt, at træffe beslutninger og handle selvstændigt i udenrigs-, sikkerheds- og forsvarsanliggender og revurdere sin afhængighed af aktører, der ikke har de samme værdier; gentager, at det er nødvendigt, at Unionen også styrker sin autonomi inden for sundhedspleje;

4. glæder sig over påbegyndelsen af arbejdet med det strategiske kompas, der er en hidtil uset strategisk refleksionsproces, som skal afsluttes i marts 2022; understreger, at udviklingen af det strategiske kompas er et udgangspunkt for gennemførelsen af et fælles europæisk forsvar i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 42, stk. 2, i TEU og for fastlæggelsen af FSNP, og at det bør udgøre et stort skridt i retning af en ægte europæisk forsvarsunion, der tager hensyn til visse medlemsstaters specifikke forfatningsmæssige situation; mener, at det strategiske kompas bør udvikle større samhørighed inden for sikkerhed og forsvar; understreger, at Unionens kombinerede vægt — i en stærkt multipolær verden med øget konkurrence mellem supermagterne — kan bidrage til at sikre sikkerheden for EU's medlemsstater, og at der er behov for en solid EU-forsvarspolitik, hvis EU skal have midlerne til effektivt at arbejde hen imod fred, menneskelig sikkerhed, demokrati og bæredygtig udvikling; fremhæver, at en europæisk forsvarsunion vil være en del af EU's erklærede mål om at opnå strategisk autonomi; bemærker i denne forbindelse, at svaret på Unionens og dens medlemsstaters eksterne sikkerhedsudfordringer primært består i bekræftelse og praktisk gennemførelse af kapaciteter til en bedre vurdering af krisesituationer, hurtigere beslutningstagning og mere robust handling, når omstændighederne kræver det — uafhængigt, om nødvendigt — for at forsvare dens interesser og værdier, samtidig med at alliancer og partnerskaber respekteres; bemærker, at det vil skabe større sammenhæng i Unionen på sikkerheds- og forsvarsområdet; mener, at der er et presserende behov for at udvikle en ægte europæisk sikkerheds- og forsvarsunion, der omfatter alle militære og civile sikkerhedsaspekter, instrumenter, budgetter og kapaciteter og hele konfliktcyklussen fra forebyggelse til stabilisering efter konflikter, og som er baseret på et moderne, progressivt og stærkt menneskeligt sikkerhedskoncept, der imødekommer EU-borgernes, lokalbefolkningens og de statslige institutioners krav til sikkerhed og stabilitet; opfordrer indtrængende EU til at styrke sin institutionelle kapacitet til konfliktforebyggelse, mægling, dialog og deeskalering;

5. understreger betydningen af at understøtte kompasset med en 360 graders trusselsanalyse; understreger, at det strategiske kompas skal være EU's ambitiøse svar på denne analyse, hvis resultater skal underkastes en regelmæssig og realistisk gennemgang med henblik på at udvikle en mekanisme til løbende trusselsvurdering og parlamentarisk høring;

6. understreger, at det strategiske kompas skal gøre det muligt at styrke Unionens evne til at optræde som en stadig mere troværdig strategisk partner og en global aktør for fred, som styrker og forsvare et regelbaseret internationalt system og multilateralt samarbejde, samt evnen til at handle selvstændigt, hvis det er nødvendigt; understreger, at denne øvelse skal ajourføres regelmæssigt og fastlægge en ambitiøs kurs med henblik på at være realistisk og operationel og omfatte en tidsplan for gennemførelsen af beslutninger og overvågningsmekanismer; understreger, at denne øvelse skal sætte Unionen i stand til at gøre konsekvente og effektive fremskridt hen imod en sammenhængende forsvarspolitik, en fælles strategisk kultur, en fælles forståelse af EU's strategiske udfordringer og evnen til at foregribe trusler og sørge for en hurtig og koordineret reaktion, fremtidige interventionsscenerier og en kapacitet til selvstændig modstandsdygtighed, således at EU er i stand til at mobilisere ressourcer på grundlag af solidaritet i overensstemmelse med traktaterne, når en medlemsstat er truet, og når international fred, sikkerhed og stabilitet udfordres uden for EU, og i sidste ende for at sikre beskyttelsen af europæiske borgere; minder om, at EU's nuværende ambitionsniveau for sikkerhed og forsvar som fastsat i Rådets konklusioner af 14. november 2016 omfatter reaktion på eksterne konflikter og kriser, opbygning af partnernes kapacitet og »beskyttelse af Unionen og dens borgere«; understreger betydningen af den integrerede tilgang som grundlag for EU's reaktion på konflikter og kriser;

7. understreger betydningen af, at Parlamentet, navnlig dets Underudvalg om Sikkerhed og Forsvar, modtager regelmæssige opdateringer og rapporter om gennemførelsen af det strategiske kompas fra Tjenesten for EU's Optræden Udadtil (EU-Udenrigstjenesten), når det strategiske kompas er blevet godkendt i marts 2022;

Torsdag den 17. februar 2022

FSFP-missioner og -operationer i 2020 — vurdering og anbefalinger

8. minder om, at Unionen på nuværende tidspunkt er i gang med 11 civile og 7 militære missioner og operationer; minder om, at kun tre af disse er operationer med et udøvende mandat: den EU-ledede flådestyrke (EUNAVFOR) i Somalia — Operation Atalanta, EUNAVFOR's militæroperation i Middelhavsområdet (EUNAVFOR MED IRINI) og EU's militæroperation i Bosnien-Hercegovina (EUFOR ALTHEA); minder om EU's samlede engagement i Sahel og på Afrikas Horn gennem seks civile missioner (EU's kapacitetsopbyggende mission i Mali (EUCAP Sahel Mali), EUCAP Sahel Niger, EUCAP Somalia) og seks militære missioner (Den Europæiske Unions uddannelsesmission i Mali (EUTM Mali), EUTM Somalia, EUNAVFOR Atalanta, EUNAVFOR MED IRINI); bemærker, at disse missioner og operationer endnu ikke har realiseret deres fulde potentiale og lider under konsekvenserne af covid-19-pandemien, som har påvirket deres aktivitet og begrænset deres effektivitet; foreslår, at budgettet, planlægningen og udstyret til EU's FSFP-missioner og -operationer vurderes i lyset af erfaringerne fra covid-19, og overvejer derfor en gennemgang af resultaterne og eventuelt tilpasning af deres mandat som led i den strategiske standardgennemgang af en mission;

9. understreger vigtigheden for Unionen af bæredygtig stabilitet, menneskers sikkerhed og fremgang i dens naboskabsområde; bemærker, at militære FSFP-missioner nu næsten udelukkende fokuserer på uddannelse af væbnede styrker uden nogen udøvende dimension og med begrænset støtte; mener, at deres mandat, uden at det berører disse missioners ikke-udøvende dimension, bør styrkes, idet der lægges vægt på coaching, således at europæiske rådgivere så nøjagtigt som muligt kan kontrollere, om uddannelsesprogrammerne er blevet gennemført korrekt, og om de er i overensstemmelse med de lokale væbnede styrkers operationelle behov;

10. understreger, at leveringen af våben inden for rammerne af den europæiske fredsfacilitet bør være i fuld overensstemmelse med EU's fælles holdning om våbeneksport, den internationale menneskerettighedslovgivning og den humanitære folkeret og være omfattet af effektive gennemsnitlighedsbestemmelser;

11. beklager kupmagernes handlinger i Mali; er dybt bekymret over den utilstrækkelige tilstedeværelse af vigtige statslige tjenester på Malis område og i Sahel generelt; udtrykker dyb bekymring over forringelsen af sikkerheden i regionen; er dybt bekymret over FN's generalsekretærs rapporter, som opregner alvorlige tidligere og vedvarende menneskerettighedskrænkelser og alvorlige krænkelser af den humanitære folkeret, herunder påståede krigsforbrydelser begået af væbnede grupper, herunder terrorgrupper, maliske væbnede styrker og andre G5 Sahel-væbnede styrker; beklager dybt strafrihed i denne henseende og understreger, at sådanne igangværende forbrydelser også underminerer europæiske og internationale bestræbelser på at skabe et sikkert og trygt miljø og bekæmpe væbnede grupper og terrorister; understreger den stigende inddragelse af fjendtlige aktører i en region, der er afgørende for vores sikkerhed, hvilket kan bringe EU's og Malis fælles mål om menneskelig sikkerhed, fred, stabilitet og bæredygtig udvikling i fare i landet, hvor andre aktører, der ikke nødvendigvis har de samme etiske principper som EU og dets medlemsstater, er villige til at udfylde kapacitetsmangler, uanset respekten for de internationale retsstatsstandarder eller krigens love; udtrykker sin dybe bekymring over den stigende indflydelse, som udenlandske private militære virksomheder har, og den maliske regerings mulige planer om at indlede et samarbejde med et privat russisk militærselskab — Wagner-gruppen, der er tæt knyttet til Kreml — om uddannelse af dens væbnede styrker; påpeger, at et sådant samarbejde er uforeneligt med sikkerheds- og forsvarssamarbejdet med EU, navnlig EUTM Mali, og vil derfor kræve, at EU tager sit engagement i Mali op til fornyet overvejelse; opfordrer indtrængende de nuværende maliske myndigheder til at afstå fra at indgå kontrakter med Wagner-gruppen og tillade dens personale at rejse ind på Malis territorium; understreger mere generelt behovet for nøje at overvåge private sikkerheds- og militærvirksomheders handlinger, da de er i færd med at øge deres globale fodaftryk i sårbare dele af verden, herunder Afrika, Latinamerika og Østeuropa, og minder om betydningen af at holde Parlamentet orienteret om spørgsmålet;

12. noterer sig meddelelsen om en omorganisering af Frankrigs militære aktion i Sahel i samarbejde og i samråd med vores internationale og afrikanske partnere; understreger, at denne udvikling bør finde sted i tæt samråd med alle internationale partnere, navnlig europæiske partnere, der er til stede i Sahel; glæder sig over EU's og medlemsstaternes fortsatte engagement i stabiliseringen af G5 Sahel-landene, navnlig gennem støtte til G5 Sahels fælles styrke, ved at styrke EU's FSFP-missioner og den stigende inddragelse af EU-medlemsstaternes væbnede styrker i Takuba-taskorpen;

13. glæder sig over tilpasningen af EUTM Malis nye udvidede mandat; opfordrer til at styrke det strukturelle samarbejde og støtte uden udøvende beføjelser til de væbnede styrker og til at fremskynde regionaliseringsprocessen, som gør det muligt for missionen at yde militær bistand til G5-landenes væbnede styrker og navnlig til Burkina Faso og Niger, hvilket vil få konsekvenser for internationale, europæiske og afrikanske partnere; understreger de muligheder, som den europæiske fredsfacilitet åbner med hensyn til levering af udstyr til uddannelse af Malis væbnede styrker, hvilket vil være afgørende for

Torsdag den 17. februar 2022

at styrke indsatsen og effektiviteten af den europæiske indsats; er overbevist om, at EU er nødt til hurtigt og effektivt at øge sin kapacitet til at levere udstyr, således at EUCAP's og EUTM's missioner ikke mister deres troværdighed over for de lokale myndigheder, forudsat at disse sikkerhedsstyrker overholder den humanitære folkeret og den internationale menneskerettighedslovgivning og er under demokratisk kontrol;

14. opfordrer medlemsstaterne til at yde et væsentligt bidrag til EUTM Malis konsulentvirksomhed og til at sende det personale, der er i stand til at bidrage hertil; minder om, at regionaliseringsprocessen for FSFP i Sahel fortsat skal styrke samarbejdet og koordineringen med internationale aktører samt med de EU-medlemsstater, der er involveret i regionen, gennem igangværende initiativer såsom partnerskabet for sikkerhed og stabilitet i Sahel (P3S); understreger, at EU også yder solid støtte til at gøre G5 Sahels fælles styrke og den tilhørende politikomponent operationel; glæder sig over EU's nye integrerede strategi for Sahel, som omfatter en bredere tilgang med fokus på at styrke forvaltningen, og som lægger særlig vægt på behovet for at styrke statens tilstedeværelse og offentlige tjenester i landene i regionen; understreger den indsats, som EUCAP Sahel Mali har gjort for at støtte indsættelsen af maliske sikkerhedsstyrker i det centrale Mali; understreger EUCAP Sahel Nigers bestræbelser på at bistå Niger med udviklingen af en national forsvars- og sikkerhedspolitik; minder om, at regionaliseringen af FSFP-aktioner støtter EU's integrerede tilgang til Sahel, og at aktiviteterne i den regionale rådgivnings- og koordiningscelle (RACC) som sådan skal fortsætte; mener, at en regionaliseret tilgang til FSFP i Sahel er relevant, men kræver en klarere tilrettelæggelse og koordinering mellem de nuværende civile og militære FSFP-missioner, lokale aktører og andre internationale organisationer såsom FN's fredsbevarende mission — FN's multidimensionelle integrerede stabiliseringsmission i Mali (MINUSMA) — og de operationer, der ledes af det franske militær; insisterer på, at der er behov for en betydelig indsats for at bistå Burkina Faso i betragtning af omfanget af de trusler, som landet står over for med begrænset kapacitet; minder om, at hvis de militære og sikkerhedsmæssige reaktioner skal være effektive på lang sigt, skal de ledsages af konkrete og synlige foranstaltninger, der sikrer befolkningen basale tjenester; understreger betydningen af at være i stand til mere aktivt at støtte de stater, der grænser op til Guineabugten, således at de kan imødegå den voksende terrortrussel, de står over for; understreger behovet for at være særlig opmærksom på den voksende ustabilitet i regionerne Sahel, Vestafrika og Afrikas Horn og de vigtige konsekvenser, som udviklingen i disse regioner har for ikke blot det afrikanske kontinent, men også for Den Europæiske Union;

15. glæder sig over de igangværende drøftelser om Mozambiques og Indiens deltagelse i FSFP-missioner og -operationer i Afrika; glæder sig over Georgiens aktive deltagelse i FSFP-aktioner og navnlig dets deltagelse i uddannelsesmissioner i Den Centralafrikanske Republik (CAR) og Mali;

16. minder om, at sikkerhedssituationen i Somalia giver anledning til stor bekymring og er en kilde til destabilisering på hele Afrikas Horn og endda længere væk; understreger, at al-Shabab fortsat er en af de mest magtfulde terrororganisationer med tilknytning til al-Qaeda, og at dette bør tilskynde medlemsstaterne til at overveje større deltagelse i europæiske missioner og operationer i denne strategiske region og tilvejebringelse af de aktiver, der er nødvendige for dem; understreger, at en styrkelse af rammerne for EUTM Somalia med en rådgivende kapacitet i kommandostrukturerne gør det muligt at udøve betydelig indflydelse på, hvordan operationerne gennemføres inden for rammerne af den multilaterale militære bistand; fremhæver, at EUNAVFOR Atalanta, EUCAP Somalia og EUTM Somalia udgør en samlet enhed til støtte for Unionens strategiske ramme for Afrikas Horn; glæder sig over den afgørende rolle, som operation Atalanta spiller i bekæmpelsen af pirateri og menneskehandel på Afrikas Horn og derved med succes beskytter Verdensfødevareprogrammets fartøjer og EUCAP Somalia med hensyn til at rådgive de føderale og regionale myndigheder i Puntland og Somaliland om udviklingen af kystvagtvirksomhed og søpoliti; understreger, at EU's engagement på Afrikas Horn fortsat er relevant for at styrke kapaciteten hos somaliske sikkerhedsstyrker, og bemærker også behovet for at forbedre deres effektivitet; glæder sig over og tilskynder yderligere til deltagelse af ligesindede partnere for at garantere sikre vandveje i Adenbugten og Det Indiske Ocean; opfordrer til en integreret tilgang til at tackle de udviklings- og forvaltningsspørgsmål, der driver pirateri;

17. bemærker med bekymring den forværrede politiske og sikkerhedsmæssige situation i Den Centralafrikanske Republik (CAR); opfordrer til genetablering af en inklusiv dialog mellem regeringen, den demokratiske opposition og civilsamfundet og til en revitalisering af fredsftalen; beklager dybt, at CAR's præsident siden 2018 har henvendt sig til Wagner-gruppen, et privat militært selskab, der handler som stedfortræder for Rusland, og som er ansvarligt for krigsforbrydelser og alvorlige krænkelse af menneskerettighederne i CAR; er bekymret over denne beslutnings indvirkning på levedygtigheden og effektiviteten af uddannelsesmissionen for de centralafrikanske tropper; fordømmer stigningen i trusler og fjendtlige hændelser rettet mod FN's flerdimensionale integrerede stabiliseringsmission i Den Centralafrikanske Republik (MINUSCA), der er forårsaget af visse lokale og udenlandske væbnede styrker, herunder udenlandske

Torsdag den 17. februar 2022

sikkerhedsfirmaer, samt de desinformationskampagner, der er rettet mod EU's indsats; glæder sig over og støtter fuldt ud oprettelsen af EU's rådgivende mission i CAR (EUAM RCA); glæder sig over EUTM's indsats, navnlig uddannelsen af officerer og underofficerer i de centralafrikanske væbnede styrker (FACA) og dens bidrag til den samlede proces for reform af sikkerhedssektoren (SSR), som koordineres af MINUSCA, og støtter den fuldt ud; insisterer på behovet for at kommunikere med befolkningen om missionens mål og fremskridt; understreger betydningen af at vurdere EU's reelle kapacitet til at imødekomme FACA's behov for udstyr som led i den strategiske revision, der skal finde sted i første halvdel af 2022; insisterer på, at støtte inden for rammerne af den europæiske fredsfacilitet til enheder oprettet af EUTM skal være betinget af, at de centralafrikanske myndigheder fremmer en positiv udvikling i den politiske, interne og regionale situation;

18. minder om Mozambique-kanalens strategiske betydning; glæder sig over medlemsstaternes og NF/HR's tilsagn om at reagere på den voksende terrortrussel i Cabo Delgado og er bekymret over risikoen for, at denne trussel spredes i området; glæder sig over Rådets afgørelse om at iværksætte Den Europæiske Unions militære uddannelsesmission i Mozambique (EUTM Mozambique); noterer sig anvendelsen af den europæiske fredsfacilitet til at dække de fælles udgifter til EUTM Mozambique og stille militært udstyr til rådighed; opfordrer Rådet og EU-Udenrigstjenesten til at gøre bedst mulig brug af den europæiske fredsfacilitet og udnytte disse erfaringer til at forbedre og udvide den europæiske fredsfacilitet i fremtiden; bemærker, at EUTM opfylder et specifikt mål, nemlig uddannelse af specialstyrkerne til at bekæmpe den islamistiske opstand i Cabo Delgado-regionen, herunder jihadistbevægelsen Ansar al-Sunna; opfordrer til, at den indsættes så hurtigt som muligt i betragtning af situationen; opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at bidrage mere ligeligt til opbygningen af styrker til missionen; understreger behovet for en omfattende langsigtet sammenhængende strategi for Mozambique, som også skal bekæmpe islamistiske opstande for at afhjælpe mangler i regeringsførelsen og udviklingsbehov med henblik på at opnå en holdbar løsning på konflikten; understreger behovet for at sikre, at regeringsstyrkerne overholder den humanitære folkeret, og at gerningsmændene bag udenretslige henrettelser, tortur, plyndringer og andre overgreb retsforfølges;

19. glæder sig over Rådets utvetydige engagement i operation EUFOR Althea som anført i dets konklusioner af 18. oktober 2021 med fornyelsen af operation Althea i 2020 og med omlægningen af dets mandat til at støtte Bosnien-Hercegovinas myndigheder i at opretholde et sikkert og trygt miljø samt gennem den tredje strategiske gennemgang af operationen, der blev forelagt i juni 2021; minder om, at denne mission banede vejen for fred, stabilisering og europæisk integration i Bosnien-Hercegovina, og at denne mission stadig spiller en central rolle for sikkerheden og stabiliteten i Bosnien-Hercegovina og regionen; minder om, at erfaringerne fra denne mission er af væsentlig værdi for alle nuværende og fremtidige militære og civile FSFP-missioner og -operationer; er foruroliget over mulige forfatningsstridige og separatistiske handlinger fra det serbiske medlem af Bosnien-Hercegovinas præsidentskab, Milorad Dodik, som undergraver Daytonfredsaftalen og dermed sikkerheden og freden i regionen som helhed; understreger, at der stadig er behov for at opretholde en tilstrækkelig over-the horizon-forstærkningskapacitet for at muliggøre en hurtig reaktion i tilfælde af en forværring af sikkerhedssituationen; bemærker, at denne mission kunne styrkes ved hjælp af sikre informations- og kommunikationskanaler til medlemsstaternes hovedstæder og forbedring af kapaciteten til indsamling og analyse af open source-efterretninger; understreger betydningen af at fortsætte den sekundære minerydningsaktivitet og den kollektive uddannelse af Bosnien-Hercegovinas væbnede styrker; opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at opfylde deres forpligtelser med hensyn til styrkeopbygning i Althea; ser frem til Ukraines deltagelse i Althea-missionen; anerkender det vigtige samarbejde mellem EU og NATO på Vestbalkan, navnlig gennem EUFOR Althea-missionen, hvis operative hovedkvarter er beliggende i Det Øverste Hovedkvarter for de Allierede Styrker i Europa (SHAPE) takket være Berlin Plus-arrangementet;

20. noterer sig med tilfredshed resultaterne af Den Europæiske Unions observatørmission i Georgien (EUMM Georgia); godkender forlængelsen af missionen for en periode på to år; understreger behovet for yderligere overvejelser om FSFP-forpligtelser i regionen; fordømmer på det kraftigste Ruslands ulovlige besættelse og militarisering af de georgiske regioner Abkhasien og Tskhinvali/Sydossetien i strid med folkeretten, hvilket udgør en alvorlig trussel mod Østpartnerskabsregionen og Europa som helhed; er bekymret over den forværrede sikkerhedssituation i de besatte områder i Georgien og over Den Russiske Føderations aktiviteter, som destabiliserer freden og sikkerheden i Østpartnerskabsregionen; opfordrer indtrængende EU til fortsat at kræve, at Rusland engagerer sig konstruktivt i de internationale drøftelser i Genève og opfylder sine forpligtelser i henhold til den EU-formidlede våbenhvileaftale af 12. august 2008, navnlig til at trække alle sine militære styrker ud af Georgiens besatte områder og give EU's observatørmission uhindret

Torsdag den 17. februar 2022

adgang til hele Georgiens territorium; fordømmer ulovlige tilbageholdelser og kidnapninger af georgiske borgere og de øgede »grænsedragningsaktiviteter« langs den administrative grænse; er bekymret over misinformationskampagnerne vedrørende EUMM Georgia-missionen og opfordrer til at styrke dens kapacitet til overvågning, analyse og strategisk kommunikation; bekræfter på ny sin urokkelige støtte til landene i Det Østlige Partnerskab, navnlig hvad angår deres uafhængighed, suverænitets og territoriale integritet inden for deres internationalt anerkendte grænser; opfordrer EU til at styrke sit engagement i fredelig konfliktløsning i hele Østpartnerskabsregionen; gentager sin opfordring til EU til at sikre, at sikkerhedsdimensionen i landene i Østpartnerskabet også afspejles behørigt i det strategiske kompas og til at overveje at lancere en række sikkerhedsaftaler — rammer for øgede investeringer i og bistand med sikkerheds-, militær-, efterretnings- og cybersamarbejde — med Georgien, Moldova og Ukraine som associerede lande for at styrke deres modstandsdygtighed og sikkerhed;

21. noterer sig styrkelsen af EU's rådgivende mission i Irak (EUAM), herunder støtte til gennemførelsen af reformen af den interne sikkerhed og gennemførelsen af nationale strategier til bekæmpelse og forebyggelse af terrorisme (herunder bekæmpelse af voldelig ekstremisme) og organiseret kriminalitet med særlig henvisning til grænseforvaltning, økonomisk kriminalitet, navnlig korrupsion, hvidvaskning af penge og ulovlig handel med kulturarvsgoder;

22. opfordrer EU til at gøre noget ved de vedvarende og voksende trusler mod beskyttelsen og bevarelsen af kulturarven og til at slå ned på smugling af kulturgjenstande, navnlig i konfliktområder; bemærker, at den omstændighed, at visse grupper i Irak har mistet deres kulturelle arv og historiske rødder, har gjort dem mere sårbare over for radikaliserings- og terrorisme; minder om, at EUAM Irak er den eneste FSFP-mission eller -operation, i hvis mandat der indgår et kulturarvsbeskyttelses-element med henblik på at yde bistand til og uddanne lokale partnere med hensyn til at håndtere sikkerhedsudfordringer vedrørende bevarelse og beskyttelse af kulturarv; opfordrer Rådet og EU-Udenrigstjenesten til at medtage et lignende element i andre missioner og operationer;

23. tilskynder til udsendelse af medlemmer af Den Europæiske Unions bistandsmission vedrørende integreret grænseforvaltning i Libyen (EUBAM Libya) til Tripoli, hvorfra den vil udføre sine aktiviteter; foreslår, at denne mission, som har til formål at støtte de libyske myndigheder i afviklingen af de organiserede kriminelle netværk, der er involveret i smugling af migranter, menneskehandel og terrorisme inden for grænseforvaltning, inden for rammerne af en regional strategi fortsat bør undersøge mulighederne for at støtte en EU-ledet udvikling af Sahel-landenes grænsekapaciteter i forbindelse med FSFP-missioner i Sahel (navnlig EUCAP Sahel Niger); udtrykker bekymring over migranternes, asylansøgere og flygtninges skæbne i Libyen; opfordrer de libyske myndigheder og militser til at lukke tilbageholdelsesfaciliteter for migranter;

24. glæder sig over iværksættelsen af FSFP-operationen i Middelhavsområdet, EUNAVFOR MED IRINI og forlængelsen af den frem til den 31. marts 2023; understreger dens centrale rolle med hensyn til gennemførelsen af våbenembargoen mod Libyen i overensstemmelse med FN's Sikkerhedsråds resolution 2526 (2020); fremhæver, at kapacitetsopbygning får menneske- og våbenhandelen til at bryde sammen; beklager, at EUNAVFOR MED IRINI i 2020 i mange tilfælde blev nægtet tilladelse til at foretage inspektion, selv på tyrkiske fartøjer; opfordrer til en gennemsigtig kommunikation fra EU-Udenrigstjenesten om dette spørgsmål; bemærker, at EUNAVFOR MED til dato råder over meget få midler, hvilket i væsentlig grad begrænser dens kapacitet; er bekymret over, at NATO, som er aktiv i området inden for rammerne af Operation Sea Guardian, ikke samarbejder effektivt gennem øget koordinering af samarbejdet eller deling af oplysninger og ressourcer; understreger den strategiske betydning af offentlig kommunikation om missionen og de bordinger af fartøjer, venligtsindede henvendelser og inspektioner, herunder afslag på inspektion, som foretages; understreger de internationale forpligtelser til eftersøgning og redning af personer i havsnød i fuld overensstemmelse med havretten; opfordrer EU til at spille en vigtig rolle i Middelhavsområdet, idet det er blevet en aktør, der er i stand til at garantere stabiliteten i regionen; glæder sig over EU's forbindelses- og planlægningscelles (EULPC's) resultater med hensyn til at levere sikkerheds-, efterretnings- og planlægningssekspertise til EU-aktører i Bruxelles og på landjorden eller til søs (EU-delegationen, EUBAM, EUNAVFOR MED) samt til FN's støttemission i Libyen (UNSMIL);

25. beklager Tyrkiets gennemgående destabiliserende rolle på mange områder, som giver anledning til bekymring, i EU og dets nærområde, og som truer den regionale fred, sikkerhed og stabilitet; er yderst bekymret over og fordømmer på det kraftigste Tyrkiets ulovlige aktiviteter i det østlige Middelhav, dets trusler om militære aktioner over for EU-medlemsstater, navnlig Grækenland og Cypern, og dets nyligt bebudede ulovlige aktiviteter i cypriotiske og græske havområder; noterer sig bestræbelserne på at nedtrappe spændingerne, men beklager tyrkiske militærfartøjers provokerende optræden og trusler om angreb på MED IRINI-operationen i strid med folkeretten og EU-medlemsstaternes suveræne rettigheder; gentager, at EU er

Torsdag den 17. februar 2022

rede til at anvende alle de redskaber og muligheder, det råder over, herunder i henhold til artikel 29 i TEU og artikel 215 i TEUF, for at forsvare sine og medlemsstaternes interesser og opretholde den regionale stabilitet;

26. roser det arbejde, som udføres af Den Europæiske Unions rådgivende mission om civil ukrainsk sikkerhedssektorreform (EUAM Ukraine) noterer sig EU-Udenrigstjenestens behovsvurderingsrapport om sektoren for professionel militær uddannelse i Ukraine og glæder sig over det igangværende arbejde med at afgrænse et eventuelt EU-engagement i Ukraine på grundlag heraf som supplement til Ukraines og dets internationale partners bestræbelser på at reformere professionel militær uddannelse i landet;

27. opfordrer til at puste nyt liv i den civile FSFP-aftale ved at gennemføre de 22 forpligtelser i den civile FSFP-aftale; understreger, at der i det strategiske kompas skal sættes et mål om fornyelse af den civile FSFP-aftale, og at aftale 2.0 bør vedtages rettidigt; støtter idéen om, at kompasset bør skitsere grundlæggende aspekter af den civile FSFP-aftale, herunder civil kapacitetsudvikling efter 2023; støtter idéen om, at strategiske prioriteter for den civile FSFP-aftale bør knyttes til den årlige proces for revision af aftalen; understreger behovet for en stærkere forbindelse mellem FSFP, retlige og indre anliggender og tiltag, der udgår fra Kommissionen, når det er relevant og med behørig hensyntagen til de forskellige opgaver og procedurer i begge politikker, som foreskrives i traktaten, og de øvrige relevante krisestyringsaktører, med henblik på at øge FSFP's bidrag til Unionens reaktion på sikkerhedsudfordringer; opfordrer EU til at overveje og reagere på de nuværende procedurer for udsendelse af missioner med henblik på at gøre beslutningsprocessen hurtigere og mere effektiv; mener, at EU bør fortsætte sin omfattende vurdering af sine civile missioner EUCAP Sahel Mali, EUCAP Sahel Niger, EUCAP Somalia og EUAM RCA og revidere deres mandat, budget og menneskelige ressourcer for at sikre, at de opfylder reelle behov, med henblik på at fremme missionernes operationsevne og effektivitet;

28. anerkender FSFP-missionernes og -operationernes bidrag til fred, sikkerhed og stabilitet, men peger på den vedvarende strukturelle svaghed og de langvarige beslutningsprocesser for civile og militære FSFP-missioner og -operationer; understreger vigtigheden af at udstyre militære missioner med mere fleksible og robuste mandater, som er skræddersyet til den lokale situation; opfordrer til ændringer af FSFP-strukturer og -procedurer, således at missionerne kan udsendes hurtigere og på mere fleksibel og sammenhængende vis; understreger det presserende behov for tættere bånd mellem igangværende europæiske ad hoc-operationer og militære FSFP-missioner eller -operationer, navnlig i forbindelse med håndtering af en akut krise eller sikring af adgang til omtvistede strategiske områder; understreger, at der for alle fremtidige mandater skal foreligge en klar og omfattende exitstrategi kombineret med en liste over de ressourcer, der er behov for hertil; understreger behovet for, at alle missioner, og navnlig militære missioner, samarbejder med lokale om at opbygge kapacitet inden for en rimelig tidshorisont med henblik på at muliggøre en holdbar exit;

29. understreger behovet for regelmæssig, systematisk og gennemsigtig evaluering af alle FSFP-missioner og -operationer på grundlag af relevante strategiske og operationelle kriterier; opfordrer NF/HR til at iværksætte en proces med henblik på at tage ved lære af tidligere og igangværende missioner, operationer og foranstaltninger og til at fokusere på, hvilke politiske, institutionelle, men også socioøkonomiske forhold, der skal være opfyldt for at sikre, at sikkerheds- og forsvarsforanstaltninger på effektiv vis støtter varig fredsopbygning og styrkelse af bæredygtige og demokratiske forvaltningsstrukturer; finder det nødvendigt at uddelegere mere operationelt ansvar for gennemførelsen og styringen af missioner og operationer til den militære kommando for disse; opfordrer mere generelt til systematisk inddragelse af EU's militære strukturer i alle politikker og instrumenter, der har indvirkning på de europæiske væbnede styrkers operationelle engagement, og navnlig i EUF-Programudvalgets arbejde;

30. er dybt bekymret over den lave styrkeopbygning til operationer og missioner og opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at adressere dette spørgsmål snarest muligt; opfordrer indtrængende EU og dets medlemsstater til at give FSFP-missioner og -operationer det nødvendige personel og den nødvendige uddannelse og kapacitet til at varetage deres mandater og blive mere årvågne og mere modstandsdygtige under mindre gunstige forhold; fremhæver i denne forbindelse PESCO-projektet »Crisis Response Operation Core«, som i øjeblikket drøftes, og som har til formål at forbedre styrkeopbygningsprocessen; beklager samtidig, at kun seks medlemsstater indtil videre deltager i dette PESCO-projekt; opfordrer Rådet og Kommissionen til i fuldt omfang at benytte den europæiske fredsfacilitet og de muligheder for finansiering over Unionens budget, der er fastsat i traktaterne, med henblik på at lette styrkeopbygning og indsættelser af militær; støtter tredjelands deltagelse i FSFP-operationer og -missioner, når det er i tråd med europæiske interesser og værdier; mener, at denne deltagelse bør udvides, når og såfremt det er relevant;

31. er bekymret over den stigende manipulation af informationer, desinformation og hybride trusler, der navnlig udgår fra Rusland og Kina, men også fra andre aktører, og som direkte berører adskillige områder og FSFP-missioner og -operationer, destabiliserer hele regioner og svækker legitimiteten af EU's missioner i udlandet; opfordrer til, at FSFP-missionernes og -operationernes reaktion på disse trusler struktureres hurtigst muligt; understreger i denne

Torsdag den 17. februar 2022

forbindelse behovet for en fælles indsats fra EU's, medlemsstaternes og partnerlandenes side, herunder for at foregribe hybride trusler, cyberangreb og kemiske, biologiske, radiologiske og nukleare risici (CBRN); glæder sig over oprettelsen af kriseberedskabskapacitetsreserven til CBRN-hændelser; opfordrer indtrængende EU-Udenrigstjenesten til at yde konkret støtte til FSFP-missioner og -operationer gennem strategisk kommunikation;

32. opfordrer til en styrkelse af EU's kommandostrukturer, navnlig Militærstaben (EUMS) og Den Militære Planlægnings- og Gennemførelseskapabilitet (MPCC), som hurtigst muligt skal udstyres med det nødvendige personel og udstyr og de fornødne midler og være i stand til at udveksle klassificerede oplysninger på en sikker måde, herunder med medlemsstaterne og missioner/operationer; beklager i denne forbindelse udsættelsen af overgangen til MPCC's fase 2 og opfordrer medlemsstaterne til fuldt ud at indfri deres forpligtelser i så henseende; understreger vigtigheden af hurtigst muligt at gøre MPCC til en egentlig fuldt udbygget kommando- og kontrolstruktur (HQ), som er i stand til at levere en fremadskuende og strategisk forudsigelsesfunktion, lede operationer og europæiske missioner med den reaktionsevne og fleksibilitet, som den strategiske kontekst kræver, og styrke europæernes strategiske operationelle autonomi;

33. fremhæver, at kvinders deltagelse i FSFP-missioner bidrager til missionens effektivitet og er en drivkraft for EU's troværdighed som fortal for lige rettigheder for kvinder og mænd i hele verden; opfordrer til en mere systematisk gennemførelse af FN's Sikkerhedsråds resolution 1325 om kvinder, fred og sikkerhed (WPS) og FN's Sikkerhedsråds resolution 2250 om unge, fred og sikkerhed (YPS) og til styrkelse af EU's WPS- og YPS-dagsordener; opfordrer til en meningsfuld integration af ligestillingsaspektet ved udformningen af EU's FSFP, navnlig gennem en bedre ligevægt mellem kønnene i personalet og ledelsen i FSFP-missionerne og -operationerne og gennem specifik uddannelse af det udsendte personel; opfordrer til, at der træffes foranstaltninger til at sikre et arbejdsmiljø uden seksuel og kønsbaseret chikane; gentager sin opfordring til, at kønsspecifik analyse medtages i nye FSFP-instrumenter, herunder Den Europæiske Forsvarsfond og den europæiske fredsfacilitet; glæder sig over, at der til alle civile FSFP-missioner nu er udnævnt en rådgiver i kønsspørgsmål, og opfordrer til, at der gøres det samme til de militære FSFP-missioner; opfordrer EU-medlemsstaterne til at indstille kvindelige kandidater til de eksisterende ledige stillinger; beklager, at antallet af kvinder, der arbejder i FSFP-missioner og navnlig i militære operationer, fortsat er meget lavt; opfordrer indtrængende EU-Udenrigstjenesten til at fastsætte et konkret mål for at øge antallet af kvinder på EU's krisestyringsmissioner og -operationer; opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at undersøge, hvordan rekrutterings- og fastholdelsespolitikker kan styrkes, og kvinders deltagelse i fredsskabende og fredsbevarende missioner kan fremmes; understreger behovet for at medtage en ny EU-budgetpost til finansiering af stillingen som rådgivere i kønsspørgsmål i militære FSFP-missioner;

34. afventer den fælles meddelelse om en strategisk tilgang til støtte til afvæbning, demobilisering og reintegration af tidligere kombattanter, som blev bebudet i talen om Unionens tilstand fra 2020, og som det anser for en rettidig revision af EU-konceptet for støtte til afvæbning, demobilisering og reintegration (DDR) fra 2006; understreger vigtigheden af reform af sikkerhedssektoren (SSR) som en prioritet, navnlig for vore FSFP-missioner; opfordrer derfor Kommissionen og EU-Udenrigstjenesten til at udvide den kommende fælles meddelelse om DDR til SSR og kapacitetsopbygning til støtte for sikkerhed og udvikling (CBSD) med henblik på at opnå en konsekvent, sammenhængende og gennemgribende fornyet EU-tilgang til sikkerhedsbistand til tredjelande; opfordrer til sammenhæng mellem FSFP-instrumenterne og EU's udviklingsbistand;

Foregribelse og håndtering af kriser

35. glæder sig over de europæiske hæres evne til at samarbejde i borgernes tjeneste i kampen mod pandemien i 2020; er af den opfattelse, at de væbnede styrkers værdifulde bidrag under covid-19-pandemien har illustreret vigtigheden af at anvende medlemsstaternes militære aktiver og kapaciteter til støtte for EU-civilbeskyttelsesmekanismen; opfordrer EU og medlemsstaterne til alvorligt at overveje og gøre fuld brug af detaljerede bestemmelser for gennemførelsen af artikel 44 i TEU for at sætte Unionen i stand til at reagere hurtigt, effektivt og med den nødvendige fleksibilitet i forbindelse med sikkerhedskriser med en stærk kollektiv EU-dimension, herunder ved at tillade, at en ad hoc-operation, der allerede gennemføres af en gruppe af medlemsstater, efterfølgende tildeles et EU-mandat; glæder sig over den positive rolle, som luftstyrker har spillet med hensyn til pooling og koordinering under covid-19-pandemien, navnlig med hensyn til overførsler med henblik på lægebehandling og levering af udstyr mellem medlemsstaterne, samt de synergier, der er skabt med NATO-allieredes infrastrukturer og aktiver til lufttransport og transport af vigtigt udstyr; glæder sig navnlig over den europæiske flytransportkommandos (EATC's) særlige rolle med hensyn til evakuering og overførsel af patienter og levering af medicinsk udstyr under pandemien; tilskynder generelt til at anvende militær luftmobilitet, herunder transport, tankning af brændstof under flyvningen og lufttransport af syge og sårede i Europa, hvilket sikrer effektiviteten af den militære

Torsdag den 17. februar 2022

lufttransportindsats i Europa; opfordrer i denne forbindelse medlemsstaterne til at overveje en fælles udvikling af dette strategiske forsvarsudstyr og tilskynder til skabelsen af en militær EU-nødberedskabsenhed med henblik på at lette grænseoverskridende brug af militær logistisk kapacitet til håndtering af nødsituationer for at muliggøre større koordinering, synergi og solidaritet i forbindelse med assistance til civile støtteoperationer;

36. støtter NF/HR's ambition om at skabe en »hurtig indsættelsesstyrke«, som bør omfatte en multinational landbrigade på omkring 5 000 mand samt luft-, sø- og specialenheder, som kan mobiliseres under en sikkerhedskrise; minder om, at EU i dag mangler den fornødne ekspertise og kapacitet til lands, til søs og i luften med hensyn til gennemførelse af hurtige operationer for at genoprette sikkerheden i et område; mener, at det er realistisk og nødvendigt, at medlemsstaterne som et første skridt inden for rammerne af det strategiske kompas bliver enige om, under hvilke omstændigheder det er nødvendigt at mobilisere en sådan styrke, og om et eller flere operationelle scenarier, herunder scenarier med meget korte tidsfrister; minder imidlertid om, at EU's kampgrupper i de over 15 år, hvor de har eksisteret, aldrig er blevet anvendt, navnlig på grund af manglende politisk enighed blandt medlemsstaterne og kompleksiteten af gennemførelsen og finansieringen, skønt de kunne have været indsat ved flere lejligheder; minder om nødvendigheden af at gøre dem operationelle ved at gennemføre regelmæssige feltøvelser; beklager medlemsstaternes manglende engagement i kampgrupperne i både politisk og praktisk henseende; beklager, at kun én kampgruppe, ledet af Italien, var operationel i 2021; er bekymret over svagheden i den strategiske planlægning for 2022 og 2023 og opfordrer til en revision heraf; opfordrer medlemsstaterne til at øge deres engagement i EU's militære kapaciteter; anfører, at konceptet med en hurtig indsættelsesstyrke skal skabe merværdi i forhold til EU's kampgrupper; opfordrer derfor Rådet og Kommissionen til grundigt at vurdere, undersøge og udvikle muligheder for oprettelse af en stående styrke, der er permanent stationeret og træner sammen; mener, at den nye »hurtige indsættelsesstyrke« enten bør være resultatet af en ambitiøs reform af kampgrupperne eller fuldstændigt erstatte disse for at undgå yderligere kapacitetsoverlapning i EU's FSFP; deler det ambitionsniveau, som NF/HR har fastsat med hensyn til robustheden af EU's militære redskaber, navnlig ad hoc-instrumenter; opfordrer Rådet og EU-Udenrigstjenesten til at undersøge, hvordan indsættelsen af EU's kampgrupper eller en ny »hurtig indsættelsesstyrke«, gennemførelsen af artikel 44 i TEU og den endnu uudnyttede operationelle komponent i PESCO bedst kan organiseres; forventer, at koordinationen af disse elementer skal sætte EU og dets medlemsstater i stand til hurtigt og effektivt at reagere militært på kriser i dets nærområde og udføre de opgaver, der er fastsat i artikel 43, stk. 1, i TEU, også kendt som Petersbergopgaverne;

37. understreger vigtigheden af præcise og rettidige efterretninger med hensyn til at støtte beslutningstagning og sørge for sikkerheden under missioner og operationer og af bedre bekæmpelse af indblanding og desinformationskampagner rettet mod dem; opfordrer EU-Udenrigstjenesten til at etablere en efterretningskapacitet i operationsområderne ved i alle FSFP-missioner og -operationer at skabe efterretningsenheder, som kan levere efterretninger i realtid til EU's Efterretnings- og Situationscenter (EU INTCEN), EUMS og Den Civile Planlægnings- og Gennemførelseskapacitet (CPCC) til støtte for beslutningstagningen; understreger mere generelt, at arbejdet i EU INTCEN og EUMS' Efterretningsdirektorat (EUMS INT) afhænger af medlemsstaternes vilje til at udveksle oplysninger, og opfordrer til at øge EU INTCEN's finansielle og tekniske ressourcer; er enig i den analyse, som Kommissionens formand foretog i sin tale om Unionens tilstand 2021 om, at EU er nødt til at forbedre efterretningssamarbejdet; understreger betydningen af situationsbevidsthed og koordinering mellem de nationale efterretningstjenester og glæder sig over kommissionsformandens opfordring til et fælles EU-center for situationsbevidsthed, som er et vigtigt redskab til at forbedre den strategiske fremsynethed og EU's strategiske autonomi;

38. bifalder oprettelsen af den europæiske fredsfacilitet i 2020; minder om, at fredsfaciliteten vil kunne give Unionen kapacitet til at reagere hurtigere og mere effektivt på aktuelle sikkerhedsudfordringer, og opfordrer derfor til, at den hurtigt gøres operationel; understreger, at det nødvendige udstyr, herunder — såfremt det er nødvendigt og relevant — dødbringende udstyr, og uddannelse skal leveres i de relevante operationsområder under hensyntagen til facilitetens geografisk afbalancerede karakter og under fuld overholdelse af de otte kriterier i fælles holdning 944, menneskerettigheder og humanitær ret, under forbehold af en omfattende forudgående risikovurdering og permanent EU-overvågning af leveringen af militært teknologi til tredjelandssaktører samt effektive gennemsigtighedsbestemmelser; understreger, at EU-Udenrigstjenesten nøje skal overvåge og sikre sporbarheden og den korrekte anvendelse af det materiale, der leveres til vore partnere under den europæiske fredsfacilitet, under hensyntagen til fredsfacilitetens 360 graderstilgang; påpeger, at fredsfaciliteten ikke kun beskæftiger sig med levering af udstyr til partnere, men også fungerer som en finansieringsmulighed for de fælles udgifter til militære operationer inden for FSFP, som bør anvendes i det fornødne omfang; forpligter sig

Torsdag den 17. februar 2022

til at sikre sammenhæng og komplementaritet mellem FSFP-missioner og -operationer, Unionens finansielle instrument NDICI og fredsfaciliteten; gentager sin opfordring til at oprette en ny administrativ afdeling i EU-Udenrigstjenesten til forvaltning af dette nye instrument; understreger behovet for at anvende det strategiske kompas til at udvikle en klar vision for, hvordan medlemsstaterne ønsker at anvende fredsfaciliteten på kort, mellemlang og lang sigt;

39. glæder sig over EU-Udenrigstjenestens køreplan om klimaændringer og forsvar fra november 2020, som indeholder konkrete foranstaltninger til håndtering af den stadigt mere relevante forbindelse mellem klima og sikkerhed; understreger den stadigt større hyppighed af naturkatastrofer, globale pandemier eller menneskeskabte katastrofer, der ligesom cybertrusler og hybride trusler skærper de nuværende sikkerhedsudfordringer og dermed kræver yderligere ressourcer; opfordrer Unionen og dens medlemsstater til at udvikle deres evne til at håndtere disse nye udfordringer; understreger, at håndteringen af disse nye sikkerhedsmæssige udfordringer ikke bør føre til, at ressourcer ledes bort fra traditionelle, konventionelle forsvars- og sikkerhedskapaciteter;

40. mener, at instrumentaliseringen af migrationsstrømme ved EU's østlige ydre grænser koblet til desinformationskampagner er en form for kombineret hybrid krigsførelse, der har til formål at skræmme og destabilisere EU; opfordrer Unionen til at udvikle relevant lovgivning, der giver de nødvendige garantier for effektivt at kunne reagere på tredjelandes instrumentalisering af migration til politiske formål og sikre en effektiv beskyttelse af EU's ydre grænser og beskyttelse af menneskerettighederne og den menneskelige værdighed, og til at vedtage foranstaltninger til at forhindre irregulær indrejse; gentager sin solidaritet med Letland, Litauen og Polen i forbindelse med Lukasjenko-regimets instrumentalisering af migration med henblik på at destabilisere EU;

En mere modstandsdygtig Union: sikring af adgang til omtvistede strategiske områder og styrkelse af gensidig bistand og sikkerhed mellem medlemsstaterne

Forsvar af den frie bevægelighed til søs

41. påpeger, at Unionen i betragtning af de aktuelle maritime geopolitiske spændinger skal forsvare universelle værdier og principper, FN-pagten, folkeretten såsom FN's havretskonvention (UNCLOS), multilateralisme og internationalt samarbejde og beskytte sine interesser ved at garantere fri sejlads og sikkerhed for maritime kommunikationslinjer og offshoreinfrastruktur; minder om, at Unionens maritime interesser hænger tæt sammen med borgernes velfærd, velstand og sikkerhed, og at ca. 90 % af Unionens udenrigshandel og 40 % af dens interne handel transporteres ad søvejen; understreger Den Europæiske Unions kompetencer og beføjelser, navnlig normative, for så vidt angår modstandsdygtighed;

42. gentager, at det er nødvendigt at styrke Unionens rolle med hensyn til at tilvejebringe international maritim sikkerhed; opfordrer Unionen til at bygge videre på og udvikle sine FSFP-flådeoperationer med henblik på at tilvejebringe en stærk platform for videreudvikling af et mere permanent operationelt engagement på internationalt plan; opfordrer til at undersøge muligheden for at afholde regelmæssige flådeøvelser, som bør omfatte en kombination af bemandede og ubemandede aktiver, hvor det er muligt, med henblik på øget interoperabilitet; anser det for meget vigtigt, at Unionen opretholder et stabilt og sikkert miljø i de have, der omgiver det; bemærker med bekymring, at det i den samordnede årlige gennemgang vedrørende forsvar (CARD) anerkendes, at maritim kommando- og kontrol-, efterretnings-, overvågnings- og rekognosceringskapaciteter udviser »væsentlige mangler«; glæder sig over de seks PESCO-projekter med fokus på udvikling af maritime kapaciteter samt de fælles programmer for flådekapacitetsudvikling; understreger behovet for tæt samarbejde mellem Unionen og NATO om vedtagelsen af en effektiv fælles tilgang til trusler mod den maritime sikkerhed, såsom grænseoverskridende og organiseret kriminalitet, herunder organiserede kriminelle netværk, der er involveret i menneskehandel, våben- og narkotikahandel, smugling og ulovligt fiskeri;

43. glæder sig i denne forbindelse over lanceringen af konceptet koordineret maritim tilstedeværelse og et pilotprojekt i Guineabugten; opfordrer til, at dette koncept — på grundlag af en behøvsanalyse, som omfatter muligheden for at bidrage til en nedtrapning af de regionale spændinger — udvides til andre intereseområder, navnlig den indopacifiske region, for at sikre og beskytte Europas internationale position og værdier; opfordrer til evaluering og drøftelse af dette koncept og relevante igangværende missioner i Parlamentet; opfordrer også Kommissionen til at være særligt opmærksom på sikkerheds- og forsvarsmæssige aspekter ved den næste ajourføring af sin meddelelse om international havforvaltning, der er berammet til 2022; opfordrer maritime medlemsstater til at styrke deres militære flådekapacitet for at kunne imødegå både asymmetriske og konventionelle trusler mod maritim sikkerhed, fri sejlads og EU's blå økonomi; opfordrer EU til at ajourføre sin maritime sikkerhedsstrategi senest i 2022; glæder sig over lanceringen i begyndelsen af 2020 af den europæiske maritime situationsbevidsthed i Hormuzstrædet (EMASOH) og støtter dens dobbelte målsætning: »At garantere

Torsdag den 17. februar 2022

et sikkert navigationsmiljø og mindske de aktuelle regionale spændinger»; glæder sig over den »omfattende og koordinerede« strategiske gennemgang af EUNAVFOR Atalanta, EUTM Somalia og EUCAP Somalia og forlængelsen af dem med henblik på at omfatte alle sikkerhedsaspekter;

Imødegåelse af hybride trusler

44. fordømmer de ondsindede handlinger, der begås mod medlemsstaterne, såsom hybride angreb gennem instrumentalisering af migration; opfordrer Unionen og medlemsstaterne til at forbedre deres kapacitet til at identificere hybride trusler; insisterer på, at Unionen og medlemsstaterne reagerer resolut og på en koordineret måde over for enhver ny ondsindet, ulovlig eller destabiliserende cyberaktivitet gennem fuld brug af de instrumenter, EU råder over, og i samarbejde med deres partnere; opfordrer medlemsstaterne til at forbedre de nationale cyberforsvarskapaciteter; opfordrer Unionen til at arbejde hen imod oprettelsen af et retligt instrument til imødegåelse af hybride trusler og til at udvikle en omfattende cyberkapacitet, herunder sikre netværk, kommunikation og informationsudveksling, uddannelse og øvelser, herunder ved hjælp af PESCO-projekter, og til at gøre god brug af EU's værktøjskasse for cyberdiplomati; opfordrer til snarligt at revidere den politiske ramme for cyberforsvar med henblik på at øge Unionens og medlemsstaternes forebyggelses-, attributions-, afskrækkelses- og beredskabskapacitet ved at styrke deres position, situationsbevidsthed, redskaber og procedurer; understreger behovet for, at alle EU-institutioner og -medlemsstater arbejder sammen på alle niveauer med henblik på at opbygge en cybersikkerhedsstrategi, hvis hovedformål bør være at styrke modstandsdygtigheden yderligere, og udvikler fælles, og også bedre, nationale, robuste civile og militære cyberkapaciteter og ditto samarbejde for at imødegå vedvarende sikkerhedsudfordringer; glæder sig derfor over bebudelsen af en europæisk cyberforsvarspolitik i talen om Unionens tilstand 2021; glæder sig over det øgede samarbejde mellem medlemsstaterne om cyberforsvar, herunder hurtige cyberberedskabshold, inden for rammerne af PESCO; minder om, at en vellykket gennemførelse af EU's missioner og operationer i stigende grad afhænger af uafbrudt adgang til et sikkert cyberspace og derfor kræver robuste og modstandsdygtige cyberoperative kapaciteter og passende reaktioner på angreb mod militære anlæg, missioner og operationer; erkender, at cyberforsvar i en vis udstrækning er mere effektivt, hvis det også indeholder nogle offensive midler og foranstaltninger, forudsat at anvendelsen af dem er i overensstemmelse med folkeretten; er bekymret over EU's og dets medlemsstaters afhængighed af udenlandske værktøjer til sikring af deres cybersikkerhed; understreger behovet for at fremme en cybersikkerhedskultur i europæiske offentlige og private enheder, herunder gennem indførelse af særlige kurser og læseplaner; noterer sig Det Europæiske Sikkerheds- og Forsvarsakademis (ESDC's) vigtige uddannelsesarbejde om cyberforsvar og glæder sig i denne forbindelse over oprettelsen af platformen for uddannelse inden for cyberforsvar, træning, øvelser og evaluering (ETEE); understreger, at ESDC bør nyde godt af strukturel EU-finansiering for at kunne øge sit bidrag til at fremme EU's cyberforsvarskompetencer, navnlig i betragtning af det øgede behov for cybereksperter på topniveau; anerkender den stigende vigtighed af cyberetterretningsskapaciteter og automatiserede efterretningsskapaciteter; understreger, at disse indebærer trusler mod alle medlemsstaterne og EU-institutionerne; opfordrer indtrængende alle EU-institutioner og medlemsstater til fortsat at forbedre deres cyberteknologier og automatiserede teknologier og tilskynder endvidere til samarbejde om disse teknologiske fremskridt; anbefaler at undersøge mulighederne for at fremme vore partners cyberkapacitetsopbygning, f.eks. gennem udvidelse af mandatet for EU's uddannelsesmissioner til også at omfatte cyberforsvarsspørgsmål eller iværksættelse af civile cybermissioner; glæder sig over indførelsen af sanktioner mod russiske, kinesiske og nordkoreanske gerningsmænd til cyberangreb, herunder WannaCry, NotPetya og Operation Cloud Hopper;

45. opfordrer EU-Udenrigstjenesten til i overensstemmelse med den europæiske handlingsplan for demokrati at skabe en EU-værktøjskasse med henblik på ikke blot at fokusere på at styrke medlemsstaternes og interessenternes modstandsdygtighed over for desinformation, men også at fastsætte obligatoriske krav til sociale platforme og gøre det muligt for borgerne at træffe informerede beslutninger, og desuden at forbedre EU's evne til at styrke bekæmpelsen af desinformation og bevidst ondsindet adfærd med henblik på at identificere, attribuere, afskrække, imødegå og straffe den;

46. insisterer i betragtning af udviklingen af denne trussel og den nødvendige tilpasning af vore institutioner på, at der i EU-institutionerne, herunder Parlamentet, bliver truffet foranstaltninger for at konsolidere dets interne kapaciteter; understreger betydningen af den interinstitutionelle koordinering, der er etableret af IT-Beredskabsenheden for EU's Institutioner, Organer og Agenturer (CERT-EU); opfordrer indtrængende EU-institutionerne, navnlig Kommissionen, til at stille de nødvendige menneskelige ressourcer til rådighed for at styrke CERT-EU; opfordrer i denne forbindelse indtrængende NF/HR og/eller medlemsstaterne til at øge de finansielle og personalemæssige ressourcer for at styrke EU's evne til at forsvare sig mod cyberangreb;

47. tilskynder til en styrkelse af den gensidige operationelle bistand mellem medlemsstaterne; understreger vigtigheden af at gennemføre yderligere øvelser baseret på krisestyringsscenarier; opfordrer indtrængende medlemsstaterne til efter fuldendelsen af det strategiske kompas at nå frem til en ambitiøs fælles forståelse af artikel 42, stk. 7, i TEU og artikel 222 i TEUF, herunder om aktivering af artikel 222 i TEUF og artikel 42, stk. 7, i TEU i et hypotetisk cyberangrebsscenario; understreger i denne forbindelse, at betingelserne for at aktivere artikel 42, stk. 7, i TEU og de nærmere betingelser for den nødvendige bistand aldrig er blevet klart defineret, og opfordrer til en mere operationel gennemførelse af dette redskab;

Torsdag den 17. februar 2022

Bevarelse af Unionens suverænitæt i rummet og i luften

48. opfordrer Unionen til at udvikle en forsvarsstrategi på rumområdet for at bevare EU's og medlemsstaternes selvstændige og uafbrudte adgang til rumaktiver til enhver tid; insisterer på behovet for at fremme udviklingen af en fælles europæisk strategisk kultur for rumsikkerhed- og forsvar, mindske den strategiske afhængighed og forbedre den operationelle styring af europæiske rumprogrammer, idet der sigtes mod strategisk autonomi på alle andre områder på lang sigt; støtter initiativer, der har til formål at styrke EU's rumpolitik, herunder EU's ambitiøse nye rumprogram, som skal stræbe efter at beskytte nuværende og fremtidige europæiske rumaktiver; tilskynder Unionen til at forbedre sin situationsbevidsthed og støtte til geo-efterretning ved at styrke sine egne og medlemsstaternes ekspertisekapaciteter gennem EU-Satellitcentret (Satcen) med det formål at sikre forbindelsen mellem FSFP og EU's rumprogram via Galileo, navnlig PRS og Copernicus, udnytte investeringsmuligheder (navnlig inden for rammerne af Horisont Europa og Den Europæiske Udviklingsfond (EUF)) og undersøge andre mulige synergier mellem rummet og forsvaret (herunder kapaciteter); understreger vigtigheden af, at Unionen råder over selvstændig adgang til rummet og sine egne affyringsanordninger; insisterer på, at Unionen bør gå i spidsen for at styrke den internationale rumlovgivning, som er et område, der i stigende grad udfordres; opfordrer EU og dets medlemsstater til aktivt at fremme internationale initiativer vedrørende nedrustning i rummet;

49. advarer om, at det ydre rum har potentiale til hurtigt at blive en militær arena, hvis der ikke indføres de rette internationale retlige instrumenter; insisterer på, at Unionen bør gå forrest med hensyn til at styrke det stadigt mere omstridte område international rumret, bestræbe sig på at forhindre våbengørelse af rummet ved at arbejde hen imod et omfattende internationalt retligt instrument og fremme alliancer, internationalt samarbejde og multilaterale løsninger med hensyn hertil;

50. glæder sig over forslaget om et nyt europæisk projekt for sikker konnektivitet, herunder kvantesatellitter; opfordrer til en hurtig fuldbyrdelse af dette projekt med henblik på at forbedre niveauet for telekommunikationssikkerhed i Unionen; understreger den stigende risiko for cyberangreb og fysiske angreb på europæiske satellitter og medlemsstatssatellitter; insisterer på behovet for at forebygge sådanne angreb og for at indføre forsvarsmekanismer mod dem;

51. er bekymret over den fortsatte stigning i mængden af rumaffald, navnlig i lavt kredsløb, som bringer vores satellitkapacitet i fare, og over antallet af mikrosatellitter; understreger, at nye megakonstellationer af satellitter yderligere øger risikoen for kollisioner; glæder sig over det igangværende arbejde med at udvikle en europæisk politik for styring af trafikken i rummet og opfordrer til en intensivering af forhandlingerne med henblik på at nå frem til internationale løsninger herpå; mener, at et af de konkrete resultater af en sådan politik bør være en forbedring af kapaciteten til overvågning af rumaffald; foreslår, at Satcen får til opgave at analysere og udarbejde en rapport om sikkerheden og/eller sårbarheden hos EU's og medlemsstaternes satellitter over for rumaffald, cyberangreb og direkte missilangreb;

52. noterer sig det vigtige arbejde, som Satcen udfører; beklager, at der ved finansiering af Satsens missioner ikke kan drages fordel af den langsigtede programmering af EU-budgettet, og understreger, at Satcen bør modtage strukturel EU-finansiering med henblik på at kunne opretholde sine bidrag til Unionens foranstaltninger, navnlig for at levere satellitbilleder i høj opløsning til støtte for FSFP-missioner og -operationer; mener, at der bør tages hensyn til Satsens behov for teknologisk udvikling i Den Europæiske Udviklingsfonds arbejdsprogram; foreslår, at der inden for rammerne af PESCO skabes et netværk for analyse af geospatiale data; mener, at Satcen skal spille en fremtrædende rolle i denne forbindelse; foreslår, at Parlamentet og Satcen undertegner en aftale, der giver Parlamentet mulighed for at få adgang til de af centrets billed- og analysetjenester, som det anser for nyttige i informationsøjemed og til udvikling af dets standpunkter og beslutningstagning, i fuld overensstemmelse med Satsens fortroligheds- og sikkerhedsprocedurer;

53. insisterer på opretholdelse af den frie bevægelighed i luften; opfordrer Unionen til at beskytte sig selv mod enhver trussel mod den civile luftfart eller mod tilfælde af manglende overholdelse af dets luftrum og til at forsvare den internationale luftfartssikkerhed i samarbejde med NATO's luftpolitimission og med EU's partnere; opfordrer NF/HR til at påbegynde arbejdet med at vurdere, om det er hensigtsmæssigt at udvide konceptet koordineret maritim tilstedeværelse til at omfatte luftmiljøet;

Beskyttelse af strategisk infrastruktur

54. fremhæver de nye trusler, som EU står over for, herunder økonomisk tvang, desinformationskampagner, valgindblanding og tyveri af intellektuel ejendom; bemærker, at disse trusler indtil videre ikke udløser artikel 5 i den nordatlantiske traktat eller artikel 42, stk. 7, i TEU, men at der bør reageres kollektivt på dem; opfordrer til, at koordineringen på europæisk plan øges med henblik på at vurdere, analysere og forebygge yderligere hybride angreb fra

Torsdag den 17. februar 2022

visse internationale aktørers side; opfordrer til, at nuværende EU-instrumenter gøres operationelle, så de kan bidrage mere effektivt til at forebygge og imødegå hybride trusler og beskytte kritisk infrastruktur og funktionen af vores demokratiske institutioner samt til at sikre vores forsyningskæder, samtidig med at der tages hensyn til eksisterende strukturer og den nye mulighed for at gennemføre kollektive modforanstaltninger som en del af den bredere hybride værktøjskasse; understreger det presserende behov for, at EU's institutioner, agenturer og andre organer udvikler deres strategiske kommunikationskapaciteter, udstyrer sig selv med sikre kommunikationssystemer og en hurtig reaktionskapacitet over for angreb og øger deres modstandsdygtighed betydeligt;

55. opfordrer Unionen til at omsætte erfaringerne fra øvelser baseret på scenarier i artikel 42, stk. 7, i TEU til praksis og til at udvikle en fleksibel og ikkebindende analyse med henblik på dens aktivering i den hensigt at styrke gensidig bistand og solidaritet mellem medlemsstaterne;

56. understreger, at fiberkabler er ryggraden i vores digitale økonomier på verdensplan og tegner sig for 97 % af al internettrafik; understreger, at disse kabler, selv om de er en central og uundværlig del af EU's kritiske infrastruktur og derfor er af stor geopolitisk betydning, for nylig har været mål for sabotage eller udenlandske spionageoperationer; mener, at EU bør prioritere sikkerheden og beskyttelsen af disse kabler; opfordrer EU til at indføre et EU-program for sikring af fiberkabler, herunder forskning, koordinering, politikudvikling, indberetning af hændelser, efterforskning og overvågning samt uddannelse af kystvagter; påpeger, at vores moderne økonomier generelt, men også forsvars- og sikkerhedsindustrien i særdeleshed, er stærkt afhængige af halvledere; glæder sig i denne forbindelse over kommissionsformandens meddelelse om, at manglen på halvledere bør afhjælpes ved at styrke forskning, design og produktion i EU gennem en retsakt om europæiske chips; understreger i denne forbindelse kraftigt den europæiske forsvars- og sikkerhedsindustriens rolle i EU, da den giver mulighed for at garantere de europæiske borgeres sikkerhed såvel som en bæredygtig økonomisk udvikling i Unionen; glæder sig over EU's bestræbelser på at nå disse mål og over oprettelsen af Den Europæiske Råstofalliance (ERMA);

Udvikling af civile og militære kapaciteter, forbedring af processer og udvikling og sikring af deres sammenhæng

57. bemærker, at pandemien har blotlagt vores sårbarheder, svagheder og igangværende udfordringer; bemærker, at EU ikke havde fuld kapacitet til at sikre en sikker og koordineret evakuering af sine borgere fra Afghanistan under den kaotiske militære evakuering af Kabuls internationale lufthavn; opfordrer derfor til, at der foretages en grundig evaluering; efterlyser politisk vilje til også under nødsituationer og kriser at handle på en hurtig, effektiv og klar måde og opfordrer til, at EU's strategiske afhængighed mindskes, herunder når EU's kapacitet til at handle militært påvirkes; minder om målet om at styrke Den Europæiske Unions strategiske autonomi, så den kan blive en troværdig strategisk partner, som stiller krav og er i stand til at forsvare sine interesser og værdier; glæder sig i denne forbindelse over Kommissionens arbejde og initiativer samt over EU-Udenrigstjenestens aktiviteter;

58. glæder sig over de fremskridt, der er gjort med hensyn til at muliggøre udviklingen af nye europæiske militære kapaciteter i forbindelse med programmet for udvikling af den europæiske forsvarsindustri (EDIDP) og den forberedende foranstaltning vedrørende forsvarsforskning (PADR) ved at styrke den europæiske forsvarsteknologiske og -industrielle base (EDTIB), som er afgørende for at opnå strategisk autonomi; understreger betydningen af et stærkt, konkurrencedygtigt og innovativt EDTIB kombineret med fremkomsten af et EU-marked for forsvarsmateriel, som fuldt ud respekterer reglerne for det indre marked og EU's fælles holdning om våbeneksport; opfordrer Kommissionen til at drage nyttige erfaringer fra disse instrumenter til gavn for Den Europæiske Forsvarsfond med henblik på at opnå operationelle resultater; glæder sig over vedtagelsen af forordningen om Den Europæiske Forsvarsfond og de klare regler, der er fastlagt deri; minder om forsvarsforskningens meget følsomme og strategiske karakter, såvel for industriel konkurrenceevne som for EU's strategiske autonomi; mener, at det for at bevare EDTIB's konkurrenceevne er afgørende at støtte dens virksomheders adgang til bankfinansiering og finansiering uden for banksektoren; understreger, at forsvarsproduktionen i vid udstrækning er af dobbelt karakter og tjener det civile område; opfordrer Kommissionen til at sikre, at det europæiske miljømærke ikke blot tilskynder industrien til at være mere miljøvenlig, men også bevarer den europæiske forsvarsindustriens konkurrenceevne, navnlig da denne spiller en vigtig rolle for EU's strategiske autonomi;

59. opfordrer til, at der etableres en effektiv styring, hvor Kommissionen og medlemsstaterne inddrages til at forvalte projekter på såvel statsligt som industrielt plan; henstiller til Kommissionen, at den undersøger mulighederne for at lette den bureaukratiske byrde med henblik på at fremme deltagelsen af virksomheder, navnlig små og mellemstore virksomheder (SMV'er), i projekter inden for rammerne af Den Europæiske Forsvarsfond; tilskynder til, at det gøres lettere

Torsdag den 17. februar 2022

for SMV'er at deltage i initiativer såsom EDIDP, PESCO og Den Europæiske Forsvarsfond ved at øge indsatsen for at støtte inkubation og kapitalinvesteringer; henstiller til, at der oprettes en fælles mekanisme for afprøvning i marken af kapaciteter, der er udviklet inden for rammerne af EDIDP og Den Europæiske Forsvarsfond, med henblik på at lette integrationen af disse kapaciteter i de nationale hære; glæder sig over bestemmelserne i direktivet om offentlige indkøb af forsvarsmateriel (direktiv 2009/81/EF), der har til formål at fremme udbudssamarbejde på forsvarsområdet, og opfordrer medlemsstaterne til at gøre fuld brug af den udviklingsindsats, der gøres inden for rammerne af Den Europæiske Forsvarsfond, samt til at sikre, at der opnås et passende niveau af stordriftsfordele;

60. opfordrer Kommissionen til at fortsætte sine bestræbelser på at modvirke fragmenteringen af EU's indre marked for forsvarsrelaterede produkter, som stadig fører til unødvendigt dobbeltarbejde og til knopskydning af eksempler på ineffektive forsvarsudgifter i medlemsstaterne;

61. beklager nedskæringen af de beløb, der under FFR er afsat til Den Europæiske Forsvarsfond og militær mobilitet, hvilket gør sammenhængen mellem Unionens forsvarsinitiativer (PESCO, CARD, Den Europæiske Forsvarsfond og Connecting Europe-faciliteten (CEF)) endnu mere nødvendig; understreger i denne forbindelse Det Europæiske Forsvarsagenturs (EDA's) rolle; minder om konklusionerne fra det første CARD og navnlig betydningen af at øge sammenhængen mellem de europæiske kapacitetsprioriteringsinitiativer og de nationale planlægningsprocesser, navnlig på lang sigt, med henblik på reelt at opfylde de væbnede styrkers behov; opfordrer Rådet og Kommissionen til yderligere at integrere CARD's anbefalinger i fremtidige arbejdsprogrammer inden for rammerne af Den Europæiske Forsvarsfond og PESCO-projekter med henblik på at styrke sammenhængen mellem disse instrumenter; minder i denne forbindelse om medlemsstaternes endelige ansvar for at nå målet om sammenhæng i det europæiske kapacitetslandskab, navnlig på de områder, der er udpeget i CARD-rapporten; minder ligeledes om betydningen af de tilsagn, som medlemsstaterne har givet ved forskellige lejligheder, om at opretholde et højt forsvarsinvesteringsniveau og udnytte Den Europæiske Forsvarsfonds muligheder for at stimulere nye investeringer; understreger, at tilstrækkelige niveauer af økonomiske ressourcer, personel og aktiver er afgørende for at sikre, at Unionen har styrken og evnen til at fremme sikkerhed og fred inden for sine grænser og i verden; opfordrer til, at budgettet for Den Europæiske Forsvarsfond forhøjes efter 2027;

62. noterer sig lanceringen af NATO's innovationsfond for nye og disruptive teknologier, som blev undertegnet af 16 EU-medlemsstater og Det Forenede Kongerige; fremhæver, at denne fond desuden behandler emner, der også er omfattet af Den Europæiske Forsvarsfond, og opfordrer derfor alle deltagende EU-medlemsstater til at sikre komplementaritet med Den Europæiske Forsvarsfond med henblik på at undgå unødvendigt dobbeltarbejde; understreger i denne forbindelse nødvendigheden af et tæt samarbejde mellem EU og Det Forenede Kongerige om sikkerheds- og forsvarsspørgsmål;

63. opfordrer de af EU's medlemsstater, der er NATO-allierede, til at sigte mod at sikre, at deres nationale forsvarsbudgetter udgør mindst 2 % af deres BNP;

64. understreger, at PESCO og Den Europæiske Forsvarsfond først og fremmest er redskaber til gavn for Unionen og dens medlemsstater; understreger, at PESCO og Den Europæiske Forsvarsfond skal gøre det muligt at styrke forsvarssamarbejdet med en høj europæisk merværdi mellem medlemsstaterne; minder derfor om målene om at styrke Unionens strategiske autonomi, øge de europæiske styrkers operationelle karakter og forsvarssystemernes interoperabilitet, mindske fragmenteringen af kapacitetslandskabet og det europæiske forsvarsmarked for disse initiativer, støtte EDTIB's konkurrenceevne, styrke den strategiske autonomi, den teknologiske suverænitæt, forbedre den operationelle kapacitet og mindske fragmenteringen af det europæiske forsvarsmarked;

65. beklager den akkumulerede forsinkelse i revisionen af afgørelsen om forvaltningen af PESCO; minder om behovet for at udvikle finansielle incitamenter; minder om, at tredjelandes deltagelse i individuelle PESCO-projekter skal besluttes fra sag til sag, når en sådan deltagelse er i Unionens strategiske interesse, navnlig med hensyn til tilvejebringelsen af teknisk ekspertise eller yderligere kapaciteter, og at en sådan deltagelse i høj grad skal være betinget og baseret på etableret og effektiv gensidighed; anmoder om at blive inddraget fuldt ud i beslutninger om at åbne for deltagelse i PESCO-projekter for tredjeparter; glæder sig over de tidlige faser af det militære mobilitetsprojekt og opfordrer til, at de efterfølgende gennemføres hurtigt; glæder sig over USA's, Norges og Canadas deltagelse i det militære mobilitetsprojekt; glæder sig over de bilaterale partnerskaber om sikkerheds- og forsvarsdialog, navnlig med Canada og Norge, som er to vigtige bidragydere til FSFP-missioner og -operationer;

66. understreger, at Den Europæiske Forsvarsfond skal fremme opbygningen og konsolideringen af europæiske industrisektorer og førende europæiske virksomheder og fremme SMV'ers konkurrenceevne ved hjælp af flerårig programmeringslogik, der indarbejder udviklingen af teknologiske køreplaner og kapacitetskøreplaner med henblik på at

Torsdag den 17. februar 2022

sikre den forudsigelighed, som er absolut nødvendig for komplekse langsigtede projekter, og på at udnytte synergierne mellem civil- og forsvarssektoren; insisterer derfor på behovet for at skabe synergier med forskellige EU-politikker, navnlig Horisont Europa og det europæiske rumprogram, for at muliggøre en effektiv koncentration af ressourcer inden for rammerne af Den Europæiske Forsvarsfond om militære spørgsmål i snæver forstand; glæder sig over Kommissionens handlingsplan for synergier mellem civil-, forsvars- og rumindustrien, som fremmer innovation inden for varer med dobbelt anvendelse; opfordrer Unionen og Kommissionen til systematisk at tage højde for EDTIB's bidrag til Unionens strategiske autonomi i alle dens politikker; opfordrer Kommissionen til også at forelægge en specifik industristrategi for EDTIB;

67. glæder sig over den kendsgerning, at den strategiske gennemgang af PESCO har ført til en reduktion i antallet af projekter, som nu er mere fokuserede, og til en større politisk overvågning heraf; minder medlemsstaterne om betydningen af at opfylde deres forpligtelser inden for denne ramme med det formål at gøre projekterne mere effektive og opnå fuld operationel kapacitet til tiden, navnlig inden 2025; forventer derfor, at den næste strategiske gennemgang også omfatter en grundig vurdering, der skal føre til levering af resultater for PESCO-projekter;

68. støtter Kommissionens forslag om momsfritagelse for forsvarsmateriel, der er designet og udviklet i EU, hvilket er et positivt skridt hen imod harmonisering af praksis på verdensplan og fremme af europæisk strategisk autonomi;

69. mener, at kapacitetsaspektet af det strategiske kompas bør have følgende mål:

- at fastlægge klare prioriteter for revision af kapacitetsudviklingsplanen (CDP) og de efterfølgende cyklusser af de overordnede mål (som f.eks. overordnede mål (HG'er))
- at strømline planlægnings- og kapacitetsudviklingsprocesser (CDP, overordnede mål/kapacitetsmål med stor virkning, PESCO, CARD) og opretholde sammenhængen mellem resultaterne og de relevante NATO-processer, navnlig NATO's forsvarsplanlægningsproces (NDPP)
- at integrere EU's militære kapacitetsudviklingsprocesser, forsvarsplanlægningsprocesser og gøre bedst mulig brug af EU's forsvarsinitiativer gennem PESCO og CARD
- at fokusere på et begrænset antal projekter, som er i overensstemmelse med FSFP's mål, er nødvendige for at nå EU's ambitionsniveau, styrker medlemsstaternes kapaciteter, er operationelle og skaber europæisk merværdi;

70. understreger, at den digitale sektor byder på muligheder, men samtidig udgør en væsentlig trussel mod vores sikkerhed og demokratier i form af ondsindede handlinger fra statslige og ikkestatslige aktører, hvilket udvisker linjerne i loven om væbnet konflikt, og påpeger, at denne sektor ikke kender nogen grænser; mener, at der skal gøres endnu mere for at sikre europæernes adgang til denne nu omstridte sektor og udvikle en kultur præget af sikkerhed og solidaritet mellem europæerne samt effektive redskaber til at opnå dette; opfordrer til, at der lægges særlig vægt på virkningen af nye teknologier, således at det sikres, at de anvendes i hele Unionen, at de fremmer forskning og innovation, og at de øger Unionens modstandsdygtighed under hensyntagen til behovet for at kontrollere anvendelsen heraf og specifikt til;

- at analysere virkningen af kunstig intelligens (AI) på sikkerhed og forsvar, herunder ondsindet brug af denne type teknologi og medlemsstaternes brug af kunstig intelligens mod disse trusler
- at understrege betydningen af et innovativt og konkurrencedygtigt EDTIB (som er et middel til at imødekomme de behov, som medlemsstaterne og EU har fastlagt) samt til at identificere styrker og sårbarheder
- at sikre forsyningskæderne (både i og uden for EU), herunder for råstoffer, kritiske komponenter og teknologier
- at udveksle varslinger, oplysninger og trusler i realtid gennem forbindelser mellem operationelle centre;

71. opfordrer derfor EU til at tage føringen i de globale bestræbelser på at etablere et omfattende regelsæt for udvikling og brug af AI-baserede våben; opfordrer NF/HR, medlemsstaterne og Det Europæiske Råd til at vedtage en fælles holdning om autonome våbensystemer, der sikrer meningsfuld menneskelig kontrol over våbensystemers kritiske funktioner; insisterer på behovet for at indlede internationale forhandlinger om et retligt bindende instrument, som vil forbyde fuldt

Torsdag den 17. februar 2022

autonome våben; støtter arbejdet med dødbringende autonome våbensystemer inden for rammerne af konventionen om visse konventionelle våben (CCW), som i øjeblikket er det eneste internationale forum, hvor disse spørgsmål drøftes;

72. glæder sig over medlemsstaternes fornyede engagement i den fælles holdning som ændret ved Rådets afgørelse (FUSP) 2019/1560 og understreger betydningen af en grundig vurdering af ansøgninger om tilladelse til at eksportere teknologi og militært udstyr i overensstemmelse med de deri fastsatte kriterier; bemærker, at Rådets afgørelse (FUSP) 2019/1560 og de tilsvarende konklusioner af 16. september 2019 afspejler en stigende bevidsthed blandt medlemsstaterne om behovet for større gennemsigtighed og konvergens på nationalt og europæisk plan med hensyn til våbeneksport; glæder sig over bestræbelserne på at øge gennemsigtigheden af og den offentlige og parlamentariske kontrol med våbeneksport; opfordrer til, at der gøres en fælles indsats for at forbedre risikovurderinger, slutbrugerkontrol og kontrol efter afsendelse;

73. er af den klare opfattelse, at der — eftersom EU bliver stadig mere ambitiøs på forsvarsområdet — er behov for større konvergens og konsekvens i medlemsstaternes våbeneksportpolitikker; opfordrer medlemsstaterne til fuldt ud at overholde den fælles holdning 2008/944/FUSP om fælles regler for kontrol med eksport af militærteknologi og -udstyr som ændret ved Rådets afgørelse (FUSP) 2019/1560 og til nøje at gennemføre kriterium 4 om regional stabilitet; opfordrer til, at der indføres en sanktionsmekanisme mod medlemsstater, der ikke efterlever den fælles holdning;

74. noterer sig visse medlemsstaters fælles bestræbelser på at udvikle vigtige fremtidige kapaciteter uden for EU's rammer, navnlig FCAS (Future Combat Air System) og MGCS (Main Ground Combat System); fremhæver, at disse projekter er vigtige for at styrke den europæiske militære kapacitet generelt; fremhæver, at resultaterne af det første CARD identificerede modernisering og indkøb af vigtige kampvognssystemer som et fokusområde for samarbejde; henstiller, at de pågældende medlemsstater udforsker yderligere samarbejds- og finansieringsmuligheder på europæisk plan, navnlig Den Europæiske Forsvarsfond, med henblik på at udnytte den europæiske forsvarsindustri innovationspotentiale fuldt ud og opnå større stordriftsfordele; mener i denne forbindelse, at det Tempest-projekt, der ledes af Det Forenede Kongerige, og som også har deltagelse af EU-medlemsstater, er en unødvendig overlappning af FCAS, og tilskynder derfor de stater, der deltager i begge projekter, til at kombinere projekterne med det formål at opnå stordriftsfordele og sikre interoperabilitet mellem EU og Det Forenede Kongerige; understreger i denne forbindelse nødvendigheden af et tæt samarbejde mellem EU og Det Forenede Kongerige om sikkerheds- og forsvarsspørgsmål, opbygning af stærkere forsvarspartnerskaber og støtte til partnerlandenes autonomi;

Styrkelse af forsvarspartnerskaber og støtte til partnerlandenes selvstændighed

Forsvar af multilateralisme inden for våbenkontrol, nedrustning og ikke-spredning

75. opfordrer i en sammenhæng med gradvis udhuling præget af USA's og Ruslands tilbagetrækning fra Open Skies-traktaten til at støtte styrkelsen og bevarelsen af våbenkontrolarkitekturen i Europa; opfordrer til aktiv støtte og styrkelse af nedrustningsordninger og -fora i alle henseender: universel anvendelse, støtte til gennemførelsen, politisk og institutionel støtte og finansiel støtte; opfordrer Unionen til at være særlig opmærksom på CBRN-rikskoen inden for rammerne af Organisationen for Forbud mod Kemiske Våben, med særlig vægt på forbudsordningen og de konventionelle forpligtelser i henhold til konventionen om kemiske våben (CWC) og kampen mod straffrihed;

76. glæder sig over forlængelsen af den nye traktat om reduktion af strategiske våben (den nye START-traktat) og beklager ophævelsen af traktaten om afskaffelse af mellemdistancekerne-våben (INF); noterer sig spredningen af hypersoniske missiler; mener, at Den Europæiske Union bør bidrage til at forhindre et internationalt hypersonisk missilvåbenkapløb; bekræfter sin fulde støtte til EU's og dets medlemsstaters tilslutning til traktaten om ikke-spredning af kernevåben (NPT) som hjørnesteinen i den nukleare ikke-sprednings- og nedrustningsordning; gentager sin opfordring til vedtagelse af konkrete og effektive foranstaltninger på den 10. NPT-gennemgangskonference; insisterer på, at det er nødvendigt at sikre, at EU spiller en stærk og konstruktiv rolle med hensyn til at udvikle og styrke de globale regelbaserede ikke-spredningsbestræbelser og våbenkontrol- og nedrustningsstrukturen;

77. gentager sin fortsatte støtte til den fælles omfattende handlingsplan som det bedst mulige middel til at opnå garantier for ikke-spredning i Iran; hilser genoptagelsen af forhandlingerne velkommen og opfordrer alle parter til at vende tilbage til fuld overholdelse; opfordrer Unionen til at sikre, at forpligtelserne i henhold til konventionen om kemiske våben opfyldes af

Torsdag den 17. februar 2022

alle parter, og til at bekæmpe straffrihed; opfordrer EU og dets medlemsstater til at stræbe efter indgåelse af en protokol til konventionen om forbud mod biologiske våben om indførelse af kontrolmekanismer;

Styrkelse af dialogen, partnerskabet og samarbejdet inden for sikkerhed og forsvar

78. insisterer på, at Unionen bør anlægge en strategisk tilgang til sine gensidigt fordelagtige partnerskaber, der bl.a. er baseret på fælles værdier og principper om beskyttelse af Unionens interesser og dens mål om at opnå strategisk autonomi; understreger, at det er i Unionens interesse at handle sammen med partnere under fuld overholdelse af alliancer, og at strategisk autonomi er en del af den multilaterale ramme;

79. opfordrer til et endnu tættere samarbejde med internationale organisationer og navnlig med FN, herunder mellem FSFP-missioner og fredsbevarende operationer, navnlig om fælles operationsområder; understreger betydningen af samarbejde med Organisationen for Sikkerhed og Samarbejde i Europa (OSCE) om sikkerhed;

80. understreger behovet for at styrke det transatlantiske samarbejde mellem EU og USA på grundlag af et ligeværdigt partnerskab baseret på fælles værdier og mål, samtidig med at den anden parts autonomi, interesser og forhåbninger respekteres; glæder sig over etableringen af en strategisk dialog mellem EU og USA om sikkerhed og forsvar med henblik på at bidrage til et gensidigt fordelagtigt og afbalanceret transatlantisk forhold; glæder sig navnlig over de igangværende eller kommende dialoger mellem EU og USA om Kina, Rusland og den indopacifiske region; understreger partnerskabets operationelle dimension og betydningen af at sikre, at Unionens strategiske autonomi bevares, navnlig hvad angår USA's bestemmelser om international våbenhandel (ITAR); glæder sig over, at dette format er relevant for håndteringen af hybride trusler; glæder sig i denne forbindelse over inddragelsen af tredjelande i EDA på grundlag af administrative aftaler, forudsat at inddragelsen ledsages af retligt bindende modydelser og garantier, som vil beskytte Unionens og medlemsstaternes forsvars- og sikkerhedsinteresser; beklager den kendsgerning, at EU's allierede knap er blevet hørt eller oplyst om tilbagetrækningen fra Afghanistan og om den trilaterale sikkerhedspagt (AUKUS); understreger, at dette endnu en gang bør minde EU om, at der for at blive en global aktør for fred er et presserende behov for at arbejde på sin forsvarspolitik;

81. påpeger, at det nødvendige samarbejde med NATO, der er nedfældet i artikel 42, stk. 2, i den nordatlantiske traktat, skal udvikles under behørig hensyntagen til NATO's og EU's særlige karakteristika og roller og under fuld hensyntagen til begge organisationers beslutningsautonomi; slår til lyd for et stærkere NATO, der støttes af en stærkere Europæisk Union (den europæiske søjle i NATO), og ønsker, at der sker en meget håndgribelig udvikling i partnerskabet mellem EU og NATO, især i lyset af truslernes voksende hybride karakter, som bør omfatte ikkemilitære parametre i den strategiske konkurrence i fredstid; anerkender, at Den Europæiske Union i forbindelse med nye trusler på europæisk jord såsom desinformation, tyveri af intellektuel ejendom, økonomisk tvang eller cybersabotage er ved at styrke sine kapaciteter med henblik på at blive en sikkerhedsgarant; understreger, at den nuværende strategiske situation nødvendiggør, at NATO utvetydigt støtter europæiske forsvarsinitiativer, herunder kapacitet, samtidig med at hver organisations prærogativer respekteres; minder om betydningen af fuldt ud at gennemføre »Berlin Plus«-aftalen og af at udveksle klassificerede dokumenter mellem de to organisationer; mener, at det arbejde, der udføres parallelt med både EU's strategiske kompas og den forventede ajourføring af NATO's strategiske koncept, udgør en enestående mulighed for at fastlægge klare prioriteter og sammenhænge såvel som yderligere synergier med henblik på at styrke de transatlantiske bånd og øget samarbejde mellem EU og NATO; opfordrer i denne forbindelse til, at NATO's nye strategiske koncept tager højde for og forbindes med EU's strategiske kompas; anerkender NATO's rolle som hjørnestenen i den kollektive sikkerhed for de medlemsstater, der også er NATO-medlemmer; bemærker imidlertid med bekymring, at dybe og vedvarende forskelle med én NATO-allieret, der ikke er medlem af EU, hæmmer samarbejdet mellem de to organisationer og underminerer solidariteten mellem medlemsstaterne, navnlig i det strategiske østlige Middelhavsområde; ser frem til den nye fælles erklæring mellem EU og NATO;

82. bemærker den potentielle eksponentielle stigning i truslerne fra ekstremister efter NATO's tilbagetrækning og Talebans efterfølgende overtagelse i Afghanistan; opfordrer til, at der gøres grundige overvejelser om erfaringerne fra Afghanistan, og til, at der udarbejdes en aktiv strategi i regionen, der skal afbøde konsekvenserne af, at Afghanistan er blevet en ny og sikker grobund for ekstremisme og terrorisme; bekræfter, at der skal gøres alt for at beskytte afghanernes sikkerhed og menneskerettigheder og for at beskytte dem mod vold, forfølgelse og drab; understreger behovet for at

Torsdag den 17. februar 2022

fortsætte evakueringen, navnlig af dem, der har arbejdet for EU; bemærker, at tilbagetrækningen fra Afghanistan har understreget behovet for, at EU øger sin andel af ansvaret for den globale sikkerhed og bidrager meningsfuldt til at styrke sine kapaciteter;

83. opfordrer til, at der knyttes tættere forbindelser med de demokratiske stater i den indopacifiske region og inden for specifikke politikområder (cybersikkerhed, hybride trusler, maritime anliggender, våbenkontrol osv.) med Sammenlutningen af Sydøstasiatiske Nationer (ASEAN) og med latinamerikanske partnere; fremhæver de sikkerhedsmæssige udfordringer i den indopacifiske region, som er af væsentlig interesse for EU; bemærker med stigende bekymring Kinas støt voksende våbenopbygning og militære stilling, navnlig den rapporterede testaffyring af et hypersonisk missil og de stigende krænkelse af Taiwans luftforsvarsidentifikationszone; opfordrer alle berørte parter til at løse deres uoverensstemmelser ved hjælp af fredelige midler og til at nedtrappe spændingerne såvel som til at afstå fra at træffe ensidige foranstaltninger, der ændrer status quo; opfordrer alle parter til at overholde principperne i folkeretten, navnlig UNCLOS; fremhæver den voksende relevans af desinformation fra den indopacifiske region, som truer med at undergrave EU's aktiviteter i regionen, og opfordrer derfor Rådet og Kommissionen til at tackle denne udfordring på samme måde som desinformation fra EU's østlige regioner; bemærker med alvorlig bekymring den seneste magtdemonstration og de stigende spændinger i regionale hotspots såsom Det Syd- og Østkinesiske Hav og Taiwanstrædet; understreger, at fred og stabilitet i den indopacifiske region er af stor betydning for EU og dets medlemsstater; udtrykker dyb bekymring over Kinas fortsatte militære manøvrer i Taiwanstrædet, herunder dem, der er rettet mod Taiwan eller som finder sted i Taiwans luftforsvarsidentifikationszone; opfordrer Kina til at afstå fra denne militære sabelraslen, som udgør en alvorlig trussel mod freden og stabiliteten i Taiwanstrædet og i den indopacifiske region; gentager, at der fra begge sider er behov for dialog uden tvang eller destabiliserende taktikker; understreger sin modstand mod enhver ensidig foranstaltning, der kan underminere status quo i Taiwanstrædet, og at enhver ændring af forbindelserne mellem det kinesiske fastland og Taiwan ikke må ske mod de taiwanske borgers vilje; fremhæver, at Kinas stadig mere krigeriske holdning over for visse stater og territorier giver anledning til bekymring; understreger, at EU bør foretage en vurdering af de mulige konsekvenser af en regional konflikt for EU's sikkerhed, herunder hvordan EU bør reagere på en forværring af sikkerhedssituationen i og uden for den indopacifiske region; glæder sig over de igangværende drøftelser om Japans deltagelse i EUTM Mali og EUTM Mozambique og om Indiens deltagelse i afrikanske FSFP-operationer og -missioner;

84. glæder sig over undertegnelsen af den strategiske militære og forsvarsrelaterede samarbejdsaftale mellem Grækenland og Frankrig som et positivt skridt hen imod europæisk strategisk autonomi og oprettelsen af en ægte og velfungerende europæisk forsvarsunion; slår til lyd for øget samarbejde med partnerlandene i Middelhavsområdet for at bekæmpe ekstremisme, terrorisme, ulovlig handel med våben og menneskehandel;

85. understreger den geopolitiske betydning af, at Unionen påtager sig hovedansvaret for sin regionale stabilitet, sikkerhed og velstand og forhindrer destabiliserende processer i EU's østlige og sydlige nabolande og i Arktis; anerkender den voksende politiske, økonomiske, miljømæssige, sikkerhedsmæssige og strategiske værdi af polarcirklen; opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at fortsætte samarbejdet med Arktisk Råd om alle spørgsmål af interesse for EU og til at udvikle en samlet strategi for regionen; bemærker de nye sikkerhedsudfordringer i Arktis som følge af det ændrede miljø og den voksende geopolitiske interesse i regionen; understreger behovet for at medtage EU's politik for Arktis i FSFP; understreger, at EU skal have en klar vision for sin rolle i forbindelse med arktiske sikkerhedsspørgsmål og indgå i et effektivt samarbejde med NATO; understreger behovet for at bevare Arktis som et område med fredeligt samarbejde og advarer mod yderligere militarisering i regionen;

86. anerkender FSFP's vigtige rolle i de østlige nabolande; støtter en uddybning af det militære og sikkerhedsmæssige samarbejde med landene i Det Østlige Partnerskab med det formål at opretholde stabiliteten ved Unionens grænser; gentager sin opfordring til, at EU spiller en mere aktiv rolle i forbindelse med den fredelige løsning af igangværende konflikter og forebyggelsen af fremtidige konflikter i regionen; opfordrer til, at der ydes støtte til landene i Det Østlige Partnerskab, og til, at interesserede lande i Det Østlige Partnerskab inddrages i aktiviteterne i Det Europæiske Center for Imødegåelse af Hybride Trusler; opfordrer til, at der oprettes en EU-plattform for strategisk kommunikation og samarbejde med Det Østlige Partnerskab, der skal behandle spørgsmål vedrørende bekæmpelse af desinformation med henblik på at forbedre modstandsdygtigheden i de østlige partnerskabslande;

87. anerkender Georgiens, Republikken Moldovas og Ukraines bidrag til FSFP-missioner og -operationer; støtter et tættere forsvars- og sikkerhedssamarbejde med disse værdsatte partnere;

Torsdag den 17. februar 2022

88. gentager sin skarpe fordømmelse af Ruslands aggressive adfærd over for Ukraine, navnlig den betydelige militære opbygning ved den ukrainske grænse og i Donbass, den besatte Krimhalvø og Belarus, den fortsatte finansielle og militære støtte til væbnede grupperinger i Donbass, den ulovlige besættelse af Den Autonome Republik Krim og byen Sevastopol, blokaden af Det Asovsk Hav og de gentagne cyberangreb og andre hybride anslag mod Ukraine; understreger, at Ruslands militære opbygning og gentagne brud på våbenhvilen udgør en trussel mod freden, stabiliteten og sikkerheden i Europa; opfordrer den russiske regering til at trække sine tropper tilbage fra den ukrainske grænse og ophøre med sin truende adfærd over for sine nabolande; minder om, at Normandietformatet og Minsktaalerne I og II er de eneste diplomatiske initiativer, der har til formål at sætte en stopper for fjendtlighederne mellem Ukraine og de russiskstøttede separatister i Donetsk og Luhansk, og efterlyser støtte til bestræbelser på at genoptage forhandlingerne inden for rammerne af Normandietformatet og opnå håndgribelige resultater; roser den betydelige indsats, der er gjort for at opretholde et intenst samarbejde mellem EU, dets medlemsstater og USA og mellem medlemsstaterne i denne situation; opfordrer til øget og troværdig militær og sikkerhedsmæssig bistand til Ukraine i overensstemmelse med landets behov, herunder ved at mobilisere den europæiske fredsfacilitet; tilskynder medlemsstaterne til at øge deres bilaterale militære og sikkerhedsmæssige bistand til Ukraine; anerkender det første møde i cyberdialogen mellem EU og Ukraine og er rede til om nødvendigt at bakke op om en forøgelse af EU's cybersikkerhedsbistand til Ukraine; glæder sig over iværksættelsen af dialogen mellem EU og Ukraine om cybersikkerhed og slår til lyd for et lignende engagement med andre interesserede østlige partnerskabslande;

89. beklager manglen på et sikkerheds- og forsvarssamarbejde mellem Det Forenede Kongerige og EU som følge af den britiske regerings manglende interesse og på trods af de forsikringer, der gives i den politiske erklæring, hvori rammerne for de fremtidige forbindelser mellem EU og Det Forenede Kongerige er fastlagt; understreger behovet for en aftale om udenrigspolitik og sikkerhedssamarbejde mellem EU og Det Forenede Kongerige for bedre at kunne tackle fælles globale sikkerhedsudfordringer; opfordrer den britiske regering til at indlede forhandlinger om etablering af et stærkt samarbejde om udenrigspolitik, sikkerhed, forsvar og kapacitetsudvikling; opfordrer til, at der opbygges et tættere samarbejde og et stærkere partnerskab med relevante afrikanske organisationer, såsom Den Afrikanske Union, ECOWAS, Southern African Development Committee (SADC), G5 Sahel, Det Panafrikanske Parlament, som fremmer en større parlamentarisk rolle i Afrika; opfordrer endvidere EU til at stå fast ved sine tilsagn fra det fjerde topmøde mellem EU og Afrika om at støtte økonomisk og politisk stabilitet og om yderligere at støtte den afrikanske beredskabsstyrkes kapaciteter; fremhæver i betragtning af konflikternes cykliske karakter i regionen behovet for et større politisk engagement med de regeringer, der støttes af EU, med henblik på at sikre større gennemsigtighed, bekæmpe korrupsion, fremme inklusivitet og samarbejde med borgerne i et forsøg på at bremse eksplosionen af væbnede og etniske konflikter i Afrika;

90. slår til lyd for samarbejde om uddannelse og militær kapacitetsopbygning med partnerlande, der er svækket af konflikter eller regionale trusler eller er mål for ondsindet udenlandsk indblanding;

91. anerkender betydningen af stigningen i ulovlige pengestrømme til skattely og den risiko, de udgør i form af øget militarisering, finansiering af terroraktiviteter og forværring af den globale ustabilitet; opfordrer til, at der træffes flere foranstaltninger til at dæmme op for hvidvaskning af penge og for at styrke partnere, navnlig i Afrika og Latinamerika, ved hjælp af mekanismer til at dæmme op for uklare finansielle transaktioner, der involverer myndigheder i skattely;

Forbedring af den europæiske styring af FSFP

92. glæder sig over, at Generaldirektoratet for Forsvarsindustri og Rummet (GD DEFIS) har indledt sine aktiviteter; glæder sig over meddelelsen om, at der vil blive afholdt et europæisk forsvarstopmøde i begyndelsen af 2022, samt over, at formanden for Det Europæiske Råd erklærede 2022 for året for europæisk forsvar; forventer, at begge initiativer vil sætte nyt skub i den videre udvikling af den europæiske forsvarsunion; opfordrer borgerne, den akademiske verden, civilsamfundsorganisationer og den private sektor til at give udtryk for deres forventninger til FSFP-arkitektur, fred, forsvar, sikkerhedsdagsordenen, det strategiske kompas og EU's rolle i verden i løbet af konferencen om Europas fremtid; opfordrer EU-institutionerne til at tage hånd om sådanne forventninger ved at omsætte dem til konkrete forslag og tiltag; understreger betydningen af at forbedre de værktøjer, der er til rådighed for civilsamfundet, og som sikrer dets meningsfulde inddragelse i udformningen af og tilsynet med forsvarspolitik; opfordrer til, at der nedsættes et fuldt udbygget sikkerheds- og forsvarsudvalg i Parlamentet, og til, at der gives fast form til et EU-Ministerråd af forsvarsministre;

Torsdag den 17. februar 2022

93. minder om den rolle, som Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik spiller; opfordrer medlemsstaterne til at evaluere reformen af beslutningsprocessen, navnlig artikel 31 i TEU, som udvider afstemninger med kvalificeret flertal til at omfatte EU's udenrigs- og sikkerhedspolitik på områder, der vedrører FSFP, samt undersøger den fulde anvendelse af »passerellebestemmelserne« og anvendelsesområdet for artikler, der styrker EU's solidaritet og gensidige bistand i krisetider;

94. påpeger, at Parlamentet bør høres på forhånd og behørigt informeres om planlægningen og ændringen af FSFP-missioner og deres eventuelle afslutning; understreger behovet for, at Parlamentet inddrages aktivt i evalueringen af FSFP-missioner og -operationer med henblik på at styrke deres gennemsigthed og deres politiske og offentlige støtte; mener, at der bør tages behørigt hensyn til dets henstillinger; er fast besluttet på at udøve sin kontrolfunktion fuldt ud for så vidt angår instrumentet et globalt Europa, navnlig dets freds- og sikkerhedsdimension, og i forbindelse med gennemførelsen af Den Europæiske Forsvarsfond;

95. understreger behovet for at udvikle et stadig tættere samarbejde med de nationale parlamenter om FSFP-spørgsmål med henblik på at styrke ansvarligheden, kontrollen og forsvarsdiplomatiets;

96. understreger, at Parlamentet regelmæssigt bør informeres og høres om gennemførelsen af PESCO i betragtning af dets nødvendige sammenhæng med de forskellige finansielle FSFP-instrumenter, navnlig Den Europæiske Forsvarsfond, som er underlagt Parlamentets kontrol;

97. insisterer på betydningen af effektive sammenhænge mellem forskellige EU-forvaltningsstrukturer (Kommissionen, EU-Udenrigstjenesten, EDA osv.) og behovet for at fremme gode forbindelser med Europa-Parlamentet, som er det eneste organ, der repræsenterer EU-borgerne, i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i traktaterne;

98. vil lægge særlig vægt på at sikre, at de militære spørgsmåls særlige karakter afspejles bedre i EU-retten; minder i denne forbindelse om, at Parlamentet går ind for at bevare militærets status, som opfylder de meget specifikke krav, der gælder for det militære hverv, og udgør en garanti for de væbnede styrkers effektivitet i hver enkelt medlemsstat; opfordrer til, at efterretningstjenesternes interventionskapacitet bevares, da disse tjenester ikke kan udføre deres opgave med at beskytte den nationale sikkerhed, hvis de ikke har adgang til forbindelsesdata, der som en forebyggende foranstaltning vil blive opbevaret i sin helhed i et tilstrækkeligt tidsrum under tilsyn af de nationale domstole og den europæiske menneskerettighedskonvention; noterer sig Rådets vedtagelse af sin generelle indstilling til pakken om det fælles europæiske luftrum; minder om behovet for at beskytte medlemsstaternes suverænitet og de europæiske væbnede styrkers handlefrihed; minder i forbindelse med levering af tjenesteydelser om de nationale sikkerhedskrav vedrørende tilgængelighed, pålidelighed og integritet af data og insisterer på, at medtagelsen af militære beskyttelsesklausuler i EU's forordninger bør gøre det muligt at imødegå denne dobbelte udfordring;

o

o o

99. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Det Europæiske Råd, Rådet, næstformanden i Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, formanden for Europa-Kommissionen og kompetente kommissærer såsom kommissæren for det indre marked, FN's generalsekretær, NATO's generalsekretær, EU's agenturer på rumfarts-, sikkerheds- og forsvarsområdet samt medlemsstaternes regeringer og parlamenter.

Torsdag den 17. februar 2022

P9_TA(2022)0041

Menneskerettigheder og demokrati i verden — årsberetning 2021**Europa-Parlamentets beslutning af 17. februar 2022 om menneskerettigheder og demokrati i verden og Den Europæiske Unions politik på området — årsberetning 2021 (2021/2181(INI))**

(2022/C 342/15)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder,
- der henviser til den europæiske menneskerettighedskonvention,
- der henviser til artikel 2, 3, 8, 21 og 23 i traktaten om Den Europæiske Union (TEU),
- der henviser til artikel 17 og 207 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF),
- der henviser til verdenserklæringen om menneskerettigheder og andre FN-traktater og -instrumenter om menneskerettigheder,
- der henviser til den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder,
- der henviser til FN's konvention om forebyggelse af og straf for folkedrab fra 1948 og FN's Menneskerettighedsråds resolution 43/29 af 22. juni 2020 om forebyggelse af folkedrab,
- der henviser til FN's konvention om afskaffelse af alle former for diskrimination imod kvinder af 18. december 1979,
- der henviser til erklæringen om afskaffelse af alle former for intolerance og forskelsbehandling på grundlag af religion eller tro, proklameret i FN's Generalforsamlings resolution 36/55 af 25. november 1981,
- der henviser til FN's erklæring af 18. december 1992 om rettigheder for personer, der tilhører nationale eller etniske, religiøse eller sproglige minoriteter,
- der henviser til FN's erklæring om menneskerettighedsforkæmpere, der blev vedtaget ved konsensus den 10. december 1998,
- der henviser til FN's konvention af 20. november 1989 om barnets rettigheder og de to valgfrie protokoller hertil, der blev vedtaget den 25. maj 2000,
- der henviser til FN's våbenhandelstraktat om eksport og eksportvurdering og til EU-adfærdskodeksen for våbeneksport,
- der henviser til Beijingerklæringen fra september 1995,
- der henviser til Europarådets konventioner om beskyttelse af menneskerettigheder og menneskelig værdighed i forbindelse med anvendelsen af biologi og medicin (CETS nr. 164), der blev vedtaget den 4. april 1997, og protokollerne hertil, om indsatsen mod menneskehandel (CETS nr. 197), vedtaget den 16. maj 2005, og om beskyttelse af børn mod seksuel udnyttelse og seksuelt misbrug (CETS nr. 201), der blev vedtaget den 25. oktober 2007,
- der henviser til Europarådets konvention af 11. maj 2011 til forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet («Istanbulkonventionen»), som ikke er blevet ratificeret af alle medlemsstater,

Torsdag den 17. februar 2022

- der henviser til Europarådets protokol nr. 6 til den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder vedrørende afskaffelse af dødsstraf,
- der henviser til Rådets forordning (EU) 2020/1998 af 7. december 2020 om restriktive foranstaltninger over for alvorlige krænkelse af menneskerettighederne ⁽¹⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/821 af 20. maj 2021 om en EU-ordning for kontrol med eksport, mæglervirksomhed, teknisk bistand, transit og overførsel i forbindelse med produkter med dobbelt anvendelse ⁽²⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/947 af 9. juni 2021 om oprettelse af instrumentet for naboskab, udviklingssamarbejde og internationalt samarbejde — et globalt Europa ⁽³⁾,
- der henviser til EU-handlingsplanen om menneskerettigheder og demokrati 2020-2024, som blev vedtaget af Rådet den 18. november 2020,
- der henviser til FN's generalsekretærs opfordring til handling til fremme af menneskerettigheder,
- der henviser til Rådets konklusioner af 16. november 2015 om EU's støtte til retsopgør i en overgangsperiode,
- der henviser til Rådets konklusioner af 17. februar 2020 om EU's prioriteter i FN's menneskerettighedsfora i 2020 og Rådets konklusioner af 22. februar 2021 om EU's prioriteter i FN's menneskerettighedsfora i 2021,
- der henviser til Rådets konklusioner af 13. juli 2020 om EU's prioriteter i De Forenede Nationer og på FN's Generalforsamlings 75. samling i september 2020 — september 2021 og af 12. juli 2021 om EU's prioriteter i De Forenede Nationer på FN's Generalforsamlings 76. samling i september 2021 — september 2022,
- der henviser til 2030-dagsordenen for bæredygtig udvikling, der blev vedtaget den 25. september 2015, særlig mål nr. 1, 4, 5, 8 og 10,
- der henviser til FN's Sikkerhedsråds resolution 1325, 1820, 1888, 1889, 1960, 2106, 2122 og 2242 om kvinder, fred og sikkerhed,
- der henviser til FN's Generalforsamlings resolutioner af 28. maj 2019 om den internationale mindededag for ofre for vold på grundlag af religion eller tro og af 19. december 2017 om den internationale mindededag for og bekæmpelse af terrorofre,
- der henviser til rapporten af 17. maj 2019 fra FN's særlige rapportør om retten til frit at deltage i fredelige forsamlinger og til foreningsfrihed om udøvelsen af disse rettigheder i den digitale tidsalder,
- der henviser til informationsnotatet fra FN's særlige rapportør om retten til frit at deltage i fredelige forsamlinger og til foreningsfrihed om strategiske retssager mod offentlig deltagelse og retten til forsamlings- og foreningsfrihed,
- der henviser til rapporten af 28. maj 2019 fra FN's særlige rapportør om fremme og beskyttelse af retten til menings- og ytringsfrihed om overvågningsindustriens negative indvirkning på ytringsfriheden,
- der henviser til EU's handlingsplan om ligestilling mellem kønnene og styrkelse af kvinders indflydelse og status i eksterne forbindelser 2021-2025 (EU's kønshandlingsplan III),

⁽¹⁾ EUT L 410 I af 7.12.2020, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 206 af 11.6.2021, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 209 af 14.6.2021, s. 1.

Torsdag den 17. februar 2022

- der henviser til EU-strategien for børns rettigheder (2021-2024),
- der henviser til menneskerettighedserklæringen fra Europarådets menneskerettighedskommissær af 27. oktober 2020 med titlen »Tiden er inde til at træffe tiltag mod strategiske retssager mod offentligt engagement«,
- der henviser til de reviderede retningslinjer fra Rådet af 16. september 2019 om en EU-politik over for tredjelande om tortur og anden grusom, inhuman og nedværdigende behandling eller straf,
- der henviser til EU's retningslinjer vedrørende fremme og beskyttelse af religions- og trosfrihed af 24. juni 2013,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 12. september 2012 med titlen »Demokratiets rødder og bæredygtige udvikling: EU's engagement i civilsamfundet på området eksterne forbindelser« (COM(2012)0492),
- der henviser til den fælles meddelelse fra Kommissionen og Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik af 8. april 2020 om EU's globale svar på covid-19-krisen (JOIN(2020)0011),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 23. september 2020 om en ny pagt om migration og asyl (COM(2020)0609),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 12. november 2020 med titlen »En Union med lige muligheder: Strategi for ligestilling af LGBTIQ-personer 2020-2025« (COM(2020)0698),
- der henviser til den fælles meddelelse af 17. februar 2021 fra Kommissionen og Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik om styrkelse af EU's bidrag til regelbaseret multilateralisme (JOIN(2021)0003),
- der henviser til EU's årsberetning om menneskerettigheder og demokrati i verden for 2020,
- der henviser til sin beslutning af 3. juli 2018 om krænkelse af oprindelige folks rettigheder rundt om i verden, herunder land grabbing ⁽⁴⁾,
- der henviser til sin beslutning af 15. januar 2019 om EU's retningslinjer og mandatet for EU's særlige udsending til fremme af religions- og trosfrihed uden for EU ⁽⁵⁾,
- der henviser til sin beslutning af 23. oktober 2020 om ligestilling mellem kønnene i EU's udenrigs- og sikkerhedspolitik ⁽⁶⁾,
- der henviser til sin beslutning af 20. januar 2021 om menneskerettigheder og demokrati i verden og Den Europæiske Unions politik på området — årsberetning 2019 ⁽⁷⁾, samt til sine tidligere beslutninger om tidligere årsberetninger,
- der henviser til sin beslutning af 10. marts 2021 med henstillinger til Kommissionen om virksomheders due diligence og virksomhedsansvar ⁽⁸⁾,
- der henviser til sin beslutning af 19. maj 2021 om klimaændringernes indvirkning på menneskerettighederne og miljøforkæmpers rolle i denne sag ⁽⁹⁾,
- der henviser til beslutningen af 16. september 2021 med henstillinger til Kommissionen om at klarlægge kønsbaseret vold som et nyt kriminalitetsområde som omhandlet i artikel 83, stk. 1, i TEUF ⁽¹⁰⁾,

⁽⁴⁾ EUT C 118 af 8.4.2020, s. 15.

⁽⁵⁾ EUT C 411 af 27.11.2020, s. 30.

⁽⁶⁾ EUT C 404 af 6.10.2021, s. 202.

⁽⁷⁾ EUT C 456 af 10.11.2021, s. 94.

⁽⁸⁾ EUT C 474 af 24.11.2021, s. 11.

⁽⁹⁾ EUT C 15 af 12.1.2022, s. 111.

⁽¹⁰⁾ Vedtagne tekster, P9_TA(2021)0388.

Torsdag den 17. februar 2022

- der henviser til alle sine beslutninger fra 2020 og 2021 om tilfælde af krænkelse af menneskerettighederne, demokratiet og retsstatsprincippet (såkaldte uopsættelige beslutninger) i henhold til forretningsordenens artikel 144,
  - der henviser til sin Sakharovpris for tankefrihed, som i 2020 blev tildelt den demokratiske opposition i Belarus og i 2121 til Aleksej Navalnyj,
  - der henviser til definitionen af en civilsamfundsorganisation i glossariet fra resuméer af EU-lovgivningen,
  - der henviser til EU's rammepolitik om støtte til retsopgør i en overgangsperiode,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 54,
  - der henviser til udtalelse fra Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling,
  - der henviser til betænkning fra Udenrigsudvalget (A9-0353/2021),
- A. der henviser til, at Den Europæiske Union bygger på værdierne respekt for den menneskelige værdighed, frihed, demokrati, ligestilling, retsstaten og respekt for menneskerettighederne, som fastsat i artikel 2 i TEU; der henviser til, at ingen skal retsforfølges eller chikaneres på nogen måde på grund af deres involvering i aktiviteter for at fremme menneskerettigheder eller demokrati; der henviser til, at det at bringe kritiske røster til tavshed og begrænse offentlighedens deltagelse og adgang til information har en direkte indvirkning på menneskerettigheder og demokrati;
- B. der henviser til, at de alvorlige trusler mod multilateralisme og folkeretten, som ses i øjeblikket, kræver, at EU spiller en endnu mere engageret rolle med hensyn til at fremme og beskytte menneskerettighederne i hele verden; der henviser til, at EU's politikker og tiltag i forbindelse med menneskerettigheder bør føre til mere assertive, beslutsomme og effektive foranstaltninger med støtte fra alle de instrumenter, det har til rådighed; der henviser til, at EU til stadighed bør undersøge de bedste måder at handle effektivt på ved at anvende de mest hensigtsmæssige instrumenter til at imødegå krænkelse af og overgreb på menneskerettighederne på verdensplan og bør foretage en regelmæssig vurdering af sin menneskerettighedsværktøjskasse med henblik herpå;
- C. der henviser til, at Europa-Parlamentet har en afgørende position som en stærk EU-institution med hensyn til at forsvare menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder og som en stærk fortalere for menneskerettighedsforkæmpere fra hele verden;
- D. der henviser til, at EU-handlingsplanen om menneskerettigheder og demokrati 2020-2024 er en køreplan for EU's prioriteter på menneskerettighedsområdet, som bør stå i centrum for alle EU's eksterne politikker; der henviser til, at EU for effektivt at fremme menneskerettighederne i verden skal sikre sammenhæng mellem sine forskellige interne og eksterne politikker;

Generelle udfordringer og politiske værktøjer

1. er yderst foruroliget over de udfordringer for menneskerettigheder og demokrati, der har ført til en svækket beskyttelse af demokratisk styring og demokratiske institutioner og de universelle menneskerettigheder samt et indskrænket råderum for civilsamfundet, og som kan iagttages over hele verden; understreger forbindelsen mellem retsstatsprincippet, demokrati og krænkelse af menneskerettighederne; opfordrer EU og dets medlemsstater til at gøre en mere samordnet indsats for at håndtere udfordringerne for menneskerettighederne på verdensplan, både individuelt og i samarbejde med ligesindede internationale partnere, herunder FN; opfordrer EU og dets medlemsstater til at gå foran med et godt eksempel og optræde som en virkelig global leder inden for fremme og beskyttelse af menneskerettigheder, ligestilling mellem kønnene og retsstatsprincippet og til kraftigt at stå vagt over for angreb på principperne om menneskerettighedernes universalitet, umistelighed, udelelighed, indbyrdes afhængighed og indbyrdes forbundethed;
2. understreger den betydning, som både det nye instrument for naboskab, udviklingssamarbejde og internationalt samarbejde (NDICI — et globalt Europa) og EU-handlingsplanen om menneskerettigheder og demokrati 2020-2024 har for dette mål; minder om, at anvendelse af afstemning med kvalificeret flertal i Rådet i forbindelse med menneskerettigheds-spørgsmål ville resultere i en mere effektiv og proaktiv EU-udenrigs- og sikkerhedspolitik og ville styrke samarbejdet om spørgsmål af central strategisk interesse for EU og samtidig ville afspejle EU's grundlæggende værdier; understreger behovet for at nå frem til fælles holdninger og konsensus blandt medlemsstaterne; understreger betydningen af, at medlemsstaterne tager ejerskab for EU's handlingsplan og rapporterer offentligt om deres indsats i henhold til dette strategiske dokument; opfordrer nationale og regionale parlamenter, nationale menneskerettighedsinstitutioner og lokale civilsamfundsorganisationer til at samarbejde med deres myndigheder på medlemsstatsniveau om deres bidrag til gennemførelsen af EU's eksterne menneskerettighedspolitik;

Torsdag den 17. februar 2022

3. er dybt bekymret over det stigende antal illiberale demokratier og autokratiske regimer, som for første gang i 20 år er i flertal på verdensplan, og som forsøger at undertrykke deres eget folk og svække frihed, demokratisk regeringsførelse og internationale normer; opfordrer EU og medlemsstaterne til at gøre fuld brug af de redskaber, de har til rådighed, herunder deres økonomiske indflydelse i de gensidige handelsforbindelser, til at udvikle mere ambitiøs støtte til frihed, god regeringsførelse, retsstatsprincippet og demokratiske institutioner samt til at bidrage til at sikre plads til civilsamfundet globalt;

4. opfordrer EU til fortsat at intensivere sit samarbejde med USA og andre ligesindede demokratiske partnere for at støtte frihed og demokrati i hele verden og til at presse autoritære og totalitære regimer; opfordrer til, at der vedtages nye internationale redskaber og instrumenter til at forsvare demokratiet; opfordrer Kommissionen til at revidere, ajourføre og videreudvikle EU's statsopbygningsprogrammer, øge deres effektivitet og forbedre bæredygtigheden af de opnåede resultater;

5. understreger, at den ambitiøse forpligtelse og retorik i EU's eksterne menneskerettighedspolitik kræver, at det er konsekvent og går foran med et godt eksempel for at undgå at dets troværdighed undergraves, når det modsætter sig den globale demokratiske tilbagegang; opfordrer med henblik herpå EU til at være særlig opmærksom på at vurdere og forebygge krænkelse i forbindelse med sine egne politikker, projekter og finansiering i tredjelande og til at sikre deres gennemsigtighed for at undgå inkonsekvente tilgange til sammenlignelige menneskerettighedssituationer i hele verden og til at oprette en klagemekanisme for dem, hvis rettigheder kan være blevet krænkede af EU's aktiviteter;

6. understreger, at det er vigtigt, at EU støtter mægling og valgprocesser gennem sin bistand til nationale observatører og gennem valgobservationsmissioner, hvor Parlamentet spiller en aktiv rolle; understreger betydningen af at sikre det højeste beskyttelsesniveau for indenlandske valgobservatører og opfordrer til yderligere støtte i denne henseende; fremhæver behovet for en effektiv opfølgning af rapporter og henstillinger for disse missioner med henblik på at styrke de demokratiske standarder og lette fremtidige fredelige demokratiske overgangsprocesser i de berørte lande; minder om Parlamentets politiske mæglingsværktøjer, som kan udvikles yderligere for at bidrage til denne overordnede tilgang; understreger betydningen af, at næstformanden i Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik (NF/HR) og Tjenesten for EU's Optræden Udadtil (EU-Udenrigstjenesten) fortsat forelægger de rapporter, der er udarbejdet af de sonderende missioner, for Europa-Parlamentet i god tid og i overensstemmelse med den aftalte praksis;

7. opfordrer EU til at arbejde tæt sammen med nationale og internationale organisationer såsom Organisationen for Sikkerhed og Samarbejde i Europa (OSCE), Europarådet og de organisationer, der har godkendt erklæringen om principperne for international valgobservation, for effektivt at udpege hindringer for alle kandidaters valgkampagner, valgsvindel, uregelmæssigheder i forbindelse med stemmeafgivelse og forfølgelse af frie medier for deres rapportering om valgprocesser;

8. understreger, at Europa-Parlamentet bør stræbe efter en mere effektiv kommunikation om beskyttelse af menneskerettighederne, herunder ved at oversætte sine uopsættelige beslutninger om menneskerettighedskrænkelser til de lokale sprog i de berørte lande og offentliggøre og distribuere dem i overensstemmelse hermed;

Det tematiske program for menneskerettigheder og demokrati

9. minder om, at respekt for menneskerettighederne, demokratiet og retsstatsprincippet er et overordnet mål for hele instrumentet for naboskab, udviklingssamarbejde og internationalt samarbejde — et globalt Europa, jf. forordningens artikel 3 (mål for instrumentet); understreger betydningen af det tematiske program for menneskerettigheder og demokrati, der er vedtaget under instrumentet for naboskab, udviklingssamarbejde og internationalt samarbejde — et globalt Europa, for at beskytte menneskerettigheder og fremme frihed og demokrati hele verden;

10. gentager, at diversificering og maksimering af finansieringsordninger og -mekanismer for civilsamfundsaktører under instrumentet for naboskab, udviklingssamarbejde og internationalt samarbejde — et globalt Europa er væsentlige elementer og bør fremmes ved at tage hensyn til disse aktørers særlige karakteristika og sikre, at hverken deres råderum eller antallet af potentielle samtalepartnere begrænses, ud over at fortsætte arbejdet hen imod større autonomi i det civile rum i overensstemmelse med princippet om udviklingsvenlig politikkoherens; opfordrer til, at niveauet for og fleksibiliteten i finansieringen af civilsamfundet og menneskerettighedsforkæmpere under det tematiske instrumentet for naboskab, udviklingssamarbejde og internationalt samarbejde — et globalt Europa om menneskerettigheder og demokrati, herunder til ProtectDefenders.eu og Den Europæiske Demokratifond, afspejler alvoren af den aktuelle illiberale tilbagegang og indskrænkningen af civilsamfundets spillerum i hele verden;

Torsdag den 17. februar 2022

11. opfordrer til større gennemsigtighed med hensyn til menneskerettighedsbestemmelser i finansieringsaftaler under instrumentet for naboskab, udviklingssamarbejde og internationalt samarbejde — et globalt Europa og til en præcisering af mekanismen og kriterierne for suspension af sådanne aftaler i tilfælde af en krænkelse af menneskerettighederne, de demokratiske principper og retsstatsprincippet og i alvorlige tilfælde af korruption; opfordrer Kommissionen til strengt at afholde sig fra at udbetale budgetstøtte til tredjelandes regeringer som en operationel metode til ydelse af bistand i lande, der oplever udbredte krænkelser af menneskerettighederne og undertrykkelse af menneskerettighedsforkæmpere;

12. glæder sig over den strategiske dialog mellem Kommissionen og Parlamentet om alle komponenter i instrumentet for naboskab, udviklingssamarbejde og internationalt samarbejde — et globalt Europa og opfordrer Kommissionen til fuldt ud at tage hensyn til Parlamentets input vedrørende menneskerettighedsprioriteterne, både i det tematiske program og i alle de geografiske programmer; understreger, at instrumentets fulde virkning kun kan opnås, hvis menneskerettighedsdagsordenen strømlines ind i alle EU's eksterne politikker og programmer, hvis dette er i overensstemmelse med EU's interne politikker, og hvis EU opfattes som en troværdig international aktør, der er engageret i at forsvare og fremme menneskerettighederne;

13. roser det arbejde, som Den Europæiske Demokratifond har gjort for at støtte civilsamfundet og frie medier i EU's sydlige og østlige nabolande samt Vestbalkan; opfordrer Kommissionen til at øge mekanismerne for fornyet tildeling inden for EU's demokratistøtteprogrammer for at styrke bottom-up-tilgangen til demokratistøtte og sikre, at mindre initiativer på regionalt eller lokalt plan også kan nyde godt af EU-støtte;

14. gentager sin støtte til de europæiske politiske fondes arbejde med at støtte og styrke den næste generation af politiske ledere i og uden for EU's nabolande;

EU's særlige repræsentant for menneskerettigheder

15. glæder sig over det bidrag, som EU's særlige repræsentant for menneskerettigheder yder for at forsvare og fremme menneskerettighederne i verden; understreger, at EU's særlige repræsentant for menneskerettigheder spiller en vigtig rolle ved at øge effektiviteten af EU's menneskerettighedspolitikker gennem sit engagement i forhold til tredjelande, gennem sit samarbejde med ligesindede partnere for at fremme menneskerettighedsdagsordenen og gennem sin indsats for at forbedre sammenhængen i EU's politikker på området; gentager, at udnævnelsen af EU's særlige repræsentant for menneskerettigheder bør være genstand for en forudgående høring i Parlamentet;

16. bemærker, at EU's særlige repræsentant for menneskerettighedsmandat og rolles synlighed bør styrkes for at opnå en væsentlig indvirkning på menneskerettighederne; understreger, at EU's særlige repræsentant for menneskerettigheder har et fleksibelt mandat, som kan tilpasses skiftende omstændigheder; mener, at EU's særlige repræsentant for menneskerettighedsposition kunne styrkes ved at udbygge kommunikationsaktiviteterne og udvikle en mere offentlig profil, bl.a. gennem offentliggørelse af offentlige erklæringer til støtte for udsatte menneskerettighedsforkæmpere, herunder Sakharovprismodtagere og -finalister, og menneskerettighedsforkæmpere, der er fængslet i lange perioder, for derved at bidrage til at beskytte deres fysiske integritet og det vigtige arbejde, som de udfører; understreger betydningen af, at EU's særlige repræsentant for menneskerettigheder arbejder tæt sammen med andre af EU's særlige repræsentanter i lande og regioner med henblik på at strømline menneskerettighederne i EU's regionalpolitik;

17. Henstiller til, at EU's særlige repræsentant retter særlig opmærksomhed mod de lande og emner, der behandles i Parlamentets månedlige uopsættelige beslutninger om menneskerettighedskrænkelser, og på alle krænkelser af menneskerettighederne, navnlig dem, der er begået under autoritære regimer;

18. opfordrer Kommissionen, NF/HR og medlemsstaterne til at sikre politisk opbakning og tilstrækkelige menneskelige og finansielle ressourcer til EU's særlige repræsentant for menneskerettigheder og deres medarbejdere;

19. opfordrer EU's særlige repræsentant til at fortsætte de diplomatiske bestræbelser på at øge EU's støtte til humanitær folkeret og international retfærdighed; gentager sin opfordring til at have en særlig EU-repræsentant for dette spørgsmål;

EU's menneskerettighedsdialoger

20. fastslår, at EU's menneskerettighedsdialoger har potentiale til at fremme menneskerettigheder og demokrati i bilaterale forbindelser med tredjelande, men understreger, at de for at være effektive skal foregå på en resultatorienteret måde og være baseret på klare benchmarks for at muliggøre en evaluering af deres resultater; beklager, at de reviderede EU-retningslinjer for dialoger om menneskerettigheder med partnerlande/tredjelande, selv om de fastsætter konkrete mål, ikke identificerer indikatorer, der ville gøre det muligt at foretage en egentlig evaluering; opfordrer EU-Udenrigstjenesten til at foretage sådanne evalueringer for hver dialog i overensstemmelse med EU-retningslinjerne og herunder følge op på

Torsdag den 17. februar 2022

individuelle sager, der rejses både i forbindelse med menneskerettighedsdialoger og af Parlamentet; er af den opfattelse, at den manglende opnåelse af konkrete resultater vedrørende menneskerettighedsdialoger med tredjelande vil kræve en yderligere vurdering af, hvordan bilaterale forbindelser skal føres;

21. gentager tilsagnet i EU's retningslinjer om menneskerettighedsforkæmpere om at rejse individuelle sager om menneskerettighedsforkæmpere, der er i fare, under EU's menneskerettighedsdialoger med partnerlande/tredjelande, og understreger behovet for at være konsekvent med hensyn til at sikre, at sådanne sager tages op ved disse lejligheder; forventer, at EU-Udenrigstjenesten lægger særlig vægt på de individuelle sager, som Parlamentet har rejst, navnlig i sine uopsættelige beslutninger, samt på Sakharovprismodtagerne og de finalister, der er i fare, og til at rapportere tilbage om trufne tiltag;

22. understreger, at dialogerne bør være et af redskaberne i EU's omfattende engagement i menneskerettigheder, og at de ikke bør ses som en erstatning for menneskerettighedsrelaterede drøftelser i fora på højt plan med alle relevante aktører og navnlig med EU's strategiske partnere; opfordrer EU-Udenrigstjenesten til at udveksle oplysninger om planlagte dialoger — både i bilaterale og i internationale fora — i tilstrækkelig god tid i forvejen med Parlamentets Udenrigsudvalg og Underudvalg om Menneskerettigheder og med civilsamfundsorganisationer;

23. understreger, at alle civilsamfundsaktører, herunder uafhængige civilsamfundsorganisationer, trosbaserede organisationer, fagforeninger, lokalsamfundsstyrede organisationer og menneskerettighedsforkæmpere, spiller en afgørende rolle i dialogerne med hensyn til at give input både til selve dialogerne og til evalueringen af deres resultater; understreger, at EU og dets medlemsstater bør sikre reel, tilgængelig og inklusiv høring og deltagelse af sådanne organisationer inden for rammerne af officielle og uformelle dialoger, hvor det er muligt og hensigtsmæssigt, samt sonderende drøftelser; opfordrer EU-Udenrigstjenesten og Kommissionen til at forbedre kommunikation og gennemsigtighed i forhold til civilsamfundet; opfordrer med henblik herpå EU-Udenrigstjenesten og Kommissionen til at styrke og øge synligheden af kontaktpunkter for menneskerettigheder i de geografiske opdelinger af deres hovedkvarter og til at øge støtten til civilsamfundet, herunder teknisk bistand, navnlig i lande, hvor undertrykkende regimer forsøger at forhindre civilsamfundets arbejde;

24. fremhæver, at menneskerettighedsdialogerne har til formål at fungere som et centralt element i EU's udenrigspolitiske værktøjskasse og derfor ikke kan være et mål i sig selv; gentager, at de værdier, som Unionen bygger på, i henhold til artikel 21 i TEU skal være retningsgivende for alle aspekter af Unionens eksterne politikker; opfordrer derfor EU-Udenrigstjenesten og Rådet til at foretage en bedre afvejning af diplomati, interesser og værdier, som i højere grad er på linje med de menneskerettighedsmålsætninger, der ligger til grund for EU's optræden udadtil og med større fokus på et langsigtet perspektiv; gentager derfor, at respekten for menneskerettighederne skal være en afgørende betingelse for EU's støtte til tredjelande;

Multilateralisme og international retspleje

25. bemærker, at 2020 markerede 75-året for De Forenede Nationer, et uundværligt universelt forum for international konsensusopbygning om fred og sikkerhed, bæredygtig udvikling og respekt for menneskerettighederne og folkeretten; opfordrer EU og dets medlemsstater til at opretholde deres afgørende støtte til FN og til at fortsætte deres bestræbelser på at tale med én stemme i FN og andre multilaterale fora; henleder opmærksomheden på udfordringerne for den universelle udøvelse af menneskerettighederne og understreger nødvendigheden af en yderligere styrkelse af multilateralismen og det internationale samarbejde; fremhæver FN-organernes vitale rolle som forum for fremme af fred, konfliktløsning og beskyttelse af menneskerettighederne og opfordrer til øget indsats og øgede ressourcer i denne forbindelse; glæder sig over FN's generalsekretærs opfordring til handling til fremme af menneskerettigheder;

26. beklager den fortsatte praksis med dobbeltstandarder i visse lande i forbindelse med behandlingen af menneskerettighedssituationer i hele verden; fordømmer de stadig flere forsøg på at undergrave FN-organernes funktionsmåde, navnlig i forhold til Menneskerettighedsrådet ved at stille spørgsmålstejn ved menneskerettighedernes universalitet, og på at lægge hindringer i vejen for den regelbaserede internationale orden; beklager, at lande, der har været hjemsted for autokratiske regimer og gentagne krænkelse af menneskerettighederne, er blevet en del af Menneskerettighedsrådet, og beklager deres åbenlyse tilsidesættelse af deres menneskerettighedsforpligtelser og beklagelige historier i samarbejdet med de FN-mekanismer, der er etableret gennem Menneskerettighedsrådet; opfordrer i denne forbindelse til en grundlæggende reform af Menneskerettighedsrådet, herunder fastsættelse af klare kriterier for dets medlemmer; opfordrer navnlig EU-Udenrigstjenesten til at tage initiativ til og gå i spidsen for bestræbelserne på at opnå en koordineret holdning fra EU's og medlemsstaternes side til medlemskab af Menneskerettighedsrådet, hvilket vil fremme større

Torsdag den 17. februar 2022

gennemsigtighed i valgprocessen, navnlig ved at gøre medlemsstaternes stemmer offentligt tilgængelige og begrunde deres afstemninger; understreger endvidere behovet for en egentlig konkurrencepræget proces ved at sikre, at de tre regionale blokke, som medlemsstaterne er til stede i, tilbyder flere kandidater end pladser og forbedrer kandidaternes ansvarlighed ved at gennemgå deres frivillige tilsagn og historikker i samarbejdet med Menneskerettighedsrådet og FN's traktatorganer og særlige procedurer;

27. fordømmer på det kraftigste alle angreb på mandatindehaverne for FN's særlige procedurer og uafhængigheden og upartiskheden af deres mandater; understreger, at staternes suverænitet ikke kan bruges som et påskud for at undgå overvågning af menneskerettighederne fra det internationale samfund, eftersom alle stater ifølge FN-pagten og FN's Generalforsamlings resolution 60/251 — uanset deres politiske, økonomiske og kulturelle systemer — har pligt og ansvar for at fremme og beskytte alle menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder for alle, og Menneskerettighedsrådet bør håndtere situationer med krænkelser af menneskerettighederne;

28. opfordrer medlemsstaterne og EU's demokratiske partnere til beslutsomt at imødegå disse forsøg og styrke deres reaktion på alvorlige krænkelser af internationale menneskerettigheder; opfordrer Rådet og medlemsstaterne til at arbejde på at reformere multilaterale institutioner for at gøre dem mere modstandsdygtige og i stand til at træffe mere konsekvente og tilpasningsdygtige beslutninger;

29. fremhæver behovet for tilstrækkelig finansiering til alle FN's menneskerettighedsorganer, navnlig traktatorganerne og de særlige procedurer; opfordrer FN's generalsekretær til med henblik herpå at tilvejebringe passende ressourcer fra FN's budget og opfordrer indtrængende EU's medlemsstater til at øge deres frivillige bidrag;

30. understreger behovet for, at ikke-statslige organisationer (NGO'er) foretager en upartisk, retfærdig og gennemsigtig gennemgang af ansøgninger om rådgivende status i FN's Økonomiske og Sociale Råd; støtter EU's opfordring til at godkende stærkt forsinkede ansøgninger fra visse velrenommerede NGO'er;

31. fordømmer repressalier og intimideringer mod ca. 240 individuelle medlemmer af civilsamfundet, menneskerettighedsforkæmpere og journalister i 45 lande for at samarbejde med FN i løbet af det seneste år, sådan som FN's generalsekretær har rapporteret om; opfordrer EU og dets medlemsstater til at træffe solide foranstaltninger mod sådanne repressalier, herunder gennem en global demarche over for de berørte lande, og til at træffe alle mulige foranstaltninger for at bidrage til at skabe sikre og åbne rum for enkeltpersoners og civilsamfundsorganisationers interaktion med FN og dets repræsentanter og mekanismer;

32. gentager sin stærke støtte til Den Internationale Straffedomstol (ICC) som den eneste internationale institution, der er i stand til at retsforfølge nogle af verdens mest afskyelige forbrydelser og give ofrene for disse forbrydelser en retfærdig behandling; fremhæver ICC's uafhængighed og upartiskhed; opfordrer EU og medlemsstaterne til at yde tilstrækkelig finansiel støtte for at sætte ICC i stand til at udføre sine opgaver; støtter Romstatuttens universelle karakter og opfordrer EU til at indføre en særlig bestemmelse om ratifikation og adgang i de aftaler, der skal indgås med tredjelande; anmoder om, at EU intensiverer sit engagement med de lande, der endnu ikke har tiltrådt Romstatutten; fordømmer på det skarpeste ethvert angreb på de ansatte eller på ICC's uafhængighed; mener, at forsøg på at undergrave ICC's troværdighed og vigtige rolle må betragtes som angreb på multilateralismen og bør anfægtes som sådan af EU og dets medlemsstater, herunder når de kommer fra tætte partnerlande; understreger, at ICC har brug for fuld adgang til de lande, den efterforsker, for at kunne udføre sine opgaver; understreger, at andre innovative redskaber har potentialet til at drage gerningsmændene til internationale forbrydelser til ansvar, herunder universel jurisdiktion for de nationale domstole; understreger i denne forbindelse, at der i øjeblikket foregår drøftelser i Folkeretskommissionen under FN om statsemedsmænds immunitet, og opfordrer til, at der sker en opfølgning af disse drøftelser; opfordrer EU til fortsat at styrke kapacitetsopbygningen på nationalt plan i tredjelande og samtidig støtte internationale straffedomstole og -mekanismer samt platforme og organisationer, der beskæftiger sig med bekæmpelse af straffrihed, som f.eks. koalitionen for ICC;

33. gentager sin opfordring til, at der gøres en indsats for at bekæmpe straffrihed og fremme ansvarlighed i konfliktramte regioner og lande; noterer sig, at Parlamentet og Rådet har vedtaget pilotprojektet om Det Europæiske Observationscenter for bekæmpelse af straffrihed; opfordrer i denne forbindelse Kommissionen og EU-Udenrigstjenesten til at indføre lignende redskaber til at styrke og støtte ofrene gennem adgang til retsmidler og erstatninger, herunder dem, der vedrører korruption;

Torsdag den 17. februar 2022

Konkrete udfordringer på menneskerettighedsområdet*Covid-19*

34. understreger, at covid-19 i væsentlig grad har styrket de seneste tendenser, hvor illiberale demokratier og autoritære regimer undergraver demokratiet; beklager, at disse regimer misbruger den epidemiologiske krise til yderligere at begrænse ytrings-, forsamlings-, religions- og trosfriheden ved at begrænse de demokratiske institutioners funktion og undertrykke kritik, herunder begrænsning af mediefriheden både online og offline, og at de målretter injuriekampagner mod kritikere og whistleblowere; beklager ligeledes, at disse regimer også har været udsat for forskelsbehandling af marginaliserede befolkningsgrupper, navnlig oprindelige befolkninger og andre mindretal, massiv brug af overvågningsredskaber, misinformationskampagner, begrænsninger i adgangen til information, navnlig fra pluralistiske og uafhængige medier gennem generelle internetslukninger, båndbredderegulering og blokering af indhold, gennemførelse af nødforanstaltninger uden klare kriterier for deres tilbagekaldelse, begrænsninger i den demokratiske udøvelse af valg og anvendelse af selektiv adgang til sundhedspleje som et middel til at diskriminere visse dele af befolkningen;

35. anerkender den vigtige rolle, som menneskerettighedsforkæmpere spiller med hensyn til at håndtere covid-19 ved at påtage sig en lang række nye roller ud over deres daglige menneskerettighedsarbejde, uanset de betydelige og uforholdsmæssige risici, de står over for; bemærker med bekymring, at regeringer rundt om i verden har brugt pandemien som en mulighed for specifikt at sætte ind over for menneskerettighedsforkæmpere ved at nægte at løslade dem fra fængslet, forlænge deres isolationsfængsling, begrænse fængselsbesøg og dømme dem på grundlag af falske anklager i lukkede retsmøder;

36. understreger, at covid-19-pandemien har haft en negativ indvirkning på de økonomiske og sociale rettigheder i de fleste lande verden over, mens sundhedskrisen og den efterfølgende økonomiske krise har udløst stigende ulighed i og mellem landene; fordømmer myndighedernes fortsatte forsøg på at tilbageholde vitale oplysninger fra internationale efterforskere om oprindelsen og spredningen af covid-19; fremhæver de meget negative konsekvenser af covid-19, som i uforholdsmæssigt høj grad har ramt grupper i sårbare situationer, herunder kvinder, LGBTIQ-personer, fattige, børn, personer med handicap, migranter, flygtninge, asylansøgere, religiøse mindretal, mennesker med trosretninger, der er i mindretal, uformelle arbejdstagere og personer, der er fængslet eller tilbageholdt; understreger, at grupper i sårbare situationer også er mere berørt af pandemiens negative økonomiske og sociale konsekvenser samt af begrænsningerne i adgangen til sundhedspleje og uddannelse; bemærker med bekymring stigningen i intolerance, forskelsbehandling og hadefuld tale mod visse grupper i sårbare situationer, navnlig minoritetsgrupper, samt begrænsninger af de grundlæggende frihedsrettigheder;

37. understreger, at EU bør øge sin støtte for at håndtere de negative konsekvenser af covid-19, navnlig for sårbare grupper; opfordrer med henblik herpå EU til hurtigst muligt at styrke sine bestræbelser på at fjerne den alarmerende ubalance i den globale distribution af vacciner og dermed opfylde sit tidligere tilsagn om at støtte covid-19-vaccinen som et globalt offentligt gode gennem bl.a. teknologisk overførsel og optrapning af lokal produktion, herunder gennem adgang til teknologi vedrørende covid-19 (C-TAP), for at sikre, at vaccinerne er tilgængelige, til rådighed og økonomisk overkommelige for det størst mulige antal mennesker; understreger, at det er vigtigt at støtte styrkelsen af uddannelses- og sundhedssystemerne for at gøre dem modstandsdygtige over for fremtidige trusler; opfordrer indtrængende EU og medlemsstaterne til at styrke finansieringen til etableringen af grundlæggende offentlige tjenester; understreger i denne forbindelse vigtigheden af social beskyttelse; efterlyser mere støtte til innovative teknologier for at tilgodese denne målsætning og glæder sig over Team Europes reaktion; anerkender retten til fysisk og mental sundhed, som i mange lande stadig er udsat for stigmatisering og diskrimination, og understreger, at covid-19-pandemien har afsløret en enorm forsømmelighed, når det drejer sig om levering af mental sundhedspleje;

Menneskerettighedsforkæmpere

38. roser det vigtige arbejde, der udføres af alle menneskerettighedsforkæmpere rundt om i verden, sommetider med de største omkostninger, og benytter lejligheden til at anerkende alle menneskerettighedsforkæmperes bidrag til menneskerettighedsbevægelsen; gentager, at menneskerettighedsforkæmpere ofte er de eneste samtalepartnere, der er i stand til at foretage overvågning på stedet og beskyttelse af menneskerettighederne i områder som dem, der besættes eller annekteres, navnlig i visse fastfrosne konfliktområder, hvor der er begrænset engagementskapacitet for både det internationale samfund og EU;

39. er dybt bekymret over menneskerettighedsforkæmperes usikre situation og beklager, at de er ofre for stigende vold, herunder målrettede drab; påpeger, at nogle lande har en særlig bekymrende historik med hensyn til forfølgelse, chikane, intimidering, kidnapning og udenretslige drab på menneskerettighedsforkæmpere; understreger den særligt alvorlige situation for menneskerettighedsforkæmpere, der udgøres af kvinder, arbejdstagere, miljøforkæmpere og oprindelige folk, som er blevet yderligere forværret af covid-19; beklager den øgede brug af teknikker såsom chikane, kriminalisering og

Torsdag den 17. februar 2022

smædekampagner, vilkårlige anholdelser og tidsubegrænset tilbageholdelse under umenneskelige forhold til at bringe menneskerettighedsforkæmpere til tavshed, ofte på grundlag af dårligt definerede anklager om terrorisme; gentager sin opfordring til EU-delegationerne og medlemsstaternes ambassader i tredjelande om at undersøge udviklingen og udfordringerne med hensyn til retten til at fremme og beskytte menneskerettighederne, til at søge, modtage og reagere på oplysninger om menneskerettighedsforkæmperes situation, til regelmæssigt at besøge dem i fængsel, til at overvåge deres retssager og til at slå til lyd for deres adgang til domstolsprøvelse og beskyttelse; opfordrer endvidere EU og dets medlemsstater til at udvikle en strategi for en ambitiøs EU-indsats for at imødegå det stigende antal angreb på menneskerettighedsforkæmpere;

40. opfordrer indtrængende til, at der oprettes en EU-dækkende ordning for udstedelse af visa til kortvarigt ophold med henblik på midlertidig flytning af menneskerettighedsforkæmpere, navnlig gennem medtagelse af instrukser i EU's visumhåndbog og ændring af de retlige instrumenter om visa, navnlig visumkodeksen; beklager de manglende fremskridt på dette område i løbet af det seneste år og opfordrer indtrængende til, at en mere koordineret EU-politik om medlemsstaternes udstedelse af nødvisa til menneskerettighedsforkæmpere tages op til fornyet overvejelse på en meningsfuld måde;

41. opfordrer til, at Europa-Parlamentet får et større overblik over EU-delegationernes indsats over for menneskerettighedskrænkelser og -overgreb i tredjelande, og at der træffes konkrete og stærke foranstaltninger, hvis de ikke er i stand til at opfylde disse forpligtelser; understreger behovet for at sikre, at EU-delegationerne kan regne med alle de nødvendige og passende ressourcer og kapaciteter til at handle effektivt i tilfælde af menneskerettighedsspørgsmål i tredjelande;

42. fordømmer på det kraftigste drabene på menneskerettighedsforkæmpere i hele verden og kræver retfærdighed og ansvarlighed for disse angreb på det højeste beslutningsniveau; understreger, at de fleste af disse menneskerettighedsforkæmpere var involveret i at beskytte deres jord og miljøet og i forsvaret af oprindelige folks rettigheder; gentager sin opfordring om, at det skal sikres, at princippet om frit, forudgående og informeret samtykke respekteres fuldt ud i overensstemmelse med Den Internationale Arbejdsorganisation ILO's konvention nr. 169 om oprindelige folk og stammefolk; understreger, at der er behov for at forbedre adgangen til domstolsprøvelse i hele verden med henblik på at bekæmpe den udbredte straffrihed for sådanne drab; noterer sig imidlertid, at der er behov for en større indsats, ikke blot med hensyn til erstatning og klageadgang, men også med hensyn til forebyggelse gennem styrkelse af nationale planer til beskyttelse af menneskerettighedsforkæmpere i tredjelande blandt andre foranstaltninger;

Ytringsfriheden, den fredelige forsamlings- og foreningsfrihed

43. understreger, at nylige afsløringer såsom NSO's Pegasus-skandale bekræfter, at spionage mod bl.a. menneskerettighedsforkæmpere og journalister bl.a. er et yderst alarmerende anliggende og synes at bekræfte farerne ved misbrug af overvågningsteknologi til at undergrave menneskerettighederne; opfordrer til fremme af et sikkert og åbent rum og større kapacitet for civilsamfundsorganisationer, menneskerettighedsforkæmpere, journalister og andre berørte personer med henblik på at beskytte dem mod cyberovervågning og -indblanding; understreger behovet for en mere robust national og international regulering på dette område;

44. udtrykker alvorlig bekymring over de særlige begrænsninger af ytringsfriheden, retten til frit at deltage i fredelige forsamlinger og foreningsfriheden og understreger behovet for at garantere og respektere dem; gentager de specifikke udfordringer for menings- og ytringsfriheden og deres forbindelse til informationsfriheden, herunder adgang til uafhængige og pålidelige oplysninger både online og offline;

45. bemærker, at uafhængig journalistik og eksistensen af pålidelige mediekanaler aldrig har været lige så afgørende for opretholdelsen af sikre, sunde og velfungerende samfund, som de er i dag, og understreger behovet for mere offentlig støtte til uafhængig journalistik i hele verden; fordømmer stigningen i juridisk chikane og restriktiv lovgivning som et middel til at bringe kritiske røster til tavshed, f.eks. gennem strategiske retssager mod offentlig deltagelse og kriminaliseringen af injurier online og offline, som bruges til at skræmme journalister, whistleblowere og menneskerettighedsforkæmpere til at indstille deres efterforskning af og afsløring af korruption og andre spørgsmål af offentlig interesse i mange lande; minder om behovet for at sikre gennemsigtighed med hensyn til medieejerskab, herunder aktionærer, i betragtning af medieejerskabets rolle med hensyn til at sikre mediepluralisme;

46. gentager de specifikke udfordringer for foreningsfriheden som følge af restriktiv lovgivning såsom lovgivning mod terror, ekstremisme og korruption mod civilsamfundsorganisationer og de efterfølgende risici for byrdefulde registrerings-, finansierings- og rapporteringskrav som former for statslig kontrol samt andre foranstaltninger såsom bekæmpelse af demonstrationer gennem magtanvendelse, chikane og vilkårlig tilbageholdelse; fordømmer et sådant misbrug af

Torsdag den 17. februar 2022

lovgivningsmæssige og politimæssige beføjelser eller sikkerhedsforanstaltninger til at begrænse retten til at protestere; understreger, at sneveis af demonstrationer blev undertrykket i 2020 og 2021, herunder mordet på demonstranter og den vilkårlige tilbageholdelse af hundredvis af fredelige demonstranter, hvoraf mange blev udsat for tortur og mishandling og tvunget til at betale store bøder i retssager uden nogen garanti for proceduremæssige minimumsstandarder; fordømmer krænkelserne af retten til kollektive forhandlinger, høring og deltagelse af arbejdstagere og fagforeninger;

47. udtrykker alvorlig bekymring over restriktionerne i forhold til den akademiske frihed og voksende censur samt fængsling af akademikere verden over, hvilket har væsentlige konsekvenser for retten til uddannelse; opfordrer indtrængende EU og dets medlemsstater til at intensivere deres diplomatiske indsats gennem bilateralt og multilateralt engagement i forbindelse med statslige og ikkestatslige aktørers trusler mod eller angreb på akademisk frihed; opfordrer EU-Udenrigstjenesten og Kommissionen til at revidere de eksisterende støtte- og beskyttelsesmekanismer for menneskerettighedsforkæmpere med henblik på at udvikle kapaciteten til at identificere og yde bistand, herunder nødbeskyttelse og støtte, i sager, der involverer angreb på den akademiske frihed; opfordrer Kommissionen til at sikre fortsat støtte på højt plan til European Inter-University Centre for Human Rights and Democratisation og Global Campus of Human Rights som et flagskib for EU's støtte til uddannelse i menneskerettigheder i hele verden;

48. fordømmer autoritære staters stigende praksis med at være vært for kæmpe sportslige eller kulturelle begivenheder for at øge deres internationale legitimitet, samtidig med at de fastlægger yderligere begrænsninger for indenlandske kritikere; opfordrer EU og dets medlemsstater til at samarbejde med nationale idrætsforbund, virksomhedsaktører og civilsamfundsorganisationer om ordningerne for deres deltagelse i sådanne begivenheder, herunder de olympiske vinterlege i Beijing i 2022; opfordrer til udvikling af en EU-politikramme for idræt og menneskerettigheder;

Retten til et sikkert og sundt miljø

49. anerkender, at klimaændringer er en af de største trusler mod vores og kommende generationers menneskerettigheder, idet de udgør en særlig alvorlig trussel mod den grundlæggende ret til liv, sundhed, mad, bolig og en passende levestandard for enkeltpersoner og samfund; understreger, at regeringer har forpligtelser med hensyn til menneskerettigheder og bæredygtig udvikling; er bevidst om det tætte forhold mellem menneskerettigheder, et sundt miljø, biodiversitet og bekæmpelsen af klimaændringer og glæder sig over FN's opfordring til global anerkendelse af retten til et sikkert, rent, sundt og bæredygtigt miljø; understreger, at miljøpolitiske menneskerettighedsforkæmpere og lokale og oprindelige befolkningsgrupper spiller en afgørende rolle med hensyn til at bevare et sådant miljø på trods af de trusler om vold, som de ofte udsættes for fra dem, der er ansvarlige for og drager fordel af miljøskadelig praksis; opfordrer EU og dets medlemsstater til at fremme anerkendelsen af økocid som en international forbrydelse i henhold til Romstatutten for Den Internationale Straffedomstol og anmoder Kommissionen om at undersøge relevansen af økocid for EU-retten og EU-diplomatiet; opfordrer EU og medlemsstaterne til at tage dristige initiativer til bekæmpelse af straffrihed for miljøkriminalitet på globalt plan;

50. fremhæver de forpligtelser og det ansvar, som stater og andre ansvarlige, herunder virksomheder, har for at afbøde virkningerne af klimaændringerne, forhindre deres negative indvirkning på menneskerettighederne og forringelse og tab af biodiversitet og fremme passende politikker, der er tilstrækkeligt ambitiøse og ikkediskriminerende, og som sikrer borgernes deltagelse og adgang til effektive retsmidler og står i et rimeligt forhold til menneskerettighedsforpligtelserne; opfordrer indtrængende EU til at forsøge at imødegå virkningerne af den globale klimakrise, bl.a. ved at indføre effektive og bæredygtige politiske tiltag, og til at overholde målene i Parisaftalen; gentager sin opfordring til EU og dets medlemsstater om at styrke forholdet mellem menneskerettigheder og miljø gennem hele deres optræden udadtil og til at yde effektiv beskyttelse af menneskerettighedsforkæmpere og miljøforkæmpere;

51. henleder især opmærksomheden på forbindelsen mellem udnyttelsen af ressourcer og finansieringen af konflikter, krige og vold og anerkender, at de miljømæssige konsekvenser af klimaændringer kan forværre migration og tvangsfordrivelse;

52. understreger, at oprindelige folk ofte har været de første ofre for skovrydning, hvilket blandt andre rettigheder bringer deres ret til jord og adgangen til livsvigtige ressourcer i fare; understreger i denne forbindelse retten til at fastlægge og opstille prioriteter og strategier for deres egen udvikling og for anvendelsen af deres jord, territorier og andre ressourcer; minder om, at straffrihed for krænkelser af oprindelige folks rettigheder er en drivkraft i skovrydning, og anser det derfor for afgørende, at der er ansvarliggørelse for disse krænkelser;

Torsdag den 17. februar 2022

Kvindens rettigheder, styrkelse af kvinders indflydelse og status og ligestilling mellem kønnene

53. understreger den afgørende betydning af at fremme kvinders rettigheder og glæder sig over EU's handlingsplan om ligestilling mellem kønnene og styrkelse af kvinders indflydelse og status i eksterne forbindelser 2021-2025 (EU's kønshandlingsplan III), som er et tegn på EU's engagement på dette område; roser den vigtige rolle, som kvindelige politiske ledere og borgeraktivister spiller i politiske, sociale og miljømæssige bevægelser, og beklager, at kvinder ofte bliver mål for vold på grund af både deres køn og deres aktiviteter og endda må betale med deres liv;

54. minder om, at Istanbulkonventionen som den første universelt bindende traktat, der var udpeget til at bekæmpe vold mod kvinder og piger og vold i hjemmet, fastsætter benchmarket for internationale standarder, der skal ratificeres og gennemføres;

55. anerkender pandemiens uforholdsmæssige indvirkning på kvinder, navnlig stigningen i kønsbaseret vold som følge af nedlukningsforanstaltninger; beklager, at kvinder, herunder i EU, fortsat udgør størstedelen af ofre for kønsbaseret vold såsom vold i hjemmet og seksuel vold og seksuelt misbrug, herunder kvindelig kønslæmlestelse, og at de møder forskelsbehandling i det politiske liv og arbejdslivet samt hvad angår adgang til uddannelse og sundhedspleje; understreger, at udbuddet af pleje, beskyttelse og adgang til domstolsprøvelse for ofre for kønsbaseret vold og menneskehandel er faldet betydeligt som følge af pandemien; opfordrer EU til at fremme udviklingen af nødbistandsplaner og -protokoller både i FN og i partnerlandene med henblik på at tilpasse bistandsprogrammerne til omstændighederne omkring pandemien, dens eftervirkninger og fremtidige kriser; glæder sig over EU's fælles indsats og investeringer sammen med FN i forbindelse med lanceringen af Spotlight-initiativet, der har til formål at udrydde alle former for vold mod kvinder og piger;

56. beklager, at de generelle fremskridt med hensyn til kvinders rettigheder halter langt bagefter FN-landenes forpligtelser indgået i Beijingkonventionen af 1995 og er bekymret over tendensen til tilbagegang i forhold til de opnåede fremskridt; er yderst bekymret over, at det enkelte menneskes ret til fuld kontrol over spørgsmål vedrørende egen seksualitet samt seksuel og reproduktiv sundhed og rettigheder (SRSR) uden tvang og forskelsbehandling er blevet undergravet, navnlig hvad angår sikker og gratis adgang til abort; fordømmer alle forsøg på at tilbagerulle eksisterende rettigheder og beskyttelse inden for seksuel og reproduktiv sundhed og rettigheder samt lovgivning, politikker og praksis, der fortsat benægter eller begrænser disse rettigheder i mange lande verden over; understreger, at adgang til seksuel og reproduktiv sundhed og rettigheder og retten til uddannelse, information, familieplanlægning, moderne svangerskabsforebyggende metoder, sikker og lovlig abort samt sundhedspleje til mødre, før- og efterfødselspleje skal garanteres for alle mennesker; opfordrer EU og dets medlemsstater til at bekræfte kvinders umistelige ret til kropslig integritet, værdighed og selvstændig beslutningstagning, til at opretholde universaliteten og udeleligheden af alle menneskerettigheder i alle sammenhænge og til at fremme seksuel og reproduktiv sundhed og rettigheder som en del af deres internationale forpligtelser og i overensstemmelse med FN's mål for bæredygtig udvikling;

57. udtrykker alvorlig bekymring over brugen af seksuel og kønsbaseret vold som krigsvåben; understreger, at seksuelle forbrydelser og kønsbaseret vold i Romstatutten betragtes som krigsforbrydelser, forbrydelser mod menneskeheden eller væsentlige bestanddele af folkedrab eller tortur; opfordrer til en samordnet indsats for at sætte en stopper for brugen af seksuel vold som krigsvåben; opfordrer EU til at bekæmpe straffrihed for krænkelser af seksuelle og reproduktive rettigheder i konfliktsituationer og støtter kvinders og pigers ret til sandhed, effektive retsmidler og erstatninger for krænkelser af disse rettigheder;

58. understreger, at estimater udgivet af Verdenssundhedsorganisationen indikerer, at én ud af tre kvinder (30 %) globalt har været udsat for enten fysisk og/eller seksuel vold i parforholdet eller seksuel vold af en ikkepartner; understreger, at hovedparten af denne vold er vold i parforholdet; understreger det faktum, at 137 kvinder hver eneste dag dræbes af et familiemedlem; opfordrer EU og de globale aktører til på det kraftigste at fordømme vold i parforhold og anvende alle tilgængelige instrumenter til at forebygge vold i parforhold, beskytte ofre og retsforfølge gerningsmændene; fordømmer de forbrydelser, der begås mod piger og kvinder i familien i relation til adfærd, der anses for upassende, med henblik på at genoprette familiens angivelige ære;

59. bemærker, at der i 2020 skete en betydelig forværring af situationen for ofre for menneskehandel, hvoraf de fleste er kvinder, da de blev efterladt i en endnu mere sårbar situation på grund af covid-19-pandemien; glæder sig over lanceringen af EU's strategi for bekæmpelse af menneskehandel (2021-2025); fremhæver det særlige behov for at øge bekæmpelsen af menneskehandel og de organiserede kriminelle grupper, der er involveret heri; understreger, at

Torsdag den 17. februar 2022

identificeringen af ofre for menneskehandel er blevet endnu mere kompliceret under covid-19-pandemien; opfordrer derfor EU og dets medlemsstater til at intensivere deres indsats inden for internationalt retligt samarbejde og retshåndhævelsessamarbejde for at forebygge menneskehandel og identificere ofre og samtidig undgå kriminalisering heraf og til at yde dem den nødvendige sundhedsmæssige og psykologiske støtte i tæt samarbejde med FN's Kontor for Narkotikakontrol og Kriminalitetsbekæmpelse, NGO'er og civilsamfundsorganisationer, der beskæftiger sig med beskyttelse af ofre;

60. fordømmer den kommercielle anvendelse af surrogatmoderskab, som er et globalt fænomen, der udsætter kvinder over hele verden for udnyttelse og menneskehandel, i særdeleshed økonomisk og socialt udsatte kvinder; pointerer den alvorlige skade, dette fænomen forårsager for kvinder og deres rettigheder, sundhed og kønsligestilling, samt understreger dets grænseoverskridende konsekvenser; opfordrer til en europæisk retlig ramme til håndtering af de negative konsekvenser af kommercielt surrogatmoderskab;

Barnets rettigheder

61. minder om, at der ikke er nogen grænser for børns rettigheder, og opfordrer til en systematisk og sammenhængende tilgang til fremme og forsvar af børns rettigheder i og uden for Europa i overensstemmelse med FN's konvention om barnets rettigheder og 2030-dagsordenen;

62. gentager sin opfordring til EU og dets medlemsstater om at intensivere deres bestræbelser på at udrydde alle former for misbrug af børn; glæder sig over den nyligt vedtagne EU-strategi for børns rettigheder (2021-2024), understreger imidlertid, at børn fortsat er ofre for vold, tidlige ægteskaber og tvangsægteskaber, tvangskonvertering, prostitution, børnepornografi og pædofili, seksuelt misbrug, herunder kønslemlæstelse, menneskehandel, tvungen adskillelse fra deres forældre, børnearbejde og rekruttering som børnesoldater, og fortsat lider under manglende adgang til uddannelse og sundhedspleje og af fejler næring og fattigdom, navnlig under humanitære kriser og væbnede konflikter; understreger, at 2021 er det internationale år for afskaffelse af børnearbejde; opfordrer til, at børns rettigheder og FN's dagsorden om børn i væbnede konflikter strømlines i alle EU's eksterne politikker; opfordrer indtrængende EU til at sikre, at dets handels- og udviklingspolitikker er fuldt ud sammenhængende med henblik på at udrydde børnearbejde; fremhæver i denne forbindelse pilotdialogen med flere interessenter om bæredygtig kakao; opfordrer medlemsstaterne til at stå ved deres ansvar for at beskytte fremmedkrigeres børn, når disse børn er EU-borgere;

63. opfordrer EU til at integrere børns rettigheder og beskyttelse af børn i alle EU's eksterne politikker, herunder i forbindelse med menneskerettighedsdialoger, internationale aftaler og handelsaftaler, instrumentet til førtiltrædelsesbi-stand og instrumentet for naboskab, udviklingssamarbejde og internationalt samarbejde — et globalt Europa; fremhæver behovet for at spore alle EU-tiltag, der er relevante for børn, og at sikre, at en tilgang til børns rettigheder om ikke at gøre skade gennemføres fuldt ud;

Menneskehandel og tvangsarbejde

64. fordømmer alle former for menneskehandel, tvangsarbejde og moderne slaveri blandt en lang række grupper, herunder kvinder, børn, immigranter og faglærte arbejdstagere; minder medlemsstaterne om, at det er nødvendigt at retsforfølge og dømme dem, der er involveret i disse aktiviteter, både i deres oprindelseslande, og når de handler med grupper af mennesker internationalt; understreger behovet for omfattende overvågning og revision af respekten for menneskerettigheder og arbejdstagerrettigheder, når der ydes bidrag til dækning af omkostningerne ved væsentlige tjenester i tredjelande, der har brug for dem, for at forhindre, at disse tjenester leveres under dårlige forhold, som krænker menneskerettighederne; opfordrer indtrængende EU og dets medlemsstater til at føre an i multinationale fora for at udrydde alle former for menneskehandel, tvangsarbejde og moderne slaveri, som ud over at være afskyelige forbrydelser er kilden til migration under dårlige forhold, der giver anledning til situationer med ekstrem sårbarhed og lidelse; anmoder i betragtning af disse overtrædelsers alvor om, at EU indfører en særlig klausul, der fordømmer og udtrykker uforeneligheden mellem enhver form for menneskehandel, tvangsarbejde og moderne slaveri blandt en lang række grupper, herunder kvinder, immigranter og faglærte arbejdstagere, både i de nuværende aftaler og i aftaler indgået med tredjelande;

Intolerance og forskelsbehandling

65. fordømmer atter på det skarpeste forskelsbehandling, fremmedhad, intolerance, forfølgelse og drab i forbindelse med race, etnicitet, nationalitet, social klasse, handicap, kaste, religion, overbevisning, alder, seksuel orientering og kønsidentitet, hvilket fortsat er et stort problem i mange lande; understreger covid-19-pandemiens grundlæggende uforholdsmæssigt store indvirkning på racemæssig og etnisk diskrimination, fremmedhad og hermed beslægtet intolerance; glæder sig over lanceringen af EU's handlingsplan for bekæmpelse af racisme 2020-2025, som ikke blot anerkender den individuelle og

Torsdag den 17. februar 2022

sociale dimension, men også dette fænomens strukturelle karakter; understreger, at racisme, forskelsbehandling, fremmedhad og hermed beslægtet intolerance trods den indsats, der er gjort i de 20 år siden vedtagelsen af Durbanerklæringen og -handlingsprogrammet i 2001, fortsat er en svøbe i mange lande over hele verden og opfordrer til en nultolerancetilgang til disse fænomener; opfordrer regeringer, regionale organisationer, civilsamfundet og andre interessenter til at forstærke deres bestræbelser på at gennemføre erklæringen effektivt og til at udvikle og gennemføre handlingsplaner til bekæmpelse af racisme, racediskrimination, fremmedhad og hermed beslægtet intolerance; opfordrer EU til at afholde et globalt topmøde mod racisme om bekæmpelse af racisme og diskrimination på verdensplan i samarbejde med ligesindede partnere og internationale organisationer såsom OSCE, FN, Den Afrikanske Union, Organisationen af Amerikanske Stater og Europarådet;

66. beklager, at oprindelige folk fortsat udsættes for udbredt og systematisk diskrimination og forfølgelse på verdensplan, herunder tvangsfordrivelse, vilkårlige anholdelser og drab på menneskerettigheds- og jordrettighedsforkæmpere; gentager sin opfordring til EU, dets medlemsstater og deres partnere i det internationale samfund om at vedtage alle nødvendige foranstaltninger til anerkendelse, beskyttelse og fremme af oprindelige folks rettigheder, herunder deres sprog, landområder, territorier og ressourcer, og til oprettelse af en klagemekanisme til indgivelse af klager over krænkelse og overgreb; glæder sig over det arbejde, som civilsamfundet og NGO'er udfører omkring disse forhold; henviser til udnævnelsen af en fast ordfører for oprindelige folk i Parlamentet med det formål at overvåge oprindelige folks menneskerettighedssituation; opmuntrer landene til at ratificere bestemmelserne i ILO-konvention nr. 169 om oprindelige folk og stammefolk; anbefaler, at EU og dets medlemsstater medtager henvisninger til oprindelige folk og de rettigheder, der er indeholdt i FN's erklæring om oprindelige folks rettigheder, i de relevante og nye rammer for due diligence;

67. bemærker med stor bekymring omfanget og konsekvenserne af kastehierarkier, kastebaseret diskrimination og den permanente opretholdelse af kastebaserede menneskerettighedskrænkelser, herunder nægtelse af adgang til retssystemet eller beskæftigelse, vedvarende segregation, fattigdom og stigmatisering samt kasterelaterede hindringer for udøvelsen af grundlæggende menneskerettigheder og fremme af menneskelig udvikling; gentager sin opfordring til EU og dets medlemsstater om at intensivere indsatsen og støtte initiativer i FN og i relevante tredjelande for at udrydde kastediskrimination;

LGBTIQ-personers rettigheder

68. fordømmer på det kraftigste menneskerettighedskrænkelser, forskelsbehandling, forfølgelse og trusler mod livet mod og drab på lesbiske, bøsser, biseksuelle, transpersoner, ikkebinære personer, interkønnede og queerpersoner (LGBTIQ) i hele verden, hvilket er blevet forværret af brugen af covid-19 som en undskyldning for at slå ned på LGBTIQ-forkæmpere og deltage i homofobiske og transfobiske smædekampagner; opfordrer EU til at spille en ledende rolle i forsvaret af LGBTIQ-personers rettigheder i internationale fora, herunder arbejde hen imod afkriminalisering af seksuel orientering, kønsidentitet, kønsudtryk og kønskarakteristika og afskaffelse af kønslemlæstelse af interkønnede, såkaldt »omstillings-terapi« og tvungen sterilisering af transpersoner; glæder sig over, at LGBTIQ-ligestillingsstrategien for 2020-2025 omfatter EU's tilsagn om at medtage LGBTIQ-spørgsmål i alle sine eksterne politikker, herunder støtte under instrumentet for naboskab, udviklingssamarbejde og internationalt samarbejde — et globalt Europa og instrumentet til førtiltrædelsesbistand; opfordrer EU og medlemsstaterne til omhyggeligt og konsistent at anvende EU's retningslinjer for fremme og beskyttelse af alle menneskerettigheder for LGBTIQ-personer i alle politikker for udenrigsanliggender;

Retten til tanke-, samvittigheds-, religions- og trosfrihed

69. støtter fuldt ud retten til tanke-, samvittigheds- og religionsfrihed, retten til at have en tro eller ikke at tro samt retten til at udøve, skifte eller afsværge ens religion eller tro uden frygt for vold, forfølgelse eller forskelsbehandling; understreger betydningen af at bekæmpe forfølgelse på grund af religion eller tro og fordømmer den forfølgelse, som mindretal udsættes for af disse grunde mange steder rundt om i verden; opfordrer medlemsstaterne og EU-Udenrigstjenesten til at tage disse sager til efterretning og reagere på dem i overensstemmelse hermed; fordømmer misbruget af blasfemilove til at fastholde forskelsbehandling og beklager, at religion og religiøse institutioner anvendes til at skade menneskerettighederne gennem forfølgelse, herunder ved hjælp af lovlige midler, af tro eller religiøse mindretal, kvinder og LGBTIQ-personer og andre i sårbare situationer; gentager sin fordømmelse af ethvert forsøg fra myndighederne eller regeringerne på at forbyde eller blande sig i valget af religiøse ledere eller trosledere; understreger, at stater har et ansvar for at fremme og beskytte menneskerettighederne for personer, der tilhører trossamfund eller religiøse mindretal; understreger betydningen af civilsamfundsinitiativer i denne henseende;

Torsdag den 17. februar 2022

70. opfordrer Kommissionen og Rådet til at gennemføre ambitiøse programmer for at forsvare religions- og trosfrihed i hele verden, herunder tilskynde til og støtte internationale bestræbelser på at indsamle beviser for masseforbrydelser, bringe gerningsmændene for retten, gøre straffedomme effektive og yde erstatning til ofre; opfordrer Rådet, Kommissionen, EU-Udenrigstjenesten og medlemsstaterne til at samarbejde med tredjelande om at vedtage foranstaltninger til forebyggelse og bekæmpelse af hadforbrydelser;

71. bemærker, at stillingen som EU's særlige udsending til fremme af religions- og trosfrihed uden for EU har været ledig i mere end et år i alt; gentager sin opfordring til Rådet og Kommissionen om snarest muligt at foretage en gennemsigtig og omfattende vurdering af effektiviteten og merværdien af den særlige udsendings holdning, at forsyne den særlige udsending med tilstrækkelige ressourcer og på passende vis at støtte funktionens institutionelle mandat, kapacitet og opgaver;

Nationale, etniske og sproglige mindretal

72. minder om staternes forpligtelser til at beskytte deres nationale, etniske, kulturelle, religiøse og sproglige mindretals rettigheder på deres respektive territorier; opfordrer Kommissionen til at støtte beskyttelsen af rettighederne for personer, der tilhører mindretal i hele verden, herunder inden for rammerne af sit tematiske program for menneskerettigheder og demokrati;

73. opfordrer regeringerne i EU's partnerlande til at respektere nationale, etniske og sproglige mindretals grundlæggende menneskerettigheder, herunder deres kultur, sprog, religion, traditioner og historie, for at bevare deres kulturer og mangfoldighed; gentager, at det er nødvendigt, at disse regeringer opfylder de forpligtelser og forpligtelser, de har påtaget sig i henhold til internationale traktater og aftaler; beklager ethvert forsøg på at tilsidesætte etniske og sproglige mindretals grundlæggende rettigheder og menneskerettigheder gennem deres tvungne assimilation;

Retten til at deltage i frie og retfærdige valg

74. understreger, at retten til at deltage i gennemførelsen af offentlige anliggender, navnlig gennem valg, ud over at være en menneskeret i sig selv, er uløseligt forbundet med en række andre menneskerettigheder, hvis udøvelse er afgørende for en meningsfuld valgproces, og udgør kernen i demokratiske regeringer;

75. fordømmer på det kraftigste udhulingen af de demokratiske værdier i en række tredjelande og udfordringerne med hensyn til valgintegritet, valgvold, regeringspartiers misbrug af administrative ressourcer, kritik af politiske modstandere, censur af og trusler mod uafhængige medier og stigningen i misinformation; opfordrer indtrængende EU til at fokusere på og imødegå denne yderst bekymrende situation og fremsætte konkrete og effektive forslag, der bekræfter dets vilje til at indtage en ledende rolle med hensyn til at fremme demokratiske værdier og frie og retfærdige valg i tredjelande;

76. beklager, at autoritære og illiberale regimer bevæger sig væk fra modne demokratier, universelle menneskerettigheder og demokratiske standarder, hvilket skaber et falsk indtryk af legitimitet gennem falske valgprocesser, der hverken er frie, retfærdige eller gennemsigtige; opfordrer EU og dets medlemsstater til at styrke Unionens fremme af demokratisk modstandsdygtighed i tredjelande ved hjælp af alle de instrumenter, de har til rådighed;

77. opfordrer til etablering af beskyttelse af demokratiske processer og valgprocesser som et primært globalt anliggende og til udvikling af en effektiv ramme for reaktioner på alle former for indblanding i valgprocesser i tæt samarbejde med internationale organisationer såsom OSCE;

Korruption og menneskerettigheder

78. mener, at korruption fremmer, fastholder og institutionaliserer krænkelse af menneskerettighederne og i uforholdsmæssig grad rammer de mest sårbare og marginaliserede enkeltpersoner og grupper i samfundet; insisterer på, at EU og dets medlemsstater skal bekæmpe korruption som sådan i deres optræden udadtil ved at anvende de højeste gennemsigtighedsstandarder for deres finansiering i tredjelande samt ved at støtte civilsamfundsorganisationer, journalister og whistleblowere, der bekæmper korruption, og samtidig fremme oprettelsen af effektive institutioner til bekæmpelse af korruption og vedtagelsen af solide lovgivningsmæssige rammer samt tage fat på jurisdiktioner med bankhemmelighed og skattely;

79. opfordrer EU til at vedtage redskaber mod autoritære ledere og deres finansielle facilitatorer, herunder dem, der er involveret i valgsvindler, til at afsløre og indefryse ulovlige aktiver og til at fremme anvendelsen af universel jurisdiktion i tilfælde af grove krænkelse af menneskerettighederne;

Torsdag den 17. februar 2022

80. er bevidst om, at EU ikke kan tjene som et godt eksempel i kampen mod korruption, så længe nogle af dets medlemsstater og visse aktører, der er baseret i EU, har dårlige resultater på dette område; forventer, at Kommissionen og medlemsstaterne intensiverer deres konkrete tiltag mod uregelmæssigheder på disse områder; anbefaler, at Parlamentet, Kommissionen og medlemsstaterne yder betydelig støtte til civilsamfundsorganisationer, journalister og whistleblowere, der bekæmper korruption;

81. understreger behovet for at udvikle principper for og arbejde hen imod en internationalt anerkendt juridisk definition på grov korruption, herunder dens systemiske karakter, som en forbrydelse i national og international ret;

82. opfordrer til, at de igangværende sager om straffrihed for korruption på højt niveau tackles gennem en stærkere håndhævelse af love mod korruption for at sikre, at gerningsmændene bag korruptionsordninger på højt niveau drages til ansvar; opfordrer til, at der udforskes omfattende tilgange, herunder reformer af internationale retsinstitutioner, såsom udvidelse af ICC's jurisdiktion;

Den globale EU-ordning for menneskerettighedssanktioner (EU's sanktionsordning — »EU's Magnitskij-lov«)

83. glæder sig over vedtagelsen af den globale EU-ordning for menneskerettighedssanktioner (EU's sanktionsordning — »EU's Magnitskij-lov«), som udgør en væsentlig udvidelse af EU's værktøjskasse vedrørende menneskerettigheder og udenrigspolitik, og som styrker EU's rolle som en global menneskerettighedsaktør, der kan træffe restriktive foranstaltninger over for juridiske og fysiske personer, der er involveret i alvorlige krænkelse af menneskerettighederne overalt i verden; roser Rådet for at have vedtaget de første målrettede sanktioner under ordningen og opfordrer Rådet til at vedtage yderligere foranstaltninger, hvis det er nødvendigt; mener, at anvendelsen af EU's sanktionsordning ikke forhindrer eller udelukker vedtagelsen af andre EU-instrumenter til beskyttelse af menneskerettighederne, som kan kombineres og virke supplerende; fordømmer enhver vilkårlig eller uberettiget gengældelsesforanstaltning, der pålægges EU eller andre enheder som represalier på EU's beslutninger i henhold til EU's sanktionsordning; beklager det faktum, at Rådet har besluttet at anvende enstemmighed og gentager sin opfordring til indførelsen af afstemning med kvalificeret flertal, når det vedtager sanktioner vedrørende menneskerettighedsspørgsmål;

84. gentager sin anmodning om at udvide anvendelsesområdet for EU's sanktionsordning til at omfatte korruption for at sikre, at de økonomiske og finansielle katalysatorer for menneskerettighedskrænkelser målrettes effektivt; fremhæver Kommissionens alternative mulighed for at fremsætte et lovgivningsforslag om vedtagelse af en ny tematisk sanktionsordning til håndtering af alvorlige korruptionssager, der er defineret på grundlag af FN's konvention mod korruption; understreger behovet for en effektiv strategi for en konsekvent gennemførelse af EU's sanktionsordning, både med EU's andre eksterne politikker, navnlig på menneskerettighedsområdet, og med de eksisterende internationale sanktionsrammer; understreger, at EU's sanktionsordning skal respektere princippet om ikke at påvirke den almindelige befolkning i det pågældende land negativt i overensstemmelse med den internationale strafferet og den humanitære folkeret; minder om, at en konsekvent og ensartet anvendelse af restriktive foranstaltninger i alle medlemsstater er en forudsætning for troværdigheden og effektiviteten af EU's optræden udadtil; glæder sig over, at Kommissionen har meddelt, at den i 2021 vil foretage en gennemgang af praksis, der virker undergravende på sanktionerne, og af medlemsstaternes eksisterende rapporteringsforpligtelser vedrørende deres gennemførelse og håndhævelse; opfordrer indtrængende Kommissionen til i sin rolle som traktaternes vogter og NF/HR som den person, der er ansvarlig for enheden, sammenhængen og effektiviteten i EU's udenrigspolitik, at sikre, at de nationale reaktioner på manglende overholdelse af de restriktive foranstaltninger, som EU har vedtaget, er effektive, står i rimeligt forhold til overtrædelserne og har afskrækkende virkning;

Migration og asyl

85. bekræfter på ny migranternes, flygtninges og tvangsforflyttede personers umistelige menneskerettigheder og opfordrer EU og dets medlemsstater til fuldt ud at forsvare disse rettigheder og medtage dem i deres samarbejde med tredjelande, både hvad angår indførelsen af høje retlige standarder og — hvad der er lige så vigtigt — deres aktivering med henblik på at sikre en effektiv beskyttelse af disse rettigheder i praksis; minder om, at EU og dets medlemsstater i deres optræden udadtil og ekstraterritorialt, i aftaler og samarbejde på migrations-, grænse- og asylområdet skal respektere og beskytte menneskerettighederne, navnlig dem, der er nedfældet i chartret om grundlæggende rettigheder, herunder retten til liv, frihed og asyl, navnlig den individuelle vurdering af asylansøgninger;

86. gentager sin opfordring til Kommissionen om at foretage en gennemgang af indvirkningen på menneskerettighederne af samarbejdet om migration med tredjelande, herunder både forhåndsevaluering og evaluering af overvågningsmekanismer, og til at gennemføre gennemsigtige forudgående risikovurderinger af indvirkningen på migranternes, flygtninges og tvangsfordrevnes rettigheder af ethvert formelt, uformelt eller finansielt EU-samarbejde med tredjelande; opfordrer endvidere til større gennemsigtighed og et passende niveau af parlamentarisk overvågning og demokratisk kontrol med dets aktiviteter på dette område; understreger de risici, der er forbundet med uformelle ordninger om tilbagesendelse og tilbagetagelse, som ikke er underlagt retslig kontrol og derfor ikke giver mulighed for effektiv klageadgang med hensyn til de menneskerettighedskrænkelser, som migranter og asylansøgere udsættes for; gentager derfor sin opfordring til EU om at

Torsdag den 17. februar 2022

sikre, at alle aftaler om migrations samarbejde og tilbagetagelse med lande uden for EU er i overensstemmelse med internationale menneskerettigheder, flygtningeret og havret, navnlig med Flygtningekonventionen; insisterer på, at menneskerettighederne skal integreres og overvåges i alle aktiviteter, der udføres af Frontex og Det Europæiske Asylstøttekontor;

87. opfordrer EU og dets medlemsstater til at tackle de grundlæggende årsager til migration og til at støtte og fremme udvikling, investere i uddannelse og yde direkte bistand for at forbedre livsmulighederne, hvilket kan bidrage til mere stabile og bæredygtige samfund; opfordrer i denne forbindelse Kommissionen til at undersøge de bedste metoder til samarbejde med tredjelande; anmoder om, at EU og dets medlemsstater støtter flygtninges og asylansøgere ret til at vende tilbage til deres hjemland, når den forfølgelse eller vold, der forårsagede deres fordrivelse, er ophørt, samtidig med at princippet om non-refoulement respekteres;

88. opfordrer Kommissionen til at udarbejde lovgivningsforslag med henblik på at give medlemsstaterne de nødvendige sikkerhedsforanstaltninger til at reagere effektivt på tredjelands instrumentalisering af migration; opfordrer partnerlandene og internationale organisationer til at sikre gennemførelsen af retlige rammer og til at forstærke deres bestræbelser på at samarbejde om spørgsmålet om smugling af migranter, sikre beskyttelse af migranter og forhindre, at de udnyttes;

89. fordømmer antallet af dødsfald langs migrationsruterne og gentager sin opfordring til, at der etableres en koordineret europæisk tilgang med henblik på at støtte og sikre en hurtig og effektiv identifikationsproces for dem, der døde på vej til EU; beklager, at nogle mulige asylsøgere blev sendt tilbage til grænsen eller udvist til steder, hvor der var risiko for deres liv, i strid med folkeretten og navnlig retten til asyl; fordømmer angrebene på NGO'er, der hjælper migranter; opfordrer EU og dets medlemsstater til at være fuldstændig gennemsigtige med hensyn til tildelingen af midler til tredjelande til samarbejde om migration og til at sikre, at et sådant samarbejde ikke — hverken direkte eller indirekte — kommer statslige enheder, der er involveret i menneskerettighedskrænkelser, til gode; insisterer på behovet for at fastlægge rammer for beskyttelse af migranter, navnlig ved at åbne sikre og lovlige migrationsveje for migranter og forbedre adgangen til humanitære visa, og for at forbedre deres anvendelse; opfordrer Europa-Parlamentet til at overvåge aftaler om migration;

Humanitær folkeret

90. understreger, at universel respekt for den humanitære folkeret og den internationale menneskerettighedslovgivning er af allerstørste betydning, og opfordrer parterne i verdens væbnede konflikter til at sikre humanitære hjælpeorganisationer fuld, rettidig og uhindret adgang til sårbare befolkningsgrupper og områder og til at beskytte disse civilbefolkninger, navnlig kvinder og børn, samt humanitære hjælpearbejdere og sundhedspersonale, som garanteret af Genèvekonventioner og tillægsprotokoller hertil; understreger betydningen af at bidrage til oprettelsen af humanitære korridorer til nødsituationer, herunder de nødsituationer, der indebærer en risiko eller en overhængende risiko for at eskalere til udbredte og alvorlige krænkelser af menneskerettighederne;

91. gentager, at EU og dets medlemsstater aktivt bør støtte FN's generalsekretærs og FN's Sikkerhedsråds appel om en global våbenhvile, herunder gennem effektive foranstaltninger mod ulovlig våbenhandel og ved at øge gennemsigtigheden og ansvarligheden i forbindelse med medlemsstaternes våbeneksport; beklager, at covid-19-pandemien og dens virkninger har øget den politiske vold, intensiveret konkurrencen mellem væbnede grupper og forværret langvarige spændinger, samtidig med at ofrene i voksende grad er ubeskyttede; er dybt foruroliget over, at der er sket en stigning i konfliktrelateret seksuel vold i denne forbindelse, selv om 2020 var 20-året for FN's Sikkerhedsråds resolution 1325 om kvinder, fred og sikkerhed;

92. minder om sin beslutning af 27. februar 2014 om anvendelse af bevæbnede droner⁽¹⁾ og udtrykker sin bekymring over anvendelsen af disse uden for de internationale retlige rammer; gentager sin opfordring til EU til omgående at udarbejde retligt bindende rammer for anvendelsen af væbnede droner for at sikre, at medlemsstaterne, idet de overholder deres retlige forpligtelser, ikke begår lovløse, målrettede drab eller fremmer sådanne drab i tredjelande; opfordrer endvidere Kommissionen til at holde Parlamentet behørigt orienteret om anvendelse af EU-midler til alle forsknings- og udviklingsprojekter i forbindelse med konstruktion af droner; opfordrer til, at der foretages konsekvensanalyser af indvirkningen på menneskerettighederne i forbindelse med fremtidige droneudviklingsprojekter; minder om sin beslutning af 12. september 2018 om autonome våbensystemer⁽²⁾ og opfordrer indtrængende NF/HR og medlemsstaterne til at forbyde udvikling, fremstilling og anvendelse af fuldautomatiske våben, som mangler meningsfuld menneskelig kontrol over de kritiske funktioner, der består i at udvælge og angribe mål; insisterer på, at der indledes internationale forhandlinger

⁽¹⁾ EUT C 285 af 29.8.2017, s. 110.

⁽²⁾ EUT C 433 af 23.12.2019, s. 86.

Torsdag den 17. februar 2022

om et juridisk bindende instrument, der forbyder dødbringende autonome våben uden meningsfuld menneskelig kontrol; opfordrer indtrængende NF/HR og medlemsstaterne til at vedtage en fælles holdning med henblik på internationale forhandlinger i denne henseende;

Krige og konflikter rundt omkring i verden og deres indvirkning på menneskerettighederne

93. understreger, at der foreligger en mangesidet trussel mod menneskerettighederne som følge af moderne væbnede konflikter, der ikke alene involverer stater, men ofte også ikkestatslige aktører og terrororganisationer, og som har katastrofale humanitære konsekvenser; understreger de menneskerettighedskrænkelser og overgreb, der begås af private militær- og sikkerhedsfirmaer; understreger, at ofrene for menneskerettighedskrænkelser har meget begrænset adgang til domstolsprøvelse i områder som dem, der besættes eller annekteres, herunder i fastfrosne konfliktområder, hvor der enten mangler eller er utilstrækkeligt udviklede retlige og institutionaliserede strukturer til beskyttelse af menneskerettighederne; gentager sin opfordring til EU om at styrke sin reaktion på konflikter, som det fuldt ud bør udvikle og være i stand til at gennemføre selvstændigt i sine egne instrumenter, også i samarbejde med partnerlande og regionale organisationer, herunder et stærkt fokus på humanitær bistand, konfliktforebyggelse, retsopgør, mægling og mæglingsbestrebelse samt forsoning, håndtering af de grundlæggende årsager til konflikter og ydelse af den nødvendige støtte til de internationale fredsopbygnings- og fredsbevarende missioner samt EU-missioner inden for rammerne af den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik og genopbygningsoperationer efter konflikter, der støtter og anvender en stærk integration og kontrol af menneskerettighederne og et robust kønsperspektiv;

94. glæder sig over det nye koncept for EU's fredsmægling, der udvider EU's værktøjskasse med krisestyringsværktøjer til en bredere målsætning om konfliktforandring, og tilskynder til udvikling af yderligere dialogværktøjer og -kapaciteter på dette område; gentager sin opfordring til medlemsstaterne om at bidrage til at inddæmme væbnede konflikter og alvorlige krænkelser af menneskerettighederne eller den humanitære folkeret ved nøje at overholde bestemmelserne i artikel 7 i FN's traktat om våbenhandel om eksport og eksportvurdering og EU's adfærdskodeks for våbeneksport, herunder i forbindelse med enhver overførsel af våben, overvågnings- og efterretningsudstyr, som ville medføre risiko for, at den importerende stat eller ikkestatslige aktører begår eller fremmer krænkelser af menneskerettighederne eller den humanitære folkeret; gentager sin opfordring til strengere kontrol på EU-plan af EU's våbeneksport, bedre kontrol med den endelige anvendelse af eksporterede våben og mere samordning af nationale beslutninger om våbeneksport;

95. opfordrer NF/HR og Rådet til at være særligt opmærksomme på menneskerettighedssituationen i besatte eller annekterede områder og til at træffe effektive foranstaltninger til at forhindre alvorlige krænkelser af menneskerettighederne på stedet; insisterer på vigtigheden af at sikre, at EU's politik er sammenhængende i forbindelse med situationer vedrørende besættelse eller annektering af territorier; minder om, at den humanitære folkeret bør være retningsgivende for EU's politik i alle sådanne situationer, herunder i tilfælde af langvarig besættelse; fremhæver EU-baserede selskabers ansvar for at anvende den strengeste due diligence-politik over for enhver økonomisk eller finansiel aktivitet i eller med disse territorier og for at sikre streng overholdelse af folkeretten og EU's sanktionspolitikker, når det er relevant i disse situationer;

Retsopgør i overgangsperioden

96. opfordrer til fremme af processer for retsopgør i overgangsperioden, der styrker civilsamfundet, ofrene, marginaliserede og sårbare befolkningsgrupper, kvinder, børn, unge og beboere både i landdistrikter og byer; tilskynder til etablering af forbindelser mellem permanente strukturer såsom nationale retssystemer og nationale institutioner og netværk til forebyggelse af grusomheder og initiativer til retsopgør i overgangsperioden; understreger behovet for at give ofrene og de berørte samfund redskaber, plads og adgang til information;

Due diligence og virksomhedernes ansvar

97. understreger, at EU har en enestående mulighed for at udøve indflydelse på virksomheder med henblik på at værne om menneskerettighederne på globalt plan med den kommende bindende EU-lovgivning om virksomheders due diligence og virksomhedsansvar, der forpligter virksomheder til at udpege, forebygge, formidle, redegøre for og effektivt afhjælpe potentielle og/eller faktiske negative indvirkninger på menneskerettighederne, miljøet og god regeringsførelse i hele deres værdikæder og til at sørge for civilretlige ansvarsordninger og adgang til domstolsprøvelse for ofre og sikre ansvarliggørelse; opfordrer til, at lovgivningen finder anvendelse på alle store virksomheder, der er underlagt lovgivningen i en medlemsstat, og som er etableret på Unionens område eller opererer på det indre marked, samt børsnoterede små og mellemstore virksomheder (SMV'er) og SMV'er i højrisikosektorer, samtidig med at der tages behørigt hensyn til proportionalitetsprincippet; understreger behovet for at indføre og håndhæve administrativ kontrol og sanktioner for at gøre lovgivningen effektiv og sikre lige konkurrencevilkår for virksomhederne; anser det for nødvendigt, at virksomhedernes due diligence-strategier defineres og gennemføres gennem meningsfuld og regelmæssig høring af interessenter og gøres

Torsdag den 17. februar 2022

tilgængelige for offentligheden; glæder sig over, at EU's klassificeringsforordning i 2020⁽¹³⁾ og EU's forordning om konfliktmineraler⁽¹⁴⁾ i 2021 er konstruktive skridt på dette område;

98. gentager, at omkring to tredjedele af de menneskerettighedsforkæmpere, der blev dræbt i hele verden sidste år, var involveret i beskyttelse af deres jord og miljø og forsvar af oprindelige folks rettigheder, ofte i forretningssammenhæng; understreger det stadig mere afgørende behov, som menneskerettighedsforkæmperne har givet udtryk for, at EU gennemfører obligatorisk due diligence-lovgivning om menneskerettigheder for virksomheder;

99. gentager sin opfordring til at bekæmpe og udrydde tvangsarbejde og andre former for menneskerettighedskrænkelser i forsyningskæder, herunder krænkelser af miljømæssige, oprindelige folks og arbejdstagerrettigheder og trusler mod og angreb på menneskerettighedsforkæmpere; opfordrer EU-institutionerne til at gå foran med et godt eksempel og gennemføre grundige due diligence-vurderinger af leverandører, herunder underleverandører, fra lande uden for EU; opfordrer Kommissionen og Rådet til at forbyde al import af produkter, der er fremstillet som følge af alvorlige krænkelser af menneskerettighederne, herunder tvangsarbejde på lige fod; opfordrer europæiske virksomheder til at leve op til deres ansvar ved at foretage en grundig gennemgang af deres forsyningskæder for at sikre, at de ikke er involveret i menneskerettighedskrænkelser;

100. bemærker, at 2021 er tiåret for FN's vejledende principper om erhvervslivet og menneskerettigheder, en reel ramme, hvis retningslinjer, navnlig dem under den tredje søjle, der fokuserede på adgang til retsmidler og respekt for menneskerettighedsforkæmpere, udgør en vigtig struktur for samarbejde med tredjelande om forebyggelse samt for ofres adgang til retslige og udenretslige klage- og søgsmålsmekanismer; understreger vigtigheden af, at alle lande gennemfører FN's vejledende principper om erhvervslivet og menneskerettigheder fuldt ud, og opfordrer de EU-medlemsstater, der endnu ikke har vedtaget nationale handlingsplaner for erhvervslivet og menneskerettigheder, til at gøre dette snarest muligt; understreger behovet for at oprette et internationalt bindende instrument til regulering af transnationale selskabers og andre virksomheders aktiviteter i den internationale menneskerettighedslovgivning; tilskynder EU og dets medlemsstater til at deltage konstruktivt i arbejdet i FN's mellemstatslige arbejdsgruppe om transnationale selskaber og andre virksomheder for så vidt angår menneskerettigheder; mener, at dette er et nødvendigt skridt i retning af fremme og beskyttelse af menneskerettighederne;

Betydningen af stærke menneskerettighedsklausuler i internationale aftaler

101. gentager sin opfordring til systematisk at medtage menneskerettighedsklausuler, der kan håndhæves, i alle aftaler mellem EU og tredjelande, herunder frihandelsaftaler, associeringsaftaler og enkeltstående aftaler om investeringsbeskyttelse; opfordrer til, at anvendelsen af disse bestemmelser forbedres, herunder ved at indføre særlige overvågnings- og problemløsningsmekanismer; mener, at disse klausuler skal håndhæves ved hjælp af klare benchmarks og overvåges med inddragelse af Parlamentet, civilsamfundet og de relevante internationale organisationer; understreger, at fastlæggelsen af konkrete benchmarks kan få EU til at undersøge muligheden for at indføre proportionalitet i sanktionerne for manglende overholdelse; understreger, at overtrædelser af aftaler bør udløse klare konsekvenser, herunder, som en sidste udvej, ophævelse eller tilbagetrækning af EU fra aftalen i de alvorligste eller mest vedvarende tilfælde af menneskerettighedskrænkelser; anbefaler, at der medtages overvågningsmekanismer vedrørende menneskerettigheder i alle aftaler om handel og udenlandske investeringer samt klagemekanismer for at sikre effektiv adgang til retsmidler for berørte borgere og lokale interessenter;

Handel og den generelle toldpræferenceordning (GSP)

102. fremhæver den stærke forbindelse mellem handel og menneskerettigheder og det incitament, som adgang til handel udgør, når menneskerettighedskonditionalitet skal opretholdes i forhold til tredjelande; noterer sig Kommissionens nylige forslag til en revideret GSP-forordning⁽¹⁵⁾, som er en mulighed for yderligere at styrke denne forbindelse; understreger det nødvendige bidrag fra GSP til at nå målene i den europæiske grønne pakt, blandt andre politikker, og foreslår at undersøge muligheden for at tilbyde præferencebehandling til bæredygtige varer; understreger, at adgang til status som GSP+ er betinget af overholdelse af internationale konventioner og fremskridt på menneskerettighedsområdet, og opfordrer til streng anvendelse af konditionalitet over for partnerlande, herunder tilbagetrækning af status som GSP+, hvis det er berettiget; opfordrer Kommissionen til at anvende klare og gennemsigtige benchmarks, når den vurderer overholdelsen af forpligtelserne for GSP+;

⁽¹³⁾ EUT L 198 af 22.6.2020, s. 13.

⁽¹⁴⁾ EUT L 130 af 19.5.2017, s. 1.

⁽¹⁵⁾ Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om anvendelse af et arrangement med generelle toldpræferencer og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 978/2012 (COM(2021)0579).

Torsdag den 17. februar 2022

103. understreger behovet for fortsat engagement og dialog mellem EU og alle interessenter i modtagerlandene, navnlig civilsamfundsorganisationer og fagforeninger, samt for yderligere forbedringer af gennemsigtigheden og overvågningen for at sikre, at GSP-ordningen opfylder målet om bæredygtig udvikling og god regeringsførelse;

Digitale teknologier

104. understreger den vigtige rolle, som digitale teknologier har spillet, navnlig under covid-19-pandemien; understreger, at disse teknologier fortsat vil blive implementeret i hele verden i perioden efter pandemien, og at de bør reguleres på passende vis for at udnytte deres styrke og samtidig undgå nogen som helst negativ indvirkning på menneskerettighederne; understreger navnlig, at det er vigtigt at sikre effektive garantier for retten til privatlivets fred og databeskyttelse i de sundhedsrelaterede systemer til masseovervågning og at sikre proportionalitet ved anvendelsen heraf, som også bør være tidsbegrænset; understreger den åbenlyse risiko for, at overvågningsteknologier anvendes uhensigtsmæssigt mod menneskerettighedsforkæmpere, oppositionsledere, journalister, civilsamfundet og andre, ikke mindst fordi sådanne teknologier udgør en alvorlig hindring for forsvaret af menneskerettighederne, en risiko for privatlivets fred og ytringsfriheden og en alvorlig trussel mod demokratiske institutioner; opfordrer EU til hurtigst muligt at udarbejde en solid lovgivningsmæssig ramme på dette område for at sikre, at anvendelsen af disse teknologier er i overensstemmelse med internationale menneskerettighedsstandarder; opfordrer EU og dets medlemsstater til at sikre fuldt behørig omhu i forbindelse med menneskerettigheder og korrekt undersøgelse af eksport af europæisk overvågningsteknologi og teknisk bistand; opfordrer EU og dets medlemsstater til at samarbejde med tredjelands regeringer om at sætte en stopper for undertrykkende lovgivningspraksis vedrørende cybersikkerhed og terrorbekæmpelse; opfordrer EU til at tage initiativ til at fremme et øjeblikkeligt globalt moratorium for salg, overførsel og brug af spionssoftware;

105. noterer sig fordelene ved den øgede brug af kunstig intelligens, men understreger, at teknologierne skal udvikles, udbredes og anvendes under meningsfuldt menneskeligt tilsyn, i fuld gennemsigtighed og ved at sikre ansvarlighed og ikkediskrimination, navnlig for at undgå både partiskhed i automatiske beslutninger og brud på databeskyttelsen;

106. understreger den afgørende rolle, som sociale platforme spiller med hensyn til at fremme ytrings- og organisationsfrihed, men understreger behovet for passende sikkerhedsforanstaltninger for at forhindre manipulation eller uberettiget begrænsning eller helbredelse af brugerindhold, herunder automatiseret censur, på den ene side og spredning af hadefuld tale, falske nyheder, desinformation og bevidst skadeligt indhold på den anden side; opfordrer EU til at foreslå metoder til at lette menneskerettighedsforkæmperes arbejde online og fremme anerkendelsen af, at debatten om menneskerettigheder bør fremmes og beskyttes under alle omstændigheder; glæder sig over, at der er vedtaget nye EU-regler om kontrol med eksport, mæglervirksomhed, teknisk assistance, transit og overførsel af teknologier med dobbelt anvendelse;

107. understreger, at demokratiet står over for stigende trusler gennem skjult udenlandsk finansiering, desinformation og anden indblanding online, og understreger, at internettet og cyberspace i de autoritære stater ofte er det eneste område uden statslig kontrol og censur af menneskerettighedsforkæmpere, frie medier og prodemokratisk opposition; opfordrer Kommissionen og Rådet til at styrke EU's reaktion og arbejde hen imod indførelse af internationale beskyttelsesforanstaltninger mod desinformation, cyberangreb og andre hybride trusler fra ondsindede udenlandske aktører, der forsøger at undergrave samfundets modstandsdygtighed og demokratiske processer i hele EU, i vores nabolande og uden for EU; understreger behovet for mere offentlig støtte til forskning i nye metoder til at imødegå udbredelsen af falske nyheder;

Dødsstraf, tortur og andre former for mishandling

108. gentager sin stærke modstand mod dødsstraf, som er en grusom og uigenkaldelig straf, og opfordrer EU til at intensivere sine bestræbelser på at fremme en universel afskaffelse; understreger, at der i 2020 opstod en positiv tendens i retning af et moratorium for henrettelser med henblik på fuldstændig afskaffelse af dødsstraffen, idet 123 stater stemte for FN's Generalforsamlings resolution om dette spørgsmål; er imidlertid yderst foruroliget over den dramatiske stigning i antallet af henrettelser i visse lande; opfordrer indtrængende EU og dets medlemsstater til i alle internationale fora at forsvare afskaffelsen og slå til lyd for, at denne holdning støttes i bredest muligt omfang;

Torsdag den 17. februar 2022

109. beklager, at tortur og umenneskelig eller nedværdigende behandling fortsat er et udbredt fænomen i mange lande, og opfordrer EU til at styrke sin indsats for at udrydde disse praksisser og samtidig støtte ofre og fremme mekanismer til at drage gerningsmændene til ansvar; opfordrer indtrængende de lande, der endnu ikke har gjort det, til at ratificere FN's konvention mod tortur og anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf og den valgfrie protokol hertil; anerkender civilsamfundsorganisationers og menneskerettighedsforkæmpers betydning for kampen mod tortur og andre former for mishandling; fordømmer på det kraftigste de menneskerettighedskrænkelser, der er blevet indberettet på tilbageholdelsessteder, og opfordrer til en systematisk undersøgelse af alle påstande om krænkelser;

o

o o

110. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, næstformanden for Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, EU's særlige repræsentant for menneskerettigheder, medlemsstaternes regeringer og parlamenter, FN's Sikkerhedsråd, FN's generalsekretær, formanden for FN's 76. Generalforsamling, formanden for FN's Menneskerettighedsråd, FN's højkommisær for menneskerettigheder og cheferne for EU-delegationerne.

Torsdag den 17. februar 2022

P9_TA(2022)0043

Bekæmpelse af ikketoldmæssige og ikkeskattemæssige hindringer i det indre marked

Europa-Parlamentets beslutning af 17. februar 2022 om bekæmpelse af ikketoldmæssige og ikkeskattemæssige hindringer i det indre marked (2021/2043(INI))

(2022/C 342/16)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens meddelelse af 10. marts 2020 med titlen »Påpegning og håndtering af hindringer for det indre marked« (COM(2020)0093),
- der henviser til artikel 3 i traktaten om Den Europæiske Union,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 10. marts 2020 med titlen »Langsigtet handlingsplan for bedre gennemførelse og håndhævelse af reglerne for det indre marked« (COM(2020)0094),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 13. november 2020 med titlen »En ny forbrugerdagsorden — styrkelse af forbrugernes stilling med henblik på at opnå en bæredygtig genopretning« (COM(2020)0696),
- der henviser til Kommissionens meddelelse med titlen »Ajourføring af den nye industristrategi fra 2020: Opbygning af et stærkere indre marked til fremme af Europas genopretning« (COM(2021)0350),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 17. marts 2021 med titlen »En fælles vej hen imod en sikker og varig genåbning« (COM(2021)0129),
- der henviser til sin beslutning af 20. januar 2021 om styrkelse af det indre marked: fremtiden for den frie bevægelighed for tjenesteydelser ⁽¹⁾ og til udtalelse fra Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender herom,
- der henviser til forordning (EU) 2018/1724 af 2. oktober 2018 om oprettelse af en fælles digital portal, der giver adgang til oplysninger, procedurer og bistands- og problemløsningstjenester, og om ændring af forordning (EU) nr. 1024/2012 ⁽²⁾ (forordningen om en fælles digital portal),
- der henviser til Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse om rapporten om hindringer for det indre marked og handlingsplanen for håndhævelse af det indre marked (COR 2020/02355),
- der henviser til Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse om a) meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget med titlen »Langsigtet handlingsplan for bedre gennemførelse og håndhævelse af reglerne for det indre marked« (COM(2020)0094) og b) meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget med titlen »Påpegning og håndtering af hindringer for det indre marked« (COM(2020)0093), (EESC 2020/01412),
- der henviser til arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene af 10. marts 2020 med titlen »Business Journey on the Single Market: Practical Obstacles and Barriers« (Forretningsrejser i det indre marked: praktiske hindringer og barrierer) (SWD(2020)0054),
- der henviser til arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene af 8. september 2020 med titlen »Evaluation of the Vertical Block Exemption Regulation« (Evaluering af den vertikale gruppefritagelsesforordning) (SWD(2020)0172),
- der henviser til undersøgelse fra Europa-Kommissionens Generaldirektorat for det Indre Marked, Erhvervs politik, Iværksætter og SMV'er fra juli 2020 med titlen »Territorial supply constraints in the EU retail sector« (Territoriale forsyningsbegrænsninger i EU's detailsektor),

⁽¹⁾ EUT C 456 af 10.11.2021, s. 14.

⁽²⁾ EUT L 295 af 21.11.2018, s. 1.

Torsdag den 17. februar 2022

- der henviser til Beneluxunionens undersøgelse fra februar 2018 med titlen »Territorial Supply Constraints in the Retail Trade in Belgium, The Netherlands and Luxembourg« (Territoriale forsyningsbegrænsninger i detailhandelen i Belgien, Nederlandene og Luxembourg),
  - der henviser til undersøgelsen fra november 2020 fra Europa-Parlamentets Temaafdeling for Økonomisk og Videnskabelig Politik og Livskvalitet med titlen »Legal Obstacles in Member States to Single Market rules« (Juridiske hindringer i medlemsstaterne for reglerne for det indre marked),
  - der henviser til undersøgelsen fra oktober 2020 fra Europa-Parlamentets Enhed for Støtte til den Økonomiske Styring med titlen »Background Reader on the European Semester Autumn edition 2020 — The European Semester from a Parliamentary perspective« (Baggrundsnotat om efterårsudgaven af det europæiske semester 2020 — det europæiske semester fra Parlamentets perspektiv),
  - der henviser til undersøgelsen fra februar 2021 fra Europa-Parlamentets Temaafdeling for Økonomisk og Videnskabelig Politik og Livskvalitet med titlen »The impact of COVID-19 on the Internal Market« (Indvirkningerne af covid-19 på det indre marked),
  - der henviser til undersøgelsen fra februar 2019 fra Europa-Parlamentets Temaafdeling for Økonomisk og Videnskabelig Politik og Livskvalitet med titlen »Contribution to Growth: The Single Market for Services — Delivering economic benefits for citizens and businesses« (Bidrag til vækst: det indre marked for tjenesteydelser — økonomiske fordele for borgere og virksomheder),
  - der henviser til Revisionsrettens særberetning nr. 05/2016 af 14. marts 2016 med titlen »Har Kommissionen sikret en effektiv gennemførelse af servicedirektivet?«,
  - der henviser til undersøgelsen fra april 2019 gennemført af Europa-Parlamentets Forskningstjeneste med titlen »Kortlægning af omkostningerne ved ikke at virkeliggøre EU«,
  - der henviser til sin beslutning af 12. december 2018 om pakken for det indre marked ⁽³⁾,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 54,
  - der henviser til udtalelse fra Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter,
  - der henviser til betænkning fra Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse (A9-0336/2021),
- A. der henviser til, at det indre marked tegner sig for 56 millioner europæiske arbejdspladser og skaber 25 % af EU's BNP; der henviser til, at landbrugsfødevarerektoren er EU's største fremstillingssektor med hensyn til beskæftigelse og merværdi;
- B. der henviser til, at bæredygtig udvikling og høje sociale og miljømæssige standarder er forudsætninger for en produktionsform, som er forenelig med målene for bæredygtig udvikling og FN's 2030-dagsorden og målet om at opnå klimaneutralitet inden 2050;
- C. der henviser til, at beskyttelse og fremme af sociale rettigheder, arbejdstager- og fagforeningsrettigheder, herunder kollektive forhandlinger, rimelige lønninger og gode arbejdsvilkår, er en integrerende del af skabelsen af et velfungerende indre marked, der er retfærdigt, inklusivt og bæredygtigt, og som gør det muligt at levere varer og tjenesteydelser af høj kvalitet; der henviser til, at den økonomiske frihed til at levere varer og tjenesteydelser ikke må have forrang for grundlæggende rettigheder, herunder sociale rettigheder, arbejdstager- og fagforeningsrettigheder, eller skade disse;
- D. der henviser til, at en samlet vurdering af ikketoldmæssige hindringer for det indre marked, navnlig i landbrugsfødevarerektoren, kunne sætte skub i fjernelsen af disse hindringer;
- E. der henviser til, at enhver vurdering af hindringerne for det indre marked bl.a. bør baseres på erfaringer og opfattelser hos de virksomheder, arbejdstagere og forbrugere, som på daglig basis bruger det indre marked, og på formålet med reglerne for det indre marked; der henviser til, at de eksisterende hindringer for det indre marked rammer SMV'er og mikrovirksomheder uforholdsmæssigt hårdt og endda straffer disse og forhindrer deres aktiviteter over grænserne;

⁽³⁾ EUT C 388 af 13.11.2020, s. 39.

Torsdag den 17. februar 2022

- F. der henviser til, at ansvaret for det indre markeds funktion, en effektiv gennemførelse af eksisterende EU-lovgivning og fjernelse af hindringer påhviler både Kommissionen og medlemsstaterne;
- G. der henviser til, at mange hindringer, som påvirker det indre marked, skyldes ukorrekt eller ufuldstændig anvendelse af EU-lovgivningen, mangel på korrekt gennemførelse af EU-lovgivningen i de nationale retlige rammer, mangel på passende EU-retlige foranstaltninger til imødegåelse af de eksisterende hindringer, hindret adgang til nødvendige oplysninger eller ensidige politikforanstaltninger truffet af medlemsstaterne; der henviser til, at unødvendige reguleringsindgreb på EU-plan også kan have en negativ indvirkning på det indre marked og skabe hindringer i form af høje efterlevelsessomkostninger eller retsusikkerhed for de enkelte forbrugere;
- H. der henviser til, at fragmentering, restriktive nationale bestemmelser, utilstrækkelig eller ukorrekt gennemførelse, bureaukrati og overregulering samt manglende håndhævelse eller passende EU-retlige foranstaltninger til imødegåelse af hindringerne kan have negative konsekvenser på både EU-plan og nationalt plan, som fratager borgerne arbejdspladser, forbrugerne valg og iværksætterne muligheder;
- I. der henviser til, at en ikketoldmæssig hindring er en uforholdsmæssig og diskriminerende lovgivningsmæssig foranstaltning, som medfører en byrde eller omkostning, der skal afholdes af en virksomhed, der søger at komme ind på et marked, og som ikke skal afholdes af virksomheder, der allerede er på markedet, eller en omkostning, der opstår for udenlandske virksomheder, men ikke skal betales af indenlandske virksomheder, uden at det berører medlemsstaternes ret til at regulere og forfølge legitime mål for den offentlige politik, f.eks. beskyttelse af miljøet og forbruger- og arbejdstagerrettigheder; der henviser til, at Parlamentet behandlede ikketoldmæssige hindringer i sin beslutning af 26. maj 2016⁽⁴⁾;
- J. der henviser til, at overregulering betyder »praksis, der fører til, at medlemsstaterne indfører yderligere uberettigede administrative krav, der ikke er relateret til lovgivningens mål, og som kan underminere det indre markeds funktion«; der henviser til, at der imidlertid bør skelnes mellem overregulering og fastsættelse af højere standarder, der går videre end de EU-dækkende minimumsstandarder for miljø- og forbrugerbeskyttelse, sundhedspleje og fødevarsikkerhed;
- K. der henviser til, at den nuværende Kommission endnu ikke har fremlagt en bred lovpakke, der behandler manglerne i udøvelsen af det indre markeds kernefriheder, ud over hvad der vedrører håndhævelse, bortset fra initiativerne vedrørende digitalisering; der henviser til, at Kommissionen har prioriteret behovet for en bedre håndhævelse af den eksisterende lovgivning om det indre marked foruden en række digitale og grønne initiativer, der baner vejen for den dobbelte omstilling;
- L. der henviser til, at udviklingen og gennemførelsen af lovgivningen om det indre marked altid skal sikre en passende inddragelse af arbejdsmarkedets parter og civilsamfundsorganisationer;
- M. der henviser til, at Parlamentet og Rådet forkastede nogle af forslagene i servicepakken fra 2016;
- N. der henviser til, at langt de fleste virksomheder mener, at det indre marked ikke er tilstrækkeligt integreret; der henviser til, at fragmentering af regler for grænseoverskridende handel rammer virksomheder og forbrugere hårdt overalt i det indre marked;
- O. der henviser til, at der trods de mange foranstaltninger over de seneste år i form af flere programmer og applikationer stadig er handlende, som har svært ved at finde oplysninger om reglerne og procedurerne for levering af tjenesteydelser og salg af varer på tværs af landegrænser;

⁽⁴⁾ EUT C 76 af 28.2.2018, s. 105.

Torsdag den 17. februar 2022

- P. der henviser til, at 71 % af SMV'erne, som brugte det nuværende system for gensidig anerkendelse i forbindelse med ikkeharmoniserede varer, blev nægtet adgang til markedet, og at den nylige revision af den forordning, der regulerer dette system, har til formål at gøre det lettere for virksomhederne at håndhæve den gennem bedre rammer for den nationale beslutningstagning;
- Q. der henviser til, at direktivet om anerkendelse af erhvervsfaglige kvalifikationer ⁽⁵⁾ er et nøgleinstrument til sikring af et velfungerende indre marked, men at manglen på automatiske instrumenter til anerkendelse af kvalifikationer og færdigheder medlemsstaterne imellem hæmmer den faglige mobilitet og dermed skaber urimelige hindringer;
- R. der henviser til, at EU's indre marked er et projekt, der aldrig bliver færdigt, og den hurtige samfundsmæssige og teknologiske udvikling kan skabe nye hindringer for det indre marked og hæmme en fuldstændig gennemførelse heraf;
- S. der henviser til, at digitalisering og brugen af kunstig intelligens og nye teknologier har potentialet til at tilføre det indre marked betydelig værdi og bidrage til at mindske de eksisterende hindringer og byrder og åbne op for nye forretningsmuligheder samt et velfungerende digitalt indre marked til gavn for forbrugere og virksomheder; der henviser til, at brugen af nye teknologier og kunstig intelligens kan være nyttig til at overvinde visse hindringer på det digitale indre marked;
- T. der henviser til, at manglen på harmonisering og utilstrækkelig minimumsstandardisering fører til ekstra omkostninger og forringer produktsikkerheden i det indre marked og samtidig svækker den europæiske konkurrenceevne på det internationale marked;
- U. der henviser til, at det er afgørende for det indre markeds rammer at skabe en korrekt balance mellem økonomiske frihedsrettigheder, sociale rettigheder, forbrugernes, arbejdstagernes og erhvervslivets interesser samt almenvellet;
- V. der henviser til, at der for nylig er indgivet adskillige andragender vedrørende ikketoldmæssige hindringer til Parlamentets Udvalg for Andragender (PETI), f.eks. andragende nr. 0179/2021 og 0940/2020;
- W. der henviser til, at covid-19-krisen har været et chok for både produktion og forbrug og har ført til omlægninger af indenlandske og grænseoverskridende aktiviteter, der påvirker forbrugere, virksomheder, arbejdstagere og leveringen af tjenesteydelser; der henviser til, at nogle af disse virkninger kan være af forbigående karakter, men at andre vil have varige konsekvenser for formen af og behovene i det indre marked; der henviser til, at reaktionen på pandemien har sat gang i omstillingen til digitale tjenester; der henviser til, at krisen har vist betydningen af europæisk integration, stærke institutioner og regulering; der henviser til, at den enerådende praksis i forbindelse med offentlige indkøb, der blev gennemført under covid-pandemien, har haft alvorlige konsekvenser for det indre marked og i alvorlig grad truet gennemsigtigheden; der henviser til, at den nuværende vanskelige situation ikke blot kalder på ophævelse af covid-19-relaterede restriktioner, men også på fjernelse af de ubegrundede hindringer, der har været på det indre marked i årevis, for at forbedre og styrke det indre marked, hvilket er én af måderne at komme ud af krisen på;

Status for det indre marked og dets politiske målsætninger

1. glæder sig over pakken fra marts 2020 om forvaltning af det indre marked, som sigter mod at forbedre gennemførelsen og håndhævelsen af EU-lovgivningen ved i første omgang at fremlægge en oversigt over eksisterende og kommende initiativer; mener også, at der stadig er lovgivningsmæssige og retshåndhævende mangler, der står i vejen for et velfungerende indre marked; mener navnlig, at der mangler initiativer til forbedring af det indre marked for tjenesteydelser;
2. støtter Kommissionens meddelelse om en langsigtet handlingsplan for bedre gennemførelse og håndhævelse af reglerne for det indre marked, og navnlig forslagene om at styrke SOLVIT som et redskab til bilæggelse af tvister vedrørende det indre marked, at øge Kommissionens rolle med hensyn til at hjælpe medlemsstaterne med at gennemføre EU-retten korrekt, fuldt ud og rettidigt for at sikre en harmoniseret fortolkning og undgå overregulering, at skabe et redskab

---

⁽⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/36/EF af 7. september 2005 om anerkendelse af erhvervsfaglige kvalifikationer (EUT L 255 af 30.9.2005, s. 22).

Torsdag den 17. februar 2022

vedrørende hindringer på det indre marked under den fælles digitale portal og at gøre det muligt for borgere og virksomheder anonymt at rapportere om lovgivningsmæssige hindringer, som de støder på i forbindelse med udøvelsen af deres rettigheder i det indre marked;

3. påpeger, at prisen for utilstrækkelig gennemførelse betales af både virksomheder og forbrugere, og tilskynder Kommissionen til at prioritere tilstrækkelige håndhævelsesforanstaltninger;

4. understreger bestræbelserne på at sikre, at et velfungerende indre marked går hånd i hånd med bestræbelserne på at nå EU's grundlæggende mål med hensyn til bæredygtig udvikling og en social markedsøkonomi samt et højt niveau for beskyttelse og forbedring af miljøkvaliteten;

5. understreger, at det indre marked fortsat er en af Den Europæiske Unions største bedrifter; opfordrer derfor indtrængende Kommissionen til at målrette ressourcer mod de problemer, der påvirker det indre marked, navnlig ubegrundede ikketoldmæssige hindringer, som forhindrer udnyttelsen af det indre markeds fulde potentiale for forbrugere, arbejdstagere og virksomheder, navnlig SMV'er, ved at skabe unødvendige og urimelige hindringer for varers og tjenesteydelsers fri bevægelighed;

6. erkender, at der sandsynligvis er behov for stærkere overvågning også fra medlemsstaternes side, forsigtighed på lovgivningsområdet, forenkling af den måde, hvorpå den nuværende EU-retlige ramme anvendes, samt øget politisk fokus på det indre marked for effektivt at kunne fjerne sådanne hindringer og styrke integrationen af det indre marked yderligere;

7. anerkender forbrugerbeskyttelsespolitikens grundlæggende betydning som en faktor, der styrker det indre marked og bidrager til dets integration;

8. opfordrer Kommissionen til at anvende ressourcerne i programmet for det indre marked til at styrke forvaltningen af det indre marked og forbedre dets funktion, navnlig med hensyn til ikketoldmæssige hindringer;

9. opfordrer medlemsstaterne til at respektere det indre markeds integritet ved at blive bedre til at udveksle oplysninger om og koordinere gennemførelsen af EU-retten med hjælp fra Kommissionen, så vidt muligt at afstå fra at indføre afvigende nationale regler og søge løsninger på europæisk plan, at anvende retningslinjer for bedre regulering i forbindelse med indførelse af nationale regler, at udarbejde korrekte konsekvensanalyser og støtte interessenter, så de kan bidrage ordentligt til beslutningsprocessen, og at anvende alle regler på en berettiget, forholdsmæssig og ikkediskriminerende måde;

10. understreger, at opnåelsen af målsætningerne i den grønne pagt og den digitale dagsorden for Europa hovedsagelig afhænger af et velfungerende indre marked og passende offentlige politikker, hvilket er en vigtig forudsætning for markedseffektivitet og innovation og er et blandt mange værktøjer til modernisering af de europæiske økonomier; mener derfor, at manglerne i det indre marked fortjener samme grad af opmærksomhed som den grønne pagt og den digitale dagsorden for Europa; understreger, at andre EU-politikker bør tage hensyn til reglerne for det indre marked og respektere dets principper; bekræfter på ny sin egen vilje til at udvikle og beskytte et robust og bæredygtigt forbruger-, arbejdstager- og erhvervsvenligt indre marked;

11. beklager, at en række ikketoldmæssige hindringer kan hæmme virkeliggørelsen af målsætningerne i EU's industristrategi, navnlig hvad angår hjemtagning af produktion og styrkelse af den europæiske økonomis modstanddygtighed; understreger, at et solidt integreret indre marked, hvor ikketoldmæssige hindringer fjernes, er en forudsætning for at nå målsætningerne i EU's industristrategi;

12. opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at sikre, at de handler på en forholdsmæssig måde og i nøje overensstemmelse med de legitime målsætninger i den offentlige politik såsom folkesundhed, miljøet, offentlige tjenester og almenvellet; beklager imidlertid, at visse medlemsstater stadig henviser til almenhedens interesse for at isolere deres nationale markeder; fremhæver desuden, at krav såsom ubegrundede territoriale restriktioner, unødvendige sprogkrav og økonomiske behovsprøver skaber uberettigede hindringer på det indre marked, og opfordrer Kommissionen til i denne henseende at forbedre overvågningen af medlemsstater, herunder deres lovbestemte meddelelsespligter;

Torsdag den 17. februar 2022

13. fordømmer, at antallet af traktatbrudssøgsmål mod medlemsstater på området for det indre marked ifølge en undersøgelse fra Parlamentet er steget mellem 2017 og 2019 og nåede op på 800 sager i 2019, hvilket er det højeste niveau siden 2014;

Hindringer for varers og tjenesteydelsers fri bevægelighed

14. gør opmærksom på, at Kommissionen og interessenter har udpeget en række væsentlige ubegrundede hindringer for grænseoverskridende aktiviteter, heriblandt:

- a) reguleringsmæssige forskelle og uensartet gennemførelse af EU-retten, hvilket komplicerer grænseoverskridende udveksling og tvinger virksomheder til at afsætte ressourcer til den tunge proces med at analysere bestemmelser i EU-retten, hvilket leder finansieringen væk fra jobskabende og vækstfremmende aktiviteter
- b) utilstrækkelig håndhævelse af EU-retten samt langvarige og komplekse procedurer for at afgøre sager vedrørende overtrædelser af EU-retten
- c) byrdefulde og sommetider komplekse administrative krav eller praksis såsom gentagne og vedholdende inspektioner og sanktioner, der ikke står i forhold til overtrædelserne, utilstrækkelig og utilgængelig eller manglende information og begrænsede muligheder for kommunikation med den offentlige forvaltning, hvilket også begrænser mulighederne for nye eller konkurrerende tjenesteydelser på nye lokaliteter, som ville give forbrugerne flere valgmuligheder
- d) territoriale forsyningsbegrænsninger, der tydeligvis hæmmer udviklingen af det indre marked og dets potentielle fordele for forbrugerne
- e) yderligere tekniske krav vedtaget på nationalt plan, som skaber uforholdsmæssigt store og uberettigede administrative byrder, der kan underminere det indre markeds funktion
- f) mangel på effektive værktøjer og mekanismer til at lette kendskabet til eksisterende forpligtelser eller mangel på harmoniserede tekniske standarder, hvilket øger efterlevelseseffekterne for virksomheder, der opererer på tværs af grænserne
- g) manglende gennemsigtighed og oplysninger samt komplekse proceduremæssige krav, som gør det sværere at få adgang til grænseoverskridende offentlige udbud, navnlig for små og mellemstore virksomheder (SMV'er)
- h) utilstrækkelige regler for grænseoverskridende e-handel
- i) udfordringer med at løse kommercielle og administrative tvister rettidigt;

15. bemærker, at EU-virksomheder, der fungerer i det indre marked, allerede har indberettet konkrete eksempler på ovennævnte hindringer, herunder f.eks. krav om, at udenlandske tjenesteydere skal registrere en virksomhed i et handels- og selskabsregister i en værtsmedlemsstat, selv om de kun midlertidigt sender arbejdstagere til værtsmedlemsstatens område og ikke har nogen infrastruktur, hvorfra de kan udføre en sædvanlig, stabil og vedvarende aktivitet;

16. understreger, at den mest effektive måde at mindske fragmenteringen af det indre marked på er at tilstræbe harmonisering, hvor det er muligt; understreger, at denne harmonisering dog ikke bør føre til større reguleringsmæssige byrder for virksomheder;

17. fremhæver, at opretholdelsen af retsstatsprincippet styrker det indre markeds integritet, og minder medlemsstaterne om deres lovbestemte meddelelsespligter;

Torsdag den 17. februar 2022

18. peger på, at ikketoldmæssige hindringer rammer servicesektoren hårdt og dermed andre dele af økonomien, som understøttes af servicesektoren; understreger desuden, at Kommissionen i sin rapport alligevel har udpeget 24 specifikke restriktioner, fordelt på 13 sektorer, som er i modstrid med servicedirektivets bestemmelser⁽⁶⁾, og nogle af disse er diskriminerende eller stiller krav til hjemsted eller nationalitet; bemærker, at formålet med øvelsen var at dokumentere tilstedeværelsen eller fraværet af restriktioner, og at vurderingen af restriktionernes proportionalitet lå uden for undersøgelsens rammer, og det blev ikke vurderet, om den relevante restriktion var berettiget eller forholdsmæssig;

19. noterer sig, at der i rapporten konstateres et lille fald i omfanget af hindringer inden for næsten alle de undersøgte sektorer, hvilket peger på behovet for yderligere evaluering fra Kommissionens side; understreger imidlertid, at det fremgår af Kommissionens kortlægning, at der kun er sket en langsom reduktion af hindringerne i de forskellige servicefag efter gennemførelsen af servicedirektivet i 2006 og frem til 2017, og at de kortlagte hindringer for detailhandelen sågar er steget mellem 2011 og 2017 og dermed har udlignet den opnåede fremgang;

20. beklager, at visse af de udpegede restriktioner i henhold til servicedirektivet er opstået som følge af den retsikkerhed, som direktivet siden sin ikrafttræden har medført med hensyn til dets anvendelsesområde, især for SMV'er i turismesektoren;

21. minder om, at offentlige tjenester nyder en særlig beskyttelse i forhold til reglerne for det indre marked, fordi de har til opgave at tjene almenvellet, hvilket betyder, at de regler, som de offentlige myndigheder har fastsat af hensyn til disse tjenesters korrekte funktion, ikke udgør ikketoldmæssige hindringer; minder i denne forbindelse om, at sociale tjenesteydelser og sundhedstjenester ikke er omfattet af servicedirektivet;

22. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at øge deres indsats for at fjerne hindringer for detailhandelen og hurtigt skride til handling, når nye hindringer identificeres; opfordrer Kommissionen til at udarbejde en vejledning om proportionaliteten af tilladelsesprocedurer på detailområdet for at øge retssikkerheden og forudsigeligheden for detailhandelen og til at fremlægge en ny handlingsplan for den europæiske detailsektor inden midten af 2022;

23. minder om, at et betydeligt antal problemer med levering af tjenesteydelser over grænserne hidrører fra administrativ praksis og ikke fra uforenelighed med EU-retten;

24. opfordrer Kommissionen til fortsat at udarbejde retningslinjer for at afhjælpe forkert anvendelse af lovgivning; påpeger, at manglen på en fælles fortolkning af EU-retten, der fremmer arbejdskraftens fri bevægelighed, kan føre til manglende juridisk klarhed og bureaukratiske byrder for virksomheder og arbejdstagere, der leverer tjenesteydelser i forskellige medlemsstater; opfordrer Kommissionen til at støtte medlemsstaterne i gennemførelsesprocessen for at sikre en mere harmoniseret tilgang;

25. beklager, at meddelelsesproceduren i henhold til servicedirektivet og meddelelssystemet TRIS⁽⁷⁾ ikke er blevet brugt i tilstrækkelig grad; fremhæver, at dette undergraver Kommissionens evne til at sikre, at ny lovgivning om tjenesteydelser er i overensstemmelse med servicedirektivet; opfordrer medlemsstaterne til at opfylde deres meddelelsespligter i henhold til servicedirektivet; opfordrer Kommissionen til inden midten af 2022 at fremlægge en handlingsplan for forbedring af den nuværende ramme; noterer sig, at Kommissionen har til hensigt at ajourføre håndbogen i gennemførelsen af servicedirektivet med henblik på at tilføje oplysninger, der følger af den seneste retspraksis, og forbedre håndhævelsen af dette direktiv;

26. understreger, at hindringer også kan skyldes de national administrations begrænsede kapacitet med hensyn til at levere ydelser på andre sprog og mangel på relevant uddannelse og infrastruktur; opfordrer medlemsstaterne til at sikre, at oplysninger og dokumenter vedrørende markedsadgang ikke blot er tilgængelige på medlemsstatens officielle sprog, men også på engelsk eller på andre af de mest benyttede sprog i den lokale økonomi;

⁽⁶⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/123/EF af 12. december 2006 om tjenesteydelser på det indre marked (EUT L 376 af 27.12.2006, s. 36).

⁽⁷⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/1535 af 9. september 2015 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske forskrifter samt forskrifter for informationssamfundets tjenester (EUT L 241 af 17.9.2015, s. 1).

Torsdag den 17. februar 2022

27. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at vedtage instrumenter, der er praktiske, præcise og klar til brug, og som kan anvendes af de nationale myndigheder til at håndtere ukorrekt praksis og overtrædelser samt til at håndhæve reglerne for det indre marked;

28. minder om, at en medlemsstat kun kan påberåbe sig den offentlige orden, folkesundheden eller den offentlige sikkerhed, hvis den kan bevise, at der foreligger en reel og tilstrækkelig alvorlig trussel, der berører en grundlæggende samfundsinteresse; finder derfor enhver form for statsstøttet forskelsbehandling, f.eks. mod personer med handicap eller baseret på økonomisk position, nationalitet, alder, race eller etnisk oprindelse, religion eller tro, erhverv, køn eller seksuel orientering (herunder LGBTIQ-fobi), uacceptabel; mener, at en sådan forskelsbehandling kan begrænse frihedsrettighederne i det indre marked og dermed skabe en ikketoldmæssig barriere, der påvirker den frie bevægelighed for varer og tjenesteydelser, da den forhindrer producenter og tjenesteydere i at levere de samme varer og tjenesteydelser på lige fod i hele EU og forbrugerne i at drage fordel af det indre markeds resultater;

29. bifalder de væsentlige forbedringer for varernes fri bevægelighed i de seneste år takket være flere forordninger, blandt andre forordning (EU) 2018/302⁽⁸⁾ (forordning om geoblokering), forordning (EU) 2019/1020⁽⁹⁾ (forordning om markedsovervågning og produktoverensstemmelse) og — vigtigst — takket være forordning (EU) 2019/515⁽¹⁰⁾ (forordning om gensidig anerkendelse af varer); minder om, at princippet om gensidig anerkendelse kun finder anvendelse på ikkeharmoniserede varer, og understreger vigtigheden af en topstyret harmonisering for at sikre et højt niveau af produktsikkerhed og forbrugerbeskyttelse; er af den opfattelse, at en omhyggelig anvendelse af princippet om gensidig anerkendelse og de instrumenter, der for nylig er fastsat i forordning (EU) 2019/515, vil fremme dagsordenen for det indre marked på effektiv vis — navnlig på områder, hvor der stadig er vanskeligheder;

30. er af den opfattelse, at vedtagelsen og gennemførelsen af forordningen om geoblokering har gavnet forbrugerne i forbindelse med grænseoverskridende indkøb; minder dog om, at der fortsat er visse hindringer, bl.a. inden for levering af audiovisuelle tjenesteydelser og audiovisuelt indhold, og at dette resulterer i faldende forbrugertillid til onlinehandel over grænserne; opfordrer Kommissionen til i forbindelse med den evalueringsrapport, der er planlagt i 2022, at fremsætte forslag til, hvordan man kan fjerne uberettigede og ineffektive geoblokeringer og sigte mod opbygningen af et harmoniseret digitalt indre marked;

31. fremhæver eksistensen af diskriminerende og konkurrencebegrænsende praksis såsom territoriale forsyningsbegrænsninger, som hæmmer udviklingen af det indre marked og undergraver dets potentielle fordele for forbrugerne; opfordrer Kommissionen til at foreslå tilstrækkelige foranstaltninger til at fjerne territoriale forsyningsbegrænsninger og dermed mindske hindringer for handel på tværs af grænserne med henblik på at opnå et fuldt fungerende indre marked;

32. glæder sig over, at harmoniseringen af kvalifikationer gennem gensidig anerkendelse allerede har bidraget til væksten i det indre marked inden for flere erhverv; beklager imidlertid, at yderligere fremskridt i stort omfang begrænses af administrative hindringer, der er indført af medlemsstaterne; understreger, at gensidig anerkendelse af eksamensbeviser, kvalifikationer, færdigheder og kompetencer blandt medlemsstaterne ville styrke arbejdstageres og tjenesteydelsers fri bevægelighed, og opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at udvide den gensidige anerkendelse til alle mulige niveauer af uddannelse og erhvervsuddannelse og til at forbedre eller indføre de nødvendige procedurer for en sådan udvidelse hurtigst muligt;

33. minder om den særlige status, som regulerede liberale erhverv har på det indre marked, og deres rolle i opfyldelsen af almenhedens behov, men understreger også, at denne særlige status ikke bør anvendes til at opretholde uberettigede hindringer, som medfører fragmentering af det indre marked;

34. opfordrer medlemsstaterne til at fjerne uberettigede restriktioner i forbindelse med faglige kvalifikationer og Kommissionen til fortsat at være årvågen med hensyn til indledningen af traktatbrudssøgsmål i tilfælde, hvor medlemsstaterne ikke overholder EU-lovgivningen vedrørende anerkendelse af kvalifikationer;

⁽⁸⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/302 af 28. februar 2018 om imødegåelse af uberettiget geoblokering og andre former for forskelsbehandling på grundlag af kundernes nationalitet, bopæl eller hjemsted i det indre marked (EUT L 60 I af 2.3.2018, s. 1).

⁽⁹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1020 af 20. juni 2019 om markedsovervågning og produktoverensstemmelse (EUT L 169 af 25.6.2019, s. 1).

⁽¹⁰⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/515 af 19. marts 2019 om gensidig anerkendelse af varer, der lovligt markedsføres i en anden medlemsstat (EUT L 91 af 29.3.2019, s. 1).

Torsdag den 17. februar 2022

35. minder om, at direktivet om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer bygger på princippet om ligebehandling og forbuddet mod forskelsbehandling på grundlag af nationalitet;
36. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til løbende at øge bevidstheden blandt virksomheder og arbejdstagere, der muligvis mangler viden om gensidig anerkendelse og andre relevante regler, som fremmer grænseoverskridende operationer;
37. opfordrer til fremme af den europæiske kvalifikationsramme og til, at anvendelsen heraf lettes i hele EU, så den bliver et bredt accepteret anerkendelsesinstrument;
38. beklager den utilstrækkelige adgang til oplysninger i forbindelse med arbejdskraftmobilitet i servicesektoren og er bekymret over de besværlige procedurer i visse medlemsstater for fremskaffelse af væsentlige dokumenter og de vedvarende problemer med rettidigt at forsyne borgerne med en A1-formular; understreger, at adgangen til oplysninger, f.eks. om kollektive aftaler i en medlemsstat, hvor disse finder anvendelse og er relevante, som er påkrævet i henhold til direktiv 2014/67/EU⁽¹¹⁾, bør forbedres for at fremme virksomhedernes lovoverholdelse og sikre oplysning af arbejdstagerne; insisterer på, at disse oplysninger blive tilgængelige via den fælles digitale portal; opfordrer Kommissionen og Den Europæiske Arbejdsmarkedsmyndighed til at træffe passende foranstaltninger med henblik på at forbedre adgangen til oplysninger;
39. opfordrer indtrængende Kommissionen til som planlagt at indføre en digital formular til erklæringen om udstationering af arbejdstagere i første kvartal af 2022 som skitseret i dens ajourføring af den nye industristrategi fra 2020 og etablere en enkel, brugervenlig og interoperabel digital formular, der er tilpasset europæiske virksomheders og navnlig SMV'ers behov;
40. minder om, at adgang til oplysninger er af største vigtighed og bør gøres så enkel som muligt for brugerne; mener, at de foranstaltninger, der er truffet inden for rammerne af varepakken for at forbedre adgangen til oplysninger om de regler og forpligtelser, der gælder for virksomheder, bidrager positivt til at fremme grænseoverskridende handel, samtidig med at der opretholdes en høj grad af forbrugerbeskyttelse; opfordrer til, at der afsættes tilstrækkelige ressourcer til oprettelsen af kvikskranker;
41. noterer sig det stigende antal bestemmelser om køretøjers adgang til byområder, der gælder for både private køretøjer og erhvervskøretøjer; anmoder Kommissionen om at vurdere, om der er behov for koordinering på EU-plan;
42. understreger, at et velfungerende indre marked er afgørende for at sikre tilstrækkelige forsyninger af prisoverkommelige produkter af høj kvalitet, herunder landbrugsfødevarer, i hele EU;
43. fremhæver betydningen af at forbedre dynamikken og modstandsdygtigheden i EU's forsyningssystemer, herunder på regionalt og lokalt plan, og af at styrke korte, intelligente, og integrerede forsyningskæder for at sikre kontinuerlig varelevering i hele EU;
44. understreger, at det er nødvendigt at sikre en så høj grad af harmonisering i det indre marked som muligt gennem en ensartet EU-tilgang til mærkning, som både kan fjerne hindringer for det indre markeds funktion og sikre, at forbrugeroplysningerne forbliver klare, gennemsigtige, sporbare og forståelige;
45. glæder sig over vedtagelsen af det reviderede direktiv om urimelig handelspraksis⁽¹²⁾ og Kommissionens incitament i den forbindelse og støtter Det Fælles Forskningscenters arbejde og resultater, alt sammen med det formål at gøre noget ved problemet med to forskellige kvaliteter;

Digitalisering og brug af kunstig intelligens til at fjerne hindringer på det indre marked

46. understreger betydningen af et fuldt funktionsdygtigt indre marked, som gavner forbrugere og virksomheder, og anmoder om, at SMV'er støttes, således at de kan tage hånd om de hindringer og udfordringer, der er forbundet med deres digitale omstilling;

⁽¹¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/67/EU af 15. maj 2014 om håndhævelse af direktiv 96/71/EF om udstationering af arbejdstagere som led i udveksling af tjenesteydelser (EUT L 159 af 28.5.2014, s. 11).

⁽¹²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/29/EF af 11. maj 2005 om virksomheders urimelige handelspraksis over for forbrugerne på det indre marked (EUT L 149 af 11.6.2005, s. 22).

Torsdag den 17. februar 2022

47. mener, at digitaliseringen og fremspirende teknologier såsom AI kan bidrage til opnåelsen af EU's målsætninger og uddybe det indre marked; understreger, at hvis sådanne teknologier anvendes korrekt, kan de være positive og transformative og imødegå mange af udfordringerne i forbindelse med fjernelse af hindringer på det indre marked;

48. opfordrer Kommissionen til yderligere at overveje, om der skal tillades og tilskyndes til anvendelse af digitale løsninger, som kan bidrage til at tilvejebringe obligatoriske produkt- eller emballageoplysninger, uden at det er nødvendigt at øge emballagestørrelsen eller pakke produktet om;

49. glæder sig over Kommissionens forslag til en forordning om digitale tjenester (COM(2020)0825) og en forordning om digitale markeder (COM(2020)0842) og anmoder Kommissionen og medlemsstaterne om at vedtage rammer, der er i overensstemmelse med andre politikker for det indre marked og EU-politikker; mener, at det har afgørende betydning for virksomheder og navnlig for SMV'er og forbrugere, at de har et klart, harmoniseret og solidt regelsæt;

50. glæder sig over Kommissionens plan om at oprette et fælles europæisk kontaktpunkt for oplysninger til kontrolmyndigheder vedrørende nonfoodprodukter;

51. opfordrer de relevante EU-myndigheder og nationale myndigheder til at tage passende skridt til at udarbejde en fælles skabelon for officielle nationale websteder og til at gøre dem forenelige med den fælles digitale portal for at forbedre adgangen til relevante oplysninger medlemsstaterne imellem;

52. anerkender, at mange hindringer skyldes forvaltningernes begrænsede kapacitet til at levere ydelser af høj kvalitet i situationer med grænseoverskridende aktiviteter; mener, at digitaliseringen af offentlige tjenester og fuldt udbygget kapacitet inden for digital forvaltning stadig er afgørende for at slippe af med nogle af de besværlige ikketoldmæssige hindringer; opfordrer Kommissionen til at fremme anvendelsen af digitale værktøjer og opfordrer indtrængende medlemsstaterne til fuldt ud at engagere sig i digitaliseringen af offentlige tjenester; insisterer på udviklingen og anvendelsen af interoperable værktøjer og åbne kildekoder i den digitale forvaltning for at fremme udviklingen af digitale forvaltningsprocedurer, der er internationalt compatible; minder i den forbindelse om, at de centrale bestemmelser vedrørende den fælles digitale portal skulle være trådt i kraft i alle EU's medlemsstater den 12. december 2020; understreger vigtigheden af princippet om »digital betjening som udgangspunkt« og »engangsprincippet«, hvilket vil spare borgere og virksomheder tid og penge, navnlig hvis de bruges mere bredt; bifalder forslaget om at tilføje et instrument vedrørende hindringer på det indre marked til den fælles digitale portal;

53. beklager de langsomme fremskridt i gennemførelsen af den fælles digitale portal; opfordrer medlemsstaterne til at afsætte tilstrækkelige ressourcer til hurtig gennemførelse af den fælles digitale portal på en SMV-venlig måde ved at tilvejebringe brugerorienteret information om reglerne for det indre marked og administrative procedurer for så vidt muligt at gøre den til en virtuel kvikskranke; opfordrer medlemsstaterne og Kommissionen til at udvide anvendelsesområdet for den fælles digitale portal til at omfatte alle virksomhedsrelevante administrative procedurer;

54. fremhæver, at SOLVIT har et stort potentiale til at blive det vigtigste redskab til uformel problemløsning for virksomheder og forbrugere i sager, hvor EU-retten anvendes forkert; bifalder Kommissionens forslag om at gøre SOLVIT til standardredskab for løsning af konflikter vedrørende det indre marked; mener, at dette kan ske gennem udbredelse af kendskabet til disse instrumenter til konfliktløsning;

55. bemærker, at SOLVIT fortsat er ukendt for mange borgere og virksomheder til trods for Kommissionens og medlemsstaternes oplysningsaktiviteter; understreger, at Kommissionen og medlemsstaterne bør træffe yderligere foranstaltninger til at øge SOLVIT's profil;

56. bemærker, at SOLVIT er baseret på anbefalinger frem for lovgivning og ikke kan træffe retligt bindende afgørelser; understreger, at SOLVIT's operationer kan forbedres væsentligt;

Torsdag den 17. februar 2022

57. bemærker, at mange SOLVIT-centre stadig er underbemandede og mangler ressourcer og relevant uddannelse for personalet og dermed den nødvendige viden; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at sikre, at SOLVIT-centrene har tilstrækkelige ressourcer til at fungere, som Kommissionen har anmodet om i sin meddelelse COM(2017)0255;

58. henleder opmærksomheden på, at medlemsstaters anvendelse af uberettigede, uforholdsmæssige og diskriminerende kontrolpraksis, herunder overdrevne bøder eller adgang til data fra konkurrerende virksomheder, også er en form for hindring på det indre marked; bemærker, at europæiske virksomheder jævnligt indberetter eksempler på en sådan praksis enten via SOLVIT, andragender, der indgives til Udvalget for Andragender, eller klager til Kommissionen;

59. understreger behovet for et brugervenligt og tilgængeligt kontaktpunkt for europæiske borgere, virksomheder og deres repræsentanter, hvor de kan indberette foranstaltninger, der er truffet af medlemsstater, og som hæmmer EU's indre marked; fremhæver behovet for en problemløs opfølgning på disse klager med henblik på hurtigst muligt at tage hånd om uberettigede hindringer på det indre marked;

60. minder om, at den internationale vejtransportsektor er underkastet ikketoldmæssige hindringer, der begrænser adgangen til nationale markeder og dermed begrænser sektorens konkurrenceevne;

61. fremhæver vigtigheden af harmonisering af standarder for det indre marked og understreger vigtigheden af bedre inddragelse af interessenter og virksomheder i harmoniseringsprocessen med henblik på at undgå unødvendige hindringer for adgangen til EU's indre marked;

Overvågning af håndhævelse og overholdelse

62. bifalder i princippet taskeforcen for håndhævelse af reglerne for det indre marked (SMET), som har til formål at vurdere, hvorvidt de nationale love er i overensstemmelse med reglerne for det indre marked, og prioritere de mest presserende hindringer, tage hånd om overregulering og drøfte horisontale håndhævelsesproblemer; påpeger, at SMET ikke kun bør identificere problemer, men også fremsætte forslag til eventuelle løsninger; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at sikre en større inddragelse af interessenter i SMET's arbejde;

63. minder om, at Kommissionens plan om at optrappe håndhævelsen af EU-retten ved hjælp af SMET, der holdt sit første møde i april 2020, indtil nu kun har leveret begrænsede resultater; beklager, at der mangler gennemsigtighed i SMET's arbejdsmetoder; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at forbedre gennemsigtigheden af SMET og til at indbyde interessenter til møderne samt til at sikre, at SMET offentliggør lister over deltagere, dagsordener og referater af sine møder på Kommissionens websted; opfordrer Kommissionen til inden udgangen af 2022 at fremlægge konkrete resultater af arbejdet i SMET og forelægge dem for Parlamentets Udvalg om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse og Rådet (konkurrenceevne) i overensstemmelse med dens meddelelse af 10. marts 2020 om en langsigtet handlingsplan for bedre gennemførelse og håndhævelse af reglerne for det indre marked (COM(2020)0094);

64. opfordrer Kommissionen til regelmæssigt og mindst hvert tredje år at fremlægge en årlig rapport om ikketoldmæssige hindringer, til at udvide den eksisterende resultattavle for det indre marked på en gennemsigtig måde og til at opremse de aktuelle traktatbrudssøgsmål og de nationale bestemmelser, der er mistænkt for at være i strid med EU-retten;

65. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at gennemføre en konsekvent, hurtig og grundig vurdering af, hvorvidt nationale regler er til hinder for det indre marked, og i givet fald vurdere, om de er nødvendige, proportionale og berettigede, jf. direktiv (EU) 2015/1535 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske forskrifter og direktiv (EU) 2018/958⁽¹³⁾ om adgang til lovregulerede erhverv; bemærker, at der mangler passende konsekvensanalyser og detaljerede begrundelser, navnlig med hensyn til nationale regler for produkter og tjenesteydelser; opfordrer Kommissionen til hurtigt at træffe afgørelser i klagesager for at sikre, at relevante problemstillinger — set ud fra slutbrugerens perspektiv — behandles omgående og løses på en effektiv måde;

⁽¹³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/958 af 28. juni 2018 om en proportionalitetstest forud for vedtagelse af ny regulering af erhverv (EUT L 173 af 9.7.2018, s. 25).

Torsdag den 17. februar 2022

66. minder om, at medlemsstaterne og Kommissionen, igennem hele lovgivningscyklussen, bør tage fælles ansvar for at sikre, at reglerne for det indre marked overholdes, idet der også tages hensyn til Parisaftalen og den europæiske søjle for sociale rettigheder, og at borgernes rettigheder, herunder arbejdstager- og forbrugerrettigheder, håndhæves; understreger behovet for en EU-harmonisering af reglerne, hvad angår hyppigheden og kvaliteten af kontroller og andre markedsovervågningsaktiviteter, navnlig inden for produktsikkerhed, samt fremme af værktøjer til udveksling af information mellem de nationale myndigheder for at styrke samarbejdet på dette område;

67. opfordrer hver enkelt medlemsstat til at sikre, at alle kompetente myndigheder, der hører under deres jurisdiktion, har alle de minimumsbeføjelser og fornødne budgetter og personale til at kunne sikre en korrekt anvendelse af gældende EU-ret for det indre marked;

68. peger på vigtigheden af forholdsmæssig overvågning, inspektion og anvendelse af sanktioner fra de relevante myndigheders side over for økonomiske operatører, som ikke overholder lovgivningen, uanset hvilken medlemsstat de er etableret i; understreger, at det er yderst vigtigt at gøre brug af instrumenterne for samarbejde mellem nationale myndigheder og Kommissionen, hvad angår markedsovervågning, men også at udvikle nye instrumenter for på forhånd at kunne underrette om problemer med manglende efterlevelse, der bringer forbrugersikkerheden i fare, bl.a. gennem en forstærket overvågning på europæisk plan;

69. understreger betydningen af et højere harmoniseringsniveau, som omfatter effektivt og virkningsfuldt håndhævelsessamarbejde blandt de kompetente myndigheder med henblik på at opdage, undersøge og standse overtrædelserne eller nedlægge forbud imod sådanne;

70. understreger vigtigheden af overvågning, og hilser derfor resultatavlen for det indre marked — som et instrument til præstationsovervågning — velkommen; understreger behovet for en tilbagevendende debat på højeste politiske niveau om det, resultatavlen viser, hvilket bør sikre politisk vilje til at løse de afdækkede vanskeligheder ikke blot fra et virksomhedsperspektiv, men også i relation til de udfordringer, som arbejdstagere, forbrugere og borgere står over for, under behørig hensyntagen til social- og miljøpolitiske hensyn;

71. glæder sig over kapacitetsopbygningen for nationale offentlige administrationer, fagfolk inden for offentlige udbud, dommere og andre retlige aktører, hvortil det er muligt at opnå finansiering under reformstøtteprogrammet;

Hindringer for det indre marked som følge af covid-19-indsatsen

72. minder om, at medlemsstaternes og Kommissionens første reaktion på pandemien ikke tog hensyn til det indre markeds behov, og minder om de alvorlige konsekvenser, dette havde for varers, personers og tjenesteydelsers fri bevægelighed over grænserne; mener, at der vil være behov for yderligere vurdering af pandemiens indvirkning på det indre marked for at kunne drage konklusioner af covid-19-krisen;

73. opfordrer medlemsstaterne til, såfremt der sker en forværring af pandemien, fuldt ud at gennemføre Kommissionens retningslinjer vedrørende udøvelsen af arbejdskraftens fri bevægelighed under covid-19-udbruddet og Kommissionens meddelelse med titlen »Hen imod en faseinddelt og koordineret tilgang til genoprettelse af den frie bevægelighed og ophævelse af kontrollen ved de indre grænser« (C(2020)3250) med henblik på at gøre det muligt for arbejdstagere, navnlig arbejdstagere i transportsektoren, grænseoverskridende og udstationerede arbejdstagere samt sæsonarbejdere, og tjenesteudbydere at krydse grænser og få uhindret adgang til deres arbejdsplads;

74. bifalder genopretningspakken NextGenerationEU, EU's retningslinjer for grænseforvaltning, grønne baner til transport, EU's digitale covidcertifikat til fremme af fri bevægelighed samt øvrige foranstaltninger, som sigter mod en normal funktion af det indre marked;

75. beklager, at visse medlemsstater har indført yderligere rejserestriktioner såsom karantæne for visse indehavere af EU's digitale covidcertifikat; bemærker, at disse restriktioner er særlig byrdefulde for grænseoverskridende og udstationerede arbejdstagere og lastbilchauffører;

76. minder om betydningen af at sikre, at covid-19-foranstaltninger ikke påvirker varestrømmen, navnlig for fødevarer, inden for EU, herunder når det drejer sig om territorier, der ikke er forbundet med det europæiske fastland;

Torsdag den 17. februar 2022

77. bemærker, at covid-19-pandemien ud over en nedgang i hotel-, restaurant- og cateringsektoren har ført til visse restriktioner mellem og inden for medlemsstaterne, hvilket har haft ødelæggende konsekvenser for fødevareproduktionen;

78. mener, at bæredygtig udvikling, retfærdig omstilling, social inklusion og skabelse af kvalitetsjob skal bane vejen for genopretning;

79. glæder sig over Kommissionens forslag om at fremlægge et nødinstrument for det indre marked; opfordrer Kommissionen til at udvikle det som et retligt bindende strukturelt værktøj, der kan sikre personers, varers og tjenesteydelsers fri bevægelighed under eventuelle fremtidige kriser;

80. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at bruge de indhøstede erfaringer proaktivt og udvikle en beredskabsplan for nødsituationer, som bør tage sigte på at garantere en fælles reaktion og så vidt muligt sikre fri bevægelighed for tjenesteydelser, varer og personer, herunder specielt grænsearbejdere; minder om behovet for, at medlemsstater omgående meddeler nationale foranstaltninger, der begrænser den frie bevægelighed for varer og tjenesteydelser;

81. glæder sig over Kommissionens forslag til forordning om alvorlige grænseoverskridende sundhedstrusler og om ophævelse af afgørelse nr. 1082/2013/EU (COM(2020)0727), navnlig dens forslag om indførelse af en mekanisme til kontrol med restriktioner for eksport af medicinsk udstyr i det indre marked;

82. understreger behovet for at udvide adgangen til digitale tjenester og teknologier, som er afgørende for, at det indre marked kan fungere problemfrit i nødsituationer, og for borgernes og virksomheders adgang til offentlige tjenester via digitale forvaltningsløsninger; anerkender digital udstødelse og mangel på internetadgang som nogle af de vigtigste ikketoldmæssige hindringer for den digitale omstilling af EU's indre marked;

o

o o

83. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.

Torsdag den 17. februar 2022

P9_TA(2022)0044

En statut for europæiske grænseoverskridende foreninger og nonprofitorganisationer**Europa-Parlamentets beslutning af 17. februar 2022 med henstillinger til Kommissionen om en statut for europæiske grænseoverskridende foreninger og nonprofitorganisationer (2020/2026(INL))**

(2022/C 342/17)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 225 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (»TEUF«),
  - der henviser til artikel 114 og 352 i TEUF,
  - der henviser til artikel 11 i traktaten om Den Europæiske Union,
  - der henviser til Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og navnlig til artikel 12 heri,
  - der henviser til artikel 11 i den europæiske menneskerettighedskonvention,
  - der henviser til sin udtalelse ⁽¹⁾ om Kommissionens forslag til en forordning om en statut for den europæiske forening ⁽²⁾,
  - der henviser til sin beslutning af 13. marts 1987 om foreninger uden erhvervsmæssigt sigte i Det Europæiske Fællesskab ⁽³⁾,
  - der henviser til sin beslutning af 7. oktober 2020 om oprettelse af en EU-mekanisme for demokrati, retsstatsprincippet og grundlæggende rettigheder ⁽⁴⁾,
  - der henviser til sin erklæring af 10. marts 2011 om etablering af en europæisk statut for gensidige selskaber, foreninger og fonde ⁽⁵⁾,
  - der henviser til EØSU's udtalelse om »europæisk filantropi: et uudnyttet potentiale (sonderende udtalelse på anmodning af det rumænske rådsformandskab)«,
  - der henviser til Joint Guidelines on Freedom of Association (CDL-AD(2014)046), som blev vedtaget af Den Europæiske Kommission for Demokrati gennem Ret (Venedigkommissionen) og OSCE's Kontor for Demokratiske Institutioner og Menneskerettigheder (ODIHR),
  - der henviser til forretningsordenens artikel 47 og 54,
  - der henviser til udtalelse fra Kultur- og Uddannelsesudvalget og Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender,
  - der henviser til betænkning fra Retsudvalget (A9-0007/2022),
- A. der henviser til, at artikel 63 i TEUF sammen med artikel 7, 8 og 12 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (»chartret«) fastholder foreningsfriheden på alle niveauer og beskytter nonprofitorganisationer mod diskriminerende, unødvendige og uberettigede begrænsninger for finansiering af deres aktiviteter;

⁽¹⁾ Lovgivningsmæssig beslutning med Europa-Parlamentets udtalelse om Kommissionens forslag til Rådets forordning (EØF) om en statut for den europæiske forening (EFT C 42 af 15.2.1993, s. 89).

⁽²⁾ Kommissionens forslag til Rådets forordning (EØF) om en statut for den europæiske forening (COM(1991)0273 — SYN 386).

⁽³⁾ EFT C 99 af 13.4.1987, s. 205.

⁽⁴⁾ EUT C 395 af 29.9.2021, s. 2.

⁽⁵⁾ EUT C 199 E af 7.7.2012, s. 187.

Torsdag den 17. februar 2022

- B. der henviser til, at udtrykket »nonprofitorganisation« i nærværende beslutning bør forstås således, at det afspejler de mange forskellige former for nonprofitorganisationer i Unionen, både medlemsbaserede og ikkemedlemsbaserede, f.eks. foreninger, filantropiske organisationer, organisationer, hvis aktiver anvendes til at forfølge et specifikt mål, såsom fonde, og andre lignende organisationer;
- C. der henviser til, at Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol har anerkendt, at staten har en positiv forpligtelse til at sikre retten til foreningsfrihed og, i sin dom af 21. oktober 2005, *Ouranio Toxo m.fl. mod Grækenland* ⁽⁶⁾, fandt, at »en reel og effektiv respekt for foreningsfriheden ikke kan reduceres til en simpel forpligtelse for staten til ikke at gribe ind«; der henviser til, at Den Europæiske Unions Domstol (EU-domstolen) i sin dom i sag C-78/18 ⁽⁷⁾ fastslog, at foreningsfriheden ikke kun omfatter muligheden for at kunne danne eller opløse en forening, men ligeledes omfatter en forenings mulighed for at udøve sin virksomhed i mellemtiden;
- D. der henviser til, at nonprofitorganisationer er afgørende for at repræsentere borgernes og civilsamfundets interesser, herunder ved at levere tjenesteydelser i ofte urentable områder i den sociale sektor, tilskynde til deltagelse i det sociale liv og forsvare mindretals rettigheder; der endvidere henviser til, at de spiller en central rolle i foregribelse og håndtering af socioøkonomiske udfordringer samt i at lukke hullerne inden for tjenesteydelser og økonomiske aktiviteter sammen med nationale, regionale og lokale myndigheder;
- E. der henviser til, at nonprofitorganisationer ofte gør brug af og fremmer ytringsfriheden, navnlig med hensyn til at fremme offentlighedens interesse, støtte aktiv deltagelse i det demokratiske liv og fungere som demokratiskoler;
- F. der henviser til, at covid-19-krisen har fremhævet foreninger og nonprofitorganisationers vigtige og afgørende rolle i at hjælpe borgerne med at håndtere de mange problemer, de oplever, og således sikre social samhørighed; der henviser til, at deres status imidlertid er blevet gjort skrøbelig af covid-19-krisen, navnlig fordi den afbryder deres aktiviteter og også skaber nye behov og missioner;
- G. der henviser til, at det europæiske demokrati er afhængigt af, at civilsamfund og repræsentative organisationer kan operere frit og på tværs af grænser; der henviser til, at civilsamfundets og de repræsentative organisationers væsentlige rolle med hensyn til at bidrage til demokratiet betragtes som en grundlæggende værdi i Unionen, som anerkendt navnlig i artikel 11 i traktaten om Den Europæiske Union (»TEU«), og kræver en åben, gennemsigtig og struktureret dialog;
- H. der henviser til, at nonprofitorganisationer er en integreret del af EU's civilsamfund og omfatter filantropiske organisationer såsom fonde, der bidrager til og fremmer enkeltpersoners og nonprofitorganisationers arbejde i almenhedens interesse;
- I. der henviser til, at pålidelige statistiske oplysninger om nonprofitorganisationer er begrænsede og ikke umiddelbart tilgængelige;
- J. der henviser til, at de europæiske statutter for europæiske selskaber, europæiske andelsselskaber eller europæiske partier ikke er egnede til at gøre det muligt for nonprofitorganisationer at samarbejde på tværs af grænser;
- K. der henviser til, at virksomheder, kommercielle virksomheder og økonomiske interessegrupper har muligheden for at danne en europæisk økonomisk firmagrube;
- L. der henviser til, at offentlige organer kan oprette en europæisk gruppering for territorialt samarbejde;
- M. der henviser til, at en europæisk statut for foreninger bør være åben for organisationer og personer, der ønsker at deltage i udvekslinger og gensidig læring på tværs af grænserne;

⁽⁶⁾ Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols dom af 21. oktober 2005, *Ouranio Toxo m.fl. mod Grækenland*, n. 74989/01, ECLI:CE:ECHR:2005:1020JUD007498901.

⁽⁷⁾ Domstolens dom af 18. juni 2020, *Kommissionen mod Ungarn*, C-78/18, ECLI:EU:C:2020:476, præmis 113.

Torsdag den 17. februar 2022

- N. der henviser til, at Parlamentets opfordring til nationale statistiske registre for aktører i socialøkonomien ikke omfatter organisationer uden for socialøkonomien;
- O. der henviser til at mange nonprofitorganisationer spiller en vigtig rolle i økonomien og i udviklingen af det indre marked ved regelmæssigt at deltage i en række økonomiske aktiviteter; der henviser til, at omfanget af grænseoverskridende finansielle strømme mellem foreninger og nonprofitorganisationer er steget betydeligt i det seneste årti;
- P. der henviser til, at bevidstheden blandt de politiske beslutningstagere og civilsamfundet om nonprofitorganisationers potentiale med hensyn til levering af tjenesteydelser, borgerengagement og social innovation i dag er steget; der henviser til, at deres potentiale sandsynligvis er udnyttet på en lang række områder såsom uddannelse, kultur, sundhedspleje, sociale tjenester, forskning, udviklingsbistand, humanitær bistand og katastrofeberedskab;
- Q. der henviser til, at nonprofitorganisationers socioøkonomiske potentiale i Den Europæiske Union er konstant stigende, og at der skabes beskæftigelsesmuligheder i en lang række sektorer;
- R. der henviser til, at nonprofitorganisationer spiller en central rolle i relation til at støtte enkeltpersoners aktive deltagelse i det demokratiske liv;
- S. der henviser til, at langt størstedelen af nonprofitorganisationers aktiviteter udføres på nationalt plan, selv om et stigende antal nonprofitorganisationer virker på tværs af grænserne, hvilket styrker den sociale samhørighed mellem medlemsstaterne på samfundsmæssigt plan, navnlig i grænseregioner, der udgør næsten 40 % af Unionens område;
- T. der henviser til, at navnlig grænseoverskridende nonprofitorganisationer i høj grad bidrager til opfyldelsen af Unionens mål og udvikler mange og forskelligartede aktiviteter af almen interesse med tværnational relevans, som gavner den almene interesse på forskellige områder; der henviser til, at dette omfatter, men ikke er begrænset til, beskyttelse og fremme af grundlæggende rettigheder og værdier, miljøbeskyttelse, uddannelse, kultur, socialt arbejde og udviklingsbistand;
- U. der henviser til, at der på trods af det stigende antal grænseoverskridende nonprofitorganisationer i Den Europæiske Union ikke er nogen harmoniseret paneuropæisk juridisk ramme, der giver dem mulighed for at virke og organisere sig korrekt på grænseoverskridende plan;
- V. der henviser til, at deres grænseoverskridende aktiviteter i mangel af EU-regulering af nonprofitorganisationer på nuværende tidspunkt er kendetegnet ved kulturelle, retlige og politiske forskelle som følge af national lovgivning;
- W. der henviser til, at Parlamentet så tidligt som i 1987 understregede behovet for at indføre en passende europæisk regulering for europæiske nonprofitorganisationer i dets beslutning af 13. marts 1987 om foreninger uden erhvervmæssigt sigte i det Det Europæiske Fællesskab;
- X. der henviser til, at enhver organisation, der er omfattet af en europæisk statut eller europæiske fælles minimumsstandarder, bør arbejde for fremme og gennemførelse af Unionens fælles værdier og mål, der er nedfældet i traktaterne og i chartret;

Den aktuelle situation

1. bemærker, at nonprofitorganisationer mangler en retlig form på EU-plan, som kan bringe repræsentationen af civilsamfunds interesser på lige fod med interesserne blandt kommercielle virksomheder og økonomiske firmagrupper, for hvilke der længe har været etableret en retlig form på EU-plan;
2. bemærker, at juridiske, kulturelle, politiske og økonomiske forskelle mellem medlemsstaterne fortsat gør nonprofitorganisationers grænseoverskridende aktiviteter meget komplekse, og at den nuværende administrative og skattemæssige behandling af sådanne organisationers grænseoverskridende aktiviteter medfører højere transaktionsomkostninger end på nationalt plan;
3. fremhæver, at den gældende retlige ramme på EU-plan og nationalt niveau ikke i tilstrækkeligt omfang kan etablere og støtte et stærkt paneuropæisk civilsamfund, hvis eksistens er nødvendig for demokratiet; påpeger således behovet for at indføre en ny retlig form, nemlig den europæiske forening, herunder regler om etablering, gennemsigtighed, ansvarlighed og forvaltning af en europæisk sammenslutning;

Torsdag den 17. februar 2022

4. understreger betydningen af at sikre koordinering på EU-plan, undgå fragmentering og støtte en harmoniseret tilgang i hele Unionen med hensyn til den europæiske forening gennem en udepeget bestyrelse for europæiske foreninger; opfordrer med henblik herpå Kommissionen til at undersøge de forskellige muligheder og fremsætte et forslag til den mest hensigtsmæssige form og status for sådan en bestyrelse for europæiske foreninger, hvor alle medlemsstater er repræsenteret, og som har veldefinerede beslutningsbeføjelser;
5. mener, at der også er behov for EU-lovgivning, som støtter nonprofitorganisationer, med sigte på at udføre det indre marked;
6. understreger, at selv om fri bevægelighed og etableringsfrihed er nedfældet i traktaterne, støttes og fremmes den grundlæggende foreningsfrihed stadig ikke fuldt ud under medlemsstaternes forskellige jurisdiktioner på grund af manglen på passende organisatoriske former og manglende ligebehandling af eksisterende former i hele Unionen, hvilket på den ene side hindrer tværnationale aktiviteter og projekter, grænseoverskridende missioner og civilsamfundets mobilitet og på den anden side skaber retsusikkerhed;
7. beklager, at der ikke findes et instrument, som kan fremme nonprofitorganisationers bevægelsesfrihed yderligere, uanset hvilken medlemsstat de har etableret sig i, eller hvor deres medlemmer er bosiddende, navnlig ved at fjerne juridiske og administrative byrder;
8. understreger, at nonprofitorganisationer, der virker i hele Unionen, på grund af den manglende tilnærmelse af praksis ofte står over for uberettigede restriktioner såsom gebyrer, formaliteter og administrative og andre hindringer, som bringer deres daglige aktiviteter i fare og afholder sådanne organisationer fra at udvide deres opgaver på tværs af grænserne; understreger, at sådanne hindringer også fører til en betydelig stigning i arbejdsbyrden på grund af behovet for at følge mange forskellige administrative procedurer i mere end én medlemsstat;
9. beklager dybt, at nonprofitorganisationer i en række medlemsstater blev udeladt fra støtteordninger i forbindelse med pandemien;
10. understreger, at den manglende tilnærmelse af praksis også fører til ulige vilkår på grund af de forskellige markedsvilkår og andre hindringer, som nonprofitorganisationer står over for i forskellige medlemsstater, f.eks. når de åbner bankkonti, rejser og fører regnskab for udenlandske midler, får adgang til almenyttige foranstaltninger og ordninger, drager fordel af visse former for finansiel eller skattemæssig behandling eller ansætter personale, navnlig når de ansætter på tværs af grænserne, hvilket bør fremmes i overensstemmelse med arbejdskraftens frie bevægelighed;
11. opfordrer Kommissionen til at undersøge de forskellige former for nonprofitorganisationer i medlemsstaterne og til at udarbejde en sammenlignende analyse;
12. påpeger, at nonprofitorganisationer bidrager til innovation, forskning, økonomisk udvikling og jobskabelse, navnlig i den sociale sektor, iværksættersektoren, teknologisektoren og de kulturelle sektorer;
13. anerkender bidragene fra nonprofitorganisationer til Unionens strategiske mål såsom bekæmpelse af klimakrisen, håndtering af den digitale omstilling og genopretningen efter covid-19-pandemien; understreger, at det vil være umuligt at nå disse mål uden civilsamfundets bidrag til fremme af disse spørgsmål i hele Europa, navnlig med hensyn til gennemførelsen af de nødvendige politikker på lokalt, nationalt og europæisk plan, samtidig med at de berørtes interesser og rettigheder respekteres;
14. beklager, at data er knappe eller forældede; anmoder medlemsstaterne om regelmæssigt at levere opdelte data og Kommissionen om at skabe pålidelige og hyppigt opdaterede statistiske ressourcer baseret på en fastlagt metode, der sikrer gennemsigtighed og sammenlignelighed, og om at gøre det muligt at medtage sådanne data om grænseoverskridende aktiviteter og bidrag i Eurostat; påpeger, at 9 millioner ud af i alt 13,6 millioner lønnede stillinger i kooperativer, gensidige selskaber, foreninger, fonde og lignende enheder i Den Europæiske Union ifølge den af EØSU bestilte undersøgelse fra 2017 »Recent development of the social economy in the European Union« stammede fra beskæftigelse i foreninger og fonde, hvilket gjorde dem til den vigtigste kilde til beskæftigelse i denne sektor; understreger, at dette også viser, hvor vigtigt det er, at der er flere data til rådighed, som vedrører et område, der er større end den sociale økonomi;

Torsdag den 17. februar 2022

15. beklager, at Kommissionen og medlemsstaterne ikke har fremlagt lovgivning for at sikre et gunstigt miljø, hvor nonprofitorganisationer kan bidrage til det indre markeds funktion og sikre frie kapitalbevægelser på tværs af grænserne, og at der ikke er blevet udarbejdet en statut for en europæisk forening på trods af flere forsøg og talrige opfordringer fra civilsamfundet og Parlamentet;

16. glæder sig over den kommende handlingsplan for den sociale økonomi og mener, at eftersom kun visse nonprofitorganisationer virker i den sociale økonomi, skal denne handlingsplan indeholde anbefalinger til, hvordan grænseoverskridende hindringer kan overvindes, og skal suppleres med særskilte lovgivningsinitiativer, der har til formål at støtte nonprofitorganisationer;

17. mener, at de foreslåede retlige instrumenter som følge af deres særlige karakter ikke må påvirke reguleringen af politiske partier; minder endvidere om, at Unionen respekterer kirkers, religiøse organisationers eller samfunds såvel som filosofiske eller konfessionsløse organisationers status i henhold til national ret; understreger, at dette ikke udelukker organisationer, hvis værdier og mål er baseret på en religiøs, filosofisk eller konfessionsløs tro såsom trosbaserede velgørende nonprofitorganisationer, fra at drage fordel af disse foreslåede instrumenters anvendelsesområde; påpeger, at fagforeninger i flere medlemsstater får en særlig fordelagtig status, og at fagforeninger derfor bør udelukkes fra de foreslåede instrumenter; påpeger, at personer, der ønsker at oprette en forening, frit kan gøre brug af bestemmelserne i den foreslåede lovgivning og tage form af en europæisk forening; bemærker, at det foreslåede direktiv om minimumsstandarder skal gælde for alle nonprofitorganisationer i Unionen;

Beskyttelse af civilsamfund og foreningsfriheden

18. udtrykker sin bekymring over de hindringer, som nonprofitorganisationer i hele Unionen står over for, og over de forskelle, der følger af nationale love, bestemmelser eller administrative praksisser eller politikker; påpeger, at dette kan påvirke civilsamfundet negativt, unødigt begrænse de grundlæggende rettigheder, navnlig forenings-, ytrings- og informationsfriheden, og afholde nonprofitorganisationer fra at udvide deres aktiviteter på tværs af grænserne;

19. tager behørigt hensyn til de muligheder, som digitalisering og internettet tilvejebringer i forbindelse med at fremme udøvelsen af foreningsfriheden, f.eks. lettere registrering og oprettelse af nonprofitorganisationer, som med det samme bliver tilgængelige på internettet;

20. fremhæver, at nonprofitorganisationer har afgørende betydning for demokratiet og politisk beslutningstagning på alle niveauer; de fremmer og arbejder for almenvellet, de er en del af de kontrolforanstaltninger, der er nødvendige for retsstatsprincippet, og de er drivkræfter for aktivt medborgerskab; glæder sig over engagementet fra civilsamfundets side med hensyn til varetagelse af offentlighedens interesser, aktivisme og som en del af et aktivt samfundsliv;

21. gentager, at nonprofitorganisationer gennem deres målsætninger eller aktiviteter har friheden til at deltage i debatter om politiske eller offentlige anliggender; fordømmer forsøg på at begrænse civilsamfundets råderum af politiske grunde og benægtelse, afvisning eller anfægtelse af deres status som almennyttige organisationer baseret på en opfattet eller konkret politisk aktivitet, i de tilfælde, hvor deres aktiviteter ikke er beregnet til at gavne et bestemt parti eller fungere som partipolitik; anser sådanne tilfælde for at være farlige for det europæiske demokrati;

22. understreger betydningen af nonprofitorganisationers uafhængighed og behovet for at sikre et gunstigt miljø for nonprofitorganisationer med respekt for deres mangfoldighed og forståelse af organisationerne som værende til gavn for offentligheden, der både bidrager med tjenesteydelser på græsrodsniveau, men som også arbejder for offentlighedens interesse og overvåger offentlige politikker;

23. minder om betydningen af uafhængig, upartisk, professionel og ansvarlig journalistik i forhold til at informere om nonprofitorganisationers aktiviteter, både i de private og offentlige medier, samt betydningen af adgang til pluralistisk information som demokratiets hjørnesten; er bekymret over, at folkevalgte embedsmænd, offentlige organer eller offentligt

Torsdag den 17. februar 2022

kontrollerede enheder samt privatpersoner og enheder i flere medlemsstater har gennemført smædekampagner eller indledt retssager mod aktører, der deltager i offentligt engagement, herunder nonprofitorganisationer; fremhæver, at Parlamentet vedtog en beslutning om strategiske retssager mod offentligt engagement den 11. november 2021 ⁽⁸⁾;

24. fastholder, at retlige rammer kun vil være til gavn for europæiske civilsamfund, hvis nonprofitorganisationerne kan anvende tilstrækkelig og lettilgængelig finansiering på både nationalt og europæisk niveau; påpeger, at offentlig såvel som privat finansiering til nonprofitorganisationer er vigtig, da de har mindre adgang til indtægter fra profitsøgende aktiviteter; understreger i denne forbindelse eksistensen af programmet for borgere, ligestilling, rettigheder og værdier, som bl.a. er rettet mod nonprofitorganisationer; påpeger, at EU-tilskud i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046 ⁽⁹⁾ skal omfatte samfinansiering, som kan ydes i form af egenkapital, indtægter fra foranstaltningen eller arbejdsprogrammet eller finansielle bidrag eller bidrag i naturalier fra tredjeparter; er af den opfattelse, at der navnlig i forbindelse med nonprofitorganisationer med meget begrænsede finansielle ressourcer bør foretages en evaluering af en grænse for egenkapitalkravet, og at ikkemonetære bidrag bør medregnes som sådanne, forudsat at en sådan behandling ikke vil forstyrre konkurrencen i forbindelse med adgang til finansiering; bemærker, at EU-midler, der er til rådighed for nonprofitorganisationer, ofte kræver medfinansiering, hvilket igen betyder, at modtageren er nødt til at rejse en del af de nødvendige midler fra andre kilder; peger på, at krav om en høj andel af egne midler vil være til skade for nonprofitorganisationer, der muligvis ikke kan rejse sådanne midler og kan føre til udelukkelse af nogle organisationer; mener derfor, at en grænse for andelen af medfinansiering, som kan monetariseres, bør vurderes, og at andre midler, såsom frivilligt arbejde eller bidrag i naturalier, bør tages i betragtning;

25. påpeger at det er vigtigt, at nonprofitorganisationer tilvejebringer relevant information til offentligheden; henleder endvidere opmærksomheden på, at gennemsigtighed med hensyn til finansiering skal betragtes som værende af offentlig interesse, når nonprofitorganisationer har en betydelig indflydelse på det offentlige liv og den offentlige debat;

26. mener, at indførelsen af en status for europæiske foreninger vil give nationale og lokale organisationer mulighed for at engagere sig mere indgående i europæiske anliggender, deltage i indbyrdes læring og videndeling over grænserne, og at det vil understøtte organisationerne i at få adgang til støttemidler på EU-plan; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at stille tilstrækkelig midler til rådighed for aktører i civilsamfundet, øge tilgængeligheden til midler og forenkle procedurerne yderligere for at fremme civilsamfundsaktørs adgang til midler, herunder små og lokale organisationer;

27. mener endvidere, at den foreslåede lovgivning skal suppleres med foranstaltninger til støtte for en regelmæssig, meningsfuld og struktureret dialog med civilsamfundet og repræsentative organisationer i overensstemmelse med artikel 11 i TEU; opfordrer i denne forbindelse Kommissionen til at vurdere muligheden for at udvikle en deltagerbaseret status for almennyttige organisationer på EU-plan;

28. understreger, at vilkårlig og politisk motiveret forskelsbehandling på basis af nonprofitorganisationers målsætninger og aktiviteter samt af finansieringskilderne hæmmer foreningsfriheden og derfor udgør en trussel mod ytringsfriheden;

Anerkendelse af foreninger, nonprofitorganisationer og almennyttige formål i hele Unionen

29. anerkender, at der findes forskellige tilgange i lovgivningen på nationalt niveau og i medlemsstaternes retlige traditioner for definition eller anerkendelse af forskellige medlemsbaserede og ikkemedlemsbaserede nonprofitorganisationer samt for definition, anerkendelse og tildeling af en status som almennyttig; understreger, at der til trods for sådanne forskelle er en fælles forståelse for behovet for europæiske minimumsstandarder og for at give nonprofitorganisationer muligheden for at opnå status som juridisk person;

⁽⁸⁾ Europa-Parlamentets beslutning af 11. november 2021 om styrkelse af demokrati og mediefrihed og -pluralisme i EU: uberettiget brug af civil- og strafferetlige foranstaltninger til at bringe journalister, NGO'er og civilsamfundet til tavshed (2021/2036(INI)).

⁽⁹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046 af 18. juli 2018 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget, om ændring af forordning (EU) nr. 1296/2013, (EU) nr. 1301/2013, (EU) nr. 1303/2013, (EU) nr. 1304/2013, (EU) nr. 1309/2013, (EU) nr. 1316/2013, (EU) nr. 223/2014, (EU) nr. 283/2014 og afgørelse nr. 541/2014/EU og om ophævelse af forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 (EUT L 193 af 30.7.2018, s. 1).

Torsdag den 17. februar 2022

30. opfordrer Kommissionen til at anerkende og fremme nonprofitorganisationers almennyttige aktiviteter ved at harmonisere status som almennyttig i Unionen; understreger, at de nationale love og administrative praksisser, der regulerer nonprofitorganisationer, herunder om deres oprettelse, registrering, virke, finansiering, finansiel og skattemæssig behandling eller foranstaltningerne til skattelettelser samt grænseoverskridende aktiviteter, ikke bør diskriminere på grundlag af organisationens etableringssted eller mod nogen gruppe eller enkeltperson af nogen grund;

31. opfordrer Kommissionen til at overveje at vedtage et forslag til lettelse af gensidig anerkendelse af skattefritagelse for almennyttige organisationer, herunder filantropiske organisationer, i alle medlemsstaterne, hvis organisationerne er anerkendt som almennyttige organisationer, der er afgiftsfritaget i skattemæssig henseende i én medlemsstat;

32. understreger, at regulering på EU-plan af vedtægter og minimumsstandarder for nonprofitorganisationer kan være med til at skabe lige konkurrencevilkår og derved lette fuldførelsen af det indre marked;

33. opfordrer indtrængende Kommissionen til at udvikle en målrettet og omfattende strategi til styrkelse af civilsamfundet i Unionen, herunder ved at indføre foranstaltninger til fremme af nonprofitorganisationers aktiviteter på alle niveauer;

34. anmoder Kommissionen om på grundlag af artikel 352 i TEUF at fremsætte et forslag til en forordning, som fastsætter en statut for en europæisk forening, i overensstemmelse med henstillingerne i nærværende beslutning og i del I i det tilhørende bilag;

35. anmoder Kommissionen om på grundlag af artikel 114 i TEUF at fremsætte et forslag til direktiv om fælles minimumsstandarder for nonprofitorganisationer i Unionen for at skabe lige konkurrencevilkår for nonprofitorganisationer ved at fastsætte minimumsstandarder, hvilket gør det muligt for civilsamfundet at nyde friheder og grundlæggende rettigheder samt bidrage til at styrke det europæiske demokrati, i overensstemmelse med henstillingerne i nærværende beslutning og i del II i det tilhørende bilag;

36. anmoder Kommissionen om at anvende resultaterne af den sammenlignende analyse, der er foretaget i henhold til stk. 11, til på passende vis at lade forslaget til forordning i del I i bilaget og direktivforslaget i del II i bilaget ledsage af en liste over nationale organisationsformer, der bør anses for at være omfattet i henhold til artikel 3, stk. 2, i forslaget i bilagets del I og artikel 1 i forslaget i bilagets del II;

o

o o

37. pålægger sin formand at sende denne beslutning og henstillingerne i bilagene til Kommissionen og Rådet.

Torsdag den 17. februar 2022

BILAG TIL BESLUTNINGEN

HENSTILLINGER VEDRØRENDE INDHOLDET AF DET FORSLAG, DER ANMODES OM

DEL I

Forslag til

RÅDETS FORORDNING

om en statut for en europæisk forening

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og navnlig til artikel 352 heri,

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Grænseoverskridende projekter og andre former for samarbejde med inddragelse af civilsamfund bidrager på en afgørende måde især til opnåelsen af Unionens målsætninger, herunder til fremme af EU's værdier, og til udviklingen af mange forskellige aktiviteter med grænseoverskridende relevans, som gavner almenvellet på adskillige områder.
- (2) Grænseoverskridende europæisk samarbejde mellem borgere og repræsentative foreninger har afgørende betydning for dannelsen af et overordnet europæisk civilsamfund, der er et vigtigt element i det europæiske demokrati og den europæiske integration i overensstemmelse med artikel 11 og 15 i traktaten om Den Europæiske Union.
- (3) I bestræbelsen på at nå deres mål spiller mange foreninger en væsentlig rolle i økonomien og i udviklingen af det indre marked ved regelmæssigt at deltage i økonomiske aktiviteter.
- (4) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv .../... («direktivet om minimumsstandarder») har til formål at tilnærme medlemsstaternes lovgivninger for at fastsætte minimumsstandarder og tilvejebringe et befordrende miljø, som gør det lettere for nonprofitorganisationer at udføre deres arbejde.
- (5) Foreninger er den lim, der binder vores samfund sammen. De spiller en central rolle med hensyn til at hjælpe, tilskynde og sætte enkeltpersoner i stand til at deltage aktivt i det demokratiske og sociale liv i Unionen, navnlig dem, der er udsat for udstødelse og forskelsbehandling, og de kan spille en afgørende rolle i udviklingen af Unionens politikker.
- (6) Unionen bør stille et passende retligt instrument, der kan fremme foreningers grænseoverskridende aktiviteter, til rådighed for foreninger, som er en organisationsform, der generelt anderkendes i alle medlemsstater, og bidrage til borgerdialogen på EU-plan.
- (7) Indførelsen af en organisationsform på EU-plan ville gøre alle foreningers bestræbelser på at opnå deres grænseoverskridende mål og aktiviteter på det indre marked lettere.
- (8) Artikel 63 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) og artikel 7, 8 og 12 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder («chartret») beskytter nonprofitorganisationer mod diskriminerende eller uberettigede begrænsninger for adgangen til ressourcer og den frie kapitalbevægelighed inden for Unionen. Dette omfatter også muligheden for at søge om, sikre og anvende ressourcer af både national og udenlandsk oprindelse, hvilket er afgørende for enhver juridisk enheds eksistens og drift. I overensstemmelse med Den Europæiske Domstols dom af 18. juni 2020 i sag C-78/18, Kommissionen mod Ungarn⁽¹⁾, bør der kun indføres begrænsninger med henblik på legitime mål, f.eks. af hensyn til den nationale sikkerhed, den offentlige sikkerhed eller den offentlige orden, og de bør stå i et rimeligt forhold til målet om at beskytte sådanne interesser og de mindst

⁽¹⁾ Domstolens dom af 18.6.2020, *Europa-Kommissionen mod Ungarn*, sag C-78/18, C-78/18, ECLI:EU:C:2020:476.

Torsdag den 17. februar 2022

indgribende midler til at nå det ønskede mål. Dette omfatter bl.a. begrænsninger, som hidrører fra regler om bekæmpelse af hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme, hvilke skal anvendes i overensstemmelse med principperne om nødvendighed og proportionalitet og under hensyntagen til navnlig forpligtelser vedrørende vurderinger af risici i henhold til folkeretten og EU-retten. Medlemsstater må derfor ikke anvende urimelige, alt for forstyrrende eller indgribende foranstaltninger, herunder rapporteringskrav, som pålægger organisationer en overdreven eller omkostningstung byrde.

- (9) Fysiske og juridiske personer kan stifte europæiske virksomheder på grundlag af Rådets forordning (EF) nr. 2157/2001⁽²⁾, europæiske andelsselskaber på grundlag af Rådets forordning (EF) nr. 1435/2003⁽³⁾ og europæiske politiske partier på grundlag af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 1141/2014⁽⁴⁾. Ingen af disse instrumenter gør det dog muligt for foreninger at samarbejde på tværs af grænser.
- (10) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1082/2006⁽⁵⁾ gør det muligt at oprette europæiske grupper for territorielt samarbejde (EGTS). Sådanne grupper består hovedsageligt af statslige eller lokale myndigheder eller andre offentligretlige enheder. Aktører fra ikkestatslige civilsamfund og borgere er derfor ikke omfattet.
- (11) Den europæiske økonomiske firmagrube (EØFG), jf. forordning (EØF) nr. 2137/85⁽⁶⁾, gør det dog muligt at udføre visse aktiviteter i fællesskab, samtidig med at gruppens medlemmer bevarer deres uafhængighed. EØFG opfylder dog ikke civilsamfundsforeningers særlige behov.
- (12) Det er derfor nødvendigt på EU-plan at fastlægge passende harmoniserede lovgivningsmæssige rammer og regler, som gør det muligt at stifte europæiske foreninger med egen status som juridisk person, og som regulerer sådanne foreningers grænseoverskridende oprettelse og drift.
- (13) Politiske partier og fagforeninger samt kirker og andre religiøse samfund og filosofiske eller konfessionsløse organisationer bør udelukkes fra denne forordnings anvendelsesområde, fordi Unionen ikke har kompetence til at regulere deres status, og fordi de har en særlig status i henhold til national ret. Af disse grunde bør de behandles anderledes end andre foreninger, der ikke har en sådan status, såsom trosbaserede velgørende nonprofitorganisationer eller organisationer, der bekæmper forskelsbehandling, herunder på arbejdsmarkedet.
- (14) Denne forordning bør ikke berøre arbejdstagernes og fagforeningernes rettigheder, herunder eksisterende rettigheder og beskyttelse i forbindelse med insolvens- og rekonstruktionsprocedurer, fusioner, virksomhedsoverdragelser og vedrørende information og lønninger. Arbejdsgiverne bør opfylde deres forpligtelser, uanset under hvilken form de virker.
- (15) Det er vigtigt at sikre, at der er koordinering på EU-plan for at undgå fragmentering og støtte en harmoniseret tilgang i hele Unionen til anvendelsen af denne forordning. I denne forbindelse bør denne forordning indeholde bestemmelser om udpegelse af en bestyrelse for europæiske foreninger inden for eller knyttet til Kommissionen og/eller relevante EU-institutioner, -organer, -kontorer og -agenturer.

⁽²⁾ Rådets forordning (EF) nr. 2157/2001 af 8. oktober 2001 om statut for det europæiske selskab (SE) (EFT L 294 af 10.11.2001, s. 1).

⁽³⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1435/2003 af 22. juli 2003 om statut for det europæiske andelsselskab (SCE) (EUT L 207 af 18.8.2003, s. 1).

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 1141/2014 af 22. oktober 2014 om statut for og finansiering af europæiske politiske partier og europæiske politiske fonde (EUT L 317 af 4.11.2014, s. 1).

⁽⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1082/2006 af 5. juli 2006 om oprettelse af en europæisk gruppe for territorielt samarbejde (EGTS) (EUT L 210 af 31.7.2006, s. 19).

⁽⁶⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 2137/85 af 25. juli 1985 om indførelse af europæiske økonomiske firmagrupper (EØFG) (EFT L 199 af 31.7.1985, s. 1).

Torsdag den 17. februar 2022

- (16) Den Europæiske Foreningsbestyrelse bør indbyde en repræsentant for Agenturet for Grundlæggende Rettigheder til sine møder, når de vedrører forenings- eller ytringsfriheden, jf. artikel 2 i Rådets forordning (EF) nr. 168/2007 ⁽⁷⁾.
- (17) Denne forordning bør indføre specifikke frister for administrative procedurer, herunder med hensyn til registrering og proceduren for tildeling af status som almennyttig. Når Kommissionen vurderer gennemførelsen og anvendelsen af denne forordning, bør den navnlig se på, hvordan sådanne frister anvendes i praksis.
- (18) Med henblik på at kontrollere kravene i artikel 6 kan de nationale foreningsorganer anmode om navn og adresse på de stiftende medlemmer. Identiteten af stiftere og medlemmer af nonprofitorganisationer, der er fysiske personer, kan udgøre følsomme oplysninger, og medlemsstaterne bør derfor sikre, at eventuelle krav, der fører til behandling af sådanne personoplysninger, ikke berører Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) 2016/679 ⁽⁸⁾ (generel forordning om databeskyttelse), særlig artikel 9.
- (19) En europæisk forening ønsker muligvis at sondre mellem forskellige medlemskategorier med henblik på kun at give stemmeret til fuldgyldige medlemmer, samtidig med at den anerkender de tilknyttede medlemmer, der støtter sagen, men ikke har stemmeret, og/eller æresmedlemmer, som er fritaget fra at skulle betale medlemskabsgebyr, men har stemmeret. Kategoriseringen af medlemmer bør ikke føre til uberettiget diskrimination, navnlig på grundlag af statsborgerskab.
- (20) Da denne forordnings anvendelsesområde er begrænset til almennyttige foreninger, indeholder TEUF ikke andet retsgrundlag end det i artikel 352 fastsatte.
- (21) Målene for denne forordning, navnlig oprettelsen af en europæisk forening, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af de ovenfor anførte årsager bedre kan opnås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union (TEU). I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Kapitel I**Genstand og almindelige bestemmelser****Artikel 1****Genstand**

1. Denne forordning fastsætter betingelserne og procedurerne for stiftelsen, ledelsen, registreringen og reguleringen af juridiske personer i form af en europæisk forening.
2. En europæisk forening skal være en uafhængig og selvstyrende grænseoverskridende permanent enhed, der er etableret inden for Unionen på grundlag af en frivillig aftale mellem fysiske eller juridiske personer, og som har et fælles almennyttigt formål.
3. En europæisk forening skal frit kunne fastsætte sine formål samt de aktiviteter, der er nødvendige for virkeliggørelsen heraf.
4. En europæisk forenings mål skal bestå i at respektere og støtte fremme af de målsætninger og værdier, som Unionen bygger på i henhold til artikel 2 og 3 i traktaten om Den Europæiske Union.
5. En europæisk forening skal være medlemskabsbaseret og frit kunne bestemme sammensætningen af dens medlemmer. Dette kan omfatte fastsættelsen af særlige krav for medlemmer på grundlag af rimelige og objektive kriterier og i overensstemmelse med ikkediskriminationsprincippet.

⁽⁷⁾ Rådets forordning (EF) nr. 168/2007 af 15. februar 2007 om oprettelse af Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettigheder (EUT L 53 af 22.2.2007, s. 1).

⁽⁸⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 1).

Torsdag den 17. februar 2022

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- a) »nonprofit« betyder, at det primære formål ikke er at skabe et overskud, selv om der kan udføres økonomiske aktiviteter. Et eventuelt overskud hos en nonprofitorganisation skal investeres i organisationen med henblik på at opfylde de fastsatte formål og må ikke fordeles blandt medlemmer, stiftere eller andre private parter. Tildelingen af en status som almennyttig i henhold til artikel 21 er ikke en nødvendig betingelse for at anse en organisation for at have karakter af ikke udbyttegivende. I de tilfælde, hvor der tildeles en status som almennyttig, skal formålet med organisationen dog anses for at være ikkeudbyttegivende
- b) »uafhængig« betyder, hvad angår foreninger, at de ikke må være underlagt nogen form for uberettiget statslig indgriben og ikke være en del af en regeringsstruktur eller administrativ struktur. Hverken modtagelse af offentlig finansiering eller deltagelse i et rådgivende regeringsorgan skal i denne henseende forhindre en forening i at blive betraget som uafhængig, så længe autonomien for foreningens funktionsmåde og beslutningstagning ikke er påvirket af sådan finansiering eller deltagelse
- c) »selvstyrende«: for så vidt angår foreninger at have en institutionel struktur, der gør det muligt uafhængigt at udøve alle interne og eksterne organisatoriske funktioner, og der gør det muligt at træffe væsentlige beslutninger
- d) »almennyttig«: forbedring af velfærden i samfundet eller dele heraf og derved gavnlige for samfundets almene interesse
- e) »grænseoverskridende«: for så vidt angår foreninger, forfølgelse af målet om tværnationalt samarbejde eller grænseoverskridende samarbejde inden for Unionen, eller at en forenings stiftende medlemmer kommer fra mindst to medlemsstater, hvilket indebærer, at de er statsborgere eller bosiddende i en medlemsstat, hvis de er fysiske personer eller har deres vedtægtsmæssige hjemsted i en medlemsstat, hvis de er juridiske personer
- f) »medlem«: en fysisk eller juridisk person, som frivilligt og bevidst har anmodet om medlemskab af en forening for at støtte dens formål og aktiviteter, og som blev optaget i foreningen på grundlag af den pågældende forenings vedtægter. Såfremt en forening stiftes som følge af en omdannelse eller fusion, kan det endegyldigt forudsættes, at der er vilje til at være medlem.

Artikel 3

Regler, der gælder for europæiske foreninger

1. Europæiske foreninger er underlagt denne forordning og dens vedtægter. I relation til emner, der ikke er omfattet af nærværende forordning, skal en europæisk forening være underlagt lovgivningen i den medlemsstat, hvor den europæiske forening har sit vedtægtsmæssige hjemsted.
2. Medlemsstaterne skal på en måde, der er forenelig med bestemmelserne i og målene for denne forordning, identificere den juridiske person eller den kategori af juridiske personer, som en europæisk forening anses for at være sammenlignelig med, med henblik på fastsættelse af den lovgivning, der finder anvendelse, jf. stk. 1.

Artikel 4

Det nationale foreningsorgan

1. Medlemsstaterne udpeger en uafhængig offentlig myndighed (»det nationale foreningsorgan«) og underretter Den Europæiske Foreningsbestyrelse, jf. artikel 5, og Kommissionen herom. Det nationale foreningsorgan er ansvarligt for registreringen af europæiske foreninger i overensstemmelse med artikel 10 og for at overvåge anvendelsen af denne forordning i fuld overensstemmelse med de europæiske foreningers grundlæggende rettigheder og friheder som fastsat i traktaterne og i chartret.
2. Det enkelte nationale foreningsorgan skal bidrage til den ensartede anvendelse af denne forordning i hele Unionen. Med henblik herpå samarbejder de nationale foreningsorganers med hinanden, herunder inden for rammerne for Den Europæiske Foreningsbestyrelse i overensstemmelse med artikel 5 og 22.

Torsdag den 17. februar 2022

Artikel 5

Den Europæiske Foreningsbestyrelse

1. Den Europæiske Foreningsbestyrelse udpeges herved.
2. Den Europæiske Foreningsbestyrelse bistås af et sekretariat.
3. Den Europæiske Foreningsbestyrelse består af en repræsentant for hvert nationalt foreningsorgan og tre repræsentanter for Kommissionen.
4. Den Europæiske Foreningsbestyrelse handler uafhængigt i varetagelsen af sine opgaver og udøvelsen af sine beføjelser.
5. For at sikre, at denne forordning anvendes konsekvent, skal Den Europæiske Foreningsbestyrelse:
  - a) i samarbejde med Kommissionen og de nationale foreningsorganer udvikle fælles formularer eller andre værktøjer til støtte for elektronisk registrering af europæiske foreninger i overensstemmelse med artikel 10
  - b) oprette og forvalte den digitale database over europæiske foreninger på EU-plan som et redskab til information og til statistiske formål samt til støtte for en struktureret civil dialog om EU-anliggender
  - c) behandle registreringsmeddelelser, opløsningsmeddelelser og andre relevante afgørelser vedrørende europæiske foreninger med henblik på offentliggørelse i *Den Europæiske Unions Tidende* i henhold til nærværende forordning
  - d) vurdere tilstrækkeligheden af de sammenlignelige juridiske personer, som medlemsstaterne har udpeget i henhold til artikel 3, stk. 2
  - e) modtage, behandle og følge op på klager vedrørende anvendelsen af denne forordning, uden at dette berører de nationale foreningsorganer
  - f) træffe afgørelse om klager, hvor det er relevant gennem sit appeludvalg i overensstemmelse med artikel 10 og 11
  - g) undersøge ethvert spørgsmål vedrørende anvendelsen af denne forordning og høre de berørte parter og relevante interessenter og eksperter på eget initiativ eller efter anmodning fra et af dens medlemmer eller Kommissionen
  - h) udstede retningslinjer og henstillinger samt identificere bedste praksis til nationale foreningsorganer og europæiske foreninger for at sikre, at denne forordning anvendes konsekvent
  - i) afgive udtalelser og henstillinger til Kommissionen på eget initiativ eller efter anmodning fra et af dens medlemmer eller Kommissionen og efter høring af relevante parter, interessenter og eksperter om ethvert spørgsmål vedrørende europæiske foreninger eller foranstaltninger, der følger af direktivet om minimumsstandarder
  - j) afgive udtalelser og henstillinger til Kommissionen vedrørende struktur- og driftsfonde, der har til formål at finansiere civilsamfundet, tilrettelægge den civile dialog samt beskytte og fremme Unionens rettigheder og værdier som nedfældet i TEU og TEUF og chartret med henblik på at opretholde og fremme udviklingen af åbne, rettighedsbaserede, demokratiske, lige og inklusive samfund, der er baseret på retsstatsprincippet
  - k) fremme samarbejde og effektiv bilateral og multilateral udveksling af oplysninger og bedste praksis mellem nationale foreningsorganer
  - l) fremme fælles uddannelsesprogrammer og gøre udveksling af personale blandt nationale foreningsorganer lettere.

Torsdag den 17. februar 2022

6. Den Europæiske Foreningsbestyrelse er ansvarlig over for Europa-Parlamentet og Rådet og aflægger årligt rapport om sine aktiviteter til Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen.
7. Drøftelserne i Den Europæiske Foreningsbestyrelse og dets medlemmer er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001⁽⁹⁾.
8. Den Europæiske Foreningsbestyrelse skal vedtage sin egen forretningsorden og selv tilrettelægge sin drift.
9. Den Europæiske Foreningsbestyrelse skal invitere uafhængige eksperter, navnlig fra den akademiske verden og civilsamfundet, til sine møder og jævnligt rådføre sig med dem.

Kapitel II

Stiftelse og registrering

Artikel 6

Stiftelse

1. En europæisk forening stiftes:
  - a) ved aftale mellem mindst tre stiftende medlemmer; stiftende medlemmer skal komme fra mindst to medlemsstater, hvilket indebærer, at de er statsborgere eller bosiddende i en medlemsstat, hvis de er fysiske personer eller har deres vedtægtsmæssige hjemsted i en medlemsstat, hvis de er juridiske personer eller
  - b) som følge af, at en eksisterende enhed, der er stiftet i henhold til en medlemsstats nationale lovgivning, som opfylder de samme betingelser som i litra a), og som har sit vedtægtsmæssige hjemsted i Unionen, omdannes til en europæisk forening eller
  - c) som følge af en fusion mellem mindst to eksisterende europæiske foreninger eller
  - d) som følge af en fusion mellem mindst én eksisterende europæisk forening og mindst én enhed, der tilhører de kategorier, der er udpeget i henhold til artikel 3, stk. 2, eller
  - e) som følge af en fusion mellem mindst to enheder, der er udpeget henhold til artikel 3, stk. 2, og som er oprettet i henhold til medlemsstaternes lovgivning, og som har deres vedtægtsmæssige hjemsted i Unionen, forudsat at disse enheder tilsammen har mindst tre medlemmer, og at disse medlemmer kommer fra mindst to forskellige medlemsstater.
2. En medlemsstat kan fastsætte, at en enhed blandt dem, der er udpeget i henhold til artikel 3, stk. 2, og hvis vedtægtsmæssige hjemsted ikke er i Unionen, kan deltage i stiftelsen af en europæisk forening, forudsat at en sådan enhed er stiftet i overensstemmelse med en medlemsstats lovgivning, har et vedtægtsmæssigt hjemsted i den pågældende medlemsstat og har en påviselig og vedvarende økonomisk, social eller kulturel tilknytning til den pågældende medlemsstat.
3. Stiftelsen af en europæisk forening effektueres ved en skriftlig aftale mellem alle de stiftende medlemmer eller ved skriftligt referat, som dokumenterer det konstituerende møde og er underskrevet af alle stiftende medlemmer, og som kontrolleres behørigt, hvis en sådan kontrol kræves af national lovgivning i forbindelse med stiftelse af foreninger.
4. Et stiftende medlems udtræden fra en europæisk forening skal ikke automatisk føre til afvikling eller opløsning af den europæiske forening, forudsat at foreningen fortsætter med at udføre sine aktiviteter på grundlag af aftalen mellem mindst det antal personer, der er omtalt i stk. 1, litra a).
5. Stiftelsen af en europæisk forening eller nogen form for omstrukturingsproces må ikke benyttes til at underminere arbejdstagernes eller fagforeningernes rettigheder eller arbejdsvilkår. I overensstemmelse med gældende kollektive overenskomster og national lovgivning samt EU-ret skal forpligtelserne vedrørende arbejdstagere og kreditorer fortsat opfyldes, og arbejdstagere, frivillige, fagforeninger og arbejdstagerrepræsentanter skal behørigt underrettes og høres. Kollektive overenskomster og arbejdstagernes ret til repræsentation på bestyrelsesniveau skal respekteres og opretholdes, hvor det er relevant.

⁽⁹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30. maj 2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter (EFT L 145 af 31.5.2001, s. 43).

Torsdag den 17. februar 2022

Artikel 7

Medlemskab

Europæiske foreninger skal frit kunne sondre mellem fuldgyldige medlemmer og andre medlemskategorier. I vedtægterne for den europæiske forening fastsættes rettighederne og forpligtelserne for de enkelte medlemskategorier, navnlig for så vidt angår deres stemmeret.

Artikel 8

Vedtægter

1. De stiftende medlemmer skal udarbejde og underskrive vedtægterne for den europæiske forening i forbindelse med foreningens stiftelse eller på det konstituerende møde.
2. Vedtægterne skal som minimum indeholde følgende oplysninger om den europæiske forening:
  - a) dens navn med forkortelsen »EA« foran eller efter navnet
  - b) en nøje angivelse af dens formål, almennyttige karakter og, hvor det er relevant, en beskrivelse af dens almennyttige formål
  - c) adressen på det vedtægtsmæssige hjemsted
  - d) dens aktiver på stiftelsestidspunktet
  - e) navnene og adresserne på dens stiftende medlemmers vedtægtsmæssige hjemsteder, såfremt der er tale om juridiske personer
  - f) betingelserne og procedurerne for dens medlemmers indmeldelse, eksklusion og udtræden
  - g) dens medlemmers rettigheder og forpligtelser og eventuelt de forskellige medlemskategorier samt de tilknyttede rettigheder og forpligtelser for medlemmerne i hver kategori
  - h) bestemmelserne om antallet af medlemmer af bestyrelsen, bestyrelsens sammensætning, udnævnelse og afskedigelse, betingelserne for, på foreningens vegne, at indlede procedurer mod bestyrelsesmedlemmer samt bestemmelserne om bestyrelsens funktion, dens beføjelser og dens ansvarsområder, herunder repræsentanters beføjelser over for tredjemand
  - i) bestemmelserne om dens generalforsamlings funktionsmåde, beføjelser og ansvar, jf. artikel 16, herunder krav til flertal og beslutningsdygtighed
  - j) bestemmelserne om medlemmernes rettigheder og forpligtelser, herunder stemmeret og ret til at fremsætte beslutningsforslag
  - k) grundene til og procedurerne for frivillig opløsning
  - l) dens udtrykkelige tilsagn om at respektere Unionens værdier som nedfældet i artikel 2 i TEU
  - m) hvorvidt den råder over stiftende kapital og i givet fald størrelsen af denne kapital
  - n) hvor hyppigt dens generalforsamling skal indkaldes og
  - o) datoen for vedtagelse af vedtægterne og proceduren for ændring heraf.

Artikel 9

Vedtægtsmæssigt hjemsted

1. En europæisk forening har vedtægtsmæssigt hjemsted på det i vedtægterne angivne område i Unionen. Det vedtægtsmæssige hjemsted skal være beliggende samme sted som foreningens hovedkontor eller det primære sted for foreningens aktiviteter i Unionen.
2. Såfremt en europæisk forening stiftes ved omdannelse i henhold til artikel 6, stk. 1, litra b), skal dens medlemmer træffe beslutning om, hvorvidt den europæiske forenings vedtægtsmæssige hjemsted fortsat skal være i den medlemsstat, hvor den oprindelige enhed var registreret, eller om det skal flyttes til en anden medlemsstat.
3. Såfremt en europæisk forening stiftes ved fusion i henhold til artikel 6, stk. 1, litra c), d) eller e), skal dens medlemmer træffe beslutning om, i hvilken af de medlemsstater, hvor de fusionerede enheder er registrerede, den europæiske forenings vedtægtsmæssige hjemsted skal være beliggende.

Torsdag den 17. februar 2022

Artikel 10

Registrering

1. De stiftende medlemmer af en europæisk forening indgiver senest 30 dage efter datoen for den europæiske forenings stiftelse, jf. artikel 6, stk. 3, en ansøgning om registrering til det nationale foreningsorgan.
2. Det nationale foreningsorgan træffer efter at have kontrolleret, at ansøgerne opfylder kravene i denne forordning, afgørelse om registrering af den europæiske forening senest 30 dage efter modtagelsen af ansøgningen.
3. Medlemsstaten må ikke pålægge yderligere krav til registrering end dem, der er fastsat i denne forordning.
4. Hvis ansøgningen accepteres af det nationale foreningsorgan, registrerer det den europæiske forening i det relevante nationale register og meddeler sin afgørelse inden for 15 dage til Den Europæiske Foreningsbestyrelse, som derefter indlæser den europæiske forening i den digitale database for europæiske foreninger, der er oprettet i henhold til artikel 5, stk. 5, litra b). Inden for samme tidsramme meddeler det nationale foreningsorgan også sin afgørelse til Den Europæiske Unions Publikationskontor, som derefter sørger for, at oplysningerne straks offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.
5. Hvis ansøgningen inden for 30 dage efter indsendelsen af ansøgningen om registrering er blevet afvist, eller der ikke er truffet afgørelse om den, kan ansøgeren inden for 15 dage efter modtagelsen af afgørelsen om afvisning eller ved udløb af fristen på 30 dage anke afgørelsen til appeludvalget i henhold til artikel 11.

Appeludvalget træffer afgørelse om ansøgningen om registrering senest 30 dage efter klagens modtagelse.

Hvis appeludvalget godkender ansøgningen om registrering eller ikke træffer afgørelse inden for 30 dage, skal det nationale foreningsorgan gå videre med registreringen inden for 15 dage efter en sådan afgørelse eller ved passivitet.

Enhver afgørelse om at afvise en ansøgning om registrering meddeles ansøgerne og skal indeholde en behørigt begrundet begrundelse for afslaget.

6. Når en europæisk forening er optaget i det relevante nationale register i henhold til stk. 4, får dens registrering virkning i hele Unionen.
7. Registreringen sker via de fælles registreringsformularer eller andre værktøjer, der er omhandlet i artikel 5. Registreringsproceduren skal være elektronisk og tilgængelig og skal gøre det muligt for ansøgere at anvende det officielle sprog eller et af de officielle sprog i den medlemsstat, hvor den europæiske forening har sit vedtægtsmæssige hjemsted. Registreringsgebyrerne må ikke være højere end dem, der gælder for de enheder, der er omhandlet i artikel 3, stk. 2, og må ikke overstige de administrative omkostninger eller udgøre en urimelig økonomisk byrde, jf. dog proportionalitetsprincippet. De nationale foreningsorganer skal gøre det muligt at registrere sig ved hjælp af ikke-elektroniske midler.
8. Ved modtagelse af en ansøgning fra en europæisk forening om tildeling af status som almennyttigt organ vurderer det nationale foreningsorgan ansøgningen i forhold til de krav, der er fastsat i denne forordning. Det nationale foreningsorgan må ikke pålægge andre krav end dem, der er fastsat i denne forordning.
9. Det nationale foreningsorgan skal senest 15 dage efter modtagelsen af ansøgningen om status som almennyttigt vedtage en bindende afgørelse om ansøgningen. Denne frist kan forlænges med 15 dage i behørigt begrundede tilfælde, hvor vurderingen af ansøgningen kræver yderligere behandling, eller hvor der anmodes om en udtalelse fra Den Europæiske Foreningsbestyrelse. Det nationale foreningsorgan underretter straks den europæiske forening om varigheden af og begrundelsen for en eventuel forlængelse af den oprindelige periode på 15 dage.
10. Hvis ansøgningen om status som almennyttigt accepteres af det nationale foreningsorgan, registrerer det den afgørelse i det relevante nationale register og meddeler sin afgørelse inden for 15 dage til Den Europæiske Foreningsbestyrelse, som derefter indlæser den europæiske forenings status som almennyttigt i den digitale database for europæiske foreninger, der er oprettet i henhold til artikel 5, stk. 5, litra b). Inden for samme tidsramme meddeler det nationale foreningsorgan også sin afgørelse til Den Europæiske Unions Publikationskontor, som derefter sørger for, at oplysningerne straks offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Torsdag den 17. februar 2022

11. Når en europæisk forening er optaget i det relevante nationale register i henhold til stk. 10, får afgørelsen vedrørende status som almennyttig virkning i hele Unionen.

12. Hvis ansøgningen om status som almennyttig er blevet afvist eller ikke er blevet truffet inden for den frist, der er omhandlet i stk. 9, kan ansøgeren senest 15 dage efter modtagelsen af afgørelsen om afslag klage til appeludvalget eller ved udløbet af fristen for at træffe afgørelse indbringe ansøgningen for det appeludvalg, der er nedsat i henhold til artikel 11.

Appeludvalget træffer afgørelse senest 15 dage efter klagesagen eller efter henvisning af ansøgningen eller inden for 30 dage i behørigt begrundede tilfælde.

Hvis appeludvalget godkender ansøgningen om status som almennyttig eller undlader at træffe afgørelse inden for den frist, der er fastsat i første afsnit, tildeler det nationale foreningsorgan status som almennyttig inden for 15 dage efter en sådan afgørelse eller passivitet.

Enhver afgørelse om at afvise en ansøgning om registrering meddeles ansøgerne og skal indeholde en behørig begrundelse for afslaget.

13. De stiftende medlemmer af en europæisk forening kan beslutte samtidig at indgive en ansøgning om registrering og status som almennyttig, i hvilket tilfælde afgørelsen om begge behandles som én, og de længere frister finder anvendelse.

Artikel 11**Appeludvalg**

1. [... måneder efter datoen for denne forordnings ikrafttræden] nedsætter Den Europæiske Foreningsbestyrelse et appeludvalg bestående af en repræsentant for hver medlemsstat og en repræsentant for Kommissionen. Kommissionens repræsentant er formand.

2. Kommissionen varetager sekretariatsopgaverne for Den Europæiske Foreningsbestyrelse.

3. Appeludvalget indkaldes af formanden, og dets afgørelser vedtages af et absolut flertal af dets medlemmer.

Artikel 12**Flytning af et vedtægtsmæssigt hjemsted**

1. En europæisk forenings vedtægtsmæssige hjemsted kan flyttes til en anden medlemsstat i overensstemmelse med denne artikel. Medlemsstaterne sikrer, at der ikke er hindringer for flytning af aktiver og dokumenter, som tilhører den europæiske forening, der flytter sit vedtægtsmæssige hjemsted. En sådan flytning må ikke medføre andre ændringer i den europæiske forenings vedtægter end dem, der er fastsat i denne artikel, eller i opløsning af den europæiske forening eller oprettelse af en ny juridisk person, og en sådan flytning berører heller ikke rettigheder og forpligtelser, der eksisterede før flytningen, bortset fra dem, der er uløseligt forbundet med flytningen.

2. Den Europæiske Foreningsbestyrelse udarbejder et forslag til flytningen, som skal offentliggøres i overensstemmelse med de nationale regler i den medlemsstat, hvor det vedtægtsmæssige hjemsted er beliggende.

3. Et forslag til flytning i henhold til stk. 2 skal indeholde nærmere oplysninger om:

a) det forventede vedtægtsmæssige hjemsted og foreslåede navn i bestemmelsesmedlemsstaten

b) oprindelsesmedlemsstatens navn og adresse

c) de foreslåede ændrede vedtægter, herunder den europæiske forenings nye navn, hvis det er relevant

d) den foreslåede tidsplan for flytningen og

e) de forventede retlige og økonomiske konsekvenser ved flytningen.

4. Der kan først træffes beslutning om flytning to måneder efter offentliggørelsen af planen. Afgørelserne om flytning er underlagt de betingelser, der er fastsat for ændring af den europæiske forenings vedtægter.

Torsdag den 17. februar 2022

5. Den europæiske forenings kreditorer og andre rettighedshavere med fordringer stiftet før offentliggørelsen af flytteplanen har ret til at kræve, at den europæiske forening stiller passende sikkerhed. Den pågældende sikkerhedsstillelse er underlagt den nationale lovgivning i den medlemsstat, hvor den europæiske forening havde sit vedtægtsmæssige hjemsted før flytningen. Medlemsstaterne kan udvide anvendelsen af denne bestemmelse til at omfatte offentlige enheders fordringer mod den europæiske forening, såfremt fordringerne er stiftet forud for flyttedatoen.
6. Den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor den europæiske forening har sit vedtægtsmæssige hjemsted, skal udstede en erklæring om, at de handlinger og formaliteter, der kræves forud for flytningen, er blevet behørigt opfyldt.
7. Den nye registrering kan ikke finde sted før den i stk. 8 omhandlede erklæring er blevet fremlagt. Flytningen af den europæiske forenings vedtægtsmæssige hjemsted og de deraf følgende vedtægtsændringer får virkning fra den dato, hvor flytningen er registreret i henhold til artikel 10.
8. En medlemsstat kan for europæiske foreninger registreret på dens område afvise flytningen af det vedtægtsmæssige hjemsted, såfremt en specifik kompetent myndighed har gjort indsigelse herimod inden for den to måneders periode, der er angivet i stk. 6. En sådan indsigelse kan kun indgives hvis den er begrundet i hensynet til den offentlige sikkerhed og meddeles det nationale foreningsorgan i bestemmelsesmedlemsstaten og Den Europæiske Foreningsbestyrelse.
9. Hvis flytningen af det vedtægtsmæssige hjemsted afslås i henhold til stk. 8, kan den europæiske forening inden 15 dage efter modtagelsen af afgørelsen om afvisning klage til det appeludvalg, der er nedsat i henhold til artikel 11. Appeludvalget træffer afgørelse inden for 15 dage eller inden for 30 dage i behørigt begrundede tilfælde, hvor vurderingen af ansøgningen kræver yderligere behandling.
10. Hvis appeludvalget godkender flytningen eller undlader at gøre det inden for den frist, der er fastsat i stk. 11, godkender den kompetente medlemsstats nationale foreningsorgan flytningen senest 15 dage efter en sådan afgørelse eller passivitet.

Enhver afgørelse om at afvise en flytning meddeles ansøgerne og ledsages af en behørig begrundelse for afgørelsen.

11. Hvis flytningen af et vedtægtsmæssigt hjemsted er blevet endeligt, meddeler det nationale foreningsorgan i den medlemsstat, hvor den europæiske forening havde sit vedtægtsmæssige hjemsted før flytningen, disse oplysninger inden for 15 dage til det nationale foreningsorgan i den medlemsstat, som den europæiske forening har til hensigt at flytte sit vedtægtsmæssige hjemsted til, og til Den Europæiske Foreningsbestyrelse. Senest 15 dage efter modtagelsen af disse oplysninger registrerer medlemsstaten den europæiske forening i det relevante nationale register. Den Europæiske Foreningsbestyrelse sikrer, at oplysningerne om flytningen offentliggøres i europæiske foreningers digitale database samt i *Den Europæiske Unions Tidende* senest 15 dage efter modtagelsen af meddelelsen fra den medlemsstat, hvor den europæiske forening havde sit vedtægtsmæssige hjemsted forud for flytningen. Flytningen af den europæiske forenings vedtægtsmæssige hjemsted får virkning og kan gøres gældende over for tredjemand fra den dato, hvor den europæiske forening optages i det nationale register i den medlemsstat, hvor dens nye vedtægtsmæssige hjemsted er beliggende.
12. En europæisk forening, der er under opløsning, afvikling, likvidation, konkursbehandling, betalingsstandsning eller genstand for andre lignende procedurer, kan ikke flytte sit vedtægtsmæssige hjemsted.

Artikel 13

Status som juridisk person

1. En europæisk forening opnår status som juridisk person i alle medlemsstater, når den registreres som europæisk forening i det relevante nationale register.
2. Efter meddelelsen om registrering, men inden optagelsen i det relevante nationale register, kan den europæiske forening udøve sine rettigheder som juridisk person, hvis den anvender »europæisk forening under stiftelse« som en del af sit navn og i overensstemmelse med de nationale regler om forebyggende tilsyn, der gælder for nationale foreninger i den medlemsstat, hvor den europæiske forening har sit vedtægtsmæssige hjemsted under stiftelsen. Hvis der er handlet på vegne af den europæiske forening, inden den har opnået status som juridisk person, og den europæiske forening ikke overtager de deraf følgende forpligtelser, hæfter de fysiske eller juridiske personer, der har handlet på vegne af foreningen, solidarisk herfor, medmindre andet fremgår af gældende nationale regler i den medlemsstat, hvor den europæiske forening har sit vedtægtsmæssige hjemsted under stiftelsen.

Torsdag den 17. februar 2022

3. Fra... [datoen for denne forordnings ikrafttræden] må kun europæiske foreninger, der er oprettet og registreret i henhold til denne forordning, anføre betegnelsen »europæisk forening« i deres navn på det eller de officielle sprog i den medlemsstat, hvor de er etableret. De kan gøre dette efter optagelse i det relevante nationale register i henhold til artikel 10, stk. 4.
4. Som juridiske personer skal europæiske foreninger have kapaciteten til i eget navn at udøve de beføjelser, rettigheder og forpligtelser, der er nødvendige for at opnå deres formål, under samme betingelser som en juridisk enhed, der er udpeget i relation til lovvalgsreglerne, jf. artikel 3, stk. 2, og stiftet i overensstemmelse med lovgivningen i den medlemsstat, hvor den europæiske forening har sit vedtægtsmæssige hjemsted.
5. Som følge af, at en europæisk forening opnår status som juridisk person, opnår den retten og kapaciteten til at:
  - a) indgå kontrakter og udføre andre retlige handlinger, herunder erhverve fast ejendom og løsøre
  - b) skaffe midler til støtte for sine almennyttige aktiviteter
  - c) modtage donationer og testamentariske gaver
  - d) ansætte personale
  - e) optræde som part i retssager og
  - f) tilgå finansielle tjenesteydelser.

*Artikel 14***Ledelse og organer**

1. En europæisk forening skal frit kunne fastsætte bestemmelser om sine interne forvaltningsstrukturer og ledelsesformer i sine vedtægter med forbehold af de øvrige bestemmelser i denne forordning. Sådanne strukturer og ledelsesformer skal under alle omstændigheder være i overensstemmelse med Unionens demokratiske principper og grundlæggende værdier.
2. En europæisk forening skal være ledet af mindst to organer, nemlig bestyrelsen og generalforsamlingen.
3. Bestyrelsen eller generalforsamlingen kan oprette andre ledelsesorganer i henhold til og i overensstemmelse med de i vedtægterne fastsatte procedurer.

*Artikel 15***Bestyrelsen**

1. Bestyrelsen skal administrere den europæiske forening i overensstemmelse med foreningens interesser og i bestræbelsen på at opfylde de i den europæiske forenings vedtægter fastsatte formål.
2. Bestyrelsen udnævnes af generalforsamlingen i overensstemmelse med vedtægterne. Oplysninger om bestyrelsens sammensætning stilles til rådighed for det nationale foreningsorgan senest seks måneder efter datoen for dens valg. Det nationale foreningsorgan underretter Den Europæiske Foreningsbestyrelse herom. Eventuelle ændringer af sammensætningen afspejles i samme bestemmelse. Sådanne oplysninger gøres offentligt tilgængelige af den europæiske forening.
3. En person kan ikke udpeges til at blive bestyrelsesmedlem eller få tillagt beføjelser eller ledelses- eller repræsentationsansvar i henhold til stk. 6 nedenfor, hvis de ikke kan besidde et sæde i en bestyrelse eller andre lignende ledelses- eller tilsynsorganer i en juridisk enhed på grund af:
  - a) den for vedkommende gældende EU-lovgivning eller nationale lovgivning
  - b) den EU-ret eller nationale ret, der finder anvendelse på de retlige enheder, der er udpeget i henhold til artikel 3, stk. 2, i den medlemsstat, hvor den europæiske forening har sit vedtægtsmæssige hjemsted eller
  - c) en vedtaget eller anerkendt retsafgørelse eller administrativ afgørelse i en medlemsstat.
4. Inden for rammerne af de hverv, der er tillagt dem i henhold til nærværende forordning og den europæiske forenings vedtægter, skal alle bestyrelsesmedlemmer have de samme rettigheder og forpligtelser.
5. Bestyrelsen kan overdrage ledelsesbeføjelser eller -ansvar til udvalg, som er sammensat af et eller flere af den europæiske forenings medlemmer. Vedtægterne eller generalforsamlingen fastsætter betingelserne for udøvelsen af en sådan delegation.

Torsdag den 17. februar 2022

6. Bestyrelsen kan afholde ordinære og ekstraordinære møder. Inden for rammerne af dens ordinære møder skal bestyrelsen træde sammen med den mødehyppighed, der er fastsat i vedtægterne, og mindst to gange om året for at drøfte foreningens regnskaber, aktiviteter og den forventede udvikling i foreningens projekter.
7. Bestyrelsen udarbejder én gang om året en beretning om den europæiske forenings regnskaber og aktiviteter, som skal fremsendes til den nationale tilsynsmyndighed og til Den Europæiske Foreningsbestyrelse. Den europæiske forening skal også offentliggøre den pågældende årsberetning.
8. Med forbehold af artikel 22, stk. 2, og i det omfang den finder anvendelse på de enheder, der er omhandlet i artikel 3, stk. 2, udarbejder bestyrelsen én gang om året en finansieringsoversigt over den europæiske forenings regnskaber med angivelse af indtægter fra økonomiske aktiviteter og midler såsom kreditter og banklån og donationer eller ikke-kompenseret modtagelse af kontanter eller ejendom i det foregående kalenderår samt et budgetoverslag for det kommende regnskabsår. I overensstemmelse med national ret kan medlemsstaterne kræve, at bestyrelsen offentliggør finansieringsoversigten til den kompetente myndighed og medlemmerne af foreningen. I dette tilfælde kan medlemmerne anmode bestyrelsen om yderligere oplysninger, herunder om finansieringskilderne. Medlemmerne kan kun gøre dette, hvis det efter en gennemgang af årsregnskabet er nødvendigt af hensyn til gennemsigtigheden og ansvarligheden, og forudsat at det er forholdsmæssigt. Med henblik herpå har den europæiske forening forpligtelse til at føre fuldstændige og nøjagtige registre over alle finansielle transaktioner som omhandlet i artikel 23, stk. 1.
9. Bestyrelsesmedlemmerne skal have beføjelse til at repræsentere den europæiske forening over for tredjemand og i retssager inden for de i vedtægterne fastsatte begrænsninger og betingelser. Såfremt beføjelsen til at repræsentere den europæiske forening over for tredjemand er tillagt to eller flere medlemmer, skal de pågældende personer udøve denne beføjelse i fællesskab.
10. Handlinger udført af bestyrelsesmedlemmer på vegne af den europæiske forening skal være bindende for den europæiske forening over for tredjemand, såfremt de ikke overskrider de beføjelser, som bestyrelsen er blevet tildelt i henhold til den lovgivning, der finder anvendelse, eller lovligt kan tildeles i henhold til den europæiske forenings vedtægter.

Artikel 16

Generalforsamling

1. Den europæiske forenings generalforsamling med deltagelse af alle medlemmer benævnes »generalforsamlingen«.
2. Bestyrelsen indkalder generalforsamlingen i overensstemmelse med den europæiske forenings vedtægter.
3. Medlemmerne skal underrettes om en generalforsamling senest 15 dage før den fastsatte dato for generalforsamlingen.
4. Bestyrelsen kan til enhver tid indkalde til generalforsamling enten på eget initiativ eller efter anmodning fra mindst en fjerdedel af medlemmerne. Der kan i vedtægterne fastsættes en lavere grænse.
5. Generalforsamlingens møder kan afholdes med medlemmernes fysiske fremmøde, onlinefremmøde eller som en kombination af begge muligheder, uden at dette påvirker gyldigheden af generalforsamlingen eller gyldigheden af de vedtagne beslutninger. Bestyrelsen træffer afgørelse om, hvilken af de tre måder der skal anvendes til hver generalforsamling, medmindre et flertal af foreningens medlemmer foreslår en anden måde.
6. Anmodningen om en generalforsamling skal angive årsagerne til indkaldelsen og de punkter, der skal optages på dagsordenen.
7. Ethvert medlem har forud for hver generalforsamling ret til oplysninger og aktindsigt i overensstemmelse med de i vedtægterne fastsatte bestemmelser.
8. Ethvert medlem har ret til at deltage i generalforsamlingen og til at blive hørt og indsende forslag til dagsordenen.

Torsdag den 17. februar 2022

9. Medlemmernes stemmeret på generalforsamlingen og retten til at indsende forslag til dagsordenen udøves i overensstemmelse med den europæiske forenings vedtægter i henhold til artikel 8, stk. 2, litra j).

10. Medlemmerne kan udpege et andet medlem til at repræsentere dem i en generalforsamling forud for forsamlingen i henhold til en procedure, der fastsættes i den europæiske forenings vedtægter. Et medlem kan højst repræsentere to andre medlemmer.

11. Beslutninger om almindelige forhold skal på generalforsamlingen vedtages med flertallet af de tilstedeværende eller repræsenterede medlemmers stemmer, med mindre andet bestemmes. Stemmerne fordeles i overensstemmelse med de regler, der er fastsat i den europæiske forenings vedtægter.

Artikel 17

Foreningens lokalafdelinger og ledende medlemmer

1. En europæisk forening kan have regionale lokalafdelinger. Lokalafdelingerne har ikke status som en separat juridisk person, men de kan tilrettelægge og administrere aktiviteter på vegne af foreningen med forbehold af kravene i deres vedtægter.

2. En europæisk forenings bestyrelse kan udpege lokalafdelinger eller medlemmer, der har status som juridiske personer, som ledende aktører i udførelsen og gennemførelsen af den europæiske forenings projekter. Medlemsstaterne skal gøre det muligt for lokalafdelinger eller medlemmer at gennemføre projekter i deres jurisdiktion som ledende aktører i en europæisk forening.

Artikel 18

Ændringer af vedtægterne

1. Alle ændringer i den europæiske forenings vedtægter skal drøftes på en generalforsamling, der er indkaldt med dette formål for øje.

2. Medlemmerne skal senest 30 kalenderdage før den fastsatte mødedato underrettes om generalforsamlinger, som har til formål at drøfte og træffe beslutning om foreslåede ændringer af den europæiske forenings vedtægter. Underretningen skal inkludere de pågældende forslag.

3. Generalforsamlingen skal have beføjelsen til at træffe beslutninger om vedtægtsændringer, såfremt mindst halvdelen af den europæiske forenings medlemmer samt yderligere et medlem er til stede eller repræsenteret.

4. Ændringer i den europæiske forenings vedtægter kan vedtages, hvis mindst to tredjedele af den tilstedeværende generalforsamling eller de repræsenterede medlemmer stemmer for.

5. Ændringer i den europæiske forenings fastsatte formål vedtages, hvis mindst tre fjerdedele af den tilstedeværende generalforsamling eller de repræsenterede medlemmer stemmer for.

6. Inden for seks måneder fra vedtægternes vedtagelse gøres de tilgængelige for det nationale foreningsorgan, som underretter Den Europæiske Foreningsbestyrelse. Disse oplysninger gøres offentligt tilgængelige af den europæiske forening og meddeles til Den Europæiske Foreningsbestyrelse med henblik på optagelse i den europæiske database, der er omhandlet i artikel 5, stk. 5, litra b).

Kapitel III

Bestemmelser om behandlingen af den europæiske forening i medlemsstater

Artikel 19

Ikkediskriminationsprincippet

1. Enhver diskriminerende behandling af europæiske foreninger forbydes.

2. Europæiske foreninger behandles på samme måde som tilsvarende nationale enheder, udpeget i overensstemmelse med artikel 3, stk. 2.

Torsdag den 17. februar 2022

Artikel 20

Status som almennyttig forening

1. Europæiske foreninger kan tildeles status som almennyttig forening, hvis følgende kumulative betingelser er opfyldt:
  - a) organisationens formål og aktiviteter efterstræber et almennyttigt formål, som gavner velfærden i samfundet eller dele heraf og derved er til fordel for almenvellet, undtagen når dette formål og disse aktiviteter systematisk og direkte har til formål at gavne strukturerne i et bestemt politisk parti. Følgende formål anses bl.a. for at være rettet mod et mål af almen interesse:
    - (i) kunst, kultur eller bevaring af historisk kulturarv
    - (ii) miljøbeskyttelse og klimaændringer
    - (iii) fremme og beskyttelse af grundlæggende rettigheder og Unionens værdier, herunder demokrati, retssikkerhed samt udryddelse af enhver form for diskrimination, der er baseret på køn, race, etnisk oprindelse, religion, handicap, seksuel orientering eller andet grundlag
    - (iv) social retfærdighed, social inklusion og fattigdomsforebyggelse eller -hjælp
    - (v) humanitær støtte og bistand, herunder katastrofehjælp
    - (vi) udviklingsbistand og udviklingssamarbejde
    - (vii) beskyttelse af, bistand og støtte til sårbare sektorer i befolkningen, herunder børn, ældre, mennesker med handicap, personer, som ansøger om eller har opnået international beskyttelse, og hjemløse
    - (viii) dyrebekskyttelse
    - (ix) videnskab, forskning og innovation
    - (x) Uddannelse og erhvervsuddannelse samt inddragelse af unge
    - (xi) fremme og beskyttelse af sundhed og trivsel, herunder tilvejebringelse af lægelig pleje
    - (xii) forbrugerbeskyttelse og
    - (xiii) amatørsport og promovering heraf.
  - b) overskud fra organisationens økonomiske eller anden indkomstskabende aktivitet må alene anvendes til at fremme organisationens almennyttige formål
  - c) i tilfælde af organisationens opløsning skal lovfæstede sikkerhedsforanstaltninger sikre, at alle aktiver fortsat tjener almennyttige formål, og
  - d) medlemmer i organisationens forvaltningsstrukturer, der ikke er ansat som personale, er ikke berettiget til aflønning ud over passende godtgørelse for udgifter.
2. Europæiske foreninger kan ansøge det nationale foreningsorgan i den medlemsstat, hvor det vedtægtsmæssige hjemsted er beliggende, om anerkendelse som bidragsyder til almenvellet i overensstemmelse med de i stk. 1 fastsatte krav.
3. Det nationale foreningsorgan træffer afgørelse om ansøgningen om status som almennyttig efter proceduren i artikel 10, stk. 8 og 9.
4. Medlemsstaterne skal behandle en europæisk forening, der er tildelt status som almennyttig forening, på samme måde, som de juridiske enheder, der har fået tildelt en tilsvarende status i deres jurisdiktion.

Torsdag den 17. februar 2022

Artikel 21

Princippet om national behandling

En europæisk forening skal være omfattet af de bestemmelser i national lovgivning, der finder anvendelse for de juridiske enheder, der er udpeget i relation til artikel 3, stk. 2, i den medlemsstat, hvor foreningen har sit vedtægtsmæssige hjemsted.

Artikel 22

Princippet om ikkevilkårlig behandling

Medlemsstaterne må ikke forskelsbehandle en europæisk forening alene på grundlag af den politiske ønskværdighed af foreningens formål, aktivitetsområder eller finansieringskilder.

Kapitel IV

Finansiering og rapportering

Artikel 23

Fundraising og fri benyttelse af aktiver

1. Europæiske foreninger skal kunne anmode om, modtage, afhænde eller donere ressourcer, herunder finansielle ressourcer i form af naturalier og fysiske ressourcer, og kunne anmode om og modtage menneskelige ressourcer fra eller til enhver kilde, uanset om det er offentlige organer, privatpersoner eller private organer, i alle medlemsstater og i tredjelande.
2. Europæiske foreninger skal være underlagt bestemmelser i EU-retten og gældende national ret vedrørende beskatning, told, valuta, hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme samt reglerne for finansiering af valg og politiske partier, som disse finder anvendelse for de juridiske enheder, der er udpeget i henhold til artikel 3, stk. 2, i den medlemsstat, hvor foreningen har sit vedtægtsmæssige hjemsted.
3. Europæiske foreninger er underlagt rapporterings- og offentliggørelsesforpligtelser i overensstemmelse med national lovgivning, herunder med hensyn til bestyrelsens sammensætning, bestemmelserne i vedtægterne, finansieringen og årsregnskabet, for så vidt sådanne forpligtelser opfylder det mål af almen interesse, som er at sikre, at europæiske foreninger fungerer på en gennemsigtig måde, er ansvarlige, og forudsat at sådanne forpligtelser er nødvendige og forholdsmæssige.

Overholdelse af de forpligtelser, der er omhandlet i første afsnit, må ikke medføre, at europæiske foreninger underlægges strengere regler end dem, der gælder for tilsvarende nationale enheder, der er udpeget i henhold til artikel 3, stk. 2, og for profitorienterede enheder. Denne rapporterings- og offentliggørelsesforpligtelse må ikke føre til nogen form for forskelsbehandling eller begrænsning af den europæiske forenings rettigheder og forpligtelser, uanset ønskværdigheden af formålet eller finansieringskilderne.

Artikel 24

Regnskabsføring og revision

1. Europæiske foreninger fører komplette og præcise registre over alle finansielle transaktioner.
2. Europæiske foreninger udarbejder mindst en gang om året:
  - a) deres årsregnskaber
  - b) deres eventuelle konsoliderede regnskaber
  - c) et budgetoverslag for det kommende regnskabsår og
  - d) en årlig aktivitetsrapport.

Bestyrelsen fremsender den årlige aktivitetsrapport og årsregnskabet til de nationale foreningers organ i henhold til artikel 14, stk. 7 og 8.

3. Den årlige aktivitetsrapport skal som minimum indeholde:
  - (a) information om den europæiske forenings aktiviteter i det pågældende år
  - (b) oplysninger om forventede udsigter, hvis de foreligger, og
  - (c) en beskrivelse af, hvordan almennyttige formål blev fremmet i det foregående år, hvis den europæiske forening fik tildelt en sådan status.

Torsdag den 17. februar 2022

4. Europæiske foreningers årsregnskaber og, såfremt det er relevant, deres konsoliderede regnskaber skal være genstand for revision i henhold til de bestemmelser, der finder anvendelse for de juridiske enheder, der er udpeget i henhold til artikel 3, stk. 2, i den medlemsstat, hvor den pågældende europæiske forening har sit vedtægtsmæssige hjemsted. Revisionen skal foretages mindst en gang hvert fjerde år og ikke oftere end en gang hvert andet år.
5. Den revisionsrapport, der er udarbejdet som følge af den i stk. 4 omhandlede revision, skal offentliggøres efter den fremgangsmåde, der er fastsat ved lov i den medlemsstat, hvor den europæiske forening har sit vedtægtsmæssige hjemsted.
6. Medlemsstaternes myndigheder må ikke kræve, at europæiske foreninger giver adgang til oplysninger om deres medlemmer, som er fysiske personer, medmindre det er nødvendigt med henblik på en offentlig strafferetlig efterforskning af strafbare handlinger, der kan straffes med en maksimal frihedsstraf på mindst et år, og efter en afgørelse truffet af en uafhængig domstol eller domstol.
7. Det nationale foreningsorgan forelægger en halvårlig oversigt med relevante oplysninger om alle de revisioner, der er omhandlet i stk. 4, for Den Europæiske Foreningsbestyrelse, som sørger for offentliggørelse af rapporten i *Den Europæiske Unions Tidende* og på sit websted.
8. De for europæiske foreninger gældende regler om regnskabsføring og revision må ikke være mindre gunstige end de regler, der gælder for virksomheder i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF⁽¹⁰⁾ eller Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU⁽¹¹⁾.
9. Denne artikel finder anvendelse med forbehold af gunstigere tilsvarende nationale bestemmelser i den medlemsstat, hvor det vedtægtsmæssige hjemsted er beliggende.

Kapitel V

Samarbejde med medlemsstater og regioner

Artikel 25

Samarbejde med medlemsstaterne

1. Registreringsmedlemsstatens nationale foreningsorgan hører rettidigt de nationale foreningers organer i andre medlemsstater om alle væsentlige spørgsmål vedrørende en given europæisk forenings lovlighed og ansvar og underretter Den Europæiske Foreningsbestyrelse herom.
2. Medmindre andet er fastsat i denne forordning, fremsender de nationale foreningers organer hvert år en oversigt over alle relevante oplysninger om beslutninger vedrørende europæiske foreninger på deres medlemsstats område. Denne skal omfatte en liste over sager, hvor der er indledt strafferetlige efterforskninger mod europæiske foreninger, herunder hvor der blev anmodet om videregivelse af oplysninger om medlemmer i henhold til artikel 24, stk. 6.
3. Hvis Den Europæiske Foreningsbestyrelse finder, at et nationalt foreningsorgan ikke har overholdt denne forordning, giver den Kommissionen alle relevante oplysninger. Kommissionen vurderer disse oplysninger og træffer foranstaltninger, hvor det er relevant.
4. Der stilles effektive retsmidler til rådighed for europæiske foreninger, således at de kan anfægte afgørelser, der er truffet af det nationale foreningsorgan, herunder muligheden for juridisk kontrol af sådanne afgørelser.

Artikel 26

De europæiske foreningers og bestyrelsesmedlemmers ansvar

1. Europæiske foreningers retlige ansvar skal være underlagt de bestemmelser, der finder anvendelse for de juridiske enheder, der er udpeget i henhold til artikel 3 stk. 2, i den medlemsstat, hvor den europæiske forening har sit vedtægtsmæssige hjemsted.

⁽¹⁰⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF af 17. maj 2006 om lovpligtig revision af årsregnskaber og konsoliderede regnskaber, om ændring af Rådets direktiv 78/660/EØF og 83/349/EØF og om ophævelse af Rådets direktiv 84/253/EØF (EUT L 157 af 9.6.2006, s. 87).

⁽¹¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU af 26. juni 2013 om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF og om ophævelse af Rådets direktiv 78/660/EØF og 83/349/EØF (EØS-relevant tekst) (EUT L 182 af 29.6.2013, s. 19).

Torsdag den 17. februar 2022

2. Bestyrelsesmedlemmerne i en europæisk forening hæfter solidarisk for det tab eller den skade, som de måtte have påført en europæisk forening ved at tilsidesætte de forpligtelser, der er forbundet med deres hverv. De hæfter dog ikke solidarisk for det tab eller den skade, som de måtte have påført den europæiske forening, såfremt det godtgøres, at de specifikke tilsidesatte forpligtelser kun vedrører dette medlems hverv.

3. Betingelserne for at anlægge retssag på vegne af den europæiske forening mod bestyrelsesmedlemmer fastsættes i vedtægterne.

Kapitel VI

Opløsning, insolvens, likvidation

Artikel 27

Frivillig opløsning

1. En europæisk forening kan frivilligt opløses:

- a) ved beslutning truffet af bestyrelsen i henhold til bestemmelser i den europæiske forenings vedtægter og med samtykke fra generalforsamlingen eller
- b) ved beslutning truffet af generalforsamlingen. Generalforsamlingen kan trække en sådan beslutning tilbage, inden den europæiske forenings opløsning eller likvidation formelt træder i kraft.

2. Den europæiske forening underretter det nationale foreningsorgan om enhver beslutning om frivillig opløsning, der træffes i henhold til stk. 1 senest 15 dage efter, at en sådan beslutning er vedtaget.

3. Det nationale foreningsorgan fjerner straks den europæiske forening fra det relevante nationale register og underretter Den Europæiske Foreningsbestyrelse og Den Europæiske Unions Publikationskontor om opløsningen af den europæiske forening i henhold til stk. 1 senest 15 dage efter, at det har fået kendskab til opløsningen. Umiddelbart efter en sådan underretning offentliggør Den Europæiske Foreningsmyndighed en meddelelse om opløsning af Den Europæiske Foreningsbestyrelse i *Den Europæiske Unions Tidende* og fjerner den europæiske forening fra Unionens digitale database, og Publikationskontoret offentliggør en meddelelse om opløsning af den europæiske forening i *Den Europæiske Unions Tidende*.

4. Opløsningen af den europæiske forening får virkning i hele Unionen fra den dato, hvor foreningen slettes af det relevante nationale register.

Artikel 28

Tvangsopløsning

1. En europæisk forening kan kun opløses ved en kompetent domstols eller nævns endelige afgørelse i den medlemsstat, hvor den europæiske forening har eller sidst har haft sit vedtægtsmæssige hjemsted, såfremt:

- a) den europæiske forenings vedtægtsmæssige hjemsted skal flyttes eller er blevet flyttet uden for Unionens grænser
- b) de i nærværende forordning fastsatte betingelser for stiftelsen af den europæiske forening ikke længere er opfyldt eller
- c) den europæiske forenings aktiviteter ikke længere er forenelige med Unionens målsætninger og værdier eller udgør en alvorlig trussel mod den offentlige sikkerhed

2. Såfremt der træffes afgørelse i henhold til stk. 1, litra a) eller b), skal den Europæiske Foreningsmyndighed indrømme den europæiske forening en rimelig frist for at afhjælpe forholdet, inden afgørelsen træder i kraft.

3. Ansøgere skal have adgang til effektive retsmidler til at appellere en afgørelse om opløsning ved kompetente appeldomstole eller nævn.

4. Det nationale foreningsorgan fjerner straks den europæiske forening fra det relevante nationale register og underretter Den Europæiske Foreningsbestyrelse og Den Europæiske Unions Publikationskontor om den ufrivillige opløsning af den europæiske forening senest 15 dage efter, at afgørelsen er blevet endelig. Umiddelbart efter en sådan underretning fjerner Den Europæiske Foreningsbestyrelse den europæiske forening fra Unionens digitale database, og Publikationskontoret offentliggør en meddelelse om opløsning af den europæiske forening i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Torsdag den 17. februar 2022

5. Opløsningen af den europæiske forening får virkning i hele Unionen fra den dato, hvor foreningen slettes af det relevante nationale register.

Artikel 29

Likvidation og insolvens

1. Afviklingen af en europæisk forening medfører, at den træder i likvidation. Likvidationen skal være underlagt den lovgivning, der finder anvendelse for de juridiske enheder, der er udpeget i henhold til artikel 3, stk. 2, i den medlemsstat, hvor den europæiske forening har sit vedtægtsmæssige hjemsted.
2. En europæisk forening bevarer den i artikel 13 omhandlede kapacitet, indtil likvidationen er afsluttet.

Artikel 30

Revision og evaluering

Senest ... [fem år efter datoen for denne forordnings ikrafttræden] forelægger Kommissionen Rådet og Europa-Parlamentet en rapport om anvendelsen af denne forordning og om nødvendigt forslag til ændringer.

Kapitel VII

Artikel 31

Afsluttende bestemmelser

Denne forordning træder i kraft på [...] dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

DEL II

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV

om fælles minimumsstandarder for nonprofitorganisationer i Unionen (direktivet om minimumsstandarder)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR –

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og navnlig til artikel 114 heri,

efter den almindelige lovgivningsprocedure, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Foreningsfrihed er en grundlæggende rettighed, der er anerkendt i traktaten om Den Europæiske Union (TEU) og traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), i chartret om grundlæggende rettigheder for Den Europæiske Union (»chartret«) og i medlemsstaternes forfatninger, og den er afgørende for et velfungerende demokrati, da den er en væsentlig forudsætning for enkeltpersoners udøvelse af andre grundlæggende rettigheder, herunder retten til ytringsfrihed.
- (2) Nonprofitorganisationer nyder i sig selv beskyttelse af visse rettigheder, herunder grundlæggende rettigheder, hvilket følger af relevant retspraksis fra Den Europæiske Unions Domstol (EU-domstolen) og Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol.
- (3) Nonprofitorganisationer yder et vigtigt bidrag i relation til at opnå mål i almenhedens interesse og Unionens målsætninger, herunder ved at fremme aktiv deltagelse i de økonomiske, demokratiske og sociale aktiviteter i vores samfund.
- (4) I bestræbelsen på at opfylde deres formål, spiller nonprofitorganisationer i dag en fuldgyldig rolle i vores økonomier og i udviklingen af det indre marked, herunder ved at deltage i forskellige aktiviteter med både national og grænseoverskridende relevans og ved regelmæssigt at deltage i økonomiske aktiviteter.
- (5) Nonprofitorganisationer er især centrale drivkræfter for udviklingen af den tredje sektor, der anslås til at tegne sig for ca. 13 % af arbejdsstyrken i hele Europa på grundlag af resultaterne af projektet fra 2014-2017 om den tredje sektors bidrag til Europas socioøkonomiske udvikling, som er koordineret af Institut for Samfundsforskning (ISF) i Oslo ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ <https://cordis.europa.eu/project/id/613034/reporting>.

Torsdag den 17. februar 2022

- (6) Nonprofitorganisationer er en stor aktør i udviklingen og gennemførelsen af EU-politikker, som støtter det indre marked, hvilket også illustreres ved deres deltagelse i en række ekspertgrupper såsom Forum på Højt Plan for en Bedre Fungerende Fødevarerforsyningskæde.
- (7) Rapporter, herunder fra EU's Agentur for Grundlæggende Rettigheder, peger på adskillige hindringer, som hidrører fra nationale love, forskrifter eller administrative praksisser, der regulerer nonprofitorganisationers stiftelse, registrering, operationer, finansiering og grænseoverskridende aktiviteter, og som påvirker juridiske eller fysiske personers eller grupper af sådanne personers, uanset deres nationalitet, mulighed for at stifte, registrere eller drive nonprofitorganisationer i Unionen.
- (8) Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg har opfordret medlemsstaterne til at skabe et befordrende miljø for filantropi i overensstemmelse med EU's friheder og grundlæggende rettigheder, som fremmer en filantropisk indsats og borgeraktivitet, private donationer til almennyttige formål og oprettelse af filantropiske organisationer⁽²⁾. Det er derfor vigtigt at styrke komplementariteten mellem offentlige institutioners og filantropiske organisationers arbejde og sikre, at national lovgivning og EU-politik letter donationen af private midler til almenvellet gennem frie kapitalstrømme kombineret med princippet om ikkeforskelsbehandling og ligebehandling af europæiske filantropiske organisationer, for så vidt angår udnyttelse af potentialet i grænseoverskridende donationer og investeringer til gavn for almenvellet.
- (9) På trods af det stigende antal grænseoverskridende foreninger og nonprofitorganisationer i Unionen er der i øjeblikket ikke nogen harmoniseret paneuropæisk juridisk ramme, der giver dem mulighed for at operere og organisere sig korrekt på grænseoverskridende plan.
- (10) Henset til betydningen af nonprofitorganisationer er det afgørende, at deres stiftelse og operationer fremmes på en effektiv måde og beskyttes i medlemsstaternes lovgivning.
- (11) I Europarådets Ministerkomité's henstilling CM/Rec(2007)14 om ikkestatslige organisationers retlige status i Europa har medlemsstaterne allerede anerkendt nonprofitorganisationers og især ikkestatslige organisationers rolle som et vigtigt element i civilsamfundets bidrag til gennemsigtigheden og ansvarligheden i demokratisk regeringsførelse og fastsat de minimumsstandarder, der skal overholdes i forbindelse med sådanne organisationers stiftelse, ledelse og generelle aktiviteter.
- (12) Joint Guidelines on Freedom of Association (CDL-AD(2014)046), som blev vedtaget af Den Europæiske Kommission for Demokrati gennem Ret (Venedigkommissionen) og OSCE's Kontor for Demokratiske Institutioner og Menneskerettigheder (ODIHR), råder lovgivere til at omsætte internationale menneskerettighedsstandarder for foreningsfrihed til national ret.
- (13) Der er på EU-plan behov for at bygge videre på eksisterende standarder, der er i overensstemmelse med foreningsfriheden og kapitalens frie bevægelighed, for nonprofitorganisationer med det formål at sikre et ensartet beskyttelsesniveau og lige konkurrencevilkår for alle nonprofitorganisationer, der er etableret i Unionen, og med henblik på at sikre et befordrende miljø, hvori sådanne organisationer kan bidrage uden hindringer til det indre markeds funktionsmåde.
- (14) Dette direktiv bør tilnærme medlemsstaternes lovgivning for så vidt angår visse aspekter af nonprofitorganisationers stiftelse, registrering, operationer, finansiering, rapportering og grænseoverskridende aktiviteter.
- (15) Dette direktiv bør ikke påvirke medlemsstaternes regler om beskatning af nonprofitorganisationer, der er etableret, registreret eller opererer på deres område. I forbindelse med gennemførelsen af direktivets bestemmelser bør medlemsstaterne være opmærksomme på ikke at indføre eller anvende bestemmelser inden for skatteret, som påvirker nonprofitorganisationers registrering, operationer, registrering og grænseoverskridende bevægelighed på en sådan måde, at ordlyden eller ånden af de i dette direktiv fastsatte regler omgås.

⁽²⁾ Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse, Europæisk filantropi: et uudnyttet potentiale, SOC/611.

Torsdag den 17. februar 2022

- (16) Dette direktiv bør ikke berøre medlemsstaternes straffelovgivning. I forbindelse med gennemførelsen af direktivets bestemmelser bør medlemsstaterne være opmærksomme på ikke at indføre eller anvende strafferetlige bestemmelser, som specifikt regulerer eller påvirker nonprofitorganisationers registrering, operationer, finansiering og grænseoverskridende bevægelighed på en sådan måde, at ordlyden eller ånden af de i dette direktiv fastsatte regler omgås.
- (17) Dette direktiv bør finde anvendelse på nonprofitorganisationer, der er etableret i Unionen, og som er udformet som frivillige sammenslutninger af fysiske eller juridiske personer, samt på organisationer, der ikke er baseret på medlemskab, og hvis aktiver anvendes til at forfølge et specifikt mål, såsom fonde, der er oprettet for et ubestemt tidsrum, og som forfølger et andet primært mål end at skabe overskud, og som er uafhængige og selvstyrende. Det forhold, at en organisation ikke tildeles status som juridisk person, bør ikke udelukke den fra at være omfattet af den i dette direktiv ydede beskyttelse.
- (18) Ved afgørelsen af, om en organisation ikke arbejder med gevinst for øje i overensstemmelse med dette direktiv, bør de direkte begunstigede i organisationer, der har til formål at yde pleje til enkeltpersoner med særlige sociale behov eller helbredsmæssige forhold, ikke betragtes som private parter.
- (19) Politiske partier bør ikke være omfattet af nærværende direktivs anvendelsesområde, såfremt deres aktiviteter ikke blot har til hensigt at forfølge fælles interesser, aktiviteter eller formål, men er rettet mod kollektivt at opnå og anvende politisk magt.
- (20) Fagforeninger og sammenslutninger af fagforeninger bør udelukkes fra nærværende direktivs anvendelsesområde. Denne udelukkelse bør ikke anvendes af medlemsstaterne til at begrunde en begrænsning af fagforeningers prærogativer og rettigheder, der er anerkendt i national ret, EU-ret, folkeretten eller menneskerettighedsinstrumenter, navnlig Europarådets europæiske socialpakt og de relevante konventioner og henstillinger fra Den Internationale Arbejdsorganisation og den relaterede retspraksis.
- (21) Dette direktiv bør ikke medlemsstaternes kompetence vedrørende religiøse, filosofiske og konfessionsløse organisationers status, jf. artikel 17 i TEUF. I denne forbindelse bør organisationer, der primært har et religiøst, filosofisk og konfessionelt formål, såsom kirker, religiøse eller ikke-religiøse samfund, udelukkes fra anvendelsen af dette direktiv. Medlemsstaterne bør dog ikke anvende dette til at udelukke andre organisationer, hvis værdier og mål er baseret på en religiøs, filosofisk eller konfessionsløs tro, såsom trosbaserede velgørende nonprofitorganisationer, fra dette direktivs anvendelsesområde.
- (22) Der bør være en formodning om, at der foreligger en legitim interesse i at have adgang til en klagemekanisme og til en administrativ og retslig klageadgang for personer, der er eller har været direkte involveret i en nonprofitorganisation, såsom deres grundlæggere, direktører, medarbejdere, men også for alle personer, der har søgsmålskompetence i forbindelse med retssager vedrørende nonprofitorganisationens aktiviteter. Denne formodning bør også gælde for modtagere af nonprofitorganisationens aktiviteter, hvis sådanne modtagere måske ikke er medlemmer, men hvor de modtager eller har modtaget tjenesteydelser eller er eller var genstand for beslutninger truffet af den organisation, der påvirkede deres dagligdag, såsom patienter eller beboere i faciliteter eller krisecentre, der drives af nonprofitorganisationer, eller modtagere af velgørende donationer såsom mad eller tøj.
- (23) Nationale menneskerettighedsinstitutioner er uafhængige institutioner, der er oprettet ved lov og i overensstemmelse med Parisprincipperne, der blev vedtaget i 1993 af De Forenede Nationers Generalforsamling, og de har mandat til at beskytte og fremme menneskerettighederne på nationalt plan i overensstemmelse med internationale menneskerettighedsnormer og -standarder.
- (24) Nonprofitorganisationers frihed til at fastsætte mål og aktiviteter udspringer af internationale og regionale menneskerettighedsstandarder. Dette omfatter også sådanne organisationers frihed til at fastsætte anvendelsesområdet for deres operationer, uanset om de er lokale, regionale, nationale eller internationale, og til at blive optaget som medlemmer af andre organisationer, føderationer og sammenslutninger af organisationer.

Torsdag den 17. februar 2022

- (25) Oplysninger om stiftere og medlemmer af nonprofitorganisationer, der er fysiske personer, kan udgøre følsomme oplysninger. Staterne bør derfor sikre, at eventuelle krav, der fører til behandling af sådanne personoplysninger, ikke berører Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) 2016/679⁽³⁾ (generel forordning om databeskyttelse), særlig artikel 9.
- (26) Alle mennesker burde frit kunne bestemme, hvorvidt vedkommende ønsker eller ikke ønsker at melde sig ind i eller fortsat være medlem af en nonprofitorganisation, og organisationer bør frit kunne fastsætte reglerne for medlemskab alene med forbehold af princippet om ikkediskrimination. Medlemskab af en nonprofitorganisation bør ikke danne grundlag for anvendelsen af sanktioner eller restriktive foranstaltninger, medmindre dette sker som følge af håndhævelsen af straffelovgivning.
- (27) Regler vedrørende nonprofitorganisationer bør være forenelige med ikkediskriminationsprincippet. Dette omfatter medlemsstaternes pligt til at sikre, at alle personer eller grupper af personer, der ønsker at danne en forening, ikke er uberettiget gunstigt eller ugunstigt stillet i relation til andre personer eller grupper af personer.
- (28) Gennemførelsen af regler vedrørende nonprofitorganisationer bør foretages af de regulerende myndigheder, som handler på en upartisk, uafhængig og rettidig måde i overensstemmelse med retten til god forvaltning. Der bør være mulighed for uafhængig prøvelse af afgørelser og retsakter, som påvirker nonprofitorganisationers udøvelse af deres rettigheder og forpligtelser, herunder ved en domstol eller et nævn.
- (29) Der er behov for at forenkle og lette bureaukratiet og lovgivningsmæssige krav og respektere nonprofitorganisationers selvregulerende natur for at sikre, at disse krav ikke er unødigt byrdefulde, og der er behov for strømlining af regler om stiftelse, registrering og afmelding og for modernisering af relaterede procedurer og systemer for at sikre et gunstigt miljø for nonprofitorganisationers operationer på tværs af Unionen og for at øge gennemsigtighed og tillid i sektoren. Der bør med henblik herpå fastsættes generelle forpligtelser for så vidt angår forenklingen af administrative regler samt specifikke forpligtelser vedrørende visse aspekter af de retlige rammer i dette direktiv.
- (30) Især nonprofitorganisationers bidrag til almenvellet spiller en vigtig rolle og bør derfor gives en gunstig behandling i alle medlemsstater under ensartede betingelser.
- (31) I overensstemmelse med nødvendighedsprincippet og proportionalitetsprincip i relation til begrænsninger for foreningsfriheden bør forbud mod og opløsning af nonprofitorganisationer altid være sidste udvej og bør aldrig være konsekvensen af mindre overtrædelser, der kan berigtiges eller afhjælpes.
- (32) Der bør fastsættes et regelsæt om ligebehandling, grænseoverskridende omdannelser og fusioner i forbindelse med nonprofitorganisationer med sigte på at fremme mobilitet for nonprofitorganisationer i hele Unionen.
- (33) Foreningsfriheden er en grundlæggende rettighed, og selv om medlemsstaternes lovgivning måske ikke anerkender foreninger, der ikke er formelt etablerede, bør dette ikke berøre sådanne foreningers ret til at eksistere og virke på deres område.
- (34) Nonprofitorganisationer har ret til at eksistere og være aktive i overensstemmelse med den europæiske menneskerettighedskonvention og chartret, også selv om deres registrering er blevet vilkårligt afvist af myndighederne i den medlemsstat, hvor de er etableret.
- (35) Nonprofitorganisationer bør frit kunne søge om, modtage og anvende finansielle, materielle og menneskelige ressourcer, uanset om det er nationale, udenlandske eller internationale ressourcer, i forfølgelsen af deres aktiviteter. Nonprofitorganisationer i hele Unionen har rapporteret om stigende vanskeligheder med at få adgang til ressourcer, herunder offentlig finansiering, og der er i et stigende antal medlemsstater bekymringer om proportionaliteten af stringente regler, som vedtages vedrørende nonprofitorganisationers adgang til udenlandsk finansiering. Ydermere har filantropiske organisationer rapporteret om vanskeligheder med at yde donationer eller tilskud i nogle tilfælde. Det er derfor nødvendigt at fastsætte principper og standarder vedrørende nonprofitorganisationers finansiering,

---

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 1).

Torsdag den 17. februar 2022

herunder for så vidt angår adgang til og anvendelse af private ressourcer og offentlig finansiering, forfølgelsen af økonomiske aktiviteter og pligten til ikke at begrænse grænseoverskridende finansiering uden behørig grund i overensstemmelse med de i traktaterne fastsatte bestemmelser om fri kapitalbevægelighed.

- (36) Artikel 63 i TEUF og artikel 7, 8 og 12 i chartret beskytter nonprofitorganisationer mod diskriminerende, unødvendige og uberettigede begrænsninger for adgangen til ressourcer og den frie kapitalbevægelighed inden for Unionen. Dette omfatter også muligheden for at søge om, sikre og anvende ressourcer af både national og udenlandsk oprindelse, hvilket er afgørende for enhver juridisk enheds eksistens og drift. I overensstemmelse med EU-Domstolens dom af 18. juni 2020 i sag C-78/18, Kommissionen mod Ungarn⁽⁴⁾ kan der kun indføres begrænsninger af hensyn til den offentlige orden eller den offentlige sikkerhed, og de bør stå i et rimeligt forhold til målet om at beskytte sådanne interesser og de mindst indgribende midler til at nå det ønskede mål. Dette omfatter bl. a. begrænsninger, som hidrører fra regler om bekæmpelse af hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme, hvilke skal anvendes i overensstemmelse med principperne om nødvendighed og proportionalitet og under hensyntagen til navnlig forpligtelser vedrørende vurderinger af risici i henhold til folkeretten og EU-retten. Medlemsstaterne bør derfor ikke anvende urimelige, alt for forstyrrende eller indgribende foranstaltninger, herunder rapporteringskrav, som pålægger organisationer en overdreven eller omkostningstung byrde. For at imødekomme offentlighedens interesse i at skabe gennemsigtighed, navnlig med hensyn til organisationer, der har indflydelse på det offentlige liv og den offentlige debat, bør nonprofitorganisationer være underlagt rapporterings- og offentliggørelsesforpligtelser for så vidt angår deres repræsentanter og medlemmerne af deres styrende organer, bestemmelserne i deres vedtægter og deres finansiering. Sådanne rapporterings- og offentliggørelsesforpligtelser bør ikke føre til nogen begrænsning af nonprofitorganisationernes rettigheder og forpligtelser.
- (37) EU-Domstolen anerkender i sin retspraksis anvendelsen af princippet om frie kapitalbevægelser på mål af almen interesse, og den har fortolket de grundlæggende frihedsrettigheder, der er nedfældet i TEU og TEUF, som et krav om, at princippet om ikkeforskelsbehandling finder anvendelse på donorer og almennyttige organisationer i Unionen, herunder med hensyn til den skattemæssige behandling af almennyttige enheder og deres donorer⁽⁵⁾. Hvis den nationale lovgivning derfor fortsat diskriminerer eller anvender dyre og besværlige procedurer over for ikkenationale organisationer, er den i strid med EU-retten.
- (38) Nonprofitorganisationer og deres medlemmer bør kunne nyde retten til privatlivets fred og fortrolighed fuldt ud. Selv om den i medfør af EU-reglerne og de nationale regler ydede beskyttelse i relation til behandlingen af personoplysninger allerede finder anvendelse for nonprofitorganisationer, bør der fastsættes minimumsgarantier, navnlig med hensyn til den fortrolige karakter af nonprofitorganisationers medlemmer og offentliggørelsen af fortrolige og følsomme oplysninger. Medlemsstaterne bør forbyde nogen form for overvågning af nonprofitorganisationer uden for den strafferetlige ramme.
- (39) Nonprofitorganisationer bør høres rettidigt og på en meningsfuld måde om indførelsen, gennemgangen og gennemførelsen af enhver lovgivning, politik og praksis, der påvirker deres aktiviteter, herunder med hensyn til gennemførelse og anvendelse af dette direktivs bestemmelser. Med henblik herpå bør der etableres en regelmæssig og gennemsigtig civil dialog på alle forvaltningsniveauer.
- (40) Dette direktiv berører ikke arbejdstagernes rettigheder, herunder eksisterende rettigheder i forbindelse med insolvens og løn. Arbejdsgiverne påkræves at opfylde deres forpligtelser, uanset under hvilken form de virker.
- (41) Dette direktiv fastsætter minimumsstandarder, og det bør være muligt for medlemsstaterne at indføre eller bibeholde bestemmelser, som er mere gunstige for nonprofitorganisationer, forudsat at sådanne bestemmelser ikke griber ind i de af dette direktiv afledte forpligtelser. Gennemførelsen af dette direktiv i national ret bør under ingen omstændigheder give anledning til reduktion af det beskyttelsesniveau, som nonprofitorganisationer allerede er indrømmet i henhold til national ret på de områder, hvor det finder anvendelse.

⁽⁴⁾ Domstolens dom af 18.6.2020, *Europa-Kommissionen mod Ungarn*, sag C-78/18, C-78/18, ECLI:EU:C:2020:476.

⁽⁵⁾ Stauffer: C-386/04 Centro di Musicologia Walter Stauffer mod Finanzamt München für Körperschaften [2006] ECR I-8203, Hein-Persche: C-318/07 Hein Persche/Finanzamt Lüdenschied [2009] ECR I-359 and Missionswerk: C-25/10 Missionswerk Werner Heukelbach eV mod Belgien [2011] 2 C.M.L.R. 35.

Torsdag den 17. februar 2022

- (42) I henhold til artikel 26, stk. 2, i TEUF indebærer det indre marked et område uden indre grænser med fri bevægelighed for varer og tjenesteydelser. Nonprofitorganisationer bidrager i stigende grad til udviklingen af det indre marked, herunder ved at deltage i grænseoverskridende og tværnationale aktiviteter. Derfor er artikel 114 i TEUF det rette retsgrundlag for at vedtage de fornødne foranstaltninger for det indre markeds etablering og funktionsmåde.
- (43) Dette direktiv respekterer, fremmer og beskytter de grundlæggende rettigheder og principper, som er bindende for Unionen og dens medlemsstater i henhold til artikel 6 i TEU og anerkendt af navnlig chartret. Dette direktivs specifikke formål er at gennemføre artikel 12 om forsamlings- og foreningsfrihed og artikel 11 om ytrings- og informationsfrihed i chartret, som skal læses i lyset af de tilsvarende bestemmelser i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention. Det er som følge heraf afgørende, at bestemmelserne i dette direktiv gennemføres og anvendes i overensstemmelse med forpligtelsen til ikke uberettiget at begrænse og til at fremme udøvelsen af foreningsfrihed og ytrings- og informationsfrihed samt til at sikre fuldstændig overholdelse af andre grundlæggende rettigheder og principper, herunder eksempelvis retten til beskyttelse af personoplysninger, friheden til at oprette og drive egen virksomhed, retten til ikkeforskelsbehandling, retten til god forvaltning, retten til effektive retsmidler og retten til et forsvar.
- (44) Målene for dette direktiv, navnlig at fastsætte minimumsstandarder for nonprofitorganisationer, der er etableret i Unionen, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne som følge af dette direktivs omfang og virkninger, men kan bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i TEU. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål —

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

Kapitel I

Generelle bestemmelser

Artikel 1

Formål

Dette direktiv har til formål at fastsætte et fælles sæt foranstaltninger for nonprofitorganisationer, der er etableret i Unionen, med henblik på at sikre et befordrende miljø, hvori det er muligt for sådanne organisationer at bidrage til det indre markeds funktionsmåde. Det søger at tilnærme medlemsstaternes lovgivning, reguleringer og administrative bestemmelser for så vidt angår visse aspekter af nonprofitorganisationers formål og aktiviteter, registrering, operationer, finansiering, rapportering og grænseoverskridende aktiviteter.

Artikel 2

Anvendelsesområde

1. Dette direktiv finder anvendelse for nonprofitorganisationer, der er etableret i Unionen.
2. I dette direktiv forstås ved »nonprofitorganisation« frivillige og permanente foreninger af fysiske eller juridiske personer med en fælles interesse, aktivitet eller formål samt organisationer, der ikke er baseret på medlemskab, og hvis aktiver anvendes til at forfølge et bestemt mål, såsom fonde, der, uanset i hvilken form foreningerne eller organisationerne er etableret:
  - a) forfølger et primært formål, der ikke består i at generere et overskud, forstået på den måde, at hvis organisationens aktiviteter genererer et overskud, kan det ikke som sådan fordeles blandt medlemmerne, stifterne eller andre private parter, men skal investeres i bestræbelserne på at opfylde organisationens formål
  - b) er uafhængig forstået på den måde, at organisationerne ikke er del af en regeringsstruktur eller administrativ struktur og ikke er underlagt utilbørlig indgriben fra staten eller fra kommercielle interesser. Offentlig finansiering skal ikke forhindre en organisation i at blive betragtet som uafhængig, så længe autonomien for organisationens funktionsmåde og beslutningstagning ikke påvirkes
  - c) er selvstyrende forstået på den måde, at organisationen har en institutionel struktur, som gør det muligt for den at varetage alle sine interne og eksterne organisatoriske funktioner og selvstændigt træffe vigtige beslutninger på en autonom måde og uden utilbørlig indgriben fra staten eller andre eksterne aktører.

Torsdag den 17. februar 2022

3. Dette direktiv finder anvendelse for nonprofitorganisationer, der opfylder de i stk. 2 fastsatte kriterier, uanset om de er medlemskabsbaserede, og uanset om de er registreret eller tildelt status som juridisk person i henhold til lovgivningen i den medlemsstat, hvor de befinder sig.
4. Politiske partier er udelukket fra dette direktivs anvendelsesområde.
5. Fagforeninger og sammenslutninger af fagforeninger udelukkes fra dette direktivs anvendelsesområde.
6. Organisationer, som primært har et religiøst, filosofisk og konfessionsløst formål, er udelukket fra dette direktivs anvendelsesområde. Denne udelukkelse finder imidlertid ikke anvendelse på andre organisationer uden et sådant specifikt formål, hvis værdier og formål er baseret på en religiøs, filosofisk eller konfessionsløs tro.

Artikel 3

Forholdet til andre bestemmelser i EU-retten

1. Medlemsstaterne anvender bestemmelserne i dette direktiv i overensstemmelse med traktaternes bestemmelser om etableringsfrihed og fri bevægelighed for tjenesteydelser og med de relevante EU-retsakter, som fastsætter bestemmelser om udøvelsen af sådanne rettigheder, herunder Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/123/EF⁽⁶⁾ om tjenesteydelser i det indre marked.
2. Dette direktiv berører ikke EU-retten og national ret om beskyttelse af personoplysninger, navnlig forordning (EU) 2016/679 og de tilsvarende bestemmelser i national ret.

Kapitel II

Generelle forpligtelser

Artikel 4

Minimumsstandarder

1. Medlemsstaterne sikrer, at nonprofitorganisationer, der er etableret i Unionen, er omfattet af de i dette direktiv fastsatte minimumsgarantier.
2. Begrænsninger for de i dette direktiv fastsatte minimumsgarantier må kun indføres, hvis de er nødvendige og forholdsmæssige for at nå mål af almen interesse som anerkendt af EU-ret eller med hensyn til behovet for at beskytte andres rettigheder og friheder.
3. Dette direktiv berører ikke medlemsstaternes ret til at indføre eller bibeholde bestemmelser, som er mere gunstige for nonprofitorganisationer, forudsat at sådanne bestemmelser ikke griber ind i de af dette direktiv afledte forpligtelser.

Artikel 5

Ikkeforskelsbehandling

1. Medlemsstaterne sikrer, at deres love og administrative praksis, der regulerer nonprofitorganisationer, herunder for så vidt angår deres oprettelse, registrering, operationer, finansiering, finansielle og skattemæssige behandling eller skattelettelser og grænseoverskridende aktiviteter, ikke forskelsbehandler på grundlag af nonprofitorganisationens etableringssted.
2. Medlemsstaterne sikrer, at nationale love, forskrifter eller administrative praksisser, som regulerer nonprofitorganisationer, herunder med hensyn til stiftelsen og registreringen heraf, disses operationer, finansiering og grænseoverskridende aktiviteter, ikke på nogen måde forskelsbehandler grupper eller enkeltpersoner, herunder på baggrund af alder, fødsel, hudfarve, køn, seksuel orientering, kønsidentitet, sundhedstilstand, immigrations- eller bopælsstatus, sprog, nationalitet, etnisk eller social oprindelse, politisk eller anden overbevisning, fysisk eller psykisk handicap, formueforhold, race, religion eller tro eller anden status.

Artikel 6

Forenkling af administrative regler

1. Medlemsstaterne sikrer så vidt muligt sikre forenklingen af nationale love, forskrifter eller administrative praksisser, der regulerer nonprofitorganisationers stiftelse, registrering, operationer, finansiering, forpligtelse til rapporteringsforpligtelser og grænseoverskridende aktiviteter, med henblik på at sikre, at foreningsfriheden beskyttes på alle niveauer for at

---

⁽⁶⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/123/EF af 12. december 2006 om tjenesteydelser i det indre marked (EUT L 376 af 27.12.2006, s. 36).

Torsdag den 17. februar 2022

eliminere enhver hindring og uretfærdig forskelsbehandling, som påvirker fysiske eller juridiske personers eller grupper af sådanne personers, uanset deres nationalitet, evne til at etablere, registrere eller drive en nonprofitorganisation i en medlemsstats område, herunder f.eks. for at muliggøre adgang til banktjenester og finansielle tjenesteydelser samt garantere trykke og sikre kanaler for grænseoverskridende donationer og tildelinger af aktiver både inden for og uden for EU.

2. Medlemsstaterne sikrer, at nonprofitorganisationer, der er etableret, registreret eller opererer på deres område, har adgang til elektroniske identifikationsordninger med sigte på at varetage administrative procedurer i overensstemmelse med relevante bestemmelser i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 910/2014⁽⁷⁾ (eIDAS-forordningen).

Artikel 7

Ret til god forvaltning

1. Medlemsstaterne træffer de fornødne foranstaltninger for at sikre, at anvendelsen af nationale love, forskrifter eller administrative praksisser, der regulerer stiftelsen, registreringen, operationerne, finansieringen, rapporteringsforpligtelserne samt de grænseoverskridende aktiviteter, der udføres af nonprofitorganisationer, som er etableret, registreret eller virker på deres område, varetages af en udpeget regulerende myndighed, hvis beføjelser og funktioner tydeligt skal fastsættes i lovgivningen og udøves i overensstemmelse med princippet om god forvaltning, herunder i relation til retten til at få sine anliggender behandlet på en upartisk og fair måde inden for rimelig tid.

2. Medlemsstaterne træffer de fornødne foranstaltninger for at sikre, at nonprofitorganisationer, der skønnes at handle i strid med nationale love, forskrifter eller administrative praksisser, som regulerer nonprofitorganisationers stiftelse, registrering, operationer, finansiering, rapporteringsforpligtelser og grænseoverskridende aktiviteter, gives tilstrækkelig varsel om den påståede overtrædelse og rig mulighed for at afhjælpe administrative overtrædelser.

3. Medlemsstaterne træffer de fornødne foranstaltninger for at sikre, at forskrifter og praksisser vedrørende tilsyn med og overvågning af nonprofitorganisationer er vedtaget ved lov og er proportionelle med de legitime formål, som de ønsker at opnå. Dette indebærer sikring af, at sådanne forskrifter og praksisser som regel ikke er mere specifikke end dem, der finder anvendelse for private virksomheder, og at gennemførelsen heraf ikke griber ind i nonprofitorganisationernes interne ledelse og ikke medfører en uberettiget administrativ eller finansiell byrde for de pågældende organisationer.

4. Medlemsstaterne træffer de fornødne foranstaltninger for at sikre, at tilsyn med og registrering af nonprofitorganisationer foretages af udpegede tilsynsmyndigheder, hvis beføjelser og funktioner tydeligt fastsættes ved lov og udøves uafhængigt i overensstemmelse med retten til god forvaltning, herunder for så vidt angår grundlaget for eventuelle kontroller og revisioner, procedurerne, varigheden og omfanget af kontroller og revisioner samt beføjelserne for de personer, der udfører kontrollerne og revisionerne.

5. Medlemsstaterne træffer de fornødne foranstaltninger for at sikre, at der stilles omfattende og letforståelige oplysninger til rådighed for offentligheden for så vidt angår nationale love, forskrifter eller administrative praksisser, der regulerer stiftelsen, registreringen, operationerne, finansieringen, rapporteringsforpligtelserne samt de grænseoverskridende aktiviteter, der udføres af nonprofitorganisationer, som er etableret, registreret eller virker på deres område, såvel som de kompetente regulerende myndigheders og tilsynsmyndigheders kompetencer, procedurer og funktionsmåder.

Artikel 8

Adgang til effektive retsmidler

1. Medlemsstaterne sikrer, at alle personer med en legitim interesse i forbindelse med nonprofitorganisationer, der er etableret, registreret eller virker på en medlemsstats område, i forbindelse med deres stiftelse, registrering, operationer, finansiering, rapporteringsforpligtelser og grænseoverskridende aktiviteter, har adgang til effektive klagemekanismer ved en kompetent uafhængig myndighed såsom en ombudsmand eller den nationale menneskerettighedsinstitution med henblik på at søge bistand til at gøre deres rettigheder gældende og have adgang til effektive administrative og retslige retsmidler for at få at få prøvet de retsakter eller afgørelser, der påvirker udøvelsen af deres rettigheder og forpligtelser. Sådanne personer omfatter nonprofitorganisationer, deres grundlæggere, direktører, medarbejdere og modtagere af nonprofitorganisationers aktiviteter.

⁽⁷⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 910/2014 af 23. juli 2014 om elektronisk identifikation og tillidstjenester til brug for elektroniske transaktioner på det indre marked og om ophævelse af direktiv 1999/93/EF (EUT L 257 af 28.8.2014, s. 73).

Torsdag den 17. februar 2022

2. Medlemsstaterne sikrer, at enhver appel af en afgørelse, som forbyder eller opløser en nonprofitorganisation, suspenderer dens aktiviteter eller indfryser dens aktiver, som regel har opsættende virkning på denne afgørelse, medmindre denne opsættende virkning fører til, at strafferetlige bestemmelser ikke kan håndhæves.
3. Medlemsstaterne træffer alle de fornødne foranstaltninger for at sikre, at nonprofitorganisationer med status som juridisk person har søgsmålskompetence ved nationale domstole, herunder til at kunne foretage tredjeparts vidnesbyrd i retssager, såfremt det er relevant.
4. Medlemsstaterne sikrer, at nonprofitorganisationer, der ikke har status som juridisk person, kan repræsenteres af udpegede enkeltpersoner ved de kompetente nationale myndigheder og domstole med henblik på at få adgang til de i denne artikel omhandlede retsmidler.

Kapitel III

Lovramme

Artikel 9

Formål og aktiviteter

1. Medlemsstaterne sikrer, at friheden for nonprofitorganisationer, der virker på deres område, til at fastsætte deres mål og til at udføre de aktiviteter, som er nødvendige for at forfølge sådanne mål, kun kan begrænses af ekstraordinære hensyn til den offentlige sikkerhed. De fjerner alle hindringer eller begrænsninger, der påvirker nonprofitorganisationers mulighed for at forfølge sådanne mål og udføre sådanne aktiviteter.
2. Medlemsstaterne sikrer, at nonprofitorganisationer på deres område frit kan fastsætte anvendelsesområdet for deres operationer, uanset om det er lokalt, regionalt, nationalt eller internationalt.
3. Medlemsstaterne sikrer, at alle de i henhold til national ret, forskrifter eller administrative praksisser fastsatte formaliteter vedrørende nonprofitorganisationers stiftelse og operationer på deres område ikke udgør en uberettiget finansiel og administrativ byrde. For organisationer, der ikke er medlemskabsbaseret, indebærer dette muligheden for lovligt at etablere sådanne organisationer via gave eller anmodning.
4. Medlemsstaterne sikrer, at nonprofitorganisationer på deres område kan blive optaget som medlem i en anden nonprofitorganisation, en føderation eller en sammenslutning, der er etableret eller registreret på deres eller en anden medlemsstats område, og sikrer, at et sådant medlemskab ikke stiller den pågældende organisation i en mindre gunstig position.

Artikel 10

Medlemskab

1. Medlemsstaterne sikrer, at enhver fysisk eller juridisk person kan ansøge om medlemskab, hvor det er muligt i forhold til sin retlige form, af en nonprofitorganisation, der er etableret, registreret eller virker på deres område i overensstemmelse med denne organisations vedtægter og statutter, og at de frit kan udøve medlemsrettigheder i henhold til organisationens vedtægter og lovgivningsmæssige begrænsninger.
2. Medlemsstaterne sikrer, at medlemskabet af en nonprofitorganisation, der er etableret, registreret eller virker på deres område i henhold til nationale love, forskrifter eller administrative praksisser, ikke fører til anvendelse af sanktioner eller restriktive foranstaltninger, undtagen når sådanne konsekvenser er resultatet af håndhævelsen af bestemmelser i straffeloven.
3. Medlemsstaterne sikrer, at nonprofitorganisationer, der er etableret, registreret eller virker på deres område, frit kan trætte beslutning om sammensætningen af deres medlemskab. Dette kan omfatte fastsættelsen af særlige krav for medlemmer på grundlag af rimelige og objektive kriterier.

Artikel 11

Vedtægter

1. Medlemsstaterne sikrer, at nonprofitorganisationer, der er etableret, registreret eller virker på deres område, frit kan vedtage deres egne vedtægter, statutter, konstitutioner og regler, herunder regler, som fastsætter deres interne ledelsesstruktur og valg til deres bestyrelser og af deres repræsentanter.

Torsdag den 17. februar 2022

2. Medlemsstaterne sikrer, at nationale love, forskrifter eller administrative praksisser for nonprofitorganisationers vedtægter ikke kræver, at nonprofitorganisationer medtager andre oplysninger end følgende i deres vedtægter:
  - a) organisationens navn og adresse (vedtægtsmæssigt hjemsted)
  - b) organisationens formål og aktiviteter
  - c) organisationens ledelsesregler, dens styrende organers beføjelser og, hvor det er relevant, udpegelse af personer, der har ret til at handle i dens navn
  - d) organisationens medlemmers rettigheder og forpligtelser
  - e) datoen for vedtagelsen af vedtægterne og navn og adresse på de stiftende medlemmers vedtægtsmæssige hjemsted, hvis de er juridiske personer
  - f) proceduren for ændring af vedtægterne og
  - g) procedurerne for opløsning af organisationen eller fusionering med en anden nonprofitorganisation.
3. Nonprofitorganisationer kan i deres vedtægter eller ved årlig rapportering forpligtes til at offentliggøre yderligere oplysninger om deres aktiviteter, funktion, medlemmer af deres styrende organer, deres repræsentanter og deres finansiering, for så vidt dette opfylder målet af almen interesse med hensyn til organisationens mål og aktiviteter.

Artikel 12

Status som juridisk person

1. Medlemsstaterne sikrer, at nonprofitorganisationer på deres område frit kan bestemme, om de ønsker at opnå status som juridisk person, uagtet at medlemsstaterne kan foreskrive, hvilke organisationsformer der har status som juridisk person.
2. Hvor en nonprofitorganisation har opnået status som juridisk person, skal medlemsstaterne sikre, at organisationens status som juridisk person tydeligt kan skelnes fra statussen for organisationens medlemmer, stiftere eller andre juridiske personer tilknyttet en sådan organisation.
3. Medlemsstaterne træffer de fornødne foranstaltninger for at sikre, at registrering, om fornødent, eller færdiggørelse af etableringsprocessen er tilstrækkelig for, at nonprofitorganisationer kan opnå status som juridisk person.
4. Medlemsstaterne sikrer, at forudgående tilladelse aldrig er en forudsætning for en nonprofitorganisationers erhvervelse af status som juridisk person og for udøvelsen af den tilsvarende rets- og handleevne.
5. Medlemsstaterne sikrer, at grupper af fysiske eller juridiske personer, der samarbejder, og som ikke har søgt at opnå status som juridisk person, ikke anses for at udgøre en nonprofitorganisation med status som juridisk person alene med det formål at underkaste dem nationale love og administrative bestemmelser og derved regulere eller påvirke deres operationer, finansiering og grænseoverskridende aktiviteter, medmindre der er grund til at antage, at nonprofitorganisationen er en kriminel organisation i henhold til national ret.

Artikel 13

Registrering

1. Medlemsstaterne sikrer, at formel registrering ikke er en forudsætning for stiftelse eller drift af nonprofitorganisationer, der er etableret eller virker på deres område.
2. Medlemsstaterne sikrer, at procedurerne for registrering af nonprofitorganisationer på deres område er tilgængelige, brugervenlige og gennemsigtige.
3. Medlemsstaterne sikrer, at formaliteterne for registrering af nonprofitorganisationer, der er etableret på deres område i henhold til nationale love, forskrifter eller administrative praksisser, ikke udgør en uberettiget administrativ byrde. Dette indebærer at tilvejebringe en stiltiende godkendelsesmekanisme, som finder anvendelse senest 30 dage efter ansøgningen om registrering, og at afstå fra at indføre omregistrering og krav om fornyelse.

Torsdag den 17. februar 2022

4. Medlemsstaterne sikrer, at de gældende gebyrer for registreringen af nonprofitorganisationer ikke overstiger de hermed forbundne administrationsomkostninger og under ingen omstændigheder udgør en uberettiget finansiel byrde i henhold til proportionalitetsprincippet.
5. Medlemsstaterne træffer de fornødne foranstaltninger for at sikre, at nonprofitorganisationer, der er etableret på deres område, kan registreres elektronisk, samtidig med at det sikres, at det også er muligt at anvende ikkeelektroniske midler.
6. Medlemsstaterne sikrer, at personligt fremmøde i retten eller ved andre kompetente nationale myndigheder med henblik på registrering af en nonprofitorganisation alene er påkrævet, når det er nødvendigt for at fastslå ansøgerens identitet.
7. Medlemsstaterne sikrer, at ansøgere, der er bosiddende eller har deres vedtægtsmæssige hjemsted i en anden medlemsstat, og som er pålagt at møde i retten eller ved anden kompetent national myndighed med henblik på registrering af en nonprofitorganisation, kan give møde ved den kompetente domstol eller anden kompetent myndighed i den medlemsstat, hvor vedkommende er bosiddende, og at et sådant fremmøde anses for at være tilstrækkeligt med henblik på registrering i registreringsmedlemsstaten.
8. Medlemsstaterne vedligeholder en database over registrerede nonprofitorganisationer, som er tilgængelig for offentligheden, herunder statistiske oplysninger om antallet af godkendte og afviste ansøgninger, under behørig hensyntagen til principperne for beskyttelse af personoplysninger og retten til privatlivets fred.

Artikel 14

Status som almennyttig forening

1. Medlemsstaterne sikrer, at en nonprofitorganisation, der er etableret eller registreret i en medlemsstat i Unionen, kan ansøge om anerkendelse som en organisation, der bidrager til almenvellet, og tildeles en tilsvarende status i henhold til nationale love, forskrifter eller administrative praksisser alene på grundlag af organisationens deklarerede eller faktiske formål, struktur og de aktiviteter, der har tilknytning til den statustildelende medlemsstats område.
2. Medlemsstaterne vedtager de nationale love, forskrifter eller administrative praksisser, der er nødvendige for, at nonprofitorganisationer kan anerkendes som bidragydende til almenvellet og tildeles en tilsvarende status, hvis følgende kumulative betingelser er opfyldt:
  - a) organisationens formål og faktiske aktiviteter forfølger et mål af almen interesse, som er til gavn for samfundet eller en del af det og dermed er til gavn for almenvellet, medmindre dette systematisk og direkte tager sigte på at gavne et bestemt politisk partis strukturer. Følgende formål anses bl.a. for at være rettet mod den almene interesse:
    - (i) kunst, kultur eller bevaring af historisk kulturarv
    - (ii) miljøbeskyttelse og klimaændringer
    - (iii) fremme og beskyttelse af grundlæggende rettigheder og Unionens værdier, herunder demokrati, retssikkerhed samt udryddelse af enhver form for diskrimination, der er baseret på køn, race, etnisk oprindelse, religion, handicap, seksuel orientering eller andet grundlag
    - (iv) social retfærdighed, social inklusion, herunder fattigdomsforebyggelse eller -hjælp
    - (v) humanitær støtte og bistand, herunder katastrofehjælp
    - (vi) udviklingsbistand og udviklingssamarbejde
    - (vii) beskyttelse af, bistand og støtte til sårbare sektorer i befolkningen, herunder børn, ældre, mennesker med handicap, personer, som ansøger om eller har opnået international beskyttelse, og hjemløse
    - (viii) dyrebeskyttelse
    - (ix) videnskab, forskning og innovation
    - (x) uddannelse og erhvervsuddannelse samt inddragelse af unge
    - (xi) fremme og beskyttelse af sundhed og trivsel, herunder tilvejebringelse af lægelig pleje

Torsdag den 17. februar 2022

- (xii) forbrugerbeskyttelse
  - (xiii) amatørsport og promovning heraf.
- b) overskuddet fra nonprofitorganisationens økonomiske eller anden indkomstskabende aktivitet må alene anvendes til at fremme organisationens almennyttige formål
- c) i tilfælde af nonprofitorganisationens opløsning sikrer lovfæstede sikkerhedsforanstaltninger, at alle aktiver fortsat tjener almennyttige formål
- d) medlemmer af organisationens ikkepersonalerelaterede forvaltningsstrukturer er ikke berettiget til aflønning ud over passende godtgørelse for udgifter.
3. Medlemsstaterne sikrer, at en nonprofitorganisation, der anerkendes som en bidragsyder til almenvellet og tildeles en status i overensstemmelse hermed og i henhold til nationale love, forskrifter eller administrative praksisser, alene kan få tilbagekaldt en sådan status, når den kompetente regulerende myndighed har fremlagt tilstrækkeligt bevis for, at nonprofitorganisationen ikke længere opfylder de i stk. 2 fastsatte betingelser.

Artikel 15

Afvikling, forbud og opløsning

1. Medlemsstaterne sikrer, at en nonprofitorganisation alene kan afvikles ved beslutning truffet af dens medlemmer eller ved retsafgørelse eller nævnsafgørelse.
2. Medlemsstaterne sikrer, at tvangsafvikling, forbud mod eller opløsning af en nonprofitorganisation alene kan ske som følge af overtrædelser af national ret, og at disse overtrædelser ikke kan berigtiges eller afhjælpes.
3. Medlemsstaterne sikrer, at tvangsafvikling, forbud mod og opløsning af en nonprofitorganisation alene kan ske som følge af konkurs, langvarig inaktivitet eller alvorlig forseelse begået i strid med den offentlige sikkerhed som anerkendt af EU-retten.
4. Medlemsstaterne sikrer, at forseelser begået af nonprofitorganisationers stiftere, direktører, personalemedlemmer eller medlemmer, der ikke handler på vegne af organisationen, som regel ikke resulterer i tvangsafvikling, forbud mod og opløsning af organisationen.
5. Den i denne artikel ydede beskyttelse finder også anvendelse for suspenderingen af en nonprofitorganisationens aktiviteter, såfremt en sådan suspendering kan resultere i en fastlåsning af organisationens aktiviteter, der er ensbetydende med organisationens opløsning.

Kapitel IV

Ligebehandling og mobilitet

Artikel 16

Ligebehandling

1. Medlemsstaterne sikrer, at nonprofitorganisationer, som opererer i deres jurisdiktion og er etableret eller registreret i en anden medlemsstat, nyder samme behandling som nonprofitorganisationer, der er etableret eller registreret i deres jurisdiktion, herunder i relation til adgang til tjenesteydelser såsom banktjenester, tildelingen af autorisationer og, hvor det er relevant, finansiel og skattemæssig behandling i henhold til gældende nationale love, forskrifter og administrative praksisser samt adgang til finansiering for aktiviteter, der udføres i medlemsstatens jurisdiktion eller er til gavn for almenvellet i medlemsstaten.
2. Med henblik på stk. 1 må medlemsstaterne ikke kræve, at nonprofitorganisationer, der er etableret eller registreret i en anden medlemsstat, men som virker i deres jurisdiktion, fremlægger anden dokumentation end dokumentation for etablering eller registrering som en nonprofitorganisation i en anden medlemsstat.

Artikel 17

Princippet om ikkevilkårlig behandling

Medlemsstaterne skal sikre, at nationale regler for nonprofitorganisationer, der er etableret, registreret eller opererer på deres område, ikke fører til uberettiget forskelsbehandling, som alene er baseret på den politiske ønskværdighed af en organisations formål, på dens aktivitetsområder eller på dens finansieringskilder.

Torsdag den 17. februar 2022

Artikel 18

Grænseoverskridende mobilitet og kontinuitet

1. Medlemsstaterne fjerner alle hindringer, som påvirker nonprofitorganisationers udøvelse af foreningsfriheden, varers og tjenesteydelsers frie bevægelighed og frie kapitalstrømme på deres område, når nonprofitorganisationen er etableret eller registreret i en anden medlemsstat. Dette berører ikke medlemsstaternes ret til, for at en nonprofitorganisation kan få formel status, at kræve, at organisationen har opnået status som juridisk person eller er opført i et nationalt register i overensstemmelse med lovgivningen i den medlemsstat, hvor den er oprettet og/eller søger at drive virksomhed.
2. Medlemsstaterne skal træffe de fornødne foranstaltninger for at sikre, at en nonprofitorganisation, der er registreret i en anden medlemsstat, har ret til:
  - a) at flytte sit vedtægtsmæssige hjemsted til deres område, uden at skulle stiftes eller inkorporeres som en ny juridisk person
  - b) at få adgang til en forenklet registreringsprocedure, der anerkender de oplysninger og den dokumentation, som nonprofitorganisationen allerede har fremsendt til den medlemsstat, hvor den tidligere var registreret.

Artikel 19

Grænseoverskridende omdannelser og fusioner

1. Medlemsstaterne sikrer, at en nonprofitorganisation, der er etableret eller registreret i deres jurisdiktion, kan omdannes til eller fusionere med en anden nonprofitorganisation, der er etableret eller registreret i en anden medlemsstat, uden at en sådan fusion eller omdannelse resulterer i tvangsafvikling, forbud mod eller opløsning af organisationen eller suspendering af dennes aktiviteter.
2. Medlemsstaterne sikrer, at den omdannende eller fusionerende nonprofitorganisation i tilfælde af en omdannelse eller fusion som omhandlet i stk. 1 frit kan oprette et kontor eller udføre operationer i bestemmelsesmedlemsstaten.
3. Medlemsstaterne fastsætter på grundlag af ækvivalensprincippet bestemmelser om, hvilken retlig form den omdannede eller fusionerede organisation skal have.
4. Medlemsstaterne sikrer, at såfremt den nonprofitorganisation, der opstår som følge af en omdannelse eller fusion, jf. stk. 1, ikke overholder de i nationale love, forskrifter eller administrative praksisser i værtsmedlemsstaten fastsatte betingelser og krav, indrømmes nonprofitorganisationen en rimelig frist for at træffe de fornødne foranstaltninger for at afhjælpe forholdet.
5. Medlemsstaterne sikrer, at hverken grænseoverskridende omdannelser eller fusioner fører til underminering af grundlæggende arbejdstagerrettigheder eller faglige rettigheder eller arbejdsforhold. I overensstemmelse med gældende kollektive overenskomster og EU-ret samt national lovgivning skal forpligtelserne vedrørende arbejdstagere og kreditorer fortsat opfyldes, og arbejdstagere, frivillige, fagforeninger og arbejdstagerrepræsentanter skal behørigt underrettes og høres. Kollektive overenskomster og arbejdstagernes ret til repræsentation på bestyrelsesniveau skal respekteres og opretholdes, hvor det er relevant.

Kapitel V**Finansiering**

Artikel 20

Fundraising og fri benyttelse af aktiver

1. Medlemsstaterne fjerner enhver hindring, som påvirker muligheden for nonprofitorganisationer, der er etableret, registreret eller opererer på deres område, for at anmode om, modtage, afhænde eller donere ressourcer, herunder finansielle ressourcer, i form af naturalier og fysiske ressourcer, eller anmode om eller modtage menneskelige ressourcer fra eller til enhver kilde, herunder nationale, udenlandske eller internationale enheder, uanset om det er offentlige organer, privatpersoner eller private organer.

Torsdag den 17. februar 2022

2. Medlemsstaterne sikrer, at nationale love, forskrifter eller administrative praksisser ikke fører til forskelsbehandling af nonprofitorganisationer på grundlag af deres finansieringskilder eller destinationen for deres finansiering.
3. Medlemsstaterne sikrer, at nonprofitorganisationer har ret til at eje og frit kan afhænde ejendom og aktiver i henhold til de nationale love, som finder anvendelse for lignende enheder i deres jurisdiktion.
4. Medlemsstaterne minimerer den administrative byrde med hensyn til allokering af aktiver på tværs af grænserne og gør det muligt for nonprofitorganisationer at generere overskud til geninvestering i velgørende projekter.

Artikel 21

Offentlig finansiering

1. Medlemsstaterne sikrer, at offentlig finansiering stilles til rådighed for og allokeres til nonprofitorganisationer via tydelige, gennemsigtige og ikkediskriminerende procedurer.
2. Stk. 1 finder også anvendelse for EU-finansiering, der fordeles af medlemsstater under delt forvaltning, i henhold til bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1060 ⁽⁸⁾.

Artikel 22

Grænseoverskridende finansiering

1. Medlemsstaterne sikrer i overensstemmelse med Unionens regler om fri kapitalbevægelighed, at nonprofitorganisationer, der er etableret, registreret eller opererer på deres område, ikke stilles ringere som følge af, at de anmoder om eller modtager finansiering fra fysiske eller juridiske personer, der er bosiddende eller etableret i Unionen eller i EØS, men uden for deres område.
2. Medlemsstaterne sikrer i overensstemmelse med Unionens regler om fri kapitalbevægelighed, at fysiske eller juridiske personer ikke stilles dårligere som en direkte eller indirekte konsekvens af at yde finansiering til nonprofitorganisationer, der er etableret, registreret eller virker uden for deres område.

Artikel 23

Økonomiske aktiviteter

Medlemsstaterne sikrer, at nonprofitorganisationer, der er etableret, registreret eller virker på deres område, frit kan deltage i enhver lovlig økonomisk, erhvervmæssig eller kommerciel aktivitet, såfremt en sådan aktivitet støtter deres ikkeudbyttegivende formål i overensstemmelse med de licens- eller myndighedskrav, der generelt gælder for de pågældende aktiviteter i henhold til nationale love, forskrifter og administrative praksisser.

Artikel 24

Rapportering af og gennemsigtighed i finansiering

1. Medlemsstaterne sikrer, at de for nonprofitorganisationer gældende rapporterings- og gennemsigtighedsforpligtelser i henhold til nationale love, forskrifter og administrative praksisser ikke er unødigt byrdefulde og er proportionelle med organisationens størrelse og dens aktiviteterets anvendelsesområde under hensyntagen til værdien af organisationens aktiver og indtægt.
2. Medlemsstaterne træffer med henblik på stk. 1 træffe de fornødne foranstaltninger for at sikre, at de for nonprofitorganisationer gældende rapporterings- og gennemsigtighedsforpligtelser i henhold til nationale love, forskrifter og administrative praksisser vedrørende bekæmpelse af hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme, herunder dem, der gennemfører EU-retlige og internationale forpligtelser, er baseret på en målrettet og ajourført risikobaseret vurdering af sektoren og af de berørte organisationer og ikke resulterer i uforholdsmæssige krav eller uberettiget begrænsning af nonprofitorganisationers adgang til finansielle tjenesteydelser.
3. I henhold til artikel 11, stk. 3, skal nonprofitorganisationer hvert år rapportere om nonprofitorganisationernes regnskaber og offentliggøre disse rapporter. Disse rapporter skal indeholde oplysninger om den finansiering, der er modtaget i det foregående kalenderår, oplysninger om finansieringens oprindelse og værdi, kreditter, banklån og donationer eller ikkekompenseret modtagelse af kontanter eller ejendom.

⁽⁸⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1060 af 24. juni 2021 om fælles bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond Plus, Samhørighedsfonden, Fonden for Retfærdig Omstilling og Den Europæiske Hav-, Fiskeri- og Akvakulturfond og om finansielle regler for nævnte fonde og for Asyl-, Migrations- og Integrationsfonden, Fonden for Intern Sikkerhed og instrumentet for finansiell støtte til grænseforvaltning og visumpolitik (EUT L 231 af 30.6.2021, s. 159).

Torsdag den 17. februar 2022

4. Medlemsstaterne sikrer, at rapporterings- og gennemsigtighedsforpligtelser, der gælder for nonprofitorganisationer i henhold til nationale love, forskrifter og administrativ praksis, ikke fører til forskelsbehandling af sådanne organisationer eller til begrænsninger af deres rettigheder eller forpligtelser på grundlag af kilderne til organisationernes finansiering, deres mål eller deres aktiviteter.

Kapitel VI

Fortrolighed

Artikel 25

Fortrolighed i relation til medlemskab

1. Når en nonprofitorganisation er medlemskabsbaseret, træffer medlemsstaterne de fornødne foranstaltninger for at sikre, at oplysninger om medlemmer kan forblive fortrolige.
2. Medlemsstaterne sikrer, at oplysninger om medlemskab af en nonprofitorganisation for så vidt angår medlemmer, der er fysiske personer, kun kan tilgås af en kompetent myndighed, hvis en sådan adgang er nødvendig med henblik på en offentlig strafferetlig efterforskning vedrørende strafbare handlinger, der kan straffes med frihedsstraf af en maksimal varighed på mindst et år og efter en afgørelse truffet af en uafhængig domstol.

Artikel 26

Fortrolige og følsomme oplysninger

1. Medlemsstaterne sikrer, at nationale love, bestemmelser eller administrativ praksis ikke medfører et krav om, at nonprofitorganisationer, der er etableret, registreret eller virker på deres område, skal offentliggøre fortrolige og følsomme oplysninger såsom personoplysninger om organisationens personale, frivillige, medlemmer, stiftere eller donorer.
2. Medlemsstaterne sikrer, at nonprofitorganisationer, der er etableret, registreret eller virker på deres område, har adgang til effektive retsmidler med henblik på at forhindre eller opnå skadeserstatning for den ulovlige erhvervelse, anvendelse eller offentliggørelse af deres fortrolige eller følsomme oplysninger.
3. Medlemsstaterne træffer de fornødne foranstaltninger for at sikre, at beskyttelse mod ulovlig erhvervelse, anvendelse eller offentliggørelse af nonprofitorganisationers fortrolige eller følsomme oplysninger i henhold til denne artikel finder anvendelse i relation til kontroller, revisioner og andre tilsynsaktiviteter, som udføres af de kompetente myndigheder.

Artikel 27

Overvågning

Medlemsstaterne sikrer, at nonprofitorganisationer ikke udsættes for uberettiget og uforholdsmæssig overvågning, navnlig af deres aktiviteter eller kommunikation eller af organisationens stiftere, medlemmer af dens styrende strukturer, andre medlemmer, personale, frivillige, donorer eller andre private parter, der vedrører den, medmindre det er begrundet i hensynet til den offentlige sikkerhed.

Kapitel VII

Afsluttende bestemmelser

Artikel 28

Bestemmelse om gunstigere behandling og ikkeforringelse

1. Medlemsstaterne kan indføre eller opretholde bestemmelser, som giver nonprofitorganisationer, der er etableret, registreret eller virker på deres område, en gunstigere behandling end den, der foreskrives i dette direktiv.
2. Gennemførelsen af dette direktiv må ikke danne grundlag for en reduktion af det beskyttelsesniveau, der allerede er indrømmet i henhold til national ret, EU-retten eller folkeretten, herunder med hensyn til grundlæggende rettigheder, på de områder, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 29

Gennemførelse i national ret

1. Senest den... [1 år efter datoen for dette direktivs ikrafttræden] vedtager og offentliggør medlemsstaterne de foranstaltninger, der er nødvendige for at overholde dette direktiv. De underretter straks Kommissionen herom.

Torsdag den 17. februar 2022

2. Medlemsstaterne hører på en rettidig, gennemsigtig og meningsfuld måde allerede etablerede nonprofitorganisationer, som er registreret eller virker på deres område, om gennemførelsen og anvendelsen af dette direktivs bestemmelser.

Artikel 30

Rapportering, evaluering og revision

1. Medlemsstaterne skal stille alle relevante oplysninger vedrørende gennemførelsen og anvendelsen af dette direktiv til rådighed for Kommissionen. På grundlag af de forelagte oplysninger forelægger Kommissionen en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet om gennemførelsen og anvendelsen af dette direktiv senest tre år efter fristen for dets gennemførelse i national ret.
2. Kommissionen forelægger senest tre år efter datoen for gennemførelsen i national ret og under hensyntagen til den i henhold til stk. 1 fremsendte rapport Europa-Parlamentet og Rådet en rapport, som vurderer indvirkningerne af direktivets gennemførelse i national ret. Rapporten skal evaluere dette direktivs funktionsmåde og vurdere behovet for yderligere foranstaltninger, herunder, hvor det er hensigtsmæssigt, ændringer, der har til formål at harmonisere den for nonprofitorganisationer gældende nationale ret yderligere.
3. Kommissionen skal offentliggøre de i stk. 1 og 2 ovenfor omhandlede rapporter og gøre dem let tilgængelige.

Artikel 31

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Torsdag den 17. februar 2022

P9_TA(2022)0045

Styrkelse af europæiske unge: beskæftigelse og social genopretning efter pandemien**Europa-Parlamentets beslutning af 17. februar 2022 om styrkelse af den europæiske ungdom: beskæftigelse efter pandemien og social genopretning (2021/2952(RSP))**

(2022/C 342/18)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til EU-traktatens artikel 2, 3 og 5, stk. 3,
- der henviser til artikel 166 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
- der henviser til artikel 14, 15, 32 og 34 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder,
- der henviser til den europæiske søjle for sociale rettigheder, navnlig princip nr. 1, 3 og 4,
- der henviser til FN's konvention om rettigheder for personer med handicap og dens ikrafttræden den 21. januar 2011 i overensstemmelse med Rådets afgørelse 2010/48/EF af 26. november 2009 om Det Europæiske Fællesskabs indgåelse af De Forenede Nationers konvention om rettigheder for personer med handicap, der er undertegnet og ratificeret af EU og alle dets medlemsstater ⁽¹⁾, særlig artikel 27 om arbejde og beskæftigelse,
- der henviser til sin beslutning af 17. april 2020 om en EU-koordineret indsats til bekæmpelse af coronapandemien og dens konsekvenser ⁽²⁾,
- der henviser til sin beslutning af 8. oktober 2020 om ungdomsgarantien ⁽³⁾,
- der henviser til sin beslutning af 10. februar 2021 om covid-19's indvirkning på unge og på sport og idræt ⁽⁴⁾,
- der henviser til sin beslutning af 20. maj 2021 om Parlamentets ret til information om den igangværende vurdering af de nationale genopretnings- og resiliensplaner ⁽⁵⁾,
- der henviser til sin beslutning af 17. december 2020 om et stærkt socialt Europa for retfærdig omstilling,
- der henviser til sin beslutning af 10. oktober 2019 om den flerårige finansielle ramme 2021-2027 og egne indtægter: Det er tid til at opfylde borgernes forventninger ⁽⁶⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets beslutning af 10. juni 2021 om Parlamentets holdning til Kommissionens og Rådets igangværende vurdering af de nationale genopretnings- og resiliensplaner ⁽⁷⁾,
- der henviser til sin beslutning af 29. april 2021 om den europæiske børnegaranti ⁽⁸⁾,
- der henviser til sin holdning af 8. juni 2021 om Rådets førstebehandlingsholdning med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af Den Europæiske Socialfond Plus (ESF+) ⁽⁹⁾,

---

⁽¹⁾ EUT L 23 af 27.1.2010, s. 35.

⁽²⁾ EUT C 316 af 6.8.2021, s. 2.

⁽³⁾ EUT C 395 af 29.9.2021, s. 101.

⁽⁴⁾ EUT C 465 af 17.11.2021, s. 82.

⁽⁵⁾ EUT C 15 af 12.1.2022, s. 184.

⁽⁶⁾ EUT C 202 af 28.5.2021, s. 31.

⁽⁷⁾ EUT C 67 af 8.2.2022, s. 90.

⁽⁸⁾ EUT C 506 af 15.12.2021, s. 94.

⁽⁹⁾ EUT C 67 af 8.2.2022, s. 186.

Torsdag den 17. februar 2022

- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/241 af 12. februar 2021 om oprettelse af genopretnings- og resiliensfaciliteten ⁽¹⁰⁾,
- der henviser til Den Internationale Arbejdsorganisations rapport af 21. oktober 2021 med titlen *Youth Employment in Times of COVID-19* (ungdomsbeskæftigelse under covid-19),
- der henviser til rapporten fra Det Europæiske Ungdomsarrangement 2021 med titlen *Youth Ideas Report for the Conference on the Future of Europe* (rapporten om ungdomsidéer til konferencen om Europas fremtid),
- der henviser til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg om det europæiske ungdomsår 2022,
- der henviser til Eurofound's rapport af 9. november 2021 med titlen *Impact of COVID-19 on young people in the EU* (indvirkningen af covid-19 på unge i EU),
- der henviser til rapporten fra Det Europæiske Ungdomsforum af 17. juni 2021 *Beyond Lockdown: the »pandemic scar« on young people* ⁽¹¹⁾,
- der henviser til resolution vedtaget af Rådet for Den Europæiske Union og af repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer forsamlet i Rådet om rammerne for det europæiske samarbejde på ungdomsområdet: EU-strategien for unge 2019-2027 ⁽¹²⁾, navnlig afsnittet om de europæiske ungdomsmål,
- der henviser til Kommissionens rapport af 12. oktober 2021 om beskæftigelse og social udvikling i Europa med titlen *Towards a strong social Europe in the aftermath of the COVID-19 crisis: Reducing disparities and addressing distributional impacts*,
- der henviser til Rådets henstilling af 30. oktober 2020 »En bro til job — styrkelse af ungdomsgarantien« ⁽¹³⁾,
- der henviser til sin beslutning af 20. oktober 2021 om kvindernes rolle i EU's landdistrikter ⁽¹⁴⁾,
- der henviser til sin beslutning af 11. februar 2021 om meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget — Den europæiske dagsorden for færdigheder med henblik på bæredygtig konkurrenceevne, social retfærdighed og modstandsdygtighed ⁽¹⁵⁾,
- der henviser til sin beslutning af 16. september 2021 om rimelige arbejdsvilkår, rettigheder og social beskyttelse for platformsarbejdere — nye beskæftigelsesformer, der er knyttet til den digitale udvikling ⁽¹⁶⁾,
- der henviser til Youth Ideas-rapporten fra Det Europæiske Ungdomsarrangement 2021 til konferencen om Europas fremtid,
- der henviser til forespørgsler til Rådet og Kommissionen om styrkelse af den europæiske ungdom for så vidt angår perspektiver for beskæftigelse og social genrejsning efter pandemien (O-000075 — B9-0002/2022 og O-000077 — B9-0003/2022),
- der henviser til forretningsordenens artikel 136, stk. 5, og artikel 132, stk. 2,
- der henviser til forslag til beslutning fra Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender,

⁽¹⁰⁾ EUT L 57 af 18.2.2021, s. 17.

⁽¹¹⁾ Moxon, D., Bacalso, C, and Şerban, A. M., *Beyond the pandemic: The impact of COVID-19 on young people in Europe*, Det Europæiske Ungdomsforum, Bruxelles, 2021.

⁽¹²⁾ EUT C 456 af 18.12.2018, s. 1.

⁽¹³⁾ EUT C 372 af 4.11.2020, s. 1.

⁽¹⁴⁾ Vedtagne tekster, P9_TA(2021)0430.

⁽¹⁵⁾ EUT C 465 af 17.11.2021, s. 110.

⁽¹⁶⁾ Vedtagne tekster, P9_TA(2021)0385.

Torsdag den 17. februar 2022

- A. der henviser til, at covid-19-pandemien har haft en ødelæggende virkning på unges beskæftigelsesmæssige og sociale situation i Europa, og at den har medført, at mulighederne for personlig udvikling svinder ind eller midlertidigt går i stå, en faldende beskæftigelsesfrekvens og en stigning i antallet af unge, som ikke er i beskæftigelse eller under uddannelse (NEET); der henviser til, at personindkomstniveauet blandt unge er faldet betydeligt, og at risikoen for fattigdom og social udstødelse er steget; der henviser til, at deres chancer for fremtidig adkomst til arbejdsmarkedet er svindende; der henviser til, at der kræves en øjeblikkelig indsats for at sikre og forbedre unges fremtid og trivsel; der henviser til, at ungdomsarbejdsløsheden er på 15,9 %, hvilket er to en halv gange højere end den generelle arbejdsløshed;
- B. der henviser til, at fattigdommen forventes at stige som en af konsekvenserne af covid-19-pandemien; der henviser til, at lande, som blev særligt hårdt ramt under finanskrisen 2007-2008, endnu en gang oplevede en stigning i ungdomsarbejdsløshed over gennemsnittet; der henviser til, at denne udvikling udgør en særlig stor trussel for kvinder, unge, ældre, personer med handicap og store familier; der henviser til, at Kommissionens økonomiske prognose for efteråret 2022 viser lovende tal med et fald i arbejdsløsheden og arbejdsmarkedene, der forventes at stige til niveauet før pandemien i 2022; der henviser til, at krisen fortsat især rammer unge; der henviser til, at antallet af unge arbejdstagere faldt i forhold til første kvartal af 2021, og til, at der i 2022 og 2023 forventes at blive skabt 3,4 mio. jobs⁽¹⁷⁾, og at det vil være afgørende at sikre, at unge inddrages i disse beskæftigelsesmuligheder; der henviser til, at et stigende antal unge i dag er henvist til at bo hos deres forældre for ikke at blive forarmet af egne boligomkostninger; der henviser til, at 29 % af husstande med tre generationer er truet af fattigdom, og at 13 % befinder sig i alvorlig fattigdom;
- C. der henviser til, at landegrupperinger som før covid-19 coronapandemien fortsat er vidt udbredte, navnlig hvad angår NEET-niveauer;
- D. der henviser til, at andelen af NEET'er blandt kvinder i gennemsnit var 1,3 gange højere end andelen blandt mænd i 2020; der henviser til, at NEET-forskellen mellem mænd og kvinder er særlig høj i østeuropæiske lande som følge af familiemæssige forpligtelser; der henviser til, at sandsynligheden for ikke at være i beskæftigelse eller under uddannelse fortsat falder, efterhånden som uddannelsesniveauer stiger; der henviser til, at andelen af langtidsledige og ikkeregistrerede arbejdsløse er højere i NEET-gruppen i sydlige lande og middelhavslandene;
- E. der henviser til, at unge er grundlaget for bæredygtig økonomisk og social velstand i Europa og er en nøgleprioritet for EU som bekræftet i den europæiske ungdomsstrategi og den styrkede europæiske ungdomsgaranti og derfor er berettigede til prioriterede foranstaltninger, når det gælder støtte, beskyttelse, vejledning og inklusion, og at de fortjener, at der skabes muligheder for dem;
- F. der henviser til, at antallet af mistede arbejdspladser som følge af covid-19-pandemien var højere i aldersgruppen 15-24 år end i aldersgruppen 25-29 år, navnlig blandt kvinder; der henviser til, at unge i særlig grad blev ramt af, at arbejdstiden faldt mere end beskæftigelsen som helhed; der henviser til, at arbejdsløshedstallene kun afspejler en lille del af de arbejdspladser, der gik tabt under covid-19-krisen, da mange unge, der mistede deres job, ikke var berettiget til arbejdsløshedsunderstøttelse eller anden indkomststøtte;
- G. der henviser til, at forbedring af unges aktive medborgerskab er et mål for EU-ungdomsstrategien (2019-2027);
- H. der henviser til, at omfanget af atypisk arbejde er meget højt blandt unge, idet 43,8 % af unge i EU er i midlertidig beskæftigelse;
- I. der henviser til, at kommissionsformand Ursula von der Leyen i september 2021 bebudede et forslag om at udråbe 2022 til europæisk ungdomsår med det formål at reflektere over unges perspektiver i Europa og stille skarpt på EU-, nationale, regionale og lokale politikker og loviniciativer, der skaber muligheder for unge i Unionen; der henviser til, at dette forslag bør skabe reel og effektiv fremdrift i at forbedre arbejdsvilkårene for unge i EU;

⁽¹⁷⁾ Generaldirektoratet for Økonomiske og Finansielle Anliggender, Europæisk økonomisk prognose — efteråret 2021, Europa-Kommissionen, 2021.

Torsdag den 17. februar 2022

- J. der henviser til, at unges mentale sundhed er blevet betydeligt forværret under pandemien, og at problemerne i forbindelse med mental sundhed er fordoblet i adskillige medlemsstater sammenlignet med niveauet før krisen; der henviser til, at 64 % af unge i alderen 18-34 år var i risiko for at få en depression i foråret 2021, hvilket delvis skyldtes manglende beskæftigelse og pauvre økonomiske og uddannelsesmæssige udsigter på længere sigt, såvel som ensomhed og social isolation; der henviser til, at ni millioner unge i Europa (i alderen 10-19 år) lever med psykiske lidelser, og at angst og depression tegner sig for mere end halvdelen af tilfældene; der henviser til, at forværringen af den mentale sundhed også kan tilskrives forstyrrelser i adgang til behandlingstilbud for psykiske lidelse, større arbejdsbyrde samt at arbejdsmarkedskrisen rammer unge uforholdsmæssigt hårdt; der henviser til, at 19 % af drenge i EU i alderen 15-19 år lider af psykiske lidelser, tæt fulgt af 16 % af piger i samme aldersgruppe; der henviser til, at selvmord er den næststørste dødsårsag i Europa blandt unge;
- K. der henviser til, at børn, der vokser op i ressourcetsvage hjem og udsatte familiesituationer, er mere tilbøjelige til at lide fattigdom og social udstødelse, hvilket vil få vidtrækkende konsekvenser for deres udvikling og senere voksenalv, og til at mangle hensigtsmæssige færdigheder og have begrænsede beskæftigelsesmuligheder, hvilket fører til en ond cirkel af fattigdom på tværs af generationerne; der henviser til, at Unionen kan spille en central rolle i den overordnede kamp mod børnefattigdom og social udstødelse af børn; der henviser til, at den europæiske børnegaranti har til formål at forebygge og bekæmpe fattigdom og social udstødelse ved at garantere gratis og effektiv adgang for børn med særlige behov til vitale støttetilbud såsom førskoleundervisning og pasning, skolegang og andre aktiviteter i skoler, mindst ét sundt måltid mad hver skoledag samt at vokse op under passende boligforhold;
- L. der henviser til, at ifølge en global undersøgelse forestået af Bath Universitet og offentliggjort i september 2021, som omfattede ti lande, angav knap 60 % af unge at være meget bekymrede eller ekstremt bekymrede over klimakrisen, og mere end 45 % angav, at deres følelser omkring klimaet påvirkede deres hverdagsliv, og tre fjerdedele af dem angav, at de fandt fremtiden skræmmende; der henviser til, at 83 % var enige i det udsagn, at vi ikke har formået at passe på vor planet, mens 65 % mente, at det offentlige svigter de unge;
- M. der henviser til, at aktivt medborgerskab har dokumenterede fordele for en persons trivsel, idet det udvider den enkeltes sociale netværk, skaber flere muligheder for at være økonomisk, social og fysisk aktiv og reducerer risikoen for at udvikle psykiske lidelser;
- N. der henviser til, at en hel generation af unge kunstnere og kulturelle arbejdstagere vil have vanskeligt ved at finde et ståsted i vores samfund grundet konsekvenserne af pandemien; der henviser til, at kunstnere og kulturelle og kreative arbejdstagere har atypiske arbejdsmønstre og ofte mangler ordentlig social sikring, navnlig i grænseoverskridende sammenhænge, hvilket ofte fører til, at de udelukkes fra pension, sundhedspleje og arbejdsløshedsunderstøttelse; der henviser til, at manglen på kollektive overenskomstforhandlinger for selvstændige kunstnere og kulturelle og kreative arbejdstagere yderligere undergraver deres stilling på arbejdsmarkedet og fører til mangel på tilstrækkelig social sikring;
- O. der henviser til, at kunstnere og kulturarbejdere fra minoritetsgrupper, herunder kvinder, unge, repræsentanter for race-definerede, etniske og geografiske mindretal, personer fra sårbare socioøkonomiske baggrunde, personer med handicap og LGBTQ+-personer har ringere adgang til en karriere som kunstner eller kulturarbejder og rammes hårdest af pandemiens konsekvenser;
- P. der henviser til, at Den Europæiske Socialfond Plus (ESF+) er den primære europæiske fond rettet mod at forbedre unges beskæftigelseschancer, fremme lige adgang til og gennemførelse af grundig og inkluderende uddannelse via både almen og erhvervsrettet uddannelse og læring på videregående niveau, herunder fremme af livslang læring og muliggørelse af læringsmobilitet samt fremme af den sociale integration af unge i risiko for fattigdom eller social udstødelse, herunder de socialt dårligst stillede unge;
- Q. der henviser til, at genopretnings- og resiliensfaciliteten, der udgør kernen i NextGenerationEU, er et epokegørende EU-instrument til at hjælpe medlemsstaterne med at afbøde de økonomiske og sociale konsekvenser af covid-19-krisen gennem reformer og investeringer i seks søjler, hvoraf den ene er helliget reformer og investeringer i børn og unge;

Torsdag den 17. februar 2022

- R. der henviser til, at der med arbejdsmæssig og social inklusion af unge sigtes til deres lige adgang til stabil, vellønnet og kvalitetssikret beskæftigelse, til anstændig og prismæssigt overkommelig bolig og tilstrækkelig ernæring, kyndige sundheds- og forebyggelsestilbud, herunder beskyttelse af den mentale sundhed, og adgang til basal digital infrastruktur; der henviser til, at initiativer til udvikling af oplæring og færdigheder, frivilligt arbejde, kvalitetssikrede praktikophold og programmer for livslang læring er afgørende for at sikre lige muligheder og adgang til arbejdsmarkedet, samtidig med at unge får mulighed for at tage hul på voksenlivet i selvtillid;
- S. der henviser til, at den forrige krise viste, at hvis unge ikke tilbydes kvalitative praktikophold og arbejdspladser, der er baseret på skriftlige aftaler og anstændige arbejdsvilkår, herunder en løn der muliggør et eksistensminimum, karriererådgivning og -vejledning samt videreuddannelse, så vil de endnu en gang være i høj risiko for at blive tvunget til at acceptere usikre job, forlade deres land for at finde arbejde eller gentagne gange tilmelde sig et uddannelsesforløb, selv om de egentlig leder efter permanent fuldtidsbeskæftigelse;
- T. der henviser til, at det er en kendsgerning, at investeringer i unge, navnlig investeringer med social indvirkning, har en positiv indvirkning på unges beskæftigelse og deltagelse i samfundet og giver et målbart socialt og finansielt afkast af de investerede midler, hvilket fremmer den økonomiske udvikling, idet der samtidig opnås sociale mål; der henviser til, at de eksisterende værktøjer og mekanismer skal gennemføres i lige så høj grad som nye instrumenter bør overvejes yderligere;
- U. der henviser til, at vandtætte skodder mellem politikker for ungdomsbeskæftigelse og social inklusion kan føre til dobbelte udgifter, når koordineringen mellem medlemsstater og relevante interessenter endnu kun er famlende og der ikke findes permanente strukturer, som kan koordinere de forskellige aktører, maksimere effekter, sikre fuld dækning og skabe fremdrift for innovation;
- V. der henviser til, at de eksisterende initiativer og politikker såsom den styrkede ungdomsgaranti, EU's ungdomsdialog, Erasmus+ og Det Europæiske Solidaritetskorpsets samt nye forslag såsom ALMA (Aim, Learn, Master, Achieve) i 2022 skal nå ud til de unge og imødegå de udfordringer, som unge står over for, såsom ungdomsarbejdsløshed; der henviser til, at disse initiativer bør indbefatte aktive og passive arbejdsmarkedspolitikker og effektiv adgang til socialt inkluderende foranstaltninger samt til sociale, sundhedsmæssige og boligrelaterede tjenester for unge; der henviser til, at Det Europæiske Center for Udvikling af Erhvervsuddannelse konkluderer, at ikke alle lærepladser og oplæringstilbud er af fornuftig kvalitet, og at ikke alle lærlinge er berettigede til ansættelses- eller sociale sikringsrettigheder; der henviser til, at Parlamentet i sin beslutning af 8. oktober 2020 gav udtryk for bekymring over kvaliteten af de tilbud, der er til rådighed under den styrkede ungdomsgaranti, og understregede, at praktikophold og jobmuligheder, der tilbydes under nye og eksisterende programmer og initiativer, skal betales og begrænses i længde og antal, således at unge ikke fanges i uendelige gentagne praktikophold og udnyttes som billig eller endog gratis arbejdskraft uden social beskyttelse og pensionsrettigheder; der henviser til, at undersøgelser viser, at den nuværende generation af unge finder deres første rigtige job, når de er i begyndelsen af trediverne;
- W. der henviser til, at den konstante udvikling af nye horisontale færdigheder blandt unge, f.eks. digitale færdigheder, og udvikling af færdigheder med økonomisk potentiale såsom grønne færdigheder eller iværksætterfærdigheder er afgørende for et sundt, inkluderende og fremtidsorienteret europæisk arbejdsmarked og bør skabe adgang for alle unge europæere til kvalitativ beskæftigelse; der henviser til, at det samme gør sig gældende for erhvervsrettede uddannelser, handelsfærdigheder og livsfærdigheder; der henviser til, at 40 % af arbejdsgivere ikke kan finde personer med de rette færdigheder til at besætte deres ledige stillinger; der henviser til, at EU er nødt til at overvinde alle former for misforhold mellem udbudte og efterspurgte kvalifikationer for at kunne udnytte sin menneskelige kapital effektivt; der henviser til, at ungdomsarbejdsløsheden er blevet et alvorligt økonomisk og samfundsmæssigt problem i mange EU-lande⁽¹⁸⁾; der henviser til, at adgang til ordentlig digital infrastruktur og oplæring i digitale færdigheder bør være tilgængelig for alle med henblik på at udjævne ulighederne mellem unge inden for digitale færdigheder og på at sikre lige muligheder for alle i uddannelsessystemet og på arbejdsmarkedet; der henviser til, at bløde færdigheder såsom kritisk tænkning, teamwork og tværkulturel kommunikation ligeledes er vigtige for, at unge kan leve et sundt liv og skabe balance mellem arbejdsliv og privatliv;

⁽¹⁸⁾ Eichhorst, W., Hinte H. & Rinne, U., »IZA Policy Paper No. 65: Youth Unemployment in Europe: What to Do about It?« *Intereconomics*, 2013, 48 (4), s. 230-235.

Torsdag den 17. februar 2022

- X. der henviser til, at unges engagement i ungdomsarbejde, sociale bevægelser, ungdomsorganisationer og socialt iværksætteri er afgørende for at skabe nye løsninger; der henviser til, at det er nødvendigt at inddrage private aktører, virksomheder og erhvervslivet for at forbedre omstillingen fra uddannelse til arbejdsmarkedet og for at bevare adgang til opkvalificering og omskoling, uddannelse samt livslang læring for unge;
- Y. der henviser til, at forskelsbehandling af unge generelt fortsat er et problem i Unionen, idet unge kvinder og unge fra sårbare samfundsgrupper ofte oplever forskelsbehandling på grund af deres køn, etniske baggrund (f.eks. romaer), seksuelle orientering og identitet, handicap eller ringere socioøkonomisk baggrund, samtidig med at de er i meget højere risiko for arbejdsløshed, fattigdom, selv hvis de er i arbejde, og social udstødelse;
- Z. der henviser til, at unge i Europa og deres repræsentanter og organisationer, herunder fagforeninger, er aktive med hensyn til at tilrettelægge unges meningsfulde deltagelse og udarbejde politik- anbefalinger med løsninger til forbedring af den beskæftigelsesmæssige og sociale inklusion, herunder via deres deltagelse i konferencen om Europas fremtid; der henviser til, at de skal betragtes som uomgængelige partnere i den fælles udtænkning, gennemførelse og evaluering af det europæiske ungdomsår og også derefter;
- AA. der henviser til, at beskæftigelsesmulighederne for mange af de ovennævnte grupper, navnlig unge med handicap, unge romaer eller fra omrejsende samfund, er alvorligt begrænsede af vanskeligheder ved at få adgang til topuddannelse, som kan forberede dem tilstrækkeligt på det moderne jobmarked;
- AB. der henviser til, at unge er et vitalt aktiv for genopretningen og udviklingen af alle regioner i EU, især regionerne i den yderste periferi; der henviser til, at halvdelen af befolkningen på Mayotte er under 18 år, mens en ud af to indbyggere i Fransk Guyana er under 25 år;
- AC. der henviser til, at en tredjedel af driftslederne i landbruget i EU i 2016 var 65 år eller derover, og blot 11 % af bedriftslederne i landbruget i EU var unge landbrugere under 40 år;
- AD. der henviser til, at landbrugssektoren og landbrugene i EU udgør ryggraden i vores økonomi; der henviser til, at det for at kunne gardere fødevarer sikkerhed og bidrage til den grønne omstilling er afgørende at tiltrække unge til landbruget;
- AE. der henviser til, at affolkningen af landdistrikter og unges udvandring herfra til byområder viser, at der skal indkredses løsninger og udtænkes strategier på både kort, mellemlang og lang sigt for at fastholde unge i landdistrikter;
- AF. der henviser til, at alt for mange unge med handicap kun tilbydes arbejde i beskyttet beskæftigelse, mens de i nogle medlemsstater end ikke tilbydes de samme arbejdstager- eller lønrettigheder som mennesker på det almindelige arbejdsmarked;
- AG. der henviser til Youth Ideas-rapporten til konferencen om Europas fremtid fra Det Europæiske Ungdomsarrangement 2021, hvori det konkluderes, at:
- unge fordrer, at der ydes støtte til at oplære og fagligt styrke psykologisk/psykiatrisk personale til at virke på undervisningsinstitutioner,
  - unge bør udgøre en prioritet for EU og der skal sættes en stopper for ulønnede praktikophold, uanset praktikantens uddannelsesmæssige baggrund eller sociale gruppe, ungdomsorganisationer og arbejdsgivere bør arbejde sammen om at influere unge, der forlader skolen for tidligt, og oplyse dem om deres muligheder, der bør endvidere ydes bistand til medlemsstater med henblik på oprettelse af lærepladser for asylansøgere,
  - ingen bør lades i stikken i den digitale verden, og alle generationer skal uddannes i at være påpasselige med deres digitale tilstedeværelse, digitale færdigheder bør integreres i skolernes læseplaner,
  - EU bør allokere flere midler til at gøre det muligt for alle unge europæere at deltage i uformel læring og skabe en platform, der kan forbinde skolelærere med tjenesteudbydere, som kan levere ekspertise inden for emner, der er relevante for nutidens liv;

Torsdag den 17. februar 2022

1. glæder sig over, at formand Ursula von der Leyen udpegede 2022 til det europæiske ungdomsår; mener, at 2022 bør give yderligere fremdrift til en korrekt og fuldstændig gennemførelse af den europæiske ungdomsstrategi gennem ambitiøse foranstaltninger til håndtering af de udfordringer, som unge står over for, navnlig på grund af de negative virkninger af den igangværende covid-19-pandemi, og den konkrete gennemførelse af andre eksisterende redskaber såsom den styrkede ungdomsgaranti til bekæmpelse af de beskæftigelsesmæssige og sociale virkninger af covid-19-krisen; opfordrer Kommissionen og Rådet til at sikre, at alle politikker, der er rettet mod unge, er intersektionelt udformet og tager hensyn til mangfoldigheden blandt unge i Europa og de udfordringer, som de står over for; mener, at det europæiske ungdomsår bør bidrage til gennemførelsen af princip 1 og 3 i den europæiske søjle for sociale rettigheder;

2. fremhæver, at covid-19-krisen allerede har efterladt mange mennesker uden arbejde, navnlig unge, som oftere befinder sig i usikre ansættelsesforhold, er mere tilbøjelige til at arbejde på midlertidige kontrakter eller deltid og ingen opsparring har; glæder sig i denne forbindelse over Kommissionens planer om at styrke den europæiske ungdomsgaranti og opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at gøre kampen mod ungdomsarbejdsløshed til en prioritet;

3. bemærker med stor bekymring den høje ungdomsarbejdsløshed i en række medlemsstater og skrøbeligheden af unge arbejdstageres ansættelseskontrakter, navnlig i sektorer der er alvorligt ramt af covid-19-situationen; opfordrer til et styrket ungdomsgarantiinstrument med det formål at reducere langtidsløshed og ungdomsarbejdsløshed med mindst 50 % inden 2030 og til også at inkludere kriterier for skabelse af kvalitetsjob i overensstemmelse med verdensmål nr. 8 i FN's 2030-dagsorden for bæredygtig udvikling; mener, at det er på tide at gøre den styrkede ungdomsgaranti både bindende for alle medlemsstater og inkluderende, herunder iværksætte aktive opøgende foranstaltninger over for langvarige NEET-personer og unge fra dårligt stillede socioøkonomiske baggrunde såsom unge med handicap, unge LGBTIQ+ og unge romaer;

4. roser inddragelsen af mental sundhed som en af prioriteterne i de ungdomsmål, der er fastsat inden for rammerne af det europæiske ungdomsår, og opfordrer Kommissionen til også at prioritere det i den kommende EU-omsorgsstrategi; understreger, at der skal tages hånd om forbindelsen mellem socioøkonomiske faktorer såsom arbejdsløshed, usikre boligforhold, mental sundhed og trivsel for at sikre, at der på EU-niveau vedtages en helhedsorienteret og omfattende tilgang til mental sundhed; fremhæver, at usikkerhed om fremtiden, herunder hvad angår klimaændringernes indvirkning, har skadelig indflydelse på unges mentale sundhed; opfordrer medlemsstaterne til at gøre mental sundhed til en integreret del af EU's socioøkonomiske genopretning efter pandemien og en arbejdssundhedsprioritet, navnlig i uddannelses- og arbejdsmiljøer; opfordrer til, at mental sundhedspleje gøres tilgængelig og økonomisk overkommelig for alle aldersgrupper, navnlig for børn og unge, og til, at uligheder på sundhedsområdet afhjælpes gennem tilstrækkelig støtte til sårbare grupper af unge; opfordrer Kommissionen til at foretage en omfattende undersøgelse af årsagerne til psykiske lidelser blandt unge i Europa;

5. understreger den afgørende rolle, som unge skal spille i udformningen af beskæftigelses- og socialpolitikkerne i Europa; glæder sig over EU's ungdomsdialog og det ungdomsarbejde og de ungdomsorganisationer, der bringer EU tættere på unge, forudsat at procedurerne for de unges deltagelse følges op af konkrete initiativer fra beslutningstagernes side; tilskynder til at fremme princippet om fælles forvaltning i forbindelse med udformningen af ungdomspolitikker, hvor der samarbejdes med unge og ungdomsrepræsentanter; opfordrer Kommissionen til at anerkende den positive virkning af den tredje sektor, herunder ungdomsorganisationer, og de ikkeformelle og uformelle læringsmuligheder, som de giver igennem tilbud såsom frivilligt arbejde og ungdomsdeltagelse, samtidig med at den formelt anerkender den herved opnåede viden og færdigheder, med henblik på at hjælpe unge med at styrke deres perspektiver for deltagelse på arbejdsmarkedet; opfordrer til anerkendelse af aktivt medborgerskab som fortjenstfuld arbejds erfaring i forbindelse med ansættelse; opfordrer Kommissionen til at overveje at støtte projektet vedrørende de europæiske ungdomshovedstæder som en fortsættelse af det europæiske ungdomsår 2022; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at overveje en ungdomsklausul, der vurderer indvirkningen på unge på tværs af alle politikområder, når der fremsættes nye initiativer;

6. understreger, at det er nødvendigt, at medlemsstaterne fortsat investerer tilstrækkelige ESF+-midler i foranstaltninger, der støtter ungdomsbeskæftigelse; fremhæver, at de derfor skal allokere mindst 15 % af deres ESF+-ressourcer under delt forvaltning til målrettede tiltag og strukturreformer til støtte for kvalitetsbeskæftigelse for unge; minder om behovet for en bindende, mere effektiv og inklusiv ungdomsgaranti inden for rammerne af klar kvalitetskriterier, der sørger for lønede praktikophold, lærlinguddannelser og praktikophold for alle NEET-personer;

Torsdag den 17. februar 2022

Investering i den unge generation

7. opfordrer Kommissionen og Rådet til at gøre fuld brug af de midler, der er til rådighed under den flerårige finansielle ramme for 2021-2027, uden at dette berører de programmer, der allerede er oprettet under ESF+, som følge af strukturelle problemer i forbindelse med ungdomsarbejdsløshed og fattigdom; minder om, at regionerne i den yderste periferi påvirkes i særlig grad af disse problemer og derfor har behov for særlig støtte; glæder sig i denne forbindelse over, at der er midler til rådighed under genopretnings- og resiliensfaciliteten til foranstaltninger, der er øremærket til børn og unge, og forventer, at det vil føre til, at der skabes væsentlige muligheder for unge i Unionen; opfordrer til inddragelse af arbejdsmarkedets parter og ungdomsorganisationer i opsynet med og evalueringen af de nationale genopretnings- og resiliensplaner; opfordrer medlemsstaterne til at sikre, at Fonden for Retfærdig Omstilling og ESF+ støtter integrerede planer på lokalt plan for at hjælpe med opkvalificering og omskoling, især for de mest sårbare grupper, der er berørt af omstillingen;

8. opfordrer medlemsstaterne til at sikre komplementaritet mellem foranstaltninger under genopretnings- og resiliensfaciliteten, andre EU-programmer såsom den styrkede europæiske ungdomsgaranti og den europæiske børnegaranti og nationale investeringer og foranstaltninger med henblik på at fremme færdigheder, uddannelse og integration på arbejdsmarkedet i overensstemmelse med egne behov og de rådende nationale forhold; opfordrer Kommissionen til fortsat at overvåge investeringer og udgifter til prioriteter relateret til unge inden for rammen af NextGenerationEU, genopretnings- og resiliensfaciliteten og ESF+ og til nøje at inddrage Parlamentet; minder om den mulighed, som InvestEU-komponenten for sociale investeringer og færdigheder giver for at generere investeringer med social indvirkning; bemærker den stigende opmærksomhed, der gives til konceptet sociale obligationer og sociale resultatkontrakter, der er rettet mod unge, samtidig med at den private sektor inddrages i udformning og gennemførelse heraf;

9. glæder sig over den stigende støtte til unge landbrugere i den næste fælles landbrugspolitik;

10. glæder sig over det udvidede anvendelsesområde for den styrkede ungdomsgaranti, som omfatter aldersgruppen 15-29 år; minder om, at den styrkede ungdomsgaranti bør sikre reelle jobmuligheder frem for, at de unge ender i underlødige praktikophold eller på en erhvervsuddannelseskarrusel;

Integration af unge på arbejdsmarkedet

11. bemærker med bekymring, at ungdomsgarantien indtil videre ikke fuldt ud har nået sine mål, og opfordrer til, at der træffes styrkede foranstaltninger, herunder at der gøres fuld brug af de muligheder, som ESF+ giver, for at fremme beskæftigelsen gennem aktive interventioner til integration på arbejdsmarkedet og skabelse af bæredygtige begynderjob, som sikrer, at unge har adgang til social sikring og rimelig løn; opfordrer Kommissionen til at anmode medlemsstaterne om at forelægge opdaterede ordninger for den styrkede ungdomsgaranti og til at indføre en ramme, som indeholder tydelige og bindende kvalitetsstandarder for tilbud, der udbydes under initiativerne, for at fremme positive og bæredygtige resultater for unge og en vellykket overgang til arbejdsmarkedet; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at tilskynde virksomhederne til at spille en aktiv rolle i den styrkede ungdomsgaranti; minder om, at et af målene for ESF+ er at fremme en kønsbalanceret deltagelse på arbejdsmarkedet via foranstaltninger, der sigter mod at sikre bl.a. lige arbejdsvilkår, en forbedret balance mellem arbejdsliv og privatliv og adgang til børnepasning, herunder førskoleundervisning og børnepasning; minder om, at ESF+ også bør efterstræbe et sundt og veltilpasset arbejdsmiljø med henblik på at kunne sætte ind over for sundhedsrisici forbundet med arbejdsformer i forandring samt den aldrende arbejdsstyrkes behov;

12. minder om, at partnerskaber med interessenter er et centralt element i den styrkede ungdomsgaranti, men at der i øjeblikket ikke findes noget formelt organ eller nogen formel mekanisme på EU-niveau for disses deltagelse i opsynet med og gennemførelsen af ungdomsgarantiordningerne; opfordrer Kommissionen til at overvåge gennemførelsen af de styrkede ungdomsgarantiordninger via Beskæftigelsesudvalget (EMCO) og til regelmæssigt at aflægge rapport til EMCO om gennemførelsen og resultaterne af ungdomsgarantiordninger, samtidig med at Parlamentet holdes underrettet; opfordrer Kommissionen til at nedsætte en arbejdsgruppe til gennemførelse af den styrkede ungdomsgaranti, der samler relevante interessenter, herunder civilsamfundspartnere, ungdomsorganisationer og arbejdsmarkedsparter, i EMCO's arbejde for at lette koordineringen og udvekslingen af bedste praksis mellem EU og de nationale myndigheder sammen med civilsamfundspartnere og ungdomsorganisationer samt for regelmæssigt at vurdere dens indvirkning og fremsætte forslag til forbedringer;

13. opfordrer medlemsstaterne til at sikre, at de offentlige arbejdsformidlinger samarbejder med lokale myndigheder, uddannelsessektoren, ungdomsorganisationer og den private sektor gennem det europæiske netværk af offentlige arbejdsformidlinger med det formål at fremme stabil og lønnet beskæftigelse af høj kvalitet og fremme skræddersyet støtte til uddannelse, jobsøgning og rådgivning til unge, og opfordrer medlemsstaterne til at klæde de offentlige arbejdsformidlinger tilstrækkelig godt på med henblik på at tilvejebringe ressourcer og oplæring i at holde sig mentalt sund til trods for et usikkert økonomisk klima og gennem alle udfordringerne i jobsøgningsprocessen;

Torsdag den 17. februar 2022

14. anbefaler at styrke beskæftigelsesfokusset i det mentale sundhedssystem, navnlig ved at fremhæve det positive bidrag, som kvalitetssikret arbejde kan yde til restituering af den mentale sundhed;

15. opfordrer medlemsstaterne til at lette unges adgang til lønnede og inkluderende, kvalitets sikre praktikophold og lærlingeuddannelser; opfordrer til, at opsynsordninger styrkes, så det sikres, at unge får tilstrækkelige og lødige erfaringer fra begynderjob og mulighed for opkvalificering og for at tilegne sig nye kvalifikationer; fordømmer praksissen med ulønnet praktik som værende en form for udnyttelse af unge arbejdstagere og en krænkelse af deres rettigheder, og opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til i samarbejde med Europa-Parlamentet og under overholdelse af nærhedsprincippet at fremsætte forslag til en fælles retlig ramme, der skal sikre rimelig løn for praktikophold og lærlingeforløb for at undgå udnyttelse; fordømmer praksis med ansættelse uden et fast timetal og opfordrer medlemsstaterne til at yde støtte til arbejdsgivere, som tilbyder praktikophold og lærepladser til unge med handicap;

16. opfordrer Kommissionen til at revidere eksisterende europæiske instrumenter såsom kvalitetsrammen for praktikophold og den europæiske ramme for gode og effektive lærlingeuddannelser og til at indføre kvalitetskriterier for de tilbud, der gives til unge, herunder princippet om en rimelig løn til erhvervspraktikanter og praktikanter, adgang til social sikring, bæredygtig beskæftigelse og sociale rettigheder;

Arbejdstagermobilitet og færdigheder til fremtiden

17. opfordrer Kommissionen til at sikre, at det nye ALMA-initiativ hjælper unge, navnlig unge, der ikke er i beskæftigelse eller under uddannelse, med at finde midlertidig, lødig erhvervs erfaring i en anden medlemsstat; fastholder, at ALMA-programmet skal overholde kvalitetsstandarder, som opretholder unges grundlæggende arbejdstagerrettigheder såsom anstændig løn, gode arbejdsvilkår og adgang til social sikring;

18. understreger, at digitale færdigheder er afgørende for unge og alle brancher i det 21. århundrede, og opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at overveje at udvikle permanent, certificeret og gratis adgang for unge til online- og offline kurser for digitale og faglige færdigheder og samt sprogkundskaber på alle EU-sprog i partnerskab med offentlige institutioner og private virksomheder; opfordrer til, at der oprettes udvekslingsområder for e-læring og e-undervisning; insisterer på, at EU og medlemsstaterne udvikler flere programmer såsom eTwinning og den elektroniske platform for voksenuddannelse i Europa; bemærker, at der i mange medlemsstater er alvorlige begrænsninger, som skal overvindes, i form af adgang til hardware, faciliteter, tilstrækkelige undervisere og hensigtsmæssig digital infrastruktur; minder derfor om nødvendigheden af at knytte adgangen til online kurser til de styrkede initiativer for at udbedre manglerne med hensyn til adgang til internettet og digitale redskaber, således at ingen lades i stikken, og insisterer på, at kurserne bør opbygges på en tilgængelig måde for at undgå at udelukke unge med handicap;

19. understreger betydningen af at udvikle grønne færdigheder og kvalitative beskæftigelsesmuligheder i en klimaneutral, energieffektiv og cirkulær økonomi, navnlig i de regioner der er mest berørt af den grønne omstilling, f.eks. stærkt landbrugsafhængige regioner og regioner beskæftiget med modvirkning af klimaforandringer, energiproduktion fra fornyelige kilder, reducere af kulstofemissioner, større energieffektivitet, affalds- og vandforvaltning, forbedret luftkvalitet og genopretning og bevaring af biodiversitet; opfordrer arbejdsgivere til at sikre opkvalificering/omskoling af deres arbejdsstyrke og forbedre udbuddet af mere effektive lærepladser i overensstemmelse med den europæiske ramme for gode og effektive lærlingeuddannelser;

20. opfordrer Kommissionen til i 2022 at foreslå nye redskaber og initiativer, der har til formål at udvikle unges iværksætterånd og indarbejde sociale investeringer for unge i handlingsplanen for den sociale økonomi;

21. beklager den utilstrækkelige sammenhæng mellem reformer og investeringer i uddannelse på den ene side og foranstaltninger, der sikrer inklusion på arbejdsmarkedet for unge, navnlig NEET-personer, på den anden side; slår til lyd for fleksible, inklusive, tilgængelige og åbne læringsforløb gennem individuelle læringskonti og mikroeksamensbeviser for unge, ungdomsarbejdere, undervisere og fagfolk, herunder via de færdigheder og kompetencer, der tilegnes via ikkeformel læring og uformel læring; understreger, at en styrkelse af erhvervsvejledning fra en tidlig alder og støtte til lige adgang til information og rådgivning for elever og studerende, herunder også på voksenkurser, kan hjælpe unge med at vælge passende uddannelses- og erhvervsuddannelsesforløb, der kan føre til hensigtsmæssige beskæftigelsesmuligheder;

Torsdag den 17. februar 2022

22. gentager sin opfordring til Kommissionen og Rådet om yderligere at tilskynde til udvikling af erhvervsrettet uddannelse og bedre fremme af handelsfærdigheder, og at arbejde på at nedbryde de negative opfattelser af ikkeformel uddannelse, der er fremherskende i adskillige medlemsstater, idet erhvervsrettet uddannelse gøres mere attraktiv gennem kommunikations- og opsøgende kampagner, gennem læseplaner, centre eller knudepunkter for handelsfærdigheder for unge, særlige økosystemer for erhvervsrettet uddannelse i lokalsamfund, tosporede uddannelsessystemer og langsigtet mobilitet for lærlinge; glæder sig i denne henseende over initiativet fra de europæiske erhvervsekspertisecentre, som har til formål at tilvejebringe erhvervsmæssige færdigheder af høj kvalitet og støtte iværksætteraktiviteter; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at oprette et selvstændigt område for erhvervsrettet uddannelse og en europæisk statut for lærlinge; gentager, at praktikker bør være en del af et uddannelsesmæssig og fagligt udviklende forløb og derfor bør indeholde en pædagogisk dimension; understreger betydningen af at forbedre mekanismer for grænseoverskridende anerkendelse af færdigheder og kvalifikationer og fastholder, at praksisser såsom solidaritet på tværs af generationer og mentorordninger skal fremmes og støttes med henblik på at reducere uligheder og sikre støtte til unge;

23. opfordrer til, at aktiviteter relateret til aktivt medborgerskab medtages blandt de aktiviteter, som arbejdspladserne allerede anser for at være gavnlige for medarbejdernes — og særlig de unge medarbejders — personlige og faglige udvikling;

24. fremhæver, at sikring af mindsteløn har vist sig at være en effektiv måde at bekæmpe fattigdom blandt personer i arbejde på; understreger, at unge arbejdstagere i visse medlemsstater i praksis modtager aflønning, der er lavere end den lovbestemte mindsteløn, på grund af rådende variationer og fastholder dermed en situation med strukturel forskelsbehandling på baggrund af alder; opfordrer medlemsstaterne til at sikre ligebehandling for unge på arbejdsmarkedet, herunder med hensyn til lovbestemt mindsteløn, i direktivet om passende mindstelønninger i Den Europæiske Union (COM(2020)0682);

25. fremhæver, at unge ikke har fuld adgang til minimumsindkomstordninger eller er fuldstændig udelukket herfra i mange medlemsstater som følge af egnethedskriterier baseret på alder; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at tage skridt til at lette unges adgang til disse ordninger i den kommende Rådets henstilling om minimumsindkomst;

Bekæmpelse af udstødelse af unge og redning af en generation fra at gå tabt

26. opfordrer Kommissionen til at udvikle en henstilling for at sikre, at praktikophold, lærlingepladser og jobophold regnes som erhvervs erfaring og dermed giver adgang til sociale ydelser; opfordrer til en sækelse af karenstiden, hvorunder der indbetales bidrag indtil man er berettiget til de gældende ydelser; glæder sig over Kommissionens initiativ til nedsættelse af en ekspertgruppe på højt niveau, som skal undersøge fremtiden for velfærdsstaten og de primære problematikker, som unge står over for med hensyn til at opnå social sikring;

27. opfordrer Kommissionen til at afsøge muligheden for at sammenlægge Den Europæiske Ungdomsportal, Europass- og Eures-plattformene til et samlet digitalt rum, hvor der formidles information og skabes muligheder for alle europæiske unge for så vidt angår oplæring, jobs, elevpladser, erhvervsuddannelse og kursustilbud, finansiel bistand, mobilitetsprogrammer, rådgivning om virksomhedsstart, mentorprogrammer, volontørordninger, rettigheder forbundet med unionsborgerskab, adgang til kulturtilbud etc.; foreslår, at en sådan samlet platform vil kunne centralisere ansøgninger om deltagelse i forskellige tilbud og programmer og henvise til de muligheder, som EU skaber for unge alt efter deres personlige situation; glæder sig over etableringen af kvikskranger i en række medlemsstater og støtter en sådan aggregering af offline-tjenester, hvilket er afgørende for at nå ud til tilbudsmottagerne og give dem vejledning og bistand, og tilslutter sig, at der oprettes sådanne kvikskranger i alle medlemsstater i en række byer med henblik på at nå ud til de mest sårbare grupper af unge;

28. opfordrer Kommissionen til at sikre, at det nye ALMA-initiativ bistår unge, navnlig NEET-personer, med at få adgang til social inklusion og integration på arbejdsmarkedet i deres hjemlande ved at finde midlertidigt, kvalitetssikret arbejde og opkvalificeringserfaringer, der overholder kvalitetsstandarderne for de unges arbejdstagerrettigheder i en anden medlemsstat, såsom rimelig aflønning og adgang til social beskyttelse; understreger, at det er afgørende at ledsage og tilbyde vejledning til unge før, under og efter deltagelsen i programmet; understreger, at ALMA skal fremme reelle mobilitets- og kompetenceudviklingsprogrammer af høj kvalitet, erhvervsuddannelse eller beskæftigelse for alle deltagere, herunder unge med handicap eller unge fra dårligt stillede miljøer, og skal omfatte en inklusionsstrategi, der er udformet

Torsdag den 17. februar 2022

i samråd med civilsamfundsorganisationer og arbejdsmarkedets parter, så der sikres lige adgang, forebygges forskelsbehandling og der trædes op mod eventuelle hindringer, samt for at sikre at ALMA ikke bliver et instrument, der skaber usikre ansættelsesforhold for unge; bemærker, at der bør ydes støtte til nationale offentlige arbejdsformidlingers gennemførelse af initiativet gennem ESF+-budgetposten i samarbejde med private og offentlige partnere, idet der også skabes synergi med det europæiske uddannelsesområde; opfordrer indtrængende Kommissionen til at sikre ALMA's merværdi i tillæg til de muligheder, der allerede findes under Erasmus+ og Det Europæiske Solidaritetskorp, og til at sikre, at virtuel læring og samarbejde fortsat kombineres med fysisk mobilitet under ESF+; opfordrer Kommissionen til at vurdere, om ALMA kan medtages som en af mobilitetskomponenterne i den styrkede ungdomsgaranti;

29. mener, at unges velfærd er et fælles ansvar for offentlige og private aktører; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at samarbejde med europæiske og nationale arbejdsgivere om at gennemføre henstillinger om virksomhedernes sociale ansvar (VSA) med henblik på at hjælpe sårbare unge og på at inkludere ungdomsbestemmelser i fremtidige VSA-relaterede initiativer;

30. minder om, at unge kvinder i stigende grad risikerer at blive udsat for forskelsbehandling på arbejdspladsen⁽¹⁹⁾, forværret af intersektionelle uligheder, at blive arbejdsløse, enlige forsørgere og at blive uformelle langtidsplejere, hvilket ofte udelukker dem fra arbejdsstyrken eller kan fastholde dem under fattigdomsgrænsen; opfordrer Rådet og Kommissionen til i forbindelse med ungdoms- og beskæftigelsesinitiativer fra og med 2022 at overveje vejledende minimumsmål for bistand og skræddersyede støtteordninger for unge kvinder i risikogruppen; opfordrer Kommissionen til at samarbejde med medlemsstaterne om at indarbejde nationale handlingsplaner for børnegaranti med foranstaltninger til integration på arbejdsmarkedet med det formål at støtte unge enlige forældre på nationalt, regionalt og lokalt plan;

31. gentager vigtigheden af adgang til anstændige og økonomisk overkommelige boliger og skræddersyede sociale ydelser for unge, især unge tilhørende sårbare grupper, herunder unge med handicap og unge fra store familier; anmoder Kommissionen om at samarbejde med medlemsstaterne om boligsituationen, først for ungdomsprogrammer og suppleret ved beskæftigelses-, social- og sundhedsmæssige støttetilbud; understreger betydningen af private og offentlige investeringer i social infrastruktur for unge; glæder sig over den europæiske platform for bekæmpelse af hjemløshed, som Kommissionen har lanceret, og dens ultimative mål om at komme hjemløsheden til livs inden 2030, og over det potentiale, denne platform udgør for unge; opfordrer medlemsstaterne og Kommissionen til at træffe foranstaltninger og gennemføre programmer for unge efter fyldte 18. år i fare for at blive hjemløse, især sårbare grupper såsom LGBTIQ+-hjemløse; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at sikre, at den styrkede ungdomsgaranti bidrager til at bekæmpe hjemløshed blandt unge, som er stigende i mange EU-lande;

32. opfordrer Kommissionen til at håndtere de primære hindringer for unges adgang til landbruget såsom adgang til jord, finansiering, viden og innovation;

33. bemærker med bekymring forværringen af forholdene for mange unge i almindelighed og sårbare unge, der allerede lider under langvarig arbejdsløshed og social udstødelse, i særdeleshed såsom unge romaer, unge med handicap, LGBTIQ +-unge og unge migranter og opfordrer til en koordineret tilgang til at skabe og tilbyde dem muligheder for social inklusion inden for rammerne af den styrkede ungdomsgaranti, ESF+ og genopretnings- og resiliensfaciliteten;

34. opfordrer EU-institutionerne og medlemsstaterne til at sikre en ikkediskriminerende udformning af alle politikker rettet mod unge, under hensyntagen til mangfoldigheden blandt unge i Europa og til de udfordringer, som de står over for;

o

o o

35. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.

⁽¹⁹⁾ Baptista, I., Marlier, E. et al., *Social protection and inclusion policy responses to the COVID-19 crisis — An analysis of policies in 35 countries*, European Social Policy Network, Bruxelles 2021.

Torsdag den 17. februar 2022

P9_TA(2022)0048

EU's prioriteter for den 66. samling i FN's Kommission for Kvinders Status

Europa-Parlamentets beslutning af 17. februar 2022 om EU's prioriteter for den 66. samling i FN's Kommission for Kvinders Status (2022/2536(RSP))

(2022/C 342/19)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til den 66. samling i FN's Kommission for Kvinders Status og det prioriterede tema om »opnåelse af ligestilling mellem kønnene og styrkelse af alle kvinders og pigers indflydelse og status i forbindelse med politikker og -programmer vedrørende klimaforandringer og nedbringelse af miljø- og katastroferisici« og til udkastet til konklusioner derfra,
- der henviser til Beijingerklæringen og -handlingsprogrammet af 15. september 1995 og resultaterne af gennemgangskonferencerne,
- der henviser til FN's konvention fra 1979 om afskaffelse af alle former for diskrimination imod kvinder,
- der henviser til artikel 21 og 23 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder,
- der henviser til FN's 2030-dagsorden for bæredygtig udvikling, princippet om, at »ingen må lades i stikken«, og navnlig verdensmål 1, der har til formål at afskaffe fattigdom, verdensmål 3, der skal sikre mennesker sundhed og trivsel, verdensmål 5, der har til formål at opnå ligestilling mellem kønnene og forbedre levevilkårene for kvinder, verdensmål 8, der skal opnå bæredygtig og økonomisk vækst, og verdensmål 13, der skal sikre hurtig handling for at bekæmpe klimaforandringer og deres konsekvenser,
- der henviser til den aftale, der blev vedtaget på den 21. partskonference (COP21) under FN's rammekonvention om klimaændringer (UNFCCC) i Paris den 12. december 2015 (Parisaftalen),
- der henviser til sin beslutning af 24. juni 2021 om 25-året for den internationale konference om befolkning og udvikling (ICPD25) (Nairobi-topmødet ⁽¹⁾),
- der henviser til sin beslutning af 16. januar 2018 om kvinder, ligestilling og klimaretfærdighed ⁽²⁾,
- der henviser til sin beslutning af 23. oktober 2020 om ligestilling mellem kønnene i EU's udenrigs- og sikkerhedspolitik ⁽³⁾,
- der henviser til EU's handlingsplan om ligestilling mellem kønnene og styrkelse af kvinders indflydelse og status i eksterne forbindelser 2021-2025 (kønshandlingsplan III),
- der henviser til EU's strategi for ligestilling mellem kønnene 2020-2025 af 5. marts 2020,
- der henviser til sin beslutning af 24. juni 2021 om situationen for så vidt angår seksuel og reproduktiv sundhed og rettigheder i EU inden for rammerne af kvinders sundhed ⁽⁴⁾,

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P9_TA(2021)0315.

⁽²⁾ EUT C 458 af 19.12.2018, s. 34.

⁽³⁾ EUT C 404 af 6.10.2021, s. 202.

⁽⁴⁾ Vedtagne tekster, P9_TA(2021)0314.

Torsdag den 17. februar 2022

- der henviser til konklusionerne om køn og klimaforandringer, som blev vedtaget på den 26. partskonference under UNFCCC (COP26), der blev holdt i Glasgow fra den 31. oktober til den 6. november 2021,
- der henviser til artikel 157, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
- der henviser til forretningsordenens artikel 132, stk. 2,
- A. der henviser til, at ligestilling mellem mænd og kvinder er et af EU's grundlæggende principper, der er fastsat i traktaten om Den Europæiske Union og i chartret om grundlæggende rettigheder; der henviser til, at kønsmainstreaming derfor er et vigtigt redskab i integrationen af dette princip i EU's politikker, foranstaltninger og tiltag, herunder i eksterne foranstaltninger;
- B. der henviser til, at 189 regeringer i hele verden, herunder Den Europæiske Union og dens medlemsstater, på den fjerde verdenskonference om kvinder i Beijing i 1995 forpligtede sig til at arbejde hen imod ligestilling mellem kønnene og styrkelse af alle kvinders og pigers status og indflydelse;
- C. der henviser til, at Beijing-handlingsplanen fra 1995 klart definerede forbindelsen mellem køn, miljø og bæredygtig udvikling, og hævdede, at kvinder har en strategisk rolle at spille i udviklingen af bæredygtige og økologisk forsvarlige forbrugs- og produktionsmønstre, og at de er nødt til at deltage på lige fod i beslutningstagningen om miljø på alle niveauer;
- D. der henviser til, at FN's verdensmål for bæredygtig udvikling anerkender sammenhængen mellem opnåelsen af ligestilling og virkeliggørelsen af alle verdensmålene, herunder verdensmål 13 om klimaforandringer, som giver mulighed for at tage fat på de grundlæggende årsager til kønsulighed og dermed styrke kvinders modstandsdygtighed over for klimaforandringer;
- E. der henviser til, at ligestilling mellem kønnene i kombination med klima- og miljøkriser og -katastrofer er blandt vor tids største udfordringer og har en grænseoverskridende dimension, der berører hele planeten og har uforholdsmæssigt store konsekvenser for kvinder i al deres mangfoldighed, navnlig dem, der oplever intersektionel diskrimination, dem i marginaliserede situationer og dem i konfliktprægede miljøer;
- F. der henviser til, at kvinder i al deres mangfoldighed befinder sig i en mere sårbar situation og af forskellige grunde oplever højere risici og byrder ved virkningerne af klimaforandringer og miljø- og naturkatastrofer, lige fra deres ulige adgang til ressourcer, uddannelse, jobmuligheder og jordrettigheder til fremherskende sociale og kulturelle normer og deres forskellige oplevelser med intersektionel diskrimination;
- G. der henviser til, at den hidtil usete krise, der er forårsaget af covid-pandemien og dens mangesidede indvirkning på samfundet, herunder uddybningen af allerede eksisterende sociale og kønsbaserede uligheder, kan have negativ indvirkning på gennemførelsen af effektive kønsorienterede klimaforanstaltninger;
- H. der henviser til, at klimaforandringerne sker på globalt plan, men har en større ødelæggende virkning i de lande og lokalsamfund, der er mindst ansvarlige for den globale opvarmning; der henviser til, at dem, der behøver færre økonomiske midler for at tilpasse sig, vil blive hårdest ramt og lide mest under klimaforandringernes virkninger;
- I. der henviser til, at klimaforandringerne medfører øget fordrivelse, når mennesker tvinges til at forlade deres hjem midlertidigt eller for altid, fordi miljøet gør det umuligt for dem at leve der; der henviser til, at der siden 2010 gennemsnitligt er blevet fordrevet 21,5 millioner mennesker om året som følge af klimarelaterede katastrofer; der henviser til, at kvinder og piger ifølge tal fra FN udgør 80 % af de mennesker, der er blevet fordrevet af klimaforandringer, og af dem, der rammes hårdest af ekstreme temperaturer og naturkatastrofer;
- J. der henviser til, at klimaforandringernes negative virkninger og deres negative tilbagevirkning på den socioøkonomiske situation kan føre til alvorlige krænkelse af kvinders og pigers grundlæggende rettigheder, navnlig for internt fordrevne, migranter og asylsøgere, f.eks. øget risiko for seksuel og kønsbaseret vold, udnyttelse og menneskehandel, tvangsægteskaber, organhøst og de konsekvenser, der følger af at have begrænset adgang til sundhedspleje, herunder tjenester indenfor reproduktiv og mental sundhed;

Torsdag den 17. februar 2022

- K. der henviser til, at ligestilling mellem kønnene og kvinders rettigheder er menneskerettigheder og en forudsætning for bæredygtig udvikling, en effektiv håndtering af klimaudfordringerne og forvaltning af miljømæssig fred og stabilitet og for at opnå en rimelig og retfærdig omstilling, der ikke lader nogen i stikken; der henviser til, at klimainsatsen skal omfatte et kønsperspektiv og et intersektionelt perspektiv og skal sikre lige deltagelse af kvinder i al deres mangfoldighed i beslutningstagende organer på alle niveauer;
- L. der henviser til, at kvinders ulige deltagelse i beslutningsprocesser og på arbejdsmarkeder forværrer ulighederne og ofte forhindrer kvinder i fuldt ud at bidrage til og deltage i udfordringen, planlægningen og gennemførelsen af politikker vedrørende klimaforandringer og miljø- og katastroferisici;
- M. der henviser til, at en kønsorienteret retfærdig omstilling har potentiale til at skabe anstændige job til kvinder; der henviser til, at kvinder stadig oplever strukturelle og kulturelle hindringer for deltagelse i alle aspekter af gennemførelsen af energi- og klimaomstillingen; der henviser til, at energisektoren for så vidt angår beskæftigelse stadig er en af de mest kønsmæssigt ulige sektorer i økonomien på globalt plan;
- N. der henviser til, at kvinder — i særdeleshed enlige mødre, dem der oplever intersektionel diskrimination og dem, der er over pensionsalderen — rammes uforholdsmæssigt hårdt af både klimaforandringer og fattigdom; der henviser til, at kvinder i al deres mangfoldighed også er i større risiko for at opleve energifattigdom i løbet af deres liv; der henviser til, at der også bør tages højde for den sociale og den kønsmæssige dimension i den økologiske omstilling;
- O. der henviser til, at mange smålandbrug ejes af kvinder, som vil blive uforholdsmæssigt hårdt ramt af klimaforandringer og mere ekstreme vejrændelser, der fører til fødevarer- og vandmangel og gør dem mere udsatte for fejlernæring;
- P. der henviser til, at Parisaftalen fastsætter, at de deltagende parter skal tage deres respektive forpligtelser med hensyn til bl.a. menneskerettigheder og ligestilling mellem kønnene i betragtning, når de iværksætter tiltag for at imødegå klimaforandringer som led i gennemførelsen af aftalen;
- Q. der henviser til, at kvinder er nødt til at spille en stærkere rolle på klimaområdet som ledere, valgte repræsentanter, fagfolk og tekniske drivkræfter bag forandring; der henviser til, at kvinder stadig er underrepræsenteret i beslutningstagende organer, der træffer beslutninger vedrørende klimaforandringer, på nationalt plan i EU's medlemsstater og på EU-plan, herunder i Europa-Parlamentet, og kun udgør 32 % af arbejdsstyrken inden for vedvarende energi på globalt plan^(?);
- R. der henviser til, at kønsdimensionen af klimaforandringer anerkendes i EU's strategi for ligestilling mellem mænd og kvinder 2020-2025; der henviser til, at kønshandlingsplan III for første gang indeholder et prioriteret område om klimaforandringer og miljø; der henviser til, at EU's klimapolitik kan have en betydelig indvirkning på beskyttelsen af menneskerettighederne og fremme af kønsorienterede klimapolitikker på globalt plan;

Opnåelse af ligestilling mellem kønnene og styrkelse af alle kvinders og pigers indflydelse og status i forbindelse med politikker og programmer vedrørende klimaforandringer og nedbringelse af miljø- og katastroferisici

1. henstiller til Rådet:
  - a) på ny at bekræfte sin urokkelige støtte til Beijing-handlingsprogrammet og de efterfølgende gennemgangskonferencer og den vifte af foranstaltninger med henblik på ligestilling mellem kønnene, som er fastsat heri
  - b) at understrege betydningen af et positivt resultat af den 66. samling i FN's Kommission for Kvinders Status, der skal finde sted den 14.-25. marts 2022, herunder gennem vedtagelse af en række fremadskuende og ambitiøse forpligtelser, som beskrives i den politiske erklæring

^(?) Briefing fra EPRS, »Beijing Platform for Action: 25-year review and future priorities«, 27. februar 2020, findes her: [https://www.europarl.europa.eu/thinktank/da/document.html?reference=EPRS_BRI\(2020\)646194](https://www.europarl.europa.eu/thinktank/da/document.html?reference=EPRS_BRI(2020)646194)

Torsdag den 17. februar 2022

- c) at sikre fuld inddragelse af Parlamentet og dets Udvalg om Kvinders Rettigheder og Ligestilling i beslutningsprocessen vedrørende EU's holdning under den 66. samling i FN's Kommission for Kvinders Status, og at de har tilstrækkelig information og adgang til dokumentet med EU's holdning forud for forhandlingerne
- d) at sikre, at EU udviser stærkt lederskab og indtager en fælles holdning til vigtigheden af at styrke kvinders status og indflydelse og opnå ligestilling mellem kønnene i forbindelse med bekæmpelsen af klimaforandringer, samt at gøre en stærk indsats for utvetydigt at fordømme enhver form for tilbageslag for ligestillingen eller tiltag, der undergraver kvinders rettigheder, selvstændighed og frigørelse på ethvert område
- e) at give tilsagn om sin stærke støtte til arbejdet i UN Women, som er en central aktør i FN-systemet til fremme af kvinders rettigheder og samling af alle relevante interessenter med henblik på at skabe politisk forandring og koordinere tiltag; at opfordre alle FN's medlemsstater til sammen med EU at sikre tilstrækkelig finansiering af UN Women
- f) på ny at bekræfte de tilsagn om ligestilling mellem kønnene og styrkelse af kvinders status og indflydelse, som er givet på de relevante FN-topmøder og -konferencer, herunder den internationale konference om befolkning og udvikling samt dennes handlingsprogram og slutdokumenterne fra gennemgangene heraf
- g) at anerkende, at kvinder i al deres mangfoldighed, navnlig fra indfødte folk og andre naturressourceafhængige befolkningsgrupper, rammes uforholdsmæssigt hårdt af klimaforandringer, miljøforringelse og miljøkatastrofer, som f.eks. tab af økosystemer, mistet adgang til vigtige naturressourcer, fejlernæring samt luftvejssygdomme og vand- og vektorbårne sygdomme
- h) at notere sig covid-19-pandemiens virkninger på kønsorienterede klimaforanstaltninger og sikre, at alle klimapolitikker og -programmer afspejler disse virkninger og sigter mod at styrke kvinders modstandsdygtighed og tilpasningsevner
- i) at gentage sin målsætning om at støtte og udvikle den fornyede 5-årige ligestillingshandlingsplan, som man enedes om på COP25 for at fremme ligestilling mellem kønnene i UNFCCC-processen, og at gå foran med et godt eksempel ved at forpligte sig til at opnå en ligelig repræsentation af mænd og kvinder i delegationerne til UNFCCC
- j) højlydt at fremhæve, at kvinder og piger ikke kun rammes af klimaforandringerne, men også er stærke forandringsagenter i klimaomstillingen; at give tilsagn om, at kvinder i al deres mangfoldighed kan deltage meningsfuldt og ligeværdigt i beslutningstagende organer på alle niveauer inden for klimapolitikken og -indsatsen såvel som i løsningen af konflikter og efter konflikter; at sikre kvinders lige inddragelse i udformningen og gennemførelsen af ambitiøse og lokalt forankrede programmer for klimaberedskab, -afbødning og -tilpasning, og derved sikre en effektiv ligestillingsfremmende klimaindsats, katastroferisikoreduktion og en inkluderende og bæredygtig forvaltning af naturressourcer; at fremme en bred og meningsfuld deltagelse af civilsamfundet, kvindeorganisationer og marginaliserede grupper i beslutningsprocessen og politikudformningen på alle niveauer; at tilskynde unge, og især unge kvinder, til at deltage
- k) at træffe øjeblikkelige foranstaltninger til at imødegå klimaforandringerne for at forhindre, at folk drives væk fra deres hjem og lokalsamfund, og derved tackle det voksende fænomen, klimafremkaldt fordrivelse
- l) at advokere for, støtte og træffe konkrete foranstaltninger til at beskytte kvinder, der er i risiko på grund af klimaforandringer og miljøkatastrofer, især mod fordrivelse, fattigdom, menneskesmugling, kønsbaseret vold samt fødevarer-sikkerhed og trusler mod deres levebrød, og sikre, at de har adgang til vigtige tjenester og tilstrækkelig og tilgængelig sanitet, og beskytte deres fysiske og mentale sundhed, herunder seksuel og reproduktiv sundhed og rettigheder
- m) at forøge sit engagement i bekæmpelse af alle former for kønsbaseret vold, navnlig i lyset af den øgede risiko for kvinder, der rammes af klimaforandringer; at styrke de forebyggende foranstaltninger og sikre støtte til ofre for at undgå sekundær viktimering; at forpligte sig yderligere som led i et regionalt og internationalt partnerskab til at hjælpe med at styre og finansiere bekæmpelsen af kønsbaseret vold

Torsdag den 17. februar 2022

- n) at adressere og på det kraftigste fordømme stigningen i konfliktrelateret kønsbaseret vold, herunder seksuel vold, navnlig i områder, der er berørt af klimaforandringer, gennem sine eksterne forbindelser og i alle menneskerettighedsbestemmelser i internationale aftaler
- o) at slå til lyd for gennemførelsen af målrettede ligestillingsforanstaltninger kombineret med mainstreaming af kønsaspektet i miljø- og klimapolitikker; at gennemføre systematiske kønsspecifikke konsekvensanalyser baseret på indsamling af disaggregerede data for at opnå en bedre forståelse af kønsspecifikke aspekter af klimaforandringer og naturkatastrofer og sikre kønsekspertise i relevante klimaforanstaltninger og -politikker, herunder inden for rammerne af den europæiske grønne pagt; at vedtage og gennemføre kønsbudgettering og kønsorienterede praksisser og køreplaner med henblik på at sikre, at der øremærkes tilstrækkelige midler til fremme af ligestilling mellem kønnene
- p) at anerkende forbindelserne mellem en kønsorienteret klimainsats og den retfærdige omstilling med henblik på at fremme inkluderende muligheder for alle i den grønne økonomi; at sikre, at alle politikker i forbindelse med den grønne omstilling tager hensyn til kønsspecifikke behov og ikke har en negativ indvirkning på kvinder, piger og personer, der udsættes for intersektionel diskrimination
- q) at forpligte sig til at organisere uddannelse med fokus på ligestilling mellem kønnene for EU-tjenestemænd, navnlig dem, der beskæftiger sig med udviklings- og klimapolitik
- r) at opbygge og styrke kvinders og pigers modstandsdygtighed i forbindelse med klimaforandringer, miljøføringelse og katastrofer ved at investere i kønsorienterede sociale tjenester, sundheds- og omsorgssystemer samt at sikre anstændigt arbejde
- s) at slå til lyd for en øget indsats for større inddragelse af kvinder på arbejdsmarkedet og at forbedre støtten til kvinders iværksætterier inden for områderne klima- og miljøteknologi og -forskning; at sætte skub i innovationen inden for disse meget vigtige områder og samtidig fremme kvinders økonomiske uafhængighed
- t) at opfordre EU og medlemsstaterne til at fremme adgang for kvinder i al deres mangfoldighed til nye jobmuligheder i den grønne omstilling med henblik på at sikre, at grønne job er lige fordelagtige og tilgængelige for alle; at lette og øge kvinders adgang til information og uddannelse, herunder inden for videnskab, teknologi og økonomi, og dermed forbedre deres viden, færdigheder og muligheder for deltagelse i miljørelaterede beslutninger, samtidig med at kønsstereotyper bekæmpes
- u) at anerkende, at de sektorer, hvor størstedelen af arbejdsstyrken er kvinder (såsom omsorg), er kulstofneutrale; at udnytte dette forhold og de muligheder, det kan give, og fremme disse sektorer som et middel til at håndtere klimaforandringer og den retfærdige omstilling
- v) at opfordre medlemsstaterne og EU til fuldt ud at gennemføre kønshandlingsplan III og opfylde målene for det prioriterede område om klimaforandringer og miljø
- w) at beskytte kvinders rettigheder og yde særlig støtte til kvindelige miljømenneskerettighedsforkæmpere og sikre, at krænkelse og overgreb mod dem efterforskes, og at de ansvarlige drages til ansvar; at sikre, at græsrodsorganisationer for kvinders rettigheder støttes, gennem tilvejebringelse af tilstrækkelig finansiering og fjernelse af begrænsninger, der hæmmer deres evne til at arbejde
- x) at understrege, at der er behov for at beskytte og fremme rettighederne for grupper, der udsættes for mangeartede og intersektionelle former for diskrimination, herunder kvinder med handicap, sorte kvinder og farvede kvinder, migrantkvinder og kvinder tilhørende etniske minoriteter, ældre kvinder, kvinder i landdistrikter og affolkede områder, enlige mødre og LGBTIQ+-personer; at arbejde for at fremme konceptet om bekæmpelse af mangeartet diskrimination og integrere intersektionel analyse i alle FN's organer, i EU og i dets medlemsstater;

o

o o

2. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, næstformanden for Kommissionen/ Unionens højststående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik og til EU's særlige repræsentant for menneskerettigheder.

Torsdag den 17. februar 2022

P9_TA(2022)0049

Den seneste udvikling på menneskerettighedsområdet i Filippinerne**Europa-Parlamentets beslutning af 17. februar 2022 om den seneste udvikling på menneskerettighedsområdet i Filippinerne (2022/2540(RSP))**

(2022/C 342/20)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til sine tidligere beslutninger om Filippinerne, navnlig beslutningerne af 15. september 2016 ⁽¹⁾, 16. marts 2017 ⁽²⁾, 19. april 2018 ⁽³⁾ og 17. september 2020 ⁽⁴⁾,
  - der henviser til EU-menneskerettighedsretningslinjerne,
  - der henviser til verdenserklæringen om menneskerettigheder fra 1948,
  - der henviser til den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder fra 1966,
  - der henviser til FN's fælles program for menneskerettigheder i Filippinerne, som blev undertegnet af Filippinerne regering og FN den 22. juli 2021,
  - der henviser til den fælles pressemeddelelse fra EU og Filippinerne af 5. februar 2021 efter det første underudvalg vedrørende god regeringsførelse, retsstatsprincippet og menneskerettigheder,
  - der henviser til Romstatutten for Den Internationale Straffedomstol (ICC),
  - der henviser til Republikken Filippinerne lov nr. 11479 af 3. juli 2020, også kendt som antiterrorloven,
  - der henviser til erklæringen om Filippinerne fra Michelle Bachelet, FN's højkommisær for menneskerettigheder, på Menneskerettighedsrådets 48. samling den 7. oktober 2021,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 144, stk. 5, og artikel 132, stk. 4,
- A. der henviser til de langvarige diplomatiske, økonomiske, kulturelle og politiske forbindelser mellem Filippinerne og EU; der henviser til, at Den Europæiske Union og Filippinerne med ratificeringen af partnerskabs- og samarbejdsaftalen har bekræftet deres fælles engagement i principperne om god regeringsførelse, demokrati, retsstatsforhold, menneskerettigheder, fremme af den sociale og økonomiske udvikling samt fred og sikkerhed i regionen;
- B. der henviser til, at der siden valget af præsident Rodrigo Duterte i maj 2016 og indledningen af »krigen mod narkotika« har været et rystende antal udenretslige henrettelser og menneskerettighedskrænkelser i Filippinerne;
- C. der henviser til, at FN's højkommisær for menneskerettigheder i juni 2020 rapporterede, at drabene i forbindelse med regeringens narkotikabekæmpelseskampagne var »udbredte og systematiske«; der henviser til, at mellem 12 000 og 30 000 mennesker ifølge civilsamfundsorganisationer er blevet dræbt under narkotikarazziaer, mens myndighederne tilskriver 6 200 dødsfald til politiaktioner under disse razziaer; der henviser til, at præsident Duterte udtrykkeligt har opfordret politiet til at begå udenretslige henrettelser og lovet dem immunitet, og at politifolk, der har taget del i sådanne praksis, er blevet forfremmet; der henviser til, at præsident Duterte har lovet at fortsætte sin narkotikabekæmpelseskampagne indtil udgangen af hans nuværende præsidentperiode i juni 2022;

⁽¹⁾ EUT C 204 af 13.6.2018, s. 123.

⁽²⁾ EUT C 263 af 25.7.2018, s. 113.

⁽³⁾ EUT C 390 af 18.11.2019, s. 104.

⁽⁴⁾ EUT C 385 af 22.9.2021, s. 133.

Torsdag den 17. februar 2022

- D. der henviser til, at mindst 146 menneskerettighedsforkæmpere og mindst 22 journalister er blevet dræbt siden juni 2016, og at der i ingen af tilfældene hidtil har været domfældelse;
- E. der henviser til, at angrebene på udøvelsen af retten til foreningsfrihed har været systematiske; der henviser til, at 16 fagforeningsfolk blev arresteret og tilbageholdt mellem juni 2019 og august 2021, og at 12 blev tvunget til at bryde med fagforbundet; der henviser til, at der har fundet 50 udenretslige henrettelser af fagforeningsfolk sted under Dutertes administration; der henviser til, at det angstfyldte miljø, der er skabt, i alvorlig grad har undergravet arbejdstagernes mulighed for at udøve deres rettigheder, som er beskyttet af Den Internationale Arbejdsorganisations (ILO's) konvention nr. 87; der henviser til, at regeringen har brugt pandemien til at retfærdiggøre passivitet og har udsat ILO's højtstående trepartsmission til landet;
- F. der henviser til, at myndighedernes metode med at sammenkoble organisationer og enkeltpersoner med kommunistiske grupper, kendt som »rødstempling« (»red-tagging«), fortsat resulterer i drab, trusler, ubegrundede anholdelser, chikane af menneskerettighedsforkæmpere, modstandere, fagforeningsaktivister, miljøforkæmpere og journalister, der forsøger at afsløre påstande om udenretslige henrettelser og andre krænkelser af menneskerettighederne; der henviser til, at antiterrorloven, der blev vedtaget i 2020, har institutionaliseret »rødstempling«;
- G. der henviser til, at højesteret den 9. december 2021 stadfæstede lovligheden af størstedelen af den antiterrorlov, som præsident Dutertes administration havde vedtaget, og som giver sikkerhedsstyrkerne beføjelse til at anholde og tilbageholde mistænkte i op til 24 dage uden en dommerkendelse og uden sigtelse;
- H. der henviser til, at covid-19-pandemien yderligere har fremskyndet forværringen af menneskerettighedssituationen i Filippinerne, navnlig med hensyn til ytringsfrihed, mediernes integritet og forudsigelig håndhævelse, og har haft alvorlige konsekvenser for mediernes og civilsamfundets evne til at dokumentere sådanne overtrædelser; der henviser til, at de mest sårbare samfund i byområder er blevet alvorligt berørt af politiets og militærets brug af vold til at gennemtvunge karantæne;
- I. der henviser til, at FN's højkommissær for menneskerettigheder, Michelle Bachelet, i sin seneste rapport om Filippinerne af 7. oktober 2021 understregede, at der finder fortsatte og alvorlige krænkelser og overtrædelser af menneskerettighederne sted i hele landet, og at grundlæggende menneskerettighedsstandarder ignoreres;
- J. der henviser til, at FN's Menneskerettighedsråd i oktober 2020 understregede betydningen af, at den filippinske regering sikrer ansvarliggørelse for menneskerettighedskrænkelser og -overtrædelser og foretager uafhængige, fuldstændige og gennemsigtige undersøgelser af disse og retsforfølger alle dem, der har begået alvorlige forbrydelser;
- K. der henviser til, at ICC's forundersøgelseskommission den 15. september 2021 meddelte, at den havde bemyndiget anklagemyndigheden til at indlede en efterforskning af forbrydelser mod menneskeheden, herunder mord begået i forbindelse med »krigen mod narkotika« under præsident Dutertes administration, og også dem, der angiveligt blev begået i Davao City af den såkaldte Davao-dødspatrulje fra 2011 til 2016;
- L. der henviser til, at Filippinerne på initiativ af præsident Duterte i marts 2018 trak sig ud af ICC, efter at ICC påbegyndte sin »indledende undersøgelse« af den klage, der var blevet indgivet over Duterte i forbindelse med det høje antal henrettelser under kampagnen til bekæmpelse af narkotika;
- M. der henviser til, at der i lyset af det kommende valg i maj 2022 er rapporter om stadig flere smæde-, hade- og desinformationskampagner og voksende »troldehære« i det filippinske cyberspace; der henviser til, at de sociale medier er den vigtigste informationskilde i Filippinerne; der henviser til, at sådanne angreb især er rettet mod kvinder og minoritetsgrupper; der henviser til, at over 300 konti på de sociale medier for nylig er blevet slettet på grund af overtrædelse af reglerne om spamming og manipulation; der henviser til, at det filippinske parlament i et forsøg på at bekæmpe misbrug på internettet vedtog en lov, der pålægger brugere af sociale medier at registrere deres juridiske identitet, når de opretter nye konti; der henviser til, at der er begrundet bekymring for, at denne lov kan misbruges af regeringen til at angribe journalister og civilsamfundet; der henviser til, at de filippinske myndigheder ikke har opfordret EU til at gennemføre en valglobervationsmission;

Torsdag den 17. februar 2022

- N. der henviser til, at det filippinske Repræsentanternes Hus den 2. marts 2021 ved tredjebehandling vedtog lovforslag nr. 7814, som ifølge den filippinske menneskerettighedskommissær indeholder bestemmelser om formodninger om skyld for personer, der er anklaget for at være narkotikahandlere, finansiere, beskytte og/eller at være involveret i ulovlige stoffer, og også er et forsøg på at genindføre dødsstraf;
- O. der henviser til, at vedtagelsen af loven om beskyttelse af menneskerettighedsforkæmpere, som blev vedtaget af Repræsentanternes Hus, endnu ikke er vedtaget i Senatet;
- P. der henviser til, at ifølge landeprofilen for ligestilling mellem kønnene, der er udarbejdet af EU's delegation i Filippinerne, kodificeres og styrkes de patriarkalske normer inden for politik, kultur og samfund også i filippinske love og politikker, hvilket muliggøres af permanent mandsdominerede lovgivende forsamlinger og politiske organer; der henviser til, at gældende love såsom den reviderede straffelov og familieloven stadig indeholder bestemmelser, der diskriminerer kvinder;
- Q. der henviser til, at modtageren af Nobels fredspris Maria Ressa, journalist og medstifter af nyhedswebstedet Rappler, blev arresteret i 2019 for cyberinjurier og dømt den 15. juni 2020; der henviser til, at journalisterne Orlando Dinoy og Reynante Cortes i 2021 blev dræbt af uidentificerede bevæbnede mænd;
- R. der henviser til, at senator Leila De Lima stadig sidder fængslet efter fem år uden rettergang og efter opdigtede anklager; der henviser til, at senator De Lima blev tilbageholdt af diskriminerende grunde, da hun blev et mål på grund af sine politiske holdninger samt for sin status som menneskerettighedsforkæmper og som kvinde, og at hun i disse år med varetægtsfængsling er blevet frataget sine valgrettigheder og muligheden for at følge senatmøder på afstand; der henviser til, at senator De Lima, som har meddelt, at hun igen agter at stille op for Senatet, ikke vil have de samme rettigheder og muligheder for at føre sin valgkampagne som andre kandidater;
- S. der henviser til, at Filippinerne er et begunstiget land under den generelle toldpræferenceordning plus (GSP +); der henviser til, at dette betyder, at Filippinerne effektivt skal gennemføre 27 internationale konventioner om menneskerettigheder, arbejdstagerrettigheder, miljøbeskyttelse og god regeringsførelse; der henviser til, at 26 % af Filippinernes samlede eksport til EU (1,6 mia. EUR) i 2020 nød godt af præferencebehandling i henhold til denne ordning;
1. fordømmer kraftigt de tusindvis af udenretslige drab og andre alvorlige krænkelse af menneskerettighederne i forbindelse med den såkaldte »krig mod narkotika«; opfordrer til en robust reaktion fra EU;
  2. gentager sin opfordring til Philippinernes regering om omgående at standse al vold og alle menneskerettighedskrænkelser rettet mod personer, der mistænkes for narkotikarelaterede lovovertrædelser, herunder ulovlige drab, vilkårlige anholdelser, tortur og andre overgreb, og til at opløse private og statsstøttede paramilitære grupper, som er involveret i »krigen mod narkotika«;
  3. fordømmer alle former for trusler, chikane, intimidering og vold mod personer, der søger at afdække påstande om udenretslige drab og andre menneskerettighedskrænkelser i landet; fordømmer embedsmænds praksis med at »rødstemple« aktivister, journalister og kritikere og derved potentielt udsætte dem for fare, og opfordrer i den forbindelse til at afskaffe National Task Force to End Local Communist Armed Conflict (NTF-ELCAC) (den nationale taskforce til eliminering af lokal kommunistisk væbnet konflikt), hvis opgave er at udføre rødstempling;
  4. opfordrer myndighederne til at ophøre med rødstemplingen af organisationer og enkeltpersoner, herunder menneskerettigheds- og miljøforkæmpere, fagforeningsaktivister og personer, der arbejder for kirker og humanitære organisationer; anmoder regeringen om at løslade alle menneskerettighedsforkæmpere, dissidenter og journalister, som uretmæssigt er blevet tilbageholdt, og om straks at frafalde alle politisk motiverede anklager mod dem;
  5. opfordrer myndighederne til at respektere retten til ytringsfrihed og til at sikre, at journalister kan udføre deres arbejde uden frygt; opfordrer til at standse forfølgelsen af Maria Ressa, Frenchie Mae Cumpio og alle andre uafhængige journalister;
  6. gentager sin opfordring til Philippinernes myndigheder om at standse den politiske chikane af senator Leila De Lima, om at give ordre om omgående og betingelsesløs løsladelse af hende, og om retfærdig retsforfølgelse af de personer, der bærer ansvaret for den vilkårlige tilbageholdelse af hende og for andre menneskerettighedskrænkelser, som er blevet begået mod hende, såsom kønsbestemte angreb og krænkelse af hendes ret til en fair rettergang; opfordrer EU til fortsat at følge sagen mod senator De Lima nøje;

Torsdag den 17. februar 2022

7. fordømmer på det kraftigste præsident Dutertes nedsættende, sexistiske og kvindefjendske udtalelser om kvinder og personer, der identificerer sig som tilhørende LGBTQ+-samfundet, og opfordrer ham indtrængende til at afholde sig fra at opildne til vold mod dem;
8. opfordrer de filippinske myndigheder til straks at foretage upartiske, gennemsigtige, uafhængige og meningsfulde efterforskninger af alle udenretslige drab, herunder sagerne om Jory Porquia, Randall »Randy« Echanis og Zara Alvarez, af Elena Tijamos tvungne forsvinding og død og af påståede krænkelse af internationale menneskerettigheder og den humanitære folkeret med henblik på retsforfølgelse af gerningsmændene; opfordrer de filippinske myndigheder til at sørge for efterforskning af og retsforfølgelse af alle højtstående politifolk og politikere, når der er en rimelig begrundet mistanke om, at de har direkte ansvar og/eller kommando eller overordnet ansvar for forbrydelser i henhold til folkeretten og andre alvorlige krænkelse og overtrædelser af menneskerettighederne;
9. kræver, at de filippinske myndigheder straks konsulterer fagforeningerne vedrørende en tidsbunden køreplan for gennemførelse af ILO's rapport om virtuel udveksling i Filippinerne og går med til en højtstående ILO-trepartsmission til Filippinerne forud for ILO's konference i 2022 med henblik på overvågning af gennemførelsen af ILO's konklusioner fra 2019;
10. understreger, at de enkeltpersoner, der er ansvarlige for krænkelse af national ret og international menneskerettighedslovgivning, skal holdes ansvarlige uanset rang eller position ved retfærdige retssager ved civile domstole;
11. gentager sin modstand mod dødsstraf og minder om, at straffelovgivning altid skal baseres på princippet om uskyldsformodning;
12. opfordrer Filippinerne til at ændre eller ophæve lovgivning, som fortsætter med at forskelsbehandle kvinder, og til at fremme og beskytte kvinders rettigheder;
13. understreger, at Den Internationale Straffedomstols forundersøgelseskammer I imødekom anklagerens anmodning om at indlede en efterforskning af forbrydelser inden for domstolens jurisdiktion, som angiveligt er blevet begået på Filippinerne territorium mellem den 1. november 2011 og den 16. marts 2019 under »krig mod narkotika«-kampagnen;
14. beklager dybt, at den filippinske regering har besluttet at trække sig ud af Romstatutten; opfordrer regeringen til at omgøre sin beslutning; tilskynder Den Internationale Straffedomstol til at fortsætte sin undersøgelse af påstande om forbrydelser mod menneskeheden i forbindelse med drabene begået under »krigen mod narkotika«; opfordrer den filippinske regering til at samarbejde fuldt ud med anklagemyndigheden ved Den Internationale Straffedomstol under dennes indledende undersøgelse af situationen i Filippinerne og til snarest at forbedre og tilvejebringe bedre finansiering af nationale redskaber, der garanterer vidners og mægleres sikkerhed;
15. opfordrer regeringen til at ændre antiterrorloven og gennemførelsesbestemmelserne og bekendtgørelserne hertil for at bringe dem i overensstemmelse med internationale standarder for terrorbekæmpelse;
16. er af den overbevisning, at uden offentlig og gennemsigtig fremlæggelse af alle resultater og aktiv inddragelse af uafhængige menneskerettigheds- og civilsamfundsorganisationer vil muligheden for FN's fælles program for fremme og beskyttelse af menneskerettighederne i Filippinerne for at overvåge menneskerettighedssituationen i landet blive undermineret og muligvis ikke resultere i de nødvendige hjælpeforanstaltninger;
17. opfordrer indtrængende Filippinerne til fuldstændig gennemførelse af loven om oprindelige folks rettigheder og til at leve op til sine forpligtelser i henhold til folkeretten til at beskytte oprindelige folks menneskerettigheder, herunder under væbnede konflikter; er forfærdet over praksissen med menneskehandel, militær rekruttering og paramilitære grupper inddragelse af børn i konflikter i landet og opfordrer indtrængende alle involverede parter til at standse denne praksis;
18. frygter, at politiske rettigheder on- og offline vil blive krænket og indskrænket yderligere under den kommende valg- og valgkamperperiode; opfordrer alle kandidater til at afstå fra at anvende desinformationskampagner og troldehære og forpligte sig til en fair og faktabaseret valgkampagne for at undgå yderligere opsplnitning i det filippinske samfund og filippinsk politik; opfordrer de filippinske myndigheder til at arbejde tæt sammen med sociale medievirksomheder for at forhindre manipulation, spamming og alle andre forsøg på at afspore den offentlige debat;

Torsdag den 17. februar 2022

19. opfordrer de filippinske myndigheder til at skærpe deres bestræbelser på at sikre fair og frie valg og et ikke-giftigt on- og offline valgkampklima; beklager i den forbindelse, at de filippinske myndigheder ikke har opfordret EU til at gennemføre en valgobservationsmission; opfordrer den filippinske regering til at sørge for en sikker, fri og retfærdig valgkampagne og at træffe foranstaltninger til at sikre adgang for alle til valgressourcer; opfordrer EU-delegationen og EU-medlemsstaternes repræsentationer til at støtte udsendelsen af en international valgmission og til at give deres fulde støtte til uafhængige lokale valgobservatører, regelmæssigt at mødes med dem og nøje følge op på alle hændelser, som der bliver indberettet om, herunder ved at tage disse bekymringer direkte op med de filippinske myndigheder;
20. beklager den forværrede menneskerettighedssituation i Filippinerne under præsident Duterte og håber at se frie og retfærdige valg, som fører til en ny demokratisk regering, der overholder menneskerettighederne, efterforsker og retsforfølger tidligere begåede menneskerettighedskrænkelser og atter tilslutter sig Romstatutten;
21. opfordrer Kommissionen til at fastsætte klare, offentlige og tidsbundne benchmarks for Filippinerne opfyldelse af dets menneskerettighedsforpligtelser under GSP+-ordningen og gentager på det kraftigste sin opfordring til Kommissionen om straks at igangsætte proceduren, der kan føre til midlertidig fratagelse af GSP+-præferencestatus, hvis en væsentlig forbedring og vilje til samarbejde fra de filippinske myndigheders side udebliver;
22. gentager sin opfordring til næstformanden for Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigs- anliggender og sikkerhedspolitik til nøje at overvåge situationen i Filippinerne og til regelmæssigt at aflægge rapport til Europa-Parlamentet;
23. opfordrer medlemsstaterne til at afstå fra enhver eksport af våben, overvågningsteknologi og andet udstyr, der kan bruges af de filippinske myndigheder til intern undertrykkelse;
24. opfordrer EU-delegationen og EU-medlemsstaternes repræsentation i landet til at prioritere støtte til civilsamfundet og til at anvende alle tilgængelige redskaber til at øge deres støtte til menneskerettigheds- og miljøforkæmpers arbejde;
25. pålægger sin formand at sende denne beslutning til næstformanden for Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigs- anliggender og sikkerhedspolitik, medlemsstaternes regeringer, præsidenten, regeringen og parlamentet i Filippinerne, regeringerne i medlemsstaterne i Sammenslutningen af Sydøstasiatiske Nationer (ASEAN), FN's højkommissær for menneskerettigheder, De Forenede Nationers generalsekretær og generalsekretæren for Sammen- slutningen af Sydøstasiatiske Nationer.
-

Torsdag den 17. februar 2022

P9_TA(2022)0050

Dødsstraf i Iran

Europa-Parlamentets beslutning af 17. februar 2022 om dødsstraf i Iran (2022/2541(RSP))

(2022/C 342/21)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til sine tidligere beslutninger om Iran,
  - der henviser til EU's retningslinjer vedrørende dødsstraf,
  - der henviser til Den Europæiske Unions retningslinjer om beskyttelse af menneskerettighedsforkæmpere,
  - der henviser til den globale EU-ordning for menneskerettighedssanktioner (EU's Magnitskij-lov),
  - der henviser til erklæringen af 30. januar 2022 fra EU-Udenrigstjenestens talsmand om domfældelsen af Narges Mohammadi,
  - der henviser til FN's grundprincipper for beskyttelse af alle personer under enhver form for tilbageholdelse eller fængsling fra 1988,
  - der henviser til erklæringerne af 18. marts 2021 fra FN's Højkommissariat for Menneskerettigheder med anmodning om øjeblikkelig løsladelse af dr. Ahmadreza Djalali og af 25. november 2020, hvori Iran opfordres til at standse henrettelsen,
  - der henviser til udtalelse fra FN's Menneskerettighedsråds arbejdsgruppe om vilkårlig tilbageholdelse, der blev vedtaget på dets møde den 20.-24. november 2017 om Ahmadreza Djalali (Den Islamiske Republik Iran),
  - der henviser til den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder fra 1966,
  - der henviser til verdenserklæringen om menneskerettigheder fra 1948,
  - der henviser til konventionen om barnets rettigheder fra 1989,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 144, stk. 5, og artikel 132, stk. 4,
- A. der henviser til, at afskaffelse af dødsstraffen i hele verden er et af hovedmålene i EU's menneskerettighedspolitik;
- B. der henviser til, at der ifølge FN mellem den 1. januar og den 1. december 2021 blev henrettet mindst 275 mennesker i Iran, herunder mindst to mindreårige lovovertrædere og ti kvinder; der henviser til, at Iran har verdens højeste antal henrettelser pr. indbygger; der henviser til, at de iranske myndigheder har afsagt dødsdomme i forbindelse med anklager, der relaterer til demonstrationer, og har gennemført henrettelser af personer anklaget for omfattende protester, men ikke har foretaget nogen gennemsigtig efterforskning af de alvorlige beskyldninger om sikkerhedspersonalets overdrevne og dødbringende magtanvendelse mod demonstranter; der henviser til, at fanger i Iran ofte udsættes for tortur, hvilket giver anledning til bekymring om, hvorvidt fanger idømmes dødsstraf på grundlag af falske tilståelser for forbrydelser, som de ikke har begået;
- C. der henviser til, at Iran idømmer og gennemfører dødsstraf mod mindreårige i strid med dets forpligtelser i henhold til FN's konvention om barnets rettigheder; der henviser til, at der i perioden mellem 2009 og september 2020 blev rapporteret om mindst 67 henrettelser af unge lovovertrædere; der henviser til, at der i januar 2022 sad 85 unge lovovertrædere på dødsgangen i Iran;
- D. der henviser til, at dødsstraf anvendes i en uforholdsmæssig grad over for etniske og religiøse mindretal, navnlig de baluchiske, kurdiske, arabiske og bahaiske samfund; der henviser til, at straffeloven kriminaliserer homoseksualitet, og at dødsstraffen anvendes til at ramme LGBTIQ-personer; der henviser til, at kvinder er genstand for dødsstraf som følge af den diskriminerende karakter af flere love, der direkte berører dem;

Torsdag den 17. februar 2022

- E. der henviser til, at Iran ifølge Journalister uden Grænser efter henrettelsen af Rouhollah Zam den 12. december 2020 har henrettet flere journalister end noget andet land; der henviser til, at Iran stadig er et af verdens mest undertrykkende lande for journalister, og at chikanen af journalister og medieforetagender er utrættelig;
- F. der henviser til, at den svensk-iranske statsborger dr. Ahmadreza Djalali, en akademiker ved Vrije Universiteit Brussel og University of Eastern Piedmont, blev dømt til døden på grundlag af falske anklager om spionage i oktober 2017 efter en groft uretfærdig retssag baseret på en tilståelse frembragt under tortur; der henviser til, at han i perioder holdes isolationsfængslet i Evinfængslet;
- G. der henviser, at der er blevet rapporteret om talrige tilfælde af umenneskelige og nedværdigende forhold i fængslerne, navnlig i Evinfængslet, samt om manglende adgang til passende lægebehandling under tilbageholdelser, hvilket er i strid med FN's minimumsstandardregler for behandling af fanger;
- H. der henviser til, at andre EU-borgere tilbageholdes vilkårligt i Iran; der henviser til, at Iran ikke anerkender dobbelt statsborgerskab og dermed begrænser den adgang, som udenlandske ambassader har til deres statsborgere med dobbelt statsborgerskab, som tilbageholdes i landet;
- I. der henviser til, at Mohammad Javad, en mesterbokser, blev dømt til døden i januar 2022 efter at være blevet anklaget for at »så korrupsion på jorden«; der henviser til, at Navid Afkari, en bryder, som erklærede, at han var blevet tortureret til at komme med en falsk tilståelse, blev henrettet i 2020; der henviser til, at deres domme er direkte knyttet til deres fredelige udøvelse af deres ret til ytrings- og forsamlingsfrihed;
- J. der henviser til, at domfældelserne af Mohammad Javad og Navid Afkari er et led i en intensiveret undertrykkelse af idrætsudøvere i Iran;
- K. der henviser til, at Narges Mohammadi, en Per Anger-prismodtager, som stod i spidsen for kampagnen for afskaffelse af dødsstraffen i Iran, for nylig blev idømt yderligere otte års fængsel og 70 piskeslag;
- L. der henviser til, at Nasrin Sotoudeh, en navnkundig menneskerettighedsadvokat, der bl.a. har slået til lyd for en gradvis afskaffelse af dødsstraffen og har arbejdet intensivt med unge fanger, der er blevet dømt til døden for forbrydelser, som de begik, da de var under 18 år, blev idømt 33 år og seks måneder i fængsel i marts 2019; der henviser til, at Nasrin Sotoudeh blev tildelt Sakharovprisen for tankefrihed 2012 af Europa-Parlamentet som anerkendelse af hendes fremragende arbejde med at forsvare menneskerettighederne;
- M. der henviser til, at de omfattende tvungne forsvindinger og summariske henrettelser af politiske systemkritikere, som fandt sted i 1988, til dato ikke har været genstand for nogen efterforskning, og at ingen er blevet stillet til ansvar herfor;
- N. der henviser til, at EU siden 2011 har iværksat restriktive foranstaltninger mod Iran som en reaktion på krænkelser af menneskerettighederne, herunder indefrysning af aktiver og visumforbud for personer og enheder, der er ansvarlige for alvorlige menneskerettighedskrænkelser, og et forbud mod eksport til Iran af udstyr, der kan anvendes til intern undertrykkelse eller til overvågning af telekommunikation; der henviser til, at disse foranstaltninger regelmæssigt ajourføres og er blevet forlænget til den 13. april 2022;
- O. der henviser til, at der siden Ebrahim Raisis tiltrædelse som præsident i august 2021 har været en markant stigning i antallet af henrettelser, herunder af kvinder;
- P. der henviser til, at 400-500 kvinder ifølge rapporter hvert år brutalt myrdes i Iran i såkaldte »æresdrab«; der henviser til, at »æresdrab« i henhold til den iranske straffelov under visse omstændigheder er straffri; der henviser til, at retfærdigheden ofte ikke sker fyldest, når kvinder og mænd udsættes for »æresforbrydelser«; der henviser til, at Mona Heydari den 5. februar 2022 blev halshugget af sin mand, som derefter drog gennem gaderne med hendes afhuggede hoved i den sydvestlige by Ahvaz; der henviser til, at den 13-årige Romina Ashrafi i maj 2020 blev halshugget af sin egen far med en krumkniv, mens hun sov;

Torsdag den 17. februar 2022

Q. der henviser til, at USA's udenrigsministerium har påpeget, at Iran i de seneste år fortsat har været verdens største statssponsor af terrorisme og yder politisk, finansiel, operationel og logistisk støtte til en række grupper, der er opført på både EU's terrorliste og USA's liste over udenlandske terrororganisationer;

1. gentager sin stærke modstand mod dødsstraf under alle omstændigheder; opfordrer Irans regering til at indføre et øjeblikkeligt moratorium for anvendelsen af dødsstraf som et skridt i retning af at afskaffe denne, og til at omstøde alle dødsdomme;

2. opfordrer Den Islamiske Republik Irans myndigheder til hurtigst muligt at ændre artikel 91 i Irans islamiske straffelov med henblik på udtrykkeligt at forbyde anvendelsen af dødsstraf for forbrydelser begået af personer under 18 år under alle omstændigheder og uden at dømmere indrømmes nogen form for skønsbeføjelse til at idømme dødsstraf eller livsvarigt fængsel uden mulighed for løsladelse;

3. udtrykker sin dybeste medfølelse med alle uskyldige ofres familier, venner og kolleger;

4. understreger behovet for at sikre et sikkert og gunstigt miljø, hvor det er muligt at forsvare og fremme menneskerettighederne uden frygt for repressalier, afstraffelse eller intimidering; støtter kraftigt det iranske folks ambitioner om at leve i et frit, stabilt, inkluderende og demokratisk land, der respekterer de nationale og internationale forpligtelser vedrørende menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder;

5. opfordrer indtrængende de iranske myndigheder til straks at frafalde alle anklager mod dr. Ahmadreza Djalali og til at løslade og kompensere ham og ophøre med at true hans familie i Iran og Sverige;

6. gentager sin opfordring til næstformanden for Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigs-anliggender og sikkerhedspolitik og EU's medlemsstater om at gøre deres yderste for at forhindre henrettelsen af dr. Ahmadreza Djalali;

7. opfordrer indtrængende de iranske myndigheder til ufortøvet at samarbejde med medlemsstaternes ambassader i Teheran om at udarbejde en omfattende liste over personer med dobbelt statsborgerskab (EU/Iran), der i øjeblikket tilbageholdes i iranske fængsler;

8. opfordrer alle medlemsstaterne til i fællesskab at fremsætte offentlige erklæringer og iværksætte diplomatiske initiativer for at overvåge uretfærdige retssager og besøge fængsler, hvor menneskerettighedsforkæmpere og andre samvittighedsfanger tilbageholdes, herunder EU-borgere i Iran, i overensstemmelse med EU's retningslinjer vedrørende menneskerettighedsforkæmpere; opfordrer til, at alle anklager mod alle vilkårligt tilbageholdte EU-borgere omgående frafaldes;

9. opfordrer de iranske myndigheder til at løslade alle politiske fanger, herunder menneskerettighedsforkæmpere, især den navnkundige menneskerettighedsforkæmper Narges Mohammadi, den politiske journalist Mehdi Mahmoudian, som for nylig blev idømt yderligere syv måneders fængsel for sit arbejde mod afskaffelse af dødsstraffen samt Sakharovpris-modtageren Nasrin Sotoudeh;

10. beklager anvendelsen af systematisk tortur i de iranske fængsler og opfordrer til, at alle former for tortur og mishandling af alle tilbageholdte øjeblikkeligt bringes til ophør; fordømmer praksis med at nægte fanger adgang til telefonopkald og familiebesøg; udtrykker alvorlig bekymring over de tilbageholdte personers manglende mulighed for at få adgang til advokatbistand under afhøringer;

11. fordømmer på det stærkeste den stadig forværrede menneskerettighedssituation i Iran, navnlig for personer, som tilhører etniske og religiøse mindretal som følge af systematisk politisk, økonomisk, social og kulturel forskelsbehandling; beklager den alarmerende optrapning af anvendelsen af dødsstraf mod demonstranter, systemkritikere, menneskerettighedsforkæmpere og medlemmer af mindretalsgrupper;

12. opfordrer de iranske myndigheder til at tage hånd om alle former for forskelsbehandling af personer, der tilhører etniske og religiøse mindretal, herunder de baluchiske, kurdiske, arabiske, bahaiske og kristne samfund samt LGBTIQ-personer, og til øjeblikkeligt og betingelsesløst at løslade alle, der er fængslet for at udøve deres ret til religions- og trosfrihed eller deres seksuelle orientering;

13. fordømmer på det stærkeste anvendelsen af dødsstraf over for forhold mellem personer af samme køn, som fortsat er ulovligt i Iran;

Torsdag den 17. februar 2022

14. opfordrer de iranske myndigheder til omgående at ophæve loven om »unge mennesker og beskyttelse af familien« og til at sikre adgang til offentlige seksuelle og reproduktive sundhedstjenester, herunder sikre, lovlige og gratis aborttjenester af høj kvalitet under alle omstændigheder; minder om, at det at nægte kvinder abort udgør en form for kønsbaseret vold og kan udgøre tortur eller grusom, umenneskelig og nedværdigende behandling; fordømmer på det kraftigste de iranske myndigheders trusler om at idømme dødsstraf for abort og opfordrer de iranske myndigheder til straks at ophæve navnlig denne bestemmelse; opfordrer EU og medlemsstaterne til at samarbejde med FN om nøje at overvåge den nye lov om »unge mennesker og beskyttelse af familien«, dens indvirkning på mødredødelighed og enhver udvikling vedrørende anvendelsen af dødsstraf for abort;
15. fremhæver, at iranske borgere gennem borgerledelede initiativer konsekvent opfordrer til at afskaffe dødsstraffen og til at sætte en stopper for anvendelsen af dødsstraf mod menneskerettighedsforkæmpere og for den uforholdsmæssige anvendelse mod mindretal; støtter det iranske civilsamfund og dets fredelige bestræbelser på at forfølge menneskerettighederne;
16. opfordrer Iran til at tillade besøg af og samarbejde fuldt ud med alle FN's Menneskerettighedsråds særlige procedurer, herunder FN's særlige rapportør om menneskerettighedssituationen i Den Islamiske Republik Iran;
17. opfordrer indtrængende EU til at rejse spørgsmålet om menneskerettighedskrænkelser i sine bilaterale forbindelser med Iran; opfordrer næstformanden for Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik til at sikre, at Tjenesten for EU's Optræden Udadtil fortsætter med at rejse menneskerettighedsspørgsmål inden for rammerne af dialogen på højt plan mellem EU og Iran; bekræfter endnu engang, at overholdelsen af menneskerettighederne er et centralt element for så vidt angår udviklingen af forbindelserne mellem EU og Iran;
18. glæder sig over Rådets vedtagelse af EU's globale ordning for menneskerettighedssanktioner (EU's Magnitskij-lov) som et vigtigt instrument for EU til at sanktionere krænkelser af menneskerettighederne; opfordrer til, at der træffes målrettede foranstaltninger, enten ved hjælp af EU's nuværende ordning for menneskerettighedssanktioner mod Iran eller EU's globale ordning for menneskerettighedssanktioner (EU's Magnitskij-lov), mod iranske embedsmænd, der har begået alvorlige krænkelser af menneskerettighederne, herunder henrettelser og vilkårlige tilbageholdelser af personer med dobbelt statsborgerskab og udenlandske statsborgere i Iran, herunder dommere, der har dømt journalister, menneskerettighedsforkæmpere, politiske systemkritikere og aktivister til døden;
19. mener, at yderligere målrettede sanktioner vil være nødvendige, hvis de iranske myndigheder ikke løslader dr. Ahmadreza Djalali, således som EU og dets medlemsstater anmoder om;
20. understreger det iranske regimes destabiliserende rolle i regionen som helhed og fordømmer, at det iranske regime er ansvarligt for mange civile dødsfald i Syrien, Yemen og Irak;
21. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, næstformanden for Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, FN's generalsekretær, den øverste leder af den Islamiske Republik Iran, præsidenten for Den Islamiske Republik Iran og medlemmerne af det iranske Majlis.

Torsdag den 17. februar 2022

P9_TA(2022)0051

Politisk krise i Burkina Faso

Europa-Parlamentets beslutning af 17. februar 2022 om den politiske krise i Burkina Faso (2022/2542(RSP))

(2022/C 342/22)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til sine tidligere beslutninger, navnlig af 19. december 2019 om krænkelse af menneskerettigheder, herunder religionsfrihed, i Burkina Faso ⁽¹⁾ og af 16. september 2020 om sikkerhedssamarbejde mellem EU og Afrika i Sahelregionen, i Vestafrika og på Afrikas Horn ⁽²⁾,
- der henviser til erklæring fra Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik på EU's vegne af den 26. januar 2022 om den seneste udvikling i Burkina Faso,
- der henviser til erklæring fra FN's generalsekretærs talsmand af 24. januar 2022 om Burkina Faso,
- der henviser til FN's Sikkerhedsråds erklæring af 9. februar 2022 om situationen i Burkina Faso,
- der henviser til sluterklæringen af 28. januar 2022 fra det ekstraordinære møde for stats- og regeringschefer i Det Økonomiske Fællesskab af Vestafrikanske Stater (ECOWAS) om den politiske situation i Burkina Faso,
- der henviser til ECOWAS-protokollen om demokrati og god regeringsførelse,
- der henviser til sluterklæringen vedtaget på freds- og sikkerhedsrådet under den Afrikanske Union (AU) på dens 1062. møde den 31. januar 2022 om situationen i Burkina Faso,
- der henviser til den fælles meddelelse fra Kommissionen og Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik af 9. marts 2020 med titlen »Frem mod en omfattende strategi for samarbejdet med Afrika« (JOIN(2020)0004),
- der henviser til beslutning af 11. marts 2021 fra Den Blandede Parlamentariske Forsamling ACS-EU om demokrati og respekt for forfatninger i EU- og AVS-landene,
- der henviser til den fælles erklæring af 28. april 2020 fra medlemmerne af Det Europæiske Råd og medlemsstaterne i sammenslutningen G5-Sahel,
- der henviser til FN's verdensmål for bæredygtig udvikling (verdensmålene), navnlig mål 16 om at støtte retfærdige, fredelige og inkluderende samfund med henblik på bæredygtig udvikling,
- der henviser til verdenserklæringen om menneskerettigheder,
- der henviser til Republikken Burkina Fasos forfatning,
- der henviser til Cotonouaftalen,
- der henviser til det afrikanske charter om demokrati, valg og regeringsførelse,
- der henviser til Den Afrikanske Unions konvention om beskyttelse af og bistand til internt fordrevne i Afrika,

⁽¹⁾ EUT C 255 af 29.6.2021, s. 45.

⁽²⁾ EUT C 385 af 22.9.2021, s. 24.

Torsdag den 17. februar 2022

- der henviser til den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder fra 1966,
  - der henviser til FN's konvention fra 1979 om afskaffelse af alle former for diskrimination mod kvinder,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 144, stk. 5, og artikel 132, stk. 4,
- A. der henviser til, at Burkina Fasos militær, under kommando af oberstløjtnant Paul-Henri Sandaogo Damiba og den selvudråbte »Patriotiske Bevægelse for Sikkerhed og Genoprettelse« (MPSR) den 24. januar 2022 afsatte den valgte regering under præsident Roch Marc Christian Kaboré ved et kup; der henviser til, den burkinske forfatningsdomstol senere erklærede oberstløjtnant Damiba landets statsoverhoved i praktisk henseende;
- B. der henviser til, at præsident Kaboré kort før valget blev valgt til sin anden embedsperiode ved valget i 2020; der henviser til, at han er blevet tvunget til at fremsætte sine sidste ord som præsident og træde tilbage; der henviser til, at han siden kuppet har været tilbageholdt af de væbnede styrker og har begrænset kontakt med omverdenen; der henviser til, at Folkebevægelsen for Fremskridt (MPP), præsident Kaborés parti, den 26. januar 2022 gav forsikringer om, at Kaboré var under husarrest i præsidentboligen og havde adgang til lægehjælp;
- C. der henviser til, at militærjuntaen efter sin magtovertagelse erklærede forfatningen for suspenderet og opløste regeringen og nationalforsamlingen; der henviser til, at forfatningen atter blev erklæret for i kraft den 31. januar 2022; der henviser til, at oberstløjtnant Damiba i en tv-transmission erklærede, at Burkina Faso ville stå ved sine internationale forpligtelser;
- D. der henviser til, at militærets magtovertagelse blev mødt med stor varsomhed og relativ imødekommenhed af det burkinske civilsamfund;
- E. der henviser til, at AU, ECOWAS og det faste råd under Den Internationale Organisation af Frankofone Lande suspenderede Burkina Faso som følge af militærkuppet; der henviser til, at ECOWAS og FN har sendt en tværministeriel delegation til landet med anmodning om en kort overgangsperiode og om løsladelse af præsident Kaboré; der henviser til, at ECOWAS den 3. februar 2022 besluttede ikke at indføre nye sanktioner mod Burkina Faso, men anmodede landets nye myndigheder om at fremlægge en »rimelig tidsplan for en tilbagevenden til den forfatningsmæssige retsorden«;
- F. der henviser til, at der den 8. februar 2022 blev nedsat et teknisk udvalg bestående af personer uden militær tilknytning til at fastlægge rammerne for overgangen; der henviser til, at udvalget har to uger til at fremlægge et udkast til overgangsordning; der henviser til, det tekniske udvalgs rolle skal tage udgangspunkt i genoprettelse af den territoriale integritet, konsolidering af fred gennem gradvis tilbagevendelse af internt fordrevne personer, god regeringsførelse og en genindførelse af den forfatningsmæssige retsorden;
- G. der henviser til, at MPRS har påstået, at kuppet var en reaktion på den forværrede sikkerhedssituation i landet; der henviser til, at den burkinske regering påbegyndte en proces til reform af sikkerhedsapparatet i 2017 med oprettelse af et nationalt råd for forsvar og sikkerhed med det formål at modernisere sikkerhedsapparatet og bekæmpe korruptionen inden for samme; der henviser til, at utilfredshed og kritik fra civile, oppositionen og militæret har været voksende som følge af, at præsident Kaboré ikke har formået at slå ned på korruptionen eller implementere virkningsfulde løsninger på de enorme problemer vedrørende sikkerheden og de sociale og økonomiske forhold i landet, som er forårsaget af de omsigribende voldsangreb fra terrorgruppers side;
- H. der henviser til, at sikkerhedssituationen i Sahel er en direkte konsekvens af destabiliseringen af regionen og spredningen af våben efter interventionen i Libyen i 2011;
- I. der henviser til, at statsbudgettet til forsvar og sikkerhed mellem 2016 og 2021 steg fra 240 mio. EUR til 650 mio. EUR, en stigning på mere end 170 %; der henviser til, at disse udgifter ikke har formået at forbedre soldaternes kår eller operationelle formåen, til dels på grund af omfattende dårlig økonomisk forvaltning;

Torsdag den 17. februar 2022

- J. der henviser til, at tusindvis af mennesker i de seneste seks år har mistet livet i angreb udført af djihadister og oprørere; der henviser til, at over 1 000 skoler på to år er blevet lukket, og at mange mennesker er flygtet fra deres hjem for at undslippe volden; der henviser til, at 174 mennesker i juni 2021 blev dræbt i landsbyerne Solhan og Tadaryat, i hvad der var det blodigste angreb siden 2015; der henviser til, at et djihad-angreb på et gendarmeri i Inata i det nordlige Burkina Faso den 4. november 2021 dræbte 53 af garnisonens 120 soldater, der ventede på forsyninger og støtte, herunder fødevarerationer; der henviser til, at Human Rights Watch har rapporteret, at sikkerhedsstyrker og regeringstro militser har begået summariske henrettelser af mistænkte, og at stort set ingen af disse overgreb er blevet efterforsket ligesom ingen er blevet retsforfulgt;
- K. der henviser til, at den stigende usikkerhed i november 2021 førte til massive protestdemonstrationer; der henviser til, at regeringen afbrød adgangen til internettet, hvad der forstærkede utilfredsheden i befolkningen og blev kritiseret af menneskerettighedsorganisationer og borgerbevægelser i landet;
- L. der henviser til, at det den 22. januar 2022, da borgere demonstrerede mod den forværrede sikkerhedssituation i landet, kom til voldelige sammenstød med demonstranter i Burkina Fasos to største byer, Ouagadougou og Bobo-Dioulasso; der henviser til, at militærets magtovertagelse kom to dage efter, at kamppoliti stødte sammen med regeringskritiske demonstranter i hovedstaden Ouagadougou;
- M. der henviser til, at den eskalerende vold har resulteret i, at Burkina Faso er blevet skueplads for en af verdens hurtigst voksende kriser, hvad angår fordrivelse og beskyttelse, med mindst 1,6 millioner fordrevne; der henviser til, at mere end 19 000 burkinere er flygtet til Elfenbenskysten, Mali, Niger og Benin; der henviser til, at antallet af internt fordrevne steg til over 1,5 millioner sidste år, en stigning på 50 %; der henviser til, at Sahelregionen står over for en hidtil uset udvandring fra landdistrikterne, eftersom de fordrevne indvandrer til byområder, hvor de står over for nye risici; der henviser til, at blandt de internt fordrevne er særligt kvinder og unge i farezonen, bl.a. for at blive ofre for seksuel og arbejdsmæssig udnyttelse, kønsbaseret vold, tvangsrekruttering og menneskehandel; der henviser til, at burkinske kvinder, som kun har halvt så megen chance for at komme i uddannelse som mænd, er hårdest ramt af ekstrem fattigdom;
- N. der henviser til, at klimakrisen har en åbenbar og dybt skadelig indvirkning på Sahel-regionen i form af tørke, misvækst, fordrivelse, konflikt om landarealer og ressourcer, fødevarerussikkerhed og fattigdom; der henviser til, at manglende adgang til uddannelse, beskæftigelsesmuligheder og indkomst fører til rekruttering til ekstremistiske organisationer og djihadistiske bevægelser, hvilket dermed yderligere nærer den regionale ustabilitet;
- O. der henviser til, at det nylige kupforsøg og navnlig den forværrede situation i Mali har haft indvirkning på situationen i Burkina Faso; der henviser til, at det seneste statskup også er Vestafrikas fjerde kup på mindre end to år; der henviser til, at det stigende antal kup afspejler et større sammenbrud i Vestafrikas politiske systemer;
- P. der henviser til, at G5-Sahel, et fælles forsvarssamarbejde mellem Burkina Faso, Tchad, Mali, Mauretanien og Niger, der navnlig støttes af EU og AU, koordinerer indsatsen inden for regional udvikling og sikkerhed for at bekæmpe terrorisme og skabe stabilitet i regionen, men ikke har været i stand til at overbevise regionens befolkninger om sin effektivitet;
- Q. der henviser til, at en gruppe russiske lejesoldater har henvendt sig til Burkina Fasos kupledere og tilbudt at uddanne landets hær til dens kamp mod djihadister;
1. fordømmer og udtrykker sin bekymring over det kup, som de væbnede styrker har begået mod den demokratisk valgte regering i Burkina Faso; understreger, at det er bydende nødvendigt at vende tilbage til den forfatningsmæssige orden, herunder omgående at vende tilbage til en civil regering;
  2. opfordrer til øjeblikkelig og betingelsesløs løsladelse af præsident Kaboré og alle andre regeringsemedsmænd;

Torsdag den 17. februar 2022

3. glæder sig over meddelelsen om nedsættelse af det tekniske udvalg, der skal skitsere de næste skridt i overgangsprocessen; noterer sig de offentlige erklæringer fra oberstløjtnant Damiba, hvori han gav tilsagn om at vende tilbage til et normalt forfatningsmæssigt liv så hurtigt som muligt og om, at landet fortsat ville overholde internationale forpligtelser; opfordrer den militære ledelse til at opfylde Burkina Fasos internationale forpligtelser, herunder fuld respekt for menneskerettighederne og bekæmpelse af terrororganisationer i tæt partnerskab med det internationale samfund;
4. gentager sin støtte til ECOWAS og AU i deres bestræbelser på at mægle i denne krise; opfordrer det internationale samfund, herunder Tjenesten for EU's Optræden Udadtil (EU-Udenrigstjenesten) og Kommissionen, til fortsat at opretholde en dialog med de burkinske myndigheder for at sikre en rettidig og demokratisk overgang til en civil ledet regering; opfordrer myndighederne i Burkina Faso og det tekniske udvalg til at fastlægge klare tidsfrister og processer med henblik på at gennemføre inklusive og gennemsigtige valg så hurtigt som muligt;
5. understreger, at der er behov for en ægte og ærlig national dialog, der inddrager alle sektorer i civilsamfundet, for at skitsere en klar fremtidsvision for demokratiet i Burkina Faso;
6. opfordrer indtrængende alle parter i Burkina Faso til at værne om pressefriheden for at sikre, at indenlandske og internationale medieorganisationer frit kan udføre deres arbejde, herunder dokumentere situationen for internt fordrevne og sikkerhedsstyrkernes operationer;
7. tilskynder den nationale koordinering for en vellykket omstilling (CNRT) til at overvåge myndighederne og kræve, at de sikrer beskyttelse af menneskerettighedsforkæmpere og civilsamfundsorganisationer under udøvelsen af deres mandat, herunder fordømmer menneskerettighedskrænkelser, politivold og overdreven magtanvendelse; opfordrer EU og dets medlemsstater til at øge deres beskyttelse af og støtte til menneskerettighedsforkæmpere i Burkina Faso og, hvor det er relevant, til at lette udstedelsen af nødvisa og sørge for midlertidig indkvartering i EU's medlemsstater;
8. minder om, at manglende bekæmpelse af straffrihed for tidligere grusomheder begået af sikkerhedstjenester og militser hæmmer fredsbestræbelserne i Burkina Faso; opfordrer myndighederne i Burkina Faso til at beskytte rettighederne for mistænkte, der anholdes i terrorbekæmpelsesoperationer, og til at sikre, at gerningsmændene til menneskerettighedskrænkelser drages til ansvar; bemærker, at en selvudnævnt regering uden et demokratisk mandat undergraver bestræbelserne på at styrke retsstatsprincippet og ansvarligheden;
9. gentager, at beskyttelse af og sikkerhed for civile er en af de vigtigste opgaver for enhver regering, og understreger, at der bør træffes yderligere foranstaltninger i Burkina Faso for at forbedre beskyttelsen af civile;
10. opfordrer indtrængende Kommissionen, EU-Udenrigstjenesten og medlemsstaterne til fortsat at prioritere støtte til reform af retsvæsenet og sikkerhedssektoren i Burkina Faso for at sikre, at der ydes tilstrækkelige ressourcer og teknisk bistand til en gennemgribende reform af sikkerhedssektoren, et gennemsigtigt og konstruktivt samarbejde mellem en civil regering og militæret og fornyede bestræbelser på at tackle korrupsion;
11. opfordrer EU og dets medlemsstater til at øge den finansielle støtte og humanitær bistand for at opfylde de presserende behov hos befolkningen i Burkina Faso, navnlig hos fordrevne personer og flygtninge i nabolandene;
12. opfordrer myndighederne i Burkina Faso til at revidere immunitetsklausulen i statutten for specialstyrkerne, en ny militær enhed, der blev oprettet i maj 2021, hvori det fastslås, at specialstyrker ikke kan forfølges ved domstolene for handlinger, der udføres under deres operationer, og dermed krænker ofres ret til retfærdighed og erstatning;
13. opfordrer EU's medlemsstater til at leve op til deres internationale forpligtelser til at anvende et grundigt kontrol- og sporingssystem i forbindelse med deres eksport af våben til tredjelande som fastsat i våbenhandelstraktaten (ATT) for at undgå misbrug heraf og give næring til krænkelser af menneskerettighederne;
14. udtrykker sin bekymring over demokratiets generelle tilstand i regionen og opfordrer alle aktører, både nationale og internationale, til at overveje, hvilke erfaringer der kan drages af de forskellige kup, og hvordan man bedre kan støtte og fremme demokratiske processer i regionen;

Torsdag den 17. februar 2022

15. er fortsat overbevist om, at Wagner-gruppens deltagelse i Vestafrika er i strid med målet om at skabe fred, sikkerhed og stabilitet i Burkina Faso og sikre beskyttelse af landets befolkning; opfordrer til, at Wagner-gruppens og andre private militære virksomheders aktiviteter i Afrika drøftes grundigt på det kommende topmøde mellem EU og Afrika;
  16. understreger, at terrorisme og ustabilitet i Sahel er en udfordring og undergraver den demokratiske konsolidering og retsstatsprincippet; minder om, at det er afgørende at tackle de underliggende årsager til ekstremisme samt militære bestræbelser på at genoprette regeringskontrollen i hele regionen for at styrke demokratisk valgte regeringers folkelige legitimitet;
  17. udtrykker særlig bekymring over sikkerhedstruslernes indvirkning på effektiviteten af den humanitære bistand og udviklingssamarbejdet; opfordrer indtrængende medlemsstaterne og det internationale samfund til at øge deres humanitære bistand til Burkina Faso, navnlig gennem levering af mad, vand og lægehjælp; opfordrer myndighederne til at støtte og lette humanitære organisationers arbejde i Burkina Faso for at sikre uhindret humanitær adgang og sætte dem i stand til at imødekomme de fordrevne personers behov;
  18. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, næstformanden i Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, myndighederne i Republikken Burkina Faso, G5 Sahels sekretariat, formændene for Den Blandede Parlamentariske Forsamling ACS-EU og Det Panafrikanske Parlament, Det Økonomiske Fællesskab af Vestafrikanske Stater og Den Afrikanske Union og dens institutioner.
-

Torsdag den 17. februar 2022

HENSTILLINGER

EUROPA-PARLAMENTET

P9_TA(2022)0042

Korruption og menneskerettigheder

Europa-Parlamentets henstilling af 17. februar 2022 til Rådet og næstformanden for Kommissionen/Unionens højststående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik om korruption og menneskerettigheder (2021/2066(INI))

(2022/C 342/23)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til De Forenede Nationers konvention mod korruption, som trådte i kraft den 14. december 2005,
- der henviser til verdenserklæringen om menneskerettigheder og FN's erklæring om menneskerettighedsforkæmpere,
- der henviser til De Forenede Nationers pagt,
- der henviser til den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder og den internationale konvention om økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder,
- der henviser til den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder,
- der henviser til Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder,
- der henviser til konvention fra Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udvikling (OECD) om bekæmpelse af bestikkelse af udenlandske tjenestemænd i forbindelse med internationale forretningstransaktioner og til OECD-Ministerrådets henstilling fra 2009 vedrørende yderligere bekæmpelse af bestikkelse, henstillingen fra 1996 om skattemæssige fradrag for bestikkelse af udenlandske tjenestemænd og andre relaterede instrumenter,
- der henviser til OECD's rapport fra 2010 med titlen »Post-Public Employment: Good practices for preventing Conflict of Interest« (»Beskæftigelse efter udtræden af offentlig tjeneste: god praksis til forebyggelse af interessekonflikter«),
- der henviser til konvention fra 1997 om bekæmpelse af bestikkelse, som involverer tjenestemænd ved De Europæiske Fællesskaber eller i Den Europæiske Unions medlemsstater ⁽¹⁾,
- der henviser til EU-handlingsplanen om menneskerettigheder og demokrati 2020-2024, som blev vedtaget af Rådet for Den Europæiske Union den 18. november 2020,
- der henviser til EU's retningslinjer vedrørende menneskerettighedsforkæmpere, som blev vedtaget på den 2914. samling i Rådet (almindelige anliggender) den 8. december 2008,
- der henviser til verdensmålene for bæredygtig udvikling, som er formuleret i FN's resolution af 25. september 2015 med titlen »Transforming our world: the 2030 Agenda for Sustainable Development« (»Ændring af vores samfund: 2030-dagsordenen for bæredygtig udvikling«), herunder verdensmål nr. 16, som bl.a. omhandler indsatsen til bekæmpelse af korruption,

---

⁽¹⁾ EFT C 195 af 25.6.1997, s. 2.

Torsdag den 17. februar 2022

- der henviser til rapport af 8. november 2013 fra Den Europæiske Investeringsbank (EIB) med titlen »Policy on preventing and deterring prohibited conduct in European Investment Bank activities« (EIB Anti-Fraud Policy) (»Politik til forebyggelse og afskrækkelse af forbudt adfærd i forbindelse med Den Europæiske Investeringsbanks aktiviteter« (EIB's politik til bekæmpelse af svig)),
- der henviser til de vejledende principper om erhvervslivet og menneskerettigheder: gennemførelse af FN's »Protect, Respect and Remedy«-ramme, der fokuserer på beskyttelse, overholdelse og afhjælpning,
- der henviser til 2011-udgaven af OECD's retningslinjer for multinationale virksomheder og de standarder, som organisationen har udviklet for at bekæmpe korruption,
- der henviser til Rådets konklusioner af 20. juni 2016 om erhvervslivet og menneskerettigheder,
- der henviser til Rådets forordning (EU) 2020/1998 af 7. december 2020 om restriktive foranstaltninger over for alvorlige krænkelse af menneskerettighederne ⁽²⁾,
- der henviser til sin beslutning af 8. juli 2021 om den globale EU-ordning for menneskerettighedssanktioner (EU's Magnitskij-lov) ⁽³⁾,
- der henviser til Det Forenede Kongeriges »Global Anti-Corruption Sanctions Regulations 2021« (bestemmelser om globale antikorrupsionssanktioner) og de tilhørende »General principles to compensate overseas victims (including affected States) in bribery, corruption and economic crime cases« (generelle principper om erstatning til udenlandske ofre (herunder berørte stater) i sager om bestikkelse, korruption og økonomisk kriminalitet),
- der henviser til, at det franske parlament har vedtaget nye bindende bestemmelser om tilbagelevering af konfiskerede stjålne aktiver til befolkningen i oprindelseslandene,
- der henviser til sin beslutning af 10. marts 2021 med henstillinger til Kommissionen om virksomheders due diligence og virksomhedsansvar ⁽⁴⁾,
- der henviser til sin beslutning af 17. december 2020 om bæredygtig virksomhedsledelse ⁽⁵⁾,
- der henviser til sin beslutning af 19. maj 2021 om klimaændringernes indvirkning på menneskerettighederne og miljøforkæmperes rolle i denne sag ⁽⁶⁾,
- der henviser til sin beslutning af 25. november 2020 om de udenrigspolitiske konsekvenser af covid-19-udbruddet ⁽⁷⁾,
- der henviser til sin beslutning af 13. september 2017 om korruption og menneskerettigheder i tredjelande ⁽⁸⁾,
- der henviser til sin beslutning af 25. oktober 2016 om virksomheders ansvar for alvorlige krænkelse af menneskerettighederne i tredjelande ⁽⁹⁾,
- der henviser til sin beslutning af 8. juli 2015 om skatteundgåelse og skatteunddragelse som udfordringer for regeringsførelse, social beskyttelse og udvikling i udviklingslandene ⁽¹⁰⁾,
- der henviser til sin beslutning af 8. oktober 2013 om korruption i den offentlige og private sektor: indvirkningen på menneskerettighederne i tredjelande ⁽¹¹⁾,

⁽²⁾ EUT L 410 I af 7.12.2020, s. 1.

⁽³⁾ Vedtagne tekster, P9_TA(2021)0349.

⁽⁴⁾ EUT C 474 af 24.11.2021, s. 11.

⁽⁵⁾ EUT C 445 af 29.10.2021, s. 94.

⁽⁶⁾ EUT C 15 af 12.1.2022, s. 111.

⁽⁷⁾ EUT C 425 af 20.10.2021, s. 63.

⁽⁸⁾ EUT C 337 af 20.9.2018, s. 82.

⁽⁹⁾ EUT C 215 af 19.6.2018, s. 125.

⁽¹⁰⁾ EUT C 265 af 11.8.2017, s. 59.

⁽¹¹⁾ EUT C 181 af 19.5.2016, s. 2.

Torsdag den 17. februar 2022

- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/843 af 30. maj 2018 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme⁽¹²⁾ og Kommissionens pakke af lovgivningsforslag til styrkelse af EU's regler om bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, der blev offentliggjort den 20. juli 2021,
- der henviser til artikel 83, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) om forbrydelser med en grænseoverskridende dimension, herunder korruption, hvor EU kan fastsætte fælles regler ved hjælp af direktiver,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/42/EU af 3. april 2014 om indefrysning og konfiskation af redskaber og udbytte fra strafbart forhold i Den Europæiske Union⁽¹³⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/1153 af 20. juni 2019 om regler, der letter brugen af finansielle og andre oplysninger med henblik på forebyggelse, afsløring, efterforskning eller retsforfølgning af visse strafbare handlinger, og om ophævelse af Rådets afgørelse 2000/642/RIA⁽¹⁴⁾,
- der henviser til Europarådets strafferetlige og civilretlige konventioner om korruption og til andre retlige instrumenter og politiske henstillinger om dette spørgsmål, som er vedtaget af Europarådets organer, herunder om fælles regler mod korruption i forbindelse med finansiering af politiske partier og valgkampagner, og til resolution (98) 7 og (99) 5, som blev vedtaget af Europarådets Ministerkomité henholdsvis den 5. maj 1998 og den 1. maj 1999 om oprettelse af Sæmmenslutningen af Stater mod Korruption (Greco),
- der henviser til Europarådets Ministerkomité's resolution (97) 24 af 6. november 1997 om tyve vejledende principper for bekæmpelse af korruption,
- der henviser til Grecos erklæring af 15. april 2020 om korruptionsrisici og nyttige juridiske henvisninger i forbindelse med covid-19,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 1141/2014 af 22. oktober 2014 om statut for og finansiering af europæiske politiske partier og europæiske politiske fonde⁽¹⁵⁾,
- der henviser til den politiske erklæring med titlen »Our common commitment to effectively addressing challenges and implementing measures to prevent and combat corruption and strengthen international cooperation« (»Vores fælles tilsagn om effektivt at tackle udfordringer og gennemføre foranstaltninger med henblik på at forebygge og bekæmpe korruption og styrke det internationale samarbejde«), der blev vedtaget af FN's Generalforsamling den 2. juni 2021 på den særlige samling mod korruption, og til EU's bidrag til slutdokumentet af 17. december 2019 fra FN's Generalforsamlings særlige samling om korruption,
- der henviser til rapport af 17. juni 2020 fra FN's arbejdsgruppe om menneskerettigheder og transnationale selskaber og andre virksomheder med titlen »Connecting the business and human rights and the anti-corruption agendas« (»Sammenkobling af dagsordener for erhvervslivet, menneskerettighederne og korruptionsbekæmpelse«),
- der henviser til FN's Generalforsamlings resolution om nationale institutioner til fremme og beskyttelse af menneskerettigheder, som blev vedtaget den 17. december 2015, og til Menneskerettighedsrådets resolution om nationale institutioner til fremme og beskyttelse af menneskerettigheder, som blev vedtaget den 29. september 2016,
- der henviser til rapport af 21. april 2020 fra FN's Højkommissariat for Menneskerettigheder (OHCHR) om de udfordringer, som staterne står over for, og deres bedste praksis med hensyn til at integrere menneskerettighederne i deres nationale strategier og politikker til bekæmpelse af korruption, herunder dem, der henvender sig til ikke-statslige aktører såsom den private sektor,

---

⁽¹²⁾ EUT L 156 af 19.6.2018, s. 43.

⁽¹³⁾ EUT L 127 af 29.4.2014, s. 39.

⁽¹⁴⁾ EUT L 186 af 11.7.2019, s. 122.

⁽¹⁵⁾ EUT L 317 af 4.11.2014, s. 1.

Torsdag den 17. februar 2022

- der henviser til rapport af 15. april 2016 fra FN's højkommissær for menneskerettigheder om bedste praksis til bekæmpelse af korruptionens negative indvirkning på udøvelsen af alle menneskerettigheder og til endelig rapport af 5. januar 2015 fra FN's Menneskerettighedsråds Rådgivende Komité om spørgsmålet om korruptionens negative indvirkning på udøvelsen af menneskerettighederne,
  - der henviser til udkastet til OHCHR-retningslinjer om en menneskerettighedsramme for inddrivelse af aktiver,
  - der henviser til FN's Global Compact-initiativ til afstemning af strategier og forholdsregler med universelle principper om menneskerettigheder, arbejde, miljø og korruptionsbekæmpelse,
  - der henviser til henstillingerne fra Den Finansielle Aktionsgruppe,
  - der henviser til Transparency Internationals årlige korruptionsindeks,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 118,
  - der henviser til betænkning fra Udenrigsudvalget (A9-0012/2022),
- A. der henviser til, at korruption fremmer, forlænger og institutionaliserer menneskerettighedskrænkelser og hindrer overholdelse og gennemførelse af menneskerettighederne; der henviser til, at korruption er en forbrydelse, der er medtaget i artikel 83, stk. 1, i TEUF, og som kræver en fælles definition og tilgang på grund af dens særligt alvorlige karakter og grænseoverskridende dimension;
- B. der henviser til, at korruption i uforholdsmæssig grad rammer de mest sårbare og marginaliserede personer og grupper i samfundet, krænker retten til ikkeforskelsbehandling og forhindrer dem, navnlig kvinder, i at få lige adgang til politisk deltagelse, grundlæggende og offentlige tjenester, retsvæsenet, naturressourcer, job, uddannelse, sundhed og boliger; der henviser til, at korruption forværrer fattigdom og ulighed ved uretmæssig tilegnelse af rigdomme og offentlige goder og samtidig skader bevarelsen af det naturlige miljø og den miljømæssige bæredygtighed;
- C. der henviser til, at korruption er et kompliceret og globalt fænomen, der eksisterer i alle lande i verden uanset deres økonomiske og politiske systemer; der henviser til, at bekæmpelse af korruption kræver internationalt samarbejde og er en integreret del af de internationale forpligtelser til at realisere menneskerettighederne, beskytte planeten og sikre, at alle mennesker nyder fred og velstand inden 2030 inden for rammerne af FN's verdensmål for bæredygtig udvikling, navnlig mål nr. 16, der handler om at fremme retfærdige, fredelige og inklusive samfund, og som bl.a. forpligter det internationale samfund til at styrke tilbageførsel af stjålne formuegoder;
- D. der henviser til, at korruption typisk bl.a. indebærer magtmisbrug, manglende ansvarlighed, hindring af retfærdighed, brug af utilbørlig indflydelse, institutionalisering af forskelsbehandling, klientelisme, bestikkelse af staten, nepotisme, opretholdelse af kleptokratier og forvriddning af markedsmekanismerne og fremmes af utilstrækkelig gennemsigtighed og utilstrækkelig adgang til oplysninger; der henviser til, at en øget tendens til autoritære styreformer og fremkomsten af udemokratiske regimer skaber grobund for korruption, hvis bekæmpelse kræver internationalt samarbejde med ligesindede demokratier; der henviser til, at korruption gør lande sårbare over for skadelig udenlandsk indflydelse og yderligere skader demokratiske institutioner;
- E. der henviser til, at lande, samfund, virksomheder eller enkeltpersoner kan blive ofre for korruption, navnlig dem, som er involveret i bestræbelser på at efterforske, anmelde, retsforfølge og prøve korruption, og som derfor er udsat for en øget risiko og har behov for effektiv beskyttelse; der henviser til, at rapportering om korruption er en førende årsag til mord på journalister, og at der ifølge Komitéen til Beskyttelse af Journalister i 2021 frem til oktober måned blev dræbt fem journalister, der var i færd med at efterforske tilfælde af korruption; der henviser til, at beskyttelse af whistleblowere mod repressalier og tilvejebringelse af effektiv retsbeskyttelse og sikre indberetningsprocedurer til dem i den offentlige og private sektor er en integreret del af bekæmpelsen af korruption; der henviser til, at alle foranstaltninger til bekæmpelse af korruption skal overholde menneskerettighedsstandarderne;

Torsdag den 17. februar 2022

- F. der henviser til, at korruption undergraver samfundsforvaltningen og kvaliteten af offentlige tjenesteydelser, skader de demokratiske institutioners produktivitet og effektivitet, virksomhedsledelse, kontrolmekanismer samt de demokratiske principper, svækker retsstatsprincippet, nedbryder offentlighedens tillid og hindrer bæredygtig udvikling, hvilket fører til straffrihed for gerningsmændene, ulovlig berigelse af magthavere og magttilraning for at undslippe retsforfølgelse; der henviser til, at respekten for retsstatsprincippet bliver undergravet, når der mangler et uafhængigt retsvæsen; der henviser til, at korruption er en vigtig katalysator og faktor i konflikter, navnlig i udviklingslandene, og at korruption destabiliserer fredsopbygningsindsatsen og forårsager massive krænkelse af menneskerettighederne og i nogle tilfælde tab af menneskeliv; der henviser til, at ulovlige finansielle strømme fra udviklingslandene lettes og fremmes af jurisdiktioner med bankhemmelighed og skattely samt finansielle og juridiske aktører, hvoraf mange er baseret i Europa; der henviser til, at efterforskningen og retsforfølgningen af sådanne forbrydelser fortsat er af begrænset omfang;
- G. der henviser til, at korrupte praksisser inden for politik såsom valgsvindel, ulovlig finansiering af politiske kampagner og politiske partier og vennetjenester undergraver borgerlige og politiske rettigheder med hensyn til at deltage i offentlige anliggender, stemme og blive valgt til et offentligt embede og undergraver tilliden til politiske partier, folkevalgte repræsentanter, demokratiske processer og regeringer, hvilket undergraver den demokratiske legitimitet og offentlighedens tillid til politik; der henviser til, at finansiering af politiske kampagner og partifinansiering uden effektiv regulering er særligt udsat for risikoen for korruption og anvendes i hele verden, navnlig af private aktører og udenlandske stater, til at øve indflydelse på og blande sig i valg, folkeafstemningskampagner og sociale debatter; der henviser til, at visse fremmede stater og ikke-statslige aktører anvender korruption som et udenrigspolitisk redskab til at hindre fremskridt i retning af velfungerende demokratier og i voksende omfang gennemfører strategier for rekruttering af personer fra samfundseliten og indrullering af tjenestemænd både i EU og i verden med henblik på at fremme deres interesser i lovgivningsmæssige og politiske processer;
- H. der henviser til, at den igangværende covid-19-krise har forværret korruptionsrelaterede menneskerettighedskrænkelser i visse lande, eftersom lande med højere korruptionsniveauer står over for et højere antal covid-19-relaterede dødsfald, og de mest sårbare samfund rammes uforholdsmæssigt hårdt; der henviser til, at korruption begrænser udøvelsen af menneskerettighederne, de grundlæggende frihedsrettigheder og en rimelig levestandard, eftersom dette fænomen undergraver staternes evne til at levere og fordele offentlige sundhedstjenester eller vacciner retfærdigt; der henviser til, at farmaceutiske produkter og medicinsk udstyr er særligt sårbare over for korruption; der henviser til, at mange regeringer har misbrugt covid-19-relaterede ekstraordinære beføjelser til at koncentrere deres beføjelser og optrappe bekæmpelsen af journalister, whistleblowere og civilsamfundsorganisationer, der arbejder på at afsløre korruption;
- I. der henviser til, at EU's troværdighed udadtil også afhænger af en effektiv indsats til bekæmpelse af korruption i medlemsstaterne og på EU-plan; der henviser til, at flere EU-medlemsstater rangerer højt på Financial Secrecy Index for 2020 fra Tax Justice Networks, som klassificerer jurisdiktioner på grundlag af deres hemmeligholdelsesniveau og omfanget af offshoreaktiviteter; der henviser til, at der er blevet påvist mangler i medlemsstaterne i de evalueringer, der er foretaget af OECD's Globale Forum for Gennemsigtighed og Informationsudveksling på Skatteområdet og Den Finansielle Aktionsgruppe; der henviser til, at EU's medlemsstater bør skabe større gennemsigtighed med hensyn til medieejerskab;
- J. der henviser til, at visse medlemsstater har særlige ordninger, hvor investorer kan opnå statsborgerskab eller opholdstilladelse, og at disse ordninger misbruges til hvidvask af penge eller til at skjule midler fra korrupte aktiviteter; der henviser til, at mange medlemsstater har regler, der skal forhindre utilbørlig påvirkning og korruption blandt lovgivere og offentlige tjenestemænd, heriblandt tidligere offentlige tjenestemænd, som spiller en afgørende rolle i forbindelse med forebyggelse, afsløring og overvågning af korrupte aktiviteter, men at disse regler kun håndhæves delvist, mens de harmoniserede regler på EU-plan er utilstrækkelige og skal skærpes;
- K. der henviser til, at FN's Generalforsamling i sin politiske erklæring af 2. juni 2021 erkendte sit ansvar og behovet for at træffe hasteforanstaltninger mod korruption og forpligtede sig til at forstærke den forebyggende indsats og forfølge en multilateral tilgang til bekæmpelse af korruption, navnlig i lyset af covid-19-pandemien;
- L. der henviser til, at EU støtter tredjelande i deres bekæmpelse af korruption, ikke kun gennem teknisk bistand, en diplomatisk indsats og finansiell støtte samt gennem multilaterale fora, men også gennem EU-lovgivning og fastsættelse af standarder, retningslinjer og rammer for EU's optræden udadtil;

Torsdag den 17. februar 2022

- M. der henviser til, at Rådet har forpligtet sig til at bekæmpe korruption i EU-handlingsplanen om menneskerettigheder for 2020-2024 ved at yde omfattende bistand i form af støtte til reform af den offentlige forvaltning, effektive strategier til bekæmpelse af korruption, rammebestemmelser om bl.a. whistleblower- og vidnebeskyttelsesordninger, specialiserede organer, parlamenter, uafhængige medier og civilsamfundsorganisationer samt ved at støtte ratificeringen og gennemførelsen af FN's konvention mod korruption; der henviser til, at EU's troværdighed udadtil også afhænger af en effektiv indsats til bekæmpelse af korruption i medlemsstaterne;
- N. der henviser til, at den private sektor og erhvervsvirksomheder, navnlig multinationale selskaber og banker, kan spille en central rolle i bekæmpelsen af korruption på globalt plan og mindske dens indvirkning på menneskerettighederne; der henviser til, at banker kan bidrage væsentligt til at afsløre hvidvask af penge, finansiering af terrorisme og andre ulovlige aktiviteter i forbindelse med korruption, hvilket understreger betydningen af at etablere frugtbare samarbejdsrelationer mellem statslige institutioner og den private sektor;
- O. der henviser til, at lovgivning om virksomhedernes forpligtelse til at udvise due diligence er et uundværligt middel til at forebygge, håndtere og effektivt afhjælpe krænkelse af menneskerettighederne og miljøforbrydelser globalt i hele forsyningskæden og ikke bør påvirke små og mellemstore virksomheder (SMV'er) negativt; der henviser til, at bestemmelserne i FN's konvention mod korruption bør indgå i de due diligence-forpligtelser, der planlægges i Kommissionens kommende forslag på området;
- P. der henviser til, at EU's landebaserede sanktionsordninger allerede gør det muligt at målrette foranstaltninger mod personer og enheder, der er ansvarlige for at undergrave demokratiet og retsstatsprincippet, herunder alvorlige finansielle forseelser i forbindelse med offentlige midler, for så vidt som handlingerne er omfattet af FN's konvention mod korruption; der henviser til, at vedtagelsen af den globale EU-ordning for menneskerettighedsanktioner (EU's Magnitskij-lov) er en absolut nødvendig tilføjelse til EU's værktøjskasse; der henviser til, at Parlamentet gentagne gange har anmodet om, at ordningens anvendelsesområde udvides til udtrykkeligt at omfatte korruption med henblik på effektivt at bekæmpe alle menneskerettighedskrænkelser, uanset forbrydelsens art, og om, at der bliver oprettet en supplerende ordning, hvis korruption ikke er omfattet af revisionen af det nuværende system; der henviser til, at USA, Canada og Det Forenede Kongerige har vedtaget lignende sanktionsordninger til bekæmpelse af korruption;
1. henstiller til Rådet og næstformanden for Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik:

Mod en global EU-strategi til bekæmpelse af korruption

- a) at erkende, at der er en forbindelse mellem korruption og menneskerettigheder, og at korruption er en enorm hindring for udøvelsen af alle menneskerettigheder; følgelig at vedtage en menneskerettighedsbaseret tilgang i kampen mod korruption, hvor der fokuseres på ofrene for korruption, og hvor bekæmpelsen af korruption kommer i forreste række og står i centrum for alle EU's bestræbelser og politikker til fremme af menneskerettigheder, demokrati og retsstatsprincippet overalt i verden; at håndtere korruption som et globalt fænomen, der kræver effektive antikorrupsionsinstitutioner, forebyggelsesmekanismer og et internationalt regelsæt samt tilbageførsel af formuegoder og strafferetlig forfølgning i EU; at påbegynde arbejdet med at formulere en internationalt anerkendt definition af korruption med De Forenede Nationers konvention mod korruption som rettesnor; at erkende, at bekæmpelse af korruption kræver en samordnet global indsats og et større samarbejde mellem antikorrupsions- og menneskerettighedsspecialister; at fremme samarbejdet mellem EU, dets medlemsstater og tredjelande, navnlig inden for retligt samarbejde og retshåndhævelse, samt udveksling af oplysninger med henblik på at udveksle god praksis og effektive redskaber til bekæmpelse af korruption;
- b) at erkende, at gennemsigtighed er hjørnestenen i alle strategier til bekæmpelse af korruption; på denne baggrund at efterlyse en ophævelse af alt for vidtgående regler om tavshedspligt i de relevante sektorer, navnlig den finansielle sektor, og fremme automatisk udveksling af oplysninger om skattesvig og skatteundgåelse samt offentlig landeopdelt indberetning af de reelle ejere af selskaber fra multinationale selskaber og offentlige registre; at vedtage en nultolerancepolitik over for skattely, fordi de gør det let at skjule ulovlige finansielle strømme;
- c) at notere sig den nuværende tendens til — og den iboende sammenhæng mellem — demokratiernes tilbagegang og fremkomsten af kleptokratier rundt omkring i verden, hvilket også må tilskrives oligarkernes rolle i nogle lande; at indtage en ledende rolle i multilaterale fora for at skabe en koalition af demokratier, der kan modarbejde den globale trussel fra kleptokratier og autoritære styreformere;

Torsdag den 17. februar 2022

- d) at formulere en omfattende, sammenhængende og effektiv global EU-strategi til bekæmpelse af korruption ved at gøre status over eksisterende instrumenter til bekæmpelse af korruption og god praksis på dette område i EU's værktøjskasse, identificere mangler, øge finansieringen og udvide støtten til civilsamfundsorganisationer, der bekæmper korruption, hvilket Europa-Parlamentet allerede anmodede om i sin beslutning af 13. september 2017 om korruption og menneskerettigheder i tredjelande; at prioritere forebyggelse som led i bekæmpelsen af korruption ved at indføre forebyggende foranstaltninger, politikker og praksisser, herunder oplysningskampagner og uddannelse i den offentlige og private sektor;
- e) at nedsætte en særlig arbejdsgruppe i Rådet til at varetage det forberedende arbejde vedrørende korruptionsbekæmpelse (svarende til eller udformet i analogi med COHOM-Gruppen, også kendt som Menneskerettighedsgruppen) med henblik på at bidrage til drøftelserne i Rådet;
- f) at styrke Europa-Parlamentets rolle i kontrollen med indsatsen til bekæmpelse af korruption; at notere sig, at Parlamentet er fast besluttet på i hver enkelt valgperiode at udarbejde en regulær ajourført betænkning om korruption og menneskerettigheder; at udarbejde årlige vurderinger af de fremskridt, der er gjort med hensyn til henstillingerne i disse betænkninger;
- g) at kræve en fuldstændig gennemførelse og håndhævelse af eksisterende nationale og internationale antikorrupsionsinstrumenter såsom De Forenede Nationers konvention mod korruption, OECD's konvention om bekæmpelse af bestikkelse af udenlandske tjenestemænd i forbindelse med internationale forretningstransaktioner, Europarådets standarder og henstillinger om bekæmpelse af korruption, De Forenede Nationers vejledende principper om erhvervslivet og menneskerettigheder og Europarådets strafferetlige og civilretlige konventioner om korruption; at tilskynde alle stater, der endnu ikke har gjort det, til hurtigt at ratificere disse instrumenter til bekæmpelse af korruption; straks at gennemføre en inklusiv og omfattende proces med henblik på at gennemgå EU's gennemførelse af De Forenede Nationers konvention mod korruption sideløbende med en hurtig indførelse af en opfølgingsproces for revisioner af De Forenede Nationers konvention mod korruption;

Sammenhæng mellem de interne og eksterne aspekter

- h) at styrke troværdigheden i EU's eksterne indsats til bekæmpelse af korruption via en mere effektiv bekæmpelse af korruption samt skatteunddragelse, ulovlig handel, bankhemmelighed og hvidvask af penge inden for EU; at indrømme, at et kritisk antal enkeltpersoner og enheder med hjemsted i EU selv spiller en rolle og har et ansvar som initiativtagere til, katalysatorer for og modtagere af korruption i tredjelande; at erkende, at alle EU-medlemsstater som stater, der har undertegnet De Forenede Nationers konvention mod korruption, har forpligtet sig til at gøre bestikkelse af nationale og udenlandske tjenestemænd til en strafbar handling; at erkende, at systemisk korruption og en manglende effektiv retsforfølgelse af bestikkelse i udlandet i visse EU-medlemsstater virker undergravende på indsatsen for at bekæmpe korruption i tredjelande, og at træffe foranstaltninger til at afhjælpe disse mangler; at erkende, at manglen på en harmoniseret og konsekvent tilgang, forsinkelser og en utilstrækkelig gennemførelse af antikorrupsionsreglerne inden for EU fungerer som et incitament for korrupte aktører uden for EU; at sikre, at gerningsmændene bag storstilet korruption drages til ansvar, og at der vedtages fælles standarder for gennemsigtighed, kontrol og investeringstilsyn for at mindske risikoen for korruption og hvidvask af penge i forbindelse med såkaldte gyldne visumprogrammer;
- i) at anmode Kommissionen om at styrke EU's ramme for bekæmpelse af korruption og forelægge et EU-direktiv om bekæmpelse af korruption på grundlag af artikel 83 i TEUF, som fastsætter fælles EU-regler for strafferetlige sanktioner mod korruption;
- j) at erkende, at EU er et mål for uretmæssigt tilegnede midler og aktiver, hvoraf størstedelen ikke bliver konfiskeret og tilbageført, at de retlige rammer for inddrivelse af stjålne aktiver fortsat er særdeles fragmenterede, og at tilbageførsel af uretmæssigt tilegnede formuegoder er en moralsk nødvendighed for at sikre retfærdighed og ansvarlighed samt troværdigheden af EU's demokratistøttepolitik; at fremme bestræbelserne i alle EU-medlemsstater for at indefryse og konfiskere stjålne aktiver og indtægter fra korruption i deres respektive jurisdiktioner i overensstemmelse med De Forenede Nationers konvention mod korruption og at tilbageføre dem på en gennemsigtig og ansvarlig måde til oprindelseslandet og til ofrene, bl.a. ved at sikre en markant forbedret gennemsigtighed samt adgang til information om udenlandske formuegoder på EU's område og ved at inddrage civilsamfundsorganisationer på en meningsfyldt måde; straks at følge op på FN's Generalforsamlings tilsagn fra 2021 om tilbageførsel af formuegoder, herunder tilsagnene om konfiskation uden domfældelse, konfiskation og tilbageførsel af udbytte fra korruption i forbindelse med afgørelser, som ikke hidrører fra retssager, samt indsamling og offentliggørelse af data om inddrivelse af aktiver; at udforme en passende rækkefølge af foranstaltninger (sanktioner, civilretlig og strafferetlig konfiskation af formuegoder, strafferetlig forfølgning, mekanismer for tilbageførsel af formuegoder), der i sidste ende fører til en ny anvendelse af stjålne formuegoder til gavn for ofre for korruption; at etablere et effektivt samarbejde mellem medlemsstaterne om dette spørgsmål; at udarbejde en meddelelse, der skitserer mulige initiativer på EU-plan og internationalt plan for at sikre en

Torsdag den 17. februar 2022

hurtig og effektiv tilbageførsel af ulovligt erhvervede formuegoder efter demokratiske overgangsprocesser og for at sikre, at der ikke er nogen sikre opbevaringssteder for sådanne formuegoder; at fastsætte fælles EU-regler for tilbageførsel af stjålne formuegoder, der kræver, at den indstævnte enhed eller enkeltperson, når en sagsøger har iværksat en indledende procedure, for så vidt angår alvorlige lovovertrædelser som defineret i national ret, skal vise, at den har opfyldt sine retlige og finansielle forpligtelser, f.eks. med hensyn til den lovlige oprindelse af den pågældende finansiering eller andre formuegoder; at retsforfølge de ansvarlige parter, sikre ofrene en passende adgang til retsmidler og støtte parlamenternes evne til at udøve effektiv budgetkontrol;

- k) nøje at overvåge udenlandsk indblanding og indføre og sikre streng håndhævelse af europæiske finansieringsregler for politiske partier og fonde, NGO'er og medier, navnlig når finansieringen stammer fra ikkedemokratiske lande og ikkestatslige aktører, med henblik på at forhindre rekruttering af personer fra samfundseliten, skadelig indflydelse samt indblanding i EU's og partnerlandenes demokratiske processer og offentlige anliggender; at fremme gennemsigtighed med hensyn til medieejerskab som et absolut nødvendigt element i demokratiet; at fremme særlige programmer om finansiering af politiske partier og kampagneudgifter som led i EU's eksterne demokratistøtte til deres lande; at vedtage strenge standarder for ansættelse efter offentlig tjeneste for folkevalgte og højtstående tjenestemænd, undgå svingdørssituationer og sikre harmoniserede regler og håndhævelse heraf på EU-plan ved hjælp af et solidt tilsynssystem;

Menneskerettighederne og bekæmpelse af korruption: forbedring og operationalisering af EU's værktøjskasse

- l) at styrke integreringen af en menneskerettighedsbaseret tilgang til bekæmpelse af korruption i de instrumenter, som EU benytter sig af i sin optræden udadtil, bl.a. i instrumentet for naboskab, udviklingssamarbejde og internationalt samarbejde (NDICI), instrumentet til førtiltrædelsesbistand (IPA) og EU-trustfondene; at prioritere bindende tilsagn om bekæmpelse af korruption med mål og tidsplaner; at give forrang til inddrivelse af indenlandske indtægter i partnerlande ved at støtte bekæmpelsen af skatteunddragelse og styrke god regeringsførelse; at styrke en rigoristisk overvågning og håndhævelse for at undgå, at regeringer anvender EU-midler til ulovlige aktiviteter; at inddrage civilsamfundet i overvågningen af anvendelsen af EU-midler og styrke Parlamentets rolle på dette område; at forbedre kommunikationen mellem specialiserede EU-agenturer og partnere på stedet; at investere i digitale og datadrevne metoder til bekæmpelse af korruption, navnlig i forhold til de retshåndhævende myndigheders teknologiske efterforskningskapacitet; at fremme et øget samarbejde mellem Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) og Den Europæiske Anklagemyndighed; at sikre, at der findes en sammenhængende, omfattende og tilgængelig database over de endelige modtagere af EU-midler i hele udbudscyklussen;
- m) at styrke programmer under EU's udenrigspolitiske instrumenter for at støtte en kapacitetsopbygning med hensyn til bekæmpelse af korruption med udgangspunkt i principperne om gennemsigtighed, ansvarlighed, ikkeforsøksbehandling og meningsfuld deltagelse af interessenter og i overensstemmelse med de relevante forordninger om disse instrumenter; at øge effektiviteten af EU's udgifter ved at medtage klare programmål og tidsfrister; at øge gennemsigtigheden og ansvarligheden i forbindelse med EU's officielle udviklingsbistand med henblik på at overholde de standarder, der er fastsat i internationalt aftalte principper for udviklingseffektivitet; at udvikle et holistisk risikostyringssystem for at forhindre, at EU-midler bidrager til korruption, f.eks. ved at knytte budgetstøtte sammen med målsætninger for bekæmpelse af korruption og ved at lægge særlig vægt på overvågning af gennemførelsen; at føre nøje tilsyn med EU-finansierede projekter i tredjelande og sikre, at de ikke anvendes som instrumenter til finansiering af ulovlige aktiviteter; at foretage revisioner for at kontrollere, at disse midler anvendes i overensstemmelse med de målsætninger, der er opstillet i forordningerne for hvert instrument; at suspendere budgetstøtte i lande, hvor korruption er et udbredt fænomen, og hvor myndighederne tydeligvis reelt afholder sig fra at gribe ind, samtidig med at det sikres, at bistanden når ud til civilbefolkningen gennem andre kanaler; i forbindelse med EU-finansiering at være særlig opmærksom på en forsvarlig forvaltning af tredjelandes offentlige aktiver i overensstemmelse med EU's finansforordning og at støtte OECD's bestræbelser på at forbedre virksomhedsledelsen i statsejede virksomheder; at undersøge muligheden for at oprette en EU-taskforce for bekæmpelse af korruption med tilstrækkelige beføjelser, ekspertise og ressourcer til at gennemføre undersøgelser og evalueringer i tredjelande og til at yde teknisk og operationel bistand, herunder skræddersyede reformplaner, til stater, som modtager EU-midler, og som mangler tilstrækkelig kapacitet til at bekæmpe korruption og ønsker at styrke deres samarbejde med EU; at tilskynde EU-delegationerne og medlemsstaternes ambassader til regelmæssigt at rapportere om korruption og tilbyde teknisk uddannelse til personalet i EU-delegationerne, således at de er i stand til at løse problemer på dette område og foreslå løsninger i konkrete nationale sammenhænge;

Torsdag den 17. februar 2022

- n) at sikre, at der anvendes de højeste etiske standarder og gennemsigtighedsstandarder i forbindelse med EU-finansiering, herunder EIB's finansiering af projekter og lån, at civilsamfundsorganisationer og uafhængige aktører inddrages fuldt ud i overvågningen af disse midler, og at klagemekanismer er til rådighed, tilgængelige og sikrer en placering af ansvaret for et eventuelt misbrug af midler; at sikre, at alle EU-organer og -agenturer garanterer gratis, hurtig og let adgang til oplysninger, herunder oplysninger om tildelingen, den endelige modtager af midler og den endelige anvendelse af midlerne;
- o) at prioritere bekæmpelsen af korruption i førtiltrædelsesforhandlinger og -kriterier; at fokusere på kapacitetsopbygning såsom specialiserede korruptionsbekæmpende organer;
- p) i alle handels- og investeringsaftaler mellem EU og tredjelande at medtage en solid og obligatorisk ramme for konditionalitet vedrørende menneskerettigheder med bestemmelser om gennemsigtighed og bindende menneskerettigheds- og antikorrupsionsklausuler, der kan håndhæves; som en sidste udvej at pålægge sanktioner eller suspendere aftaler i tilfælde af alvorlig korruption og alvorlige menneskerettighedskrænkelser; at sikre, at handelsforhandlinger er inklusive og gennemsigtige med et meningsfyldt offentligt tilsyn og bevidsthed om strategier og prioriteter;
- q) at styrke fokus på bekæmpelse af korruption i menneskerettighedsdialoger og offentligt diplomati ved at fremme en åben dialog mellem stater og civilsamfundet om problemer og potentielle løsninger og ved aktivt at inddrage menneskerettighedsforkæmpere og civilsamfundsorganisationer, der er involveret i aktiviteter til bekæmpelse af korruption;
- r) at overvåge de korruptionsrisici, der er forbundet med totalitære tredjelands storstilede bygge- og investeringsprojekter, i globalt regi, men også i forhold til medlemsstaterne, bl.a. i energi- og udvindingsindustrierne samt infrastruktur-, forsvars- og sundhedssektorerne; at lægge særlig vægt på gennemsigtighed i disse projekter, hvor der ofte opstår betænkeligheder med hensyn til uigennemsigtig finansiering eller finanspolitiske risici; at fortsætte med en hurtig gennemførelse af EU's program for »Et globalt forbundet Europa«, som blev godkendt af Rådet den 12. juli 2021, og som har potentiale til at bidrage til at løse dette problem ved at fremme EU's værdier og interesser i den økonomiske politik samt i udviklings- og sikkerhedspolitikken;

Støtte til civilsamfundet, journalister og menneskerettighedsforkæmpere

- s) at tage til efterretning, at civilsamfundsorganisationer, menneskerettighedsforkæmpere, antikorrupsionsaktivister, whistleblowere og undersøgende journalister spiller en altafgørende rolle i forbindelse med bekæmpelsen af korruption ved at ændre samfundsmæssige normer, bekæmpe straffrihed, indsamle data og opnå en bedre gennemførelse og håndhævelse af foranstaltninger til bekæmpelse af korruption; at arbejde hen imod at skabe et sikkert og gunstigt miljø for dem, der forebygger og bekæmper korruption, herunder whistleblowere og journalister, samt for vidner; at yde støtte til ofre for korruption — enkeltpersoner såvel som lokalsamfund — således at de kan identificeres og informeres, deltage i retssager og gøre krav på og modtage erstatning for forvoldte skader; at gøre fremskridt med hensyn til medlemsstaternes hurtige inkorporering og gennemførelse af EU's whistleblowerdirektiv; at samarbejde med tredjelande om beskyttelse af whistleblowere, bl.a. via tilsagn om at sikre høje standarder for deres beskyttelse i alle EU's handels- og investeringsaftaler i overensstemmelse med internationale menneskerettighedsstandarder; at støtte bestræbelserne for at retsforfølge gerningsmændene;
- t) at udforme programmer, som kan kanalisere mere finansiel støtte til civilsamfundsorganisationer, uafhængige medier, whistleblowere, undersøgende journalister og menneskerettighedsforkæmpere, der arbejder for at forebygge og afsløre korruption og derved fremme gennemsigtighed og ansvarlighed, bl.a. ved at yde støtte for at imødegå strategiske retssager mod offentligt engagement (såkaldte SLAPP-sager); at forbedre mindre civilsamfundsorganisationers adgang til EU-finansiering; at insistere på, at der indføres et ambitiøst og effektivt EU-direktiv til bekæmpelse af SLAPP, også i forbindelse med mulig retslig chikane fra myndigheder, virksomheder eller andre parter uden for EU;
- u) at styrke beskyttelsen af vidner, whistleblowere, undersøgende journalister og menneskerettighedsforkæmpere, der bekæmper korruption, og disse menneskers pårørende, alt efter hvad der er relevant, bl.a. ved at udstede nødvisa og tilbyde midlertidig beskyttelse i EU's medlemsstater samt ved at afsætte øremærkede ressourcer til EU-delegationer og medlemsstaternes repræsentationer; at efterlyse en grundig efterforskning af og retfærdighed i forbindelse med vold mod og drab på undersøgende journalister, menneskerettighedsforkæmpere og andre antikorrupsionsaktivister;

Torsdag den 17. februar 2022

Gennemsigtighed og ansvarlighed hos offentlige organer

- v) at fremme ordentlig adgang til informationslovgivning og tilvejebringelse af meningsfulde, omfattende, rettidige, søgbare, digitaliserede statslige data uden opkrævning af gebyrer, forbedret gennemsigtighed i offentlige udbud og lobbyvirksomhed med uafhængige tilsynsorganer; at anspore stater til at indkøbe tjenesteydelser fra virksomheder, der har overholdt due diligence-forpligtelser på menneskerettighedsområdet, herunder bestemmelser om bekæmpelse af korruption;
- w) at gennemføre programmer, der støtter parlamenternes kapacitet til at udøve budgetkontrol og andre tilsynsaktiviteter;
- x) at støtte og styrke uafhængige, upartiske, velfinansierede, veluddannede og effektive domstole, anklagemyndigheder og retshåndhævende organer med henblik på vellykket efterforskning, retsforfølgning og domfældelse i korruptionssager; at støtte oprettelsen og professionaliseringen af specialiserede statslige organer til bekæmpelse af korruption i tredjelande;
- y) fortsat at støtte frie og retfærdige valgprocesser og fremme ansvarlighed over for vælgerne, med særlig vægt på valgsvindel og køb af stemmer; at fremme regler om gennemsigtighed og upartiskhed for at bekæmpe ulovlig politisk finansiering; at sikre en mere systematisk opfølgning af henstillingerne fra internationale observatørmissioner;

Bekæmpelse af korruption i multilaterale fora

- z) at påtage sig en ledende rolle med henblik på at etablere en koalition af demokratier, der kan imødegå den globale vækst i kleptokratier; at insistere på at medtage bekæmpelse af korruption på dagsordenen for kommende internationale topmøder såsom G7 og opfordre til en fuldstændig gennemførelse af den dagsorden for bekæmpelse af korruption, der blev vedtaget på det topmøde om demokrati, som USA tog initiativ til; fortsat proaktivt at bidrage til arbejdet i internationale og regionale fora for at bekæmpe korruption og fremme menneskerettigheder;
- aa) at glæde sig over den skelsættende politiske erklæring om korruption, som FN's Generalforsamling har vedtaget, og benytte lejligheden til at følge op på henstillingerne i denne erklæring og styrke samarbejdet med FN-organer som f.eks. OHCHR og FN's Kontor for Narkotikakontrol og Kriminalitetsbekæmpelse (UNODC); at insistere på, at det er vigtigt, at civilsamfundet systematisk deltager i FN-drøftelser og -overvågningsmekanismer om korruption;
- ab) at medvirke til, at de internationale tilsagn om at sætte bekæmpelse af korruption i centrum for verdensmålene for bæredygtig udvikling bliver styrket og ført ud i livet, fordi dette baner vejen for at bekæmpe global fattigdom og virkeliggøre økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder med særlig vægt på retten til uddannelse og politisk deltagelse; at erkende, at korruption udgør en hindring for mange aspekter af uddannelse, hvilket resulterer i spild af talenter og negative konsekvenser for økonomien; at fremhæve, at uddannelse og information er grundlæggende redskaber til bekæmpelse af korruption; følgelig at gøre bekæmpelse af korruption inden for uddannelse til en prioritet og tilskynde EU til at udvikle og gennemføre særlige programmer, der har til formål at øge bevidstheden om korruption, dens omkostninger for samfundet og midlerne til at bekæmpe den;
- ac) at kræve, at der udnævnes en særlig FN-rapportør om økonomisk kriminalitet, korruption og menneskerettigheder med et omfattende mandat, herunder en målrettet plan og en periodisk evaluering af de korruptionsbekæmpelsesforanstaltninger, der gennemføres af de enkelte stater; at gå i spidsen for at mobilisere støtte blandt medlemsstaterne i Menneskerettighedsrådet og blive fælles sponsorer for en resolution, der kan føre frem til det foreslåede mandat; i den forbindelse at præcisere de krav, som ansøgere til stillingen skal opfylde for at sikre, at de kan varetage mandatet korrekt, og specificere, hvordan den udvalgte ansøger skal gennemgå en procedure, som er kendetegnet ved gennemsigtighed og autenticitet, inden vedkommende tiltræder sin stilling;
- ad) at indlede den procedure, der fører til, at EU kan blive fuldgyldigt medlem af Greco, hvor EU har haft observatørstatus siden 2019; at insistere på, at EU's medlemsstater offentliggør og lever op til Grecos anbefalinger;
- ae) at fremme drøftelserne om en international infrastruktur til bekæmpelse af straffrihed for magtfulde personer, der er involveret i omfattende korruptionssager, herunder internationale efterforskningsmekanismer, anklagere og domstole; at undersøge omfattende strategier, der kan reformere de internationale retsinstanser som f.eks. en udvidelse af Den Internationale Straffedomstols jurisdiktion, anvendelse af universel jurisdiktion til retsforfølgning af korruption i stor målestok eller eventuel oprettelse af en international domstol til bekæmpelse af korruption; at erkende, at det er vigtigt at sikre gennemsigtighed og en ansvarliggørelse af internationale organisationer og højtstående tjenestemænd;

Torsdag den 17. februar 2022

- af) at fremme europæiske standarder, herunder standarder om bekæmpelse af hvidvask af penge, gennemsigtighed med hensyn til egentligt ejerskab og beskyttelse af whistleblowere, i andre multinationale fora og støtte tredjelands vedtagelse af disse standarder; at støtte en reform af lovgivningen om gennemsigtighed med hensyn til egentligt ejerskab, som bør sikre, at registrene er ajourførte og tilgængelige, både i EU og på verdensplan, for at sikre en ordentlig gennemsigtighed vedrørende de relevante juridiske enheder, herunder truste og skuffeselskaber, med henblik på at give ofre for korruption samt retshåndhævende myndigheder og skattemyndigheder mulighed for at identificere de egentlige ejere af sådanne enheder;
- ag) at fremme inddragelsen af ikke-statslige interessenter, herunder den akademiske verden og civilsamfundsorganisationer, som observatører i underorganer under Konferencen af Deltagende Stater under De Forenede Nationers Konvention mod Korruption og andre multilaterale mekanismer til bekæmpelse af korruption;

Erhvervsliv, korruption og menneskerettigheder

- ah) snarest muligt at indføre en EU-lovgivning om obligatorisk due diligence på menneskerettigheds- og miljøområdet, som skal gælde for alle enheder og forretningsforbindelser i en virksomheds samlede værdikæde, og som kræver, at virksomheder, herunder virksomheder, der leverer finansielle produkter og tjenesteydelser, sikrer identifikation, vurdering, afbødning, forebyggelse, ophør, registrering og indberetning af eventuelle negative konsekvenser, som deres virksomheder og forsyningskæder måtte have på menneskerettighederne, miljøet og god regeringsførelse; og som omfatter de højeste standarder, strenge bestemmelser om bekæmpelse af korruption, obligatoriske klagemekanismer og erstatningsansvarsordninger, der gør det muligt for ofrene at drage virksomheder til ansvar og søge afhjælpning; at sikre, at der gælder due diligence-forpligtelser i forbindelse med bestikelse af udenlandske tjenestemænd, uanset om det foregår direkte eller via mellemmand; understreger i denne forbindelse, at den fremtidige due diligence-lovgivning bør minimere de bureaukratiske byrder for virksomhederne og navnlig for SMV'er;
- ai) at fremme indsatsen for at forebygge korruption, forbedre regnskabs- og revisionsstandarderne i den private sektor i overensstemmelse med De Forenede Nationers konvention mod korruption og effektivt håndhæve sanktioner over for selskaber for tilfælde af korruption; at anbefale, at alle store og børsnoterede selskaber rapporterer om deres aktiviteter og gennemførelsen af deres indsats til bekæmpelse af korruption og bestikelse; at vedtage bestemmelser og udarbejde retningslinjer for virksomheder med henblik på at sørge for sikker og fortrolig indberetning af overtrædelser af reglerne om bekæmpelse af korruption og beskytte dem, der fremlægger sådanne oplysninger; at tilskynde tredjelande til at afsætte tilstrækkelige ressourcer til nationale kontaktpunkter og til at etablere andre udenretslige klagemekanismer med henblik på at tilvejebringe retsmidler til enkeltpersoner og samfund, der er berørt af korrupte forretningspraksisser;
- aj) at udvikle en handlingsplan, der sigter mod at styrke due diligence i forbindelse med menneskerettigheder i sektorer som f.eks. finans, regnskabsføring eller fast ejendom, der ofte fungerer som et springbræt for global korruption ved at skabe muligheder for at kanalisere indtægter fra korruption over i den lovlige økonomi;
- ak) at bekræfte betydningen af FN's vejledende principper om erhvervslivet og menneskerettigheder ved at sikre, at alle medlemsstater, der endnu ikke har vedtaget nationale handlingsplaner, gør dette hurtigst muligt, og at fremme tredjelands vedtagelse af handlingsplaner og lovgivning om virksomheders due diligence; at engagere sig konstruktivt og aktivt i forhandlingerne om FN's bindende traktat om erhvervslivet og menneskerettigheder;

Sanktioner mod korruption via EU's Magnitskij-lov

- al) hurtigt at fremsætte et lovgivningsforslag med henblik på effektivt at målrette og pålægge sanktioner mod menneskerettighedskrænkeres økonomiske og finansielle bagmænd, som er indehavere af aktiver og ejendomme i EU, i overensstemmelse med Parlamentets gentagne anmodninger om at få ændret den nugældende globale EU-ordning for menneskerettighedssanktioner ved at udvide dens anvendelsesområde til at omfatte tilfælde af korruption, eller alternativt fremsætte et lovgivningsforslag om vedtagelse af en ny tematisk sanktionsordning mod alvorlige tilfælde af korruption og indføre afstemning med kvalificeret flertal i forbindelse med vedtagelsen af sanktioner inden for rammerne af denne sanktionsordning; at sikre Parlamentet en proaktiv rolle i denne forbindelse; at arbejde tæt sammen med Det Forenede Kongerige, som har vedtaget en ny sanktionsordning mod korruption, og med andre ligesindede demokratier; at notere sig, at der er risiko for, at korrupte aktører flytter deres aktiver til EU, efterhånden som flere og flere lande vedtager strengere rammer; følgelig at kræve, at sanktioner vedtages hurtigt og behørigt gennemføres af medlemsstaterne, navnlig med hensyn til indrejseforbud, identifikation og infrysning af aktiver, for at forhindre, at EU bliver et center for hvidvask af penge, og træffe foranstaltninger over for de medlemsstater, der ikke opfylder deres forpligtelser;

Torsdag den 17. februar 2022

Virkningerne af covid-19

- am) at sikre, at foranstaltninger til bekæmpelse af korruption integreres i den globale covid-19-indsats med henblik på at tilvejebringe og retfærdigt fordele offentlige sundhedstjenester eller adgang til vacciner, bl.a. ved at styrke de offentlige institutioner og sikre fuld gennemsigtighed i foranstaltningerne og anvendelsen af finansiering;
- an) at sikre, at EU's pandemirelaterede finansielle støtte til tredjelande er knyttet til et solidt engagement i bestræbelserne på at bekæmpe korruption;
- ao) at yde målrettet støtte til journalister og civilsamfundsorganisationer, som arbejder på at afsløre korruption, og som har været udsat for en intensiveret undertrykkelse via et misbrug af pandemilovgivning;

Korruption, klimaændringer og menneskerettigheder

- ap) at erkende sammenhængen mellem miljøforringelse og miljøødelæggelse som en hindring for udøvelse af menneskerettighederne og de underliggende netværk af korruption, bestikkelse og organiseret kriminalitet; at integrere bekæmpelse af korruption i EU's globale klima- og miljøindsats og i denne forbindelse fremme gennemsigtighed og god forvaltning af naturressourcer samt bekæmpelse af land grabbing og fokusere på de mest udsatte sektorer såsom udvindingsindustrien;
- aq) at bemærke, at menneskerettighedsforkæmpere på miljøområdet, jordforkæmpere og deres advokater, særlig kvinder og menneskerettighedsforkæmpere fra indfødte folk, står over for den største risiko for forskelsbehandling, intimidering, vold og mord, og derfor træffe afgørende foranstaltninger til at beskytte dem, bl.a. ved at udstede nødvisa og sørge for midlertidig beskyttelse i EU's medlemsstater;

Kønsspecifikke virkninger af korruption

- ar) at notere sig, at korruption forværrer uligheden mellem kønnene og har konsekvenser for, i hvilket omfang kvinders rettigheder opretholdes og beskyttes; at fremme integration af kønsaspektet og mangfoldighed i indsatsen mod korruption som anbefalet af UNODC og evaluere de kønsmæssige aspekter af korruption og dens differentierede virkning; at tage fat på korruptionens indvirkning på kvinders rettigheder og sikre, at kvinder er bevidste om deres rettigheder med henblik på at mindske deres sårbarhed over for korruption; at tage hensyn til sammenhængen mellem menneskehandel og korruption;
- as) at tage hensyn til det faktum, at korruption også påvirker og forværrer ulighed for andre sårbare grupper som f.eks. børn, personer med handicap, ældre, personer, der befinder sig i en økonomisk sårbar situation, eller personer, der tilhører mindretal;
- at) at anerkende seksuel afpresning som en form for korruption; at udforme programmer, der skal hjælpe ofre for seksuel afpresning, en særligt ekstrem og kønsspecifik form for korruption, der inddrager det menneskelige legeme som betalingsmiddel i korruptionsøjemed; at indsamle data med henblik på at måle udbredelsen af seksuel afpresning, vedtage retlige rammer og instrumenter med henblik på at håndtere og straffe tilfælde af seksuel afpresning på passende vis og fremme disse skridt i multilaterale fora;

o

o o

2. pålægger sin formand at sende denne henstilling til Rådet og næstformanden for Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik.

Tirsdag den 15. februar 2022

II

(Meddelelser)

MEDDELELSER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

EUROPA-PARLAMENTET

P9_TA(2022)0016

Anmodning om ophævelse af Elena Yonchevas immunitet**Europa-Parlamentets afgørelse af 15. februar 2022 om anmodning om ophævelse af Elena Yonchevas immunitet
(2019/2155(IMM))**

(2022/C 342/24)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til anmodningen om ophævelse af Elena Yonchevas immunitet af 18. oktober 2019, der blev fremsendt af Republikken Bulgariens anklagemyndighed med henblik på at forfølge en straffesag mod Elena Yoncheva i Republikken Bulgarien for en overtrædelse af straffeloven, og som blev meddelt på plenarmødet den 25. november 2019,
  - der har hørt Elena Yoncheva, jf. forretningsordenens artikel 9, stk. 6,
  - der henviser til artikel 8 og 9 i protokol nr. 7 vedrørende Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter samt artikel 6, stk. 2, i akten af 20. september 1976 om almindelige direkte valg af medlemmerne af Europa-Parlamentet,
  - der henviser til de domme, som Den Europæiske Unions Domstol har afsagt den 21. oktober 2008, 19. marts 2010, 6. september 2011, 17. januar 2013, 19. december 2019 og 17. september 2020 ⁽¹⁾,
  - der henviser til artikel 69 og 70 i Republikken Bulgariens forfatning og artikel 138 i den bulgarske nationalforsamlings forretningsorden,
  - der henviser til sin beslutning af 8. oktober 2020 om retsstatsprincippet og de grundlæggende rettigheder i Bulgarien ⁽²⁾,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 5, stk. 2, artikel 6, stk. 1, og artikel 9,
  - der henviser til betænkning fra Retsudvalget (A9-0014/2022),
- A. der henviser til, at Parlamentet på den ene side ikke kan sidestilles med en domstol, og at medlemmet på den anden side i forbindelse med en procedure om ophævelse af immunitet ikke kan betragtes som en »anklaget« ⁽³⁾;

⁽¹⁾ Domstolens dom af 21. oktober 2008, Marra mod De Gregorio og Clemente, C-200/07 og C-201/07, ECLI:EU:C:2008:579; Rettens dom af 19. marts 2010, Gollnisch mod Parlamentet, T-42/06, ECLI:EU:T:2010:102; Domstolens dom af 6. september 2011, Patriciello, C-163/10, ECLI:EU:C:2011:543; Rettens dom af 17. januar 2013, Gollnisch mod Parlamentet, T-346/11 og T-347/11, ECLI:EU:T:2013:23; Domstolens dom af 19. december 2019, Junqueras Vies, C-502/19, ECLI:EU:C:2019:1115; Domstolens dom af 17. september 2020, Troszczynski, C-12/19.

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P9_TA(2020)0264.

⁽³⁾ Rettens dom af 30. april 2019, Briois mod Parlamentet, T-214/18, ECLI:EU:T:2019:266.

Tirsdag den 15. februar 2022

- B. der henviser til, at Republikken Bulgariens anklagemyndighed har anmodet om ophævelse af Elena Yonchevas immunitet i forbindelse med en efterforskning af en lovovertrædelse i henhold til artikel 253, stk. 5, sammenholdt med stk. 1 i straffeloven (hvidvaskning af penge);
- C. der henviser til, at der den 31. august 2018 blev indledt en strafferetlig forundersøgelse, jf. strafferetsplejelovens artikel 212, stk. 1, og at sagen blev opført i sagsregistret ved den særlige anklagemyndigheds efterforskningsafdeling; der henviser til, at der blev indledt en efterforskning, og at Elena Yoncheva ved afgørelse af 11. januar 2019 blev tiltalt for en overtrædelse af straffelovens artikel 253, stk. 5;
- D. der henviser til, at de handlinger, der foreholdes hende, skulle være begået mellem 2010 og 2018 i form af finansielle transaktioner, der blev gennemført ved hjælp af midler, der angiveligt var blevet omdirigeret fra en virksomhedsbank; der henviser til, at Elena Yoncheva dengang arbejdede som journalist og derefter var medlem af det nationale parlament i Bulgarien;
- E. der henviser til, at Elena Yoncheva blev valgt til Europa-Parlamentet ved valget den 26. maj 2019; der henviser til, at straffesagen mod Elena Yoncheva blev udsat den 30. september 2019 ved afgørelse truffet af den særlige anklagemyndighed, indtil Europa-Parlamentet havde truffet afgørelse om ophævelse af hendes immunitet;
- F. der henviser til, at Republikken Bulgariens anklagemyndighed fremsendte anmodningen om ophævelse af immunitet den 18. oktober 2019;
- G. der henviser til, at sagen ikke vedrører Elena Yonchevas meningstilkendegivelser eller stemmeafgivelser under udøvelsen af sit parlamentariske hverv, jf. artikel 8 i protokol nr. 7 vedrørende Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter;
- H. der henviser til, at Europa-Parlamentets medlemmer i henhold til artikel 9 i protokol nr. 7 vedrørende Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter på deres eget lands område nyder de immuniteter, der tilstås medlemmerne af deres lands lovgivende forsamling;
- I. der henviser til, at formålet med parlamentarisk immunitet er at beskytte Parlamentet og dets medlemmer mod retsforfølgning i relation til aktiviteter, der udføres under udøvelsen af det parlamentariske hverv, og som ikke kan adskilles fra dette hverv;
- J. der henviser til, at Elena Yoncheva i den foreliggende sag hævder at have været offer for *fumus persecutionis*, dvs. at der foreligger »konkrete beviser«⁽⁴⁾, der tyder på, at hensigten bag retssagen kan være at skade hendes politiske virksomhed og navnlig den virksomhed, hun udøver som medlem af Europa-Parlamentet;
- K. der henviser til, at det følger af EU-Domstolens retspraksis, at Parlamentet »på grund af den politiske karakter af en beslutning, der træffes, fordi der er anmodet om ophævelse eller beskyttelse af immuniteten, har et meget vidt skøn med hensyn til, hvad en sådan beslutning skal gå ud på«⁽⁵⁾;
- L. der henviser til, at Elena Yoncheva er medlem af LIBE-udvalget, hvor hun regelmæssigt udtaler sig kritisk om de politiske myndigheder i sit hjemland; der henviser til, at hun deltog i den parlamentariske delegation, der besøgte Bulgarien den 23. og 24. september 2021 som led i overvågningen af retsstatssituationen i landet;
- M. der henviser til, at forundersøgelsen først blev indledt den 31. august 2018, dvs. på et tidspunkt, hvor hendes politiske engagement var velkendt, selv om den påståede overtrædelse skulle være begyndt i 2010, og til, at der ikke gives nogen overbevisende begrundelse for denne forsinkelse;
- N. der henviser til, at retssagen blev indledt efter en indberetning fra to parlamentsmedlemmer, der er politiske modstandere af Elena Yoncheva;
- O. der henviser til, at Elena Yoncheva som undersøgende journalist og derefter som medlem af Bulgariens parlament har fordømt den manglende efterforskning af korruption på højt niveau i sit hjemland og fortsat fordømmer denne som medlem af Europa-Parlamentet;

⁽⁴⁾ Domstolens dom af 17. september 2020, *Troszczynski*, C-12/19, præmis 26.

⁽⁵⁾ Rettens dom af 17. januar 2013, *Gollnisch mod Parlamentet*, T346/11 og T347/11, ECLI:EU:T:2013:23, præmis 59 og den deri nævnte retspraksis.

Tirsdag den 15. februar 2022

- P. der henviser til, at sammenslutningen af bulgarske journalister i januar 2019 offentligt erklærede, at retsforfølgningen af Elena Yoncheva skulle ses i lyset af dens undersøgelser og var et forsøg på at angribe en politisk modstanders ytringsfrihed;
- Q. der henviser til, at Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol den 28. september 2021 antog det søgsmål, som Elena Yoncheva havde anlagt mod Bulgarien i forbindelse med denne retsforfølgning, til realitetsbehandling på grundlag af artikel 6, stk. 2, (uskyldsformodning) og artikel 13 (adgang til effektive retsmidler) og artikel 18 (begrænsninger i brug af indskrænkninger i rettigheder) i den europæiske menneskerettighedskonvention;
- R. der henviser til, at det fremgår af sagsakterne for Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol, at flere bulgarske elektroniske medier den 12. juni 2020 offentliggjorde en telefonsamtale om indledning af en straffesag mod Elena Yoncheva, og at en af stemmerne ifølge en ekspertudtalelse, der er vedlagt sagsakterne, tilhørte den bulgarske premierminister;
- S. der henviser til, at dette sammenfald og den usædvanligt alvorlige karakter af disse konkrete beviser giver anledning til alvorlig tvivl med hensyn til en eventuel hensigt om at skade Elena Yonchevas politiske virksomhed og navnlig hendes virksomhed som medlem af Europa-Parlamentet, og at den omstændighed, at retsforfølgningen blev indledt inden valget, ikke er tilstrækkelig til at fjerne denne tvivl;
- T. der henviser til, at det derfor ser ud til, at der er tale om et tilfælde af *fumus persecutionis*;
1. vedtager ikke at ophæve Elena Yonchevas immunitet;
  2. pålægger sin formand straks at sende denne afgørelse og det kompetente udvalgs betænkning til de bulgarske myndigheder og Elena Yoncheva.
-

Tirsdag den 15. februar 2022

P9_TA(2022)0017

Anmodning om beskyttelse af Mario Borghezios immunitet

Europa-Parlamentets afgørelse af 15. februar 2022 om anmodning om beskyttelse af Mario Borghezios privilegier og immuniteter (2021/2159(IMM))

(2022/C 342/25)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til anmodning af 13. november 2018 fra Mario Borghezio om beskyttelse af hans privilegier og immuniteter i forbindelse med straffesag nr. 4975/16 RGNR indledt af anklagemyndigheden i Imperia (Italien), hvorom der blev givet meddelelse på plenarmødet den 25. marts 2019, og som blev fremsat på ny af Mario Borghezio den 27. maj 2021, og som blev overført til Retsudvalget den 7. juli 2021,
- der har hørt Mario Borghezio, jf. forretningsordenens artikel 9, stk. 6,
- der henviser til artikel 8 og 9 i protokol nr. 7 vedrørende Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter samt artikel 6, stk. 2, i akten af 20. september 1976 om almindelige direkte valg af medlemmerne af Europa-Parlamentet,
- der henviser til de domme, som Den Europæiske Unions Domstol har afsagt den 21. oktober 2008, 19. marts 2010, 6. september 2011, 17. januar 2013 og 19. december 2019⁽¹⁾,
- der henviser til forretningsordenens artikel 5, stk. 2, og artikel 7 og 9,
- der henviser til betænkning fra Retsudvalget (A9-0015/2022),
- A. der henviser til, at Mario Borghezio, medlem af Europa-Parlamentet indtil den 2. juli 2019, har anmodet om beskyttelse af sin parlamentariske immunitet i en straffesag indledt af anklagemyndigheden i Imperia;
- B. der henviser til, at Mario Borghezio angiveligt havde et skænderi med en ansat i et jernbaneselskab, som skulle have nægtet ham at rejse med tog, fordi han ikke havde en gyldig billet;
- C. der henviser til, at Mario Borghezio under sin høring i Retsudvalget ikke anførte noget, der kunne give anledning til at konkludere, at det pågældende skænderi vedrørte det tidligere medlems tilkendegivelse af en politisk holdning;
- D. der henviser til, at den formodede strafbare handling således ikke vedrører meningstilkendegivelser eller stemmeafgivelser under udøvelsen af hvervet som medlem af Europa-Parlamentet som omhandlet i artikel 8 i protokol nr. 7 vedrørende Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter;
- E. der henviser til, at artikel 9 i protokol nr. 7 vedrørende Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter kun finder anvendelse på medlemmer af Europa-Parlamentet; der henviser til, at Mario Borghezio var medlem af Europa-Parlamentet indtil den 2. juli 2019; der henviser til, at tabet af status som medlem af Europa-Parlamentet indebærer tabet af den dertil knyttede immunitet, hvis varighed i henhold til artikel 9 i protokol nr. 7 er begrænset til det pågældende mandat⁽²⁾;
- F. der henviser til, at Parlamentet på den ene side ikke kan sidestilles med en domstol, og at medlemmet på den anden side i forbindelse med en procedure om ophævelse af immunitet ikke kan betragtes som en anklaget⁽³⁾;
- 1. vedtager ikke at beskytte Mario Borghezios privilegier og immuniteter;
- 2. pålægger sin formand straks at sende denne afgørelse og det kompetente udvalgs betænkning til Italiens kompetente myndigheder og Mario Borghezio.

⁽¹⁾ Domstolens dom af 21. oktober 2008, Marra mod De Gregorio og Clemente, C-200/07 og C-201/07, ECLI:EU:C:2008:579; Rettens dom af 19. marts 2010, Gollnisch mod Parlamentet, T-42/06, ECLI:EU:T:2010:102; Domstolens dom af 6. september 2011, Patriciello, C-163/10, ECLI:EU:C:2011:543; Rettens dom af 17. januar 2013, Gollnisch mod Parlamentet, T-346/11 og T-347/11, ECLI:EU:T:2013:23; Domstolens dom af 19. december 2019, Junqueras Vies, C-502/19, ECLI:EU:C:2019:1115.

⁽²⁾ Rettens dom T-284/17, præmis 28.

⁽³⁾ Rettens dom af 30. april 2019, Briois mod Parlamentet, T-214/18, ECLI:EU:T:2019:266.

Tirsdag den 15. februar 2022

P9_TA(2022)0018

Anmodning om ophævelse af Jörg Meuthens immunitet**Europa-Parlamentets afgørelse af 15. februar 2022 om anmodning om ophævelse af Jörg Meuthens immunitet (2021/2160(IMM))**

(2022/C 342/26)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til anmodning om ophævelse af Jörg Meuthens immunitet fra statsadvokaten i Berlin, som er fremsendt ved skrivelse af 16. juni 2021 af det tyske forbundsjustits- og forbrugerbeskyttelsesministerium i forbindelse med en undersøgelsesprocedure på grund af mistanke om en strafbar lovovertrædelse, og hvorom der blev givet meddelelse på plenarmødet den 5. juli 2021,
  - der har hørt Jörg Meuthen, jf. forretningsordenens artikel 9, stk. 6,
  - der henviser til artikel 8 og 9 i protokol nr. 7 vedrørende Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter samt artikel 6, stk. 2, i akten af 20. september 1976 om almindelige direkte valg af medlemmerne af Europa-Parlamentet,
  - der henviser til de domme, som Den Europæiske Unions Domstol har afsagt den 21. oktober 2008, 19. marts 2010, 6. september 2011, 17. januar 2013 og 19. december 2019⁽¹⁾,
  - der henviser til artikel 46, stk. 2, 3 og 4, i Forbundsrepublikken Tysklands grundlov og punkt 192b i retningslinjerne for straffe- og bødesager (Richtlinien für das Strafverfahren und das Bußgeldverfahren),
  - der henviser til forretningsordenens artikel 5, stk. 2, artikel 6, stk. 1, og artikel 9,
  - der henviser til betænkning fra Retsudvalget (A9-0016/2022),
- A. der henviser til, at statsadvokaten i Berlin har anmodet om ophævelse af immuniteten for Jörg Meuthen, medlem af Europa-Parlamentet valgt for Tyskland, med henblik på at indlede en straffesag i henhold til § 152, stk. 2, i den tyske strafferetsplejelov (Strafprozessordnung) vedrørende mandatsvig i henhold til § 266 i straffeloven og mistanke om en strafbar overtrædelse af § 31, stk. 1, nr. 1), i loven om politiske partier (Parteiengesetz);
- B. der henviser til, at Jörg Meuthen i sin egenskab af forbundstalsmand for partiet Alternative für Deutschland (AfD) for årene 2016, 2017 og 2018:
- angiveligt har givet urigtige oplysninger i forbindelse med indgivelsen af AfD's aktivitetsrapport for 2016 vedrørende støtteydelse for i alt 89 800 EUR, som han skal have modtaget fra et schweizisk selskab i form af annoncer, valgplakater, foldere, plakater og grafik til sin valgkamp som AfD's direkte kandidat til landdagsvalget i Baden-Württemberg den 13. marts 2016, og som han ikke klart har angivet i AfD's aktivitetsrapport for 2016 af 21. december 2017, der er sendt til formanden for den tyske Forbundsdag,
  - angiveligt har givet forkerte eller ufuldstændige oplysninger om enkelte støtteydelse til valgkampene til landdagsvalget i Nordrhein-Westfalen den 14. maj 2017 og valget til den tyske Forbundsdag den 24. september 2017 i forbindelse med indgivelsen af AfD's aktivitetsrapport for 2017,
  - angiveligt har indgivet en urigtig aktivitetsrapport for 2018 til formanden for den tyske Forbundsdag i forbindelse med valget til Bayerns 18. landdag, der fandt sted den 14. oktober 2018;

⁽¹⁾ Domstolens dom af 21. oktober 2008, Marra mod De Gregorio og Clemente, C-200/07 og C-201/07, ECLI:EU:C:2008:579; Rettens dom af 19. marts 2010, Gollnisch mod Parlamentet, T-42/06, ECLI:EU:T:2010:102; Domstolens dom af 6. september 2011, Patriciello, C-163/10, ECLI:EU:C:2011:543; Rettens dom af 17. januar 2013, Gollnisch mod Parlamentet, T-346/11 og T-347/11, ECLI:EU:T:2013:23; Domstolens dom af 19. december 2019, Junqueras Vies, C-502/19, ECLI:EU:C:2019:1115.

Tirsdag den 15. februar 2022

- C. der henviser til, at Jörg Meuthen blev valgt til Europa-Parlamentet med virkning fra den 8. november 2017;
- D. der henviser til, at de formodede lovovertrædelser ikke vedrører meningstilkendegivelser eller stemmeafgivelser under udøvelsen af hvervet som medlem af Europa-Parlamentet som omhandlet i artikel 8 i protokol nr. 7 vedrørende Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter;
- E. der henviser til, at Europa-Parlamentets medlemmer i henhold til artikel 9 i protokol nr. 7 vedrørende Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter på deres eget lands område nyder de immuniteter, der tilstås medlemmerne af deres lands lovgivende forsamling;
- F. der henviser til, at artikel 46, stk. 2, 3 og 4, i Forbundsrepublikken Tysklands grundlov lyder således:
- »2) Et medlem af Forbundsdagen kan ikke uden dennes samtykke drages til ansvar for en strafbar handling eller fængsles, medmindre han er grebet på fersk gerning eller i løbet af den følgende dag.
  - 3) Forbundsagens samtykke udkræves endvidere ved enhver anden begrænsning i et medlems personlige frihed eller til indledning af en procedure mod et medlem i henhold til artikel 18.
  - 4) Enhver strafforfølgning og enhver procedure i henhold til artikel 18 mod et medlem af Forbundsdagen, fængsling af enhver art og enhver anden begrænsning i hans personlige frihed skal på Forbundsagens begæring udsættes.«;
- G. der henviser til, at artikel 192b i retningslinjerne for straffe- og bødesager regulerer ophævelse af immuniteten for et medlem af Europa-Parlamentet og navnlig i stk. 1 bestemmer følgende:
- »1) Et medlem af Europa-Parlamentet fra Forbundsrepublikken Tyskland har krav på samme immunitet som et medlem af den tyske Forbundsdag. (...)«;
- H. der henviser til, at Parlamentet på den ene side ikke kan sidestilles med en domstol, og at medlemmet på den anden side i forbindelse med en procedure om ophævelse af immunitet ikke kan betragtes som en »anklaget«⁽²⁾;
- I. der henviser til, at formålet med parlamentarisk immunitet er at beskytte Parlamentet og dets medlemmer mod retsforfølgning i relation til aktiviteter, der udføres under udøvelsen af det parlamentariske hverv, og som ikke kan adskilles fra dette hverv;
- J. der henviser til, at Parlamentet i den foreliggende sag ikke har fundet noget bevis på *fumus persecutionis*, dvs. faktiske omstændigheder, der tyder på, at hensigten bag retssagen kan være at skade et medlems politiske virksomhed og dermed Europa-Parlamentet;
1. vedtager at ophæve Jörg Meuthens immunitet;
  2. pålægger sin formand straks at sende denne afgørelse og det kompetente udvalgs betænkning til Tysklands myndigheder og Jörg Meuthen.

---

(2) Rettens dom af 30. april 2019, Briois mod Parlamentet, T-214/18, ECLI:EU:T:2019:266.

Tirsdag den 15. februar 2022

P9_TA(2022)0019

Anmodning om ophævelse af Álvaro Amaros immunitet**Europa-Parlamentets afgørelse af 15. februar 2022 om anmodning om ophævelse af Álvaro Amaros immunitet (2021/2082(IMM))**

(2022/C 342/27)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til anmodning af 26. april 2021 om ophævelse af Álvaro Amaros immunitet, som er indgivet af dommeren ved retten i første instans i Guarda i forbindelse med en straffesag, og hvorom der blev givet meddelelse på plenarmødet den 7. juni 2021,
  - der har hørt Álvaro Amaro, jf. forretningsordenens artikel 9, stk. 6,
  - der henviser til artikel 8 og 9 i protokol nr. 7 vedrørende Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter samt artikel 6, stk. 2, i akten af 20. september 1976 om almindelige direkte valg af medlemmerne af Europa-Parlamentet,
  - der henviser til de domme, som Den Europæiske Unions Domstol har afsagt den 21. oktober 2008, 19. marts 2010, 6. september 2011, 17. januar 2013 og 19. december 2019 ⁽¹⁾,
  - der henviser til artikel 157, stk. 2 og 3, i Den Portugisiske Republiks forfatning og artikel 11 i lov nr. 7/93 af 1. marts 1993 om statutten for medlemmerne af Den Portugisiske Nationalforsamling,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 5, stk. 2, artikel 6, stk. 1, og artikel 9,
  - der henviser til betænkning fra Retsudvalget (A9-0017/2022),
- A. der henviser til, at dommeren ved retten i første instans i Guarda har indgivet en anmodning om ophævelse af Álvaro Amaros parlamentariske immunitet med henblik på at indlede en straffesag mod ham i forbindelse med misbrug af offentlige midler som indehaver af et politisk embede, som angiveligt blev begået mellem midten af 2007 og midten af 2013, og som er strafbart i henhold til artikel 26 i den portugisiske straffelov og artikel 3, litra i), og artikel 11 i den portugisiske lov nr. 34/87 af 16. juli 1987;
- B. der henviser til, at Álvaro Amaro blev valgt til borgmester i Gouveia den 9. oktober 2005 (for en periode, der udløb i 2009) og blev genvalgt den 11. oktober 2009 (for en periode, der udløb i 2013); der henviser til, at han i sin egenskab af borgmester angiveligt handlede i fællesskab med andre personer i strid med reglerne om budgetkontrol og offentlige udbud og principperne om ikke-forskelsbehandling, gennemsigtighed og korrekt forvaltning af offentlige midler og derved angiveligt tilsidesatte de forpligtelser, der fulgte af hans rolle i det offentlige embede, angiveligt med det formål at opnå fordele for sig selv og for de øvrige tiltalte; der henviser til, at han endvidere angiveligt handlede i strid med de forvaltningsretlige regler og principper, navnlig vedrørende offentlige udbud, med det formål at sikre ulovlige økonomiske fordele;
- C. der henviser til, at Álvaro Amaro blev valgt til Europa-Parlamentet ved valget i maj 2019;
- D. der henviser til, at den påståede overtrædelse ikke vedrører meningstilkendegivelser eller stemmeafgivelser fra Álvaro Amaro under udøvelsen af hans hverv, jf. artikel 8 i protokol nr. 7 vedrørende Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter;

⁽¹⁾ Domstolens dom af 21. oktober 2008, Marra mod De Gregorio og Clemente, C-200/07 og C-201/07, ECLI:EU:C:2008:579; Rettens dom af 19. marts 2010, Gollnisch mod Parlamentet, T-42/06, ECLI:EU:T:2010:102; Domstolens dom af 6. september 2011, Patriciello, C-163/10, ECLI:EU:C:2011:543; Rettens dom af 17. januar 2013, Gollnisch mod Parlamentet, T-346/11 og T-347/11, ECLI:EU:T:2013:23. Domstolens dom af 19. december 2019, Junqueras Vies, C-502/19, ECLI:EU:C:2019:1115.

Tirsdag den 15. februar 2022

- E. der henviser til, at Europa-Parlamentets medlemmer i henhold til artikel 9 i protokol nr. 7 vedrørende Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter på deres eget lands område nyder de immuniteter, der tilstås medlemmerne af deres lands lovgivende forsamling;
- F. der henviser til, at artikel 157, stk. 2 og 3, i den portugisiske forfatning lyder således:
- »2. Medlemmer af Nationalforsamlingen kan ikke afgive forklaring eller tiltales uden forsamlingens tilladelse. I sidstnævnte tilfælde skal forsamlingen beslutte at give tilladelse, hvis der er stærke indicier for, at der er begået en forsættlig strafbar handling, for hvilken maksimumstraffen er fængsel i over tre år.
3. Ingen medlemmer af Nationalforsamlingen kan tilbageholdes, anholdes eller fængsles uden forsamlingens tilladelse, medmindre vedkommende har begået en forsættlig strafbar handling, der kan straffes med fængsel som omhandlet i stk. 2, og er grebet på fersk gerning.«;
- G. der henviser til, at det alene tilkommer Parlamentet at beslutte, om immuniteten skal ophæves i en given sag; der henviser til, at Parlamentet kan tage et rimeligt hensyn til medlemmets holdning, når der skal tages stilling til, om den pågældendes immunitet skal ophæves eller ej ⁽²⁾; der henviser til, at Álvaro Amaro under høringen anførte, at han ikke havde nogen indvendinger mod en ophævelse af hans parlamentariske immunitet;
- H. der henviser til, at formålet med parlamentarisk immunitet er at beskytte Parlamentet og dets medlemmer mod retsforfølgning i relation til aktiviteter, der udføres under udøvelsen af det parlamentariske hverv, og som ikke kan adskilles fra dette hverv;
- I. der henviser til, at de lovovertrædelser, som Álvaro Amaro anklages for, fandt sted forud for hans valg til Europa-Parlamentet;
- J. der henviser til, at Parlamentet i den foreliggende sag ikke har fundet noget bevis på *fumus persecutionis*, dvs. faktiske omstændigheder, der tyder på, at den pågældende retssag kan være blevet indledt med det formål at skade et medlem politiske virksomhed og dermed Europa-Parlamentet;
- K. der henviser til, at Parlamentet på den ene side ikke kan sidestilles med en domstol, og at medlemmet på den anden side i forbindelse med en procedure om ophævelse af immunitet ikke kan betragtes som en »anklaget« ⁽³⁾;
1. vedtager at ophæve Álvaro Amaros immunitet;
  2. pålægger sin formand straks at sende denne afgørelse og det kompetente udvalgs betænkning til Den Portugisiske Republiks kompetente myndigheder og Álvaro Amaro.

⁽²⁾ Rettens dom af 15. oktober 2008, Mote mod Parlamentet, T-345/05, ECLI:EU:T:2008:440, præmis 28.

⁽³⁾ Rettens dom af 30. april 2019, Briois mod Parlamentet, T-214/18, ECLI:EU:T:2019:266.

Tirsdag den 15. februar 2022

III

(Forberedende retsakter)

EUROPA-PARLAMENTET

P9_TA(2022)0020

**Konventionen om bevarelse og forvaltning af højsøfiskeressourcer i det nordlige Stillehav:
Den Europæiske Unions tiltrædelse *******Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 15. februar 2022 om udkast til Rådets afgørelse om Den Europæiske Unions tiltrædelse af konventionen om bevarelse og forvaltning af højsøfiskeressourcer i det nordlige Stillehav (12617/2021 — C9-0420/2021 — 2021/0184(NLE))****(Godkendelse)**

(2022/C 342/28)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til udkast til Rådets afgørelse (12617/2021),
  - der henviser til konventionen om bevarelse og forvaltning af højsøfiskeressourcer i det nordlige Stillehav (12617/2021 ADD 1),
  - der henviser til den anmodning om godkendelse, som Rådet har forelagt, jf. artikel 43 og artikel 218, stk. 6, andet afsnit, litra a), i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (C9-0420/2021),
  - der henviser til forretningsordenens artikel 105, stk. 1 og 4, og artikel 114, stk. 7,
  - der henviser til henstilling fra Fiskeriudvalget (A9-0008/2022),
1. godkender udkastet til Rådets afgørelse;
  2. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes regeringer og parlamenter og til Republikken Koreas regering som depositar for denne konvention.

Tirsdag den 15. februar 2022

P9_TA(2022)0021

Interparlamentariske delegationers medlemstal

Europa-Parlamentets afgørelse af 15. februar 2022 om de interparlamentariske delegationers medlemstal (2022/2547(RSO))

(2022/C 342/29)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Formandskonferencens forslag til afgørelse,
- der henviser til sin afgørelse af 17. april 2019 om antallet af interparlamentariske delegationer, delegationer til de blandede parlamentariske udvalg og delegationer til de parlamentariske samarbejdsudvalg og de multilaterale parlamentariske forsamlinger ⁽¹⁾,
- der henviser til sin afgørelse af 17. juli 2019 om interparlamentariske delegationers medlemstal ⁽²⁾,
- der henviser til sin afgørelse af 5. oktober 2021 om nedsættelse af en delegation til Den Parlamentariske Partnerskabsforsamling EU-Det Forenede Kongerige og fastsættelse af dens medlemstal ⁽³⁾,
- der henviser til forretningsordenens artikel 223 og 224,

1. vedtager at fastsætte nedenstående interparlamentariske delegationers medlemstal som følger:

a) Europa, Vestbalkan og Tyrkiet

- Delegationen til:
  - Det Blandede Parlamentariske Udvalg EU-Nordmakedonien: 13 medlemmer
  - Det Blandede Parlamentariske Udvalg EU-Tyrkiet: 25 medlemmer
  - Den Parlamentariske Partnerskabsforsamling EU-Det Forenede Kongerige: 35 medlemmer
  - Delegationen for Nordisk Samarbejde og for Forbindelserne med Schweiz og Norge, til Det Blandede Parlamentariske Udvalg EU-Island og til Det Blandede EØS-Parlamentarikerudvalg: 18 medlemmer
  - Delegationen til Det Parlamentariske Stabiliserings- og Associeringsudvalg EU-Serbien: 15 medlemmer
  - Delegationen til Det Parlamentariske Stabiliserings- og Associeringsudvalg EU-Albanien: 14 medlemmer
  - Delegationen til Det Parlamentariske Stabiliserings- og Associeringsudvalg EU-Montenegro: 14 medlemmer
  - Delegationen for Forbindelserne med Bosnien-Hercegovina og Kosovo: 13 medlemmer

b) Rusland og landene i det østlige partnerskab

- Delegationen til Det Parlamentariske Samarbejdsudvalg EU-Rusland: 31 medlemmer
- Delegationen til Det Parlamentariske Associeringsudvalg EU-Ukraine: 16 medlemmer
- Delegationen til Det Parlamentariske Associeringsudvalg EU-Moldova: 14 medlemmer
- Delegationen for Forbindelserne med Belarus: 12 medlemmer
- Delegationen til Det Parlamentariske Partnerskabsudvalg EU-Armenien, Det Parlamentariske Samarbejdsudvalg EU-Aserbajdsjan og Det Parlamentariske Associeringsudvalg EU-Georgien: 18 medlemmer

⁽¹⁾ EUT C 158 af 30.4.2021, s. 536.

⁽²⁾ EUT C 165 af 4.5.2021, s. 23.

⁽³⁾ Vedtagne tekster, P9_TA(2021)0398.

Tirsdag den 15. februar 2022

c) Maghreblandene, Mashreqlandene, Israel og Palæstina

- Delegationen for Forbindelserne med:
- Israel: 18 medlemmer
- Palæstina: 18 medlemmer
- Maghreblandene og Den Arabiske Maghrebunion, herunder de blandede parlamentariske udvalg EU-Marokko, EU-Tunesien og EU-Algeriet: 18 medlemmer
- Mashreqlandene: 19 medlemmer

d) Den Arabiske Halvø, Irak og Iran

- Delegationen for Forbindelserne med:
- Den Arabiske Halvø: 16 medlemmer
- Irak: 8 Medlemmer
- Iran: 11 medlemmer

e) Nord- og Sydamerika

- Delegationen for Forbindelserne med:
- De Forenede Stater: 64 Medlemmer
- Canada: 18 medlemmer
- Den Føderative Republik Brasilien: 14 medlemmer
- Landene i Mellemamerika: 15 medlemmer
- Landene i Det Andinske Fællesskab: 13 medlemmer
- Mercosur: 19 medlemmer
- Delegationen til Det Blandede Parlamentariske Udvalg EU-Mexico: 14 medlemmer
- Delegationen til Det Blandede Parlamentariske Udvalg EU-Chile: 15 medlemmer
- Delegationen til Det Blandede Parlamentariske Udvalg Cariforum-EU: 15 medlemmer

f) Asien/Stillehavet

- Delegationen for Forbindelserne med:
- Japan: 24 medlemmer
- Folkerepublikken Kina: 38 medlemmer
- Indien: 24 medlemmer
- Afghanistan: 8 medlemmer
- Landene i Sydasiens: 15 medlemmer
- Landene i Sydøstasien og Sammenslutningen af Sydøstasiatiske Nationer (ASEAN): 27 medlemmer
- Den Koreanske Halvø: 13 medlemmer
- Australien og New Zealand: 12 medlemmer
- Delegationen til De Parlamentariske Samarbejdsudvalg EU-Kasakhstan, EU-Kirgisistan, EU-Uzbekistan og EU-Tadsjikistan og for forbindelserne med Turkmenistan og Mongoliet: 19 medlemmer

g) Afrika

- Delegationen for Forbindelserne med:
- Sydafrika: 16 medlemmer
- Det Panafrikanske Parlament: 12 medlemmer

Tirsdag den 15. februar 2022

h) Multilaterale forsamlinger

- Delegationen til Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU: 78 medlemmer
- Delegationen til Den Parlamentariske Forsamling for Middelhavsunionen: 49 medlemmer
- Delegationen til Den Euro-Latinamerikanske Parlamentariske Forsamling: 75 medlemmer
- Delegationen til Den Parlamentariske Forsamling Euronest: 60 medlemmer
- Delegationen for Forbindelserne med NATO's Parlamentariske Forsamling: 10 medlemmer

2. vedtager under henvisning til Formandskonferencens afgørelse af 11. juli 2019 om sammensætningen af delegationernes bestyrelser, at disse kan udgøres af op til to næstformænd;

3. pålægger sin formand at sende denne afgørelse til Rådet og Kommissionen til orientering.

Tirsdag den 15. februar 2022

P9_TA(2022)0026

Indsigelse mod en delegeret retsakt: Den Europæiske Hav-, Fiskeri- og Akvakulturfond: de perioder, hvor støtteansøgninger er uantagelige

Europa-Parlamentets beslutning af 15. februar 2022 om Kommissionens delegerede forordning af 5. november 2021 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1139 om Den Europæiske Hav-, Fiskeri- og Akvakulturfond for så vidt angår de perioder, hvor støtteansøgninger er uantagelige, samt start- og slutdato for nævnte perioder (C(2021)7701 — 2021/2961(DEA))

(2022/C 342/30)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens delegerede forordning (C(2021)7701),
  - der henviser til artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
  - der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1139 af 7. juli 2021 om oprettelse af Den Europæiske Hav-, Fiskeri- og Akvakulturfond og om ændring af forordning (EU) 2017/1004⁽¹⁾, særlig artikel 11, stk. 4, og artikel 62, stk. 6,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 111, stk. 3,
  - der henviser til forslag til beslutning fra Fiskeriudvalget,
- A. der henviser til, at Kommissionen ved artikel 11, stk. 4, i forordning (EU) 2021/1139 (EHFAF) tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter, der fastlægger tærsklen for uantagelighed, som bør stå i rimeligt forhold til arten, grovheden, varigheden og hyppigheden af de alvorlige overtrædelser, de strafbare handlinger eller svigen, og som bør være af mindst et års varighed;
- B. der henviser til, at Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/288 af 17. december 2014⁽²⁾ om supplerende bestemmelser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 508/2014⁽³⁾ (EHFF) for så vidt angår den periode, hvor støtteansøgninger er uantagelige, samt start- og slutdato for nævnte periode, fastsætter en periode på 12 måneder for uantagelighed i tilfælde af ni point, og at uantagelighed i tilfælde af overtrædelser, der anses for »mindre alvorlige«, først udløses, når ni point er nået;
- C. der henviser til, at Kommissionens delegerede forordning (C(2021)7701), der supplerer EHFAF, forværrer disse betingelser, da uantagelighed udløses ved den anden overtrædelse med kun syv point og beregnes på to måneder/point, hvilket ikke synes at være forholdsmæssigt og ikke i overensstemmelse med EHFAF;
- D. der henviser til, at Kommissionen bør foreslå en alternativ og mere forholdsmæssig løsning med hensyn til varigheden af uantagelighedsperioden baseret på point;
- E. der henviser til, at en mere forholdsmæssig løsning kunne være kun at fastsætte en måneds uantagelighed for de første to overtrædelser i stedet for to for hvert point i forbindelse med visse overtrædelser og dermed i højere grad afspejle rationalet bag grundforordningen med hensyn til proportionalitet;
1. gør indsigelse mod Kommissionens delegerede forordning;
  2. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Kommissionen og underrette den om, at den delegerede forordning ikke kan træde i kraft;
  3. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og til medlemsstaternes regeringer og parlamenter.

⁽¹⁾ EUT L 247 af 13.7.2021, s. 1.

⁽²⁾ Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/288 af 17. december 2014 om supplerende bestemmelser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 508/2014 om Den Europæiske Hav- og Fiskerifond for så vidt angår den periode, hvor støtteansøgninger er uantagelige, samt start- og slutdato for nævnte periode (EUT L 51 af 24.2.2015, s. 1).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 508/2014 af 15. maj 2014 om Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 2328/2003, (EF) nr. 861/2006, (EF) nr. 1198/2006 og (EF) nr. 791/2007 samt Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1255/2011 (EUT L 149 af 20.5.2014, s. 1).

Onsdag den 16. februar 2022

P9_TA(2022)0027

Dokumentationsprogram for fangster af almindelig tun ***I

Ændringer vedtaget af Europa-Parlamentet den 16. februar 2022 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om indførelse af et dokumentationsprogram for fangster af almindelig tun (*Thunnus thynnus*) og om ophævelse af Rådets forordning (EU) nr. 640/2010 (COM(2020)0670 — C9-0336/2020 — 2020/0302(COD))⁽¹⁾

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

(2022/C 342/31)

Ændring 1**Forslag til forordning****Betragtning 6***Kommissionens forslag*

- (6) Visse bestemmelser i ICCAT's henstillinger ændres ofte af ICCAT, og CPC'erne og vil sandsynligvis blive ændret yderligere i fremtiden. For hurtigt at kunne indarbejde kommende ændringer af ICCAT's henstillinger i EU-retten bør beføjelsen til at vedtage retsakter derfor delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, for så vidt angår **følgende aspekter**: obligatorisk anvendelse af eBCD'er og BCD'er, regler for grupperede BCD'er, attestering af BCD'er og eBCD'er, undtagelsesfrist for mærkningsoplysninger om mindstemål i henhold til forordning (EU) 20.../...⁽¹⁾, registrering og attestering af fangst og efterfølgende handler i eBCD-systemet, oplysninger om attestering og kontaktpunkter, oplysninger om BCD-dokumenter og trykte eBCD'er, angivne indberetningsdatoer samt **henvisninger til bilag til ICCAT-henstillinger**.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 20.../... af ... 20.. om indførelse af en flerårig forvaltningsplan for almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet, om ændring af forordning (EF) nr. 1936/2001, forordning (EU) 2017/2107 og forordning (EU) 2019/833 og om ophævelse af forordning (EU) 2016/1627.

Ændring

- (6) Visse bestemmelser i ICCAT's henstillinger ændres ofte af ICCAT, og CPC'erne og vil sandsynligvis blive ændret yderligere i fremtiden. For hurtigt at kunne indarbejde kommende ændringer af ICCAT's henstillinger i EU-retten bør beføjelsen til at vedtage retsakter derfor delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, for så vidt angår **ændringen af denne forordning vedrørende** obligatorisk anvendelse af eBCD'er og BCD'er, regler for grupperede BCD'er, attestering af BCD'er og eBCD'er, undtagelsesfrist for mærkningsoplysninger om mindstemål i henhold til forordning (EU) 20.../...⁽¹⁾, registrering og attestering af fangst og efterfølgende handler i eBCD-systemet, oplysninger om attestering og kontaktpunkter, oplysninger om BCD-dokumenter og trykte eBCD'er, angivne indberetningsdatoer samt **supplering af denne forordning med bilagene til ICCA-T-henstillingerne, der er opført i bilaget til denne forordning, og med efterfølgende ændringer af disse bilag**.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 20.../... af ... 20.. om indførelse af en flerårig forvaltningsplan for almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet, om ændring af forordning (EF) nr. 1936/2001, forordning (EU) 2017/2107 og forordning (EU) 2019/833 og om ophævelse af forordning (EU) 2016/1627.

⁽¹⁾ Sagen blev henvist til fornyet behandling i det kompetente udvalg med henblik på interinstitutionelle forhandlinger, jf. forretningsordenens artikel 59, stk. 4, fjerde afsnit (A9-0172/2021).

Onsdag den 16. februar 2022

Ændring 2**Forslag til forordning****Artikel 2 — stk. 1 — nr. 1***Kommissionens forslag*

1. »BCD«: fangstopgørelse for almindelig tun i overensstemmelse med formatet i **bilag 2** til **ICCAT-henstilling [18-13]**

Ændring

1. »BCD«: fangstopgørelse for almindelig tun i overensstemmelse med formatet i **punkt 1 i bilaget** til **denne forordning**

Ændring 3**Forslag til forordning****Artikel 4 — stk. 6***Kommissionens forslag*

6. Et attesteret BCD skal indeholde de relevante oplysninger angivet i **bilag 1** til **ICCAT-henstilling [18-13]**. **Bilag 3** til **ICCAT-henstilling [18-13]** indeholder retningslinjer for udstedelse, nummerering, udfyldelse og attestering af BCD'et.

Ændring

6. Et attesteret BCD skal indeholde de relevante oplysninger angivet i **bilaget, punkt 2**, til **denne forordning**. **Punkt 3 i bilaget** til **denne forordning** indeholder retningslinjer for udstedelse, nummerering, udfyldelse og attestering af BCD'et.

Ændring 4**Forslag til forordning****Artikel 8 — stk. 3***Kommissionens forslag*

3. Det attesterede BFTRC indeholder oplysningerne angivet i **bilag 4** og **5** til **ICCAT-henstilling [18-13]**.

Ændring

3. Det attesterede BFTRC indeholder oplysningerne angivet i **punkt 4** og **5 i bilaget** til **denne forordning**.

Ændring 5**Forslag til forordning****Artikel 11 — stk. 1 — litra c***Kommissionens forslag*

c) som backup i det sjældne tilfælde, at der opstår tekniske problemer med systemet, som forhindrer en medlemsstat i at anvende eBCD-systemet i overensstemmelse med de procedurer, der er **fastsat** i **bilag 3** til **ICCAT-henstilling [18-12]**. Forsinkelser i medlemsstaterne med at træffe de nødvendige foranstaltninger såsom at tilvejebringe de data, der er nødvendige for at sikre registrering af brugere i eBCD-systemet, eller andre undgåelige situationer udgør ikke et acceptabelt teknisk problem

Ændring

c) som backup i det sjældne tilfælde, at der opstår tekniske problemer med systemet, som forhindrer en medlemsstat i at anvende eBCD-systemet i overensstemmelse med de procedurer, der er **anført i punkt 6 i bilaget** til **denne forordning**. Forsinkelser i medlemsstaterne med at træffe de nødvendige foranstaltninger såsom at tilvejebringe de data, der er nødvendige for at sikre registrering af brugere i eBCD-systemet, eller andre undgåelige situationer udgør ikke et acceptabelt teknisk problem

Onsdag den 16. februar 2022

Ændring 6

Forslag til forordning

Artikel 13 — stk. 1

Kommissionens forslag

1. Senest den 15. august hvert år sender medlemsstaterne Kommissionen en rapport med de oplysninger, som er **beskrevet** i **bilag 6** til **ICCAT-henstilling [18-13]**, og som dækker perioden fra den 1. januar til den 31. december i det foregående år.

Ændring

1. Senest den 15. august hvert år sender medlemsstaterne Kommissionen en rapport med de oplysninger, som er **anført** i **punkt 7 i bilaget** til **denne forordning**, og som dækker perioden fra den 1. januar til den 31. december i det foregående år.

Ændring 7

Forslag til forordning

Artikel 13 — stk. 2

Kommissionens forslag

2. Rapporter genereret af eBCD-systemet anvendes til at opfylde kravene til den årlige rapportering. Medlemsstaterne angiver i deres årlige rapport de elementer, som er **beskrevet** i **bilag 6** til **ICCAT-henstilling [18-13]**, og som ikke kan genereres af eBCD-systemet.

Ændring

2. Rapporter genereret af eBCD-systemet anvendes til at opfylde kravene til den årlige rapportering. Medlemsstaterne angiver i deres årlige rapport de elementer, som er **anført** i **punkt 7 i bilaget** til **denne forordning**, og som ikke kan genereres af eBCD-systemet.

Ændring 8

Forslag til forordning

Artikel 14 — stk. - 1 (nyt)

Kommissionens forslag

Ændring

-1. **Kommissionen vedtager senest den ... [seks måneder efter datoen for denne forordnings ikrafttræden] en delegeret retsakt i overensstemmelse med artikel 15 til supplerung af denne forordning med bestemmelserne i bilagene til ICCA-T-henstillingerne, der er opført i bilaget til denne forordning. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 15 for efterfølgende at ændre denne delegerede retsakt.**

Ændring 9

Forslag til forordning

Artikel 14 — stk. 1 — litra i

Kommissionens forslag

i) henvisninger til bilag til ICCAT-henstillinger, jf. artikel 2, stk. 1, artikel 4, stk. 6, artikel 8, stk. 3, artikel 11, stk. 1, litra c), og artikel 13, stk. 1 og 2.

Ændring

udgår

Onsdag den 16. februar 2022

Ændring 10
Forslag til forordning
Bilag (nyt)

Kommissionens forslag

Ændring

Bilag

- (1) *Formatet for BCD fastsat i bilag 2 til ICCAT-henstilling 18-13, jf. artikel 2, stk. 1,*
  - (2) *oplysningerne i bilag 1 til ICCAT-henstilling 18-13, jf. artikel 4, stk. 6, første punktum,*
  - (3) *retningslinjerne i bilag 3 til ICCAT-henstilling 18-13, jf. artikel 4, stk. 6, andet punktum,*
  - (4) *oplysningerne i bilag 4 til ICCAT-henstilling 18-13, jf. artikel 8, stk. 3,*
  - (5) *oplysningerne i bilag 5 til ICCAT-henstilling 18-13, jf. artikel 8, stk. 3,*
  - (6) *procedurerne i bilag 3 til ICCAT-henstilling 18-12, jf. artikel 11, stk. 1, litra c),*
  - (7) *oplysningerne i bilag 6 til ICCAT-henstilling 18-13, jf. artikel 13, stk. 1 og 2.*
-

Onsdag den 16. februar 2022

P9_TA(2022)0028

Mobilisering af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen — ansøgning EGF/2021/005 FR/Airbus — Frankrig

Europa-Parlamentets beslutning af 16. februar 2022 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om mobilisering af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen for Afskedigede Arbejdstagere på baggrund af en ansøgning fra Frankrig — EGF/2021/005 FR/Airbus (COM(2021)0698 — C9-0011/2022 — 2021/0363(BUD))

(2022/C 342/32)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2021)0698 — C9-0011/2022),
  - der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/691 af 28. april 2021 om Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen for Afskedigede Arbejdstagere (EGF) og om ophævelse af forordning (EU) nr. 1309/2013 ⁽¹⁾ (»EGF-forordningen«),
  - der henviser til Rådets forordning (EU, Euratom) 2020/2093 af 17. december 2020 om fastlæggelse af den flerårige finansielle ramme for årene 2021-2027 ⁽²⁾, særlig artikel 8,
  - der henviser til den interinstitutionelle aftale af 16. december 2020 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin, om samarbejde på budgetområdet og om forsvarlig økonomisk forvaltning samt om nye egne indtægter, herunder en køreplan hen imod indførelse af nye egne indtægter ⁽³⁾ (»IIA af 16. december 2020«), særlig punkt 9,
  - der henviser til udtalelse fra Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender,
  - der henviser til skrivelse fra Regionaludviklingsudvalget,
  - der henviser til betænkning fra Budgetudvalget (A9-0013/2022),
- A. der henviser til, at Unionen har indført lovgivnings- og budgetmæssige instrumenter til at yde supplerende støtte til arbejdstagere, som lider under følgerne af globaliseringen og af teknologiske og miljømæssige forandringer såsom ændringer i verdenshandelsmønstrene, handelstvister, væsentlige ændringer i Unionens handelsforbindelser eller sammensætningen af det indre marked og finansielle eller økonomiske kriser samt overgangen til en lavemissions-økonomi eller som følge af digitalisering eller automatisering;
- B. der henviser til, at Unionen har udvidet anvendelsesområdet for Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen for Afskedigede Arbejdstagere (EGF) med henblik på at yde finansiel støtte i tilfælde af større omstruktureringer og dermed dække de økonomiske virkninger af coronaviruskrisen;
- C. der henviser til, at den igangværende dekarbonisering af transportsektoren forventes at få forskellige konsekvenser for luftfartssektoren, og at Unionen spiller en vigtig rolle med hensyn til at skabe den nødvendige solidaritet gennem økonomiske bidrag fra EGF, som har til formål at hjælpe støttemodtagerne med hurtigt at blive reintegreret i anstændig og bæredygtig beskæftigelse inden for eller uden for deres oprindelige aktivitetssektor, og samtidig være forenelig med en grønnere og mere digital europæisk økonomi i overensstemmelse med den europæiske grønne pagt;
- D. der henviser til, at Frankrig har indgivet ansøgning EGF/2021/005 FR/Airbus om økonomisk EGF-støtte som følge af 508 afskedigelser i den økonomiske sektor, som er klassificeret under NACE rev. 2 hovedgruppe 30 (Fremstilling af transportmidler) i NUTS 2-regionerne Midi-Pyrénées (FRJ2) og Pays de la Loire (FRG0) i Frankrig inden for referenceperioden for ansøgningen, der løber fra den 1. november 2020 til den 1. marts 2021;

⁽¹⁾ EUT L 153 af 3.5.2021, s. 48.

⁽²⁾ EUT L 433 I af 22.12.2020, s. 11.

⁽³⁾ EUT L 433 I af 22.12.2020, s. 28.

Onsdag den 16. februar 2022

- E. der henviser til, at ansøgningen vedrører 508 afskedigede arbejdstagere, hvis aktivitet er ophørt i den økonomiske og sociale enhed (ESU) ⁽⁴⁾ Airbus Commercial i Airbus (Airbus SE);
- F. der henviser til, at ansøgningen er baseret på interventionskriteriet i artikel 4, stk. 2, litra a), i EGF-forordningen, som forudsætter aktivitetsophør for mindst 200 afskedigede arbejdstagere i løbet af en fire måneders referenceperiode i en virksomhed i en medlemsstat;
- G. der henviser til, at de generelle rejserestriktioner i forbindelse med covid-19-pandemien førte til et generelt sammenbrud i den kommercielle luftfart, navnlig for passagerflyvninger, og at en fuld genopretning af sektoren ifølge Airbus først forventes at ske i 2025 ⁽⁵⁾;
- H. der henviser til, at Airbus, hvis produktion af fly til kommerciel luftfart udgjorde 77 % af Airbus' samlede omsætning ⁽⁶⁾, fra april 2020 ⁽⁷⁾ var nødt til at nedsætte sit produktionsniveau med en tredjedel og således gennemføre en omstrukturingsplan, der førte til nedlæggelse af 4 248 stillinger i Frankrig ⁽⁸⁾;
- I. der henviser til, at de franske offentlige myndigheders støtte til langsigtet deltidsarbejde, som er behørigt forhandlet på plads med de berørte arbejdstagere, og styrkelsen af et program fra »Conseil pour la recherche aéronautique civile« gjorde det muligt at reducere antallet af afskedigelser betydeligt (med 2 002 stillinger); der henviser til, at for så vidt angår de øvrige 2 246 berørte job, var næsten alle arbejdstagere omfattet af interne mobilitetsforanstaltninger eller indvilligede i frivillige fratrædelsespakker;
- J. der henviser til, at Kommissionen har erklæret, at sundhedskrisen har resulteret i en økonomisk krise, og at den har fastlagt en genopretningsplan for økonomien efter Europa-Parlamentets beslutninger og det fransk-tyske initiativ til europæisk genopretning efter coronakrisen af 18. maj 2020 ⁽⁹⁾, og at den i den forbindelse har understreget EGF's rolle som et nødredskab ⁽¹⁰⁾;
- K. der henviser til, at EGF ikke må overstige et maksimalt årligt beløb på 186 mio. EUR (i 2018-priser), jf. artikel 8 i Rådets forordning (EU, Euratom) 2020/2093 af 17. december 2020 om fastlæggelse af den flerårige finansielle ramme for årene 2021-2027 ⁽¹¹⁾;
1. er enig med Kommissionen i, at betingelserne i artikel 4, stk. 2, litra a), i EGF-forordningen er opfyldt, og at Frankrig derfor er berettiget til en økonomisk støtte på 3 745 264 EUR i henhold til nævnte forordning, hvilket svarer til 85 % af de samlede omkostninger på 4 406 194 EUR og kun omfatter udgifterne til individualiserede tilbud;
2. bemærker, at de franske myndigheder indgav ansøgningen den 26. juli 2021, og at Kommissionen den 19. november 2021 afsluttede sin vurdering heraf og fremsendte den til Parlamentet den 5. januar 2022;
3. bifalder de foranstaltninger, som de franske nationale og lokale offentlige myndigheder har truffet, såsom bestemmelserne i den nye nødlovgivning ⁽¹²⁾, programmet til støtte for luftfartsindustrien samt programmet for langsigtet deltidsarbejde ⁽¹³⁾ og en styrkelse af Ader 4-planen, som i væsentlig grad reducerede antallet af afskedigelser;

⁽⁴⁾ En økonomisk og social enhed — ESU (unite économique et sociale — UES) er en retlig konstruktion i henhold til fransk ret, der gør det muligt at gruppere virksomheder, der har den samme ledelse, er aktive i den samme sektor, og hvis medarbejdere har samme interesser, men som er retligt adskilte virksomheder, med det formål at fremme oprettelsen af en fælles medarbejderrepræsentation. Afskedigelserne fandt sted i ESU Airbus Commercial, som samler Airbus SE's to franske datterselskaber Airbus SAS og Airbus Operations SAS.

⁽⁵⁾ Ikkeoffentliggjort dokument: Airbus »Livre 2«, en intern analyse af covid-19-krisen og dens indvirkning på Airbus-aktivitetssektoren i Frankrig.

⁽⁶⁾ https://lentreprise.lexpress.fr/actualites/1/actualites/le-geant-europeen-airbus-en-chiffres_2129633.html

⁽⁷⁾ <https://www.airbus.com/newsroom/press-releases/en/2020/04/airbus-reports-first-quarter-q1-2020-results.html>.

⁽⁸⁾ Ifølge Airbus' omstrukturingsplan: »Accord collectif relatif au plan d'adaptation des sociétés composant l'UES Airbus Commercial dans le contexte de la crise économique Covid-19 et ses conséquences sur l'emploi«.

⁽⁹⁾ <https://www.elysee.fr/en/emmanuel-macron/2020/05/18/french-german-initiative-for-the-european-recovery-from-the-coronavirus-crisis>

⁽¹⁰⁾ COM(2020)0442.

⁽¹¹⁾ EUT L 433 I af 22.12.2020, s. 11.

⁽¹²⁾ Loi d'urgence n°2020-734 af 17. juni 2020.

⁽¹³⁾ Activité Partielle de Longue Durée (APLD): <https://www.service-public.fr/professionnels-entreprises/vosdroits/F35381>

Onsdag den 16. februar 2022

4. bemærker, at ansøgningen vedrører i alt 508 afskedigede arbejdstagere, hvis aktivitet er ophørt; noterer sig endvidere, at Frankrig forventer, at 297 ud af de samlede støtteberettigede modtagere vil deltage i foranstaltningerne (tiltænkte støttemodtagere);
5. minder om, at de sociale virkninger af afskedigelserne forventes at være betydelige for begge regioner, og at arbejdsløsheden i første kvartal af 2021 allerede var på 9,4 % i Occitanien og 6,9 % i Pays de la Loire⁽¹⁴⁾;
6. påpeger, at afskedigelserne i Occitanien forventes at få en betydelig indvirkning på arbejdsmarkedet, da regionen er stærkt afhængig af luftfart, der er den vigtigste sektor, og Airbus er den største private arbejdsgiver i regionen;
7. bemærker, at Occitanien har etableret sig selv som et vigtigt økosystem for nystartede virksomheder med potentielle muligheder for støttemodtagere, der ønsker at starte egen virksomhed; påpeger, at en stor del af de berørte personer i regionen har et højt uddannelsesniveau;
8. påpeger, at konsekvenserne af luftfartskrisen i Pays de la Loire forventes at være mindre skadelige for den lokale økonomi og arbejdsmarkedet, da der på grund af den store diversificering i den regionale økonomi forventes at opstå muligheder i den maritime sektor og inden for vedvarende energi, hvilket igen kræver tilstrækkelig omskoling;
9. påpeger, at 13,5 % af de tiltænkte støttemodtagere er over 54 år, og at 74,7 % af dem er mellem 30 og 54 år gamle;
10. bemærker, at Airbus den 1. november 2020 begyndte at yde individualiserede tilbud til de tiltænkte støttemodtagere, og at perioden for berettigelse til økonomisk støtte fra EGF derfor vil være fra den 1. november 2020 og indtil 24 måneder efter datoen for finansieringsafgørelsens ikrafttræden;
11. minder om, at de individualiserede tilbud til arbejdstagere og selvstændige omfatter følgende tiltag: tilskud til virksomhedsetablering, kurser i virksomhedsetablering, godtgørelse af udgifter forbundet med uddannelse i virksomheds-etablering og løntillæg;
12. mener, at disse individualiserede tilbud bør være i en relevant periode afhængigt af projektets art;
13. glæder sig over, at den samordnede pakke af individualiserede tilbud var resultatet af en god kollektiv overenskomst mellem Airbus og arbejdstagernes repræsentanter i samråd med personale- og fagforeningsrepræsentanter; glæder sig over, at den finansielle bistand hurtigt blev gjort tilgængelig for støttemodtagerne, selv om der i nogle tilfælde er behov for yderligere investeringer til etablering af en ny virksomhed;
14. fremhæver, at 98,7 % af den finansielle støtte er knyttet til oprettelsen af nystartede virksomheder og virksomheder, hvilket vil fremme faglig reintegrering og omstilling, forbedre konkurrenceevnen i de berørte regioner og bidrage til den økonomiske genopretning;
15. understreger, at de franske myndigheder har bekræftet, at de støtteberettigede tiltag ikke modtager støtte fra andre af Unionens fonde eller finansielle instrumenter;
16. minder om, at EGF-støtte ikke må erstatte tiltag, som det påhviler virksomheder at gennemføre i henhold til national ret eller kollektive overenskomster, eller nogen andre godtgørelser eller rettigheder, som støttemodtagerne kan modtage, med henblik på at sikre bidragets fulde additionalitet; anmoder om, at modtagere af individualiserede tilbud, som skal dækkes af EGF, informeres offentligt og personligt om Unionens medfinansiering;
17. noterer sig, at alle de proceduremæssige krav er opfyldt; understreger, at der er behov for gennemsigtighed på alle trin i proceduren og opfordrer til, at arbejdsmarkedets parter inddrages i gennemførelsen og evalueringen af pakken af tjenesteydelser;
18. godkender den afgørelse, der er vedføjet denne beslutning;
19. pålægger sin formand at undertegne denne afgørelse sammen med Rådets formand og drage omsorg for, at den offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*;
20. pålægger sin formand at sende denne beslutning sammen med bilaget til Rådet og Kommissionen.

⁽¹⁴⁾ Oplysninger indsamlet af det franske nationale institut for statistik og økonomiske studier.

Onsdag den 16. februar 2022

BILAG

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS AFGØRELSE

om mobilisering af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen for Afskedigede Arbejdstagere på baggrund af en ansøgning fra Frankrig — EGF/2021/005 FR/Airbus

(Teksten i bilaget gengives ikke her, eftersom det svarer til den endelige retsakt, afgørelse (EU) 2022/359.)

Onsdag den 16. februar 2022

P9_TA(2022)0035

Jernbaner: forlængelse af midlertidige foranstaltninger vedrørende opkrævning af afgifter — covid-19 ***I

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 16. februar 2022 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EU) 2020/1429 for så vidt angår varigheden af referenceperioden for anvendelsen af midlertidige foranstaltninger vedrørende opkrævning af afgifter for brug af jernbaneinfrastruktur (COM(2021)0832 — C9-0001/2022 — 2021/0437(COD))

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

(2022/C 342/33)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2021)0832),
  - der henviser til artikel 294, stk. 2, og artikel 91 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget for Parlamentet (C9-0001/2022),
  - der henviser til artikel 294, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
  - der henviser til udtalelse af 19. januar 2022 ⁽¹⁾ fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg,
  - der henviser til høring af Regionsudvalget,
  - der henviser til, at Rådets repræsentant ved skrivelse af 26. januar 2022 forpligtede sig til at godkende Europa-Parlamentets holdning, jf. artikel 294, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 59 og 163,
1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling;
  2. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen erstatter, i væsentlig grad ændrer eller agter i væsentlig grad at ændre sit forslag;
  3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

P9_TC1-COD(2021)0437

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 16. februar 2022 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/... om ændring af forordning (EU) 2020/1429 for så vidt angår varigheden af referenceperioden for anvendelsen af midlertidige foranstaltninger vedrørende opkrævning af afgifter for brug af jernbaneinfrastruktur

(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning til den endelige retsakt, forordning (EU) 2022/312.)

⁽¹⁾ Endnu ikke offentliggjort i EUT.

Onsdag den 16. februar 2022

P9_TA(2022)0036

Makrofinansiel bistand til Ukraine ***I**Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 16. februar 2022 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om makrofinansiel bistand til Ukraine (COM(2022)0037 — C9-0028/2022 — 2022/0026(COD))****(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)**

(2022/C 342/34)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2022)0037),
  - der henviser til artikel 294, stk. 2, og artikel 212, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget for Parlamentet (C9-0028/2022),
  - der henviser til artikel 294, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
  - der henviser til, at Rådets repræsentant ved skrivelse af 11. februar 2022 forpligtede sig til at godkende Europa-Parlamentets holdning, jf. artikel 294, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 59 og 163,
1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling;
  2. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen erstatter, i væsentlig grad ændrer eller agter i væsentlig grad at ændre sit forslag;
  3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

P9_TC1-COD(2022)0026**Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 16. februar 2022 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse (EU) 2022/... om makrofinansiel bistand til Ukraine***(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning til den endelige retsakt, afgørelse (EU) 2022/313.)*

Torsdag den 17. februar 2022

P9_TA(2022)0046

Beskyttelse af arbejdstagerne mod risici for under arbejdet at være udsat for kræftfremkaldende stoffer og mutagener ***I

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 17. februar 2022 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 2004/37/EF om beskyttelse af arbejdstagerne mod risici for under arbejdet at være udsat for kræftfremkaldende stoffer og mutagener (COM(2020)0571 — C9-0301/2020 — 2020/0262(COD))

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

(2022/C 342/35)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2020)0571),
  - der henviser til artikel 294, stk. 2, særlig artikel 153, stk. 2, litra b), sammenholdt med artikel 153, stk. 1, litra a), i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget for Europa-Parlamentet (C9-0301/2020),
  - der henviser til artikel 294, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
  - der henviser til udtalelse af 16. februar 2021 fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,
  - der henviser til høring af Regionsudvalget,
  - der henviser til, at det kompetente udvalg har godkendt den foreløbige aftale i henhold til forretningsordenens artikel 74, stk. 4, og at Rådets repræsentant ved skrivelse af 22. december 2021 forpligtede sig til at godkende Europa-Parlamentets holdning, jf. artikel 294, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 59,
  - der henviser til udtalelse fra Retsudvalget;
  - der henviser til betænkning fra Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender (A9-0114/2021),
1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling;
  2. godkender Europa-Parlamentets og Rådets fælles erklæring, der er vedføjet som bilag til denne beslutning, og som vil blive offentliggjort i L-udgaven af *Den Europæiske Unions Tidende* sammen med den endelige lovgivningsmæssige retsakt;
  3. noterer sig Kommissionens erklæring, der er vedføjet som bilag til denne beslutning;
  4. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen erstatter, i væsentlig grad ændrer eller agter i væsentlig grad at ændre sit forslag;
  5. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

P9_TC1-COD(2020)0262

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 17. februar 2022 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2022/... om ændring af direktiv 2004/37/EF om beskyttelse af arbejdstagerne mod risici for under arbejdet at være udsat for kræftfremkaldende stoffer eller mutagener

(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning til den endelige retsakt, direktiv (EU) 2022/431.)

⁽¹⁾ EUT C 56 af 16.2.2021, s. 63.

Torsdag den 17. februar 2022

BILAG TIL DEN LOVGIVNINGSMÆSSIGE BESLUTNING

Europa-Parlamentets og Rådets fælles erklæring om anvendelsesområdet for direktiv 2004/37/EF

[offentliggøres i L-udgaven umiddelbart efter den lovgivningsmæssige retsakt]

Europa-Parlamentet og Rådet deler den fælles forståelse, at farlige lægemidler, der indeholder et eller flere stoffer, der opfylder kriterierne for klassificering som kræftfremkaldende (kategori 1A eller 1B), mutagene (kategori 1A eller 1B) eller reproduktionstoksiske stoffer (kategori 1A eller 1B) i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 1272/2008 falder ind under anvendelsesområdet for direktiv 2004/37/EF. Alle krav i direktiv 2004/37/EF finder tilsvarende anvendelse på farlige lægemidler.

Kommissionens erklæring — handlingsplan og lovgivningsforslag

De forpligtelser, der pålægges Kommissionen i artikel 18a, stk. 3, vedrørende fremlæggelse af en handlingsplan og forelæggelse af et lovgivningsforslag, kan ikke være i strid med Kommissionens institutionelle beføjelser og dens initiativret, der følger direkte af traktaterne.

Artikel 18a, stk. 3, henviser til artikel 16 i direktiv 2004/37/EF, som fastsætter en forpligtelse til at fastsætte grænseværdier på grundlag af de foreliggende oplysninger, herunder videnskabelige og tekniske data, for alle de stoffer, for hvilke dette er muligt. I forbindelse med gennemførelsen af denne bestemmelse opfordres Kommissionen også til at forelægge den handlingsplan, der er omhandlet i artikel 18a, stk. 3. Af hensyn til gennemsigtigheden vil denne handlingsplan bestå af en liste over de næste 25 nye eller reviderede stoffer, der skal evalueres videnskabeligt. Evalueringerne af stofferne på listen vil indgå i den fastlagte procedure, herunder høring af arbejdsmarkedets parter, udtalelse fra Det Rådgivende Udvalg for Sikkerhed og Sundhed på Arbejdspladsen og konsekvensanalyse, der forbereder eventuelle nødvendige lovgivningsforslag i tide.

Torsdag den 17. februar 2022

P9_TA(2022)0047

Afgifter på køretøjer for benyttelse af visse infrastrukturer ***II

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 17. februar 2022 om Rådets førstebehandlingsholdning med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 1999/62/EF, 1999/37/EF og (EU) 2019/520, for så vidt angår afgifter på køretøjer for benyttelse af visse infrastrukturer (10542/1/2021 — C9-0423/2021 — 2017/0114(COD))

(Almindelig lovgivningsprocedure: andenbehandling)

(2022/C 342/36)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Rådets førstebehandlingsholdning (10542/1/2021 — C9-0423/2021),
  - der henviser til udtalelse af 18. oktober 2017 fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,
  - der henviser til udtalelse af 1. februar 2018 fra Regionsudvalget ⁽²⁾,
  - der henviser til udtalelse fra Kommissionen (COM(2021)0693),
  - der henviser til sin holdning ved førstebehandling ⁽³⁾ til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2017)0275),
  - der henviser til artikel 294, stk. 7, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
  - der henviser til, at det kompetente udvalg har godkendt den foreløbige aftale i henhold til forretningsordenens artikel 74, stk. 4,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 67,
  - der henviser til indstilling ved andenbehandling fra Transport- og Turismeudvalget (A9-0006/2022),
1. godkender Rådets førstebehandlingsholdning;
  2. konstaterer, at retsakten er vedtaget i overensstemmelse med Rådets holdning;
  3. pålægger sin formand sammen med Rådets formand at undertegne retsakten, jf. artikel 297, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde;
  4. pålægger sin generalsekretær at undertegne retsakten, efter at det er kontrolleret, at alle procedurer er behørigt afsluttet, og efter aftale med Rådets generalsekretær at foranledige, at den offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*;
  5. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

⁽¹⁾ EUT C 81 af 2.3.2018, s. 188.

⁽²⁾ EUT C 176 af 23.5.2018, s. 66.

⁽³⁾ Vedtagne tekster af 25.10.2018, P8_TA(2018)0423.

ISSN 1977-0871 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2393 (papirudgave)

Den Europæiske Unions
Publikationskontor
L-2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA